Psychologische Astrologie

SYSTEMATISCHE VERKLARING

VAN DE GEBOORTE-HOROSCOOP

DOOR

TH. J. J. RAM

TWEEDE DRUK

H. J. BECHT, UITGEVER, AMSTERDAM

INHOUD

Inleiding 7
Tabel der gebruikte symbooltekens 8

DEEL I.

I. De Objectieve Wet of de Wet van Twaalf (kosmisch) 9
- Ariës 11
- Taurus 14
- Gemini 16
- Cancer 18
- Leo 20
- Virgo 22
- Libra 24
- Scorpio 26
- Sagittarius 28
- Capricornus 30
- Aquarius 31
- Pisces 33
- Samenvatting 35

II. De Objectieve Wet of de Wet van Twaalf (individueel). 38
- De eerste Sector 38
- De tweede Sector 39
- De derde Sector 39
- De vierde Sector 39
- De vijfde Sector 40
- De zesde Sector 40
- De zevende Sector 41
- De achtste Sector 41
- De negende Sector 42
- De tiende Sector 42
- De elfde Sector 42
- De twaalfde Sector 42

III. De Subjectieve Wet of de Wet van Zeven 44
- Saturnus 51
- Apollo 52
- Jupiter 53
- Vulcanus 55
- Mars 57
- Venus 58
- Maan 59

IV. Mysterie-planeten 70
Uranos 70
Poseidon 71
Pluton 73
Persephone 74
Hermes 75
Demeter 76

V. De Algemene Aspectenleer 79

VI. Het Verband tussen de Tekens en de Planeten 87
Verheffing, val, sterk en zwak 89

DEEL II.

I. De Technische Analyse van de Geboortehoroscoop 91
II. De Kwaliteitscyclus 96
Het verband tussen de sectoren
1 – 5 – 9 96
2 – 6 – 10 en 1 100
3 – 7 – 11 en 1 104
4 – 8 – 12 en 1 108

III. De Kwantiteitscyclus 112
De Pionier 112
De In-stand-houder 117
De Verbreider 121

IV. Scheppende Cycli 126
Kunscyclus 129
Scheppend denken 134

V. Aandoeningen en Gevoelens 139
Aspecten van Venus 140
Venus -Apollo 140
-Jupiter 141
-Uranos 143
-Pluton 145
-Maan 147
-Saturnus 149
-Poseidon 151
-Mars 153
-Vulcanus 155

Aspecten van Mars 155
Mars -Apollo 156
-Jupiter 157

-Uranos 159
-Pluton 162
-Maan 163
-Saturnus 166
-Poseidon 168
-Vulcanus 170

VI. Denken en Religie 173
Aspecten van Vulcanus 173
Vulcanus-Apollo 173
-Maan 174
-Jupiter 174
-Saturnus 176
-Uranos 178
-Poseidon 180
-Pluton 183

Jupiter in verband met Genezing 185
Aspecten van Jupiter 186
Jupiter -Apollo 190
-Maan 193
-Saturnus 197
-Uranos 199
-Poseidon 203
-Pluton 204

VII. Zijn en Schijn 208

Aspecten van Apollo 208
Apollo -Uranos 208
-Saturnus 210
-Poseidon 213
-Pluton 216

Aspecten van Saturnus 219
Saturnus -Uranos 219
-Poseidon 221
-Pluton 223

Apollo-Maan 227

VIII. Maan als psychische samenvatting 229
Maan -Saturnus 229
-Uranos 231
-Poseidon 234
-Pluton 239

IX. Mysterie-planeten (onderling) 241

Uranos-Poseidon-Aspecten 241
Uranos-Pluton-Aspecten 247
Poseidon-Pluton-Aspecten 250

X. De Aspecten van de Ascendant 253
Apollo-Ascendant 253
Maan- Ascendant 254
Vulcanus- Ascendant 254
Venus- Ascendant 254
Mars- Ascendant 255
Jupiter- Ascendant 255
Saturnus- Ascendant 255
Uranos- Ascendant 256
Poseidon- Ascendant 256
Pluton- Ascendant 256

DEEL III.

I. De Planeten in de Tekens 258
Apollo 259
Maan 265
Vulcanus 269
Venus 272
Mars 281
Jupiter 286
Saturnus 292
Uranos 296
Poseidon 301
Pluton 305

II. De Planeten in de Sectoren 308
De eerste Sector 308
De tweede Sector 311
De derde Sector 316
De vierde Sector 319
De vijfde Sector 327
De zesde Sector 332
De zevende Sector 335
De achtste Sector 340
De negende Sector 345
De tiende Sector 351
De elfde Sector 356
De twaalfde Sector 360

III. Hoe pakken wij een Horoscoop aan? 365
a. Synthese der 3 cycli 365
b. Synthese van Apollo, Maan en Ascendant 366
c. Overtuiging, Religie, Denken 368
d. Liefdeaard 369
e. Huwelijk en nakomelingschap 370
f. Beroepskeuze 372
g. Gezondheid 374
h. Kunst in de horoscoop 375

Het Pars Fortunae 377

IV. Aspecten der Hypothetische Planeten 383

V. Slotbeschouwingen 393

BIJLAGEN 395

INLEIDING.

Steeds meer begint zich het besef baan te breken, dat het lot van een mens meer afhankelijk is van zijn innerlijke structuur, dan van zijn omstandigheden of zijn omgeving. De mens bereikt het meest, wanneer zijn werk hein in staat stelt niet alleen te tonen, welke dingen hij beheerst, maar bovendien hem gelegenheid schenkt, zijn conflicten te verwerken of te sublimeren. In dat licht bezien worden conflicten niet langer belemmeringen, maar worden zij praktisch aanwendbaar, zowel ten voordele van de individu zelf, als van zijn omgeving, c.q. de samenleving. Als eerste gevolg van dit groeiende inzicht zijn ontstaan de Psychotechnische bureaus, de bureaus voor beroepskeuze e.d., die, ieder op hun manier trachten te komen tot het ontdekken van een beroep, dat het best aansluit bij de psychische eigenschappen. Hierbij is gebleken, dat het moeilijk is, een objectief beeld van de samenhang der innerlijke krachten te verkrijgen, wanneer men aan de buitenkant begint. Om enigszins hieraan tegemoet te komen, maakt men dan gebruik van de z.g. introspectie. Het spreekt vanzelf, dat mensen, die niet psychologisch geschoold zijn, die niet de gewoonte hebben zich zelf van binnen te bekijken, van deze introspectie weinig terecht brengen. Daardoor wordt het totaalbeeld zwak, vervormd, soms bijna onherkenbaar verminkt. In de horoscoop vindt men een objectief beeld van het zieleveld, met al zijn krachtlijnen, die hier en daar over elkaar heen lopen, los naast elkaar gaan of belangrijke knooppunten vormen. De twee grote moeilijkheden, die in de weg staan voor een meer-uitgebreide toepassing der Astrologie bij een psychologisch onderzoek, zijn:

a. De onzekerheid omtrent het geboortemoment, dat zelden nauwkeurig bekend is, ja zelfs bij de opgaven van de Burgerlijke Stand wordt afgerond op halve uren, hoogstens op kwartieren.

b. Het gebrekkig psychologische inzicht, dat men vindt bij de meeste beoefenaars der Astrologie. Want hoezeer ook, zowel bij de tekens als bij de planeten en hun aspecten, karaktereigenschappen worden opgegeven, zo missen die toch systematiek. Er ligt achter die uiterlijke eigenschappen nog geen innerlijk geheel, waaruit zij „vanzelf" te voorschijn treden.

Dit boek nu tracht een schakel te zijn, tussen de moderne Psychologen en de Astrologen. Het wil proberen een Astro-psychologisch geheel te geven, dat aansluit bij het moderne psychologische onderzoek en misschien zelfs richtlijnen geven kan voor dit onderzoek. Het bedoelt te geven, eerst een psychologische theorie, die dus niets te maken heeft met horoscopie. Daarna zal volgen de praktische toepassing ervan in de horoscoop. Naar de tweede opvatting wil het een methode aan de hand doen, voor een psychologische verklaring der mogelijkheden, die symbolisch uitgedrukt zijn in de horoscooptekening. Want de schrijver is ervan overtuigd, dat een horoscoop een symbool is, vatbaar voor een oneindig aantal uitleggingen. Dat de uiterlijke vastheid en omslotenheid van de horoscooptekening moet worden opengelegd en dat daarvoor verschillende sleutels bestaan. Als één der sleutels wenst hij dit werk aan te bieden.

TABEL DER GEBRUIKTE
SYMBOOLTEKENS

Teken	Heer	Naam	Subst. Heer	
♈	♇	Pluton		Zolang Persephoné, Hermes en Demeter nog niet astronomisch zijn ontdekt, gelden als heer van ♉, ♊ en ♋ resp. Venus, Vulcanus en Maan. Astronomisch is Apollo te vinden als Zon (☉), Vulcanus als Mercurius (☿) (Zie verder Deel I, hoofdstuk VI). Het symbool van de Aarde komt in de horoscoop voor als het **Pars Fortuna**
♉	♇	Persephoné	♀	
♊	☿	Hermes	♃	
♋	♇	Demeter	☽	
♌	☿	Apollo		
♍	♃	Vulcanus		
♎	♀	Venus		
♏	♂	Mars		
♐	♃	Jupiter		
♑	♄	Saturnus		
♒	♅	Uranos		
♓	♆	Poseidon		
	☉	Zon		
	☽	Maan		
	⊕	Aarde		
	☊	Maansknoop		

Hoofdstuk I.

DE OBJECTIEVE WET OF DE WET VAN TWAALF.

(Kosmisch)

Ieder mens heeft, als denker (denker = mens) de drang in zich, te zoeken naar orde, wet en regelmaat in de chaos van verschijnselen om zich heen. Dit zoeken moge op verschillende wijzen gebeuren, het kennen en herkennen van causaal of functioneel verband bepaalt de wezenlijke waarde van de inhoud, aan ons denkvermogen eigen. Immers, de kennis van een nog zo groot aantal feiten of waarnemingen brengt ons geen stap verder, indien ze niet zijn gecoördineerd, geen verband tonen, niet onder een „algemeen gezichtspunt" zijn te vatten, geen causaliteit gevonden wordt. De „verschijnselen" zijn er altijd geweest, de wetten die hen veroorzaken zijn stuk voor stuk moeizaam veroverd. Te allen tijde is door wrijving warmte ontstaan; maar de primitieve wilde, die herontdekte, dat dus door wrijving vuur te maken was, moet in zijn tijd een waar genie geweest zijn.

Een paar zeer belangrijke wetten zijn door de astrologie bewaard en voortgedragen gedurende eeuwen, in welke door de mensheid als geheel, of tenminste door de verst gevorderde rassen, begonnen werd, het vermogen tot denken te ontwikkelen. Natuurlijk ging dit ten koste van iets, dat eerst geholpen had, de menselijke geest meer geschikt te maken, het verband tussen zichzelf en omgeving te begrijpen: van geloven op gezag. Bewijs voor dit verloop vindt men terug in de individuele ontwikkelingsgang van ieder mens, of, zoals het in de biologie wordt uitgedrukt: de ontogenese (= wording van één individu) is een herhaling van de fylogenese (= wording van de soort).

Zodra het denken zich loswikkelt uit de moederschoot van het geloof en op eigen benen gaat lopen, begint het vanzelf met grote fouten, die ontstaan door voornamelijk drie gebreken:

1° onjuiste waarneming;

2° onvermogen tot abstraheren;

3° verwarren van causaliteit met coïncidentie (toevallig samentreffen der omstandigheden).

Alle drie hebben tezamen en ieder voor zich reeksen van dwaalbegrippen doen ontstaan, die dagelijks worden gecorrigeerd . . .. of door andere worden vervangen. En zo bestijgt de mensheid en de mens - moeizaam de berg des lichts, naderend tot de Waarheid, lerend uit misslag, gelovend, hopend, twijfelend, onderzoekend, vindend.

Het is van algemene bekendheid, dat niets zo moeilijk is, als rustige, objectieve observatie. Wat wij geloven, of menen te weten, is in staat de waarneming in een bepaalde richting te verwringen. Dit psychologisch gebrek heeft zich in de geschiedenis der Astrologie vertoond op twee wijzen.

Ten eerste: door verkeerde toepassing van overgeleverde en „geloofde" regels; - *dit van de kant der beoefenaars* - en ten tweede: door moedwillige ontkenning, veroordeling op grond van Bijbelteksten of ongeloof, in elk geval: zonder wezenlijke kennisneming of onderzoek -- dit van *de kant der tegenstanders*.

De taak van de huidige astroloog is dan ook niet gemakkelijk. Hij versmaadt het, van anderengeloof aan zijn gezag te vragen en toch doet hij een beroep op het ware geloof en wekt tevens op tot eigen oordeel en kritisch onderzoek.

Behalve de meer algemene wetten, als die van periodiciteit, van oorzaak en gevolg e.d., zijn ons door de Astrologie nog twee wetten in het bijzonder overgeleverd.

De eerste daarvan is de *Wet van Twaalf*, neergelegd in de symboliek van de dierenriem. De Astrologie heeft al heel wat moeten horen over „dierenriem-cultus" en gedurende eeuwen is zij er niet in geslaagd, afdoende bewijzen te geven voor de waarheid, evenmin als zij redelijke grondslagen kon aangeven, m.a.w. de logische samenhang tussen de twaalf tekens aannemelijk kon maken.

De kèn-kritische methode van het zich-zelf-na-denkend-denken heeft pas de mogelijkheid geopend, tot meer-heldere begrippen en scherper-omlijnde definities te komen. De Astrologie dan, ziet in de Wet van Twaalf: de twaalf fazen van bestaan. Het bestaan-zelf ziet zij als een „begoocheling", als een schijnbaar evenwicht tussen ontstaan en vergaan, die, zoals de filosofie zegt, in bestaan tot staan komen. Doch zelfs dit staan is maar schijnbaar. Alles wat bestaat is in zijn betrekkelijke onveranderlijkheid, voortdurend veranderend, dus de veranderlijkheid zelve. Deze veranderlijkheid is uit te beelden als een reeks van 12 fazen, die zich zowel *achtereenvolgens* vertonen, *als gelijktijdig* werkzaam zijn.

Elk verschijnsel is een ver-objectiveerde ideatie, (een tot voorwerp 1 geworden idee), of een onderwerp, dat tot voorwerp geworden is; het is verschenen, schijnt te zijn zoals het momenteel is en verdwijnt. Doch wij moeten inzien, dat alle lichamelijkheid, waarneembaarheid, is van deze objectieve wereld en dus is van het platte vlak, van het horizontale, van de zijde van het stoffelijke. Het geestelijke, dat het wezenlijke in het verschijnsel is, staat er loodrecht op. Er is natuurlijk een functioneel verband tussen vorm en inwezen, een verband, dat zeer zeker de kenmerken van wisselwerking vertoont; d.i. het inwezen vervormt de vorm, de vorm verwezenlijkt het inwezen.

De twaalf tekens worden verdeeld in drie groepen van vier en wel op 2 manieren.

De eerste verdeling heeft meer te maken met de fazen, beschouwd als opeenvolgend, de tweede verdeling met de verdeling in twaalven, doch gelijktijdig werkzaam. Bij de eerste verdeling heeft men drie groepen van vier opeenvolgende tekens, resp.: ♈, ♉, ♊, ♋ – ♌, ♍, ♎, ♏ – ♐, ♑, ♒, ♓. Filosofisch zijn die te zien als de viervoudige uitwerking of verschijning in *aanleg*, *wezen* en *werkelijkheid*. (Zie A. E. Thierens, Natuurfilosofie.) Psychologisch drukken zij uit: de drie 4-voudige fazen van ontstaan, bestaan en vergaan.

Beide verdelingen gezien als opvolgend overheersend. Bij de tweede verdeling ontstaan de drie kruisen: ♈, ♋, ♎, ♑ – ♉, ♌, ♏, ♒ – ♊, ♍, ♐, ♓.

Het kruis is de zinnebeeldige voorstelling van *werkzaamheid* en doelt zeer duidelijk op de dubbele polariteit of het antagonisme (het tegenover elkaar staande) der fazen, die vier aan vier op 3 wijzen werkzaam zijn, een Drievuldigheid van werkzaamheid vertonend.

In het geval van het verschijnsel „mens" neemt de Astrologie de drievoudigheid van geest, ziel en lichaam aan, waarin de geest het betrekke-lijk-blijvende deel is, dat zich periodiek uit. Deze uiting, beschouwd als kracht of als een complex van krachten vormt de ziel. De uiterlijke vorm, de hier-waarneembare verschijning, is het lichaam. De geest kan men eeuwig, onsterfelijk, oneindig noemen, voor zover men in staat is, bij deze woorden ook iets te denken.

De mens voelt zich, hoe dan ook, een Ik en vindt tegenover zich ik een niet-Ik. In de twaalf fazen van bestaan komen uitingen voor van het Ik-op-zich-zelf, zowel als van het Ik-gebonden-aan-een-niet-Ik. Daarom dragen die uitingen kenmerken van geestelijkheid en van stoffelijkheid. Het Ik blijft echter het Ik, of het zich vertoont of niet. Het is het subject en leeft zijn eigen Wet als subject na, welke de tweede belangrijke wet is, die de Astrologie ons bewaard heeft: *de Wet van Zeven*.

Wij willen hier echter voorlopig alleen de dierenriem behandelen.

Elke groep bestaat uit vier tekens, ieder van een verschillende soort, symbolisch genoemd: vuur, aarde, lucht en water. Elk van deze vier doelt op een vermogen van het Ik, een vermogen om zich te kunnen uitdrukken, zowel als om indrukken van het Niet-Ik te kunnen opvangen. Wij zijn gewoon de vuur- en luchttekens positief te noemen, de aarde- en watertekens negatief. Dat zijn zij in hun verhouding tot het Ik, dat het positieve deel van zijn aard door vuur en lucht tot uiting brengt en het negatieve deel van zijn aard door aarde en water ontwikkelt.

Vuur toont het „Ik" in zijn „Zijnheid" of „Zelfbewustzijn"; lucht in zijn „Leven" of „Openbaring"; aarde toont aan, met welke „materie" het Ik zich verbonden heeft en water in hoeverre het zich van zijn wezenlijke aard bewust-worden kan, welke ervaring het uit zijn verbond en verband niet het niet-Ik trekken zal.

Dat deze grondverdeling zich ontplooit tot een machtig geheel zal uit de verdere besprekingen blijken.

Wij moeten bij de nu-volgende typeringen vooral onthouden, dat ieder mens alle twaalf fazen in zich heeft, doch dat bij ieder de caleidoscoop in een andere stand staat, zodat het beeld verandert. Niemand is alleen Ariës of alleen Taurus. Niets vertoont uitsluitend eigenschappen van één teken. Alles is „gemengd" van inhoud, doch zoveel de delen van het mengsel-afzonderlijk zijn te analyseren, als het schijnbare geheel van het mengsel is te synthetiseren (samenstellen).

RAM – ARIËS.

(♈ – ☥ positief – vuur).

Dit is het zelfbewustzijn zelf, op welke trap 'dan ook, dus het louter-zich-zelf-zijn. Dit kenmerkt zich door een vrijheid en een vrijmoedigheid van optreden, door niets of niemand geëvenaard.

Het sprekendst komt dit uit in pionierswerk. „Alle begin is moeilijk." Ja, voor de meerderheid der mensen is er niets moeilijkers te bedenken dan beginnen. Onze goede aarde is „propvol"; van alle soorten mensen, dingen, beroepen is de voorraad groot. Iedere plaats is als 't ware bezet. Wie iets nieuws beginnen wil, moet geen consideratie hebben met het oude. Zo is Ariës. De drang tot beginnen, het ware initiatief, zit zo sterk in hem, dat hij geen aandacht schenkt aan het oude, dat het tegen zijn concurrentie zal afleggen. Hij gaat zijn gang, zonder zich erom te bekommeren of hij gevolgd wordt, ja dan neen. Hij is echter zozeer een geboren leider, dat hij volgelingen krijgt, met of tegen zijn zin. Heel vaak is dit laatste het geval, want Ariës is niet gewend zich zeer om zijn schaapjes te bekommeren. Hij geeft hen het voorbeeld, maar zegt hun niet, hoe ze dat moeten volgen. Bovendien is Ariës zó „veranderlijk", dat zelfs de meest-toegewijde volgeling het niet bijhouden kan.

Zo schijnt dan de opdracht, de levenstaak der Ariës mensen te zijn: de eerste stoot te geven. Een bron komt plotseling ergens uit de grond tevoorschijn. Ariës duikt plotseling hier of daar op en begint iets. Heeft hij de zaak aan het rollen gebracht, dan is voor hem eigenlijk de aardigheid eraf. Men vindt hem overal, waar „voorlopig" werk gedaan wordt. Zijn niets-ontziendheid en koppig doorzetten zijn de schrikbeelden van wie hem toevallig in de weg komen.

Zijn zelfbewustheid doet hem grote waarde hechten aan absolute onafhankelijkheid. Ariës zou zich ongelukkig voelen, als hij denken moest, van iemand of iets afhankelijk te zijn. Nu ja, van God, dat zijn wij natuurlijk allemaal. Maar overigens: eigen baas, niemands knecht. Geen enkele Ariës houdt het op de duur als ondergeschikte uit. Daar komt bij, dat hij meent „de waarheid" altijd en overal te mogen zeggen. Daar niemand echter „de waarheid in pacht heeft" moet iedereen — en dus Ariës ook -- wel een zeer gedeeltelijk aanzicht van de waarheid kunnen publiceren. Voeg daarbij de simplistische opvattingen van deze mens over de meest-samen-gestelde dingen en men begrijpt, dat hij met grote positiefheid dingen zegt, die een voorzichtiger mens terughoudt. Aan de ene kant raakt hij met zijn kernachtige eenvoud de spijker dikwijls precies op de kop. Aan de andere kant echter begaat hij grofheden en misslagen, die hij nimmer als zodanig bedoelt, ze zelf spoedig weer vergeten is, doch die veel verder uitwerken, dan hij vermoedt, juist door de grote beslistheid, waarmee ze 'gorden uitgesproken of gelanceerd. Hij is degene, die een steen in 't water gooit, de eerste kleine kringetjes nog ziet, doch de latere, grotere niet meer waarneemt. Ariës is dan ook vrij, bijzonder vrij, brutaal zelfs, doch heeft geen begrip van brutaal, noch van ontzag voor anderen. Hij gaat zelfgenoegzaam zijn weg en bemoeit zich alleen met wie hem toevallig in de weg komt.

Maar hij blijft in alles jonger zie „aanleg"; het éérste vuur, fèl oplaaiend, spoedig uit, als er niet „ergens anders" in de aard een grote hoeveelheid brandstof is opgetast. Hoe meer geneigdheid om zich door zich niets of niemand te laten beïnvloeden en dit positief-tonend door juist andersom te handelen, dan men hem beveelt. Dit geschiedt met een naïviteit en een ernst, die op een neutraal toeschouwer een komische indruk maken. Want hoe jonger ziel, hoe meer hij toont, dat zijn onafhankelijkheid slechts schijn is. Immers een handig, diplomatiek iemand (in het bijzonder een vrouw verstaat die kunst) laat de „dwarskop' naar zijn of haar pijpen dansen door het omgekeerde te bevelen, van wat verlangd wordt. Ariës is

totaal niet opgewassen tegen dergelijke listigheden. Het duurt lang vóór hij zulke comedietjes doorziet; het komt niet in hem op, dat men zou trachten hem aldus te misleiden, hem, de leider.

Vuur in „aanleg" d.i. vuur, vol spontaniteit. Ariës kan letterlijk van alles beginnen. Dat wil zeggen: in theorie. In de praktijk bepalen andere zielefactoren de richting, die zijn spontaniteit nemen zal.

Er is een groot verschil tussen een Fokker, die pionier is in de luchtvaart en Frederik van Eeden, die het op velerlei gebied beproefd heeft; tussen Bismarck en Oliver Cromwell, om een paar anderen te noemen.

Men zou geneigd zijn bij Ariës het toppunt van vooruitstrevendheid te veronderstellen, doch dat is maar zeer ten dele zo. In zijn kring brengt hij altijd iets nieuws. Is de kring conservatief, dan is hij terecht vooruitstrevend. Maar ook in vooruitstrevende kringen worden Ariësmensen geboren. En als zij daar anders doen, worden zij leiders van het conservatisme.

In de psychologie komt men een andere triade tegen, n.l. drift, streven en tendens of richting. Bij drift denkt men dan aan een beweging, die zichzelf geen limiet stelt en elke richting kan uitgaan. Bij streven is er een limiet — een kring van invloed, maar daarbinnen zijn nog alle richtingen mogelijk en geen enkele tendens doet zich sterker gelden. Bij tendens is de beweging het meest bepaald en gericht.

Ariës is de zijns-drift. Hij wil iemand zijn, overal, altijd, zonder zich rekenschap te geven van zijn begrenzingen, zonder nadere bepaling. Hij stelt zichzelf voortdurend en altijd op de voorgrond.

Elk begin is dus iets anders, iets nieuws. Het spreekwoord zegt echter, dat er niets nieuws onder de zon is. Dit lijkt nogal tegengesteld aan elkaar. Het is ermee als met de twee bekende biologische opvattingen, waarvan de ene zegt: „de natuur maakt geen sprongen, alles gaat geleidelijk in elkaar over, er is geleidelijke ontwikkeling, evolutie", de andere juist wijst op de sprongvariatie, de mutatie. Ariës trekt zich van deze tegenstelling niets aan en komt met iets, dat op die plaats en in die tijd anders is dan het bestaande en dat hij „absoluut-nieuw" noemt, hoewel een andere uit voorbeelden zou kunnen bewijzen, dat het nieuwe maar betrekkelijk is. Ook voelt Ariës meer voor de sprongvariatie dan voor de geleidelijke evolutie.

Thierens noemt Ariës in hoogste zin: „de hogepriester" — filosofisch terecht. Maar op dit ondermaanse loopt dit gewoonlijk uit op een soort „pausschap", dat zich meer uit in de daden, speciaal de impulsieve daden, en minder in het denken, of voelen zelfs.

Ten slotte kan het moeilijk anders, of iemand, die zo geheel zichzelf wil zijn, moet wel over een grote dosis egoïsme beschikken. Hij heeft de allergrootste moeite, zich in een ander in te denken, of een ander na te voelen, en kan niet bewust iemand nà-doen. In de omgang is hij niet zo lastig als hij lijkt, mits men zijn drift ontziet en hem niet in de weg gaat staan.

STIER — TAURUS.

(♉ – ♀ negatief — aarde).

Taurus, aarde in aanleg, is als een klomp klei, zo uit de bodem losgewerkt, waarin alle grondstoffen zitten en met hen alle mogelijkheden. Het wachten is op een impuls, een stoot, een inspiratie. En deze moet flink sterk zijn, wil er beweging komen en arbeid volgen. Zo haastig als Ariés alles doen wil, zo langzaam verplaatst Taurus zich. Aan iets nieuws begint hij niet spoedig. Doch, eenmaal begonnen, gaat hij met grote halsstarrigheid door en kan dan ongelooflijk veel werk presteren.

Taurus is materie in aanleg. De belangstelling van deze mens gaat dan ook zeer zeker naar het materiële uit en hij besteedt een groot gedeelte van zijn energie aan materiële dingen. Zulks betekent, dat hij gemakkelijk materialist wordt en alles materialistisch beschouwt. Hij is een goed zakenman, vooral, als hij in 't groot kan handelen. Hij heeft de „flair" goede beleggingen te vinden en weet tijdig „reserve te kweken" voor Perioden van inflatie. Het is inderdaad merkwaardig, hoe het „ronde geld" dikwijls vanzelf naar hem toerolt.

Terwijl Ariës beslist ongehoorzaam is en recalcitrant, ja principieel niet doet, wat hem bevolen wordt, is Taurus sterk tot gehoorzaamheid geneigd, ja, zit eigenlijk op een bevel, een opdracht te wachten. Dat hij evenwel niet altijd een bevel nakomt, zit in hoofdzaak in zijn natuurlijke luiheid, die hij niet altijd zonder meer overwinnen kan. Doch zijn innerlijke houding is die van gehoorzaamheid, zelfs klimmend tot toewijding.

Thierens heeft in zijn werken er terecht op gewezen, h eer ook geestelijk, toch een sterke materiële kant heeft. Dit is te beschouwen als de hogere zijde van Taurus. Zodra niet meer de materie hem beheerst, maar hij de materie, is de mens, onder dit teken geboren, bepaald kunstzinnig aangelegd. Of dit zich uiten zal in eigen kunstprestaties dan wel in mecenas-schap (Mecenas, vriend van Nero, was een bekend kunstbeschermer) hangt van zeer vele factoren af, zoals blijken zal uit het hoofdstuk „Kunst, astrologisch bezien."

Het begrip „materie" en het begrip „vorm" dekken elkaar lang niet. Daardoor is te begrijpen, dat Taurus in de omgang onvormelijk is. Hij maakt het zich graag zo gemakkelijk mogelijk. Zijn kleren, zijn meubilair, alles moet hem dienen en steunen, doch mag geen belemmering zijn. Eenvoud en soliditeit kenmerken hem. Het kolossale imponeert hem en dat alleen is in staat zijn bewondering te wekken, zijn energie wakker te roepen.

Ook geestelijk is een zekere onveranderlijkheid of moeilijk-veranderlijkheid niet te ontkennen. Hij is de conservatief bij uitnemendheid en is ervan overtuigd, dat hij niet behoeft te beginnen, zelfstandig te denken over alle problemen, waarover de knapste koppen het altijd oneens zijn geweest. Hij is dus bij uitstek de gelover-op-gezag, terwijl hij er gewoonlijk zelfs groots op is. Met Taurus te redetwisten haalt niets uit. Of hij geeft alles toe en zegt, dat gij het wel beter zult weten dan hij, of hij laat je eenvoudig praten en zegt: “Hier staat *dit* en daar houd ik mij aan, ga nu je gang maar."

Het lijkt vaak of Taurus met hetzelfde geld meer kan doen dan een ander. Dat komt omdat hij een intrinsiek gevoel voor „Waarde" bezit, waardoor hij zich zelden een „strop" koopt.

Evenals onder Ariës vindt men ook onder Taurus veel primitieve mensen, die eigenlijk nog niets weten. Maar Ariës blijft hieronder zichzelf en gaat zijn gang. Taurus niet. Die staat kinderlijk verrast tegenover de gecompliceerdheid van het leven. Zoals een boertje van buiten „bouche béante" staat tegenover de schelle brutaliteit van al het licht en lawaai, de meedogenloze drukte van het ratelend verkeer in een grote stad. Taurus is daar met zijn zware stap en plompe figuur verlegen en te verlegener naarmate hij ziet, hoe “gewoon” zelfs de straatjongens zich daar bewegen

Het leven op het land of in een zeer eenvoudige omgeving is voor hem verreweg het best. Wanneer hij in de stadse vermaken genoegen vindt, is hij de beste klant der nachtgelegenheden, omdat hij, eenmaal op gang, van geen ophouden weet en te levendiger wordt, naarmate het uur vordert. Hij kan er zijn gezondheid grondig mee vernielen.

Ariës ontleent zijn macht aan wat hij is, Taurus aan wat hij heeft. zodat een geafflicteerde Taurus zich met absoluut gemis aan tact of goede smaak vaak aldus uitdrukt: „voor geld is alles te koop, als je maar genoeg biedt." Wanneer hij macht begeert en uitoefent is het op „zware wijze", met grote brutaliteit en minachting voor een anders belangen of rechten. Dan ontstaat het type van de kapitalist, dat het duivelse spook is voor elke arbeidersbeweging, het type, door „Albert Hahn" zo vaak afgebeeld in de „Notenkraker".

Zoals Ariës uitbeelding is van de zijns-drift, is Taurus die van de heb-drift. Taurus wil alles hebben, zonder limiet, zonder tendens en hij voelt zich groeien met zijn bezit. Een „arme Taurus" is eigenlijk contradictio in terminis. Wel kan hij zich arm houden, zolang hij nog spaart. Zijn heb-drift doet hem altijd omzien naar koopjes en het is merkwaardig, zoals hij steeds voor weinig geld aan mooie dingen komt. Juist omdat hij geen voorkeur heeft voor enige richting; hij vraagt alleen naar eenvoud, soliditeit en een zekere omvangrijkheid. Hij heeft de bezitsdrift, maar daar deze tendensloos is, hecht hij niet aan een stuk bezit-als-zodanig. D.w.z. hij vindt veel bezit lastig, verkoopt dus, indien hij er meer voor krijgen kan en koopt dan iets nieuws van groter waarde, waaraan hij zich evenmin hecht als aan het vorige en dat altijd weer van hem is over te nemen. Hij houdt niet van de gecompliceerdheid, die een volle kleerkast meebrengt met alle moeilijkheden van goedhouden, maar heeft een gemakkelijk-zittend huis-kostuum en twee oerdegelijke kostuums, die hij vervangt, zodra ze slecht worden. Niets haat hij meer dan rompslomp.

Er is een typisch verschil in schedelbouw tussen Ariës en Taurus. De eerste heeft een breed voorhoofd en puntig onderdeel. Taurus, omgekeerd, heeft vaak een smal voorhoofd en een zeer breed ondergedeelte (de „uienkop" van Pericles !).

Is echter door Taurus erkend, dat hij het Koninkrijk Gods zoeken Moet en al het andere hem zal worden toegeworpen, dan heeft hij het geloof, dat bergen verzet en de toewijding, die wonderen verricht in den Naam des Meesters. Dan is geen arbeid hem te zwaar en streeft hij zonder ophouden naar de mystieke eenheid met God.

TWEELINGEN – GEMINI.

(♊ – ☿ positief - lucht).

Gemini is lucht-in-aanleg en als zodanig het eerste dualisme, deelhebbend aan geest en stof beide. Lucht is het verband tussen geest en stof met de klemtoon op het naar buiten gericht zijn. In lucht „openbaart" hebbend aan geest en stof beide. Lucht is het verband tussen geest en Gemini is lucht-in-aanleg en als zodanig het eerste dualisme, deel. zich de geest, die „beseft" wordt in vuur. Gemini is de eerste lucht, het eerste verband en is daarom het meest-onbepaald, evenals ook Ariës en Taurus dat zijn. Het is het verband tussen alles en alles, maar nog gezien als het verband tussen hèt een en hèt ander zo maar, zonder meer. En merkwaardig is het innerlijk verzet van Gemini tegen nadere bepaling of onderzoek van een verband.

Elke Gemini is in zijn soort geniaal en vindt „ergens" een verband tussen twee schijnbaar geheel heterogene dingen. Dat is Gemini's aandeel in de ontwikkeling van het mensdom, dat ontdekken van verband. Doch met de ontdekking is hij volkomen bevredigd en hij denkt er niet over, de aard der verbinding nader te onderzoeken.

Niemand is zo kritiekloos als hij en heeft minder vooroordelen. Hij is als de ware neutrale krant en brengt berichten over van vriend en vijand. Wat hij het laatst gehoord of gelezen heeft vertelt hij getrouw verder zonder het te verwerken of er iets bij te voegen. Alleen brengt hij het ene bericht in verband met het andere en trekt soms verrassende conclusies.

Lucht is „leven" en ook dat drukt zich heel curieus in zijn wezen af, als behoefte aan genoegen, aan vrolijkheid en een afkeer van dood, somberheid en narigheid. Het is de moeite waard, het volgende experiment te ondernemen: Vertel aan een Gemini een nare geschiedenis. Hij zal de oren dichtstoppen en verzoeken met het relaas op te houden, indien hij verder wat negatief is aangelegd. Indien hij overigens meer positief is, poogt hij Uw aandacht af te leiden, desnoods door zelf aan een nog-erger geschiedenis te beginnen.

Zijn dualisme is zo sterk, dat hij altijd een beroep en een liefhebberij heeft, waarvan de ene het hoofd, de andere de handen bevredigt. En, wat nog merkwaardiger is, hij is het rustigst als hij aan twee (of meer) dingen tegelijk bezig kan zijn. Zijn aandacht kan alléén gespannen blijven, indien deze zich telkens even verplaatsen kan. Gemini is niet zo pionier-achtig als Ariës en veel minder zelfbewust, doet echter wel alsof. Zijn vuur is geleend en zijn gezag is reflexie van gezag, imponeert dus minder. Juist omdat hij steeds uitziet naar een gezaghebbend voorganger - en deze wisselen met de seizoenen - is hij een trouw volger van de mode.

Ariës is in staat een nieuwigheid te beginnen. Taurus krijgt men pas in een volgend geslacht tot verandering, tenzij de „mode" praktisch is, het leven vereenvoudigt en goedkoper maakt. Maar Gemini is de ware steunpilaar van alles, wat als „nouveauté" wordt gelanceerd.

Op intellectueel gebied kenmerkt Gemini zich door een grote uitgebreidheid van kennis.

Hij kan overal over meepraten, weet overal wat van, d.w.z. heeft overal wat over gelezen en kan in korte tijd ongelooflijk van mening over iets veranderen. Dogmatiek is hem dan ook zeldzaam-vreemd. Daar hij zijn kennis talentvol uitspreidt en zich steeds voedt met de

nieuwste meningen, maakt hij een indruk van knapheid. Niet voor niets is een Gemini in zijn jeugd een „Universal-Genie", zoals onze Duitse broeders het uitdrukken. Helaas is zijn universeelheid zijn kracht, maar ook zijn zwakte. Met ondankbaarheid vergeet de wereld Gemini, die het eerst het verband wees, voor de snuffelaar, die de aangewezen draadjes naploos en onderzocht. De maatschappij vraagt meer „speciaal-kennis" en zo stelt Gemini gemeenlijk teleur.

Nog een eigenaardig gevolg van zijn tegenzin in kritiek is: zijn tegenzin in oordelen. Wij zullen later zien, dat hij daar nog niet aan toe is. En daarom staat hij moreel, tegenover het vraagstuk van goed en kwaad, in een lastig parket. „Alles is betrekkelijk" is bewust of onbewust zijn motto. En zo zijn goed en kwaad voor hem ook betrekkelijke begrippen, waaromtrent zijn oordeel allesbehalve vast staat. Uit eigen aard komt hij niet spoedig tot kwaad, maar evenmin tot zeer goede daden. Hij moet opgewekt worden, aangespoord en reageert daar veel lichter op, dan de meer zware Taurus. Hij is zózeer in alles „tussenpersoon", dat hij boeken, die hij zelf geleend heeft met een gerust geweten uitleent aan derden. En niet alleen boeken. Met grote vrijmoedigheid leent hij alles, wat hij krijgen kan, maar is, omgekeerd, ook bereid alles uit te lenen, wat hij zelf bezit. Gemini schijnt daardoor meer te zijn, dan hij is en schijnt meer te hebben, dan hij bezit.

Als tussenpersoon is hij in zijn „fort".

Men vindt dit type overal, waar wat te bemiddelen valt of waar onderwezen wordt. De journalistiek is zonder Gemini ondenkbaar en de tussenhandel drijft geheel op hem, daar hij de bij uitstek handige reiziger en makelaar is. Hij weet ogenblikkelijk de nieuwtjes en is er dadelijk bij, zodra er ergens iets gebeurt. Hij praat en schrijft graag en heeft een aldoor-gespannen aandacht, waardoor hij alles opmerkt. Daar hij lucht-in-aanleg is, dus iets alzijdigs heeft, is zijn aanpassingsvermogen ongelooflijk ontwikkeld en neemt hij ogenblikkelijk spraak en allures over van zijn omgeving; in het bijzonder van iemand, die hij tot zijn „voorbeeld" neemt. In hem leeft heel sterk het vermogen en de lust tot imiteren, die als algemene trek voorkomt bij jonge kinderen, doch die bij Gemini het gehele leven gefixeerd blijft. Dit geeft aan mensen van dit type vaak iets aapachtigs, zowel in gestalte als in manieren.

Het dualisme van Gemini openbaart zich ook hierin, dat hij zowel de levensdrift als de aandachts-drift is. De levensdrift is zijn positieve kant --hij houdt ongelimiteerd en tendensloos van het leven, als van de mogelijkheid tot zich bewegen, de openbaring van het vrij-zijn van Ariës. De aandachtsdrift is de negatieve kant, waardoor het niet-zelf hem naar buiten trekt, hem dwingt tot verbindingen, die voorlopig een meer-oppervlakkig karakter hebben. Hij kan niet nalaten, aan alles aandacht te schenken, wat op zijn pad komt. Maar hij is tevreden met een globale indruk, een totaalbeeld, zonder duidelijke détails en zonder de innerlijke structuur van het geziene. Hij bereikt uitgebreidheid op de wijze van de olievlek, die alle kanten uitgaat, al naar de hygroscopische gesteldheid van het materiaal.

Tenslotte is hij buitengewoon gesteld op *vrijheid*. Zó sterk, dat hij banden alleen kan verdragen, als hij ze niet voelt: „ongebonden best". Hij wacht altijd, tot er eens iets komen zal, dat de moeite waarde is, zich er geheel aan te binden. Zolang dat er nog niet is, blijft hij liefst

los-vast. Dit kan hij zijn leven lang volhouden. Een zeer groot percentage vrijgezellen van beiderlei kunnen vertoont sterke Gemini-invloed en bevindt zich er best bij.

De Gemini, die uit zichzelf diep is, is een van de meest interessante mensen, een werkelijk „universeel genie". Maar onder dit teken vallen veel primitieve mensen en dan is hun leeg gekakel een kwelling en hun waanwijsheid belachelijk.

KREEFT — CANCER.

(♋ – ☿ – (☽) negatief — water).

Het eerste Waterteken, en dezelfde dualiteit als in Gemini, doch met het accent omgekeerd, zoals Thierens reeds duidelijk aantoonde in zijn 'Cosmologische studiën'. Hier ligt negativiteit aan de buitenkant, het positieve binnen. Het is het vermogen van het Ik, zich bewust te worden van zichzelf, door te beseffen de betekenis der prikkels-van-buiten, door het naar-binnen-leiden van alle gebeuren, het zich-laden-met-waarnemingen. Doch niet om de objectieve waarde ervan, maar zuiver om de betekenis voor hemzelf, als subject. Verinnerlijking echter vóóronderstelt: oplossen van de vreemde vorm, waardoor de inhoud op enigerlei wijze met eigen inhoud kan samensmelten of samenvloeien. Uit deze primaire aanleg kunnen wij nu de Cancer-eigenschappen zonder moeite afleiden. Men is zich pas ten volle van iets bewust geworden, als men het — zoals het volk schilderachtig zegt -- kan „thuisbrengen". Cancer is de bewustwording-in-aanleg en heeft dan ook buitengewone behoefte aan een „thuis", waar alles uit de wereld kan worden heengebracht en ondergebracht.

Zo wordt alles herleid tot de eigen sfeer, tot het bekende en vertrouwde. Dat is de huiselijkheid van Cancer. Tegelijkertijd echter moet er iets te verwerken zijn en ziedaar de behoefte om voortdurend wat mee te maken, de hang naar emotie, die minstens even sterk is als de vorige trek. Het karakter van „aanleg" komt hier weer prachtig uit, want de Kreeft heeft geen voorkeur en maakt geen onderscheid in wat emotie brengt: een bruiloft en een begrafenis zijn -- qua brengers van emotie —even welkom. De veranderlijkheid en grilligheid van Cancer worden hierdoor volkomen begrijpelijk. Want door zijn groei is hij afhankelijk van uiterlijke prikkels, en deze worden dus met meerdere of mindere bewustheid gezocht. Het spreekt vanzelf, dat de eigen inhoud der ziel bepaalt, wat innerlijk zal worden gerealiseerd van een ontvangen indruk. En nu is Cancer, als de eerste bewustwording, het meest-veelzijdig, maar tevens het minst diep.

De Kreeft is de trouwe metgezel van Ariës, en waarom? Omdat hij in het nieuwe, dat Ariës brengt, een nieuwe emotie vindt, die hemzelf verrijkt. En als hij Ariës steunt in zijn pionierswerk, dan is het niet, omdat hij meent, dat de wereld dit nieuwe hebben moet, maar omdat hij zelf realiseert, wat de betekenis naar binnen is van dat andere. Dies vindt men hem in alle nieuwe bewegingen, doch slechts zolang, tot voor hem het nieuwtje eraf is, wat natuurlijk voor de een spoediger gebeurd is dan voor de ander. De behoefte aan emotie spiegelt zich af in de gewoonte van dramatiseren. Elke gewone gebeurtenis wordt door de Kreeft emotief geladen en tot een klucht of een tragedie, al naarmate het zich afspeelt.

Let eens op het verhaal en de verhaaltrant van een Cancer, als bij hem in huis bijv. een pijp van de waterleiding springt. Zo'n gebeurtenis „leeft" dan en de geweldige subjectiviteit van waarneming blijkt het best uit de retorische versieringen met „mogelijkheden", die er al gaandeweg „bij-gedacht ' worden. Als bijv. bij die gelegenheid het plafond doorlekte, krijgt men ongetwijfeld te horen: „ik dacht vast, dat het hele plafond naar beneden zou komen," enz.

Geen Cancer of er is enig talent tot toneelspelen. Voor hem is het voldoende de uiterlijke gedaante van iets of iemand aan te nemen, en hij beleeft innerlijk de bijpassende emotie, gaat hij op zijn tenen staan, zo voelt hij zich groot, krimpt hij in elkaar, hij voelt zich nietig. Deze vereenzelviging met de „voorstelling" is het negatieve, uiterlijke gebeuren; het positieve ertegenover is de innerlijke negatie van de rol, als hij weer „thuis" is en zichzelf wordt.

Men zegt, dat Cancer alles vasthoudt, wat hij eens gegrepen heeft. Inderdaad vindt men bij vele „Kreeften" een onweerstaanbare terugkeer tot het verleden.

Deze is noodwendig. Want wat Cancer vasthoudt is nooit „het ding op zichzelf", maar de emotie, waarmede hijzelf het geladen heeft en die hij in zijn herinnering talloos vele malen weer doorleeft. De moderne psychologie heeft experimenteel bewezen, dat er een streven in de ziel is, de primitieve emoties voortdurend te herhalen. In normale gevallen: op steeds hoger plan; in abnormale gevallen blijft een individu op een weinig-gevorderde trap staan.

Deze herhalingsdrang leidt tot gewoontevorming met alle voor- en nadelen, daaraan verbonden. Het is de imitatie-drang van Gemini, doch nu niet als een simpel na-apen, doch met de bedoeling, zich een zekere vaardigheid geheel „eigen" te maken.

Cancer is evenzeer een drift, de ervaringsdrift, die alles, wat om hem heen gebeurt introjecteert, op zichzelf toepast, met zichzelf in verband brengt, heeft dus de neiging altijd en vooral de objectiviteit te ontkennen of te negéren. Gemini imiteert voortdurend een ander, doch slechts in diens verschijning en fopt zichzelf, door te menen, dat de imitatie echt is. Cancer imiteert voortdurend zichzelf en fopt anderen, die menen, dat zijn „rol" zijn ware wezen is.

Typisch is voor Cancer de dweep-drift. Hij dweept altijd voor iets of voor iemand, de overdreven vorm dus van de gebondenheid, die reeds aantoont, dat de bui gemeenlijk gauw overdrijft. Er wordt steeds gezocht naar een Ariës, die de moeite waard is en hij tracht die persoon dan ook geheel „in te palmen". Geestelijk- of lichamelijk-amechtig hangt Cancer dan aan zijn voorganger, tot hij wordt afgeschud.

Cancer groeit ook met z'n ervaring. In de jeugd bedeesd en schuchter, geen ervaring en geen innerlijke zekerheid. Op ouder leeftijd wordt dit afgelegd, veel ervaring en de zekerheid, die daaraan ontleend wordt.

Voor een Cancer-mens is de opvoeding en de sfeer in het ouderhuis beslissend voor heel het verdere leven, oneindig veel meer dan voor ieder ander. De wereld noemt Cancer sentimenteel, dweepziek en grillig, Ongetwijfeld zijn het de natuurlijke verkeerdheden van dit type. Het dwepen is: de onbewuste poging om de emotie te verdiepen, door kunst-matig opschroeven van de uiterlijke prikkel. De grilligheid is: de behoefte aan steeds andere prikkels.

Deze leidt tot allerlei aardige trekjes, waaronder opvallend is: de beoefening van de verhuissport. Cancer verhuist doorlopend. En hij heeft 1001 goede redenen ertoe: ongemakken aan het huis, aan de buurt, aan de buren, enz. maar de eigenlijke reden is: langer verblijf op eenzelfde plaats is dodelijk.

Met *zijn eigen boeltje* telkens ergens anders, dat is Cancers ideaal. En verzetten de omstandigheden zich hiertegen, dan is het een wonder, zoals de Kreeft in huis nog weet te „verhuizen". Gemini noemt men wel eens het wandelend nieuwsblad; Cancer is de eeuwige acteur of actrice en de wereld is voor hem een schouwtoneel of een mallemolen.

Hiermede wordt de fase van „aanleg" besloten. Als zodanig zijn zij het minst gespecialiseerd, tegelijk het meest universeel enerzijds maar ook het meest oppervlakkig anderzijds. Iets kinderlijks kenmerkt hen allen in een of ander opzicht, zelfs naast hoge geestesgaven. De jonge zielen eronder zijn merkwaardig naïef en primitief.

De tweede fase is die van „wezen" en vertoont soortgelijke kenmerken maar meer uitgewerkte enerzijds, essentieel nieuwe dingen anderzijds.

LEEUW – LEO.

(♌ – ☉ positief - vuur).

Het tweede vuurteken. Evenals Ariës is ook Leo zèlf-bewust. Doch merkwaardig: hij is het minder en hij lijkt het meer. Immers: Ariës gaat zijn gang, is zichzelf en let niet op anderen. Ariës is „die verschrikkelijk haastige mens, die door zijn onoplettendheid tegen iedereen opbotst." Maar als men Ariës niet kent, passeert men hem, zonder dat hij opvalt. Niet zo met Leo. Hij is het, die van Ariës overneemt, wat deze begonnen is, dit in stand houdt, doch dit tevens langzamerhand omschept tot een kosmos. Een Ariës kan, bij wijze van spreken, honderd nieuwe dingen doen ontstaan; doch elk van deze honderd vordert een Leo, en geeft een bestaansmogelijkheid voor een Leo. Leo is met hart en ziel bij zijn schepping, voelt zich zonder zijn „schepping" niets. Vandaar Leo's aandacht voor anderen. Hoe kan het anders ? Het vermogen tot instandhouden wordt slechts openbaar aan het ding, dat in stand gehouden wordt. En zo loopt Leo over straat met het strelend bewustzijn, dat hij „iemand" is en is zijn houding zo vol majesteit, dat hij onwillekeurig respect inboezemt.

Leo is het *zijns-streven*, niet meer de drift, ongelimiteerd van Ariës, !naar hij streeft ernaar een kring om zichzelf te beschrijven, hiermede zichzelf bepalend en beperkend. Hij is echt een leven-en-beweging-gevend middelpunt. Hij behoeft er alleen maar te zijn, zonder zelf een daadwerkelijk aandeel te nemen in de werkzaamheden. Hij accentueert zijn middel-puntigheid gaarne, door zich of op een zekere verhevenheid te plaatsen (letterlijk of figuurlijk) en door zich te bepalen tot de grote lijnen, zich in het middelpunt te houden, niet naar de periferie af te dwalen.

Zoals Ariës zich stelt tegenover zijn volgers, zo stelt Leo zich tegenover zijn onderdanen of ondergeschikten. Wie zo spreekt verklaart zichzelf reeds als „boven" hen staande, als hoger geplaatst.

Men passeert Leo niet, zonder dat hij opvalt. Het kenmerk-bij-uitnemendheid van Leo is: innerlijke stabiliteit en de werking daarvan is in twee beelden samen te vatten, n.l. in een centrifuge en in een gyroscoop. Een centrifuge doet in een heterogene massa, door de uitgezonden centrifugale kracht een rangschikking der aanwezige stoffen ontstaan, die laagsgewijze of sfeersgewijze is, waarbij de zwaarste delen het verst van het middelpunt worden weggeslingerd; die met de minste massa het dichtst bij het middelpunt blijven. Deze rangschikking van het veld opent de mogelijkheid te komen tot een „stelsel". Leo is nu alléén de snel ronddraaiende as, die de deeltjes in beweging brengt en ondanks zichzelf ze tot rangschikking drijft. Een kleine „leeuw" beheerst een klein kringetje, een grote leeuw een grote kring.

De gyroscoop is het toestel, dat dezelfde kracht gebruikt, maar nu om een loodrechte stand te behouden. Wij kennen de werking in de tol, die op een punt rechtop blijft staan, mits de beweging snel genoeg is. Zo is ook Leo ook een gyroscoop, in staat om een geheel complex „overeind" te houden, of zelfs overeind te zetten, indien het ligt.

Leo is de echte alleenheerser, de autocraat. Het is immers onmogelijk, dat in één massa twee centrifuges samenwerken. Onfeilbaar trekt ieder een gedeelte der massa om zich en tot zich en er ontstaan twee stelsels, in plaats van één.

Dat de zelfbewustheid van Leo staat en valt met de verering, die hij in zijn kring vindt, is duidelijk, wanneer men de houding van Leo gadeslaat, wanneer hij geen kring heeft, of in zijn kring tijdelijk, dan wel voorgoed, verdrongen is door een ander. Hij is dan zijn gehele aplomb kwijt, trekt zich geslagen, maar waardig terug en vertoont zich niet meer. Een buitengewoon talent heeft Leo voor bevelen. De wijze, waarop hij het doet, maakt een herkennen van dit teken gemakkelijk. Hij is de enige mens, die altijd gehoorzaamd wordt, omdat hij de flair heeft een beroep te doen op iemands bijzondere bekwaamheid en dus is zijn bevel een verzoek, waarbij de gevraagde een gelegenheid krijgt, zijn bekwaamheid te tonen.

De houding die Leo daarbij aanneemt is, alsof hijzelf het misschien beter zou kunnen (al betuigt hij het tegendeel) doch een ander gaarne de eer laat, die hem toekomt. De zwakke zijde van Leo is natuurlijk de overdrijving van zijn deugden. Dan wordt het zelfbewustzijn tot trots of verwatenheid, zijn stabiliteit tot onverzettelijke heerszucht, zijn talent tot bevelen wordt tirannie. Maar toch nimmer tot de lastige, zware onderdrukking van Taurus, Leo eist alleen maar, dat men hem erkent als het enige middelpunt, als koning bij de genade Gods, en zijn straf is: zijn verachting, verbanning uit zijn nabijheid en dus het ontnemen van de gelegenheid langer te blijven genieten van zijn glorie en bescherming. Taurus straft met broodroof.

Twee dingen zijn voor een Leo totaal onbegrijpelijk: formalisme en ontkenning van gezag. Zolang de oppositie zich bepaalt tot het geven van centripetale kracht tegenover zijn centrifugale, gaat hij er nog mee akkoord. Maar formalistische bezwaren en nihilistische tendensen strijkt hij met één machtige zwaai terzijde .... om er te eniger tijd over te struikelen.

Hij heeft iets zeer charmants over zich, dat moeilijk te weerstaan is en een vrouwelijke Leo heeft een combinatie van vorstelijkheid en gratie, die toegewijde dienaars doet ontstaan.

In de natuur volgt de jakhals het spoor van de leeuw; hij leeft van de resten, die de heerser grootmoedig van zijn maaltijd overlaat. Zo wordt iedere Leo-mens gevolgd door menselijke jakhalzen, die door vleitaal en idolatrie trachten de afval van de tafel te vergroten. Deze vatbaarheid voor vleierij is het zwakke punt in dit type, waarvan overigens veel goeds te zeggen is.

Wanneer men een leeuw beziet, is hij het meest imposant, als men hein recht van voren ziet. De breed uitstaande manen maken hem veel kolossaler. Het achterlijf is veel tengerder. Leo-mensen vertonen zelfs in hun uiterlijk veel overeenkomst ermede. Golvend en overvloedig haar doen het hoofd veel groter schijnen en de rechte houding van de rug. gepaard aan een stevige borstkas versterken de indruk van kracht.

Hiermede zijn de onderste ledematen meestal niet in harmonie; deze zijn eigenlijk te zwak, zodat een Leo-type het meest imponeert, als hij zit of achter een katheder staat.

Men vindt hem overal als bedrijfsleider, directeur, voorzitter en bovenal in erebaantjes.

MAAGD – VIRGO.

(♍ – ♁ negatief — aarde) .

Het tweede aardteken vertoont de „aarde", de materie niet meer als de massaalheid van Taurus, maar gerangschikt volgens structuur en gewicht. Het is de materie, die onder de invloed van Leo's centrifugale kracht laags- of sfeersgewijze gerangschikt is. Elk van deze lagen is in zich zelf „zuiver" en in een centrifuge is het kleinste verschil in soortelijk gewicht reeds in staat, verplaatsing, verandering van sfeer teweeg te brengen.

Het voornaamste kenmerk van de Virgo-mens is dan ook het streven naar analyse, naar het opsporen van de meest minieme verschilletjes. Dit geeft een houding van kritiek en wel op deze wijze, dat hij de waarheid tracht te benaderen langs een weg van opsporing van het niet-gelijke. Een Virgo-dame trachtte eens een beschrijving te geven van een haar onbekende plant, een Amaryll. „Een Clivia is het niet" begon zij „daarvoor zijn de bladen te zacht en te buigzaam en daarbij is het een bolgewas. Een ui is het ook niet, daarvoor ontbreekt de uienlucht en de bloem is heel anders. Bloemen heb ik er niet aan gezien, maar men zegt, dat er een paar grote, rode bloemkelken aan komen, die ook weer anders zijn dan de bloemen van een lelie."

Het voortdurend letten op verschillen maakt hen verbazend oplettend voor kleinigheden, maar tevens onvatbaar voor het zien van de grote lijn. Virgo is de geduldige waarnemer, voorzichtig, zelden concluderend, een toonbeeld van ordelijkheid. Rubriceren, indelen en etiketteren is zijn „fort" en een aangeboren eigenschap. Hij maakt een veelheid van feiten overzichtelijk, maar slaagt er niet in uit de feiten tot de „Wetten" te komen, die er achter liggen. Onderscheidingsvermogen ontwikkelt hij steeds op zijn eigen niveau.

Virgo is het heb-streven, het hebben niet langer ongelimiteerd, maar nu uitgaande naar beperking, bepaling; niet meer het al-bezit, maar het speciaal-bezit. Voor Taurus zijn belangrijk: massa en grondstof, ruw materiaal; voor Virgo daarentegen: verscheidenheid van

half-materialen, fijne zuivere chemisch-reine stoffen. Om dit te bereiken is nodig een proces van zuivering, reiniging, catharsis, differentiatie, ontleding, leidende tot wezenlijk hebben van het détail, hetzij als stoffelijk bezit, hetzij als gevoels- of kennis-bezit.

Evenals Taurus heeft ook hij behoefte aan inspiratie; aan een opwekking van buitenaf; zijn kracht ligt in verwerken en hij zoekt te dienen. Bij Taurus faalt een beroep op steun, als het hem teveel inspanning kost. Bij Virgo faalt een beroep op steun zelden, vooral als hij gelegenheid krijgt zekere ordening te brengen in een verwarde, chaotische toestand. De verkeerde kant van Virgo ligt weer in de overdrevenheid der deugden. Een van de meest typische zwakheden is zijn ongelovigheid en de weigering feiten te accepteren, voor welke hij nog geen rubriek en geen etiket heeft. „Kan niet bestaan", ligt hem in de mond bestorven. Zonder nauwkeurig onderzoek naar alle uiterlijke verschijnselen neemt hij niets aan. Zijn onderscheidingsvermogen, gesteld in dienst der wetenschap, maakt hem buitengewoon geschikt voor laboratoriumarbeid, waarbij exactheid, nauwkeurigheid, juist-waarnemen en geduldig-experimenteren vereist wordt.

De aandacht voor kleine dingen doet in Virgo een verhoogde gevoeligheid (sensibiliteit) ontstaan, die gemakkelijk in het excessieve overslaat of dóórslaat. Hij wordt dan zó gevoelig, dat hij het kleinste krasje op een nieuw ding héél erg vindt en over elke kleinigheid struikelt. Dan vertoont hij een absoluut gemis aan waardering, want het kleinste foutje ontgaat zijn oog of oor niet. Zo kan hij in een onuitstaanbare vitterij vervallen.

Dit laatste is weer de overdrijving van iets goeds, n.l. de houding van kritiek. Gemini is de kritiekloze, die zonder meer doorgeeft wat hem wordt meegedeeld. Virgo moet daar niets van hebben en onderzoekt alles nauwkeurig, d.w.z. zo nauwkeurig als hij op zijn niveau kan. Daarbij is hem geen moeite teveel en zal hij alle mogelijkheden proberen. Hij zal zich op wetenschappelijke wijze uitdrukken, waar hij geroepen wordt een uitspraak te geven en zijn formule is — bewust of niet bewust --: naar aanleiding mijner nauwkeurige onderzoekingen, verklaar, ik dat dit geval met aan *zekerheid grenzende waarschijnlijkheid* zus of zó is. Daarbij gaat hij *inductief* te werk.

De *warenkennis* van een Virgo-type is buitengewoon groot en daar innerlijke neiging en organische aanleg steeds in wisselwerking staan, vindt men onder hen ware experts, die veel verfijnder zintuigen hebben. 't Gaat bij hen vaak „op 't gevoel" en zij beschikken df over een grote tast-gevoeligheid, df zij gebruiken de aanleg beter en meer dan andere mensen. Ze zijn onmisbaar als sorteerders, meesters in inventariseren en uitstekende administrateurs. Wat zij hebben is allemaal even netjes en ze houden het keurig.

Het is een Virgo-denkbeeld geweest, encyclopedieën uit te geven, waarin alle mogelijke experts op enigerlei gebied neergeschreven hebben, wat er wetenschappelijk omtrent allerlei onderwerpen te zeggen valt. Deze encyclopedische wetenschap is geheel zonder samenhang, dor en droog, maar uitstekend gerubriceerd.

Het spreekt vanzelf, dat de waardering van Ariës voor Virgo en omgekeerd al zeer gering moet zijn. Deze beide typen begrijpen totaal niets van elkaar en wanneer zij bij elkaar zijn, of met elkaar in één verband zijn samengebracht, wekken zij steeds wederzijds de grootste overdrijving der verschillen in aanleg op en verwijten elkander de fouten hevig. Een feit, dat

altijd het geval is met tekens die 150° van elkaar verwijderd zijn, wat uit het wezen der afzonderlijke tekens gemakkelijk is af te leiden.

WEEGSCHAAL — LIBRA.

(♎ – ♀ positief — lucht).

Het tweede luchtteken is natuurlijk weer een „speciaal" geval in vergelijking met Gemini, het eerste luchtteken. Daar hebben wij de „betrekkelijkheid" als het verband in het algemeen, zonder een vast punt, ten opzichte waarvan de betrekkelijkheid bepaald kan worden.

Bij Libra is dat vaste punt aanwezig, als het middelpunt in de cirkel. Dan is Libra de middellijn en als zodanig de verbinding tussen twee bepaalde punten, n.l. tussen twee tegenovergestelde, tegendelige, polaire punten. Vanzelfsprekend voelt dus de Libra-mens de volkomen gelijkwaardigheid van de twee delen, waaruit iedere polariteit is samengesteld. En aangezien de middellijn de facto de verbinding en de eenheid der twee opposiete punten vormt, tracht ook de Libra-mens tegenstellingen op te heffen, evenwicht, vrede en harmonie te brengen of te herstellen. Hij is zó gevoelig voor evenwicht, dat hij in staat is te organiseren, dus uit tegenstellingen, door toepassing van juiste maten en verhoudingen een organisatie op te bouwen, ja, in de beste gevallen, zelfs te komen tot een organisme. Maar evenals de beide andere luchttekens moet ook hij een kracht achter zich hebben, een centraal gezag (Leo) waarvan hij dan de verbreider is. Geen wonder, dat mensen met groot talent tot organiseren in hun horoscoop een combinatie vertonen van Leo en Libra (wij denken hierbij aan Napoleon, Kolonel Olcott, Bismarck e.a.).

Evenwicht is niet hetzelfde als symmetrie. Dit laatste is één vorm van evenwicht en wel de meest-opvallende en meest stabiele, maar ook de minst-levende. Meerassige symmetrie komt dan ook slechts voor in het rijk der kristallen. Meerzijdige symmetrie heerst hoofdzakelijk in het plantenrijk en in de oudste diervormen (bijv. zeesterren). De symmetrie van de hogere dieren is slechts uiterlijke schijn.

Libra bereikt evenwicht, schijnbaar zonder symmetrie, doch wèl door het gebruik der juiste verhoudingen, terwijl voor Virgo, symmetrie gewoonlijk het toppunt van schoonheid is, want het staat zo ordelijk en netjes. Natuurlijk _voelt Libra vanzelf, wáár in een kwestie „het gelijk" ligt en waar het „ongelijk". Dit maakt hem tot een geschikte scheidsrechter bekwame arbiter en in zekere zin ook een goede rechter. „In zekere zin", want zijn oog vol verhouding en wet is in staat elke wetsovertreding te herkennen. Maar daarnaast is hij zo gewend alles van twee kanten (en van de twee tegengestelde kanten) te bezien, dat hij niet gaarne oordeelt en slechts bij uiterste noodzaak veroordeelt. Terwijl hij de meeste maten gemakkelijk hanteert, heeft hij altijd bezwaren tegen een „strafmaat". In zoverre is hij als rechter absoluut ongeschikt.

Nog andere bezwaren worden tegen hem ingebracht. Primo: zijn onvermogen om „neen" te zeggen. Libra weet, dat door afslaan van een verzoek, tot hem gericht, gemakkelijk een zekere onenigheid, in elk geval verkoeling in de verhouding zal ontstaan, wat dikwijls is: het begin van

opbreken der bestaande harmonie. En daar hij dit vreest, gaat hij in zijn toezeggingen verder dan hij bedoelt.

Echter voelt hij later zijn eigen tegenzin sterker en ondervindt dat als verbroken innerlijke harmonie. In zo'n geval herstelt hij deze laatste, door de afspraak niet na te komen en er zich onder duizend excuses aan te onttrekken.

Of — wat ook vaak gebeurt hij wordt als scheidsrechter betrokken in een conflict tussen twee anderen. Ieder van deze anderen heeft van zijn standpunt gelijk en Libra erkent het „gelijk". Het enige resultaat is, dat hij door beide anderen (die zich ieder beroepen op wat hij gezegd heeft) wordt uitgemaakt voor onbetrouwbaar, metend met twee maten, enz.

Secundo: zijn besluiteloosheid. Elk besluit betekent: overgaan uit een bepaalde toestand van rust in een andere, die nog geen rust is. Ook die verstoring van evenwicht is voor Libra moeilijk te maken. Dit openbaart zich vooral als Libra kiezen moet, waarbij dus voorkeur getoond moet worden.

Voorts heeft Libra intense behoefte aan schoonheid en harmonie in de omstandigheden des levens. Worden die niet gevonden, moet hij verkeren in een sfeer van ruzie en rommel, dan kan hij dit niet verdragen en ontvlucht aan wat hem zo hindert. Of, hij gaat geheel ten gronde.

Zoals Gemini de verbindingsdrift is, is Libra weer *strevend* naar verbinding, dus minder ongelimiteerd, maar nog wel zonder doelstelling. Elke verbinding is alleen in zoverre bepaald, dat gezocht wordt naar een medewerker, die een aanvulling betekent. Het liefst een polaire aanvulling, maar een op voet van veronderstelde gelijkheid. Dit geldt dus zowel voor een partner (medespeler) als voor een tegenstander (tegenspeler), voor een collega als voor een concurrent of competitor.

Een zwakke Libra ontwerpt zonder kracht van uitvoering, past en meet, wikt en weegt, speelt de een tegen de ander uit, maar laat de juiste tijd voorbijgaan en komt tot niets: tot niets goeds en ook tot niets kwaads. Hij is als een weegschaal, waarvan zwaartepunt en steunpunt samenvallen. Er is geen spanning tussen deze twee krachtspunten bij hem, en dus blijft hij in iedere stand staan, zowel scheef als recht, zonder eigen evenwicht te markeren door terug te keren tot de waterpaslijn (de arm) en de loodlijn (de naald van de weegschaal).

Een sterke Libra organiseert steeds, regelt en ordent alles tot een zo hoog mogelijke graad van schoonheid bereikt is.

Hij weet uitstekend een sfeer van gezelligheid te scheppen en heeft veel tact, zodat ieder zich spoedig met hem op zijn gemak voelt en graag met hem samenwerkt. Hij vindt dan ook altijd hulp en steun, waar een ander alléén moet ploeteren. Ja, wanneer Venus, Heer van Libra niet al te slecht geaspecteerd is, loopt men hem met aanbiedingen van hulp achterna. Het spreekt vanzelf, dat deze „overvloed van goede aanwijzingen" ook een gevaarlijke zijde heeft.

Mannen met dit teken zeer sterk krijgen licht iets verwijfds, iets vrouwelijks, poesliefs en vriendelijks, waarvoor ze door de ene categorie worden verafschuwd, maar door zekere vrouwen worden verafgood.

Zij hebben bijna altijd iets artistieks en maken hiervan het gepaste misbruik. Heel veel „mooie" mannen, die dirigent zijn van een strijkje, chef in dames-modezaken, in een kapperij, etc. vertonen de minder-hoge kwaliteiten van dit teken. Maar ook voor meisjes en vrouwen uit minder-gegoede kringen kan deze behoefte aan harmonie en schoonheid licht gevaarlijk worden; vooral ook, omdat ze wat koopziek zijn, zich graag gezellige prullen aanschaffen, ja, zelfs prettig vinden voor een ander wat te mogen kopen.

Zij zijn dol op „winkelen" en genieten van alle schoons, wat ze zich kunnen laten vóórleggen. Als gezellige babbelaars en briefschrijvers wordt hun omgang gaarne gezocht.

SCHORPIOEN — SCORPIO.

(♏ – ♂ negatief — water).

Dit tweede waterteken is een verbijzondering van het eerste, Cancer. Daar hebben wij de nog ongedifferentieerde gevoeligheid, die nóch haat, noch liefde is, of, zo al iets van meer bepaalde gevoelens aanwezig is, zo wordt dit toch niet gerationaliseerd. Hier bij Scorpio evenwel hebben wij de individuele bewustwording, wordt alles teruggevoerd tot het individuele middelpunt en beoordeeld naar de waarde vóór dit punt. Libra constateert polariteit plus een zekere onderliggende eenheid, Scorpio wil die polariteit doorleven en de innerlijke eenheid zoeken. Libra heft onevenwichtigheid op door de schaal in balans te brengen met bijplaatsing of wegneming van gewicht. Scorpio poogt polariteit op te heffen, door één kant zó diep of ver te doorleven, totdat deze zich verkeert in het tegendeel en de eenheid dus gebleken is. Bv. Oost en West zijn diametraal tegenovergesteld. Maar omdat de aarde rond is, gaan twee mensen, die eerst zich op de wijze van de haat van elkaar verwijderen, na enige tijd elkaar weer tegemoet.

Scorpio haat veel en intens. Maar wat hij het sterkst (in anderen) haat, komt hij telkens na enige tijd in zichzelf tegen. Totdat hij plotseling beseft, dat wat hij haatte een deel was van hemzelf, van *het zelf*, een deel, door hemzelf buiten zichzelf geplaatst. En dan is het vraagstuk opgelost, staat hij boven dit paar van tegenstellingen. Vandaar de grote omkeringen en bekeringen, die men in 't bijzonder bij Schorpioenen waarneemt.

Zoals Cancer meedoet aan alle nieuwe dingen (Ariës) om de terugwerking ervan op zichzelf, zo is Scorpio gekoppeld aan Leo. Leo is het levende, wentelende middelpunt, waarvan de centrifugale kracht uitgaat en ordening teweegbrengt in het veld. Scorpio is het bewust wentelende middelpunt, waarvan centripetale kracht uitgaat, welke het gehele veld mèt inhoud dóór het middelpunt doet gaan. Scorpio is de draaikolk in de wateren. In een ondiep water is de bodem spoedig bereikt. Maar in een diep water doet zich de invloed zéér ver gevoelen en is de zuigende kracht geweldig groot.

Zo streeft dus Scorpio naar „verdieping" zonder dat hij daarom nog „diep" behoeft te zijn. Het is zeer goed mogelijk, dat een Ariës „diep" is. Diep is een status, een toestand. Maar Ariës streeft niet naar „verdieping", want dat is beweging.

Wij leggen hier alleen zekere nadruk op, omdat men zo vaak in de astrologische literatuur tegenkomt de kwalificatie „diep" bij Scorpio. Dat is klaarblijkelijk onjuist. Er zijn legio ondiepe geesten, onder de schorpioenen evengoed als elders.

Zo verdiept Scorpio zich dan graag in allerlei problemen, waaraan te „kluiven" is. Hij wil weten, waarom al die tegenstellingen bestaan: wat de bedoeling is van het leven, als de dood er toch op volgt, of, typisch Scorpio is: wat de bedoeling van de dood is, als er toch eeuwig leven bestaat. Zonde en genade, licht en donker, liefde en haat, man en vrouw, vrije wil en gebondenheid, ziedaar enkele van de meest-geliefde vraagstukken, waar hij zijn hele leven over puzzelt en die hij op zijn manier en op zijn niveau onderzoekt.

De uiterlijke verschijnselen interesseren hem vooral, om wat er achter zit. En zo reageert hij ook altijd meer op de verborgen achtergrond, dan op de schijn der dingen. Dat maakt hem gevreesd in de omgang. Hij kijkt door de dingen heen, en maakt van dit vermogen gebruik. Zelf weet hij uitstekend te verbergen, wat hij niet publiek hebben wil, maar de meeste andere tekens kunnen tegenover een Schorpioen niets geheim houden, als deze iets weten wil. Hij werkt middelpuntzoekend, wat gemakkelijk een schijn verwekt van meer wilskracht dan er werkelijk aanwezig is. Zeer zeker is het voor iemand van dit teken gemakkelijker op-één-punt-gerichtheid te verkrijgen, zodat een Schorpioen meestal weet wat hij wil. Maar, daar hij nog sterk reageert op *uiterlijke* aantrekking en afstoting, is de kans op werkelijke wilsuitingen, dus volkomen-van-binnenuit-gedetermineerde kracht, niet groter, dan bij andere tekens. Wel vindt men bij Scorpio meer dan gemiddelde gedecideerdheid en zo zal iemand met dit teken rijzend, optreden met beslistheid, ook al is de innerlijke zekerheid, uit hoofde van andere invloeden, helemaal zo groot niet.

Men heeft Scorpio steeds de meest onaangename eigenschappen toegedicht, en niet ten onrechte. Daar zijn opdracht is, alles om te keren, gaat hij graag tot het uiterste en neemt proeven, waarvoor ieder ander terugschrikt. Daarbij komt nog, dat hij felheid van begeerte paart aan geheimhouding van doel en daarbij, bewust of onbewust, zijn mensen kiest, die in de verwezenlijking van zijn plannen kunnen helpen, zonder dat die weten, waar 't om gaat. Juist omdat hij op zijn manier door de mensen heen kijkt, stelt hij hun daden graag op de proef en is als zodanig de echte „verzoeker".

Als een Schorpioen slecht is, als hij in-slecht en het is typisch, dat de meeste woorden, die met „sch" beginnen, een ongunstige betekenis hebben: schobbejak, schurk, schoelje, schoft, schavuit, ja zelfs „schoolmeester" is geen vleiende benaming.

Doch zoals bij dit teken van uitersten verwacht kan worden, is de bekeerde Schorpioen ook zéér goed, iemand die met vaste hand en innerlijke kennis zichzelf opvoedt tot boven zichzelf uit. Dan is hij de verborgen kracht, de esoterische leraar, de gnosticus, die weet, wat een ander op gezag moet aannemen. In de gemiddelde Schorpioen komen zeer verheven trekken, naast grove persoonlijke fouten voor.

Een verwijt, dat hem meestal zeer terecht treft, is zijn hardheid. Hij is altijd principieel, oordeelt scherp en hekelt alle halfheid en schipperen, ook in zichzelf, terwijl hij vergeet, dat de mensheid nu eenmaal half om half, water en melk is. Zijn grootste deugd is wel, dat hij zichzelf evenmin ontziet als anderen en niet klaagt, als hem iets mislukt, maar met grote

gemoedsrust de gevolgen draagt van zijn gezaaide oorzaken. Hij heeft veel Oudtestamentisch over zich en zijn God is de Heer der Wrake, totdat hij volkomen bekeerd is en het Johannes Evangelie doorleven kan.

BOOGSCHUTTER - SAGITTARIUS.

(♐ – ♀ positief vuur).

Het derde vuurteken en dus een verdere verbijzondering van Leo. Weer komt een aanzicht van het Zelf áls Zelf tevoorschijn en hier het zelf in zijn persoonlijk middelpunt of het formele middelpunt, het middelpunt, dat de vorm zal opbouwen binnen de grenzen en uit de elementen van het veld, zoals dat door het individuele middelpunt is georganiseerd.

De verhouding Ariës-Leo-Sagittarius is in filosofische termen aldus uitgedrukt door Hegel in zijn 'Encyclopaedie' (pp. 107 en volg.) over „Die Lehre vom Sein":

> „Das Sein ist der Begriff nur *an* sich, die Bestimmungen desselben sind *seiende*, in ihren Unterschiede *andere* gegeneinander, und ihre weitere Bestimmung (die Form des Dialektischen) ist ein *Uber-gehen in anderes*. Diese Fortbestimmung ist in Einem ein *Heraussetzen* und damit Entfalten des an sich seienden Begriffs und zugleich das Insichgehen des Seins, ein Vertiefen desselben in sich selbst. Die Explikation des Begriffs in der Sphäre des Seins wird ebensosehr die Totalität des Seins, als damit die Unmittelbarkeit des Seins oder die Form des Seins als solchen aufgehoben wird".

En hij werkt het aldus uit:

> „Das reine Sein macht den Anfang, weil es sowohl Gedanke als das unbestimmte einfache Unmittelbare ist, der erste Anfang aber nichts Vermitteltes und weiter Bestimmtes sein kann. Sein kann bestimmt werden, als Ich= Ich, als die absolute Indifferenz oder Identität, u.s.f. Dieses reine Sein ist nur die reine Abstraktion, damit das absolut Negative, welches gleichfalls unmittelbar genommen, das Nichts ist."

Is hierin Ariës niet op zijn best gekarakteriseerd ? Daar is zijn àl dan niet uitgesproken: ik ben ik; zijn onverschilligheid en losheid van alles; zich zelf genoeg, maar in zijn kinderlijkheid ook het meest „niets", het meest zonder inhoud, de pure onwetendheid van de aanvang.

> „Das *Dasein* ist Sein mit einer Bestimmtheit, die als unmittelbare oder seiende Bestimmtheit ist, die Qualität. Das Dasein als in dieser seiner Bestimmtheit in sich reflektiert ist Daseiendes „Etwas."

Hier hebben wij een prachtige schets van Leo, die door zijn hele houding uitdrukt, welke „kwaliteit" hij heeft en dan ook bewust of onbewust zegt: ik ben de spil, ik ben de voornaamste - hij is inderdaad middelpunt ten opzichte van een kring.

> „Das *Fürsichsein* als Beziehung auf sich selbst ist Unmittelbarkeit, und als Beziehung des negativen auf sich selbst ist es Fürsichseiendes, das Eins, das in sich selbst Unterschiedslose, damit das *Andere* aus sich *Ausschlieszende*.

> Die Beziehung des Negativen auf sich ist negative Beziehung, also Unterscheidung des Eins von sich selbst, die Repulsion des Eins, d.i. Setzen vieler Eins. Die qualitative Bestimmtheit, welche im Eins ihr An-und-für-sich-Bestimmt sein erreicht hat, ist hiermit in die Bestimmtheit als aufgehobene übergegangen, d.i. in das Sein als Quantität."

Hiermede is Sagittarius ook zeer juist gekenschetst, die zich ziet en voelt als een-uit-velen, daarmede zichzelf scherper omlijnend en begrenzend. Nu is omlijning, begrenzing een denkproces en zo is Sagittarius: het Ik_ als denker. Zo heeft iedere Sagittaar zijn eigen ideeën en idealen, die veel- of weinig omvattend kunnen zijn, verheven of laag bij de grond, maar hoe dan ook, hij „verwezenlijkt" zijn „Zijn" pas, in de verbreiding van zijn ideeën. Vandaar, dat Sagittarius de geboren propagandist is en geen groter genot kent, dan gedachtewisseling over de onderwerpen, die hem na aan 't hart liggen.

Ariës gaat voor, Leo heerst en beveelt. Sagittarius leraart en wekt op tot eigen denken, tot vrijdenken. Hij kan evenmin laten na te denken en uit te denken, als Taurus laten kan te geloven. Ook is hij de eerste, die op een idee komt, ergens een idee over krijgt. Wij zijn gewend, dergelijke mensen profeten te noemen. En zoals de profeet steeds spreekt in symbolische taal, omdat er geen woorden zijn voor zijn begrippen, zo heeft ook Sagittarius meestal moeite, behoorlijke „uitdrukkingen" te vinden voor zijn ideeën. Zijn sterke kant is dus de theorie, de deductie, doch daar het zeer moeilijk is, om hemel en aarde door deductie te verenigen, blijven de meeste Sagittaren tussen hemel en aarde hangen, waar zich een grote strook „Niemandsland" bevindt, die bezaaid is met lijken van onrijpe filosofen en van onmachtige onderzoekers, die vanaf de aarde poogden tot de hemel op te klimmen.

Van alle vuurtekens gaat iets opwekkende, stralends uit; hun zelfvertrouwen en hunne zekerheid induceren bij hun omgeving dezelfde eigenschappen en vooral Sagittarius is een meester in het hoopgeven, animeren; vandaar zijn waarde als propagandist.

Eigenaardig is wel: Ariës vraagt niet hem te volgen, maar men doet het vanzelf; Leo vraagt geen gehoorzaamheid, maar men gehoorzaamt hem vanzelf; Sagittarius vraagt niet hem te geloven, en wordt op zijn woord geloofd.

Alle vuurtekens zijn onverdraagzaam en ongeduldig, Sagittarius het minst-erg, maar zekere haastigheid behoudt hij toch, welke hem dikwijls verleidt, over onderwerpen te spreken, vóór hij ze doordacht heeft. Bovendien maakt zijn grote positiviteit, dat hij moeilijk zwijgen kan. Het meest hinderlijk is hij in zijn uitbundigheid, zijn drukte en zijn gepraat, als hijzelf nog zoekende is. Want dan beproeft hij zijn ideeën publiekelijk uit te werken en spaart hij niemand ook maar één gedachte-kronkeling, valt zichzelf in de rede en dwaalt hopeloos af; Sagittarius op z'n smalst.

STEENBOK - CAPRICORNUS.

(♑ – ♄ negatief — aarde).

Het derde aardteken en als zodanig een verdere uitwerking van Virgo. Was Taurus de oer-materie-als-geheel, in Virgo valt die uiteen in een oneindigheid van materialen, waaruit door Capricornus vormen worden opgebouwd. Taurus is de volheid van bezit, het alles-hèbben, zonder onderscheid. Virgo onderscheidt en ordent. Capricornus systematiseert. Taurus kan zo heerlijk zeggen „in de grond zijn alle dingen gelijk". „Neen," zegt Virgo, „geen twee dingen zijn aan elkaar gelijk." Capricornus legt in systeem vast zowel Identiteit als Differentie, voor en in hoeverre ze aanwezig zijn.

Het is misschien goed hier nog een paar korte aanhalingen uit Hegel's filosofie te geven. Capricornus komt overeen met wat hij noemt „Das Ding".

> „Das Ding ist die Totalität als die in Einem gesetzte Entwicklung der Bestimmungen des Grundes und der Existenz. Es hat nach dem einen seiner Momente, der Reflexion-in-anderes, die Unterschiede an ihm, wonach es ein bestimmtes und konkretes Ding ist.
>
> Diese Bestimmungen sind von einander verschieden; an dem Dinge, nicht an ihnen selbst, haben sie ihre Reflexion-in-sich. Sie sind Eigenschaften des Dinges, und ihre Beziehung auf desselbe ist das Haben.
>
> Das Ding zerfallt so in Materie und Form, deren jedes die Totalität der Dingheit und selbständig für sich ist. Aber die Materie, welche die positieve, unbestimmte Existenz sein soll, enthalt als Existenz ebensowohl die Reflexion-in-Anderes als das Insichsein; als Einheit dieser Bestimmungen ist sie selbst die Totalität der Form. Das Ding ist so, die wesentliche Existenz als eine sich in sich selbst aufhebende zu sein, ist *Erscheinung*."

Hierin is Capricornus wezenlijk getekend. Voor hem is „vorm" het voornaamste. Zolang iets geen vorm heeft, is er voor hem niets aan, is het niet iets, is het niets. De vereenzelviging met vorm is zijn hoofdkarakter-trek, waaruit zich alle andere laten afleiden.

Wie doet het formele werk ? Capricornus ! Wie is dus altijd bezig om de duizend en een vormen en vormelijkheden ten uitvoer te brengen ? Wie zweert bij formulieren en vult er dagelijks tientallen in ? Wie besteedt zoveel tijd aan plichten, plichtjes en plichtplegingen en wie weet altijd precies wat de juiste vorm is, en hoe correct moet worden opgetreden? Capricornus ! Wie is de trouwe vereerder van St. Bureaucratius ? Wie is een heel ander mens, als hij zijn uniform aan heeft ? Wie is de uiterlijke vorm of verschijning van het Gezag ? Wie maakt wetten en reglementen, welker constructie reeds bewijst, welke macht traditie heeft ? Waar vindt men een dergelijke collectie ouderwetse uitdrukkingen en deftige woorden als in een notariële acte?

Voor Capricornus is vorm geen beperking, maar steun. Hij is de zwoeger en de slover in het Heelal, maar doet vaak overbodig-omslachtig, omdat hij volhardt bij de bestaande praktijk en zich zelden afvraagt: „waarom gaat dit zus of zo" ? Hij koketteert met „pessimisme" en is altijd ernstig of — in het overdrevene — zuur.

Hij is weinig idealistisch, maar erg praktisch. De ladder is zijn ideaal, d.w.z. hij poogt in een geheel te komen, waar een hiërarchische opvolging is, liefst volgens anciënniteit. Eenmaal de eerste sport vast, volgt de rest vanzelf.

Vorm betekent eerst iets, als er „inhoud" in zit. En zo betekent ook Capricornus meer, naarmate hij boven lege vormendienst uitstijgt, hoewel dit voor hem een heel stuk werk is. Zijn eerzucht is van een merkwaardig bepaald soort; heel anders dan bijv. Leo heeft, die in het onbepaalde de eerste zijn wil, wil hij de eerste zijn op zijn kantoor, of in zijn schaakclub, of in zijn kerkgenootschap. Zijn sterke kant is de Plichtsgetrouwheid; er moeten heel wat tegenwerkende factoren zijn, wil iemand, ondanks Capricornus, zijn plicht verzaken. Is Sagittarius de idealist, bij wie soms een grote afstand ligt tussen ideaal en werkelijkheid, de goede Capricornus leeft naar zijn eenvoudige opvattingen, de slechte Capricornus laat zich verblinden door wat een ding schijnt en poogt zichzelf ook een „schijn van dit of dat" te geven, neemt dan „allures" aan en bedriegt er niemand mee dan zichzelf of andere soortgenoten.

Daarbij is hij nooit klaar, heeft het schijnbaar altijd even druk, is nooit tevreden en gevoelt zich spoedig achteruitgezet. Zoekt Sagittarius graag naar oorzaken, vraagt hij naar het „waarom", Capricornus zoekt naar gevolgen, vraagt naar het „hoe".

Een Parlement moet eigenlijk een combinatie wezen van alle tekens, doch de Wetgevende Arbeid is klaarblijkelijk Capricornuswerk. Oorspronkelijk waren de leden „deftige" lieden, voor een groot deel oude adel, de antipode van het „vulgus" (Cancer). Later kwamen er meer en meer propagandisten van allerlei partijen in het Parlement en werd dit de politieke arena, waar men elkaar met woorden te lijf gaat en praat over de maatschappelijke kwalen, zonder ze te verbeteren (Sagittarius baas) of, als er een wet komt, brengt deze uiterlijke (schijn)verbetering, bestrijdt symptomen, in plaats van kwaal (Capricornus overheersend).

Waar Capricornus verschijnt is de boel áf, , daar is de uiterlijke perfectie bereikt, het glanspunt en culminatiepunt. Zo sober als hij voor zichzelf zijn kan, hij moet met volle waardigheid en in het correcte ceremonieel verschijnen. Hij houdt van „statie" en alles wat daarmede in verband staat: ambtskleding, recepties, titulatuur, enz. Indien hij maar weet, wat „voorgeschreven" is, zal zijn optreden feilloos correct zijn. Hij is expert in reglementen en voorschriften, handhaven van decorum en etiquette, meester in het houden van officiële speeches.

WATERMAN – AQUARIUS.

(♒ – ♄ positief — lucht).

Aquarius is het derde luchtteken en dus een nadere verbijzondering van Gemini en Libra. Gemini is het leven, de naar-buitengekeerdheid in algemene zin, aandacht in de meest volstrekte zin. Libra is het leven, de naar-buitengekeerdheid in polariteit, de eenheid van-tegen-delen, de aandacht op pro en contra. Aquarius nu is het leven, de naar-buitengekeerdheid binnen de vorm, het vormelijk leven, de formele aandacht. Hier toont het 'ik' wat het in en door de vorm, van zijn inwezen openbaren kan. Niet wat het als vorm verbeeldt of uitbeeldt (Capricornus), maar in hoeverre het als vorm met andere 'ik'-jes-in-vormen, in relatie kan komen. Terwijl Capricornus, als de vorm, grenzen maakt, met

klaarblijkelijke bedoeling van afscheiding en buitensluiting, voelt Aquarius zich in de vorm beperkt, en moet wel, om contact met anderen te krijgen, realiseren, in hoeverre „grens" iets is, dat tegelijk scheidt en verbindt, terwijl voor hem het accent valt op de verbinding.

Zo wordt dan grens voor Aquarius het „ding waar je overheen kunt wippen" en kent hij geen groter genot, dan over alle grenzen heen te wippen, alleen maar, om te bewijzen, dat het leven in alle vormen hetzelfde is, leven in alle vormen mogelijk is en het leven ruimer wordt, als het eens buiten zijn eigen vorm treedt, of, dat elke vorm slechts waarde heeft als uitdrukking van het Grote Leven.

Capricornus is de partijganger, nationalist, trots op vorm en stoffelijke afstamming. Zijn vorm is het mooist, het best en zit het gemakkelijkst. Zijn familie, is je dat. Aquarius is de partijloze, internationalist, die zoekt naar de federatie, overbrugging van grenzen, coöperatie en alle dingen, waarin algemeen belang gezien wordt als uitbreiding van het particulier belang.

Maar men vergete niet, dat Aquarius toch nog steeds aan grenzen vasthoudt, aan vormen hecht, alleen zij moeten minder hol, minder dood of minder zinledig zijn, dan die, waarin hij verkeert. Ook hij hecht aan gezag, maar tegenover het éénhoofdig, hiërarchisch gezag van Capricornus stelt hij het democratisch gezag, dus dat van „de helft plus één". Want volgens hem zijn wij allen gelijk in ons menszijn en heeft ieder — alleen al hierdoor — dezelfde rechten als ieder ander. Dat is zo zijn idee van broederschap. Dikwijls is het nog zeer primitief, erkent hij alleen als broeders hen, die met hem hetzelfde pakje dragen, hetzelfde ambt belde-den, en heeft hij, met de kameraden verenigd, te strijden tegen een of ander „isme". Ongetwijfeld gedraagt hij zich steeds als een goed kameraad en legt zich neer bij de besluiten van de meerderheid, ook al gaan zij tegen zijn zin.

Hij is de enige, die bewuste pogingen in 't werk stelt, zichzelf uit te bouwen naar anderen, een levende schakel te zijn tussen mensen, die elkaar anders niet zouden bereiken. Gemini is dat tussen één mens en nog een mens: de reiziger als schakel tussen fabrikant en verkoper; Libra is het als „chef" tussen directie en bedienden. Aquarius is de impresario, de schakel tussen één kunstenaar of een groep enerzijds, de wereld, het publiek, anderzijds. Hij is bij uitstek een maatschappelijk mens, sociaal voelend.

Eigenaardig is, dat door de beoefenaars van Astrologie Aquarius zo vaak wordt betiteld als revolutionair. Niets is minder waar. Hij wil ontwikkeling van vorm en vormelijkheid, maar niet langs de weg van plotselinge omkeringen. Hij is democraat, gelooft niet aan „heilige huisjes" en in zoverre hij absolutisme en aristocratie verkeerd vindt, en weg wil hebben, kan men hem revolutionair noemen. Zo was de Franse Revolutie niet als zodanig opgezet, maar had eerst een heel goedaardig, aquariaans verloop; een democratisch bewind werd opgezet. Doch elk teken roept de drie andere, die met hem een kruis vormen, automatisch op en toen Leo op de achtergrond geraakte kreeg Scorpio overmacht en maakte de broederschap tot een principieel punt. Eerst werd het hoofd van de koning (Leo) geëist en daarna begon het Schrikbewind, in samenwerking met Taurus, waarbij de dood (Scorpio) aan de hals (Taurus) talloze slachtoffers eiste. De zaak eindigde met een nieuw éénhoofdig gezag, een keizer nog wel, die het evenwicht herstelde. Deze keizer was Napoleon, met Apollo in Leo, Maan in Capricornus en Libra Ascendant.

Capricornus vindt, dat Aquarius altijd gek doet. Nu is het woord „gek" een woord, dat onze eigenliefde en ons gevoel van eigen volmaaktheid (dus onze Capricornus-aanleg) uitgevonden heeft, om aan te geven, dat wij een zekere gedraging niet begrijpen. En daar Aquarius er een bepaalde „sport" van maakt, juist te doen, wat wij bij onderlinge afspraak „verboden" hebben, vinden wij, voor zoverre , Cancer in ons spreekt dat gek, immers onbegrijpelijk en wij straffen hem door hem te bespotten. Het geïncarneerde gezag vindt hem altijd buitengewoon lastig en verweert zich met alle middelen. De veel-verspreide mening, dat Aquarius meer rechtstreeks van binnenuit handelt is een legende.

In verhouding telt men onder Aquariussen niet meer vergevorderde zielen, dan onder andere tekens. Wel spreekt het vanzelf, dat men ze vooral aantreft, waar gestreefd wordt naar het bereiken van een zekere grotere eenheid. Een goede Aquarius is zeer humanistisch en een trouw vriend; een gewone Aquarius is allemansvriend en weet de vriendschap op gepaste wijze uit te buiten, profiteert van alle maatschappelijke instellingen en leidt een gemakkelijk leventje ten koste van de broeders en zusters (Broeder Benjamin).

VISSEN — PISCES.

(♓ – ♆ negatief -- water).

Dit is het derde waterteken en sluit dus aan bij de beide andere water-tekens Scorpio en Cancer; het is ook een teken van bewustwording. Is Aquarius het leven binnen de vorm, dan is Pisces de bewustwording, die het gevolg ervan is en welke dus voor het 'Ik' betekent: bewustwording van het 'ik', los van de vorm, bewustwording dus van vorm als vorm en zo kunnen wij Pisces noemen: formele bewustwording. Hierdoor ontstaat het *persoonlijk* of *formeel bewustzijn*.

Op dezelfde wijze is Scorpio de animale bewustwording, bewustwording van de ziel, dus van de innerlijke kracht, waardoor ontstaat het individueel bewustzijn en is Cancer kosmische bewustwording, welke leidt tot universeel bewustzijn. Deze fazen hebben echter zelden deze abstracte betekenis, maar hebben een lagere reflex, meer concreet, die dus te kenschetsen is: Bewustwording gaat gepaard met — of vertoont zich als — ontkenning van het niet-zelf, van het niet-ik. Cancer moet leren: ik ben mijn omgeving niet, leert door verandering van omgeving, dat hij deze niet is. Pisces moet leren: ik ben mijn vorm niet, mijn lichaam niet en leert dat door elke vorm „aan te trekken", wat zowel ziet op de magnetische aantrekking van — als op het zich hullen in — allerlei vormen. Scorpio moet leren: ik ben mijn gevoelens en gedachten niet, wat hij leert door liefde en haat zover uiteen te drijven, tot zij elkaar weer ontmoeten en in elkaar verdwijnen. Dan komen wij Cancer weer tegen als degene, die leren moet: ik ben niets van alles wat geopenbaard is.

Terwijl Capricornus òpgaat in de vorm, gaat Pisces erin ònder, d.w.z. voelt hem als beperking en worstelt altijd om maar van die vormelijke beperkingen bevrijd te raken. Dit ontkennen en terugvallen op eigen middelpunt gaat samen met lijden. Het is een terugtrekken van de aandacht, waardoor het contact met de vorm losser wordt. Deze bestaat uit levende cellen, die door het magnetisme van het ‚ik" worden bijeen gehouden. Zodra de aandacht geheel

wordt afgewend, nemen die gebonden levens hun vrijheid terug en de vorm lost op, wordt ontbonden.

Alle eigenschappen, die terecht aan Pisces worden toegekend, laten zich hieruit afleiden. De opofferingszin is een gevolg van het gevoel van beperking, Pisces zo eigen. Hij vindt het niet zo erg, als hem iets overkomt. Zijn mediamiciteit is bekend. Geen enkele spiritistische séance zal slagen, als er niet een of meer vissen in de kring mee aanzitten. Hij interesseert zich zo weinig voor zijn lichaam, dat hij dit aan een of andere entiteit afstaat, die er wel gebruik van maken wil. Daar hij eigenlijk geen wereldse eerzucht heeft, deugt hij maar half voor deze wereld en is hij een voortdurende bedreiging voor het „gevestigd gezag". Voor geen enkele autoriteit heeft hij respect. Als hij zich aan gestelde regels en afspraken houdt, is het louter, omdat het tegendeel hem evenmin erg interesseert.

Bij Cancer vonden wij ongedifferentieerde emotie; bij Scorpio wordt elke emotie verdiept, tot de wortel van aantrekking of afstoting gevonden is. Zo ontstaan enkelvoudige emoties. Bij Pisces worden deze simpele aandoeningen weer vermengd, zodat complicaties van allerlei aard ontstaan. Daardoor is Pisces zo slecht te begrijpen voor zijn medemensen. In dit teken wordt gestreefd naar oplossing van de conflicten, die door Scorpio met grote scherpte gesteld zijn.

Scorpio kent liefde of haat en laat vaak de ene in de andere overgaan. Maar Pisces kent liefde en haat inéén, zijn ervaringen zijn bitterzoet, hij lacht en huilt tegelijk, zeer tot bevreemding van Cancer, die nooit weet of hij lachen of huilen moet.

Pisces is het einde van alle vormelijkheid en brengt dus de oplossing van vorm, het vergaan, de ontbinding. Dat wordt hier op aarde niet erg op prijs gesteld. Vooral niet, zolang men niet inziet, dat de vorm vergaan moet, zodra het inwonend leven, de inwonende entiteit niet meer voldoende ervaringen erdoor kan opdoen.

Nu is er een zeker verband tussen naam en vorm. Wie niet aan een bepaalde vorm hecht, hecht evenmin aan de naam. Dat is ook bij Pisces het geval. Hij houdt bijzonder van anonimiteit en schikt zich erin, een „nummer" te worden, zoals dat voorkomt in gestichten, gevangenissen, ziekenhuizen en bij kloosterlingen, die immers hun wereldse naam afleggen om een geestelijke naam aan te nemen.

Aquarius erkent nog steeds grenzen (op zijn manier) en streeft naar federatie, met behoud van autonomie. Pisces zoekt naar opgaan in een groter geheel. Aan al het vormelijke komt een eind, zodra de taak vervuld is en verder bestaan een belemmering wezen zou voor het zich uitbreidend leven. Dan komt de sloper, de liquidateur en ruimt het zinledige op.

Aquarius laat de bestaande grenzen nog bestaan, maar wipt er overheen. Pisces haalt elke grens om, opdat ook anderen zullen kunnen volgen. Geen wonder, dat een Vis-mens in het leven veel kansen op maatschappelijke mislukking krijgt en van alles probeert, zonder te slagen. Het best is voor zo iemand natuurlijk een soort vaste betrekking, waarbij automatische promotie is en waarbij het werk aldus is, dat het weinig concentratie vereist, hij dus tijd overhoudt voor zijn „filosoferen".

Op een of andere wijze moet zijn geldelijke positie onaantastbaar zijn en regelmatig worden uitbetaald, liefst niet met grote porties tegelijk, omdat hij de neiging heeft zeer los van geld te zijn en een beroep op zijn medelijden onherroepelijk slaagt. Is zijn positie niet vast, dan heeft hij zelden geld, maar is ook heel tevreden, als hij een tijdlang echt in de misère zit. Hij is zeer fatalistisch en zijn stopwoord is: wat zul je er aan doen.

Hogere Vis-typen zijn zeer opofferend en waarlijk menslievend, medelijdend, gastvrij.

Lagere Vis-typen zijn indolent, lui, zonder „fut" of werkkracht, dadelijk onder suggestie en echte zwervers. Zwakkelingen, die door ieder worden geëxploiteerd, slachtoffers van iedere sterkere. Hun ongeneigdheid, zich met de wereldse aangelegenheden te bemoeien, bewijzen zij op allerlei manieren: ze zoeken graag de eenzaamheid; worden ze gedwongen zich in gezelschap te begeven, dan hullen ze zich in zwijgen en zo mogelijk in een wolk van tabaksrook. Want ze zijn dol op alle middelen, die de zintuigen remmen in hun naar-buitenjagende werking, zoals narcotica, alcoholica of nog sterker bedwelmende middelen doen. Eenmaal daaraan verslaafd worden zij wrakken en in hen eindigt alle menselijke waardigheid.

SAMENVATTING

Hoe de tekens samenwerken en in elkaar grijpen, willen wij nu nog eens pogen samen te vatten in één enkel beeld, een concreet voorbeeld. Er zal ergens een vereniging worden opgericht, b.v. tot steun van zieke, arme mensen.

Het initiatief ertoe wordt genomen door de Heer Ariës, die van zijn voornemen kennis geeft, door een advertentie in de courant van de Heer Gemini. Wie sympathiseert met het plan mag zijn kaartje sturen aan het bureau van het blad. De twee eerste reflectanten zijn de Heer Taurus en Mevr. Cancer. Taurus heeft allang gevonden, dat er iets voor die arme drommels moest gedaan worden en is blij, dat iemand de kat de bel aanbindt. Hij stuurt zijn kaartje met het bericht erop, dat hij gaarne wil bijdragen in eventueel te maken onkosten. Cancer zat zich juist te vervelen en grijpt gauw de gelegenheid aan, om zich eens „wezenlijk verdienstelijk" te maken. Hulp bieden aan arme mensen ! „Die arme mensen zijn vaak zo interessant".

Zo vormen deze vier samen de periode van ontstaan en vormen de voorlopige commissie van bestuur. Zij roepen de andere gegadigden samen en nu wordt de vereniging geconstitueerd. De heer Ariës, die de zaak op gang bracht, heeft het zijne gedaan en trekt zich voor het presidium terug ten behoeve van de heer Leo, die zich in de voorzitterszetel wonder goed op zijn plaats voelt. Als zijn rechterhand en steun wordt tot secretaris gekozen de Vulcanus-man, de precieze en handige heer Virgo, die van de heer Gemini het voorlopig secretariaat en de correspondentie overneemt. Tot vicevoorzitter kiest men de welwillende en tactvolle Mevrouw Libra, die als een zachte sordino, de forse autocratische tonen van de president dempt. De beide overige leden van het voorlopig bestuur nemen ook zitting in het definitieve, n.l. de Heer Taurus, als penningmeester en Mevr. Cancer als algemeen adjunct. Voor haar moet de pret nog beginnen en Taurus blijft altijd zitten waar hij zit.

Nu is de vereniging er, en het lid, dat dadelijk principieel in de oppositie is, is de heer Scorpio, die op de voorgrond stelt, dat het allereerst nodige is, te erkennen dat armoede niet moest

bestaan en de samenleving, waarin die aanwezig is, fout is. Dat het heel aardig is voor rijke mensen (met een schuin oog op de Heer Taurus) om een beetje weldoenertje te spelen, als ze zelf meer dan genoeg hebben. Dat het ook gemakkelijk is, royaal de grote heer te spelen (met een blik op de heer Leo) maar dat het niet zo gemakkelijk is te leven naar: al het mijne is het Uwe.

Dan komt de tijd om voor de vereniging propaganda te maken, wat door de heer Sagittarius con amore gedaan wordt. En ondertussen gaat het werk beginnen. Armen moeten worden bezocht, verzoeken om steun onderzocht, enz. Dat is werk voor de heer Capricornus, die altijd nog tijd vindt de ondankbare baantjes op te knappen en steeds zwoegend in touw is. Bij officiële gelegenheden, ontvangst ten stadhuize, optochten, mag deze heer het vaandel dragen, terwijl de Heer Leo de erewijn opdrinkt. Met het optreden van de Heer Aquarius begint het contact zoeken met zustervereniging, die eenzelfde doel nastreven en zo mogelijk wordt er een federatief verband gesloten. Tenslotte zijn er geen armen meer, dank zij het werk der vereniging en in de laatste vergadering wordt de Heer Pisces benoemd tot liquidateur. Wat met Ariës begint, eindigt met Pisces. Zo onderscheiden wij duidelijk in elke vereniging drie perioden:

1. Een leider met een groep volgelingen, die om leiding vragen, vorm vaag, leider geen verantwoording schuldig.

2. Een bestuur gekozen uit en door de leden, een reglement en dus is het bestuur verantwoording schuldig.

3. De propagandisten krijgen de leiding en voor het werk wordt een betaald ambtenaar genomen. De vereniging oriënteert zich intercommunaal of internationaal en verdwijnt tenslotte.

In de eerste periode dreigt het gevaar van Cancer, die door de overdrevenheid en emotionaliteit een verkeerd oordeel over de beweging doet ontstaan en daardoor velen afschrikt.

In de tweede periode dreigt het gevaar van Scorpio, die in zijn principialiteit alle opportunisme vergeet en de hevigste inwendige troebelen veroorzaakt.

In de derde periode werkt alles mede tot verval. Feitelijk is dit het tijdperk, waarin de vereniging zich „te buiten gaat". Wij moeten dit in filosofische zin nemen, maar zeer letterlijk geschiedt het ook. De krachtige propaganda doet een grote uitbreiding ontstaan en de begeerte ontstaat naar een eigen tehuis. Dit wordt door Capricornus verwezenlijkt. Hiermede is de vereniging op haar toppunt en begint nu af te zakken. De afstand tussen het hoofdbestuur, zetelend in het tehuis, en de leden wordt steeds groter. Leo, de autocraat, wordt tenslotte vervangen door Aquarius, de democratische, die een nieuw tijdperk van schijnbare uitbreiding brengt door de congressen en banden met zustervereniging. Doch Pisces, de opvolger van Scorpio in het bestuur is niet in staat nieuwe animo te wekken. Slap beleid en verwaarlozing van uiterlijk decorum doen de beweging steeds achteruitgaan, totdat het besluit tot opheffing een verlossing genoemd wordt.

En zo zien we in de bestuurswisselingen de groei weerspiegeld. In de aanvang minimum bestuursleden. Eigenlijk één leider, die vanzelf voorzitter is: Ariës, geassisteerd door 2 leden, de toegewijde Taurus, die alles betaalt en de kritiekloze Gemini, die alle correspondentie afdoet.

Tweede periode: een volledig bestuur: Leo, Libra, Taurus, Virgo en Cancer. Na enige tijd is voor Cancer, het nieuwtje eraf en men neemt de opposant Scorpio in zijn plaats, hopende hem daardoor te temmen. Nu voortdurend strijd tussen Leo en Scorpio in het bestuur. Libra tracht te bemiddelen; als dit faalt, vertrekt zij en wordt vervangen door de fanatieke Sagittarius, die thans het hoogste woord krijgt en daardoor Leo doet opstaan. Nu wordt Sagittarius Preses en in plaats van Libra doet Aquarius zijn intrede als vicevoorzitter. Virgo is dan aan de beurt om te verdwijnen en wordt vervangen dor Capricornus, de betaalde ambtenaar.

Scorpio houdt op te vechten tegen de luidruchtigheid van de Schutter en het formalisme van de Steenbok. Hij verklaart de beweging voor dood en verlaat met zijn aanhangers het strijdperk. In zijn plaats komt Pisces. Achtereenvolgens worden Capricornus, Aquarius en Pisces het meest invloedrijk. De enige die er van het begin tot het eind in blijft is Taurus, die er zijn goede geld in gestoken heeft en uit de desolate boedel redt, wat er te redden valt.

Hoofdstuk II.

DE OPBJECTIEVE WET OF DE WET VAN TWAALF (Individueel).

De Sectoren van de Horoscoop.

Er bestaat een volmaakte analogie tussen de 12 tekens van de dierenriem en de 12 sectoren van de horoscoop, in het astrologisch spraakgebruik meestal „huizen" genoemd. Zoals in het kosmische proces de fasen elkaar opvolgen en toch tegelijk alle voortdurend aanwezig zijn, zo volgen voor ieder individu de fasen, aangeduid door de sectoren elkaar op, maar zijn ze tegelijk alle twaalf gefixeerd, als betrekkelijk onveranderlijke grondslag van het geopenbaarde bestaan dat bij de geboorte een aanvang nam en zichzelf determineerde door het kiezen van plaats en tijd. Wanneer dus gezegd wordt, dat de eerste sector overeenkomt met Ariës, de tweede met Taurus, enz., dan moeten wij dit aldus verstaan: De sectoren 1, 5 en 9 zijn als het ware vuursectoren.

In het vorige hoofdstuk hebben wij reeds gezien, dat in vuur het zijn op de een of andere wijze tot uitdrukking komt.

In de *eerste sector* ligt dus aangegeven in hoeverre het individu zich vertonen zal als zelfstandig optredend, onafhankelijk, vrijstaand wezen. Of hij neiging hebben zal zijn eigen weg uit te stippelen en te gaan, of dit een nieuwe weg zal zijn, waarop hij het initiatief nemen zal tot grotere of kleinere nieuwe ondernemingen. In deze sector moeten wij vinden een aanleg tot Leiden.

Alle zijn is bewustzijn op een bepaald gebied. Geheel in abstracte moet de eerste sector dus wel aangegeven de allerhoogste status van bewustzijn die door de geborene tot uitdrukking gebracht kan worden. In concreto echter geeft de eerste sector voor de mens aan: het waak-bewustzijn. Want deze sector, waarvan de hoorn gevormd wordt door het horizonvlak duidt wel heel sterk op het verband met en de gebondenheid aan deze aarde als veld van openbaring en ervaring.

Dit boek is niet geschreven voor beginnelingen. Wij veronderstellen dus, dat de lezer weet wat bedoeld wordt met de heer van een sector en deze niet verwart met een planeet die in een sector staat. Wij willen er hier reeds op wijzen, dat er een groot essentieel verschil bestaat tussen deze beide elementen. De heer van de eerste sector b.v. geeft de aanleg aan tot leiden, onafhankelijk zijn enz., elke planeet in de eerste sector wijst op een ander vermogen dat gelegenheid geeft, onafhankelijk op te treden, leiding te verschaffen. Vooruitlopende op de nog nader te beschrijven betekenis der andere sectoren, kan misschien het volgende voorbeeld een toelichting geven. Iemand met heer 1 in 5 zal zijn aanleg tot leiden verwezenlijken niet in een onafhankelijke positie, maar meer als een centrale figuur dus met verantwoordelijkheid tegenover anderen. Omgekeerd zal iemand met heer 5 in 1 gelegenheid krijgen zijn aanleg tot centraliteit te verwezenlijken in leiderschap, waarin een grote mate van onafhankelijkheid en vrijheid van optreden opgesloten ligt.

Het woord leider zou mogelijk tot misvattingen aanleiding kunnen geven. Wij bedoelen ermee, wat misschien nog duidelijker wordt weergegeven door het woord „voortrekker". Zo iemand gaat zijn eigen weg, bemoeit zich niet met volgelingen, wil uitsluitend zijn eigen verantwoordelijkheid, verlangt niets te regelen. Hij vraagt niemand om met hem samen te doen, maar vindt natuurlijk altijd mensen die hem nadoen. Het spraakgebruik echter ziet in een leider meestal een soort bedrijfsleider, iemand die met de regeling en verdeling van het werk in een bedrijf belast is. Dit is eigenlijk van sector 5.

De tweede sector. Deze moet dus een overeenkomst vertonen met het teken Taurus. Het is de eerste Aard-sector. Populair gezegd heeft het te maken met het hebben en geeft ook werkelijk aan: het houvast van de geborene op de materie. In abstracto is materie niet alleen geld of geldelijk bezit, maar moeten wij denken aan onstoffelijke bezittingen, de verschillende vermogens om de materie op kunstzinnige wijze te verwerken. De aandacht voor de materie kan immers zowel gericht zijn op het verwerven van een groot stoffelijk vermogen, het veroveren van materieel bezit, als wel het cultiveren van een of ander scheppend vermogen en optreden als kunstenaar. Ook hier moet weer hetzelfde verschil gemaakt worden tussen de heer van de sector en de planeten die er in staan. Heer 1 in 2 b.v. heeft zeer beslist aandacht voor de materie en zal al zijn initiatief daarmede in verband gebruiken. Omgekeerd zal iemand met heer 2 in 1 zijn bezit gebruiken om zichzelf zekere onafhankelijkheid te waarborgen. Psychologisch gesproken is er nog een vorm van onstoffelijk bezit, die ook met dit huis in verband gebracht kan worden. Dit bezit is: Wijsheid. Deze toch is de essence uit kennis, in vorige bestaans-perioden veroverd. Ethisch vinden we hier het begrip Deugd of deugdzaamheid, wat vooral niet vereenzelvigd moet worden met een of andere bepaalde deugd als b.v. spaarzaamheid of vrijgevigheid.

De derde sector. Deze sector gaat analoog met Gemini, en geeft aan in hoever het mogelijk is, met het Niet-zelf in relatie te treden. Psychologisch spreken wij dan van Aandacht, waardoor immers voor het eerst een zekere binding tussen subject en object ontstaat. Zo vinden wij hier de aanleg tot kennis maken met anderen of kennis nemen van iets onbekends. Een verdere afgeleide betekenis geeft ons dit huis als aanwijzer omtrent broers en zusters, buren, enz. Inderdaad zijn deze personen gewoonlijk onze eerste kennissen en zijn zij als zodanig te beschouwen als de objectivatie van de subjectieve betekenis, die aan het begrip „kennis" verbonden kan worden. Daar verder het vermogen om met anderen in relatie te komen zowel schriftelijk als mondeling zich uiten kan, zo vinden wij als een volgende afgeleide betekenis van de derde sector, dat deze aanwijzingen verstrekt over correspondentie, spreekbeurten, enz. Ook hier weer het essentiële verschil tussen heer 1 in 3, die zijn onafhankelijkheid als het ware uitdrukt in kennis en heer 3 in 1, wiens kennis hem een zekere onafhankelijkheid geeft. Natuurlijk is dit maar één uit de vele mogelijkheden.

De vierde sector. Uit de analogie met Cancer blijkt, dat wij hier te doen hebben met de negatie van het Niet-zelf, dus met Bewustwording. Wij kunnen het ook zo uitdrukken: het Niet-zelf geeft aan het Ik, dat zich er mee verbindt iets terug. Wij noemen dat ervaring. De totaliteit van ervaringen is veel groter, dan wij gewoonlijk denken. Vanaf onze prilste jeugd doen wij voortdurend zintuigelijke ervaringen op, die wij maar gedeeltelijk realiseren tot emoties, en voor een nog kleiner deel tot ideeën of begrippen. Het vermogen nu, indrukken op te nemen

en vast te houden, vinden wij in aanleg in 4. De hoeveelheid en ook de soort van indrukken hangen natuurlijk af van het milieu, waarin iemand geboren wordt. Geen wonder dat wij dit milieu in deze sector vinden vastgelegd en waar het goeddeels bepaald wordt door een der ouders, zo vinden wij ook aanwijzingen omtrent een der ouders in 4. Men zegt terecht, dat de allereerste indrukken lang nawerken en dat het milieu daarom veelal een belangrijke factor is in de ontwikkeling van het karakter. Daarom is de 4e sector als tehuis en afkomst van zoveel betekenis in een horoscoop. Tenslotte echter is 4 ook niet alleen het vermogen tot realiseren of opdoen van ervaringen, maar wel degelijk tegelijk de opgetaste objectivatie van dit vermogen, dus de totale hoeveelheid ervaring. Deze groeit natuurlijk met het toenemen van de jaren en is dus het grootst aan het eind van het leven. Zo kunnen we begrijpen, dat aan 4 ook de betekenis gehecht wordt van het levenseinde, waarmede dan niet bedoeld wordt het doodgaan. Daar wij later in dit boek nog eens alle details omtrent de sectoren krijgen, zullen wij niet meer voorbeelden geven van het verschil tussen de heer van een sector en de planeten in een sector.

De vijfde sector. Dit vindt zijn analogon in Leo. Dit is de tweede fase van zijn, nu niet meer onafhankelijk, misschien zelfs afzijdig van het Niet-zelf, maar thans gebonden, vol belangstelling, als het centrale punt in een kring, die leiding verwacht. Deze sector geeft dus de aanleg tot centrifugaliteit. Men ziet dan zichzelf werkelijk als centrum en bewust of onbewust geeft deze sector aan in hoeverre alles om de geborene zelf draait. Bij een snelle rotatie is de kans groot, dat voortdurend gedeelten van de massa worden weggeslingerd en op die wijze een zelfstandig bestaan gaan leiden. Op deze wijze zijn b.v. naar de theorie van Kant-Laplace, de planeten van dit zonnestelsel ontstaan, als kinderen van de roterende Zon. Het is langs deze weg, dat de vijfde sector te herkennen is als dat, hetwelk aanwijzingen geeft omtrent het vermogen tot verkrijgen van nakomelingschap. Wanneer wij dit niet streng-materialistisch opvatten, maar ook hier weer denken aan minder concrete nakomelingen, dan herkennen we sector 5 als die, waarin de scheppingsdrang aangegeven wordt. Zoals wij ook reeds bij de andere sectoren zagen, vallen het subjectieve vermogen en de objectivatie er van tenslotte samen. Het zijn van middelpunt vooronderstelt een kring daaromheen. Deze kring kan natuurlijk groot of klein zijn, maar begint gewoonlijk met één persoon om zich daarna uit te breiden. Wanneer die ene persoon niet aan de periferie blijft, bestaat de mogelijkheid, dat het middelpunt een beetje verplaatst wordt, of misschien nog juister, dat beide dan om een gemeenschappelijk middelpunt gaan draaien. Dat verschijnsel noemen we verliefdheid, wanneer het is tussen verschillende seksen en kan leiden tot een huwelijk, wanneer de polaire tegendelen een evenwichtstoestand bereiken. Bereiken ze deze niet, dan wordt de betrekking weer afgebroken. Zo gezien heerst de 5e sector over de liefdesaangelegenheden.

Als verdere betekenissen worden nog afgeleid: hazardspel, genoegens van een niet-onbedenkelijk soort en bezoeken aan vermakelijkheidsinrichtingen. Wij zullen later zien, dat elk der opgenoemde betekenissen van een sector alleen zuiver bepaald kan worden, wanneer we de sector beschouwen in verband met een andere. Aansluitend bij het kosmisch bewustzijn van de eerste sector, beheerst dit het trance- of dieps bewustzijn.

De zesde sector. Zoals in de Virgofase de oermaterie van Taurus is gedifferentieerd en ontbonden in de veelsoortigheid der atomen van stof, zo vinden we in de zesde sector het

vermogen tot analyseren, ontbinden, anatomiseren, of hoe men dit verder wil uitdrukken. Aarde is dienend en verwerkend, in vergelijking met het bevelende, aan het vuur eigen. En zo geven ook de aardhuizen aanwijzingen omtrent gedienstigheid of aanleg tot dienstbaarheid. De 2de sector maakt iemand tot een dienaar der Muzen of van de Mammon. De zesde sector geeft de werkelijke ondergeschiktheid aan, het blijven op de achtergrond, het bezig zijn in de veelheid en veelsoortigheid van beroepen, de inlijving bij het oneindig grote leger der nijvere verborgen werkers. Een afgeleide betekenis hiervan is de zesde sector als ziektesector. Door analyseren en uiteenleggen gaat het eenheidsbegrip eerst verloren. Als gevolg daarvan heeft de vorm neiging om uiteen te vallen en dat noemen we ziekte.

De zevende sector. We leerden het teken Libra kennen als het teken van evenwicht, van polariteit, als de eenheid van het diametraal tegenovergestelde en dus moet de 7e sector een gelijksoortige betekenis hebben voor de geborene. Hierin vinden wij dan ook werkelijk de aanleg tot nevenschikking en samenwerking, het vermogen tot organiseren en harmoniseren. Hieruit kunnen de afgeleide betekenissen gemakkelijk worden teruggevonden. Op het eerste gezicht moge het vreemd schijnen, dat deze sector zowel staat voor huwelijk als voor openbare vijandschap. Een weinig nadenken brengt ons tot het inzicht dat in het huwelijk de polaire tegenstelling man - vrouw wordt opgeheven, terwijl openbare vijandschap aangeeft, dat de tegenstander als zodanig blijft bestaan en de polariteit dus niet opgeheven wordt. Dat deze sector aanwijzingen geeft over compagnonschappen en contracten is van zelf sprekend. Want hierin worden wederzijdse rechten en plichten vastgelegd. Maar ook omgekeerd: wie niet kan samenwerken maakt ruzie en dan dienen processen, om uit te maken wie gelijk heeft. Het is in deze sector dat de uitersten elkaar ontmoeten.

De achtste sector. Deze sector moge we vergelijken met het teken Scorpio. Als hoofdkenmerk daarvan vonden we centripetaliteit, de kracht die naar het middelpunt toe werkt. Evenals in de 4e sector vinden we ook hier een fase van bewustwording. Psychologisch spreken wij van sublimeren, wanneer wij het bekijken van de objectieve zijde en van genieten, wanneer wij het subjectief bezien. Genieten hangt samen met vernietigen, want inderdaad moet iets op de een of andere wijze vernietigd worden, wanneer men het inwezen ervan genieten wil, (de boterham moet vernietigd worden, wil het lichaam er genot van hebben). Vandaar dat wij in deze sector moeten zoeken naar het vermogen tot omzetten, reorganiseren, genieten, maar evenzeer de aanleg voor opponeren en vernietigen. Als afgeleide betekenis vinden we de 8e sector als sector van de dood, die natuurlijk een gevolg is van vernietiging van de vorm. En alles wat met de dood samenhangt, tot zelfs de erfenissen toe. De sectoren van bewustwording worden wel occulte sectoren genoemd of sectoren van verinnerlijking. Het spreekt ook vanzelf, want door bewustwording komt het onderbewuste tot ons bewustzijn. Omzetten kan in twee richtingen plaats hebben, zoals b.v. water kan omgezet worden in ijs of ijs in water. In de 8e sector moet dus te vinden zijn, of occulte processen zullen leiden tot regeneratie, dan wel tot vernietiging. In polaire tegenstelling met de tweede sector, die scheppen betekent, duidt de 8e sector op voortbrengen of produceren. De objectivatie daarvan is dan techniek, zoals de objectivatie van het scheppend vermogen kunst is. In de horoscoop vinden we in deze sector de belangstelling van de geborene voor andere bewustzijnstoestanden, zijn aandacht voor het probleem van de dood, ja uit die sector kunnen wij opmaken, waarover de geborene het zwaarst puzzelen zal.

De negende sector. Dit is de derde vuursector en moet dus analogieën vertonen met het teken Sagittarius. Hier vinden we de ideeën van de mens, zijn idealen, zijn opvattingen omtrent ethiek, moraal, religie, kortom zijn overtuiging. Hier treedt de mens op niet als bevelend middelpunt, zoals in vijf, niet als voortrekker, zoals in één, maar als voorganger, richting gevende in denken: als geestelijk leider. De ware denker getuigt van zijn denken en wordt zo van zelf tot propagandist van zijn ideeën. Om de waarheid van zijn idealen te toetsen, zoekt hij aanraking met andersdenkenden, waarvoor contact met het buitenland één der beste middelen is. Op deze wijze komt deze sector aan zijn afgeleide betekenis van grote reizen. Als schakel tussen het trance-bewustzijn van 5 en het waakbewustzijn van 1, vinden wij hier in 9 het droombewustzijn. De objectivatie van ideeën zijn boeken of propagandageschriften, waarin deze zijn neergelegd. De objectivatie van verlangen naar gedachtewisseling vinden wij in vreemdelingen, die een andere sfeer en mentaliteit met zich meebrengen. De objectivaties van het droom. bewustzijn tenslotte zijn die dromen, die een voorspellend karakter hebben en zo reeds op het heden vooruitlopen.

De tiende sector. Dit is de derde aardsector en loopt parallel met Capricornus. Nu neemt liet materiële vorm en gestalte aan, dromen worden tot werkelijkheid. Geen wonder dat wij in deze sector neergelegd vinden, wat iemand in zijn leven aan aardse glorie zal ondervinden. Hier vinden wij de dienst aan de publieke zaak met alles wat er aan verbonden is aan roem, eer en erkenning of schande en ondankbaarheid. Gaf 6 aanwijzingen omtrent liet beroep, dat dikwijls een min of meer gedwongen iets is, in 10 vinden we de roeping. Het is het hoogste punt van de horoscoop, en is te vergelijken met de vlag in de top van een mast. Als tegenhanger van de 4e sector kunnen wij ook hier een van de ouders terug vinden, maar thans niet degene, die het milieu bepaalt, maar die invloed uitoefent op de beroepskeuze.

De elfde sector. Deze sector, overeenkomend met Aquarius, is de derde luchtsector. De samenwerking, die wij in de 7e sector aantroffen, wordt hier uitgebreid en zo is deze de sector van verenigingen, clubs, die groter of kleiner kunnen zijn, ja tenslotte de hele samenleving kunnen omvatten. Hier vinden wij de staat niet als vorm, maar als levensgemeenschap. Tegenover de autocratie van 5 met de sterke concentratie op zich zelf, staat 11 als het sociale besef, het meeleven met anderen. Deze twee sectoren 5 en 11 vormen een soort spil, die psychologisch genoemd wordt de ik-instelling. Want de lle sector is de kring, waarvan de 5e sector het middelpunt is. Wanneer kringen los naast elkaar staan, betekenen zij tezamen niet heel veel. Zodra echter de afgeslotenheid gedeeltelijk wordt opgeheven, kan een kring tot een schakel worden en met de andere samen een keten vormen. De belangrijke betekenis van deze sector is wel de aanleg om mee te doen aan dit schakelwerk, aan dit streven naar het bereiken van grotere eenheid met anderen. Het doet er niet toe of dit coöperatie, dan wel federatie genoemd wordt, de achterliggende idee is toch steeds: één voor allen !

De twaalfde sector. De laatste sector, overeenkomende met het laatste teken, vertoont dus Pisces-karakteristieken. Bij de behandeling van dit teken hebben wij gezien dat de belangstelling in al het formele tenslotte verdwijnt en dat dit automatisch verzwakking van de vorm tot algehele verdwijning toe met zich meebrengt. Het is weer een fase van bewustwording en wel die fase, waarin men zich bewust wordt van de beperkingen die inherent zijn aan iedere vorm. De normale oplossing ervoor is: offeren, opgeven, loslaten, van

dat wat klaarblijkelijk dus niet meer van zo grote waarde is. Zo vinden wij in deze sector de aanleg tot offeren, maar ook de objectivaties ervan, welke uitsluitend bestaan uit offers. Daar de aanleg tot offeren aangegeven door heer 12 volstrekt niet behoeft samen te gaan met de aanwezigheid van planeten in 12, kan het zijn, dat men zonder de ambitie tot loslaten toch van vele dingen afstand zal moeten doen, welke aangegeven worden door die planeten in 12. En zo komt de 12e sector aan zijn slechte naam. Immers traditioneel geeft het aanwijzingen over alle soorten van persoonlijke of vormelijke gebondenheid, zoals gevangenschap, internering, verbanning, ziekenhuizen, sanatoria enz. Toch moet men bij deze sector niet altijd alleen maar aan rampen en narigheid denken, want een goed twaalfde geeft dikwijls onverdiende meevallertjes en gelukkige ontsnappingen aan gevaren. In wezen schijnt deze sector die gevolgen naar buiten te brengen, welke niet meer voor wijziging vatbaar zijn. In dit opzicht mogen we van de 12e sector spreken als van de sector van fataliteit of noodlot. Vinden wij in de 11e sector de neiging om met zijn medemensen mee te leven, het 12e geeft het verlangen naar afzondering. Vonden wij in de 6e sector de aanleg tot analyse, waardoor talloze bijzonderheden werden gevonden, deze bijzonderheden werden in 9 gesynthetiseerd, maar vallen in 12 weer weg, zodat alleen de abstractie overblijft. Het is het huis van het abstraheren. De objectivatie van de verschillende vermogens door deze sector aangegeven, vinden wij natuurlijk in allerlei wezens, die zich op de een of andere wijze niet in de maatschappij thuis voelen.

In het tweede deel van dit boek, bij het sectorenverband zullen deze oorspronkelijke betekenissen, nog op velerlei wijzen gevarieerd, te voorschijn komen.

Hoofstuk III.

DE SUBJECTIEVE WET OF DE WET VAN ZEVEN.

Terwijl men in de Oosterse psychologie en wijsbegeerte een duidelijk onderscheid maakt tussen het 'Ik' en zijn „bewustzijnsinhoud", houdt men in de Westerse opvattingen vast aan een onverbrekelijk verband tussen het bewustzijn en zijn inhoud, wat bijv. Hume heel sterk demonstreert, wanneer hij zegt, in zijn ontleding van het bewustzijn het 'ik' niet te kunnen vinden. Wie aanneemt, dat bewustzijn een status is, één toestand, die zich uitdrukken kan — en ook uitdrukt — op verschillende wijzen, ziet het menselijk 'ik' als een bewegend punt, dat, al bewegende, groeit in ik-besef, dus een proces van zelfbewustwording doormaakt. Het doet dit in gebondenheid aan een object. De wet van het objectieve is de wet van twaalf, zoals wij reeds zagen: elk object doorloopt een cyclus van 12 fasen, waaruit het ermede verbonden subject ervaring opdoet. Dat het object, in zijn stoffelijke samenstelling ook profiteert van zijn subject is evident, maar voor ons momenteel van minder belang. (Er is een bekende „drieslag" in de psychologie, n.l. deze, dat elke daad 3 momenten kent: uiterlijke prikkel, bewustwording en impuls tot beantwoording, de beantwoording zelve. Bij diepere beschouwing blijkt evenwel, dat deze drieslag eigenlijk een zevenheid is, terwijl elk der 7 samenstellende elementen niet enkelvoudig, maar gecompliceerd is).

Willen wij enig begrip krijgen omtrent de gecompliceerdheid van zelfs de eenvoudigste daad, dan dienen wij ons allereerst te realiseren, dat een daad een schakel is in een drievoudige keten van elkaar opvolgende fasen en tegelijk oorzaak is en gevolg. Eén van deze ketens is gemakkelijk te volgen en te herkennen, n.l. die geheel ligt op het gebied van fysieke waarneembaarheid. Immers, wij kunnen die desverkiezend geheel vastleggen in optekeningen, in een reeks momentopnamen, in een film, die alle afzonderlijke bewegingen registreert en reproduceert, die tot de bepaalde daad leiden. Duidelijk waarneembaar is elke volgende fase geschakeld aan de vorige.

De tweede keten is niet rechtstreeks waar te nemen, maar ligt in de rede en is begrijpelijk, doch van geheel andere aard. Geen daad wordt gedaan, zonder een bevel van binnenuit, of -- anders gezegd — niets wordt gedaan, of er is eerst begeerd en gedacht. Het verloop: begeren, denken, doen, vormt evenzeer een aaneengeschakelde keten, waarvan de fasen een wetmatig geheel vormen.

Deze tweede cyclus verhoudt zich tot de eerste als verticaal tot horizontaal, als leven tot vorm — en zij snijden elkaar hier of daar. Wij weten immers zeer goed, dat bepaalde wens-gedachten zéér lang zonder daad-gevolg kunnen blijven, onzichtbaar zijn, als soda in een oververzadigde oplossing. Maar zoals een kleine schok in dit geval voldoende is om kristallisatie te doen optreden, zo is ook daar het wachten op de „gelegenheid" en komt de daad onverwacht, schijnbaar spontaan, toevallig.

Zeer juist heeft men gezegd: alles gebeurt, als de tijd rijp is. Inderdaad is er een derde cyclus, die het snijpunt der beide eerste cycli bepaalt en aangeeft, *waar* en *wanneer* een wens-gedachte tot waarneembare daad wordt. Deze cyclus wordt door sommigen „de kring van

noodzakelijkheid", door anderen „de kring van het toeval" genoemd. De eersten leggen de nadruk op het karakter van determinatie, aan die kring eigen. De anderen op ons subjectieve-gevoelen-er-tegenover, dat alles, wat volgens ons ongekende wetten geschiedt, *toeval* noemt. Zeker is, dat 's mensen geestelijke ontwikkeling en ware weten evenredig zijn aan zijn inzicht in deze derde cyclus, die universeel is, in verhouding tot het individuele van de tweede en het formele van de eerste. Doch alle drie samen vormen één onverbrekelijk verband, zijn een absolute éénheid. Wie de levens-uitingen begrijpen wil en -- nog sterker — de openbaring van het leven in zijn schitterende al-verscheidenheid wil bevorderen, moet een juiste kijk hebben op deze ongescheiden-gescheidenheid en deelnemen aan alle drie cycli. Het spreekt vanzelf, dat men slechts dan veilig gaat, als zuivere waarneming grondslag en uitgangspunt is, maar .... men daarbij niet blijft staan. Inductie en deductie, analyse en synthese zijn de polen, die de richtlijnen geven in het veld van fenomena en leiden tot ordening, schifting, samenvatting, nauwkeurige kennis, enz. Op deze wijze werkt men in de verschijnselen der eerste twee cycli en naarmate men slaagt bloeit op de gnostiek, het innerlijk-weten, dat zekerheid en rustige vastheid geeft.

De ware opvoed-methode is daarom in wezen altijd psycho-gnostisch geweest en heeft hierin haar kracht en haar zwakte getoond. Haar kracht —in zoverre alléén hierdoor, het Leven in al, zijn uitingen kan worden gesteund. Haar zwakte - omdat de kennis van de eerste twee cycli nog gering is, ja, men nog geen halve eeuw stelselmatig bezig is met juiste observatie en doelbewuste ordening. Het Westerse denken heeft de neiging de waarde van inductie en analyse te overschatten, terwijl het deductie en synthese verwaarloost. Het Oosterse denken neigt tot het omgekeerde. Wij moeten streven naar het gebruik van beide, doch ais middel om tot gnostiek te komen, en niet als doel „an sich" - al ligt natuurlijk de ene methode ons gemakkelijker dan de andere.

Een groot deel van het mensdom ziet het leven slechts door aardse ogen en meent meer of minder bewust, dat 's mensen lot en daden bepaald worden door de omstandigheden. Een kleine groep meent, dat het karakter de lotgevallen bepaalt. De eersten houden zich in het bijzonder bezig met de eerste cyclus, de laatsten met de tweede. Elke éénzijdigheid is even. zeer noodzakelijk voor groei, als uit de boze. Wie meent als „lei. der" te moeten optreden, op welk gebied, of welke wijze dan ook, zal de kunst moeten verstaan, zich willekeurig te beperken, maar niet in de beperking onder te gaan. „In der Beschränkung erst zeigt sich der Meister".

De eerste cyclus is objectief en reëel, de tweede meer subjectief en ideëel en beheerst vooral de psychische en geestelijke ontwikkeling, het leven en de bewustwording. Hier vinden wij de krachtszijde van de mens. Het attribuut van kracht is „beweging" en zo moeten wij hier zoeken naar wat de mens beweegt, naar zijn beweegredenen of motieven. Want die vormen de onzichtbare zijde van de daad, welke de ethische of morele waarde ervan bepaalt.

Tot nog toe missen wij een methode, zowel als een orgaan ter regelrechte, objectieve waarneming van de morele begeleiders ener handeling. Wij kunnen ze niet fotograferen of langs andere weg vastleggen. Wèl weten wij, dat heftige emoties van een bepaald soort, gepaard gaan met even-bepaalde uitingen. De psychotechniek heeft vele psycho-fysio-logische veranderingen, die als uiting in het lichaam optreden, geregistreerd en zelfs gemeten.

Verdere onderzoekingen langs deze lijn zullen het verband tussen ziel en lichaam steeds duidelijker aantonen, maar zeggen voorlopig nog weinig over de ziele-verrichtingen op zichzelf. Daarbij zijn wij thans nog voornamelijk aangewezen op introspectie en vergelijking der introspecties naast filosofische deductie en toepassing van de wet der analogie.

Voor de astroloog zijn alle drie de ketens even belangwekkend. De eerste, omdat die de omstandigheden aangeeft, die zich kunnen voordoen; de tweede, omdat hierin opgesloten liggen de vermogens en motieven die zich aan en in die omstandigheden ontplooien zullen: de derde, omdat hierin de feitelijke opeenvolging der daden ligt opgesloten. De kennis van deze cyclus alleen, maakt het mogelijk, betrouwbare voorspellingen te doen.

Wij willen nu de tweede cyclus eens nader bezien en daarbij een poging doen, verband te zoeken tussen de wetten van twaalf en zeven.

Hoe verloopt het proces van kennisname, in algemene trekken objectief gezien ? Laten wij uitgaan van een concreet geval, van waarneming.

'Ik' kom binnen in een mij-bekende omgeving. Deze is natuurlijk mijn 'niet-ik'; maar door mijn bekendheid ermede voel ik ze niet als zodanig, doch veel meer als een uitbreiding van mijn 'ik'. Er is noch gevoel van tegenstelling, noch van begrenzing, er is geen aandacht en evenmin emotie. 'Ik' word mij van niets bewust, maar ben zelfgenoegzaam ga in mijzelf op, verkeer in een toestand van vreugde-uit-onwetendheid, een reflex van de Paradijstoestand. Doch het ‘niet-ik' ligt steeds op de loer, om die zaligheid te verstoren; het maakt met „duivelse" handigheid gebruik van mijn nieuwsgierigheid en drang tot weten, om mij te verleiden mijzelf te buiten te gaan, mij te binden aan iets buiten mij en mij daarmede te veréénzelvigen. Laten wij nu eens veronderstellen, dat in die bekende omgeving op een of andere mysterieuze wijze één voorwerp geraakt is, dat ik in 't geheel niet ken. Mijn zintuigen, met hun eeuwig-naar-buiten-gekeerd-zijn nemen het waar en mijn 'ik' als samenvatter van de indrukken erkent ineens, dat hier een scheiding is tussen ‚mij' en 'niet-van-mij'. Met de begerigheid, aan ik-zucht eigen, wil 'ik' het natuurlijk 'mijn' maken en ik ga op verovering uit. Daar komt de aandacht. Eerst heel onbepaald, vaag, vragend — want automatisch klinkt het ;‚Wat is dat ?" Het is opmerkelijk, dat deze vraag niet — of nauwelijks—bewust gesteld wordt. Alleen wanneer door een bestaande verwachting de aandacht gespannen is, komt er intensiteit in de vraag. Met de aandacht komt tegelijk de eerste vage bewustwording; d.w.z. het verleden herleeft en de trillingen, voor zoverre ze herkend worden, belevendigen allerlei brokstukken van beelden in het geheugen, die onder de éénpuntigheid van het ik, tot een weinig-bepaalde éénheid samensmelten.

De uiting hiervan is tweeërlei, n.l. als een begin van kennisname en een begin van emotie. Immers 'ik' geef nu zelf antwoord op mijn vraag, aldus: „het lijkt wel een dit of dat..." — begin van de kennis - gevolgd door: „leuk, lollig, aardig, oer, knal" of een dergelijk woord, dat uitdrukking geeft aan een onbepaalde emotie, die nog uitgroeien kan tot een bepaalde vreugde of verdriet.

Wij kunnen hierbij het volgende opmerken: Voor ons gemak verdelen wij de mensen en brengen wij ze onder in verschillende rubrieken. Alle verdelingen zijn willekeurig en in zekere zin onnatuurlijk omdat eigenlijk nergens grenzen nauwkeurig zijn aan te geven, Maar voor de

praktijk heeft elke indeling een zeker nut. Zo bestaat er een indeling van het mensdom in tweeën: het verstandstype en het gevoelstype. Welnu, bij het zuivere verstandstype hoort men alleen de vraag en het antwoord: „'t lijkt wel ....". Bij het zuivere gevoelstype volgt alleen het weergeven van de emotie. Bij de meeste mensen volgen beide, maar komt de overheersende trek het eerst. Juist in de spontaneïteit van deze uitingen ligt een grote mate van betrouwbaarheid voor conclusie. Langs de weg der psychotechniek is dan experimenteel bevestiging of ontkenning te bereiken.

Wij laten voor het ogenblik nog geheel in het midden, èn: hoe „technisch" de prikkel van uit het niet-ik overgebracht wordt naar het 'ik', èn: hoe „technisch" de aandacht gericht wordt, èn: hoe wij ons de werking van het geheugen voorstellen. Het is ons thans begonnen om de duidelijk-waarneembare fazen.

Met het uitspreken van: „Het lijkt wel dit of dat ...." is een zeker eindpunt bereikt. Dat blijkt het best hieruit, dat veel mensen — en vooral kinderen -- met deze psychische prestatie volkomen tevreden zijn. Hun gevoel is onbewust: ziezo, dat onbekende ding is alweer ingelijfd, het is nu bekend en het hinderlijke gevoel van verdeeldheid is weg. Zij trekken de aandacht terug en zijn weer in het Paradijs. Deze houding is typisch voor kinderen en primitieven. Het spreekt vanzelf, dat hierdoor hoogstens een algemene indruk, maar geen wezenlijke kennis verkregen wordt. Normaliter ga 'ik' dan ook verder. 'Ik' stel mij nu zeer bewust als middelpunt, als eenheid en breekt het 'niet-ik' op in samenstellende delen voor zover ik daartoe in staat ben. De delen, die ik herken, laat ik voor wat ze zijn, om mijn aandacht te richten op de rest, die ik niet herken. Nu ga ik vergelijken op overeenkomst en tegenstelling en roep alle „feitelijke" kennis uit mijn geheugen te hulp. Tegelijk hiermede rijst op een streng-bepaalde emotie van aantrekking of afstoting, die zoveel liefde of haat geeft, dat 'ik' aandrang krijg tot een daad. Mijn vergelijkend wikken en wegen uit zich in het meer positieve: „'t Is een dit of dat" en het meer negatieve: „'t Is niet dit en niet dat." B.v. ik zie een onbekende kever: dan zeg ik: „'t Is een insect, maar ’t is geen loopkever, geen meikever, geen mestkever." Al of niet gevolgd, voorafgegaan of vervangen door een uitroep van emotie: „'t Is een fijn beest" of, „Jasses, wat een eng dier."

Wederom is een soort eindpunt bereikt, waarmede vele mensen genoegen nemen. Doch dit staat veel hoger dan het vorige, het is meer- bewust en meer-bepaald, nauwkeuriger.Maar nog steeds is er geen direct weten.

Ten derde male trek 'ik' mijzelf samen, maar nu om een der geweldigste mentale kunststukjes uit te halen. 'Ik' projecteer mijn eigen eenheid naar buiten en daardoor ontstaat een idee. Alle gebrokenheid en verdeeldheid worden opgeheven tot een eenheid der idee, waarin ik zelf opga.

De idee is uit het rijk der ideeën en idealen, maar omdat ze een representant is van mijn 'ik' wil ze zich verwerkelijken, tot werkelijkheid worden, d.w.z. ze gaat werken, trekt materie om zich heen en de „verbeelding" maakt ze tot denkbeeld. Als zodanig komt ze in de realiteit terug; een stukje 'niet-ik', zoals een afgevallen vrucht een stukje 'niet-ik' is voor de boom.

Vandaar dat de mensen, die aan het tweede eindpunt stoppen, eigenlijk nog geen idee hebben, van wat „het" is. Een gedeelte schrijft daar „non pussumus"; een ander gedeelte gaat moeizaam verder.

Maar nog ben 'ik' niet-in-vrede-met-mij-zelf, nog is er een hiaat met het 'niet-ik', waardoor ik het zalige Paradijs-gevoel mis. En het verlangen daarnaar brengt mijn aandacht opnieuw in beweging. Mijn kennis moet één worden met andere kennis en naar alle richtingen breidt mijn aandacht het verband uit, totdat overal de aansluiting bij het gelijksoortige verkregen is. Mijn begrip is verruimd, ruimer geworden, grenzen zijn verplaatst. En mijn geheugen volbrengt zijn werk, het abstraheert, waardoor mijn abstracte begrip verdiept wordt en ik nader kom het wezen van het Al. In de uiteindelijke meditatie vallen alle bijzonderheden weg, worden alle toevallige verschillen geëlimineerd en blijft puur het wezen over. Dan voel 'ik' mij weer één met het Al, maar nu in bewustheid en onder deze emotie houdt de uitgaande, jagende werking der zintuigen op. Het ding-zelf blijft in essentie over en kan altijd weer worden opgeroepen als 'ik' het wil.

Deze fazen zijn duidelijk te herkennen en vormen een bepaalde cyclus — wéér die van twaalf.

En hoe kom 'ik' nu aan mijn ervaring, wat is mijn rol, *subjectief*, in al die objectiviteit ? Eerst een andere vraag: als 'ik' denk over 'ik', kan 'ik' mij dan denken, los van alle 'niet-ik', als een louter 'zijn' ? Dit is buitengewoon moeilijk, voor de meeste mensen gladweg onmogelijk. ‘Ik’ denk mij altijd afhankelijk van mijn omgeving, van mijn lichaam, van mijn vermogens of van wat ook. De ene mens is er verder in dan de andere, maar wie zijn 'ik' vasthoudt, al valt alles om hem heen tot puin, — niet alleen letterlijk, maar ook figuurlijk — die is geestelijk het verst. De gewone mens zegt: „'Ik' ben ziek als zijn lichaam ziek is en heeft neiging te zeggen: „Ik" kan niet", als zijn omgeving hem dat gezegd heeft. Ja, iemand die erg suggestibel is, kan niet heen stappen over een touw, dat er, objectief, niet eens is.

In de psychologie hebben wij rekening te houden met het feit, dat 'ik' nooit 'mij-zelf' ben, maar steeds een beperkte uitdrukking ervan, door de vereenzelviging met een of andere vorm; als zodanig valt het lichaam natuurlijk het eerst en het meest op.

Over de verhouding van geest en lichaam is altijd heel wat te doen geweest. Wel is de superioriteit van de eerste nimmer ontkend, (tenzij dan door hen, die de geest, los-gedacht van het fysieke lichaam, geheel ontkennen) maar er is toch een schijnbaar ondempbare kloof tussen de fakir, die zijn lichaam mishandelt en tot slaaf maakt enerzijds en de weelderige, overbeschaafde patricische, die zich baadt in melk of rozenwater en alles doet, om het lichaam schoon en jong te houden. Filosofisch gesproken komt het hele strijdpunt hierop neer: „Is vorm een principe, is het iets 'sui generis', ja of neen ?" De grote geesten zijn het hierover niet eens en beide opinies worden bevestigd door mannen van gezag. Ik voor mij heb als werkhypothese aangenomen, dat vorm iets-op-zich-zelf is, zodat naar mijn idee de belichaamde geestelijke entiteit, welke wij mens noemen, in de betrekkelijke eenzijdigheid van zijn lichaam lijnen van meer- of minder weerstand vindt, waarlangs zijn ontwikkeling plaats heeft. Dat daarin zijn mógelijkheden en zijn onmogelijkheden liggen aangegeven. Er is een oneindige verscheidenheid van lichamen dien ieder lichaam heeft „aanleg" voor dit of voor dat. Doch drie merkwaardige *vermogens* vindt men onder alle levende vormen terug. Dat

zijn de drie primaire instincten. Deze zijn zeer klaarblijkelijk inherent aan het lichaam en voor zoverre 'ik' mij vereenzelvig met mijn fysieke vorm, ben 'ik' de slaaf van mijn instincten.

Wat een „instinct" is, schijnt moeilijk definieerbaar te zijn, zodat zelfs de meest moderne psychologen er rond voor uitkomen, dat zij eigenlijk eromheen praten. Wij willen hier dan ook niet beproeven een definitie te geven, maar wel trachten een mogelijke voorstelling ervan op te bouwen.

In de filosofie spreekt men over de drie aanzichten van „geest" en de drie „aanzichten" van stof. Geheel ongescheiden komen deze drie nimmer voor, maar ze zijn onderscheidbaar. De verhouding dezer drie wordt uitgedrukt in de termen potentialiteit, idealiteit en realiteit, of vermogen, kracht en arbeid, of wil, wijsheid en werkzaamheid. De mens deelt zowel in het geestelijke als in het stoffelijke. In zijn groeiend zelfbewustzijn is een voortdurende wisselwerking tussen „het zelf van geest" en „het zelf van stof". En de drie aspecten van de *vorm* reflecteren zich op de geest in diens drie aspecten, terwijl ook omgekeerd de vermogens van de geest hun stempel drukken op die van het lichaam. Het 'ik' is dan de samenvatter van deze zes schijnbare afzonderlijkheden. En zo blijkt dan het subject zevenvoudig to zijn en is de wet van zeven de wet van het subjectieve.

Astrologisch vinden wij nu in de planeten de uitdrukking van deze wet en wel op deze wijze:

Potentialiteit van de geest	-	Apollo
Idealiteit van de geest	-	Vulcanus
Realiteit van de geest	-	Venus
Samenvattend beginsel	-	Maan
Potentialiteit van de stof	-	Saturnus
Idealiteit van de stof	-	Jupiter
Realiteit van de stof	-	Mars

Hierbij is de Maan het persoonlijk 'ik', geheel gebonden aan zijn inhoud, doch niet identiek eraan.

Wij willen hier citeren wat Knight Dunlap hierover zegt in: „The Elements of Scientific psychology" blz. 22 en volgende:

> „*Consciousness*, as precisely used in psychology, means merely *awareness* of something, and wherever we find the word consciousness we can substitute perfectly the word awareness. For instance: When I look at the page in front of me, the situation is expressed in part by: „I see the page", or: „I am aware of the page", or: „I am conscious of the page". Consciousness is neither the 'I' nor the page. There are three aspects of the situation involved the I, the page which I see, and the fact of seeing the page. These three are not identical, although the situation is not complete unless all are present.
>
> *Mind* is the totality of conscious adjustments or conscious processes. In applying the term mind to the file of a single individual there are various degrees of extension. Genetically, a person ‘s mind is the total of all the conscious reactions which have

> occurred since the beginning of his organic life. In a more restricted sense, the term may be applied to the group of processes occurring at a given moment. Psychology starts from the empirical situation, in which there is conscious adjustment of an organism to the environment. This total situation is best designated by the term experience. When we consider in detail such a situation, in which we have experience, we find that there are four factors which are to be taken into account:
>
> 1. Something of which we are conscious. It is called content.
> 2. Consciousness or awareness of the content.
> 3. I or the Ego, which is conscious or has the consciousness.
> 4. Bodily or organic activity."

Over bewustzijn zegt hij dan:

> ,,Consciousness or awareness cannot be observed, since it is always and exclusively observation. One does not see the seeing of an object. One is never conscious of the preceding consciousness itself. While we cannot describe or define awareness, we describe and analyze the situations in which awareness occurs, and attempt to discover the laws of its occurrence and the consequences of its occurrence. Such analysis is in fact the main business of psychology to which the analysis of content is merely contributory."

En over het 'Ik':

> „The I or Ego, like awareness, is never an object or content. It is never anything of which one can be aware, but is given in experience as that, which is aware of something else. Whatever else might be said in theory about the ego, is an inference (whether true or false) or a more theoritical assumption. When we describe the ego as the soul, that is: as something having self-existence, or substantiality, or immortality, or any other characteristic beyond the more capacity to be conscious, we are ascribing to the Ego something which is not given in experience, and which, if it is to have any validity, requires demonstration by rigorous scientific procedure. For the present, at least, psychology has no concern with the ego beyond the empirically given aspect. Since it is not an object, and cannot be observed, there is nothing we can legitimately say about it, except, that it is that which is conscious, or, in more technical language: it is the subject of awareness."

Een ander modern psycholoog, C. Spearman in „The Nature of Intelligence and the Principles of Cognition" zegt op blz. 52 en 53:

> „I can know, not only that I know, but also what I know. Indeed such a cognizing of cognition itself was already announced by Plato. Aristotle likewise posited a separate power whereby, over and above actually seeing and hearing, the psyche becomes aware of doing so. Wherever thought and sensations are experienced, there also, immediately in them and permeating them, and in the same way as themselves, we are aware of a subject-carrier, to which they are attached. This subject-carrier is the ego, or experiencer."

Wij hebben deze uitgebreide citaten overgenomen, omdat zij toners, dat de psychologie, langs geheel andere lijnen werkend dan wij, tot een nagenoeg gelijke conclusie gekomen is.

De Maan is het 'ik' met deze restrictie: in zijn *waakbewustzijn* dus zich volledig bewust-achtend van zijn 'ik-schap', of, laten wij her maar ronduit zeggen: het 'ik', zoals het zich verbeeldt, dat het is. En dit ik-beeld kleurt alle gewaarwording, zolang het zich nog den waant met welk orgaan of welk vermogen ook. Wij komen hierop echter nog uitvoeriger terug. Thans willen wij beproeven, welke praktische gevolgtrekkingen to maken zijn uit de gevonden verdeling.

Apollo, potentialiteits-aspect aan de geest-zijde, geeft weer: de innerlijke stabiliteit, het besef van eigenwaarde en -waardigheid, het vermogen om onder alle omstandigheden zichzelf te blijven. Maar tevens ligt in de geest het vermogen van alzijdige uitstraling. Door straling wordt de relatie tussen her ene en het andere geschapen, de verbinding tot stand gebracht en dus ligt in Apollo: de aanleg tot alzijdigheid van verbinding.

Eenvoudige waarneming van het reusachtige verschil in geestelijke stabiliteit tussen de ene individu en de andere, zowel als tussen een vroeger en een later stadium in dezelfde individu, toont de mogelijkheid van groei in dit aanzicht.

Hoe vindt deze groei plaats ? Als reflex van de uiterlijke stabiliteit, van de vastheid des lichaams, welke is van

Saturnus — Potentialiteit aan de stof-zijde. Daar het kenmerk van „stof" aantrekking is, kunnen wij ook zeggen: aantrekkingskracht in aanleg, de bron van aantrekking en. het vermogen om alles terug te brengen tot de kleinst mogelijke afmetingen, zo mogelijk tot een punt. Zoals Apollo her middelpunt is van waaruit de stralen divergeren, zo is Saturnus her middelpunt, waarheen ze convergeren, en zo zijn beide elkaars polaire tegendelen en dus elkaars aanvulling.

Het menselijke 'Ik' heeft het vermogen, een veelheid en verscheidenheid van indrukken te herleiden tot een éénheid; dit is duidelijk een convergerende werking en als zodanig van Saturnus. Het onvolwassen 'ik' (de Maan) vereenzelvigt zich met de concrete weerspiegeling op één van de gebieden, waar Saturnus nog heerst als „vorm".

Stof in aanleg openbaart zich als *inertie*, ongeneigdheid om over te gaan in een andere vorm, vastheid, zwaarte. In de mens speelt Saturnus echter de hoofdrol als het instinct van *zelfbehoud*. Het is, zoals de wetenschappelijke psychologie zegt: zonder spiegel, waarin ik mijzelf zie, ben ik er niet. De stabiliteit van het 'ik'-besef hangt samen met de stabiliteit van het lichaam. En het 'ik', hetzij bewust of onbewust, neemt het aan en laat het lichaam zijn gang gaan, dat onder Saturnus' invloed wel onveranderd en onveranderlijk wil blijven.

De werking van dit instinct komt het meest zuiver uit in „angst". De psychoanalyse heeft hierin schitterend materiaal gegeven en wij beamen ten volle wat Dr. Stekel ronduit neerschrijft: „Alle angst is in de grond doodsangst". Juist: de vrees om te worden losgerukt van de vorm waarin 'ik' mij 'ik' voel. En typisch is, hoe angst in het 'ik' het streven wekt de vorm tot de kleinst mogelijke afmetingen terug te brengen. Vocht en gas die de vorm uitzetten, worden onder Saturnus' invloed verwijderd. Men zweet water en bloed, met zelden defecaliseert men

zich, als de angst zeer groot is. De echte Saturnale typen zijn mager en klein, droog, vel-over-been.

Het ik besef van ♄ is de reflexie naar binnen van de uiterlijke vorm en ondergaat de invloed van alles wat vorm heeft, vormelijk is. Toenemen in ik-besef is: de terugwerking op het individuele middelpunt, van de weerstand, die door de vorm geboden wordt aan uiterlijke prikkels. Om het met een concreet voorbeeld te verduidelijken: iemand, die zich in moeilijke omstandigheden heeft weten staande te houden, vertoont daarna groter innerlijke stabiliteit en heeft een verhoogd gevoel van eigen waardigheid.

In de mechanica is Saturnus bekend als het zwaartepunt. Hoe groot uitgebreidheid en massa van een voorwerp zijn, de zwaartekracht grijpt aan in één punt, waarin de krachtslijnen der gehele massa samenkomen. Saturnus is het zwaartepunt ook in de mens en poogt hem steeds omlaag te trekken. Hoe meer Saturnus, hoe meer hij gebogen en gebroken voortsukkelt.

Nu begrijpen wij ook, dat Saturnus „vallen" beheerst. Vallen is een zuivere demonstratie van de wet der zwaartekracht. En Saturnus als aantrekking in aanleg, maakt, dat zijn aanhangers zich altijd alles aantrekken.

Het gelijke trekt het gelijke aan: de kracht en de plaats van Saturnus in de horoscoop geven aan, in hoeverre iemand dus belangstelling heeft in vorm, vormelijkheid, vastleggen in vormen, vasthouden aan vormen, enz. In 't algemeen mag men zeggen, dat Saturnus in:

negatieve sector en *negatief* teken bij uitstek conservatief is, met een tendens om alles zo mogelijk bij het oude te laten; in

positieve sector en *positief* teken bij uitstek geneigd is om wat nog geen vorm had een vorm te geven, uit te beelden en dit als openbaring op enige wijze;

negatief teken en *positieve* sector behoefte geeft het conservatisme in de wereld uit te dragen, terwijl een

positief teken en *negatieve* sector de drang geeft om bouw-arbeid aan- of in zichzelf te verrichten.

Fysiologisch beheerst Saturnus alles wat hard en droog is, beenderen, tussencelstof, opperhuid. In ziekteprocessen beheerst hij verharding, verdroging, verkalking.

Apollo. Het 'ik' aan het lichaam gebonden vindt hierin een betrekkelijke onveranderlijkheid, een grote stabiliteit, die zich reflecteert in de geest als innerlijke stabiliteit, want tegenover de potentialiteit aan de stofzijde staat die van de geest. Het kenmerk van geest is uitstraling en dus kunnen wij ook zeggen: uitstraling in aanleg, de bron van uitstraling, en het vermogen om alles van zich te doen uitgaan, kortom het middelpunt, waaruit alzijdig stralen kunnen divergeren.

De eenheid van het lichaam is de schijn-éénheid van Saturnus, de reflex van het ware 'ik' besef, dat van Apollo is.

Geest in aanleg openbaart zich als zuiver Zijn, onbeweeglijkheid, los-van-alles-zich-zelf-zijn. De kracht van Saturnus, de zwaartekracht is gericht naar het middelpunt der aarde en trekt neer,

houdt omlaag. De kracht van ♄ is de kracht, die lij♄recht daartegen in gaat en opheft, omhoog houdt. Gaat de Saturnus-mens niet gebogen hoofd en kromme knieën, de Ap.-mens loopt met opgeheven hoofd en gestrekte rug.

De geestelijke onveranderlijkheid is het kenmerk van de ware aristocraat, die geleerd heeft in lange levens van plichtsbetrachting (Saturnus) en zelfbeheersing (Ap.), onder alle omstandigheden dezelfde te blijven. Maar ook de Fakir, die zijn lichaam geheel aan zijn wil ondergeschikt maakt, zodat het willoos wordt, is ver in deze lijn van „wil" ontwikkeld - zij het dan ook eenzijdig.

Fierheid, trots, morele moed, waardigheid, adel en eigenwaarde zijn Ap.-eigenschappen. In gevaar kruipt Saturnus in zijn schulp, maar de Zon zet zich in postuur, zet zich stralend uit. Hoe groter de weerstand, des te eervoller de overwinning.

Tegenover „vallen" staat zich verheffen en trekt Saturnus zich alles aan, op een Ap.-mens stuiten alle aardse beslommeringen af; hij is zichzelf genoeg en trekt zich nergens wat van aan.

De plaats en kracht van Ap. in de horoscoop geven dus aan, in hoeverre iemand zich als een 'ik' handhaven zal; innerlijke stabiliteit heeft.

In een positieve sector en positief teken zal hij naar buiten projecteren, aan de wereld tonen, hoe stabiel hij is en berust zijn ik-besef en waardigheid op wie hij is of wie hij vertegenwoordigt.

In een *negatieve* sector en *negatief* teken blijft hij rustig zichzelf en projecteert naar binnen het besef van wat hij heeft of zich eigen maakt;

in een *positieve* sector en *negatief* teken projecteert hij naar buiten zijn gevoel van eigenwaarde; steunt met zijn onveranderlijkheid anderen, door wat hij bezit of verzamelt;

in een *negatieve* sector en *positief* teken ontwikkelt hij ik-besef door zichzelf op te heffen, vasthoudend aan wat hij is of wat hij vertegenwoordigt.

Fysiologisch beheerst Zon de hartslag, is de bron van alle lichaamswarmte, de oorsprong van alle verbrandingsprocessen.

Jupiter is alzo het idealiteits-aspect aan de stofkant, dus de Wijsheid in de natuur of de natuurlijke wijsheid, die wij erkennen en herkennen in het instinct van groei, dat zich vertoont als de aanpassing aan de omgeving. Wij vinden deze blinde groeikracht, deze onhoudbare drang naar groei wel het sterkst-opvallend in het plantenrijk; kapt men een tak van een boom af, dan loopt er elders weer een uit. Het werkt dus tevens als herstellingsvermogen. Dit vermogen is vrij groot en het grootst bij de meest-primitieve dieren en de meest-primitieve mensen. Bij amfibieën groeien afgesneden ledematen weer aan, een doorgesneden worm kan, onder gunstige omstandigheden, naar weerskanten weer een hele worm worden; Indianen en Negers herstellen van wonden, waaraan een beschaafd Europeaan onherroepelijk sterft. Ook geeft Jupiter het vermogen van *mimicry*, aanpassing in vorm, kleur of houding aan de omgeving.

Wij stellen het ons zo voor. Er is een zekere aandrift of begeerte naar geopenbaard bestaan. Onder aandrang van die begeerte is er een kracht die de vorm uitzet, doet groeien. Maar in de vorm is de groei niet onbegrensd. Er is een limiet van spanning en wanneer die overschreden wordt, lijdt de vorm schade. Want de vorm staat onder Saturnus, zelfbehoud en wil niet uitzetten, maar onveranderd blijven. Wanneer de vorm volwassen is, houdt Jupiter hem soepel en lenig. Hoe meer Saturnus en hoe minder Jupiter, hoe meer stijfheid en onbeweeglijkheid. Vermindert de dorst naar geopenbaard bestaan, dan neemt de kracht van Jupiter af en die van Saturnus toe en de vorm wordt strammer, minder lenig en van nu af wordt hij steeds meer een beperking voor, in plaats van een uitdrukking van de inwonende entiteit. De mens verliest zijn aanpassingsvermogen aan de omgeving, kan zich niet zo goed meer bewegen, kortom, gaat sporen van verval, van terugval vertonen.

Zoals Saturnus belangstelling geeft in vorm en vorming, in behoud en zo meer, zo geeft Jupiter belangstelling in groei, in onderhoud en herstel en in aanpassing aan omgeving en aan de natuur. In de planten en de dierenwereld vinden wij dit terug in verschillende vormen van symbiose; in de mens geeft Jupiter het sociale en het religieuze instinct. Beide instincten zijn niet primair, maar vormen van de aandrift tot groei. Het wijsheidsaspect in de natuur geeft belangstelling of liefde tot wijsheid en zo beoefent de Jupiter-mens de filosofie. Doch daar Jupiter slechts de natuurlijke wijsheid is, komt de Jupiter bespiegeling niet boven de natuur uit en leidt ze tot natuurfilosofie.

En ziehier een ongezochte verklaring van het feit, dat een Jupiter-mens graag opvoedt, geneest of geestelijke is en vanzelf zijn rol in de samenleving aanneemt.

De schoolmeester, de leraar, de professor, zij slagen het best, wanneer zij Jupiter in hun horoscoop sterk hebben in een positief teken. Ook de geestelijke en de politicus, de propagandist en de „voorganger", ontlenen veel kracht aan deze stand. Maar daarnaast moeten dadelijk genoemd worden de fokkers van allerlei dieren, die werken voor de veredeling van het ras hunner kweekproducten. Hun belangstelling in groei is niet minder groot r En dan volgen de bloemkwekers, de boomkwekers, die zich bemoeien met verhaasting of vertraging van de groeiprocessen in het plantenrijk.

De dokter, de genezer, in welke vorm ook, vanaf de geleerdste Esculaap tot het Staphorster Boertje, vanaf de knapste dierenarts tot Kruiden-Mie, vanaf Prof. Joh. Westerdijk tot het eenvoudigste tuinmannetje, dat met grote zorg zieke planten er weer bovenop brengt, zij profiteren het meest van een sterke Jup. in een negatief teken. Maar alle herstellers, de schoenreparateur, de fietsenhersteller en al die anderen zijn evenzeer hierna aangewezen.

Toch vindt men grote aantallen opvoeders, met een negatieve Jupiter. Die zijn eigenlijk meer dokters en beschouwen opvoeden als een proces, waarbij minimaal moet worden ingegrepen. Zij zijn het best op hun plaats, waar kinderen door verkeerd ingrijpen uit het lood geslagen zijn en hun zelfvertrouwen naast sociale aanpassing, moeten terug vinden.

Omgekeerd vertonen vele dokters een positieve Jupiter! Die zijn dan ook in hun hart meer opvoeders of geestelijken en worden dus op de duur meer voorlichters, publicisten, enz.

Voor onderhoud van het lichaam en tot bevordering der lichaamsfuncties is nodig: lichaamsbeweging, waardoor tevens de soepelheid en lenigheid van het lichaam wordt vergroot. Als zodanig beheerst Jupiter de beoefening van-, zowel als de belangstelling voor sport en is het de zelfde Jupiter, die op dezelfde Zondag de mensen brengt naar de Kerk of naar het Sportterrein.

Fysiologisch beheerst hij de celvorming en is zijn orgaan de lever, waarin de verbijzondering plaats heeft van het voedsel, dat aldus gereed gemaakt wordt voor het herstel van verbruikte cellen of cel-delen.

Jupiter in een *positief* teken en *positieve* sector geeft neiging om uiterlijke groei bij anderen te bevorderen, dus naar buiten op te treden als opvoeder of geestelijke. Bewuste opvoeding van anderen.

In een *negatief* teken en *positieve* sector volgt meer ambitie om op te treden naar buiten als filosoof, bespiegelaar, of dokter, hersteller van vormen van anderen. Onbewuste opvoeding van anderen.

In een *positief* teken en *negatieve* sector tracht men de belangstelling in groei naar binnen te projecteren en wordt men geestelijke of opvoeder, niet in de eerste plaats om de groei der anderen, maar om de reactie ervan op eigen groei. Onbewuste zelfopvoeding, onbewuste opvoeding door anderen.

In een *negatief* teken en *negatieve* sector geeft deze stand de meest zuivere zelfbespiegeling, belangstelling in eigen innerlijke groei, vatbaarheid voor bewuste opvoeding door anderen en bewuste zelfopvoeding.

Vulcanus. Het 'ik' verbonden aan zijn vorm, waarin het vermogen tot aanpassing en groei ligt, ondervindt aan de geestkant daarvan de reflex. Dat wil zeggen; aan de geestkant ontwikkelt zich ook een wijsheids-aspect: dit is een vermogen van geestelijk onderscheiden en aanpassen, schiften en onderzoeken, waardoor geestelijke groei plaats vindt.

De geest moet niet alleen willen, maar steeds beter weten, wat hij wil. Zoals ☿ dan is het vermogen tot alzijdige uitstraling, zo is Vulcanus deze veelheid van uitstraling zelf en wordt daardoor de geestelijke relatie geschapen tussen 'ik' en niet-'ik'. Het vermogen van het 'ik' om in betrekking te komen met iets anders, vertoont zich als „aandacht". Er zijn vele definities beproefd van dit begrip, maar geen enkele schijnt geheel te kunnen voldoen. Aandacht gaat uit van het 'ik' naar iets anders toe. Zolang 'ik' geen aandacht voor iets heb, bestaat dit voor mij niet, is er dus geen bewust verband tussen mij en dat, ben ik mij niet bewust van dat. Alleen door het richten van de straal van mijn aandacht ontstaat het contact.

De aandacht is aanvankelijk vaag en gericht op het ding-als-geheel. Wat waargenomen wordt is zo buitenkantig mogelijk en bepaalt zich tot vorm, afmeting, kleur of iets dergelijks. Naarmate de aandacht ook gericht wordt op onderdelen, wordt meerdere kennis verworven. Zo is dan Vulcanus als reflex van Jupiter het streven naar kennis en tegelijk het vermogen deze op te nemen. Als zodanig is Vulcanus 's mensen Intelligentie.

Spearman in zijn reeds vroeger geciteerd werk over The Nature of Intelligence wijst op de verwantschap van *dit* woord „intelligentie" met „intellect", beide afkomstig van het Latijnse woord „intelligo" en slechts hierin verschillend, dat intellect komt van het passieve verleden deelwoord en intelligentie van het actieve tegenwoordig deelwoord. Deze bronnen maken het waarschijnlijk, dat „intellect" een vermogen betekende en „intelligentie" de praktische uitoefening ervan. Volgens Aristoteles en de Scholastiek zou het dan het vermogen zijn: Universele ideeën te begrijpen. Als zodanig is „intellect" dan iets, dat alleen bij mensen wordt aangetroffen.

Vulcanus staat dan voor het intellect. Doch in het spraakgebruik staat intellect voor iets anders, wat, naar mijn gevoelen, het zuiverst tot uiting komt in Plato's analyse van de 4 vermogens tot kennisname der ziel. Twee daarvan werken in de waarneembare wereld, n.l.

1. Pistis — geloof op gezag, tastend zoeken;

2. Eikasia — waarneming van beelden, berustend op zintuigelijke waarneming.

Deze beiden leiden tot: Doxa — mening, kennis der verschijnselen. Hierin is No. 1 van Jupiter, 2 van Vulcanus en komt Eikasia overeen met het intellect, het concrete, beeldende verstand van het hedendaagse spraakgebruik.

Doch Plato onderscheidt nog twee andere vermogens, werkende in de wereld van het abstracte:

3. Dianoia — filosofische bespiegeling, zuivere rede, het denken als functie;

4. goisis -- directe bewustwording, intuïtie;

Deze beiden leiden tot Gnosis of Epistêmé, wijsheid of ware kennis.

Hier is 3 van Jupiter en 4 van Vulcanus.

Tevens drukt Plato in deze verdeling uit, dat men alleen tot ware wijsheid komt, als geloof op gezag en intellect overwonnen zijn.

Ook Hegel maakt eenzelfde verschil. In zijn „Encyclopadie der Philosophischen Wissenschaften im grundrisse“ het volgende (blz. 374):

> „Der Verstand. Die nächste Wahrheit des Wahrnemens ist, dasz der Gegenstand vielmehr Erscheinung und reine Reflexion-in-sich ein dagegen fr sich seiendes Inneres und Allgemeines ist. Das Bewustsein dieses Gegenstandes ist der Verstand."

Op blz. 379 schrijft hij verder:

> „Die Vernuft. Die an und für sich seiende Wahrheit, welche die Vernunft ist, ist die einfache Indentität der Subjectivität des Begriffs und seiner Objektivität und Allgemeinheit. Die Allgemeinheit der Vernunft hat daher ebensosehr die Bedeuting des im Bewustsein als solchem nur gegebenen, aber nun selbst allgemeinen, das Ich durchdringenden und befassenden Objekts, als des reinen Ich, der über das Objekt übergreifenden und es in sich befassend reinen Form."

Vulcanus in een *positieve* sector en *positief* teken is bij uitstek de brenger van kennis; en in de handel: de reiziger.

Vulcanus in een *negatieve* sector en *negatief* teken is de kritische onderzoeker, de ontleder, die studeert om de studie zelf en ook zelfstudie en zelfkritiek beoefent. In de handel is hij op het magazijn.

Vulcanus in een *positieve* sector en *negatief* teken onderzoekt reeds bekende relaties nader en houdt kritische beschouwingen. In de handel is hij bij de administratie, in 't bijzonder geschikt voor afdeling uitgaande stukken en expeditie.

Vulcanus in een *negatieve* sector en *positief* teken, leert graag van anderen; in de handel bij de administratie — inkomende stukken. Voorts neigt de positieve Vulcanus meer tot waarnemen, de negatieve meer tot gewaarworden.

Fysiologisch beheerst Vulcanus in positief aanzicht het motorisch zenuwstelsel, in negatief aanzicht het sensorisch zenuwstelsel. Wie in de horoscoop Vulcanus in een positief teken geafflicteerd heeft, zal de beheersing over de bewegingen meer verliezen; in een negatief teken geafflicteerd zullen waarnemingsstoornissen, gevoelloosheid optreden.

Mars. Het realiteits- of werkzaamheidsaspect aan de stofkant; de kracht dus, die veranderingen teweegbrengt, hetzij uitgaand naar buiten, dan wel ingaand, naar binnen. In het eerste geval spreken wij van „daadkracht" in 't algemeen en van „initiatief" in 't bijzonder, waarbij het accent ligt op de gevolgen, veroorzaakt in het niet-ik. In het tweede geval spreken wij van „omzetten" in 't algemeen en van „genieten" in 't bijzonder, waarbij het accent ligt op de gevolgen, tot stand komend in het 'ik'.

Daar Mars van de stofkant is, zijn de veranderingen dus gericht op het lagere, het vormelijke 'ik', op de weerkaatsing dus van het eigenlijke 'ik' en Mars is de daadwerkelijke uitbreiding van het ik. Hier is de instinctieve drang om het eigen ik overal te projecteren, alles te maken tot een uitbreiding van het 'ik'.

Door Mars begeert de mens zichzelf in alles te zien en alles in zichzelf. Typisch drukt dit zich uit in het instinct tot voortplanting, het seksuele instinct. Maar ook hierin, dat Mars altijd afscheidingen maakt, differentiatie doet ontstaan, die positief of negatief zijn kan. De positieve Mars maakt, dat de mensen zich van hem afwenden, hun minderheid duidelijk voelen, de negatieve Mars wendt zichzelf af, verwijdert zich en haat.

In 't algemeen is Mars: de natuur in werkzaamheid, de natuurkrachten als brengers van veranderingen. En dit is het principe van strijd. Zelfhandhaving kost strijd, groei kost strijd, projectie van het zelf naar buiten wel het allermeest. Dat maakt van een Mars-mens een strijder. Een strijder tegen de natuurkrachten en naarmate hij die overwint, bloeit op de techniek, die de beheersing verschaft.

Mars in een *positief* teken en *positieve* sector geeft aan de energie geheel richting naar buiten, leidt tot uiterlijk werk, geeft moed, initiatief, durf, vermogen tot aanpakken, waarvan het resultaat is: werk in de wereld, opzijzetten van wat in de weg komt, terwijl het optreden aanvallend is.

Mars in een *negatief* teken en *negatieve* sector richt natuurlijk de energie geheel naar binnen. Dan ontstaat zucht tot genieten, begeerte naar meer bezit, weerstandsvermogen tegen vreemde invloeden, een houding van verdediging; er wordt vernietigd.

Mars in een *positief* teken en *negatieve* sector maakt, dat de uitgaande richting der energie geen gelegenheid vindt. Dan wordt dus deze niet-gelegenheid als moeilijkheid naar binnen geprojecteerd. Dit leidt natuurlijk tot verhoogde spanning en moet op de een of andere wijze regelmatig omgezet kunnen worden of de vorm houdt het niet uit. Omgekeerd geeft

Mars in *negatief* teken en *positieve* sector, dat de innerlijke conflicten naar buiten worden geprojecteerd, waardoor geprobeerd wordt het specifieke te generaliseren. Zij zijn vaak de felste strijders, want voor hen is strijd een „genot" en tevens een middel om innerlijke onrust te ontlopen.

Fysiologisch beheerst Mars o.a. de spieren en het sekse-apparaat.

Venus. Het realiteitsaspect aan de geestzijde, dus de werkzaamheid van de geest, de geest zich verwerkelijkend. Dit noemen wij scheppen. En dat is wel zeer duidelijk, de reflex van de voortbrengende kracht van Mars. De kracht van de geest komt tot uiting in de erkenning (negatief) en herstelling (positief) van de ware verhoudingen. Zo werkt Venus dan harmoniërend, vrede-herstellend, gerechtigheid brengend. Het is de liefde, het streven naar de eenheid des geestes, wat zich in het psyche uit als het streven naar vereniging en identificatie.

Zo staat tegenover de techniek van Mars, de kunst van Venus, is de eerste weer een neerslag van de laatste en kan toch kunst alleen maar opbloeien bij beheerste techniek. Wij weten zeer goed, dat de grootste technische vaardigheid niet artisticiteit waarborgt, maar laten wij vooral goed beseffen zonder beheerste techniek de scheppingskracht niet wordt opgewekt. De betrekking Mars-Venus wordt door de ges hedendaagse psychoanalytici wel eens aldus uitgedrukt: „Kunst is gesublimeerde seksualiteit". Ja, inderdaad als men voor gesublimeerd leest: „over de grens gebrachte, boven zichzelf verheven", filosofisch zegt men „opgeheven" seksualiteit. Ware kunst is techniek, die zichzelf overtreft en niet meer werkt in- en met klein-kosmische, maar in- en met groot-kosmische verhoudingen.

Buitengewoon zinrijk is de verhouding Vulcanus-Venus-Mars aangegeven in de Griekse mythologie. Venus heeft eerst een „gedwongen" huwelijk met Vulcanus, die aan de Goden hun attributen verschaft, hun stoffelijke attributen. Doch deze echt blijft kinderloos en Venus voelt zich niet bevredigd. Dit is dus de Venus *zonder* aanraking met de aarde. Haar verblijf is in de *onderwereld*, in het on(der)bewuste. Zij ontsnapt : en huwt niet Mars. Uit dit huwelijk ontspruiten, naar men zegt, zeven kinderen, waaronder Anteros, Cupido en Harmonia. Hoe psychologisch juist is Themis' uitspraak, dat zonder hartstocht (Anteros) liefde (Cupido) niet groeien kan en van welk een rijke schoonheid is de geschiedenis van Cupido en Psyche.

In fysiologische zin beheerst Venus o.a. het stemapparaat en de nieren.

Venus in *positief* teken en positieve sector geeft streven om in de buitenwereld harmonie en vrede te brengen, te verenigingen en te organiseren.

Venus in *negatief* teken en *negatieve* sector geeft verlangen naar deugd, innerlijke harmonie en eigen omschepping. Men is met deze stand wel eens te vredelievend en blijft toeschouwer, waar men liever moest strijden in- en tegen zichzelf.

Venus in *positief* teken en *negatieve* sector kan zelden het streven om eigen harmonie naar buiten te projecteren volgen. De terugslag ervan is, dat men zoekt door uiterlijke harmonische omstandigheden (die men opzoekt doch niet schept) tot innerlijke vrede te komen.

Omgekeerd Venus in *negatief* teken en *positieve* sector geeft de neiging, eigen innerlijke vrede naar buiten te projecteren. Men wordt vaak gedwongen, tegen zijn zin, te harmoniseren buiten, terwijl men eigenlijk weinig voelt voor een daad-leven en gaarne een beschouwend leven leidt.

De Maan. De Maan is het psyche zelf, de ziel, het 'ik + inhoud', steeds wisselend van gedaante, middelaarster tussen buiten en binnen, maar ook tussen binnen en buiten. Ze heeft deel aan (ze waant zich zelfs één met) de instinctieve natuur en is de samenvatting van alle begeerten in één. Ze heeft ook deel aan (en ontkent dit vaak) de intuïtieve natuur, zodat ze zichzelf kan bekeren, omkeren, waardoor een toestand van bewustzijn kan bereikt worden, waarvan ze nu nog niet eens droomt.

De Maan is de samenvatting van de zes andere. Maar niet op de wijze van een optelsom — ze is zelve ook wel degelijk een aparte factor; spiegel of een lens, waarin de stralen niet alleen samenkomen, ook omgekeerd worden.

Nu worden door het 'ik' — zelf reeds schijnend met gereflecteerd licht -- drie projecties van zichzelf uitgeworpen in de wereld van het denken, van het voelen en in deze fysieke wereld. En het 'ik' vereenzelvigt zich nu eens met het ene, dan met het andere van zijn semi-'ik's. Zulk een vereenzelviging brengt een bepaalde toestand van bewustzijn mee. Natuurlijk is het 'ik' voortdurend bewust op alle drie de gebieden, zoals die ook alle drie meespreken in elke daad. Oliver Wendel Holmes drukt ditzelfde aldus uit: „Ik heb waargenomen, dat aan een twistgesprek tussen John en Thomas, drie Johns en drie Thomassen deelnemen."

Misschien is het wel eigenaardig, dat de toneelspeelkunst de kunst is, waarin dit tot uiting komt. De ware ras-acteur laat ons steeds deze drie-in-een zien. De daad of het gesproken woord is de buitenste mens, het gebaar vertolkt het gevoelen en de terzijdes vertolken de gedachten. Wie ééns een werkelijk-groot acteur zag, herinnert zich gedurig van die momenten: een „claus", eerst een onbeheerst gebaar, zuivere uitdrukking van de gevoelens en dan onmerkbaar overgaan in een beheerst gebaar, passend bij de situatie: de gedachte.

Maar bij de ene mens spreekt de vereenzelviging hiermede, bij de andere daarmede sterker. Zo zijn er ook bij dezelfde mens op verschillende tijden verschillende reflexen.

Voor die bewustzijnstoestanden hebben wij de namen: waak- droom-en diepe slaap-bewustzijn. Bij pathologische toestanden krijgen wij onregelmatigheden in de samenwerking der drie, wat zich op verschillende wijzen kan uiten, zoals wij later bij de aspectenbehandeling, zullen zien. Wel moeten wij nog memoreren, dat bij de meeste mensen de gevoelens de doorslag geven en vandaar dat men in de astrologie vindt aangegeven, dat de Maan het gevoelsleven beheerst. Zeer zeker gaat dat dikwijls op maar wij weten nu „waarom". We

begrijpen nu ook, dat de Maan genoemd wordt de persoonlijkheid, tegenover Zon de individualiteit. De Maan is als schakel tussen hoog en laag het persoonlijk 'ik', zoals dat in de moderne psychologie wordt aangenomen. En indien het 'ik' niet een veelenigheid was, zou er geen „splijting" in het ik-besef kunnen voorkomen, wat toch inderdaad wèl gebeurt.

Zo is ook de Maan de verbeelding, de uitbeelding van het ware ik, de projectie ervan en daardoor het voorbeeld, dat straks verschijnen zal in concrete vorm, als handelend, voelend of denkend ik. Anders gezegd: het beginsel van vorm, de overgang tussen onvormelijk en vormelijk, het punt, waar concrete beelding begint en het abstracte voorbeeld in veelheid van toekomstige verschijningen wordt opgebroken. Vandaar ook, dat de Maan de krachten beheerst aan de vormzijde.

De Maan, op zichzelf beschouwd, als first principle, geeft dus zowel aan de algemene levenshouding tegenover elke nieuwe situatie als de duidelijke eerste reactie op een nieuwe prikkel. Wie zich aangewend heeft erop te letten, kan uit iemands begroeting bij eerste kennismaking met vrij grote zekerheid de stand van de Maan opgeven.

De oude astrologen hadden geen ongelijk, dat zij in alle kwesties steeds de Maan erbij haalden, -- vooral ook in de actuele astrologie. In de Maan moeten alle vermogens zich uitdrukken. Wanneer wij mogen aannemen dat de Maan „an sich" alle zes andere principes in de goede verhouding bevat, dan geeft elk aspect een plus of min aan in dit bepaalde principe, zoals nader zal worden uitgewerkt.

Tenslotte nog een belangrijk punt. De Maan is, tegelijk met het 'ik' ook zijn inhoud en deze wordt door ons het geheugen genoemd. Het geheugen is de objectieve kant van het ik. Zonder geheugen zou slechts gewaarwording mogelijk zijn, maar was zelfs al waarneming uitgesloten, terwijl evenmin gevoelens of begrippen zouden kunnen ontstaan. Ook het geheugen moet natuurlijk drieledig zijn en inderdaad onderscheiden wij een mechanisch geheugen, een conisch geheugen en een logisch geheugen. Het eerste houdt voorstellingen vast, zuiver-stoffelijke prikkels, opgenomen door de zintuigen en tot één gemaakt in de stoffelijke hersenen. In en door de invloed van het mechanisch geheugen smelten gelijksoortige waarnemingen samen, of verschillende waarnemingen aan één object. Het conisch geheugen houdt de aandoeningen vast en laat die groeien en samensmelten tot gevoelens, nog later tot begeerten. Het logisch geheugen houdt regels, relaties en reeksen vast en doet aldus begrippen winnen aan abstractheid en uitgebreidheid.

Het mechanisch geheugen is zonder moeite herkenbaar als van Saturnus en kan leiden tot wonderbaarlijke resultaten van „ineens zien" (directe bewustwording) dat de reflex ervan is, dus Apollo.

Het conisch geheugen heeft vanzelf verband met Mars en Venus en leidt tot de even merkwaardige liefde en haat op het eerste gezicht.

Het logisch geheugen is volkomen duidelijk ontstaan door Jupiter-invloed en de Vulcanische reflex ervan is de intuïtie, het ineens vinden van nieuwe regels en reeksen, het zuivere weten, zonder tussenkomst van redenering.

Maan in een *positief* teken en *positieve* sector wil zijn eigen persoonlijke opvattingen naar buiten projecteren, afdrukken op zijn omgeving; meet de wereld met zijn maat.

Maan in een *negatief* teken en *negatieve* sector, wil zijn omgeving naar binnen projecteren, heeft dus de neiging, zijn ik-imago te laten opbouwen door die omgeving, zich te verbeelden, dat hij is, wat de omgeving zegt; meet zichzelf met de maat van de wereld.

Maan in een *positief* teken en *negatieve* sector, kan zich niet of zelden naar buiten projecteren, wat hij wel wil en voelt zijn onmacht als tegenstand van buiten — voelt zich dus persoonlijk achteruitgezet, meet zichzelf met eigen maat en begrijpt dus slecht de omgeving, kan de ik-instelling niet vinden.

Maan in een *negatief* teken en *positieve* sector projecteert naar buiten, wat de omgeving van hem zegt en is dus persoonlijk moeilijk te begrijpen; maakt een indruk van rollen-speler; meet anderen met de maat der wereld, maar de omgeving begrijpt hem niet.

Uit deze eenvoudige verdeling van:

1. positieve sector en positief teken
2. negatieve sector en positief teken
3. negatieve sector en negatief teken
4. positieve sector en negatief teken

vloeit alweer voort de prioriteit der sectoren en van hun cyclus, ontstaan door de aswenteling der aarde, en hiermede is tevens verschil in karakter tussen tweelingen al voor een groot deel te verklaren. Ons persoonlijk zijn geen tweelingen met sterk afwijkend karakter bekend of de grenzen der sectoren hadden andere tekens en dus ook andere heersers, planeten vielen in andere sectoren, enz.

In de bewonderenswaardige bouw van het lichaam wordt evenwicht bereikt door polariteit, antagonisme, correlatie en vindt men objectief alles „gepaard". Maar ook in de gevoelens en in de gedachten vinden wij hetzelfde terug. Iets kan alleen bestaan, wanneer en voor zolang er een betrekkelijk evenwicht is tussen de krachten aan weerszijden. Wanneer dat niet het geval is, wordt het geheel uit zijn verband gerukt en volgt ziekte, ondergang. Elke vorm heeft een zeker vermogen van aanpassing, maar deze elasticiteit bereikt spoedig de grens.

Het is ook mogelijk de in dit hoofdstuk behandelde stof neer te schrijven in een andere terminologie. Deze is het eerst gepubliceerd in de Kring-bladen van het Ned. Astr. Genootschap, en zij sluit min of meer aan bij het spraakgebruik der psychoanalytici, die dan spreken over een "Es" en een "Ich." Zij kunnen ze nog weinig scheiden, ze nauwelijks onderscheiden en dus nemen Es en Ich elkaars functie dikwijls over. Het begrip „Es" komt, zover ik weet, het eerst bij Freud voor, ook onder deze naam, maar is in de meeste theogonieën en mythologieën minder of meer duidelijk terug te vinden. Bij Freud zelf is het „Es" niet duidelijk uitgewerkt en zo is het geen wonder, dat b.v. *Nachmansohn* in zijn werk „Die Hauptströmungen der Psychotherapie der Gegenwart" in zijn uitgebreide hoofdstukken over Freud, het in het geheel niet heeft over dit begrip „Es". Een poging tot uitwerking ervan is een werk van Groddeck: „Das Buch vom „Es", waarin hij in talloze voorbeelden laat zien, hoe 's mensen „Es" werkdadig bezig is en naar zijn mening zowel ziekte als gezondheid schept.

Op blz. 264 e.v. van dit werk poogt hij dan een omschrijving te geven. Hij begint met het verzoek, nu en dan eens een woord, dat hij schrijft van alle kanten te bekijken, er een paar maal „omheen te lopen". Dan krijgt men een mening erover en daarop komt het aan, niet, of die mening juist dan wel verkeerd is. Dan verzekert hij, dat zo'n Es, als hij hypothetisch gebruikt, naar zijn mening helemaal niet bestaat, dat hij het zelf kunstmatig heeft samengesteld. Hij weet, dat het onjuist is, maar zal toch eigenzinnig vasthouden aan de idee, dat ieder mens een eigen Es is, met bepaalde grenzen en met begin en einde. Hij laat dat Es beginnen met de bevruchting, op welk punt van dit ingewikkelde proces men maar wil en het houdt op bij een van de vele momenten, waarop veranderingen optreden in het evenzeer ingewikkelde proces van de dood. Hij geeft toe, dat in zijn hypothese veel bewuste of onbewuste fouten te vinden zijn, maar de grondfout is, dat het menselijk denken behoefte heeft, dingen, individuen van levenloze of levende aard, uit het „Al" los te snijden, en dat al onze uitingen daarmede bezwaard zijn.

Dan komen de moeilijkheden. Deze hypothetische Es-eenheid, welker oorsprong in de bevruchting is vastgelegd, bevat in werkelijkheid twee Es-eenheden, één vrouwelijke en één mannelijke. Daarbij ziet hij nog af van het verwarrend feit, dat deze beide eenheden, die resp. van het ei en van de spermatozoa afstammen geen eenheden zijn, maar veelheden, al vanaf de dagen van Adam of van de oerdiertjes, waarin vrouwelijke en mannelijke eigenschappen in een niet te ontwarren knoop, maar klaarblijkelijk onvermengd naast elkaar aanwezig zijn. Dat beide principes niet in elkander vloeien, maar naast elkaar bestaan, vraagt hij te onthouden.

Want daaruit volgt, dat ieder mensenei minstens twee „Essen" in zich,: heeft, die, op de een of andere wijze tot een eenheid verbonden, toch op een bepaalde manier onafhankelijk zijn van elkaar.

Vervolgens wijst hij erop, dat het ei na de bevruchting zich eerst in tweeën splitst, dan in vieren, achten, enz. tot eindelijk dat tot stand komt, wat wij gemeenlijk *mens* noemen. In dat heel kleine wezen, het bevruchte ei, is ergens iets verborgen, een Es, dat in staat is, de delingen in cellenhopen te bewerkstelligen, hun verschillende gedaante en functie te geven, zich te groeperen tot huid, beenderen, oren, hersenen, enz. En hij vraagt: wat gebeurt er met dit Es in het moment van deling. Klaarblijkelijk wordt het ook gedeeld, want wij weten, dat iedere cel een zelfstandige bestaans-en delings-mogelijkheid heeft. Maar tegelijk blijft iets gemeenschappelijks over, een Es, dat die beide cellen aan elkaar verbindt en hun lot op een of andere wijze beïnvloedt en zich door hen beïnvloeden laat. Daaruit zou besloten kunnen worden tot een ontelbaar aantal Es-wezenheden, die tot de afzonderlijke cellen behoren, naast het individuele Es. Waarbij onthouden moet worden, dat ieder Es een mannelijk en een vrouwelijk Es-deel heeft plus nog de zeer-kleine Es-wezentjes van de keten der voorouders. Het schijnt hem toe, dat er nog veel meer Es-wezens zijn. De cellen sluiten zich immers in de loop der ontwikkeling aaneen tot weefsels, tot epithelen, bindweefsels, zenuw-substantie, enz. en ieder van deze bouwsels schijnt weer een eigen, afzonderlijk Es te zijn, dat op het totaal-Es en de andere Es-wezens inwerkt en zich evenzeer door hen laat beïnvloeden. Nieuwe Es-vormen treden op met de organen als milt, lever, hart, nieren, beenderen spieren, hersenen, ruggenmerg en verder dringen zich in de orgaansystemen geweldige Es-krachten

aan ons op. Zelfs schijnen er zich kunstmatige Es-wezens te vormen, die hun bestaan bewijzen, hoewel men zou kunnen aannemen, dat zij slechts schijn en naam zijn. Zo moet ik b.v. beweren, dat er een Es van de bovenste lichaamshelft in een van de onderste, een van rechts en een van links, een van de hals of de hand, van de buitenkant en van de binnenkant. Het zijn wezens, waarvan men bijna zou kunnen aannemen, dat zij door gedachten, besprekingen of handelingen ontstaan, die men misschien voor scheppingen van het veelgeprezen verstand zou kunnen houden. Geloof dat echter niet. Zo'n idee ontstaat slechts door het vertwijfelde en hopeloze proberen, ergens-iets in de wereld te begrijpen. Zo gauw men dat wil, zit stellig hier of daar met bijzonder leedvermaak een Es verscholen opgesteld, houdt ons voor de gek en lacht zich halfdood over onze aanmatiging, over ons zo-graag-groot-zijn. Want wij moeten niet vergeten, dat onze hersenen en daarmede ons verstand, een schepping van Es zijn; stellig een, dat opnieuw scheppend werkt, maar dat toch pas laat in activiteit komt en welks scheppingsveld beperkt is. Lang voor de hersenen ontstaan, denkt reeds het Es van de mens, het denkt zonder hersenen, bouwt zich eerst de hersenen op. Dat is iets fundamenteels, iets, wat de mens nooit moest vergeten en toch steeds vergeet. Dit aan te nemen, dat men met de hersenen denkt (wat zeker fout is) is de bron van duizend en nog eens duizend zotheden, maar evenzeer ook de bron van waardevolle ontdekkingen en uitvindingen, die het leven schoner of lelijker maken.

Ook zijn er Es-wezens der lichaamsverrichtingen van het eten, drinken, slapen, ademen, gaan. Zelfs openbaart zich een Es der longontsteking of der zwangerschap, vormen zich deze eigenaardige wezens uit het beroep, uit de leeftijd, het verblijf, uit W.C. en nachtkastje, uit het bed, de school, confirmatie, huwelijk, kunst en gewoonten. Vandaar de oneindige verwardheid.

En toch... wij worden dit alles baas, wij stappen midden in deze borrelende vloed en leggen er een dam in. Wij pakken deze geweldige krachten aan, het doet er niet toe waar en trekken ze hierheen of daarheen. Want wij zijn mensen en onze greep betekent heel wat. Hij ordent, brengt samenhang, schept en volbrengt. Tegenover het Es staat het Ik en hoe het ook zijn moge en wat ook verder nog te zeggen zou zijn, voor de mensen blijft steeds de spreuk: Ik ben ik. Wij kunnen niet anders; wij moeten ons verbeelden, dat wij Meesters zijn over het Es, over de vele Es-eenheden en over het ene totaal-Es, ja ook meesters over karakter en daden van de naaste meesters over zijn leven, zijn gezondheid, zijn dood. Dat zijn wij stellig niet, maar het is noodzakelijk voor ons organisme, voor ons mens-zijn, dat wij het geloven. In werkelijkheid weten wij niets over het verband tussen de dingen, kunnen wij niet vier en twintig uur vooruit bepalen, wat wij doen zullen en hebben niet de macht ergens, iets met eigen bedoeling te doen. Maar wij worden door het Es gedwongen zijn daden, gedachten en gevoelens aan te zien voor verschijnselen van ons bewustzijn, van onze bedoelingen, van ons Ik. Inwezenlijk wordt alles, wat in de mens gebeurt, door het Es gedaan. En dat is goed zo. En het is ook goed, tenminste eenmaal in het leven stil te staan en zich, zo goed en zo kwaad als het kan, bezig te houden met het denkbeeld, hoezeer de dingen gebeuren buiten ons weten en kunnen om. Doen wij dat niet, dan lopen wij het gevaar eenzijdig te worden en ons b.v. te verbeelden, dat juist deze of die bijzondere methode voor een zieke de enig juiste is. Het klinkt absurd, maar het is toch waar, dat ieder behandeling van de zieke de juiste is, dat steeds, onder alle omstandigheden juist wordt behandeld, of hij bij een professor of bij een

kwakzalver is terecht gekomen. Het resultaat wordt niet bepaald door dat, wat wij voorschrijven naar gelang onze kennis reikt,

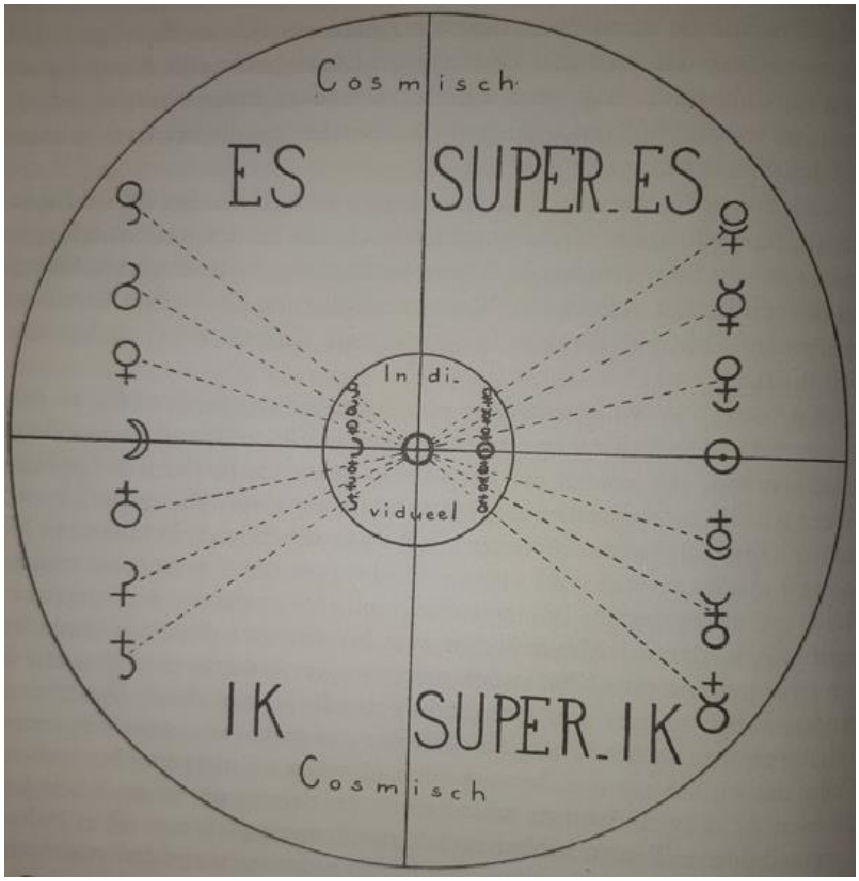

De weerspiegeling tussen Es en Ik is om een horizontale as ; die tussen ES en Ueber Es of Ich en Ueber Ich om een vertikale as ; het boven. menselijk Ik ontstaat bij spiegeling om beide tegelijk, zodat Zon zich vertoont in Uranus en omgekeerd, Saturnus in Demeter en omgekeerd.

door dat, wat het Es met onze voorschriften uitvoert. Was het anders, zou een technisch goed-gezette beenbreuk altijd genezen en dat is het geval.

Tot zover dan Groddeck.

Dit lijkt werkelijk een hopeloze verwarring, al die talloze Es-jes, die beïnvloed worden en invloed uitoefenen. Het is er bijna mee als met het spel der „Theilwesen", die Staudenmeyer meende te ontdekken bij zijn „Experimentelle Magie". In een goede organisatie bemerkt men niets van afzonderlijke delen, omdat al die delen, ieder op hun wijze, naar één doel streven. Hoe minder-doelbewustheid en vaste wil om dat doel te bereiken bij de leiding aanwezig is, hoe meer ieder deel z'n eigen bedoelingen nastreven gaat en daarop volgt onherroepelijk verval en ontbinding van het tijdelijke grotere geheel. De opmerking, dat het Es reeds denkarbeid verricht, vóór er hersenen zijn, deze hersenen bouwt, is volkomen juist. Dat dit gebeurt met een precisie en doelmatigheid, welke wij nog lang niet in staat zijn te herkennen of juist te waarderen, is een groot wonder. Hoe het ook zij, dit (naast andere overwegingen) heeft mij ertoe geleid, aan te nemen, dat het lichaam een schepping is van het Es, bij de

geboorte overgedragen aan een geestelijke entiteit, die als Ik optreedt. Dit Ik is evenzeer een schepping van het Es, maar op een andere wijze weer uitgeworpen, of, voorzien van andere vermogens van het Es. De twee grote mogelijkheden van het Es zijn: oneindige differentiatie en even-oneindige integratie. Hoe groter de differentiatie der onderdelen is, hoe sterker de integratie van het centrale, doelbewuste principe in dat organisme moet zijn. Nemen wij een zonnestelsel als een groot-kosmisch geheel, dan is het duidelijk, dat het centrale deel ervan de grondmaat leveren moet (op - welke wijze dit geschiedt weten wij niet precies) welke in elk onderdeel teruggevonden wordt. De zon drukt op alles z'n stempel. Wanneer eenzelfde kracht stroomt door verschillende weerstanden, variëren de daarbij optredende verschijnselen, maar de kracht blijft dezelfde van aard en inwezen. Zo zendt de zon allerlei trillingen uit, al naar de kracht van de Denkende, Geestelijke Zon gaat door de verschillende weerstanden der materie van de stoffelijke zon. Maar door hoeveel weerstanden de kracht gaat, de krachtsbron blijft. Vandaar dat het Es zich schijnbaar splitst en toch de supervisie behoudt. In de Bhagavad Gita staat het dichterlijk en technisch tegelijk: (Vijftiende Gesprek)

„Een deeltje van Mijn Zelf (aldus spreekt de Gezegende Heer) wordt in de levenswereld omgezet.
Tot een onsterfelijke Geest en trekt
De zinnen om zich heen, waarvan verstand
De zesde is, gesluierd in de Stof.
Wanneer hij dit verlaat, neemt Hij die mee
En voert die met Zich, evenals de wind
Verborgen geuren op zijn adem draagt."
Elders heet het: „Met een deel van Mijzelf doordring ik dit Heelal en blijf onveranderd" (9de gesprek).

Uit het Es spreekt altijd de kosmische geordendheid, welke dan op een bepaald gebied tot verschijnselen voert, die evenzeer deze ordening vertonen. Altijd opnieuw is het integrerende, synthetiserende, bewuste, denkende te herkennen.

De planeten Vulcanus en Venus liggen dichter bij de zon, dan de aar de en het is denkbaar, dat zij in sterker mate het stempel van de zon op zich hebben ingedrukt, zich minder kunnen onttrekken aan de directe invloed van het Es. Deze drie, Zon, Vulcanus en Venus noemen wij in de Astrologie de Es-planeten.

In strikten zin kunnen deze binnenplaneten met de zon niet alle aspecten vormen. Voor de aardbewoners staan Vulcanus en Venus nooit verder dan ± 60° van elkaar. Wanneer zij als een eenheid optraden) in samenstand zijn), hetgeen nu en dan eens gedurende korte tijd het geval is, daar meestal Venus of Vulcanus daarbij teruglopend zijn, hebben zij, die in een dergelijke periode geboren worden iets heel eigens, ze zijn n.l. in hun soort typisch: de geboren aristo, of de geboren regent, de geboren fabrikant, met een groot bedrijf, de geboren handelsman, de geboren brave werkman, goed en solide in zijn soort, de echte gedienstige, enz. Zij hebben zekere onverstoorbare geordendheid, die op hun eigen niveau naar buiten komt. Zij haten alles wat ongeordend, chaotisch is en doen levendig denken aan de bewoners van Aasgaard, die in hun eigen tuintje alles perfect in orde hebben, doch neerzien op de reuzen en dwergen, die zij eigenlijk geen „recht" gunnen. Onder elkaar zijn ze zeer trouw en eerlijk, maar

daarbuiten is alle bedrog geoorloofd. Ze leven in een aparte sterk-subjectieve realiteit die soms hopeloos in conflict kan komen met de objectieve realiteit, waarvan zij gemeenlijk weinig begrijpen. Valt deze combinatie hoeksectoren, zo merkt men het duidelijk; valt ze in wegvallende sectoren, zo blijft de invloed meer verborgen.

In de natuurrijken onder de mens werkt het Es als een drie-eenheid . en ook in de menselijke ontwikkeling heeft het nog lang als een eenheid gewerkt, totdat het, met de ontwikkeling van het mannelijke, analytische denken is opgebroken in een tri de van zelf-bewust-zijn, zelf-bewust-denken en zelf-bewust-voelen waardoor alleen de lijk wordt. Deze differentiatie zelf-bewuste-daad moge-is nog niet aanwezig in de wereld der, kristallen en chemische processen, die der planten en vegetatieve ver, richtingen, noch in die der dieren of animale verrichtingen. Het Es bouwt langzaam op elk van die gebieden samenvattende beginselen, die de een-puntigheid of doelbewustheid van het Es *reflecteren*. Aristoteles spreekt reeds van een kristallijne, een vegetatieve en een animale ziel, die in de mens zijn voorondersteld, terwijl deze bezig is door middel van het Ik een redelijke ziel op te bouwen.

Deze reflexen van het Es hebben dus het Ik opgebouwd, via het rijk der kristallen, de planten en dieren. Daarom worden zij in de astrologie genoemd de Ik-planeten. Het Ik heeft dus deel aan het Es en aan de reflectie ervan in de lagere rijken. Daar deze veel langer werkzaam zijn en veel vaker herhaald, zijn zij langer tijd in hun houvast op het groeiende Ik sterker dan het Es. Daar zij echter elkander „bestrijden", moeten zij het tegen een ietwat-stevige menselijke portie Es met de geordendheid, welke daarvan uitgaat, afleggen.

Wij schreven daarnet, dat ieder mens een portie van de aarde-krachten in zich heeft, maar iedere portie is een deel van een groter geheel en dat grotere geheel moet weer leiden tot een hoger „lichaam" en een daarbij behorende hogere toestand van ik-bewustzijn, waardoor de toestand van objectiviteit op een hoger gebied wordt bereikt.

Misschien is er een voorstelling te bedenken, die enig licht geven kan in dit spel van Es en Ik. In alle theogonieën wordt openbaring genoemd een uitademing, die t.z.t. weer gevolgd wordt door een inademing. Deze uitademing gaat over verschillende „gebieden" van stof, op welke wijze men zich die voorstellen wil doet er minder toe. Een sferische opbouw, zoals die in het zonnestelsel is waar te nemen mag gerust gebruikt worden en voert dan tot een laagsgewijze uitademing. Deeltjes van Es worden achtereenvolgens blootgesteld aan de toenemende weerstand der materie op de sferisch-gelegen gebieden. Ze hebben een bewustzijn, dat steeds meer teloor gaat in de inwikkeling, die zij meemaken. Het einde van deze .2-, tocht is, voor zover wij kunnen waarnemen, onze fysieke stof. En nu begint een langzame uitwikkeling, waarbij telkens kleine deeltjes worden samengevoegd tot grotere eenheden. Steeds meer gedifferentieerde wezens worden geschapen en vanaf de abstracte gebieden houdt het Es toezicht, weerkaatst het zich voortdurend met al z'n geordendheid in de Stof. Er ontstaan natuurrijken met wezens die onmerkbaar in elkaar overgaan. Door voortdurende imitatie en herhaling ontstaan vaste schema's van automatismen en nu begint de terugkeer naar het Es, echter niet langer alleen met bewustzijn, maar met Zelfbewustzijn. Hierin vinden wij tevens een verklaring voor de levensdrift, werkende in de mens, die als einddoel heeft: volkomen openbaring in de stof, waarin de geest (geestelijke entiteit) verduisterd wordt, zowel als voor de doodsdrift, die als eindo-'0e 11 heeft: volkomen

terugkeer tot het Es, tot de Oorsprong. Elke terugkeer kan echter nooit een inkeer zijn zonder meer; er is ervaring opgedaan en speciaal wat de mens betreft het Zelfbewustzijn is toegenomen. Wat kosmisch in het groot gebeurt, vertoont zich in het klein in ieder mensen. leven. In het voorgeboortelijk leven en in het eerste jaar na de geboorte doorloopt de neonatus resp. de inwikkeling in de stof (opbouw van een levensvatbaar lichaam) en de ontwikkeling tot Ik, dus het doormaken op menselijke trap van de stadia kristal, plant, dier. Dit gaat zeer snel omdat de mensheid het reeds zó vaak heeft herhaald, dat het volmaakt geautomatiseerd is. Het Kristal-stadium is meestal reeds na enkele dagen voorbij, het plant-stadium na enkele weken, het dier-stadium na ongeveer een jaar. Van alles, wat de mens beleeft en doormaakt blijft de herinnering bestaan, een herinnering, die gekleurd is door lust of onlust, dus aandrijft tot herhaling (lust) dan wel tot ontwijking (onlust). Indien de realiteit voor het Ik te rauw is, te veel onlust-factoren bevat, die het niet kan harmoniseren, volgt regressie in plaats van progressie. D.w.z. het Ik poogt terug te gaan tot de toestand van niet-Zelfbewustzijn van vóór z'n Ik-wording, het is een regressie naar de toestand van het 1e levensjaar. Echter is deze teruggang als zodanig of zonder meer onmogelijk, omdat nu eenmaal de ik-ervaring ertussen zit. Dan volgen onherroepelijk ziekelijke toestanden, waarbij of de Es-driften worden uitgeschakeld, of de Ik-driften. In het eerste geval ontstaan perversiteiten, die ook op een of andere wijze worden uitgeleefd, in het tweede geval de vlucht uit de werkelijkheid, inactiviteit dan wel schijn-activiteit.

In de psychoanalytische literatuur vinden wij aanwijzingen omtrent drie instanties van het Ik (zie b.v. Peerbolte „Het mystieke streven", blz. 109 e.v.).

1. het synthetiserende Ik,
2. het actuele Ik,
3. het Super Ego.

Peerbolte omschrijft hun functie aldus:

1. Het synthetiserende Ik bemiddelt tussen de wensen en strevingen onderling, waar deze tegengesteld zijn aan elkaar. Het ligt geheel buiten de bewustzijn-sfeer en is enigermate vergelijkbaar met het „inwendige oog".

In de psychotherapie komt het nauwelijks ter sprake, al zou zonder die Ik-vorm geen analyse mogelijk zijn. (Door dit vorm in de analyse zo weinig op de voorgrond treedt, is te verklaren, dat Freud dit synth. Ik zolang als studieobject heeft verwaarloosd) waarschijnlijk zal het ouder zijn dan het actuele Ik (het entelechie-beginsel van *Driesch*).

2. Het actuele Ik heeft een synthetiserende functie tussen de opkomende wensen en strevingen èn de realiteit: het laat de wens al of Met door, wat afhankelijk is van de mogelijkheid tot bevrediging van die wens in de realiteit. De wens kan of categorisch afgewezen en verdrongen worden of gemaand tot uitstel. Tevens heeft het de functie van uitvoerende macht. Het is tegelijk te vergelijken met het „uitwendige oog", treedt veel meer in de bewustzijnsfeer en is typisch het handelende, uitvoerende beginsel. Het ontstaat aan het einde van het eerste levensjaar. Tijdens het eerste levensjaar fungeert feitelijk de moeder als actueel-Ik voor de baby: de honger-impuls, die het kind ongeremd (zonder actueel-Ik) uit, ontmoet als uitvoerende macht de moeder.

Om te beginnen kan vastgesteld worden, dat in de praktijk het lustprincipe, inherent aan de Eros, een zeer belangrijk richtsnoer is voor het actuele Ik.

Het actuele Ik ontwikkelt zich, naarmate het kind in contact komt met de buitenwereld, op geleide der zintuigen (Vader-principe).

Hoe meer het actuele Ik verbonden is aan het lustprincipe der zintuigelijke libido, des te minder contact heeft het met het synthetiserende Ik en waarschijnlijk ook omgekeerd.

3. Het Super Ego staat tussen het synthetiserende en het actuele Ik 'en herbergt deels componenten van het actuele Ik uit de jeugd (vader- en moederimago) deels synthetiserende elementen. In de psychotherapie heeft men in hoofdzaak met dit Super-Ego en met het actuele Ik te doen.

Tot zover *Peerbolte*. Onze astrologische correlatie luidt nu: Het synthetiserend ik heeft een ordenende functie, is een punt, waarvan uitgaat ordening, dus is thuis op de abstracte gebieden van het Es, moet de zon zijn. Want elk Ik is, hoe dan ook, éénpuntig.

Het actuele Ik is gericht op de realiteit, dus op het waarneembare, de vorm en moet gedacht worden in Saturnus, die alles onveranderlijk wil vasthouden, bron is van de Ik-strevingen, heer van alle schijnbare zekerheden.

Het Super Ego, daar tussenin is de maan; die wij beschouwen als het Ik, het menselijk Ik, de Manas, de Denker, die moet uitgroeien, mettertijd tot meer-dan-mens. In het -begin van de ontwikkeling is de mens nog weinig zelfbewust, het Es is pas voor het eerst opgebroken, het individuele synthetiserende Ik is nog zwak, heeft nog weinig uitvoerende macht en de kosmische Es-krachten koesteren dit baby-ik in hun moeder-treden op als moeder en reguleren. Er is nog geen eigen „zon", vroeger nog geen eigen „maan" was (tot en met het dier-stadium) Waar het om gaat, is in de eerste plaats: het vasthouden van het Ik-besef. Dus verbindt zich de maan met de Ik-driften, die door weerkaatsing, reflectie hun tegenpolige Es stromingen personaliseren. Het super-Ego wordt geheel overheerst door het actuele Ik, dat ernaar streeft volkomen autonoom op te treden. Dit moet niet beschouwd worden als een verkeerde instelling van dit super-Ego; het kan voorlopig niet anders, is gedwongen tot deze samenwerking, die eigenlijk een soort slavernij is. Naarmate de mens vordert, dit Super-Ego stabiliseert en verder uitbouwt, begin de Es-strevingen zich duidelijker te differentiëren, krijgen zij een meer uitgesproken Venus, Vulcanus of Zon-karakter. Maar tevens wordt de mens zich meer bewust van zijn deelhebben aan het intuïtieve van Es als aan het instinctieve van de Ik-planeten. Voorlopig voelt hij dit een strijd in zichzelf en meent stelling te moeten kiezen aan een van beide kanten. In de psychoanalytische literatuur noemt men het geheel Es-strevingen wel: de niet-zintuigelijke Libido, het geheel der Ik-drift de zintuigelijke Libido. Het verdringen van een van beide leidt tot een psychose en dus kan ook het verwisselen van de binding, die eerst bestaat tussen Super-Ik en Actueel-Ik voor een andere binding van Super-Ik met Synthetiserende-Ik, niet helpen tot een werkelijke bevrijding van het Super-Ik; het verwisselt van gevangenis.

De werkelijke kunstenaar heeft een sterkere binding tussen de geordendheid der Esplaneten en het Super-Ik, terwijl zijn houvast op realiteit de waarneembare werkelijkheid niet

onevenredig is gezakt. Hij heeft drang naar openbaar-maken aan anderen. Hij offert zon aan Saturnus, Vulcanus aan Jupiter, Venus aan Mars.

De werkelijke mysticus heeft het sterke Ik-besef van Saturnus geofferd aan de zon, Jupiter aan Vulcanus, Mars aan Venus, maar weet, dat hij gedaan heeft. Hij heeft ze niet opgegeven, maar opgeheven, de oorspronkelijke spiegelbeelden zijn in de mystieke vereniging tot één geworden. hij is naar binnen gekeerd en wil het andere opbaren aan zichzelf aan het Zelf.

Wanneer de kunstenaar zich naar binnen keert, is hij mysticus, wanneer het de mysticus behaagt, zich naar buiten te keren, is hij kunstenaar.

Hoe wordt nu geleidelijk gewerkt aan het opbouwen van het volgende middelpunt in de mens? Door de planeten van wat de Freudiaanse noemt het Ueber-Ich. Deze zijn Uranos, Poseidon en Pluton.

Leert Saturnus: de mens *is* zijn lichaam, althans hij houdt op te bestaan, indien het lichaam wegvalt. Uranos toont aan, voorlopig alleen in de séance-kamers, dat er geestelijke entiteiten zijn, zonder waarneembare vorm. Poseidon verzekert ons, dat groei en aanpassing overal bestaan, dat de herinnering over het graf heen voortleeft. Pluton ten slotte staat ons borg, dat ook zonder waarneembare vorm daden verricht kunnen worden. Zij leren ons, dat een hogere objectiviteit mogelijk is.

In alle geestelijke scholen streeft men min of meer bewust naar het bevorderen van de groei van dit nieuwe Ik-bewustzijn, waaraan voorafgaan moet de volkomen eenwording der drie ik-fazen. Aan de autonomie van het actuele Ik kan op verschillende manieren een einde worden gemaakt, op goede, maar ook op verkeerde wijzen. In de Orde der Astrologische Ceremoniële Mystiek o.a. wordt bewust gestreefd naar het verhogen van de apperceptie-graad van het Ik, zodat zowel de zintuigelijke als de niet-zintuigelijke Libido wordt ge-appercipieerd, zonder dat het Ik in een van zijn 3 aanzichten wordt geëlimineerd. Een en ander door achtereenvolgende vereenzelvigingen met de kosmische astrologische symbolen.

Zoals het persoonlijk Ik gevoed wordt door de krachten van het Ueber-Ich, zo wordt het kleine deel persoonlijk Es gevoed door het Ueber-Es, dat begint met Demeter, de Almoeder, voor ons het Eeuwig-Vrouwelijke, dat altijd blijft aantrekken, maar nu ons omhoog trekt, zoals Saturnus omlaag trekt. Zoals in het volgend hoofdstuk zal worden uitgewerkt, volgen Hermes en Persephone uit Demeter.

HOOFDSTUK IV.

MYSERIE-PLANETEN.

In de Drie-eenheid Geest-Ziel-Lichaam is de Geest het aspect van het (arbeids)Vermogen, de Ziel het Krachts-aspect, en het Lichaam het Arbeids-aanzicht, het apparaat, waarop de kracht (gezien als een veel-enigheid van krachten) aangrijpt. Wij weten, dat de omzetting van vermogens zeer moeilijk is. Ook apparaten kunnen niet gemakkelijk worden omgebouwd. Maar de omzetting van de ene kracht in de andere is betrekkelijk eenvoudig.

De „antieke" planeten tot en met Saturnus dus, zijn in de Ziel symbolen voor de bekende zielenkrachten, die zich, al naar de aspecten, verbinden, verknopen, botsen, in elkaar overgaan, en aldus elkaar versterken, verzwakken, verheffen of degenereren. Maar naast deze bekende krachten zijn er in iedere mensenziel nog verborgen, onbekende, mysterieuze of occulte krachten, waarvan we in de praktijk dikwijls onbeheerste, slechts zelden beheerste uitingen en uitwerkingen tegenkomen. Zoals de 7 antieke planeten in wezen 6 krachten vormen in de Ziel, plus een samenvattend beginsel, dat een projectie van het 'Ik' is in de fenomenale wereld — waarbij de Maan dit 'Ik' is, het psychologische ‚Ik" dat nooit los is van zijn inhoud — zo vormen ook de mysterie-planeten een zestal, die dan weer een hogere projectie van het 'Ik' als centraal punt hebben, n.l. de Zon. De zes antieke planeten zijn daarom inherent aan het Maanlichaam, de mysterie-planeten aan het Zonnelichaam. Deze beide lichamen zijn algemeen bekend inde mystieke en occulte literatuur, ook bij christelijke extatici komen zij voor. Uit deze beschouwingen volgt, dat de werkingen der mysterie-planeten, zolang het Maanlichaam nog overheersend is hoogstens onbeheerste reflexen kunnen zijn. Omgekeerd ook, dat de beheerste uitingen alleen maar als zodanig kunnen worden herkend door hen, die het Zonnelichaam (waarover alle ingewijden door alle eeuwen heen gesproken hebben) als grondslag voor hun ervaringen hebben opgebouwd.

Juist omdat de mysterieuze krachten bijna altijd onbeheerst optreden, is het moeilijk proeven te bedenken, die tot behoorlijke differentiatie en systematische indeling zouden kunnen leiden. En toch is altijd deze differentiatie nodig, willen wij tot een zuiver begrip van het „hoe" en „waarom" in het psyche komen. Merkwaardig is het, dat in Oosterse geschriften wel een dergelijke systematische rangschikking voorkomt. Het is niet moeilijk, langs deductieve weg aanvullingen te geven, bij het weinige, dat over het wezen dezer krachten gezegd wordt. In Subba Rao's *Esoteric Writings* wordt gesproken over *Kanya*, de Hemelse Maagd (Virgo), de *Shakti*- of krachtszijde- van de geopenbaarde Logos. De schrijver zegt, dat er zes oerkrachten zijn, die hij vervolgens opnoemt. De overeenkomst met de mysterie-planeten is zeer duidelijk. Want natuurlijk moet er een analogie zijn met de antieke planeten. Wij hebben gezien, dat die gerangschikt worden in twee drietallen, die ieder voor zich uitdrukking geven aan de aspecten: Potentialiteit, Idealiteit en Realiteit. Wij zullen dit hier weer moeten terugvinden. Spiegelbeeldig gezien, of beschouwd door een lens is elke mysterie-planeet een aanvullende kracht van een der antieke; beschouwd in rijopvolging zijn ze als het ware octaafsprongen.

URANOS ♅.

1. *Maha-Shakti*. Dit is de „grote" kracht - in mystieke taal: „de kracht die alles vernieuwt". Er wordt van gezegd, dat hieronder vallen de twee krachten-in-één: licht en warmte.

Wanneer wij ons afvragen, welke rol de warmte speelt in de natuur, dan is het deze: warmte bewerkt verandering in aggregatietoestand. Door toevoeging van warmte verandert ijs in water, water in damp, terwijl daarna de materie op het fysieke gebied onwaarneembaar wordt. Door onttrekking van warmte worden de mogelijkheden geschapen tot het vloeibaar- en later vastmaken der gassen. Tussen elke twee opeenvolgende aggregatietoestanden is een z.g. kritische toestand, waarin de materie noch in de ene, noch in de andere toestand verkeert. Hierbij behoort een z.g. Kritische Temperatuur, die voor elke stof anders is, maar constant blijft onder gelijke bijomstandigheden. Wanneer wij dat proces overbrengen naar het gebied van het Psyche, moeten wij in plaats van aggregatietoestanden lezen: Toestanden van Bewustzijn. Ook tussen deze toestanden in is een kritisch punt, waarin het 'Ik' zijn houvast verliest, bewusteloos raakt en daarin onherroepelijk zou blijven hangen, als er niet een kracht was, die het voortstuwt in de ene of in de andere richting. Deze kracht is de psychologische kracht van Uranos. Vandaar dat slechte Uranos aspecten (in het bijzonder met de ☽, en met de Asc.) de overgangen bemoeilijken en dus b.v. slapeloosheid meebrengen of althans moeilijk-inslapen, moeilijk overgaan van waak- in droombewustzijn. Natuurlijk kan het omgekeerde zich even goed voordoen, d.w.z. dat een sterk geplaatste Uranos het vermogen geeft, gemakkelijk in een andere toestand van bewustzijn over te gaan. Zijn dergelijke personen over het geheel negatief, dan kunnen zij gemakkelijk door anderen in trance gebracht worden, zijn zij overigens meer positief, dan kunnen zij het vermogen ontwikkelen, zichzelf in trance te brengen, althans in een toestand, die drop gelijkt.

Uranos is het spiegelbeeld van Saturnus, de Wachter op de Drempel. Evenals deze is hij een potentieel aanzicht, d.w.z. hij brengt door de poort, door het kritische punt, door het nulpunt heen, maar dan is zijn taak afgelopen. De grens door Saturnus getrokken wordt onder zijn invloed overschreden, waardoor letterlijk alles en iedereen zich door hem „te buitengaat". Als octaaf is hij het octaaf van Apollo en geeft een verhoogd Ik-besef of gevoel van innerlijke waardigheid. Het Ik wordt door hem ontdaan van het exclusieve, er ontstaat besef van een grotere eenheid, die echter in Uranos nog aanleg blijft, dus niet actief, reëel optreedt. Uranos wordt genoemd de planeet van de broederschap. Voorlopig is deze op aarde nog vrijwel illusoir. Wat er voor doorgaat is Collectief Egoïsme. Ware broederschap groeit met Apollo, immers, hoe meer men zich zelf onder alle omstandigheden gelijk blijven kan, hoe meer men een werkelijke aristocraat is, zoveel te duidelijker voelt men de éénheid van al het geschapene, niet alleen in de Mensheid, maar evenzeer in de andere rijken der Natuur.

Het overgaan in een andere toestand van bewustzijn is pas een eerste stap. Werkelijk arbeid verrichten op die gebieden, zelfs maar negatief of langs mediamieke wegen, is nog heel wat anders. Daarvoor zullen we terecht moeten komen eerst bij het Wijsheidsaspect en dan in de Werkelijkheid.

POSEIDON ♆.

2. *Gnani-Shakti*. Deze wordt door Subba Rao gekenschetst als het vermogen tot herinneren.

Het is de kracht van de werkelijke wijsheid, het ware weten, zegt die schrijver o.a. Het is deze kracht, die maakt, dat wij iets hebben aan ons geheugen. Dat het technisch mogelijk is allerlei

gebeurtenissen vast te leggen in een klein bestek, is in principe bewezen door de film en de grammofoon. Nodig zijn: een gevoelig vlies, dat opneemt (gevoelige plaat of membraan), een reeks trillingen (licht of geluid) en een proces van ontwikkeling of fixering. Het eerste is klaarblijkelijk van de aard der Maan, het tweede van ☽ – ☌ – ☿ -aard en het derde met zijn omzettingen, van ♂ - ☿ - ♄ -aard. Bij het tweede ligt het accent op Apollo, bij het derde op Saturnus, de uiteindelijke harde materie, die vasthoudt, wat er in gegriffeld is. Wil echter het opgenomene worden gereproduceerd, zo komt er meer aan te pas. Dan begint de rol van Poseidon, die beheerder is van alle filmrollen en grammofoonplaten in het magazijn van ons geheugen. Niet-beheerst door ons Ik, gaat hij zijn eigen gang en draait voor zijn plezier beelden af, met of zonder muzikale begeleiding. Hij projecteert die in onze aura en zo duidelijk, dat wij ze objectief menen te zien. Maar ten slotte doet hij eigenlijk niet anders dan reproduceren en heeft dus in het bijzonder met het verleden te maken. Als zodanig zijn de uitwerkingen van een onbeheerste Poseidon: hallucinaties —objectivering van aaneen gelaste of over elkaar heen gedrukte brokstukken ervaring, die bijeen gekomen zijn omdat er eenzelfde soort gedachte of emotie achter zit.

In zoverre ieder mens in zijn aardse sfeer zijn ervaringen meedraagt, is het ook mogelijk deze van buiten af te doorlichten en te reproduceren. Zo kan een Poseidon-mens iemands verleden geheel of gedeeltelijk uit diens aura aflezen. Dit blijft echter verleden. Maar aangezien elk oprakelen van een doorleefde gebeurtenis automatisch de daarbij behorende emoties oproept en deze weer op haar beurt automatisch een verlangen als toekomstige verwachting verwekt, zo zijn hierin zwakjes verleden en toekomst aan elkaar geschakeld en ziet men het gebeuren, dat een goede clairvoyant naast de opsomming van het verleden (meestal juist) zich ook waagt aan voorspellingen, die veelal onjuist blijken op de duur. Wij zullen zien, dat inderdaad de profetie elders thuis hoort.

Daar ook *voorwerpen* hun verleden op geheimzinnige wijze in zichzelf vastleggen, of geladen worden met het fluïdum van hun omgeving, zo is de goede Poseidon-mens de psychoscopist, die de voorwerpen „doet spreken".

Poseidon is een Wijsheidsaspect, het spiegelbeeld van Jupiter, het octaaf van Vulcanus. Hoe komt het nu, dat Poseidon zo vaak i.p.v. tot een verhoogd denken, leidt tot een chaotisch denkvermogen ? Waarom zien wij onder de invloed van deze planeet zo veel vervaging, illusie en begoocheling ? Dit hangt samen met zijn hele wezen, dat immers steeds doende is het verleden, het onderbewuste, nieuw leven in te blazen. Dat leven is echter schijn, zoals bij een filmvertoning ook niet echte personen optreden, maar hun schimmen. Hetwelk toch niet belet, dat een goede film geweldige emoties opwekken kan. In de mythologie is Poseidon heer van de Zee en zijn spruiten hebben altijd iets monsterachtigs, ongewoons, zeg maar onmenselijks. In het hoofdstuk over aspecten zullen wij daarover nog meer horen.

PLUTON ♇.

3. *Ichcha-Shakti*. Letterlijk de kracht van de Wil. Van deze kracht wordt gezegd, dat het gebruik ervan voorwerpen kan doen bewegen op een afstand.

Willen wij iets laten bewegen zo moeten wij onze spieren te hulp roepen, dan wel een of andere technisch beheerste kracht, in ieder geval de „gewone" Mars en niet Pluton. De onbeheerste Ichcha-Shakti komt veel voor en is gemakkelijk los te maken. Immers op elke spiritistische bijeenkomst, waar tafels of andere voorwerpen bewegen, gebeurt dit door deze onbeheerste kracht, die dan gebruikt wordt door een of andere aanwezige entiteit. We kunnen voorlopig in het midden laten of dit één van de ikjes der aanzittenden is, dan wel van een onbekende. Maar ook andere verschijnselen van de séance-kamer danken hun ontstaan hieraan. Deze zijn: het zwaarder of lichter worden van voorwerpen of mensen. De wet van gravitatie vooronderstelt een ongelijke verhouding, of een verhouding positief-negatief, tussen de aarde enerzijds en dat wat er op is anderzijds. Immers, twee gelijk-geladen vlier-pitbolletjes stoten elkaar af, ongelijk-geladen trekken ze elkaar aan. De Ichcha-Shakti is de natuurlijke sublimering van de spierkracht, door welke wij ons thans verzetten kunnen tegen de „zwaartekracht" en haar omhelzing. Omgekeerd ook zouden we kunnen zeggen, dat onze spieren en de kracht, welke wij daarmee kunnen uitoefenen, fysieke condensaties zijn van deze fluïdieke zielenkracht. Pluton stelt ons in staat (beheerst of onbeheerst) onze „lading" te veranderen en daardoor ontstaan de mediamieke levitatieverschijnselen misschien wel culminerend in de „Hemelvaart" van de Christus.

Zuiver psychologisch blijvend is Pluton heer van de Hypnose, van het overbrengen van de Wil van de een of de ander. Ook dit gaat soms onbeheerst en dus onbewust. Hierbij is het verband tussen Uranos en Pluton heel duidelijk, want hypnos — slaap en de hypnose was oorspronkelijk: in slaap (andere bewustzijnstoestand) brengen.

Daar „Wil" op zich zelf slechts een „verterend vuur" is en ongeleid meestal tot zelfvernietiging voert, zijn Pluton-afflicties, vooral in hun psychofysiologische uitwerking, van vurige, ontstekende aard. Pluton is een Werkzaamheidsaspect en veel sterker dan in beide vorige mysterie-planeten overheerst hier de activiteit, het sterke in-beweging-stellen. De omkering is bij Uranos nog slechts omkering van aandacht, met het gezicht naar de andere kant komen te staan. Eigenlijk blijft het daar ook bij en zo mogen we Uranos noemen de planeet van *Ontwaking* . Op maatschappelijk gebied wordt omkering revolutie genoemd. Uranos geeft dan de revolutionaire ontwaking. In Poseidon leidt die ontwaking tot een Gezindheid. In Pluton volgt eindelijk de revolutionaire Daad, het finaal omkeren van bestaande verhoudingen. Typisch komt deze zelfde verhouding te voorschijn bij een explosie. Uranos is de vonk of de schok die de explosie bewerkt, die uit de moleculen der stof de intermoleculaire kracht vrijmaakt. Poseidon is deze vrijmaking op zich zelf, is dus de kracht die ontstaat. Pluton is het resultaat van de ontmoeting van deze kracht met een weerstand. De technische beheersing van de explosie wordt nuttig aangewend om allerlei dingen in beweging te brengen, die anders onwrikbaar zouden blijven staan, want niet alleen worden rotsen of wrakken opgeblazen, maar de explosiemotor heeft zelfs de lucht overwonnen. Hij is het spiegelbeeld van Mars, het hoger octaaf van Venus.

Mythologisch is de Heer der Onderwereld en kan hij zich vrij zowel op als onder de aarde bewegen. Hij heeft dus een functie zowel in het waak- als in het onderbewustzijn. Hij regeert in de onderwereld, het onderbewuste, over de schimmen. Enerzijds zijn dat de herinneringen, gezien als Vormen, die hun tijd gehad hebben. Inderdaad moeten de vormen, waaraan en waarin de ervaring is opgedaan, verdwijnen, in vergetelheid geraken. Daarom gaan die over de Lethe, de rivier der vergetelheid. Hun essence of abstractie is een kern, een zaadje, vol van een nieuw, maar nog ongevormd leven. Anderzijds zijn schimmen: organen, die bij de involutie in onbruik zijn geraakt en dus een schimachtig bestaan leiden. Zij worden later in de evolutie weer tot nieuwe activiteit gewekt en naar men verzekert juist door Wilskracht. Zo zijn aan Pluton twee kanten. De ene is: het volkomen wegvagen van wat door Poseidon reeds is ondermijnd, liquide gemaakt. Psychologisch het daadwerkelijke vergeten. De andere is: Initiatie, het begin van werkzaamheid in een andere bewustzijnstoestand, c.q. in een andere geestesgesteldheid. Wie niet vergeten kan (geafflicteerde Pluton) beheerst niet de schimmen maar wordt door hen beheerst en loopt gevaar tot een bezetene te worden, voortgejaagd door de dienaressen van Pluton, de furiën.

PERSEPHONE ♀

4. *Krya-Shakti*. Bij Subba Rao vinden we daarover: De geheimzinnige kracht der gedachte, die haar in staat stelt door haar eigen inwonende kracht uiterlijke, waarneembare, fenomenale gevolgen te weeg te brengen.

De ouden waren de mening toegedaan, dat elk denkbeeld zich uiterlijk zal openbaren, wanneer iemands aandacht er diep op samengetrokken is. Wij zouden het zo kunnen zeggen: de scheppende kracht van het denken, waardoor dat, wat eerst alleen in het denkvermogen tegenwoordig is, wordt geobjectiveerd. Dit is dus klaarblijkelijk het scheppende genie van de ware kunstenaar. Venus is daarvan de zwakke afspiegeling, waardoor de ziel schoonheid herkent en erkent, en streeft naar vereniging. en harmonie. In de scheppingen dus van een groot kunstenaar komt deze kracht geheel door tot op dit gebied en gebruikt zij de instinctieve natuur, Mars, Jupiter en Saturnus om haar eigen doeleinden te verwezenlijken.

Meestal echter blijft ze op het gebied der Ziel zelve en dan kennen wij haar als de suggestie. Suggestie is geen hypnose. Is de laatste zuivere wilsoverdracht, de eerste drukt op het denkvermogen denkbeelden in, waardoor schijnbare waarnemingen of waarnemingen van niet-realiteiten ontstaan. Wanneer de fakir zijn auditorium suggereert, dat hij een touw opwerpt, waarin een jongen klimt, enz. dan meent ieder een reële waarneming te doen. Men ziet het als het ware met zijn eigen ogen.

Bij telepathische proefnemingen moet de uitzender gebruik maken van deze Persephoné-kracht, de ontvanger daarentegen van de Poseidon-kracht, want hij moet opvangen of aflezen, wat uitgezonden wordt.

Een volgend fenomeen van deze kracht is de *Profetie*. Keyserling heeft enkele jaren geleden in een voordracht voor zijn Schule der Weisheit zeer duidelijk aangetoond, dat in elke profetie het scheppende moment duidelijk naar voren treedt. De profeet is niet iemand, die alleen maar ziet, wat er gebeuren gaat. Hij werkt ijverig mee, om het ook werkelijk te doen ontstaan. Het visioen is dus van Persephoné omdat het „toekomstmuziek" is. De hallucinatie is van

Poseidon, omdat het gerommel is van het verleden. De visionaire helderziendheid, het z.g. Zienerschap is in beheerste vorm, wat de helderziendheid van het voorspellende medium op onbeheerste wijze is. Wij weten, dat kunstenaars profeten genoemd worden en staan eigenlijk alleen een beetje verbluft, wanneer smalend gesproken wordt over „visionaire kunst", alsof niet alle werkelijke kunst visionair is!

Wij hebben hier weer te maken met een activiteit, een werkzaamheid-aspect, zoals wij straks nader zullen aantonen, wanneer ook de twee volgende mysterie-planeten behandeld zijn.

Het verschil tussen ♀ en ⚸ zouden wij zó kunnen aangeven: De kunstenaar schept met ♀. Stel een tekening. Al is deze ook nóg zo levend, toch is het een dood ding, een afbeelding, een beeld, een gelijkenis. Hij moet lijntje voor lijntje meer of minder moeizaam trekken. Nu bestaat er een ander proces, waardoor een tekening in eens wordt op papier gebracht. Dat proces wordt precipitatie genoemd en is ook een van de werkingen dezer kracht, wanneer ze in verband komt met het fysieke gebied. Voorbeelden hiervan kan men genoeg vinden in de spiritische literatuur en b.v. in Olcott's Oude dagboekbladen.

HERMES

5. *Kundalini-Shakti*. De Caduceus als attribuut van deze God, maakt het niet moeilijk in hem de symbolische voorstelling te vinden van Kundalini, het Slangenvuur. Subba Rao zegt ervan: dat ze het universele levensbeginsel is, dat zich overal in de natuur openbaart.

Hierbij moeten wij denken aan de filosofische betekenis van „leven", die „bewegen" is. Beweging veronderstelt een zekere mate van vrijheid. Vandaar dat hij later ook zegt, dat de Yogi deze kracht volkomen onder beheersing moet hebben, voor hij bevrijding kan bereiken. Onder bevrijding heeft men altijd verstaan: het vermogen, om met behoud van de scherpte van het waakbewustzijn, toch vrij te zijn van de beperkingen van het lichaam, waaraan voor de gemiddelde mens het waak-bewustzijn gebonden is. Dan voegt S. R. er nog aan toe: ze is het vermogen of de kracht, waardoor die voortdurende omzetting van innerlijke relaties tot uiterlijke relaties wordt teweeggebracht, die volgens Spencer het kernwezen van het leven is; en die voortdurende omzetting van uiterlijke relaties in innerlijke relaties, die de basis is der zielsverhuizing of reïncarnatie volgens de oude Hindoe-wijsgeren.

Deze kracht is dus duidelijk van schakelende aard en bewaart daardoor de eenheid van bewustzijn, die anders in de opgebrokenheid en veelheid van waarnemingsorganen teloor gaat. De fenomena van telekinesie, het in slaap of trance waarnemen van gebeurtenissen, die zich mijlen ver afspelen van de plaats van het medium (bewust of onbewust) kunnen soms een verklaring vinden in deze kracht. Immers in verschillende gevallen kan de verklaring langs de weg der telepathie plausibel zijn.

Echter niet in alle. In de literatuur der laatste 50 jaren psychisch onderzoek zijn voldoende voorbeelden, waarbij moeilijk een andere verklaring dan deze kan worden gegeven. Onbeheerst vertoont ze zich in sommige (veelal onplezierige) droomervaringen, waarbij men zichzelf te bed ziet liggen, of zwerftochten maakt door huizen en kamers van anderen. In de

Parapsychologie wordt dit verschijnsel Bilocatie genoemd. Hierover is onlangs veel belangwekkends gegeven in het werk van Mr. C. P. v. Rossem: Twee Occulte Problemen.

Wij releveerden reeds, dat de gewone mens een gaping heeft tussen twee opeenvolgende toestanden van bewustzijn. Toch is door alle eeuwen heen volgehouden, dat ononderbrokenheid bereikt kan worden door aaneenschakeling van de waarnemingsorganen in de z.g. ijlere lichamen. Hier ontstaat deze ononderbrokenheid van bewustzijn, waarvan o.a. in de Bijbel gesproken wordt als van „den Boom des Levens". Deze is het gevolg van het voortdurende omzettingsproces der relaties. Deze zelf zijn te zien als de doorlopende geestelijke (omzetting van innerlijke relatie in uiterlijke) en stoffelijke (omzetting van uiterlijke relatie in innerlijke) erfelijkheid. Vandaar de grondslag der Zielsverhuizing, die immers één doorlopende spiraalgang is, waarvan elke winding met het laagste punt door deze fysieke wereld gaat.

Deze planeet is het spiegelbeeld van Vulcanus, het hoger octaaf van Jupiter.

DEMETER ♀.

6. Mantrika-Shakti. Subba Rao zegt ervan: Letterlijk de kracht of het vermogen van de letters, het woord, de spraak of de muziek.

De gehele oude Mantra-Shastra heeft deze kracht of dit vermogen in al haar openbaringen tot onderwerp. De kracht van „Het Woord", waarvan Christus spreekt, is een openbaring van deze shakti. De invloed der muziek is één van haar gewone openbaringen. De kracht van de „Wonderbaarlijke, onuitsprekelijke naam" is de Kroon op deze shakti.

Het nauwe verband tussen naam en vorm ligt hierin opgesloten. Het toont zich onder meer in het vermogen van de Adept, die van zich zelf meerdere *Mayavi-Rupi*, begoochelingslichamen kan doen ontstaan.

Onbeheerst komt deze kracht talloze malen voor in de séancekamer der spiritisten, zodra er sprake is van materialisaties, in welke graad van dichtheid ook. Verder vallen hieronder de fenomena van de désintegratie der materie, die daarna elders weer wordt opgebouwd. In Sinnet's Occulte Wereld, waarin hij zijn omgang met Mevrouw Blavatsky beschrijft, zijn van deze kracht staaltjes genoeg te vinden.

In sprookjes en legenden komt het bestaan van deze kracht ontelbare malen voor o.a. als de Tarnkap, die de drager ervan onzichtbaar maakt.

In de Mythologie is Demeter tegelijk de zuster en een vrouw van Zeus. Zij is, behalve godin van het graan ook die der vrouwelijke vruchtbaarheid. Zij werd aangeroepen door vrouwen in barensnood. De korenaar, waarmede zij werd afgebeeld, is als drager van de graankorrels, altijd een symbool geweest voor de idee *ononderbrokenheid van vorm*, de noodzakelijke tegenhanger van ononderbrokenheid van bewustzijn.

Wij hebben hier weer te maken met een Wilsaspect, het hoger octaaf van Saturnus, spiegelbeeld van Apollo.

Het is merkwaardig, op te merken, wat voor verschil er nog weer is tussen de drie nu bekende mysterie-planeten en de nog-onbekende. Deze laatste hebben alle drie te maken met vorm, zij het dan boven-fysieke vormen, terwijl Uranos, Poseidon en Pluton als het ware nog geen aanraking met vorm hebben. Apollo is de levensgever die ons in Ur. keert naar de levenszijde en ons afwendt van dode, maar bewegende stoffelijke vormen of werktuigen. De mens beheerst de stof steeds beter en vindt voortdurend meer-volmaakte machines uit. Maar hij beheerst nog helemaal niet de levenskrachten, heeft zijn bewustzijnsmiddelpunt nog niet — symbolisch gesproken — in de zon. Het kan dan ook nog geen levende materie scheppen, nog niet een eenvoudige diatomee, ook al weet hij misschien heel goed, welke chemische stoffen daarvoor nodig zijn.

Welnu, nadat Uranos ons gekeerd heeft naar de levenszijde, toont Poseidon ons, hoe het leven daar stroomt en beweegt, en geeft Pluton aan, wat er met die kracht te doen is.

Eerst is de Zon als Apollo wil, die zich binnen de omhulling van de Maan (zie de Wet van 7) alleen kan uiten als daadkracht langs de weg der techniek. Dit kan geschieden: 1°. uitsluitend technisch door Mars, 2°. kunstzinnig technisch door Venus.

Later, als de Mensheid hoger ontwikkeld is en nu in enkele uitzonderlijke voorlopers, die wij Adepten noemen, zal de Zon zich door Pluton als zuivere wilskracht kunnen uiten en dingen bewegen op afstand. De mogelijkheid hiervan werd onlangs in principe bewezen door het draadloos van stapel lopen van het s.s. Bloemfontein.

In de natuur vinden we deze Zonnekracht opgehoopt in de Kiemkracht van het zaadje. De overlevering wil zelfs, dat er een tijd geweest is, waarin deze kracht technisch gebruikt werd voor het in beweging brengen van luchtschepen. (Zie Scott Elliott, Atlantis, blz. 75). Maar ook in de materie in de aarde zit vormende kracht. Deze wordt verzinnebeeld door Persephone, die een dochter is van Jupiter en van zijn zuster Demeter. Jupiter zagen wij reeds als het instinct tot groei in iedere vorm aanwezig. Wordt dit instinct volkomen beheerst binnen de omhulling van de Maan (Demeter is een Aard- of Maangodin) dan kunnen ook levende vormen gebouwd worden, mits .... deze kracht verbonden wordt aan de Plutonkracht of Kiemkracht. Daarom schaakt Pluton, Persephoné. En Jupiter kan haar niet anders toestaan, dan zes maanden in de wereld te vertoeven (slechts een gedeelte van zich zelf in het waakbewuste laten zien) omdat zij enige pitten van een granaatappel gegeten heeft en dus het huwelijk met Pluton (de kiemkracht dezer pitten) is aangegaan. Geheel in stijl is het dat Hermes, gewapend met zijn Caduceus, Persephoné uit de onderwereld terugleidt en weer aan Demeter schakelt (Hermes-Psychopompos). Zo gezien is dus Demeter de vormende kracht (maar nu van levende vormen) in aanleg. Hermes is die kracht in wezen, en Persephoné in werkelijkheid of in uitwerking. Voor zoverre de beheersing van levende vormen pas ontstaan zal, nadat de beheersing over de dode vormen volkomen verkregen is, mag Demeter weer gelden als een Dochter van Saturnus.

Merkwaardig is ook, dat Persephoné als vrouw van Pluton *Hecate* is en als zodanig alle metamorfosen beheerste. Haar priesteressen hadden, naar men meende, de macht, elke willekeurige gestalte aan te nemen.

Ook dit is uit te drukken in andere terminologie, wij komen dan bij het Ueber-Ich en zelfs bij een Ueber-Es, waarover de psychologie nog niet spreekt.

HOOFDSTUK V.

DE ALGEMENE ASPECTENLEER.

In Lilly's boek „Christian Astrology" vinden wij op blz. 26 bij een hoofdstuk over de aspecten, uitsluitend het volgende: wanneer twee planeten 60° van elkaar staan in de Zodiac, noemen wij dit een sextiel-aspect. Dit is goed en harmonisch. Wanneer twee planeten 90° van elkaar staan in de Zodiac, noemen wij dit een vierkant-aspect. Dit is een bewijs van vijandschap. Zo gaat hij verder. Een poging om tot enige verklaring te komen wordt in het geheel niet gewaagd zelfs. In de werken van Sibly vinden wij wel een poging tot verklaring, welke hij ontleend heeft aan Keplers *Harmonie der Sferen*. Deze beschouwt de aspecten in verband met de intervallen in de muziek. Dit is een meer statische verklaring. Alan Leo en zijn school hebben eveneens deze statische verklaring, maar nu in verband - en in analogie met de hoekenverdeling in de Zodiac. Deze school ziet een vierkant als de verhouding ♈ – ♋, enz. Dit leverde natuurlijk grote moeilijkheden op, wanneer b.v. ♄ stond in 28° ♐ en ♃ in 3° ♉. Dit is een afstand van ± 120°, zeer stellig een driehoek, maar vallende in tekens die 150° uit elkaar liggen. De natuurlijke verhouding der tekens werd hier uit het lood getrokken. Thierens heeft in zijn „Elementen der praktische Astrologie" ons het eerst de aspecten getoond als opeenvolgende fasen in een cyclusproces. Deze opeenvolging ontstaat op geheel natuurlijke wijze door het verschil in snelheid der planeten. Om uit te maken hoeveel graden de afstand tussen twee planeten bedraagt, houden we in gedachte de langzaamste vast, gaan van daar uit in de natuurlijke volgorde van de tekens van de dierenriem, tot wij de snelste bereikt hebben. In Knegts boek *Praktische Astrologie 1*, vinden wij een hoofdstuk aan de aspecten gewijd, waarin hij poogt een verklaring te geven, waarom juist de hoeken van 0°, 60°, 90°, 120° en 180°, de z.g. *Majeure* aspecten verreweg de belangrijkste moeten zijn. Tevens spreekt hij over de *Grenzen* der aspecten. Wij zullen deze beschouwingen niet overnemen, maar nemen wel de vrijheid daarnaar te verwijzen, omdat de schrijver over deze materie nieuwe en zeer belangrijke ideeën heeft. Voor ons, die de aspecten in hun psychologische uitwerking willen beschouwen, zijn andere vragen van belang. In de allereerste plaats deze: Hoe zien wij de verhouding tussen de snelste en de langzaamste ? In het algemeen neemt men aan, dat zij zich tot elkaar verhouden als kracht en weerstand: De snelste openbaart zich t.o.v. de tragere, zoals de kracht zich openbaart t.o.v. de weerstand. Dit sluit al in, dat de ☽ b.v. nooit weerstand is, maar terecht beschouwd wordt als het *functioneren* van alle dingen en dat bij slechte ☽ aspecten, als de *kracht* te gering is voor de weerstand, functiestoornissen optreden. Omgekeerd is een langzame planeet als Pluton of Poseidon bijna steeds de traagste, treden zij op als weerstand, en worden zo aansprakelijk voor vervormingen van de oorspronkelijke kracht.

In het algemeen gesproken kan er tussen kracht en weerstand een harmonische verhouding bestaan, maar even goed een zekere wanverhouding. Sextiel en driehoek duiden er op, dat ze op elkaar zijn afgestemd. Vierkant en oppositie wijzen op disharmonie, conflicten, wanverhouding. De conjunctie op zichzelf is meestal neutraal van aard, maar sterk afhankelijk van andere aspecten.

Bij elk cyclus-proces is in de eerste instantie het accent te zoeken aan de omtrek. Drukken wij dit psychologisch uit, dan zeggen wij het op deze wijze: In de beginnen wordt elke weerstand naar buiten geprojecteerd en trekt dit naar-buiten-geprojecteerde, in de vorm van andere personen of van omstandigheden, de innerlijke kracht vaar buiten. De hoeken van 0° tot 180° worden dan ook *uitgaande* aspecten genoemd. Na een zeker hoogtepunt van zelf-uitvloeiing, dat bij 180° bereikt wordt, volgt omkering van het accent, dat nu verlegd wordt naar binnen. Alle uiterlijke weerstand wordt thans naar binnen geprojecteerd. De hoeken van 180° tot 360° vormen de *ingaande* aspecten.

Thans willen wij tot een meer gedetailleerde beschouwing overgaan. Bij de *uitgaande conjunctie* heeft men een natuurlijk samengaan van de beide krachten, door de planeten gesymboliseerd. Men is zich echter nog niet bewust van het bezit dezer vermogens. Om een beeld te gebruiken: Een conjunctie is als een geladen accu in een winkelétalage. Deze is nog aan niets vast geschakeld. Pas wanneer op de conjunctie andere aspecten staan, volgt de aansluiting. Is dit echter niet het geval, dan is een uitgaande conjunctie van weinig betekenis en merkt men er niet veel van. Wel geeft het een zoeken naar uiterlijk werk, dat aan de aard der samenvallende planeten beantwoordt. Maar dit zoeken is nog weinig bepaald en vindt dus vanzelf weinig gelegenheden tot toepassing. Bovendien moet men er steeds op letten, welke van beide de sterkste is. Is de weerstand sterker, dan komt men niet vooruit. Voorbeeld: Een paard, gespannen voor een te zwaar beladen kar. De kracht van het dier raakt geheel verloren in de weerstand van de massa. Maar de *houding* is gericht van de lading af.

Langzamerhand verwijdert de snelste planeet zich thans van de langzamere. Na enige tijd is het sextiel bereikt op de uitgaande boog. Thans komen gunstige gelegenheden om met dit krachtencomplex werk te verrichten. Maar het kenmerk van deze harmonie is de schoonheid van de onschuld. Men doet „goed" in zijn onschuld, omdat men nog niet weet van „kwaad" en strijd. Door dit aspect wordt men voor moeilijkheden gezet, die men zelf niet als zodanig voelt en die men aanvaardt, als iets doodgewoons. Alles hier op aarde is betrekkelijk en zo is elk nieuw begin ook maar betrekkelijk iets nieuws. Wij maken voortdurend gelijksoortige ervaringen door, telkens op een ander of hoger niveau. Hieruit begrijpen we dan ook wel, dat b.v. ♄ ⚹ ♂ uitgaand bij Mussolini heel wat anders is, dan bij de een of andere willekeurige mens, die op dezelfde dag als hij geboren is. Het kenmerk van alle harmonische aspecten, dus ook van dit, is wel, dat zij weinig reactie opwekken, in de zin van tegenstand. Bij dit sextiel is de „houding" weer naar buiten gericht, gaat de aandacht uit naar het teweegbrengen van uiterlijke veranderingen, en dit op harmonische wijze. Hoe verschillend van aard en wezen de samengaande krachten zijn, hier werken ze uit zonder moeilijkheden.

Geheel anders is dit bij het *uitgaande* vierkant. Dit is het eerste conflictaspect. Thans zijn kracht en weerstand niet op elkaar afgestemd, is men zich bewust van de weerstand en moet men aan die weerstand zijn kracht ontwikkelen, zoals de gewichtsheffer b.v. spierkracht ontwikkelt aan het oefenen met zijn zware halters. Dit is het echte aspect van *uiterlijke* strijd. Wat het conflict ook zijn mag, men projecteert het naar buiten, vecht het uit tegen anderen, tegen ware of vermeende vijanden, in een leven van daden, op het gebied der gevoelens of op het denkgebied. Bij elke uiterlijke strijd gaat het in de eerste plaats om de overwinning. Men moet kracht en weerstand met elkaar in overeenstemming brengen, maar heeft dit

natuurlijk niet dadelijk bereikt. Men kan dus nog niet letten op de schade, die men al vechtende aanricht. Deze aspecten geven dus gelegenheid om wat ruwer werk te verrichten. Men vindt ze dan ook in horoscopen van hen, die met nieuwe dingen moeten komen en voor deze dingen een plaatsje onder de zon moeten veroveren. Wanneer de snellere planeet de sterkste is, wordt de weerstand gemakkelijk overwonnen en wanneer wij te doen hebben met iemand, die krachtens zijn aanleg van groot kaliber is, kunnen wij rekenen op belangrijke gevolgen. Is de langzaamste planeet verreweg het sterkst, dan blijven uiterlijke resultaten uit, verliest men de strijd.

De volgende fase is de *uitgaande driehoek*. Nu is men in het stadium, dat men zijn krachten in de strijd gestaald heeft, dat men de moeilijkheden, waarvoor men kan komen te staan kent, maar nu weet, hoe men ze overwinnen moet. Men hakt er niet meer in de blinde op los, maar benut zijn vermogens harmonisch en zet rustig voort de arbeid die begonnen werd door hen, die het vorige aspect bezaten. Ook thans komt men in omstandigheden, die men volkomen aankan, maar veel bewuster, dan bij het sextiel. Het is volkomen waar, dat men in de wereld dikwijls meer merkt van mensen met veel vierkanten. Dat komt, omdat er bij strijd altijd veel lawaai gemaakt wordt en de meeste mensen een goede vechtpartij zeer op prijs stellen. Spelen niet in de jaartallenboekjes de veldslagen een hoofdrol ? Men zegt dan, dat de mensen met veel driehoeken lui zijn, het graag „geloven", of zich rustig willen houden. In de meeste gevallen echter gaat het hun gemakkelijker af en lijkt het dus of ze zich niet inspannen. Zij doen het ook niet voorkomen, alsof zij iets bijzonders verrichten en vinden veel dingen heel „gewoon", waarover iemand, die hetzelfde zou doen met een vierkant, geweldig zou tekeer gaan. Nog steeds is de „houding" naar buiten gericht, gaat de aandacht uit naar het werk in de wereld. Maar terwijl een conflict altijd schreeuwt om een oplossing en dus geweldig activerend is, brengen de mensen met dit aspect de oplossingen, die zij kennen, harmonisch op de plaats, waar ze het nuttigst kunnen worden aangewend. Hier bereikt de mens in de uiterlijke wereld voor wat betreft deze cyclus zijn hoogtepunt. En hij krijgt voor zijn werk de volle waardering.

Wat nu? Naar buiten toe is er geen climax meer. Van eer en waardering krijgt men tenslotte ook genoeg. Langzaam maar zeker komt de vraag naar boven: Is dat nu alles? Men gaat twijfelen aan zijn eigen belangrijkheid en aan die van zijn werk. Zo komen wij naar de oppositie toe. Psychologisch is dit een van de merkwaardigste aspecten en -- op zich zelf – ook een van de allermoeilijkste. Wij weten dat het 'Ik' eigenlijk een centrale positie inneemt, in het middelpunt staat, dus tussen de beide opposanten in. Maar wij weten ook, dat het 'Ik' de neiging heeft bij enige uiterlijke prikkel naar buiten te snellen, zich naar buiten te projecteren — zoals men uit zijn kamer naar de buitendeur loopt, wanneer er gebeld wordt. Nu is het 'Ik' bij een oppositie in de toestand van iemand, bij wie vd6r en achter tegelijk gebeld wordt. Eerste gevolg is: aarzeling — twijfel, waarheen nu het eerst te gaan. Dit lijdt tot oponthoud in de reactie, schept onzekerheid en de neiging, om haastig het ene af te doen, ten einde tijd te krijgen voor het andere. Tweede gevolg is: een voortdurend heen en weer lopen tussen de twee „deuren". Dat is aller vermoeiendst. Het persoonlijk Ik verzet zich daartegen en terwijl in de jeugd opposities meer uitwerken als twijfel, als heen en weer slingeren tussen beide polen, zo wordt op de duur gekozen tussen de twee. De niet-verkozene wordt verdrongen en daarin ligt de grondslag van alle neurosen en psychosen. De enige wijze, waarop een oppositie

werkelijk wordt opgelost en beide krachten ten volle voor het gebruik gereed blijven, is, dat het 'Ik' rustig in het midden blijft, naar weerskanten de kracht gebruikt zonder er helemaal één mee te worden. Dan staat hij in het middelpunt, waarvan geen afdwalen mogelijk is. Dan is hij als de jongen, midden op de wip, die door één drukje van zijn voet de wip naar het een of het andere einde kan laten doorzakken. Het is klaarblijkelijk vrij moeilijk een dergelijke onverstoorbare centraliteit te bereiken. In wezen is het een omkerings-aspect. De aandacht moet van het uiterlijke, fenomenale, worden overgebracht naar het innerlijke, naar het noumenale. Het uiterlijke trekt nog wel. Maar kracht en weerstand houden elkaar in balans. Het curieuze is, dat bij dit aspect het psychische verschijnsel optreedt van de overcompensatie. De onzekerheid van de twijfel wordt gecamoufleerd door een overdreven schijnzekerheid in optreden. Indien een oppositie gevormd wordt door twee polaire planeten b.v. Mars-Venus, Jupiter-Vulcanus, Zon-Saturnus, dan levert zij een goede en bruikbare spanning op, waarmede heel wat gedaan kan worden. Niet echter, zolang de twijfel hoogtij viert en het Ik nog niet voldoende houvast op deze spanning heeft. Gemakkelijker wordt het, wanneer de oppositie z.g. wordt overbrugd. D.w.z. dat een of meer planeten aspecten maken met de beide polen der oppositie. Het gunstigste resultaat is te verwachten, indien de oorspronkelijke 180° verdeeld worden in 60° en 120°; dan vindt het Ik gunstige omstandigheden kunnen beide krachten harmonisch in één kanaal afvloeien. Bij een verdeling in 2 x 90° ontstaan twee conflicten, die de gunstigste oplossing geven, wanneer de aspecterende planeet de snelste van de drie is en dus met de ene uitgaand, met de ander een ingaand vierkant maakt. Moeilijk echter blijft het in elk geval, in het bijzonder, wanneer twee opposities vierkant op elkaar staan en er dus een molen gevormd wordt. Dan moet men malen, of men wordt gemalen!

Er is een kenmerkend verschil tussen de uitgaande (172°-180°) en de ingaande (180°-187°) oppositie. In het eerst geval heeft men neiging, de tegenstand van de weerstand te overschatten en wacht men zolang met aanpakken, tot de beste gelegenheid voorbij is. De twijfel werkt hier remmend op de handeling. In het tweede geval onderschat men de te verwachten tegenstand en pakt men aan zonder voldoende hulpmiddelen. Hier wordt de twijfel overgecompenseerd in versnelde activiteit. In beide gevallen is de kans op een nederlaag natuurlijk groot. Indien de kracht belangrijk sterker is dan de weerstand verliest men het houvast op de omstandigheden, in het omgekeerde geval wordt men aan de weerstand als het ware vastgenageld.

Tenslotte moet gewezen worden op de betekenis van dit aspect als scheidingsaspect. Dit karakter vertoont zich wanneer in de horoscoop de kracht van Mars ongetwijfeld groter is dan die van Venus. Daardoor immers ontstaat de neiging tot differentiatie, dus tot kunstmatige vergroting van tegenstellingen. En aangezien bij de overgrote meerderheid der mensen de zelfhandhaving en zelfuitbreiding luider spreekt dan het streven naar vereniging, is het geen wonder dat ☍☍ nagenoeg altijd op scheidingen uitlopen. In vele leerboeken vindt men, dat ☍☍ moeilijker en dikwijls meer fataal zijn dan □□. Zeer zeker zijn ze moeilijker dan de uitgaande □□, maar even stellig zijn ze minder smartelijk dan de ingaande □□.

Na de ☍ begint dus het naar binnenwerken. Het eerst komt de *ingaande driehoek*. De houding van het Ik is thans naar binnen gericht en het werk dat verricht wordt, wordt niet meer verricht

om eer en glorie, ook al zal de geborene daarvan ruimschoots een portie krijgen. Er wordt geprofiteerd van gunstige omstandigheden zonder dat eigenlijk de geborene zelf nog realiseert, hoe gunstig die omstandigheden wel zijn. Men zou het ook zo kunnen uitdrukken: terwijl men bij de uitgaande △ ten gevolge van zijn werken zijn bezit en capaciteiten ziet toenemen. is men bij de ingaande △ reeds dadelijk met bezit of capaciteiten toegerust. Een goede karakteristiek zou b.v. zijn het *pofiteeraspect*. Het echte profiteren vooronderstelt een gelukkige en rustige geesteshouding, niet verontrust door de kwellende gedachte dat er aan deze goede dingen wel eens een eind zou kunnen komen. Het brengt een zekere onbezorgdheid mee, die door de boze wereld natuurlijk aangezien wordt voor zorgeloosheid. Hier zetelt de innerlijke rijkdom, die niets te maken heeft met uiterlijke overvloed. Toch is de bedoeling van alle ingaande aspecten reeds, dat men langzamerhand los moet raken van het verlangen naar uiterlijk succes, dat het Ik zich zelf moet leren realiseren, los van alles wat de wereld te bieden heeft. Het is natuurlijk mogelijk dit reeds bij de ingaande △ te beseffen. Maar waarschijnlijk is het niet. De krachtige poging daartoe komt pas bij het ingaande vierkant. Dit geeft de neiging, alle uiterlijke moeilijkheden naar binnen te projecteren, wat vooral zeer sterk is, indien de weerstand (dus de langzaamste planeet) staat in een negatieve sector en positief teken. Hier gaat men niet op verovering uit, niet op vermeerdering van bezit of invloed, maar wordt men voor het vraagstuk geplaatst of men deze tot elke prijs moet vasthouden, dan wel moet loslaten. Er wordt voortdurend gepoogd, het bezit uit de handen te rukken, men vreest telkens het te zien verdwijnen of ontsnappen. Zolang men zich nog met zijn Niet-zelf vereenzelvigt, gelooft men, niet meer dezelfde te blijven, indien men iets kwijt raakt. Alle verlies is smartelijk en zo moet men deze aspecten eigenlijk smartaspecten noemen. Is bij deze □□ de kracht groter dan de weerstand, zo wordt men innerlijk aanmerkelijk sterker en minder afhankelijk van de omstandigheden. Immers nog altijd is waar, dat hij de sterkste held is, die zich zelf weet te overwinnen. Is de weerstand echter groter, dan wordt de strijd verloren. lijdt men het ene verlies na het andere en doet men voortdurend de smartelijkste ervaringen op. Men krijgt langzamerhand de idee, dat men niets kan en voor niets deugt en men staart zich blind op de dingen die men niet kan, i.p.v. zich te verheugen over en zich bezig te houden met de andere dingen, die men wel kan. Want er bestaat geen enkele horoscoop met alleen maar ingaande □□.

Wanneer men iets niet kan loslaten, maar dit krachtens het ingaande □ toch verdwijnt is het gevolg, dat men met de weerstand mee óndergaat wat praktisch op zelfvernietiging neerkomt. In dit opzicht is het ingaande □ een gevaarlijk aspect.

Het *ingaande sextiel*. Wanneer men na een smartelijk verlies enige tijd aan zichzelf wordt overgelaten, doet men de ervaring op, dat er toch niet zo veel veranderd is, als men eerst meende. Men realiseert, dat men nog heel wat heeft overgehouden en begint te beseffen, dat het verlies niet onoverkomelijk is. Opnieuw is een soort van gelukkige harmonische zielentoestand bereikt. Nu niet meer het zuivere profiteren van de ingaande △, maar nu het rustige besef, dat van veel dingen afstand gedaan kan worden zonder dat men daardoor innerlijk armer wordt. De gezindheid om afstand te doen, zowel van bezit als van macht of invloed treedt bij dit aspect sterk naar voren. Heeft men macht, dan zal men niet trachten tot elke prijs deze te handhaven, maar er rustig afstand van doen, wanneer men vindt dat een ander beter geschikt is om die positie in te nemen. Mensen met veel dergelijke aspecten

hebben een sterke innerlijke onverstoorbaarheid, die natuurlijk door de buitenwereld gemakkelijk beschouwd wordt als lauwheid of onverschilligheid. Het is een harmonisch aspect en brengt dus altijd gunstige omstandigheden mee, die thans echter wel als zodanig worden herkend, erkend en in dankbaarheid aanvaard.

De *ingaande conjunctie*. De nieuwe pas-geladen accu uit de etalage, die wel bij de uitgaande ☌ aantroffen is nu nagenoeg leeggelopen. De kracht is nuttig-aangewend geweest, maar is thans voor weinig arbeid meer te gebruiken. Ook de omstandigheden zitten tegen en hoe zeer men misschien nog zou mogen verlangen deze ☌ aan te schakelen, men zal bemerken dat die moeite vergeefs is. Het brengt geen heftige strijd mee, zoals bij het ingaande □. Men zou zo kunnen zeggen: iemand met een ingaand □ ziet zijn bezit of positie voortdurend bedreigd door tegenstanders. Bij de ingaande ☍ zijn er niet zo zeer tegenstanders, dan wel de zaak, waarbij hij is, wordt opgeheven en daardoor valt zijn positie automatisch weg. Zeer zeker kan ook dit met smart gepaard gaan. Maar daaraan is geen innerlijke strijd, geen hoop en vrees vooraf gegaan. Men staat plotseling voor het „fait accompli". Deze conjuncties moeten vooral niet uitsluitend als onfortuinlijke aspecten worden aangezien. Wanneer ze goede aspecten maken met één of meer andere planeten kunnen ze integendeel grote voordelen brengen, want dan zijn zij het, die moeilijke toestanden, welke als zodanig reeds waren geaccepteerd, oplossen en beëindigen. Staat een dergelijke ☌ echter ingaand □ op een derde planeet, dan zijn inderdaad aller smartelijkste ervaringen van onverwacht verraad en niet-voorziene trouweloosheid te voorspellen.

Hiermede hebben wij de belangrijke aspecten behandeld. Ik ben het eens met mijn vriend Knegt, dat de hoeken van 30° en 150° niet uit te drukken zijn in een gehele getalsverhouding t.o.v. 's mensen eigen straal (zie Knegt I blz. 82 e.v.). Wel zou ik nog gewag willen maken van de parallel-aspecten, n.l. parallels in declinatie. De gewone *parallel* (I) komt overeen met de ☌. Er is echter enig verschil. Vergelijken wij deze laatste bij een glas water, dat men desnoods met grote teugen kan leegdrinken, dan is de I te vergelijken met een rietje, waardoor dat glas leeggedronken wordt. De *oppositieparallel* (☍I) is in dat zelfde beeld een rietje, waardoor men niet het water moet opzuigen, maar wegblazen. Een en ander wordt in het tweede deel van dit boek nader uitgewerkt.

Een voorbeeld. Een groep mensen, alle met een verschillend Mars-Jupiter-aspect, brengt de vakantie door in Zwitserland, vlak bij een zeer moeilijk te beklimmen berg.

Zij met de uitgaande ☌ zeggen: ik heb nooit geprobeerd of ik bergen beklimmen kan; ik weet dus niet hoe het gaan zal; ik wil het wel proberen, maar als het zwaar wordt, ga ik terug.

Zij met het uitgaande sextiel verklaren: voor een dergelijke tocht moet je sportieve (♃) techniek (♄) hebben! Ik neem eerst gemakkelijker toppen.

Zij die een uitgaand □ hebben, gaan het doen, zetten er alles op, komen volslagen uitgeput terug, maar het behaalde succes doet hen verbazend snel herstel vinden van hun vermoeidheid. Of, indien zij de slag verliezen, herstellen ze zich door kort en goed te verklaren, dat een dergelijke tocht voor „een gewoon mens" ondoenlijk is.

De mens met de uitgaande △ weet, welke voorbereidingen nodig zijn, om te kunnen slagen en dus tracht hij een expeditie te organiseren, om aldus aan de moeilijkheden zo goed mogelijk tegemoet te komen.

Hij, die de uitgaande ☍ bezit, ziet de moeilijkheden overdreven sterk. Hij wil een complete uitrusting hebben, gidsen, bijlen, zuurstofapparaten, enz. Deze voorbereidingen duren zo lang, dat de gunstige tijd intussen voorbij is en mist of storm elke poging belet.

De mens met de ingaande ☍ verklaart: dat hij dat topje wel eens even nemen zal en liefst zonder gids of al dat gerei. Hij onderschat de moeilijkheden volkomen. Dus faalt hij. Uitgeput valt hij ergens neer en een hulpexpeditie moet hem komen redden.

Hij, die een ingaande A of sextiel heeft, vindt „toevallig" een goed uitgeruste expeditie, die de bestijging wil doen. Deze nodigt hem uit mede te gaan en zo komt hij op betrekkelijk gemakkelijke wijze tot zijn doel. Hij vat dit op, als een kostelijk meevallertje. Als hij later in gezelschap is en er wordt over deze top gesproken, deelt hij in alle bescheidenheid mee, door welke gelukkige omstandigheden hij er geweest is, terwijl Mijnheer ,,uitgaand-vierkant" geweldig ophakt over zijn zware tocht, zijn moed, durf en uithoudingsvermogen.

Wie een ingaand ⚹ heeft is onverschillig, of hij al dan niet de tocht maken zal. Hij erkent zonder spijt, dat deze bergtocht hem te machtig is en ziet er dan volkomen rustig van af. Hij volgt de klimmers vanaf zijn balkon met een kijker en viert hun behouden terugkeer met een rondje goede wijn.

Iemand met het ingaand □ is expres naar Zwitserland gekomen om een flinke bergtocht te maken. Hij huurt een gids en treft de nodige voorbereidingen, maar ondanks alles faalt hij. Bij terugkeer verklaart hij, dat hem ook altijd alles mislukt. Hij klaagt er over, dat hij niets waard is. Honderden hebben deze tocht gemaakt, maar hij moest natuurlijk aan het kortste eind trekken.

De man met de ingaande ☌ tenslotte zal dolverheugd meegaan. Op het ogenblik van vertrek echter, bemerkt hij plotseling, dat hij zijn bergstok of zijn cognacfles vergeten heeft. Hij loopt snel terug om hem te halen, struikelt over een drempeltje, verstuikt zijn voet ... en mag gaan liggen.

Mijn vriend Knegt wijst mij erop, dat de z.g. mineure aspecten naar zijne mening en ervaring psychisch waarneembaar uitwerken en wel aldus:

30° *uitgaand*: een eerste kennismaking met- of ervaring aan de verbonden krachten, waarbij de innerlijke houding nog neutraal is, nog weinig voelt voor of van de combinatie.

150° *uitgaand*: verwaarlozing van het vermogen, dat bij 120° geen moeite meer opleverde.

150° *ingaand*: neiging tot omkeer ten goede, waarbij alle twijfel aan het goede gedood wordt en het besef geboren wordt, dat er een weg is, die tot innerlijke vrede en harmonie leidt.

30° ingaand: neutraliteit als gevolg van aflopende, verminderende interesse. Steeds slinkende behoefte aan onderzoek, ervaring of actie.

Inderdaad wordt hierdoor de rij behoorlijk gecompleteerd. Wij kunnen met deze toevoeging ongetwijfeld ons voordeel doen.

HOOFDSTUK VI.

HET VERBAND TUSSEN DE TEKENS EN DE PLANETEN.

Ieder teken staat onder de beheersing van een planeet. Dat betekent: het subject grijpt met- of door de planeten aan op de 12 fazen van de objectiviteit. Wij hebben ogen, waarmede wij aangrijpen op de licht-trillingen, die worden uitgezonden of gereflecteerd door het niet-zelf. Oren hebben wij voor de geluidstrillingen. Longen voor het opnemen van zuurstof, enz. Zo grijpt elke planeet aan op een teken. Traditioneel hadden de antieke planeten ieder 2 tekens -- één positief en één negatief —waaruit zij konden putten, behalve dan zon en maan, die ieder één teken hadden. Het spreekt vanzelf, dat bij de grote differentiëring, die overal in de Kosmos optreedt, bij ieder teken één planeet behoort. Zon en maan zijn beide altijd min of meer als uitzonderingen beschouwd. M.i. volkomen terecht. Zon, maan en aarde zijn *middelpunten van bewustzijn*, en als zodanig het subject-zelf, het 'ik' op de ene of andere wijze.

Onze zichtbare zon is niet de werkelijke zon, niet het werkelijke geestelijke middelpunt van dit zonnestelsel. Zij is slechts die projectie naar buiten, welke optreedt als het middelpunt, dat alle planeten van dit stelsel naar zich toetrekt. De werkelijke zon is onzichtbaar. Ontelbare schijnbaar-paradoxale gezegden uit de mond der mystieken bevestigen dit.

De maanbaan geeft aan, waar de middelpuntvliedende en de middel-punt-zoekende kracht van de aarde in evenwicht zijn. Anders gezegd: de maan beschrijft òm de aarde een ellips; één der brandpunten in deze ellips is de aarde. En wel dat punt, vanwaar een aantrekkende kracht uitgaat. In het andere brandpunt staat geen „hemellichaam", maar daarvan gaat toch de kracht uit, die de maan wegstuwt. Nog eens, de maanbaan is een grens, waar deze krachten in evenwicht zijn. Daar eindigt de uitstraling, de aura van de aarde. - Zo is het waar, dat niets tot de aarde komt dan via de maan en dat alles, wat van de aarde wegvloeit, eveneens „eerst naar de maan" gaat. Ieder mens heeft een aarde-lichaam, een maan-lichaam en een zonnelichaam. Dit laatste alléén nog maar „in kiem".

Om uit de verwarring te komen van ware zon met zichtbare zon, stel ik voor, de zichtbare zon te noemen bij de naam *Apollo* en deze symbolisch te tekenen met cirkel boven de halve cirkel ☌. Apollo beheerst dan het teken Leo.

Verder zouden er twee Mercuriussen zijn en om ook hier tot meer klaarheid te komen, stek ik voor als heer van Virgo te spreken over *Vulcanus*, weer te geven door het symbool ♂. De halve cirkel boven de cirkel. In het vorige hoofdstuk is gebleken, dat hiervoor voldoende gronden bestaan. Vulcanus is regelrecht uit de hemel naar de onderwereld geslingerd en mist ook nog alle contact met de aarde.

Als heer van Libra treedt op *Venus*, symbolisch ♀, dus cirkel boven het kruis.

Mars geldt als heer van Scorpio, symbolisch ♁, kruis boven de cirkel.

Jupiter is heer van Sagittarius, symbolisch ♃, halve cirkel boven het kruis.

Saturnus is heer van Capricornus, symbolisch ♄, kruis boven de halve cirkel.

Tot zover zijn het alle Romeinse namen van godheden. Moeten wij nu de mysterie-planeten óók Romeinse namen geven, of .... andere?

De Romeinen waren een nuchter volk van boeren en soldaten, die hun gehele Pantheon overgenomen hebben van de Grieken. De Romeinse taal, het latijn, is een zuiver-constructieve taal, die technisch in elkaar gezet is. Zinsbouw zowel als woordbouw zijn praktisch, nuchter, — wie de constructie-mogelijkheden kent, heeft vaste grond onder de voeten.

De Grieken waren een volk van denkers en kunstenaars. Het Grieks is bewegelijk, vloeiend, het golft, is ritmisch.

Typisch b.v., is de Vulgata, de Bijbel voor praktisch gebruik, in het Latijn geschreven. Het Nieuwe Testament in het Grieks, het Oude Testament in het Hebreeuws, de echte mysterietaal, waarin de vocalen niet eens geschreven werden; die moesten „naar behoeven" worden ingevuld.

De mysterie-planeten verhouden zich, wat hun *wezen* betreft, tot de antieke planeten, als het Grieks staat tot het Latijn. De mysterie-planeten zijn in hun uitwerkingen meer vloeiend, veranderend, van aard en heel anders dan de nuchtere antieke planeten, die aan de mens zijn gewone, menselijke, praktische eigenschappen verlenen.

Wij zullen goed doen, dit bijzondere karakter der mysterie-planeten ook uit te drukken in de namen. Ik stel daarom voor, de mysterie-planeten te benoemen met Griekse namen, waardoor het onderscheid met de andere reeks beter zal worden gerealiseerd.

Zo volgt dan als heer van Aquarius *Uranos*, geschreven met ♅ kruis boven, halve cirkel in 't midden en cirkel onder. Alle mysterie-planeten zijn driedelig en vervolmaken hun spiegelbeeld, door het ontbrekende symbooldeel onder de beide andere te zetten. Saturnus gecompleteerd wordt dus Uranos.

Als heer van Pisces komt de vervolmaakte Jupiter, die dan *Poseidon* wordt, geschreven met (van boven naar beneden): halve cirkel, kruis en cirkel, aldus ♆

Ariës heeft als heer *Pluton* of Hades, die geschreven wordt als Mars, maar met ondervoeging van de halve cirkel, aldus: ♇.

De nu volgende mysterie-planeten zijn astronomisch nog niet bekend, maar liggen astrologisch wel vast.

De beheersing van Taurus komt aan *Persephone*, de volmaakte Venus, heersende over het teken, waarin de zon zich bevindt eind April en eerste helft Mei. Dan viert in de gehele natuur de liefde hoogtij. Symbolisch wordt de halve cirkel toegevoegd aan de tweedelige Venus-sleutel ♀.

Gemini wordt beheerst door *Hermes*, die door toevoeging van het aardse kruis werkelijk de bode der Goden wordt, hier op aarde. Symbolisch ☿.

Tenslotte komt dan de beheersing van Cancer aan *Demeter*, de Wereld-Moeder, die het symbool van Apollo vervolmaakt met het kruis: ♀.

Op deze wijze is er misschien een eind te maken aan de talloze systemen van naam- en tekengeving, wier enig kenmerk is, dat er geen systeem in zit. De hier-voorgestelde symbolenreeks, bestaat uit de drie wiskundige symbolen: cirkel, halve cirkel en kruis, symbolen voor zon, maan en aarde; voor geest, ziel en lichaam; voor aanleg, wezen en werkelijkheid. Ze hebben een regelmatig, logische opeenvolging. Er komt niet plotseling tussen een „gewone" Venus (Libra) en Jupiter (Sagittarius) een mysterie-planeet Pluton, die met Scorpio wordt in verband gebracht omdat een van de functies van Pluton is „dodenrechter", en Scorpio als 8ste sector in verband staat met dood. Pluton heeft niets te maken met de dood, maar wel met de kiem voor de volgende bestaansperiode. En zo zijn er meer onbegrijpelijke namen en beheersingen, wanneer men zoekt naar logica en systeem.

VERHEFFING, VAL, STERK EN ZWAK.

Traditioneel is bekend, dat sommige planeten in een bepaald teken ,,in verheffing" staan en in het tegenoverliggende teken „in val". Daar moet een esoterische grond achter zitten. De heer van Leo staat in verheffing in Ariës. Natuurlijk ! De leeuw wordt het Lam Gods, de projectie van het zelf als geestelijk wils-aspect (zie hoofdstuk III) wordt dan verplaatst naar de fase van het hoogste zelfbewustzijn, gaat ter Initiatie.

Saturnus staat in verheffing in *Libra*. Ook duidelijk. Elke kracht, zelfs de zwaartekracht wordt opgeheven in evenwicht. Een zwaar raam blijft op elke hoogte staan en kan door een kind worden op en neer geschoven als .... er via een katrol een stuk lood evenwicht maakt met het raam. M.a.w. zwaarte onschadelijk gemaakt met zwaarte.

Mars staat in verheffing in *Capricornus*. Inderdaad. De techniek vindt haar hoogtepunt in „het systeem", in tabel en grafische voorstelling. In de complete vorm is de energie uitgewerkt. Men kan ook zeggen: Mars als begeerte kan niets hoger bereiken dan de hoogste eer, ten slotte „de laatste eer".

Jupiter staat in verheffing in *Cancer*. Het instinct tot groei leeft zich uit in de „kosmische ruimte", of, berust op afkomst en is afhankelijk van de voedselopname. In de esoteriek weet men van een verband tussen Aurisch omhulsel en etherisch dubbel (zie de werken van theosofische of antroposofische schrijvers).

Venus staat in verheffing in *Pisces*. Ook alweer begrijpelijk: bij liefde is offering, overgave vóórondersteld, die in Pisces realiteit wordt.

Maan ten slotte staat in verheffing in *Taurus*: Traditioneel (zie b.v. Sibly) omdat .... áls de zon in Ariës staat, de maan het eerst zichtbaar wordt, als ze in Taurus staat. Meer plausibel is, dat de twee „grote lichten" het meest kosmisch zijn resp. in de sferen van Ariës (pos.) en Taurus (neg.).

De verheffing van *Vulcanus* (trad. Mercurius) bevredigt niemand en terecht. Evenmin kan Hermes in Virgo in verheffing staan. Deze beide planeten staan m.i. in verheffing in vaste

tekens, in tekens van éénheid en middel-puntigheid. Naar mijn gevoel staat Vulcanus in *Leo* in verheffing: het verstand, dat vanuit het middelpunt alles overziet, de kosmische Opziener aan de levenszijde.

Hermes staat in verheffing in het tegenoverliggende *Aquarius* waar daadwerkelijk het contact tussen binnen en buiten begint, het grensverkeer een aanvang neemt.

Uranos moet wel in verheffing staan in *Scorpio*, het teken van omzetting, want bij elke vernietiging is hij de kracht, die op het naast-hogere gebied doet ontwaken.

Pluton, de kosmische beweger komt in verheffing in *Sagittarius*, het gebied der Goden, der ziele bewegers.

Poseidon, de bewaarder van alle optekeningen in het Astrale Licht, staat zeker in verheffing, wanneer hij in *Gemini* optreedt als de doorgever van wat in het Kosmische Denkvermogen ligt opgesloten. Daar toch begint de uitzending van de Kosmische Filmvertoning.

Persephone vindt haar verheffing in *Virgo*, waar zij de oeratomen vindt, de levende materie, waaruit zij scheppen zal de levende vormen en gestalten.

Demeter, de Almoeder, treedt in de plaats van de Maan en staat in verheffing in *Taurus*.

In tabel aldus:

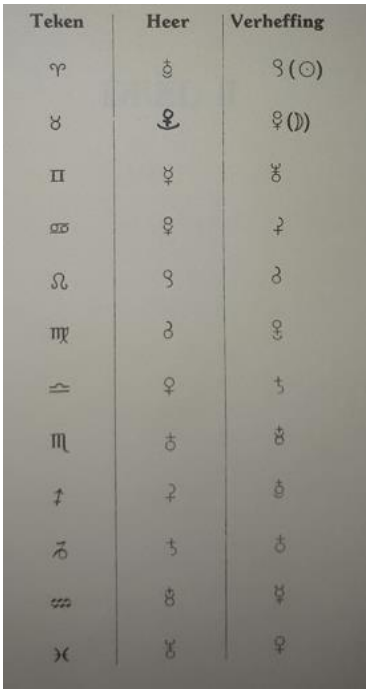

DEEL II

HOOFDSTUK 1.

DE TECHNISCHE ANALYSE VAN DE

GEBOORTE- HOROSCOOP.

Men kent de strijd tussen de twee minnaars van Urania, de Muze der Astrologie. De ene poogt haar te naderen langs de weg der wetenschap - -- en dan noemt hij zijne geliefde: de hoogste en meest-pure Wetenschap. De andere streeft ernaar haar te bereiken langs een minder-moeizaam pad, dat hij intuïtie noemt. Hij verklaart, dat het horoscoop-lezen een „kunst" is, en de astroloog een kunstenaar. — Wie heeft gelijk ? —Natuurlijk hebben beide gelijk. Er is in astrologie een zuiver-technisch gedeelte, waarvoor men misschien mettertijd wel een machine uitvindt. Het resultaat daarvan is de *technische analyse*. Dan ligt de mens daar, symbolisch, uit elkaar. Hierbij komt nog in 't minst geen intuïtie te pas. Deze mag pas worden losgelaten bij de nu volgende synthese. Want thans moet weer een eenheid, een „hogere" eenheid worden gemaakt, van wat daar in „verdeeldheid" aanwezig is. Zeer zeker is ook hierbij een goede techniek heel wel mogelijk; maar in laatste instantie moet er toch een „verlichting" in de astroloog plaatsvinden. — De uitsluitend-weten-schappelijke slaagt er zelden in een gave „hele" mens òp te leveren. De uitsluitend-intuïtieve zegt enkele geniaal rake dingen, maar struikelt over de nadere détaillering. Evenals in de kunst een beheerste techniek vóór-ondersteld is en de kunstenaar dagelijks zich moet oefenen. zo is ook bij het horoscoop-verklaren de techniek vóór-ondersteld. Dus het technisch opstellen en analyseren van de gegevens. Is deze klaar, dan volgt het „wichelen" -- wat zal zwaarder zijn, wat zal sterker spreken, wat is hoofdzaak, wat bijzaak. De astroloog laat alles door zich heen gaan, hij schrapt de bijzaken, of liever: die vallen vanzelf weg. Daarna komt een sterke of minder-sterke synthese, al naar daarvoor aanleg aanwezig is.

Hoe nu komt die technische analyse tot stand? Daarvoor zijn natuurlijk meerdere methoden te bedenken, die ieder op hun eigen analogieën gegrondvest zijn. Schrijver dezes heeft op de volgende wijze geredeneerd. De Zodiac, het kosmische prototype van de objectieve cyclus-gang voor elk levensproces, moet ook het voorbeeld zijn voor het levensproces van de mens, die in de 12 sectoren op zijn eigen wijze het hoge voorbeeld volgt.

De twaalf tekens vormen een veel-enigheid, welke delen op verschillende manieren onderlinge verbanden vormen. Immers Ariës staat in verband met Leo en Sagittarius — deze zijn alle drie van dezelfde aard, dezelfde kwaliteit. Van deze drietallen zijn er 4. Verder zijn er 3 groepen van vier opeenvolgende tekens, die ieder een element vertegenwoordigen. Deze groepen zijn 1. ♈ -♉- ♊ - ♋ 2. ♌ - ♍ - ♎ - ♏ 3. ♐ - ♑ - ♒ - ♓. Ten slotte zijn er nog 3 groepen van 4 tekens ener zelfde „eigenschap", die in de Zodiac 3 kruisen vormen: 1. het veranderlijke (of hoofd-, of kardinale-)kruis, 2. het vaste kruis, 3. het bewegelijke kruis. De onderlinge relatie in deze verschillende combinaties geeft aan de Zodiac de krachtige, onverbrekelijke samenhang. Ook tussen de sectoren van de horoscoop is een

overeenkomstige onverbrekelijke samenhang .... in theorie. Want de mens wordt geboren in het vlak van de zon, dat het aardse ervaringsveld is en zijn innerlijke structuur is afhankelijk van de „toestand" zijner sectoren. En deze toestand wordt bepaald door kracht en plaats van de „heer- van deze sector, waarnaast ook de planeten . in de sector, meespreken. Hierbij moeten wij onthouden, dat de „sector-heer" het betreffende vermogen (of de aanleg) aangeeft, een huurder (planeet-*in-een sector*) daarentegen een ander vermogen, dat zich in de betrokken sector zal verwezenlijken. B.v. Heer 5 geeft o.a. aan: het vermogen om een centraal punt te zijn. Staat deze in 12, dan zal men dat vermogen slechts op 12de sector-wijze kunnen verwezenlijken; dus als spil achter de schermen of in verborgen, niet-openlijke functies. Omgekeerd geeft heer 12 in 5 aan, dat het vermogen om in teruggetrokkenheid te werken, de aanleg tot offeren, verwezenlijkt wordt in een centrale positie. Wij zullen deze dingen nog vele malen tegenkomen en volstaan hier dus met dit ene voorbeeld. Evenals in het gewone leven men meer merkt van de huurder van een huis, dan van de eigenaar - die alleen optreedt om de huur op te halen of herstellingen te laten aanbrengen ... zo merkt men in de astrologie vaak meer van de planeten in een sector dan van de heren. B.v. iemand met veel planeten in 5 heeft veel kansen op spil worden. Maar staat dan heer 5, zonder enig verband met de „huurders" in 6 of 12, zo zijn er geen echte spil-eigenschappen aanwezig met alle mislukkingen van dien. Ook dit wordt in het verdere verloop uit-voerig behandeld, maar het principe moest even worden vastgelegd.

Wij moeten dus onderzoeken, hoe de 4 drietallen sectoren ieder afzonderlijk ineen zitten en daarbij telkens het verband met de Ascendant ..en de heer daarvan goed vasthouden_. Ieder kan dit naar eigen verkiezing uitvoeren. De methode hier gegeven is een poging, ook hen die meer een visueel geheugen hebben, ter hulp te komen.

Laten wij goed begrijpen, dat deze analyse ons te pas komt bij het onderzoeken van de *aanleg* van den geborene, zowel als bij de *werkelijkheid*, dus bij uiteindelijke uitwerking-naar-buiten. Maar het accent is verschillend. In eerste instantie zijn de huisheren van primair belang, in tweede overzicht daarentegen zijn de huurders primair. Daarom is het nodig, het onderscheid op de ene of andere wijze aan te geven. Op de cursussen bleken verschillend-gekleurde lijnen het best te voldoen, omdat het niet hindert, indien die elkaar kruisen of samenlopen.

Voor hen, die psychologische verklaringen belangrijker vinden dan gebeurtenissen op dit vormelijke gebied, is *aanleg* primair, en *milieu* secondair.

a. Het verband tussen heren van sectoren onderling, maakten wij rood en evenzo de verwijzing, dat een „heer" stond in een sector van dezelfde tripliciteit — in het eerste geval een rode lijn, waarin het aspect, in het tweede geval een rode pijl met de punt naar de plaats in huis, omdat de beweging werkelijk in die richting is.

b. Minder sterk als aanleg is de combinatie van enerzijds een „heer", anderzijds een huurder. Dit verband werd door ons blauw gemaakt —blauwe lijn, het aspect erin.

c. Nog minder sterk als aanleg maar veel sterker als werkelijkheid is het verband tussen 2 planeten in verschillende sectoren van één tripliciteit, (tussen twee „huurders") — wij maakten dit geel.

d. Ten slotte komt alleen dát tot zijn recht of tot volle uitwerking, wat verband heeft met de Ascendant en zo geven wij deze aspecten een aparte kleur, zodat wij dadelijk kunnen zien, of er veel „gelegenheden" in een leven zijn, of niet. Op de cursus werd dit groen. Uitzondering wordt gemaakt wanneer sector 1 tot de tripliciteit behoort.

Wanneer er veel planeten in een sector staan, wil dat nog niet zeggen, dat iemand veel van die bijzondere aanleg heeft, maar dat zich in die afdeling van zijn wezen veel zal verwezenlijken. Als iemand veel planeten heeft in 9, behoeft hij in het geheel geen groot denker te zijn. Wel zal een groot deel van zijn wezen zich in het gedachteleven afspelen. Het denken zal dan een grote rol spelen; maar men kan niet zeggen of hij tevens idealistisch zijn zal, dat hangt af van heer 1.

Iemand met veel planeten in 2 zal veel gelegenheden krijgen om bezit te verwerven, maar het betekent helemaal niet, dat hij van huis uit een bezitter is. Zo moeten wij direct zeggen, dat het verband tussen deze sectoren verschillend van kracht is, naarmate wij het vinden als rood, blauw of geel. Wij moeten ze uitsluitend beschouwen als gelegenheden, die iemand krijgt om zich te uiten.

Alles wat naar de asc. wordt gevoerd komt er uit. Rood is het sterkst, is bewust, is zuiver het verband van aanleg; zo gauw het blauw is, is het aan de ene kant aanleg, aan de andere kant iets, dat zich verwezenlijkt. Planeten in met planeten in is heel anders. Voelt zich er misschien niet thuis en moet zich toch uiten in de plaats waar hij staat. B.v. als heer 1 staat in 7, of als heer 5 zich in 11 uiten moet, gaat dat natuurlijk heel moeilijk. Dat is dan veel zwakker, dan wanneer een planeet in zijn eigen sector staat, vandaar dat heer 1 in 1 zo sterk is; heer 5 in 5 of heer 9 in 9 evenzeer. Die behoren werkelijk bij elkaar.

Aanleg en uiting gaan in deze gevallen samen. Hoe meer „rood" men in een bepaalde cyclus vindt, hoe krachtiger de onderlinge samenhang in de aanleg is hoe meer kans dus op een meergevorderd Ego. In de Bijlage bij dit boek vindt men op pagina 2 een volkomen imaginair voorbeeld van het drietal 2-6-10. Men ziet, dat hierbij de Ascendant en zijn beheerser niet worden uitgesloten. Die blijven in elke combinatie hun medewerking verlenen. Een aandachtige beschouwing van die figuur laat zien, hoe de theorie van de vorige pagina in de praktijk wordt uitgewerkt.

Zo hebben we nu alles bij elkaar. Wij zien met één oogopslag, dat voor „aanleg" dit drietal niet zonder belang is; 2 rode pijlen en één streep is enig verband, ook al is het niet gesloten. Tevens zien wij de belangrijke rol van Saturnus, die gelegenheid verschaft het verband 6-10 en 10-1 in elkaar te schakelen.

Zie Bijlage pagina 2.

Wij laten echter nu de verdere analyse nog achterwege, om systematisch de verbanden tussen de drietallen na te gaan. In grote trekken hebben we de volgende gevallen, indien wij de sectoren a, b en c noemen; de harmonische verbanden worden aangegeven door een △, de conflict aspecten door een □ en géén verband door een \:

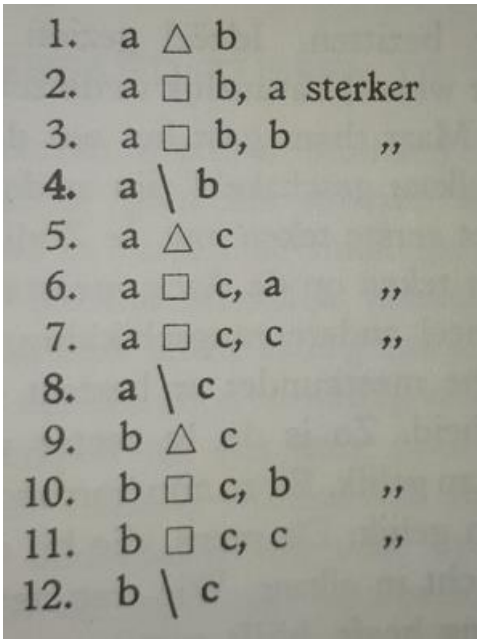
1. a △ b
2. a □ b, a sterker
3. a □ b, b ,,
4. a \ b
5. a △ c
6. a □ c, a ,,
7. a □ c, c ,,
8. a \ c
9. b △ c
10. b □ c, b ,,
11. b □ c, c ,,
12. b \ c

De drie sectoren gecombineerd leveren, alleen werkende met de heren der sectoren grofweg reeds 27 combinaties op, die altijd nog weer nader moeten worden gedétailleerd.

Het heeft geen zin, al deze combinaties volkomen uit te werken. Wel zullen wij gelegenheid vinden aan een aantal voorbeelden een en ander te demonstreren. Tevens moeten wij de essentiële betekenis van elke factor nauwkeurig nagaan. Dat is ten slotte de analyse, die het fundament, de vaste grondslag leveren moet, waarop de horoscoopverklaring verder kan worden opgebouwd. De veelheid van gegevens werkt op de beginner verwarrend en deze moet dus dadelijk beseffen, dat hij eerst moet leren schrappen, wat niet van essentieel belang is. Dat schrappen kan eerst zonder bezwaar een beetje overdreven worden. Wie de grote lijnen opsporen wil, moet beginnen met heel wat te laten vallen. De algemene ervaring bij horoscoopverklaringen is, dat steeds nog te veel aandacht geschonken wordt aan bijzaken, en dat daardoor het beeld als geheel uit zijn verband gerukt wordt. Wij zullen nog aan de hand van verschillende voorbeelden dit schrappen toelichten. Wat zo wegvalt, kan later in zijn werkelijke verhouding weer worden toegevoegd. Stel dat men in de kwaliteitscyclus 2-6-10 als het belangrijkst vindt, in de kwantiteitscyclus (zie blz. 147), 9-10-11-12 en dat bovendien heer 1 nog in 5 staat. Nu kunnen wij van deze gegevens een soort synthetische figuur opbouwen, die dan bevat de sectoren 1, 2, 5, 6, 9, 10, 11, 12. Wanneer wij die goed weten te duiden, hebben wij zonder enige twijfel de grote lijn te pakken.

In de Zodiac werken de 12 tekens volmaakt harmonisch samen. Maar de mens doet dat in zijn eigen verdeling niet zo. Ware de mens net zo volmaakt opgebouwd, dan zou hij niet zo onderhevig zijn aan slijtage en een onbeperkte levensduur bezitten. Ideëel gezien zijn de 12 fazen van de mens (en van elk ander wezen) natuurlijk in de zelfde verhoudingen te denken, als in de Zodiac. Maar thans gaat het om de vervulling. Dus moeten wij zien, hoe ze aan elkaar geschakeld zijn en dan komen de ontelbare mogelijkheden. Bijv. Het eerste teken van de

Zodiac is Ariës. Maar slechts zelden vindt men dit teken op de Asc.; meestal een ander punt. Daaruit volgt dan ook een heel andere rangschikking van de rest. Het is ermee als in de Euclidische meetkunde: er bestaat gelijkheid, gelijkvormigheid en gelijkwaardigheid. Zo is de 1e sector gelijkwaardig met het eerste teken, maar er niet aan gelijk. En zo zijn horoscopen gelijkvormig, maar noch gelijkwaardig, noch gelijk. De mens, die bij de eerste de beste storm overstuur raakt, zit slecht in elkaar. Wie wat steviger gebouwd is, wat meer innerlijke samenhang heeft, blijft rustig staan. Hoe drukt zich dit verschil nu uit in de horoscoop ? Het drukt zich uit in de al of niet aanwezigheid van verband tussen de sectoren. Wanneer wij dit verband nagaan, in analogie met de verbanden die we vonden tussen de zodiakale tekens, dan komen wij tot 3 grote groepen. De eerste groep bestaat weer uit 4 drietallen, de beide andere uit drie viertallen. Wanneer wij onderzoeken, hoe de verbanden tussen deze afzonderlijke delen zijn, maken wij telkens een rondgang door de sectoren, een cyclus. We noemen de 1e cyclus, waarbij wij onderzoeken hoe de samenhang is tussen 3 sectoren telkens: De Kwaliteitscyclus. Deze zullen wij nu het eerste bespreken. Hierna volgen nog resp. de Kwantiteitscyclus en de Scheppende cyclus.

HOOFDSTUK II.

DE QUALITEITSCYCLUS.

HET VERBAND TUSSEN DE SECTOREN 1-5-9.

Deze drie sectoren tezamen beslissen in hoge mate over iemands innerlijke kwaliteit of geestelijk niveau. Want zij geven aan hoe het onderlinge verband is tussen de middelpunten van bewustzijn en laten daardoor zien of iemand werkelijk handelt, geheel van binnenuit. In deze sectoren drukt zich uit de aanleg van iemands *zijn*. Nu moet men ook weer Met denken, dat een goed onderling verband tussen deze drie sectoren per se iemand stempelt tot een hoog geestelijk mens. Maar belangrijke inlichtingen in deze richting worden hier toch wel gevonden. Men moet echter de andere onderdelen van deze cyclus evenzeer in aanmerking nemen. Wij zullen dit weer met voorbeelden toelichten.

De verhouding tussen de sectoren 5-9-1 is als willen - denken - doen. De normale volgorde is, dat men eerst iets wil, dan denkt, hoe het gedaan moet worden om daarna pas te komen tot de daad. Nu ziet men echter soms, dat de afzonderlijke schakels anders verbonden zijn. Iemand die bijv. heer 5 in 1 heeft, zonder dat er verband is met 9, slaat het denken over. Soms zelfs wordt de volgorde volkomen tegengesteld aan de natuurlijke rangschikking. Wij spreken dan van een z.g. *retrogradegang*. Deze doet zich voor, wanneer heer 1 in 9 staat en tevens heer 9 in 5. Een dergelijk verkeerd omgaan leidt altijd tot ziekelijke verschijnselen. Wij kunnen de verhouding 1-5-9 ook uitdrukken in het beeld van een auto. De heer van de 1e is de eigenaar, de heer van de 5e is de motor, de heer van de 9e de stuurinrichting. De Asc. of de 1e sector op zich zelf vormt de carrosserie, planeten in 5 geven aan wat eventueel als motor kan fungeren en planeten in 9 wijzen op dingen, die gebruikt worden om te sturen.

Wanneer er veel planeten in een sector staan, wil dat nog niet zeggen, dat iemand veel van die bijzondere aanleg heeft, maar dat zich in die afdeling van zijn wezen veel zal verwerkelijken. Heeft iemand veel planeten in 1, zo wil dat nog niet zeggen, dat het iemand is van grote daadkracht, maar alleen, dat er veel gelegenheden zullen zijn om onafhankelijk te blijven, eigen gang te gaan of iets dergelijks. Of dit met veel of weinig kracht gebeuren zal, hangt af van heer 1 en diens aspecten. Zo zal iemand met veel planeten in 10 veel gelegenheden krijgen om gezag te verwerven, maar het betekent helemaal niet, dat hij van huis uit een autoriteit is. En zo verder.

Heer 1 in 5. Dat is degene, wiens doen gericht is op willen. Hij gaat dus niet gauw tot de daad over; integendeel, hij zegt: ik zou maar verder komt hij dikwijls niet. Alleen wanneer bij deze stand heer 1 tevens goed staat op de Asc. krijgt hij gelegenheid, zijn wil te verwerkelijken. Dat kan leiden tot een min of meer centrale positie, want de 5e sector is die van de centraliteit. Zonder verband met 1 wordt de daadkracht wel zeer beperkt. Gebruiken wij hierbij het beeld van de auto, dan gaat de begeerte van de eigenaar (heer 1) meer uit naar de motor op zich zelf dan naar het werk, dat ermee verricht kan worden. Behoefte om met de wagen te rijden is weinig aanwezig.

Heer 5 *in* 1. Van deze stand merkt men naar buiten meer, dan van de vorige. Deze mens zet ogenblikkelijk een wilsimpuls om in een daad. In ieder geval dus impulsiviteit. Alleen weten

we nog niet of die heer 5 sterk is en of die impulsen goed of slecht zijn. Over het eerste beslist de stand van heer 5 in teken en séctor, over het tweede beslist het verband met de 9e huis. In het beeld van de auto geeft het iemand, die buitengewoon snel starten kan. Het verband van heer 5 met de Asc. of met planeten in 1 kan iets van deze impulsiviteit overnemen, indien heer 5 niet zelf in 1 staat.

Heer 1 △ *heer* 5. Dit vindt men bij iemand, die zijn wil op de juiste wijze in daden omzet of anders gezegd, bij wie tussen willen en doen harmonie, evenwicht is. In het beeld van de auto weet de eigenaar (heer 1) op een rustige wijze alles uit de motor te halen, zonder die aan te grote krachtsproeven bloot te stellen. Deze stand zegt dus niets over de kracht van de motor op zichzelf, maar het betekent, dat de geborene goed (△) wil (5) doen (1).

Heer 1 = *heer* 5. In een dergelijk geval zijn doen en willen in zekere zin één. Doch ook weer niet geheel. Stel bijv.: Iemand heeft ♊ rijzend en ♍ op 5. Dan zal ☌ meestal een meer uitgesproken verband vertonen met de 1e sector, dan wel met de 5e. Staat hij in een positief teken, zo zal het *doen* worden geaccentueerd, in een negatief teken, zo is het verband met het *willen* groter. Maar in ieder geval blijft er een natuurlijk samengaan van impuls en daad.

Heer 1 □ *heer* 5. Indien 5 sterker is, heeft deze mens een wil, niet geëvenredigd aan zijn daadkracht. Hij zal altijd meer willen, dan hij kan doen en zich dus te sterk inspannen, overwerken. Drukken wij deze stand uit in het beeld van de auto, dan vinden wij iemand postpakketje te vervoeren een zware vrachtauto laat aanrukken. Dit is zuivere verspilling van energie.

Indien 1 sterker is zit er achter de daden geen wil genoeg. Gewoonlijk komt het hierop neer, dat zij wel actief zijn, maar niet op kunnen tegen moeilijkheden. Als autobezitters, hebben zij een te zwakke motor in de wagen. Zolang de weg vlak is, loopt hij best. Maar zodra een helling genomen moet worden, geeft de motor het op en daar staan ze. Het spreekt vanzelf, dat de moeilijkheden zich wijzigen, al naar mate de aspecten in- of uitgaand zijn.

Heer 1\ *heer* 5. Doen en willen staan los van elkaar. Dit kan leiden tot 2 zonderlinge verschijnselen: a. Deze mensen doen onbelangrijke dingen, terwijl ze grote dingen zouden willen doen. b. Zij doen grote dingen, zonder dat zij dat eigenlijk gewild hebben.

Heer 1 *in* 9. Men heeft de neiging, uit de werkelijkheid (1) te vluchten naar het droomgebied, waar men de harde realiteit (1) op ideale wijze kan verzachten (9). Wordt vanuit 9 door heer 1 een goed aspect naar de Asc. of naar een planeet in 1 gemaakt, dan tracht men de werkelijkheid naar zijn idealen te veranderen, wordt iedere daad meer een uitvloeisel van de overtuiging. Indien er géén verband is vermindert deze stand de behoefte aan daden. Met een slecht verband naar 6 treden zelfs ziekelijke storingen op: dagdromen. Ook na-moraliseren (populair zegt men: na-kaarten) is een vaak optredend verschijnsel.

Heer 9 *in* 1. In alle daden (1) toont men idealisme (9), — van welke aard dan ook. Misschien is nog juister: het doen wordt doelbewust. Men doet naar zijn ethische beginselen, zelfs al is men zich weinig bewust van het bestaan dezer principes. Door deze stand wordt de daadkracht bevorderd.

Heer 1 △ *heer* 9. Men slaagt er gemakkelijk in, de juiste middelen te vinden, die tot een effectief doen kunnen leiden. Of, men vindt de juiste motivering voor zijn daden. De vastheid van lijn, die inherent is aan 9, wordt getoond in de wijze van doen.

Heer 1 □ *heer* 9 en 1 sterker. Bij dit conflict ligt het accent geheel op het doen en komt de moraal op de achtergrond. Men wijkt af van de ethische opvattingen zijner omgeving, raakt daarmede in conflict of voelt er zich door belemmerd in zijn daden. Maar in ieder geval laat men zich niet weerhouden te doen (natuurlijk vóóróndersteld, dat er verband is met de Asc.). Hieronder vinden wij zowel misdadige aanleg als strijders voor hogere ethische waarden. Immers, wie in een omgeving van dronkaards het eerst weigert mee te drinken begaat een „slechte daad", wordt minstens voor onbeleefd aangezien. Indien 9 sterker is, treedt natuurlijk de werking van deze sector, dus het moraliseren meer op de voorgrond. Men zit over iedere daad achteraf na te piekeren en krijgt daardoor gemakkelijk schuldgevoelens, die onbewust remmen bij een volgende daad. Er ontstaat licht een algemene ontevredenheid over de daden, die soms leidt tot de verzuchting: ik wou, dat ik mijn leven nog eens kon overdoen.

Heer 1\ *heer* 9. Men let bij het doen weinig op de ethische motieven, die er eigenlijk achter liggen. Daardoor is men niet amoreel. Men hecht niet aan een eigen moraal en volgt daarin slechts zijn omgeving. Zonder verband 1 en 9 is van doelbewuste, geestelijke groei geen sprake.

Heer 5 *in* 9. Dit is een gunstige stand, want de wil (5) verwezenlijkt zich in het denken (9). De begeerte (5) zoekt dus dadelijk naar de juiste middelen. Of het tot een daad komen zal, moet nog blijken uit het verband met heer 1 en Asc. De kans op handelen-van-binnenuit wordt erdoor vergroot.

Heer 9 *in* 5. Dit is een deel van de retrogradegang en allicht moeilijker. Het ideaal gaat niet de kant der daad op, maar terug naar de wil. Men zegt, bij het horen van een goed motief, van een aantrekkelijk ideaal, niet: „he ja, dat ga ik ook doen !" -- maar slechts: „he ja, dat zou ik ook wel willen." Slechts indien heer 9 vanuit 5 goed gaat naar de Asc. kan dat willen tot doen worden.

Heer 9 △ *heer* 5. Denken en willen op elkaar afgestemd, -- of, men weet (9) goed (△) wat men wil (5). In het beeld van de auto zijn stuurinrichting en motor goed, ja automatisch verbonden. Moet een bocht genomen worden, zo maakt de beweging van het stuurrad, tegelijk dat er minder gas gegeven wordt.

Heer 9 □ *heer* 5, heer 9 sterker. De belangstelling voor ethiek is hierbij zo groot, dat men vergeet de wil in te schakelen. Men zoekt zo lang naar middelen (9), dat men zich ten slotte gaat afvragen: „wat wil ik nu eigenlijk ? Wil ik het wel of wil ik het niet ?" In het beeld van de auto laat men de motor doelloos draaien, start men niet, omdat men *zoekende* is, waarheen men rijden zal.

Indien heer 5 sterker is, wint de aandrang het. De motor slaat gemakkelijk aan en men rijdt maar vast weg. Eigenlijk doelloos, maar in de vage verwachting, dat het doel zich wel vertonen zal. Als men iets wil, past men veelal onjuiste middelen toe, heeft althans moeite, de juiste wegen te vinden.

Heer 9 \ *heer* 5. In dit geval staan motor en stuurinrichting los van elkaar of worden ze door verschillende personen bediend, zoals dat op een schip gebruikelijk is. Maar zoals er dan iemand op „de brug" staat, die bevelen geeft aan de machinist zowel als aan de roerganger, zo moet er ook bij deze stand een „overbrugging" zijn, (liefst voor heer 1, of verband met de Asc.) of er bestaat gevaar voor ongelukken. Vooral het „aanleggen" van een schip, waarbij er geen contact is tussen de machinekamer en de stuurstoel is moeilijk. Of zonder beeldspraak: wat men wil doen gaat onzacht, met onnodige botsingen, waarvan anderen het slachtoffer worden of waardoor men zelf letsel krijgt.

De natuurlijke gang is van 5 naar 9, van 9 naar 1 en dan weer van 1 naar 5. Een complete retrogradegang wordt gevormd, wanneer omgekeerd: heer 1 in 9 staat, heer 9 in 5 en dan het contact 5-1 ontbreekt. Hier is een voortdurende verwijdering vanaf de realiteit (1) door het dromen (9) naar de diepe slaap of trance. Het is het tegendeel van „wakker" worden en voert tot mediamiciteit. Is er slechts één deel van deze retrogradegang, maar is deze niet compleet, zo zijn de gevolgen veel minder erg. Heer 1 in 9 alléén geeft dan hoogstens: vervuld zijn van één idee, waarin men (heer 1) geheel opgaat (in 9). Doch dergelijke personen zijn nodig in bepaalde gevallen. (Zie horoscoop Bismarck, bijlage Nr. 2).

Mensen met veel planeten in deze sectoren 1-5-9 en met een sterk verband tussen de heren ervan, nemen vaak minder zelf deel aan het werk, dan dat zij als chef of leider optreden. Hun tegenwoordigheid is voldoende; handeling ontstaat dan vanzelf. Zij behoeven er alleen maar te zijn. Gewoonlijk bemerkt men hun aanwezigheid het beste, wanneer ze .... wegvallen en het werk plotseling ophoudt.

Heer 1 *in* 1. Wanneer een heer van een sector *in* deze sector staat, vallen aanleg en verwezenlijking en werkelijkheid samen, wat natuurlijk een grote kracht geeft aan een dergelijke stand. Iemand met heer 1 in 1 is extreem-onafhankelijk, vindt alles beter dan een leven, waarin hij zich aan anderen zou moeten onderwerpen. „Ik ben ik !"

Heer 9 *in* 9. Denken blijft denken — soms zelfs: dromen blijft dromen. Voor idealisme en idealiseren gunstig.

Heer 5 *in* 5. Wil blijft wil — en daar wil op zichzelf slechts is een „verterend vuur", zó is deze stand zeer gunstig voor een krachtige wil, maar gevaarlijk voor de geborene zelf, als er geen contact is met 1, en dus de wil geen regelmatige afvloeiing vindt.

Hiermede is de analyse 1-5-9 ten einde. Bij de nu volgende synthese komt het er op aan, het *zwaartepunt* of *knooppunt* te vinden. Bijv. indien het verband is: 1 △ 5, 1 □ 9, 5 los 9, zo ligt het zwaartepunt in 1, dat met 5 en met 9 verbonden is. Is het verband 5 △ 1, 9 □ 5, 1 los 9, zo ligt het zwaartepunt in 5, en zo verder.

Indien de heren onderling sterk verbonden zijn, maar contact met de Asc. ontbreekt, zo ligt in deze persoon veel latente kracht, die echter maar kort, bij progressies, gelegenheid krijgen zal, zich in volle omvang te tonen. Een klassiek voorbeeld hiervoor is de horoscoop van Lenin (zie bijlage Nr. 3).

Omgekeerd geeft veel verband met de Asc. veel gelegenheid tot doen en al is er dan een zwak verband tussen de heren van 1, 5 en 9, zo lijkt men soms heel wat, maar is men intrinsiek toch

weinig sterk. Het spel van „schijn en wezen" drukt zich uit in de groene en rode lijnen bij de analyse van deze sector., het verschil tussen begaafden en geslaagden.

HET VERBAND TUSSEN DE SECTOREN 2-6-10 EN 1.

Zij die in de Kwaliteitscyclus het accent op dit drietal hebben, zijn in de wereld de echte *werkers*, de verwerkers van initiatief, van bevelen of van gedachten van anderen. (Natuurlijk weer: tenzij hun eigen 1-5-9 óók belangrijk is). Werken geschiedt in- en met de materie. En het gehele houvast op de materie ligt in deze sectoren opgesloten. De verhouding der sectoren 2, 6 en 10 is in één beeld weer te geven:

2 = een akker; deze is het *bezit* aan vermogen of aan vermogens, dat men bij geboorte meebrengt. Men kan op of in deze akker gaan werken, dan wel hem rustig laten liggen.

6 = de werkkracht; de werkkrachten of werktuigen, waarmede de akker bewerkt kan worden. Ook wel: de chemische samenstelling van de bodem, die bepaalt, wat er wel, en wat er niet op gezaaid kan worden.

10 de vrucht; deze is het resultaat van de bouw. Tevens: de verkoopcentrale, de markt, waar deze wordt heengebracht. De verkoopsom komt daarna weer in de 2e sector terug, maar thans als inkomen.

De heer van 2 geeft in 't algemeen meer aanwijzingen over de aard van het bezit, terwijl de aspecten met die heer en planeten *in* 2 het inkomen symboliseren. Iemand dus, met heer twee niet geaspecteerd en zonder planeet in 2 kan wel bezit hebben, reeds van huis uit, maar heeft moeite, een inkomen te verkrijgen.

De normale gang is 2-6-10: men begint met een zeker bezit, vindt. of maakt werktuigen, die bewerking van dit bezit mogelijk maken, en komt zó aan zijn vruchten. Bij de retrogradegang staat heer 10 in 6, benevens heer 6 in 2, terwijl eigenlijk dan nog heer 1 in 10 behoort te staan. Gedeelten van deze gang komen vaak voor en vinden zelfs toepassing in deze zonderlinge maatschappij; eigenlijk immers moesten ze niet vóórkomen. Daar bovendien huis 6 het ziektehuis is, kan de retrogradegang zeer licht tot pathologische toestanden aanleiding geven.

Ten slotte nog de belangrijke verhouding tussen de sectoren 6 en 10, waarbij het eerste staat voor beroep, het tweede voor roeping. Het eerste heeft een meer gedwongen karakter, leidt tot ondergeschiktheid, opgeborgen worden op kantoor, in fabriek of werkplaats. Het tweede is vrijer —geeft aanraking met publiek, beweging.

Heer 2 *in* 6 meer normaal dan omgekeerd. Dat is hij, die zich rekenschap geeft van zijn werkveld. Hij vraagt zich af: hoe is de samengesteldheid van de grond, hoe zijn mijn werktuigen, hoe kan ik op de beste manier mijn akker bewerken ? Men gaat met een kluitje grond (2) naar het laboratorium en laat het daar chemisch onderzoeken (6).

Heer 6 *in* 2, is een stukje retrogradegang. Men gaat met het laboratorium (6) naar zijn akker (2). Dan zijn dus niet langer de vruchten (10) primair, maar experimenteren met de grond. Mensen met deze stand maken van hun tuin een „proeftuin", proberen van alles met hun

bezit, vermogen of vermogens. En, zoals de scheikundige zelden zelf de vruchten plukt van zijn onderzoekingen, zo ook plukken deze mensen niet zelf de vruchten van hun werkkracht, maar werken voor anderen en krijgen dus uit hun „beroep" hun inkomen. Dit is het leger van de echte ondergeschikten, die nooit met publiek in aanraking komen (geen 10), vaak een zaak groot maken en zelf weinig inkomen hebben, maar betrekkelijk vast (2).

Heer 2 △ *heer* 6 geeft werktuigen, die ten volle berekend zijn zowel op de grondsoort als op de capaciteit van de akker. Dat is dus eigenlijk het beste. Een goed verband tussen heer 2 en heer 6 is voor aanleg nog beter dan heer 2 in 6. Staat heer 2 in 6, zo gaat men wel zoeken naar de beste werktuigen, maar het 6e kan op zichzelf wel zwak zijn en dan krijgt men ondanks zijn zoeken geen geschikte werktuigen. Bij een goed aspect tussen de heren zijn de werktuigen geschikt voor de akker.

Heer 2 □ *heer* 6 en 2 sterker. Men heeft te weinig, of te zwakke werktuigen, of te geringe werkkracht voor de akker. Het gevolg is, dat men een deel van zijn akker — van zijn vermogens -- laat braak liggen.

Heer 2 □ *heer* 6 en 6 sterker; nu zijn de werktuigen te zwaar voor de akker (een stadstuintje met een stoomploeg). Het gevolg daarvan is natuurlijk, dat men het een na het ander probeert en aldoor zijn veld omwoelt. Als er dan niet bovendien een goede 8e sector is, krijgt men roofbouw. Roofbouw op eigen vermogens; interen. Het 8e gezien als mest voor de akker, 2 = waarde, 8 = Umwertung.

Heer 2 \ *heer* 6. Er is een akker en er zijn werktuigen, maar men gebruikt die werktuigen niet voor eigen akker (misschien is er toch wel een brug, die naar eigen akker terugvoert, maar dat is niet altijd het geval). Men heeft soms bepaalde vermogens, maar mist de werktuigen of gelegenheden er iets mee te doen, of werktuigen, waarmee men in verband met eigen vermogens niets kan doen. Mensen bijv. die muzikaal zijn, maar geen verband met de 6e hebben, zijn amateur, kunnen soms wel iets ermee verdienen, maar er geen beroep van maken, terwijl zij dan andere capaciteiten hebben, waarmee zij een beroep uitoefenen. Het kan dan nog heel goed zijn, dat het musiceren ook geen roeping is, maar b.v. iets om bij te verdienen, want roeping staat in 10.

Planeten in 2 of 6 geven aan, dat er een gedeelte is, waarop gewerkt kan worden. De secundaire dingen komen meer voor de dag, de blauwe en gele verbanden krijgen meer invloed; maar die zijn lang zo sterk niet, omdat het dan niet gaat over bepaalde vermogens, want de heren van de sectoren blijven toch altijd „aanleg".

Verder hangt het nog er van af, welke van de twee (2 of 6) verband heeft met de Asc. of heer 1. Als 10 verbonden is met Asc. kan men zijn roeping volgen; alleen, als 10 niet verbonden is met 2, zal men daaruit niet voldoende inkomsten krijgen (maar kan dan toch wel uit andere hoofde inkomsten hebben).

Verband tussen 6 en 10. Beter is het, als heer 6 in 10 staat, want dan zijn beroep en roeping één. Dat betekent altijd, dat men iets met meer plezier doet. In strikten zin betekent het natuurlijk ook, dat men zijn werkkracht (6) op de markt (10) brengt, dus zich aanbiedt als werkkracht. Verder betekent het ook, dat men daarbij een betrekking krijgt, waardoor men

met publiek in aanraking komt. Over het algemeen geeft de 6e sector beroepen aan, waarbij men niet met publiek in aanraking komt; ambtenaren, employees, etc. Loketambtenaren vallen onder 10; winkeliers eveneens. Particuliere- en wijkverpleegsters 10; ziekenhuisverpleegsters 6. Een gedeelte van de ambtenaren valt onder 11; kiesrecht en wetgevende macht onder 10; schooi-commissies, oudercommissies etc. onder 11. Wat met de samenleving te maken heeft valt onder 11. De staat als machine is 10, staat als samenleving is 11.

Het bepalen van een beroep voor iemand is zeer moeilijk. De bedoeling is immers, dat men met een beroep in zijn levensonderhoud voorziet. En dan komt het erop aan, te zien, of 10 dan wel 6 het beste verband heeft met 2. Maar daarnaast is het psychologisch van belang, in zijn beroep de zieleconflicten te sublimeren.

Heer 6 *in* 10 heeft zijn beroep als roeping. Men kan soms zeggen: is tegelijk producent (6) en verkoper (10). Want inderdaad heeft 6 meer te maken met produceren, 10 meer met verkopen.

De verhouding 2-6-10 is immers ook te zien als: 2-natuurproduct, b.v. graan op de akker, wol op het schaap, katoenvezels in de vrucht, enz.; 6-het bewerkte product, b.v. gezuiverd en gemalen graan, meel, gesponnen wol, dus garen, geweven garen, dus „stof", ijzer uit erts, enz.; 10-het afgewerkte product, b.v. een broodje, een pak kleren, een schoen, een ijzeren hark.

Heer 10 *in* 6, behoort weer tot de retrogradegang. De natuurlijke gang van zaken zou zijn: eerst de koopwaar te onderzoeken, dan op de markt te brengen. Nu echter geeft deze stand: koopwaar van de markt (10) gaan onderzoeken (6). Hieronder valt dus de gehele z.g. „keuringsdienst", die feitelijk overbodig moest zijn en een degeneratieverschijnsel is, ontstaan als correctie op gemis aan plichtsbesef (10) en onderscheidingsvermogen (6).

Het betekent verder: controleren van het afgewerkte product. B.v. bij Philips: het onderzoeken van elke gloeilamp. Of: roeping (10) uitoefenen op de wijze van beroep, zoals dat gebeurt bij de kunstenaar (muziek, schilderen), die lessen moet geven of in een strijkje dag in dag uit mee moet strijken. Het „vrije bedrijf", de „vrije concurrentie" (10) is door deze stand gebonden (6).

Heer 6 △ *heer* 10 heeft hij, bij wie beroep en roeping samengaan. Het kan dan zijn, dat hij een beroep uitoefent, dat tegelijk zijn roeping is. Het kan ook zijn, dat hij een beroep uitoefent en daarnaast tevens zijn roeping kan uitleven. Iemand kan b.v. als beroep op kantoor zijn, maar als roeping tuinieren, wat hij dan tegelijkertijd uitoefent. Of catechiseermeester op zondag en in de week op kantoor b.v. bij een goed verband.

Heer 6 □ *heer* 10 en 6 sterker. Het gelukt niet, de roeping te volgen en het beroep geeft uiteraard geen bevrediging. Dit niet-bevredigd-zijn veroorzaakt de beroepsneurosen; de geborene vlucht in de ziekte (6) om aan zijn beroeps(6)plichten (10) te ontkomen. Als hij ziek is, immers, verliest de wereld (10) het recht, hem verwijten te maken. Bij een oppositie en 6 sterker, kiest men de zekerheid van het vaste beroep (6) boven de kansen op de wisselvalligheden van de publieke gunst, maar men is dan nooit tevreden over zijn keus.

Heer 6 ☐ *heer* 10 en 10 sterker. Het publiek als zodanig doet een beroep op iemand, waardoor deze voortdurend leeft aan de grens van zijn capaciteiten. Als dergelijke lieden in de handel zijn, moeten zij dikwijls nee-verkopen, omdat zij niet meer voorradig hebben. In elk geval kunnen zij zeggen, dat zij hun roeping kunnen volgen, maar dat daarbij het beroep in de knel raakt. Is het een oppositie, dan ziet men hen een tijdlang beide naast elkaar handhaven, maar tenslotte voor de keus gesteld worden om of het een of het ander te nemen, waarbij zij meestal 10 kiezen.

Heer 6 \ *heer* 10. Men heeft een beroep en misschien ook een roeping, of misschien heeft men een roeping en geen beroep. Het hangt ervan af, welke van de 2 verbonden is met de 2e sector. Meestal is er bij 10 en 6 los geen conflict tussen beroep en roeping; dan wordt men iets en kan men later iets anders worden, zo doet men dat. Bij 6-10 los met klemtoon op 10 kan men winkelier zijn; is 10 niet, maar 6 wel verbonden met 2, dan moet men een beroep uitoefenen, kan men geen roeping volgen, tenzij als onbezoldigde baan of ere(10)baan.

Wanneer 10 en 2 verbonden zijn en 10-6 staan los van elkaar, kan men alleen geld verdienen, door zich in het publiek te vertonen, maar zal men niet eigen vruchten aan de markt kunnen brengen, maar optreden als winkelier e.d.: verkoop van anderer producten.

Heer 10 *in* 2 is het best. Hierdoor verkrijgt iemand door zijn optreden in het publiek inkomsten; hij wordt voor de vruchten van zijn arbeid beloond.

Heer 2 *in* 10 is heel iets anders. Men brengt a.h.w. zijn hele akker op de markt — niet de vruchten ervan. Of men kan zeggen: ik koop mij met mijn bezit publiek aanzien. In ieder geval wordt een groot gedeelte van bezit en inkomen besteed voor het ophouden van stand. Soms poogt men zich roem of eer te verschaffen door het afstaan van grote giften aan de publieke kas.

Heer 10 △ *heer* 2 is natuurlijk het prettigst, want hier is de geregelde wisselwerking tussen het publiek en de geborene. Hij wordt voor zijn „waar" (10) behoorlijk betaald. Alles is betrekkelijk en men wordt bij deze stand alleen nog niet miljonair. Wel geeft het aan, dat tussen de inkomsten en de behoeften een zeker evenwicht is. Men heeft dan het gevoel, altijd genoeg te hebben.

Heer 10 ☐ *heer* 2 en 10 sterker. Het publiek is sterker en er is dus meer aanbod dan vraag in het artikel, dat men verkoopt, waardoor de prijs gedrukt wordt. Of, het publiek vraagt waren, die men niet, of slechts met moeite leveren kan. In ieder geval: te weinig verdienste in verhouding tot de gepresteerde arbeid. Is 2 sterker dan moet het publiek meer betalen, is de vraag naar het artikel, dat men verkoopt, groter dan het aanbod. Dikwijls bevordert men deze toestand kunstmatig.

Heer 10 \ *heer* 2. Het hele optreden in 't publiek heeft niets te maken met geld-verdienen. Hier komt men op het gebied der erebaantjes, in alle soorten en gradaties. Er kán roeping zijn, zich aan de publieke zaak te wijden, maar meestal natuurlijk niet. Wanneer 2-6-10 geheel los van elkaar staan, is er noch interesse voor geld, noch voor baantjes, noch voor eer. Men laat vaak zijn geld zelfs door anderen beheren en leeft zoveel mogelijk naar eigen smaak.

Na deze beschouwingen onderzoeken we het verband met heer 1 en met de Asc. Verbindingen met de laatste zijn gewichtig als gelegenheden, met de eerste tellen ze mee voor aanleg. B.v. ligt het accent van 2-6-10 in 6 en gaat vandaar een goed aspect naar 1, zo zal een beroep als ondergeschikte de weg van de minste weerstand zijn.

Gemis aan verband met de Asc. betekent onherroepelijk, dat men op een progressie wachten moet, wil de aanleg zich realiseren.

Heer 2 △ met *Ascendant* geeft gelegenheid om geld te verkrijgen —behoeft niet zijn te verdienen, ook heer 2 in 1 is soms goed; men kan gemakkelijk aan geld komen. Een goed aspect van heer 2 met de Ascendant is hetzelfde. Elke planeet in 2 is een bepaalde gelegenheid. Het is een aanwijzing om langs een bepaalde weg geld te krijgen. De stand in teken geeft daarna een verdere detaillering die grote verschillen kan opleveren. B.v. Apollo als heer 1 in 2 in Leo is royaal; zelfde stand, maar in Virgo is zuinig.

Heer 6 verbonden met *Ascendant*. Nu moet men werken voor zijn brood; is het verband goed, dan krijgt men gemakkelijk een baantje; is het slecht dan krijgt men wel een baantje, maar altijd een minder prettig, dat telkens afbreekt. Men vindt dan wel weer een ander, maar altijd een vervelend, een, waarbij wat annex is.

De „beroepswerkelozen" hebben geen verband tussen 1 en 6 of Ascendant en 6. Wel enig verband tussen 11 en 2, want zij krijgen van de gemeenschap steun. Zij worden op een bepaalde wijze door de gemeenschap geholpen.

Heer 10 verbonden met *Ascendant*. Is het een afflictie, zo moet men het niet hebben van publiciteit en krijgt men op een of andere manier een slechte naam. Een slecht verband tussen heer 1 en 10 maakt, dat men zelf (1) zijn reputatie (10) op het spel zet en zelf verkeerd optreedt. Bij 10 in slecht verband niet 12 kan het laster zijn, maar het kan evengoed zijn, dat het verdiend is.

Heer 2 *in* 2. Dit wijst op het vermogen om bezit te kweken: bezit (2) wordt inkomen (2) of bezit blijft bezit. Natuurlijk is de aspectering van veel belang.

Heer 6 *in* 6. Nu is men de geboren werker: knecht blijft knecht.

Heer 10 *in* 10. Deze stand tekent de geboren gezagsman — op welk niveau dan ook.

Ten slotte, wanneer er geen verband is tussen 1 en 10, heeft men geen gevoel van roeping, voelt men zich niet tot iets bepaalds „geroepen". In dat geval gaan natuurlijk andere factoren sterker spreken: afkomst of traditie, indien 4 en 10 verband hebben met 1. Of maar zonder meer de planeet, die goed naar de Asc. gaat, met uitschakeling van de rest. Of een planeet, die verschillende conflicten gunstig naar de Asc. brengt. (Zie b.v. Horoscoop-bijlage, voorbeeld Nr. 11).

HET VERBAND TUSSEN DE SECTOREN 3-7-11 EN 1.

Het teken Gemini is: de allereerste aandacht naar buiten. Dat merkt men als men kennissen maakt en bij kennisneming. Overeenkomstig vinden wij in de derde sector dan: de aanleg van

iemand om kennis te nemen van dingen of om kennissen te maken. Op kennismaking volgt kennisuitwisseling.

Zodra men iemand beter kent, komt het tot een zeker soort van samenwerking (7). Men kan alleen met iemand iets uitwisselen, als de ander iets heeft, wat men zelf niet heeft en omgekeerd. Dat is de meest primitieve vorm van kennismaking, ruilhandel. De meest-intense is in het huwelijk aangegeven. De samenwerking van de 7e sector berust op polarisatie; het is een samenwerking, die berust op twee mensen, die elkaars tegenstelling en aanvulling zijn.

Dat moet leiden tot samenleven en dan komt men in de 11e sector, de „samenleving" terecht. Dat is: de samenwerking met velen. Vandaar dat elke kring, die groter is dan 2, een samenleving genoemd kan worden: elke vereniging, club, vriendenkring vinden we in XI.

Retrograde is de gang, wanneer heer 1 in 11, heer 11 in 7 en heer 7 in 3 staat. Dan krijgen we bij heer 1 in 11 mensen, die regelrecht naar een kring, een samenleving gaan. Men komt in een club, kijkt er wat rond, zegt: „die staat mij aan", trekt hem uit de club en gaat over tot een samenwerking met z'n beiden. Als heer 7 daarbij in 3 staat, wil men na een poosje elke samenwerking weer losser maken. Daarbij treden dan min of meer degeneratieverschijnselen op.

Heer 3 *in* 7 losse kennismakingen, die leiden tot samenwerking.

Heer 7 *in* 3 (is weer een retrogradegang). Elke samenwerking laat na een poosje los. Mensen, met wie men zeer sterk verbonden is, verliest men weer uit het oog. Daarbij behoeft heer 7 in 3 niet eens geafflicteerd te zijn. Ook bij goede aspectering doet zich dit voor; dan is het echter gelukkig, dat de samenwerking minder wordt. Stel voor, dat iemand heer 1 in 7 heeft. Die begint heel spoedig met samenwerking, zelfs tè gauw. Staat daarbij heer 7 in 3 met goede aspecten, dan raakt hij ook weer van die samenwerking af.

Verkeerd wordt het pas, wanneer ook heer 11 in 7 staat, of er slecht verband is tussen 11 en 7; dan vertoont zich het degeneratieve.

Vooral in het politieke leven is dit: „Heer bescherm mij tegen mijn vrienden" van toepassing. Ministers b.v. vallen onder 7, (maar niet alleen onder 7). Op verschillende kantoren, waar b.v. afdelingschefs met elkaar moeten samenwerken, valt ook dat onder 7 (collega's).

Heer 3 △ *heer* 7. 3 is allereerst: aandacht, kennis in alle opzichten, kennissen, die men maakt. Een goed verband tussen 3-7 betekent, dat men komt tot uitwisseling, relaties intensifieert.

Heer 3 □ *heer* 7 en 3 sterker. Deze personen willen wel voortdurend kennissen hebben, maar zullen na de kennismaking niet tot grotere samenwerking komen. Men wil over het algemeen los blijven staan, zichzelf blijven. Men wil wèl naar een ander luisteren, doch zich niet binden. De 7e sector is immers vrij sterk de sector van „binding". Als bij conflict 3-7 3 sterker is en zich daarnaast nog een conflict 1-7 vertoont, kan men er bijna zeker van zijn, dat dergelijke personen nooit trouwen. (Kans op huwelijk niet meer dan 10%).

Heer 3 □ *heer* 7 en 7 sterker. Men gaat reeds over tot uitwisseling of samenwerking als men nauwelijks iemand kent; in zekere zin geeft dat voorbeschikking voor „liefde op 't eerste

gezicht", In het algemeen duidt het op overdrevenheid, en houdt de samenwerking ook nimmer stand.

Heer 3 \ *heer* 7. Nu heeft de samenwerking niets te maken met kennismakingen. Men kan een groep kennissen hebben, naast anderen, waarmee men samenwerkt, maar beide staan los van elkaar.

Nemen wij de 7e sector als huwelijkshuis, dan krijgen wij bij een conflict 3-7 en 3 sterker, dat de grote hoeveelheid kennissen, die iemand heeft, verwoestend werkt op het huwelijk. Men moet veel uit spreken, veel reizen, veel bij de weg zijn, waardoor het huwelijksleven schade lijdt. Bij conflict 3-7 en 7 *sterker*, krijgen wij degenen, die door hun huwelijk hun kennissenkring kwijt raken.

Heer 7 *in* 11 is weer het normale. Eerst werkt men samen met één en die samenwerking wordt uitgebreid tot anderen; men werkt samen in club of groepsverband.

Heer 11 *in* 7 zijn zij, die in een vereniging komen, iemand eruit pikken en met hem gaan samenwerken.

Heer 7 △ *heer* 11. Alles gaat vlot. Dat zijn zij, die na uitwisseling van gedachten ook werkelijk willen komen tot samenleving. Gewoonlijk uitstekende verenigings- of clubleden.

Heer 7 □ *heer* 11 en 7 sterker; daarbij vindt men (de 7e sector genomen als huwelijkshuis) dat het huwelijk de vriendenkring uit elkaar trekt, wat heel dikwijls gebeurt; als iemand trouwt, raakt hij daardoor zijn vrienden kwijt. Wanneer iemand door een bepaalde verbintenis-met-één, de samenwerking met velen moet opgeven. Dat is niet altijd een vooruitgang.

Heer 7 in conflict met 11 kan ook wel eens goed zijn; als men slechte vrienden heeft en daarvan gered wordt door het huwelijk. Maar dan heeft men een geafflicteerd 11e sector, waardoor de slechte vrienden worden aangegeven.

Ieder mens moet zijn eigen plaats in de samenleving zoeken. Wie een slechte 11e sector heeft, vindt dat heel moeilijk, want de samenleving is moeilijk. Maar ook een slecht verband 5-11 geeft veel moeite zijn plaats in de samenleving te bepalen. Men denkt nu eens teveel, dan weer te weinig van zichzelf of van anderen. Hier ligt immers de tegenstelling tussen middelpunt en kring.

Heer 7 □ *heer* 11 en 11 sterker, wijst op mensen, die zoveel vrienden en verenigingen hebben, dat het huwelijk daardoor verkeerd gaat.

Heer 7 \ heer 11. Deze twee kringen grijpen naast elkaar, wat betekent, dat de vriendenkring los staat van het huwelijksleven.

Bij een *goed* verband heeft men naast het huwelijk ook het verenigingsleven. Men kan bepaalde avondjes hebben, waarop men aan verenigings- leven meedoet, zonder dat het huwelijk daaronder lijdt. Bij zo'n goed verband en 7 sterk, gaat men samen bridgen, toneelspelen of wat ook. Is 7 daarbij niet zo sterk (vooral 1-7 niet) dan volgt daaruit, dat beide afzonderlijke avondjes hebben, ieder op een ander terrein.

Heer 11 *in* 3 is normaal. Het betekent, dat men in de samenleving, in het verenigingsleven nieuwe kennissen opdoet. Zo gaat het toch meestal. Men hoort van het bestaan van een vereniging, of van een te houden voordracht (3). Men bezoekt deze, spreekt met spreker of spreekster (7) en wordt lid van de vereniging (11). Dan komt men in de vereniging vanzelf tot nieuwe kennissen. Dat is een regelmatige gang; die niet ergens hier of daar moet stuiten; vooral niet op de 3e.

Wanneer de 3e moeilijk is aangesloten aan de Asc. helemaal los staat of per oppositie, — kan men slecht kennissen opdoen. Men gaat achteraf zitten en vereenzaamt hoe langer hoe meer.

Wanneer de 3e verbonden is aan de Ascendant staat men meer open voor alle dingen; daarom is een goed verband 1-3 nodig voor alzijdige belangstelling. Mensen, die slechts voor één ding belangstelling hebben, vereenzamen toch op de duur.

Heer 3 *in* 11 is veel moeilijker; dat zijn zij, die geen kennissen hebben maar iedereen is dadelijk „vriend". Daarbij is er nog helemaal geen samenwerking geweest; ze hebben soms geen notie van samenwerking, maar promoveren elke kennis direct tot vriend.

Heer 11 △ *heer* 3 gaat alles goed. Men heeft aandacht en verstaat de kunst van samenleven. Door zijn kennissen komt men in verenigingen en die verenigingen geven nieuwe kennissen. Of men er wat mee doet, ermee samenwerkt, moet dan nog blijken uit 7.

Heer 11 □ *heer* 3 en 11 sterker, wijst op hen, die een vaste kring van vrienden hebben en geen nieuwe kennissen willen maken. Die zelfs, wanneer zij verhuizen naar een andere plaats, naar de oude vrienden gaan en geen nieuwe wensen. Ook zij vereenzamen op de duur.

Heer 11 □ *heer* 3 en 3 sterker. Thans klagen de vrienden: nu ben ik zo'n oude vriend van je en als ik bij je kom, heb je altijd anderen bij je. De kennissen doen dan de vrienden verdwijnen.

Is er een goed aspect, dan houdt men zijn vrienden, zowel als de kennissen en dan heeft men direct het contact met de oude vrienden weer terug.

Bij een conflict staan vrienden en kennissen tegenover elkaar.

Heer 11 \ *heer* 3. Er is een vriendenkring en een kennissenkring, die geheel los staan van elkaar. Men houdt ze meestal heel goed uit elkaar; een kennis is een kennis, maar een vriend is een vriend.

3-7-11 verbonden en alleen 3 *verbonden met Ascendant*. Dan heeft 3 in hoofdzaak de mogelijkheden en zal de kennisname, de aandacht op zichzelf overwegend zijn. Alles draait dan tenslotte daarop uit. Hebben zij eenmaal de kennis te pakken, dan gaat het wel. Hebben zij eenmaal een relatie beet, dan komen ze verder - of niet - al naar 3-7-11 verbonden zijn, goed of slecht.

Hebben zij daarbij een uitgaand vierkant, zo moeten zij vechten om een relatie te krijgen. Is het een ingaand vierkant, dan ontlopen de relaties hen telkens. Bij een oppositie aarzelen ze voortdurend, zal ik of zal ik niet die relatie aanknopen. Bij een goed aspect loopt alles gemakkelijk; men kan heel gemakkelijk relaties krijgen.

Heer 7 *verbonden met Ascendant*, dus klemtoon op 7. Dan wordt het moeilijker. Men kan nooit beginnen met een losse relatie, maar wordt direct aan iemand vastgekoppeld. Wanneer men b.v. in een of ander grote inrichting komt, waarin men gedwongen wordt men iemand samen te werken, zonder dat men die van te voren kent. Zo wordt men telkens in een soort van gedwongen samenwerking gebracht, die niet het gevolg is van vroegere kennismaking en staat men altijd wildvreemd tegenover de mensen; van de aspecten hangt dan natuurlijk af, wat het resultaat zal zijn.

Met klemtoon op 7 kan ook heer 11 vierkant of oppositie 7 staan, net als met 3. Dan is de rechte samenwerking niet te vinden. Bij een ingaand vierkant wordt men gedwongen, bij een uitgaand vierkant zoekt men meestal zelf de mensen, met wie men gaat samenwerken. Bij een ingaand vierkant moet men meestal een houding naar binnen aannemen.

Heer 11 *verbonden aan Ascendant*. Dat is nog moeilijker, want nu zit men in een of andere vereniging, maar heeft die niet uitgezocht. Men slaat 3 of 7 over en begint direct met 11. Men verhuist b.v. naar een andere plaats, gaat in een afdeling van een vereniging, waarvan men reeds lid is, maar vindt niet de rechte kennismaking, noch samenwerking, blijft lang: de vreemde eend in de bijt.

Heer 3 *in* 3. Kennissen blijven kennissen.
Heer 7 *in* 7. Partners blijven partners.
Heer 11 *in* 11. Vrienden blijven vrienden.
In de soort van contact komt op die wijze weinig verandering

HET VERBAND TUSSEN DE SECTOREN 4-8-12 EN 1.

Deze sectoren komen overeen met de watertekens en zijn dus eigenlijk sectoren van bewustwording. Bewustwording is eerst gewaarwording, als zodanig nog grotendeels onbewust. Men is nog niet toe aan het positieve verzamelen of inzamelen, (dat altijd met oordeel des onderscheids gaat !) maar men krijgt indrukken, langs lijnen van negativiteit, ook zonder ernaar te zoeken. Men is als Zachur, uit het bekende sprookje van Zachur mit dem Sacke, en schuift alles wat begeerlijk lijkt, in zijn zak. Zo is de 4e sector, waarmede de bewustwording begint, als een enorme schuur, waarin van alles kan worden opgetast.

Het verzamelde moet echter niet rustig in de schuur blijven liggen. Evenmin als het opgenomen voedsel in de maag blijft. Er moet een proces van omzetting volgen. Objectief moet men ermee gaan werken, proberen er een hogere waarde aan te geven. Subjectief moet men leren, van zijn bezit te genieten, alles eruit te halen. Zoals men zijn voedsel moet vernietigen als zodanig, wanneer men ervan ten volle genieten wil, er alle voedende bestanddelen wenst uit te halen. Dat moet men in aanleg in 8. Positief: genieten. Negatief: vernietigd worden.

Wanneer ten slotte alles genoten is, wanneer de „Umwertung" heeft plaats gehad, wordt het object waardeloos en kan worden geofferd (positief) of losgelaten (negatief). Dit is in aanleg weergegeven in 12, waarin de negatie het duidelijkst aan de dag treedt.

De retrogradegang is hier bijzonder fnuikend, omdat de beweging naar-binnen gericht is en de verwoestingen ook daar worden aangebracht. In 't kort weergegeven luidt hij aldus:

Heer 1 *in* 12. = zoeken naar offers (bij zichzelf of bij anderen !).
Heer 12 *in* 8 = van offers genieten.
Heer 8 *in* 4 = genietingen verzamelen.

Meer gedetailleerd krijgen we het volgende:

Heer 4 *in* 8 is een zeer goede stand, want zodra er iets verzameld is, wordt het meteen verwerkt. Men houdt dan a.h.w. een lege schuur, waarin voortdurend van alles kan geborgen worden. Zo iemand zit dus nooit met opgehoopte ballast. Daarom is dat een bijzonder goede stand en buitengewoon behulpzaam voor occult werk. Immers, de grootste belemmering op weg naar het occultisme is, dat men te lang aan zijn emoties blijft hangen. Alle emoties moeten meteen worden afgewerkt; dan is men weer vrij. Wanneer dan bovendien nog heer 8 in 12 staat is het ideaal. Dan volgt op het verwerken ook het wegdoen, zodat de schuur weer helemaal leeg is. (Deze stand komt echter zelden voor).

Heer 8 *in* 4. De retrogradegang is hier bijzonder moeilijk. Het geeft: het verzamelen van genietingen. Dat wordt dus het genotzoeken. Dan wordt niets omgezet, maar integendeel, elk ding behoudt zijn primitieve waarde, het onderbewustzijn wordt overbelast. Er is geen verdieping van emotie maar herhaling van de prikkel.

Heer 4 △ *heer* 8 betekent, dat het verzamelde behoorlijk verwerkt wordt. Het is typisch hoe in verband met dit verzamelen men werkelijk fysieke moeilijkheden krijgen kan bij slechte aspecten tussen 4 en 8, want zoals het 4e is verzamelen, opnemen van voedsel, is het 8e dan: het omzetten van voedsel en nu moeten wij eens opletten, dat mensen met een moeilijke 4e sector ook moeite hebben met eten, het gevoel hebben, dat hun maag vol is. Bij een conflict tussen 4 en 8 het voedsel ook niet kunnen omzetten en dat is, vooral wanneer een van de twee in 6 staat aanleiding tot constipatie. Is 4 in 6, dan is het opnemen ziekelijk, is heer 8 in 6, dan is de omzetting moeilijk, terwijl in dit verband de 12e natuurlijk te maken heeft met stoelgang.

Bij Mars in 4 b.v. kan het een der ouders zijn, die hardhandig optreedt, waardoor het kind sterke emoties ondergaat. Hierdoor raakt de maag in de war en het kind kan niet eten. Of: bij emoties van toorn kan men niet eten; Mars geeft daar acute maag catarrh. Vulcanus: een „zenuw-maag", Saturnus geeft het gevoel van kou, of van stenen op de maag. Heer 8 in 4 en 4 in slecht verband met 1 geeft- misselijkheid; het voedsel wil niet weg langs de weg van 4-8-12, maar het wil weer terug.

Heer 4 □ *heer* 8 en 4 sterker. Het verzamelen overheerst. Het geeft hen, die alles maar verzamelen, zonder uitzoeken, zonder regel. De verzameling wordt niet gebruikt om ervan te genieten. Alleen het verzamelen telt voor hen.

Heer 4 □ *heer* 8 en 8 sterker, wijst op hen, die, als ze iets verzameld hebben, het direct proberen om te zetten, het gaan bekijken en bekijken, ervan genieten, net zo lang tot het stuk gaat. Dan overheerst het vernietigen.

Heer 4 \ *heer* 8. Dat wat men omzet heeft niets te maken niet wat men verzamelt, terwijl dat wat men verzamelt. niet wordt omgezet, tenzij bij toeval (occasioneel).

Heer 8 *in* 12 is ideaal: Hier volgt op het verwerken ook het wegdoen, zodat de schuur weer helemaal leeg is.

Heer 12 *in* 8 is genieten van offeren. Offeren is dan een soort van genot; men geniet dan ook van het offeren van anderen. Bij conflicten kan dat een soort sadisme worden (positief) of masochisme (negatief).

Heer 8 △ *heer* 12. Men heeft genoten, wat er te genieten is en kan er afstand van doen. 't Kan ook zijn, dat men het heel rustig behoudt, want er is geen gedwongenheid om te offeren, noch van buitenaf, noch van binnenuit.

Heer 8 □ *heer* 12 en 8 sterker. Men wil er aldoor van genieten en kan het niet opgeven. Als het een echt conflict is, kan men ervoor komen te staan, dat men het moet opgeven. Bij zo'n conflict hoort men wel eens: ik sla de rommel liever kort en klein, dan het bij een ander te zien, d.i.: ik vernietig het liever dan dat ik er een ander van laat genieten.

Heer 8 □ *heer* 12 en 12 sterker. Zonder er zèlf van genoten te hebben, doen zij afstand. Offeren vooronderstelt, dat het van binnenuit gaat: men kan het doen, dus los laten, maar doet het vrijwillig. Overgeven is gedwongen zijn los te laten. Offeren is positief; overgeven is negatief.

Heer 8 \ *heer* 12. Hierbij heeft dat, wat men geniet en dat, wat men offert, niets met elkaar te maken. Iemand kan dan b.v. ontzaglijk genieten van drank, maar met het grootste plezier zijn winterjas weggeven.

Heer 12 *in* 4 is weer gunstig, want dan worden „abstracties" (12) verzameld en die nemen niet veel plaats in. Dus dat, waarvan afstand is gedaan, kan weer praktisch worden aangewend.

Heer 4 *in* 12 met overslaan van 8, betekent, dat men, zodra men iets verzameld heeft, er direct ook weer afstand van doet, zonder dat men er eerst zelf van genoten heeft.

Heer 12 △ *heer* 4 is natuurlijk heel gunstig.

Heer 12 □ *heer* 4 en 12 sterker. Nu wil men niet meer verzamelen, wil men leeg blijven, van alles afstand doen, legt men desnoods de gelofte van armoede af. Men is niet gelukkig, zolang men nog een cent in zijn zak heeft.

Heer 4 □ *heer* 12 en 4 sterker. Men kan geen afstand doen, omdat men het verzamelde wil houden, 4 sterker en conflict: daar vindt men van alles en nog wat verzameld, terwijl men van niets afstand kan doen. Men wil wel offeren, maar kan het niet.

Heer 12 \ *heer* 4. Datgene wat men verzamelt en datgene waar men afstand van moet doen, hebben niets met elkaar te maken.

Heer 4 *in verband met Ascendant*. Het hoofdaccent ligt op het verzamelen. Dat is altijd het best. Als het begin verbonden is met Ascendant is dit altijd het meest eenvoudig, het meest

wenselijk. Men begint immers bij het begin, hier met verzamelen en dat gaat goed of niet goed, al naar de aspecten zijn.

Alleen *heer* 8 *in verband met Ascendant.* Men begint direct met genieten of omzetten of vernietigen, zonder dat er eerst verzameld is; b.v. genieten van verzamelingen van anderen, musea e.d. Het kan ook betekenen, dat men eenvoudig een verzameling erft, waarmee men geen raad weet. Zijn 4-8-12 verbonden en erft men dan een verzameling van een ander, zo gaat deze naar iemand, die deze waardeert. Men kan ook genieten van geestelijke gaven, van mooie boeken, van studie (3-8 goed verband). Indien 4 los is, speelt het verzamelen helemaal geen rol in het leven. Het genieten behoeft niet ongunstig te zijn. Genieten van Kunst is groei voor het Zelf. Alleen als het *doel* gaat worden, loopt het mis.

Alleen *heer* 12 *in verband met Ascendant*. Dit levert de grote moeilijkheid op, dat men (bij conflict-verband) steeds het gevoel heeft, door schuldeisers te worden achtervolgd, zonder dat men zich bewust is, waar, wanneer en hoe de schulden zijn ontstaan. Verder begint hier elke bewustwording met „loslaten". Men realiseert dus pas, wat iets betekent, als men het kwijt is!

Heer 4 in 4 geeft neiging tot verzamelwoede.
Heer 8 in 8 geeft behoefte aan vernietigen en genieten.
Heer 12 in 12 geeft behoefte aan loslaten, opgeven, offeren ook waar het niet van belang is.

HOOFDSTUK III.

DE KWANTITEITSCYCLUS.

Naast de vorige cyclus komt nu deze, die van 'veel minder belang wordt, wanneer in de Kwaliteitscyclus niet een goed niveau gevonden wordt. Geeft de eerst besproken cyclus aan, (in beeldspraak) of iemand fijn geweven damast is, dan wel een ordinair katoentje, deze kwantiteitscyclus leert, of hij van zijn stof een hele „rol" is, dan wel een stukje van slechts enkele ellen lang ! Men onthoude dus goed, dat deze cyclus aan waarde en waardering inboet, indien er niet een zeker *niveau is*.

De verbanden, die moeten worden onderzocht zijn resp. 1-2-3-4, 5-6-7-8-, 9-10-11-12, beide laatste ook weer in verband met 1.

Heeft men 1-2-3-4 verbonden, zo doet men op enigerlei wijze mee aan *pionierswerk*, is het sterkst *consument*.

Zijn 5-6-7-8 sterk verbonden, zo heeft men een *instandhouder* vóór zich, of een *producent*.

Zijn 9-10-11-12 het sterkst verbonden, zo is dit de horoscoop van een *verbreider*, van een *distribuant*.

Typische voorbeelden, waarbij dus één van de drie gesloten is (alle heren onderling verbonden) en beide andere los zijn, komen slechts weinig voor. De nadere détaillering levert het volgende op:

DE PIONIER.

Men kan, al naar het zwaartepunt valt in één der sectoren, op vier wijzen deelnemen aan pionierswerk.

Accent op 1. Men wil zèlf als pionier optreden, zèlf het werk doen, zèlf de eerste stoot geven. In geval het niveau van de geborene niet-hoog is (zwakke Kwaliteitscyclus, vooral 1-5-9 zwak) bestaat slechts de intense begeerte onafhankelijk te blijven, althans niet „in betrekking" te gaan.

Accent op 2. Bezit of toewijding wordt nu ter beschikking gesteld voor pionierswerk. Zèlf kan men dat werk niet verrichten. Maar men ziet het belang ervan in en steunt op zijn wijze het moeilijke werk van exploratie, op welk gebied of wèlk niveau dan ook. Zowel de legendarische miljonair, die één van z'n miljoenen ter beschikking stelt voor het uitrusten van een expeditie naar „de maan" b.v. als de brave broeder, die zich het vuur uit de sloffen loopt voor een nieuwe „beweging", valt hieronder.

Accent op 3. Men steunt pionierswerk als tussenpersoon. Men geeft publiciteit aan een plan voor een expeditie (laten wij goed bedenken, dat b.v. het spreken voor een bepaalde politieke partij in een streek, waar men overwegend anders getint is, zeker óók een expeditie genoemd mag worden !) door woord of geschrift. Misschien steunt men de pioniers door aanbevelingsbrieven, door het verschaffen van relaties of iets dergelijks.

Accent op 4. Bij deze stand steunt men door het beschikbaar stellen van zijn huis, zijn naam of zijn afkomst. Ook is een mogelijkheid, dat men over bepaalde ervaring beschikt, die men voor de pionier beschikbaar stelt.

Voorbeeld:

Heer 1 △ heer 2, □ heer 3, in 4, los heer 4.
Heer 2 △ heer 1, los heer 3, in 1, △ heer 4.
Heer 3 □ heer 1, los heer 2, in 2, □ heer 4.
Heer 4 los heer 1, △ heer 2, □ heer 3, in 11.

Deze cyclus is niet gesloten en het accent ligt in 1, maar niet overwegend, sterker. Geen typische *pionier* dus.

De verbanden geanalyseerd, vertonen de volgende karakteristieken:

Heer 1 △ *heer* 2. Hier is de juiste aandacht voor de materie, die noch wordt overschat, noch onderschat. Door eigen onafhankelijke arbeid kan men zich bezit verwerven. Men voelt voor pionierswerk en wil er zowel aan meedoen, als het ondersteunen.

Heer 1 □ *heer* 2, heer 1 sterker. Er is weinig aandacht voor de materie. Men vindt het vervelend, ja verkeerd, dat er zo hard gewerkt moet worden voor het bezit en protesteert daar eigenlijk altijd tegen. Andersom vindt men het heel gewoon, dat anderen te hulp komen, als de financiële toestand door gebrek aan interesse is vast gelopen.

Heer 2 *sterker*. Thans is er teveel aandacht voor het materiële. Men wil in elk geval goed verdienen. Deze man zal als vader tot zijn zoon zeggen het gevleugelde woord: „make money, my son; if you can honestly, but make money !" Gewoonlijk slaagt men bij een conflict maar zeer gedeeltelijk.

Heer 1 \ heer 2. Ieder van de planeten oefent thans z'n eigen functie uit.

Waar normaliter de doorsneemens de nodige attentie heeft voor de materie, zal deze aandacht meestal wèl aanwezig zijn — tenzij er een bepaald conflict is, dat zich ertegen verzet. Wel is het dikwijls een aanwijzing, dat men niet als eigen baas (1) geld verdienen (2) kan.

De verhouding tussen 1 en 2 geeft een grondslag voor het beoordelen der betrouwbaarheid, der eerlijkheid - in 't bijzonder in geldzaken. Terwijl een goed verband tussen de heren dezer sectoren een sterke aanwijzing is voor eerlijkheid, brengt een conflict-aspect moeilijkheden. Indien 1 daarbij sterker is, dupeert men zijn medemensen door nonchalance, door onnadenkendheid; de materie heeft niet voldoende aandacht. Men koopt maar, denkt, dat het wel terecht zal komen en raakt zo ongemerkt in de schuld.

Is 2 sterker, zo is men er echt op uit, zichzelf te verrijken, ten koste van anderen. Dan bezit het bezit de bezitter in plaats van omgekeerd. Natuurlijk zijn er meer factoren, die inwerken op de eerlijkheid, dan alleen het verband 1-2. In de eerste plaats is gevoel van eer, van verantwoordelijkheid en van plicht een sterke rem. Een goede 10e sector en een goede Saturnus kunnen dus steunen, c.q. een tegengewicht vormen.

Daartegenover is een toevoeging van een slecht verband met heer 12 zeer beslist een verergering.

Heer 1 in 2: het zijn verwezenlijkt zich in het hebben, eventueel in toewijding. In ieder geval zeer geneigd tot het materiële. Men zoekt zelf (1) het bezit (2) op, maar kan het niet altijd vertonen (los van de Asc.).

Heer 2 *in* 1. Het bezit (2) dringt zich op aan het zijn (1) en wordt tot iets, waarmede men handelen, doen, optreden kan. Het is mogelijk, dat er weinig aandacht voor materie is — maar men loopt toch - om zo te zeggen - steeds met zijn bezit te koop. Waar men zich ook vertoont, steeds is de eerste vraag, die men zich gesteld hoort, deze: „hoeveel breng je mee?" of: „wat kun je overleggen?"

Een typische heer 1 in 2 is Ivar Kreuger (voorbeeld Nr. 4).

Heer 1 △ *heer* 3. Men heeft een ruime, veelzijdige aandacht, zonder veel beperkende of remmende vooroordelen. Bereidheid om pioniers bij te staan is aanwezig. Men houdt van behoorlijke voorlichting en leest dus kranten en periodieken. Alles met mate.

Heer 1 □ *heer* 3, 1 sterker. Men wil „zichzelf blijven". Weigert dus zich nieuws te laten opdringen en heeft veelal uitsluitend belangstelling voor wat rechtstreeks te maken heeft met eigen beroep, studie of opvattingen. Aandacht éénzijdig. Kranten en andere vormen van algemene voorlichting worden verfoeid.

Heer 3 sterker. De aandacht is zo sterk, dat die met de geborene a.h.w. op hol slaat. Elk stukje krant - zelfs dat wat om een pakje gewikkeld is -- wordt gelezen. Men is nooit zichzelf, maar altijd een papegaai, die de meningen der publieke voorlichters herhaalt. Rijp en groen wordt verslonden, zonder onderscheid.

Heer 1\ *heer* 3. De aandacht speelt geen voorname rol in het zijn. Hier vinden we dus de normale menselijke interesse voor het nieuwe, dat in zekere zin ondanks onszelf werkt.

Heer 1 *in* 3. Men verwezenlijkt zichzelf in algemene aandacht, zoekt zelf zijn studie en studiemateriaal uit, bepaalt zijn relaties en komt voortdurend voor 3e sector-dingen te staan, als lesgeven, reizen, tussenpersoon zijn, enz. Kort gezegd: men zoekt kennis en kennissen, heeft het vermogen, gemakkelijk kennis te maken, zich snel ergens in te werken. (Tenzij natuurlijk deze heer 1 zichzelf door veel moeilijke aspecten gebonden heeft).

Heer 3 *in* 1. Thans komen de kennissen tot de geborene. De gelegenheid tot het verkrijgen van kennis is daardoor groter. Man gaat niet zelf uit op kennismaking, maar ontmoet telkens personen, die kennismaking zoeken.

Heer 1 △ *heer* 4 betekent, dat men veel plezier heeft van zijn ervaringen. Men heeft de juiste belangstelling voor het tehuis, voor verzamelen an sich, waardoor men er niet toe komt, om dingen, die helemaal geen waarde hebben, bij elkaar te halen. De 4e sector is ook *krijgen*, maar men streeft er niet naar, meer te krijgen dan noodzakelijk is.

Heer 4 geeft aan: welke van de ouders het meest te zeggen heeft in huis; wie bepaalt hoe het tehuis zal zijn, terwijl planeten in 4 aangeven, hoe de omstandigheden zullen zijn, en hun

verband met 1 aangeeft, hoe het ten opzichte van de geborene zelf zal zijn. Bij een bepaalde afflictie, waardoor men met één der ouders overhoop ligt, houdt de afflictie bij de dood van die(n) ouder niet op, maar verplaatst zich naar de ander.

Heer 1 □ *heer* 4 en 1 sterker. Men wil natuurlijk zijn zelfstandigheid handhaven. Er is een te geringe belangstelling voor het tehuis, voor verzamelen; men wil teveel zichzelf blijven. De ervaring, die men eruit zou kunnen trekken, gaat teloor. Dat men daarbij moeilijkheden kan krijgen met één der ouders staat daarnaast. Het hele milieu kan hem te weinig schelen; men gaat zijn eigen weg.

Heer 1 □ *heer* 4 en 4 sterker. Hier gaat iemands zelfstandigheid teloor in het tehuis, in de verzameling. Bij een conflict verdwijnt één van de twee. Bij een oppositie gebeurt dit na aarzeling. Staat daarop een goed aspect, dan is het wel in balans te houden, maar een vierkant erop maakt het zeer moeilijk. In ieder geval werkt het milieu ongunstig op de geborene in en volgen vrij zeker breuken, hoe dan ook. Familieziek.

Heer 1\ heer 4. Het wordt weer normaal; ieder heeft een zekere belangstelling voor het tehuis. Maar hier speelt het tehuis niet zo'n grote rol, het bepaalt niet, wat men later doen zal.

Omgekeerd heeft iemand die later opgenomen zal worden in een familiezaak, een sterk 4-1.

Heer 2 *in* 3 betekent, dat bezittingen of toewijding gebruikt worden om kennis of kennissen op te doen. Deze mensen staan zeer in de gunst bij boekhandelaren, want zij zijn het, die veel geld besteden aan boeken.

Heer 3 *in* 2 hebben zij, die hun relaties, hun kennis, hun geschiktheid als tussenpersoon gebruiken om geld te verdienen, dus om zich bezit te verwerven.

Heer 2 △ *heer* 3 geeft aan, dat een gedeelte van het bezit niet meer dan nuttig en nodig is -- gebruikt wordt om kennis of kennissen op te doen. Dat zijn de mensen, die als ze ergens wat van weten willen, zich aanschaffen wat strikt noodzakelijk is en dat op de juiste manier doen; er niet meer geld aan besteden dan zij, in verband met hun levenstandaard, eraan kunnen besteden.

Heer 2 □ *heer* 3 en 2 sterker. Men is zo op bezit gesteld, dat men ertegen opziet een of ander boek aan te schaffen. Men ziet altijd kans het van iemand te lenen of uit een bibliotheek te halen. De aandacht is zéér eenzijdig en gericht op wat het bezit kan vermeerderen.

Heer 2 □ *heer* 3 en 3 sterker. De geborene zegt b.v. tegen zijn boekhandelaar: ik ga astrologie studeren, wat heb ik daarvoor nodig? Hij koopt zich arm aan overbodige boeken. Het bezit (2) wordt door de aandacht (3) versplinterd.

Heer 2 = *heer* 3, betekent altijd, dat er de juiste verhouding is tussen die twee sectoren.

Heer 2 \ *heer* 3. Indien 2 sterker is, koopt men minimaal boeken. Meestal heeft men niet anders in zijn bibliotheek, dan de boeken, die voor zijn vak nodig zijn. Tenzij 2 wijst op artisticiteit. Dan kan het zijn, dat men zich daarvoor boeken aanschaft. Het kopen of lenen van boeken is geen probleem, zelfs niet als 3 sterker is en de aandacht om kennis vraagt.

Heer 2 *in* 4 zijn degenen, die met hun hele bézit, hun hele toewijding zich toeleggen op verzamelen. Dan is dus verzamelen doel en toewijding of bezit middel. Ook: roerend goed (2) omzetten in onroerend (4).

Heer 4 *in* 2. Dit komt voor bij hen, die verzamelen gebruiken als middel, om bezit te bereiken. Zij weten, dat een complete collectie oneindig meer waard is, dan een, waaraan enkele nummers ontbreken. Toch is verzamelen niet de hoofdzaak, want zij verkopen de verzameling wanneer de gelegenheid schoon is.

Heer 2 △ *heer* 4. Er is een goede verhouding tussen het krijgen en het hebben. Met wat men aan vermogens heeft, kan men altijd meer krijgen. Alles wat men bezit, stelt op zichzelf reeds in staat het te vermeerderen. Bij deze goede verhouding tussen 2 in 4 is men er niet op gesteld, het bezit bovenmatig vermeerderd te krijgen, er is een zekere tevredenheid met wat men heeft.

Heer 2 □ *heer* 4 en 2 sterker. Men is zo sterk gehecht aan bezit, dat men niets durft wagen om wat te krijgen. Traditioneel stopt men geld in een trekpot of oude kous. Typische gierigaards, schrapers.

Heer 2 □ heer 4 en 4 sterker. Zij wagen hun hele bezit eraan om voortdurend te krijgen; proberen voortdurend te verzamelen, steeds meer te krijgen. Dikwijls gaat dan het hele bezit in de jacht naar vermeerdering teloor. Zij rekenen op z.g. vast bezit — maar ervaren hiermede ook teleurstellingen.

Heer 2 \ *heer* 4. Men probeert niet door middel van zijn bezit te verzamelen. Men krijgt zijn verzameling meer door ruilen, dan door er geld voor uit te geven. Dan is het verzamelen dus los van het bezit.

Heer 3 *in* 4. Zij gebruiken een relatie, een kennis of een advertentie, een krant-als-middel, om daardoor te verzamelen of er is in hun huis een eeuwige aanloop van kennissen. In ieder geval komen de kennissen bij hen in huis.

Heer 4 *in* 3 tekent iemand, die altijd ergens anders te vinden is, dan thuis. Hij vindt zijn tehuis bij zijn kennissen. Men kan ook zeggen, dat is iemand, die, als hij een verzameling aanlegt, dat doet om daaruit te studeren, daaruit kennis op te doen. Ook betekent het, dat hij door zijn afkomst een bepaalde kring van kennissen krijgt.

Heer 3 △ *heer* 4. Men besteedt een normaal gedeelte van zijn kennis aan verzamelen. Of men heeft een genoeglijke kring van kennissen, die ook geregeld aan huis komen, terwijl men, omgekeerd, met zijn kennissen op zo'n goede voet verkeert, dat men zich bij hen thuis voelt.

Heer 3 □ *heer* 4 en 3 sterker. De kennissenkring is sterker dan het tehuis. Dikwijls vindt men, dat men voor de opvoeding zijn tehuis moet verlaten, naar een kostschool of iets dergelijks gaat.

Heer 3 □ *heer* 4 en 4 sterker. Een van de betekenissen is: dat het tehuis sterker is dan de opvoeding. Dat zijn zij, die om het tehuis studie of opvoeding moeten afbreken. In anderen zin geeft het aan, dat men iets gaat studeren, dat thuis niet gevonden wordt.

Heer 3 \ *heer* 4. Opvoeding, studie en het tehuis hebben niets met elkaar te maken.

DE IN-STAND-HOUDER.

Ook aan instandhoudingswerk kan men meedoen op 4 wijzen. Zoals wij reeds zagen in hoofdstuk I, is de groep tekens ♌ – ♍ – ♎ - ♏ in het bijzonder betrokken bij bestuursarbeid in het tweede stadium. Indien de Kwaliteitscyclus niveau aanwijst en daarnaast 5-6-7-8 verbonden zijn, moeten wij de mogelijkheden, hieraan verbonden, nader onderzoeken.

Accent op 5. Men doet mede aan bestuurswerk als voorzitter, of in -een daarmede gelijk te stellen positie, kortweg gezegd: als spil. Indien de heer van 5 in een vuurteken staat is men een levende spil, één, waarvan kracht uitgaat. Die centrifugale kracht houdt de beweging, waaraan men zich geeft gaande en staande tegelijk.

Staat heer 5 in een aardteken, zo is men dode spil, als de spil in een draaimolen. Men houdt de beweging staande, maar niet gaande.

Indien heer 5 in een luchtteken geplaatst is kan er stellig werk verricht worden. Immers, een blaasbalg doet het vuur beter branden, of reinigt van stof. Maar — achter de blaasbalg moet een kracht zitten, die hem in beweging brengt. En zo regeert de „lucht-president" met geleende kracht.

Ook heer 5 in een waterteken moet iemand achter zich hebben, wil er goed gewerkt worden. De oneindige kracht van de zee of van een rivier is alleen aanwendbaar, wanneer ze eerst geleid wordt in een kleine aftakking. Of — het water van een brandslang blust, maar spuit zo hoog, omdat het eerst nog hoger is opgepompt.

Accent op 6. Deze stand geeft voorkeur voor het ordenende, regelende, administratieve werk, dat gewoonlijk wordt toevertrouwd aan de secretaris. Hoe groter het gebied, dat een vereniging bestrijkt, hoe meer de 1001 kleinigheden gaan wegen.

Accent op 7. Men voelt voor organiseren, d.w.z. harmonisch opbouwen, brengen tot samenwerking, polariseren. De kracht, die in 5 zit, komt eigenlijk pas te voorschijn in st, waar ze benut wordt door anderen.

Bij organiseren ligt het accent *buiten* en spreekt het vanzelf, dat opportuniteit een belangrijke rol speelt. Men moet geven en nemen, rekening houden met anderen.

Accent op 8. Instandhouden door centripetaliteit. Dat is het werk van de oppositie, die zich gewoonlijk veroorloven kan strikt-principieel te blijven, omdat ze niet aan regeren toe is. Het accent ligt hier, in tegenstelling met 7, binnen en het hoogtepunt wordt bereikt in reorganiseren, de innerlijke omzetting of reformatie, het anders-formeren.

De verbanden, analytisch-bezien, leveren het volgende op:

Heer 5 △ *heer* 6 heeft de waarde van een goede relatie in een vereniging tussen voorzitter en secretaris en wij weten hoe het er in een vereniging op aan komt, dat die twee niet proberen elkaar dwars te zitten. Wanneer de voorzitter alleen maar zoekt te inspireren, kracht te zijn,

alleen de grote lijnen vasthoudt en de secretaris zich houdt aan zijn gebied, de details uitzoekt en uitwerkt, dan heeft men een goed verband tussen 5 en 6. Zo iemand is ook zeer geschikt om om te gaan met veel personeel; heeft centraliteit (5) en ondergeschikten (6).

Heer 5 □ *heer* 6 en 5 sterker. Nu is er onenigheid tussen voorzitter en secretaris en bij 5 sterker, wint de voorzitter het. Deze is te streng voor het personeel, dat het land aan hem krijgt. Hij kan wel goed commanderen, maar krijgt toch vaak stil verzet. Men werkt wel, als hij erbij is, maar als hij weg is, doet men niets.

Heer 5 □ *heer* 6 en 6 sterker. Hierbij is de secretaris sterker dan de voorzitter. De zaak verloopt in details, de grote lijn gaat verloren, iedere ondergeschikte gaat zijn eigen weg, de boel wordt niet in één hand gehouden en daar lijdt de vereniging onder.

Heer 5 \ *heer* 6 geeft de eigenaardige toestand, dat voorzitter en secretaris los naast elkaar leven, zo dat zij door iets of iemand anders tot elkaar gebracht moeten worden. Zij plegen geen overleg. Zo iemand is met al zijn centraliteit niet geschikt voor ondergeschikten of hij heeft niet te maken met ondergeschikten. Een ietwat onbetekenende stand, waardoor het verband tussen de sectoren onderling verloren gaat. Zijn er meer van die losse verbanden, zo gaat de cyclus verloren.

Heer 5 *in goed verband met Ascendant*. Men wordt vanzelf aangezocht voorzitter of spil te worden. Waar men zich vertoont gaat het goed; men is geschikt en er werkelijk op zijn plaats. Is het een driehoek, zo voelt men zelf hoe sterk men is. Wij hebben neiging om bij een driehoek te denken, dat iemand dan alles kan, maar dat is het niet; men weet alleen zelf hoe ver zijn krachten gaan en gaat niet verder dan die krachten reiken.

Heer 5 △ *heer* 1 zegt, dat iemand goed voldoet op de plaats, waaraan hij is verbonden. Hij is tevreden waar hij is. Zulke mensen moeten wel eens aangepord worden iets te wagen, want de omstandigheden zijn dan zó, dat ze overal voldoen. Heer 1 is het zijn; heer 5: de macht die men uitoefent.

Bij een conflict van heer 1 met heer 5, maar heer 1 goed naar de Asc. komt men in omstandigheden, waar men wordt aangenomen met conflict en al.

Heer Ascendant met veel aspecten. Dit is iemand, die zelf sterk is, veel vermogens heeft. Maar heeft iemand veel *planeten* in de Ascendant dan krijgt hij veel mogelijkheden, die hij echter niet ten volle gebruiken kan als heer 1 daarmee geen verband heeft. Aspecten met heer 1 geven het vermogen van het Ik aan. Daarnaast moeten er nog gelegenheden komen.

Heer 5 △ *heer* 7 betekent, dat er zowel centraliteit is als het vermogen om zekere spanningen, zekere verhoudingen op te zetten en zo is dit een ideale stand voor organiserend werk.

Heer 5 *in* 7. Men bereikt natuurlijk hetzelfde, wanneer heer 5 in 7 staat. Men gaat met zijn hele centraliteit in een organisatie zitten.

Heer 7 *in* 5 is minder gunstig. Dan is er eigenlijk alleen maar vermogen tot samenwerken en wordt men geplaatst op een centraal punt. Het is de vraag of men zich daar kan handhaven.

Los hiernaast: 5 in 7 heeft de neiging om een liefdesgeschiedenis dadelijk om te zetten in een huwelijk; 7 in 5 probeert steeds het huwelijk tot een liefdesgeschiedenis te maken.

Heer 5 ☐ *heer* 7 en 5 sterker. Men heerst te sterk over de samenwerkers en maakt a.h.w. die samenwerkers tot werktuigen. Dan gaat de samenwerking verloren en verkeert het 7e huis in zijn tegendeel: die oorspronkelijke samenwerkers worden de openlijke vijanden. Ieder zoekt zich vrij te maken. Los hiervan: kinderen brengen conflict in het huwelijk.

Heer 5 ☐ *heer* 7 en 7 sterker. In de organisatie gaat de centrale kracht verloren, men kan zich als voorzitter niet handhaven. De organisatie wordt te groot; de voorzitter wordt van het middelpunt losgerukt en een dergelijk iemand slingert er dan ook helemaal uit.

Heer 5 \ *heer* 7. Telt niet mee voor deze cyclus.

Heer 5 △ *heer* 8 is het aspect van een *goed dictator*. Daaronder verstaan wij hem, die eerst in zekere zin alle macht tot zich trekt, maar dan ook volkomen spil is en van daaruit regeert. Mussolini is zo'n dictator met een goed verband tussen 5 en 8; werkt eerst centripetaal en geeft dan weer uit. Het is een goede kern.

Heer 5 ☐ *heer* 8 en 5 sterker. Een dictator met dit verband drukt de oppositie dood en kan zich dus alleen handhaven, door de ander finaal weg te „spuiten". Hij is uiterst centrifugaal en alles wat in de buurt komt wordt daardoor verwijderd.

Heer 5 ☐ *heer* 8 en 8 sterker. Nu werkt hij centripetaal, trekt alle macht aan en kraakt het geheel. Is 5 sterker, dan is dat niet zo erg. Bij zo'n dictator vindt men gelegenheid tot vluchten. Is 8 sterker, dan krijgt men deze gelegenheid niet, wordt men vernietigd. Wie 8 sterker heeft wil zich handhaven desnoods door vernietiging van de ander.

Iemand met *heer* 5 *in* 8 wordt om zijn middelpuntigheid aangezocht om te reorganiseren, maar het 8e huis blijft, hoe men het ook bekijkt, altijd: vernietiging. Hij wordt dus gedwongen om b.v. op grote schaal te ontslaan.

Heer 8 in 5. In de regel zijn de retrograde verbanden moeilijker dan de andere. En zo wordt men met 8 in 5 om zijn vermogen tot vernietigen tot middelpunt aangesteld; dat is zuiver om beulswerk te verrichten.

Heer 6 △ *heer* 7. 6 is administratie en klein werk, ordening; 7 is organisatie. Iemand met 6-7 goed is uitermate geschikt om bij alle gelegenheden, waar organiserend werk gedaan moet worden en dus kleinigheden verzorgd moeten worden op al die kleinigheden te letten en ze tegen elkaar uit te balanceren.

Heer 6 ☐ *heer* 7 en 6 sterker. Er zijn zoveel details te regelen, dat het geheel daardoor niet meer loopt. Het kenmerk van een goede organisatie echter is, dat alles loopt, dat alles vooruit voorzien is en ieder weet wat hij te doen heeft.

Heer 6 ☐ *heer* 7 en 7 sterker. Bij deze stand worden er honderd kleinigheden vergeten. Het loopt wel, maar na afloop komen de protesten. Het geheel heeft als organisatie dan wel voldaan en is aardig opgezet, maar de details zijn verwaarloosd of de administratie wordt niet vlot afgewikkeld.

Heer 6 / *heer* 7. Het hangt ervan af wie het sterkst is 6 of 7, maar voor instandhouden komen deze twee sectoren dan niet in aanmerking.

6-8. Zijn ook sectoren, die van nature een beetje bij elkaar horen. Want 6 is het vermogen tot onderscheiden. Dit leidt zo dikwijls tot kritiek en deze weer gemakkelijk tot oppositie (8).

Heer 6 △ *heer* 8 maakt iemand zeer geschikt om tegelijk kritisch bezig te zijn en te reorganiseren. Hij is uitstekend geschikt voor accountant: eerst uitpluizen (6) en dan komen met een plan tot reorganisatie (8). Deze stand is beter dan omgekeerd. Het betekent, dat onderscheidingsvermogen leidt tot oppositie; maar

Heer 8 *in* 6 betekent, dat de oppositiegeest tot kritiek leidt. Dan gaat men spijkers op laag water zoeken, het belang van kleinigheden overschatten en heeft daarmee zijn bepaalde bedoeling.

Heer 6 ☐ *heer* 8 en 6 sterker. Dit is zeer moeilijk. Men verliest de draad in zichzelf, door de vele details, die men ziet. Dan is men als de secretaris, die aan de oppositie de gegevens onthoudt, welke zij nodig heeft.

Heer 6 ☐ *heer* 8 en 8 sterker. Men wil tot elke prijs reorganiseren of is principieel reorganisator, terwijl men technisch niet op de hoogte is van de dingen. Dit is vaak bij mensen, die in de oppositie zijn, meer om persoonlijke, dan om principiële redenen. Immers, zij hebben niet voldoende onderscheidingsvermogen.

Heer 6 / *heer* 8. Men kan het een of het ander hebben, of ook, geen van tweeën; het cyclisch verband is hierdoor verbroken.

Heer 7 △ *heer* 8. Er is een goede verhouding tussen organiseren en reorganiseren. Dat zijn zij, die rekening houden met de oppositie; die de oppositie beschouwen als een normale vorm van samenwerking en daarom nooit op de oppositie schelden (b.v. in het Engelse Parlement).

Heer 7 ☐ *heer* 8 is het conflict tussen samenwerking en oppositie. Dat kan zeer scherpe vormen aannemen, want voortdurend vraagt men zich af, moet ik voor of tegen zijn. Moet ik meewerken of tegenwerken.

Heer 7 ☐ *heer* 8 en 7 sterker. Men draait de oppositie in eigen boezem de nek om en werkt mee, hoewel men vindt, dat er verkeerde dingen gedaan worden; men smoort die stem en wil het niet horen. In andere zin betekent het ook, dat men geen waarde hecht aan de oppositie van anderen. Dan krijgt men de ‚door dik en dunner'; „ik doe door dik en dun met je mee."

Heer 7 ☐ *heer* 8 en 8 sterker. Dat is buitengewoon moeilijk. Zij zijn zo principieel, dat ze elke samenwerking en harmonie eraan wagen. ☐ sterker - opportuniteits-mensen; 8 sterker: principe-ruiters. Ze vinden het principe veel belangrijker dan de samenwerking.

Heer 7 \ *heer* 8. Breken de cyclus op.

DE VERBREIDER.

9-10- 1 1 - 12.

Wij hebben al gezien, dat die gehele derde cyclus in deze kwantiteits-cyclus aangeeft in hoeverre iemand geneigd is om het bestaande voort te dragen. De sectoren 9-10-11-12 hebben de merkwaardigheid, dat ze inhouden, heel sterk, de relaties van de mens niet de wereld, waarvan 10 werkelijk het toppunt is. Nu kan men weer aan dat werk-tot-verbreiding op verschillende manieren deelnemen.

Accent op 9, op de wijze van 9, dus door zelf op te treden als propagandist, door te spreken of te schrijven. Wij moeten hier even wijzen, op het verschil tussen het spreken en het schrijven van 9 en dat van 3, want ook 3 is spreken, schrijven, lesgeven. Maar terwijl 3 beoogt kennis te brengen, dus los van elk idee van tendens of propaganda, is bij 9 meer overheersend het tendentieuze, de bepaalde bedoeling, die erachter zit. Vandaar dus, dat wij de kleinere geschriften, brochures, etc. in 3 vinden. Maar dan brochures voor voorlichting, informatie. Zodra een brochure geschreven wordt met de bedoeling, propaganda te maken, is die 9e sector werk.

Er worden veel meer boeken geschreven dan uitgegeven. Daaruit blijkt, dat boeken schrijven iets anders is dan boeken in het licht geven en nu is 10 „aan het licht brengen, uitgeven". Dit kan men doen als uitgever, maar ook een „redactie" verzorgt ideeën van anderen, toetst ze als „voorlopig publiek". Noch uitgever, noch redactie schrijven zelf alles. Ook vinden wij in 10 het deelnemen aan de praktische politiek, zoals 9-is het deelnemen aan de theoretische politiek. Uit 9 komen de theorieën, maar uit 10 komt de praktijk, die wetten, regels ervan maakt.

Accent op 11. Men kan ook deelnemen op de wijze van 11, door op te treden als impresario. Zo kan men dat, wat geschreven is, uitgeven (10), maar men kan ook iemand gelegenheid geven om te zeggen, wat hij te zeggen heeft, n.l. door hem een publiek te verzekeren en dát is het deelnemen aan zulk werk op 11e sector wijze. Deze personen zitten in allerlei comités en verenigingen, die bedoelen publieke voorlichting op dit of dat punt te geven en daarvoor avonden te organiseren. Colporteren, dus daadwerkelijk geschriften verkopen, valt eveneens hieronder. Deze sector wordt gezien als samenleving, als het grote geheel waarin wij allen onze rol moeten spelen. Zo zien wij ook hier weer het samengaan van de overtuiging (9) die getoetst wordt aan de Staatsvorm (10) en die daarna onze houding bepaalt in de samenleving.

Accent op 12. Nu neemt men deel aan propagandawerk, door wegnemen van belemmeringen, die de verbreiding in de weg zouden staan. Er zijn b.v. bepaalde ideeën, leerstellingen, verboden in een staat. Door in het geheim iemand gelegenheid te verschaffen, die bepaalde dingen te zeggen, doet men mee op de wijze van 12. Ook de brave burgers, die ons in verkiezingstijd verrassen met volgekalkte straten, doen zulk werk; werk, dat in de duisternis gebeurt. Hierbij moeten wij niet vergeten, dat de idee van offering voorzit, want men weet, dat men in veel gevallen met de staat op onprettige wijze in aanraking kan komen. Het zijn wel geen dingen, die slecht zijn, maar er is nu eenmaal een wet, die gehandhaafd moet worden, men kan er dus voor in de gevangenis raken. Er is werkelijk gevaar aan verbonden en het moet geheim blijven. Verder spreekt het natuurlijk vanzelf, dat wanneer men het doet, dit

is voor personen, die niet voor zichzelf kunnen opkomen en zo krijgt 12 weer de betekenis van „verdrukten". Men kan er ook zelf toe behoren, kan lange tijd zelf niet anders zijn dan een nummer in ziekenhuis, gevangenis of zo. Maar het kan evengoed betekenen, dat men voor zulken opkomt, voor hen werkt. Hier zien wij, dat wij slechts op een bepaalde manier deelnemen aan verbreidingswerk. Men kan b.v. niet behoren tot 6 politieke partijen. Men behoort meestal maar tot één en het is een vrij groot wonder als iemand van de éne overgaat naar een andere.

Heer 9 *in* 10, is het beste van de twee gevallen, want men wil zijn idealen verwezenlijken in de wereld. De praktische idealist.

Heer 10 *in* 9. Men wil de staat gaan verwezenlijken in zijn idealen; dus ziet men de staat niet, zoals die is, maar zoals men die hebben wil. Dan krijgt men de z.g. idealisten. Die zijn niet slecht, maar kunnen toch vrij lastig worden.

Heer 9 △ *heer* 10. Men tracht werkelijk de praktijk van zijn leven te doen aansluiten bij de theorieën. Dat zijn zij van wie men zeggen kan: dát is hun overtuiging, dan zullen zij zich ook zei gedragen.

Heer 9 □ *heer* 10 en 9 sterker, betekent, dat er tussen theorie en gedrag een gaping, een conflict is. Met 9 sterker, heeft men hemelhoge, overschone idealen, met de meest verheven theorieën, maar laat er in zijn gedrag eenvoudig niets van merken. Het betekent steeds een grote strijd. Wij moeten hem zijn falen niet kwalijk nemen, maar wij kunnen als astroloog proberen, een evenwicht voor hem te zoeken; maken, dat hij zijn theorieën meer tempert en probeert ernaar te doen, gebruikmakend van een goed aspect.

Heer 9 □ *heer* 10 en 10 sterker. Men wil vóór alles een goed figuur slaan in de wereld en laat daarvoor zijn overtuiging eigenlijk glippen. Vaak hoort men hen zeggen: wat overtuiging?! Ik hèb geen overtuiging. Maar het is een conflict en men heeft dus eigenlijk wel een overtuiging. Men voelt, dat men anders moest doen, maar men kan liet niet.

9 sterker: luister naar mijn woorden, maar zie niet naar mijn daden; 10 sterker: zie naar mijn daden, maar luister niet naar mijn woorden.

Heer 9 *in* 11 is goed. Men gaat met zijn idealen in de samenleving.

Heer 11 *in* 9 brengt de samenleving weer naar de idealen toe, wil dus de samenleving idealistisch zien en dat is niet goed. Dat geeft niets dan moeilijkheden, omdat de samenleving nog volstrekt niet idealistisch is.

Heer 9 △ *heer* 11. Geeft een goed verband tussen idealen en samenleving. Men denkt goed over de samenleving en de samenleving geeft geen moeilijkheden in de idealen. Dat behoeft niet te betekenen, dat men de samenleving ideaal vindt, maar wel, dat men deze aanvaardt; en ook weer niet het nuchtere aanvaarden en denken dat het goed is, maar het willen verbeteren. Het geeft personen, die uitstekend geschikt zijn voor het verenigingsleven.

Heer 9 □ *heer* 11 en 9 sterker. De geborene wil met geweld zijn overtuiging aan de samenleving opdringen. Het ideaal is sterker en hij let minder op de samenleving.

Heer 9 □ *heer* 11 en 11 sterker, dan ontneemt de samenleving hem eigenlijk zijn overtuiging, wat in de praktijk er meestal op neerkomt, dat dergelijke mensen cynisch worden. Wat is cynisme ? Het is de teleurgestelde liefde, op welk gebied dan ook. Wie cynisch praat over het huwelijk, is in het huwelijk teleurgesteld; wie cynisch praat over de samenleving, is in de samenleving teleurgesteld. Er is dus altijd een overtuiging, die niet realiseerbaar is gebleken.

Heer 9 \ *heer* 11. Voor de cyclus is dit zonder betekenis.

Heer 9 *in* 12. Het idealisme gaat geheel uit naar de toestanden van 12. Hierdoor wordt veel nuttig maar verborgen werk verricht.

Heer 12 *in* 9 is minder gunstig, omdat men dan al die 12e sector-narigheden gaat idealiseren. Men helpt dan theoretisch meer dan praktisch en is sterker in het verwijzen naar een ideale toekomst (of naar een toekomstig leven in de „hemel") dan in het verbeteren van hetgeen fout is.

Heer 9 △ *heer* 12. Men heeft idealen en is ook volkomen bereid daarvoor offers te brengen. Daardoor is men altijd te vinden voor betrekkelijk vervelende werkjes, zoals huisbezoek, ziekenbezoek, gevangenisbezoek en al dergelijke dingen meer. Men doet dat met veel plezier, omdat men het goed vindt.

Heer 9 □ *heer* 12 en 9 sterker. Hierbij vertoont zich de neiging om zeer sterk op te komen voor de verdrukten. In dat geval wint men het ook en zal men niet in de gevangenis raken. Maar bij *slecht* verband 9-12 en 12 sterker, is de manier, waarop men voor hen optreedt van die aard, dat men voor enige tijd wordt opgeborgen, hetzij geïnterneerd, hetzij gewoon onmogelijk gemaakt. Bij een conflict tussen 9-12 en 12 sterker vindt men mensen, die om hun overtuiging schade lijden.

Heer 9 \ *heer* 12. Breekt de cyclus stuk.

Iemand heeft b.v. heer 9 vierkant op heer 12, staande in 12. Dan gaat het idealisme geheel uit naar de toestanden van 12. Er is echter een conflict, dat hier toch sterk spreekt. Zo kan men geweldig veel voor die mensen doen, want dat helpen, steunen is een tendens.

Heer 10 *in* 11 betekent: Zijn opvatting van de Staat overbrengen in de Samenleving. Men kan zo zeggen, waar wij 10 ook hebben leren kennen als de eigen autoriteit, als dat, wat iemand bezit aan autoriteit: deze autoriteit in de samenleving brengen. In de samenleving een autoriteit worden. Dergelijke mensen drukken soms met hun autoriteit de werking en de kracht van anderen in elkaar.

Heer 11 *in* 10 is veel moeilijker, want om de samenleving te verwezenlijken in een staatsvorm is veel moeilijker. Immers, een samenleving is een levend iets en dus een telkens veranderend ding. De samenleving bestaat uit levende mensen en de staat uit dingen, die op papier staan. Het is dus moeilijker om de samenleving om te zetten in een staatsvorm, dan het staatsbegrip uit te leven in de samenleving.

Heer 10 △ *heer* 11 geeft een goede verhouding tussen de ideeën over politiek en de samenlevingsopvatting, — alles gaat vlot.

Heer 10 ☐ *heer* 11 en 10 sterker, vindt men bij hen, die aan hun staats-formatie de samenleving a.h.w. opofferen. Dat zijn dus zowel de ultra-militairen als de non-militairen; de ultra-vrijhandelaren als de anti-vrij-handelaren etc. Alles wat non of ultra is, is altijd een belemmering, aangezien de samenleving nooit aan een uiterst. of aan een eenzijdigheid kan beantwoorden. In een samenleving moet plaats zijn voor alle tegenstrijdigheden en zij moet de oplossing geven voor die tegenstrijdigheden, moet ze in evenwicht weten te brengen.

Heer 10 ☐ *heer* 11 en 11 sterker. De samenleving weegt zó zwaar, dat men zich bij geen enkele politieke partij kan aansluiten. Maar het is een conflict en men voelt dus het gemis ervan.

Heer 10 \ *heer* 11. Van geen betekenis in deze cyclus.

Heer 10 *in* 12. Men tracht zijn politieke opvattingen te gebruiken tot regeling van de zaken van hen, die niet voor zichzelf kunnen zorgen. De 12e geeft aan: het niet voor-zich-zelf-kunnen-zorgen of kunnen opkomen. Dat zijn dus: zieken, invaliden, de gevangenen en de minderjarigen. 10 in 12 is altijd zeer goed, want daarbij gebruikt men zijn eigen autoriteit om te helpen.

Heer 12 *in* 10. Men gebruikt diezelfde verworpenen, verdrukten, om macht, positie te verkrijgen. Het kan evenwel ook betekenen, dat men die alleen maar langs slinkse wegen tracht te bereiken.

Heer 10 △ *heer* 12. Hierbij durft men gerust eigen positie te gebruiken om hulp te bieden en zij zijn dan ook de bekende „weldoeners der mensheid". Personen, die veel in het verborgene steunen; niet, omdat zij hun positie verstoppen, maar wèl, omdat zij voor degenen die zij helpen, achter de schermen willen blijven.

Heer 10 ☐ *heer* 12 en 10 sterker. Nu is er alle kans, dat men in de gevangenis raakt, want hierdoor is de maatschappij sterker en vecht men „tegen de bierkaai". Het behoeft niet, want het kan ook betekenen (en dat betekent het vooral, wanneer heer 1 ook in 10 staat en eveneens vierkant op heer 12) dat men als autoriteit een geweldig onderdrukker worden kan van de verdrukten.

Heer 10 ☐ *heer* 12 en 12 sterker. Men wordt als autoriteit door mensen, aan wie men totaal geen aandacht geschonken heeft, ten val gebracht. Staat heer 1 in 12 en heer 12 vierkant heer 10, dan komt men onherroepelijk in de gevangenis, tenzij men eraan ontkomt, doordat de gelegenheid gegeven wordt, in ballingschap te gaan, zich terug te trekken.

Heer 11 *in* 12. Deze gaat met zijn samenlevingsbegrip, met zijn sociaal besef naar de verworpenen toe. Maar het kan ook betekenen, (als hij daar slechte aspecten maakt) dat men zo'n maatschappelijke terugval maakt. Zoals zij, die bij voorkeur het gezelschap zoeken van de luguberste elementen. Toch is dat nog gunstiger dan *Heer* 12 in 11, want daarbij doet zich weer het omgekeerde voor. Bij 11 in 12, blijft men zelf de positieve, die naar 12 toegaat, maar heer 12 in 11 betekent, dat die elementen uit de onderwereld zich in de vriendschap dringen. Bij 11 in 12 gaat men a.h.w. het gevaar, de duisternis in, verdwijnt gewoon in anonimiteit. Het kan ook betekenen, dat men in een ziekenhuis gaat dienen. Maar bij 12 in 11 komt juist dat, wat verborgen moest blijven, aan de dag; in de vriendschap, in de samenleving openbaart zich het degeneratieve, dat wat te gronde gaat.

Heer 11 △ *heer* 12 is de vriend van iedereen.

Heer 11 □ *heer* 12 en 11 sterker ontkent alle narigheid en andere dingen en wil niet weten, dat dát ook tot de samenleving behoort. Zij zijn het, die zeggen: „ja, beroerd, moet je maar niet over denken, dan word je gek; maar het is hun eigen schuld."

Heer 11 □ *heer* 12 en 12 sterker. Nu maakt de eigen hang naar het verborgene, dat men uit de samenleving als zodanig verdwijnen moet en dit is de eigenaardige categorie mensen, die altijd uit alle verenigingen uitraken, om onverklaarbare redenen. Het zijn de klaplopers op de samenleving, die er dikwijls niet in slagen uit de gevangenis te blijven. Soms is de detentie slechts van korte duur, maar in zekere zin liggen zij steeds met de samenleving overhoop.

Heer 11 \ *heer* 12. Hierdoor wordt ook de cyclus verbroken.

Tot hiertoe is 5-6-7-8 bezien in verband met bestuursarbeid; men kan deze sectoren ook zien als die van de *productie*. Daaraan kan men weer op 4 wijzen deelnemen. Accent op 5 geeft deelname als productieleider; op 6, als werkkracht; op 7, als opzichter, welk-verdeler; op 8, als reproducent, maar ook als technisch onderzoeker en verbeteraar van productiewijze.

De drie grote processen in het leven zijn: consumptie, productie en distributie. In het productieproces vinden wij hen, die deelnemen aan landbouw, veeteelt, visserij, industrie — alles zo ruim mogelijk te nemen. Zo moet ook distributie in ruimste zin worden opgevat, welke proces aangegeven wordt door de combinatie 9-10-11-12. Men kan goederen, die gedistribueerd moeten worden (ook kennis, voorlichting valt hieronder!) bijeenbrengen, maken dat er wat is (9). Publieke tentoonstelling (markt, beurs) valt onder 10, gebruik makend van de reclame van 9. Ook de officiële distributie van staatswege is 10. Het vrije winkelbedrijf met z'n klantenkring als vriendenkring en z'n sociale functie valt onder 11. De liquidatieverkopen, de z.g. verkopingen, waar vooral 2e hands wordt weggeruimd en waar alles een ontwaarding tegemoet gaat, valt onder 12, evengoed als de vuilophalings- en -verbrandingsdienst.

Het goed duiden van deze cyclering is van groot belang voor beroeps-bepaling in aanleg.

De betekenis van een sector verandert volkomen, al naar de verbanden met andere delen der cycleringen. B.v. sector 8 moet heel anders geduid worden naarmate 4--8 12 het sterkst is, dan wel 5-6-7-8 of 2-5-8-11. Daarom moeten de combinaties eerst zeer goed worden onderscheiden.

HOOFDSTUK IV.

SCHEPPENDE CYCLI.

De kruisgewijze samenwerking heeft ook reden van bestaan. (De kardinale, vaste en bewegelijke tekens aan elkaar verbonden).

In de christelijke iconografie komen we b.v. combinaties tegen, welke uit deze vier tekens zijn samengesteld. De sfinx geeft weer: leeuw, arend, mens en stier. In de katholieke kerk vinden wij hiervoor de vier evangelisten; de vier evangeliën werden daarbij aangenomen als grondslag van het geloof. Dat er dus op deze wijze een samenwerking is, spreekt vanzelf. Deze openbaart zich op een bepaald niveau en het niveau waarop het zich openbaart is toch nog niet altijd helemaal gelijk. Wel *lijkt* het zo, in zover het zich afspeelt *hier* en in verband staat met de dingen van deze aarde. Deze cyclische rangschikking komt met werkelijk nieuwe dingen.

Het scheppen kan plaats hebben op 3 manieren. Het kan in de eerste plaats helemaal aan de buitenkant zijn: het werkelijk veroorzaken van veranderingen. Die veranderingen worden dan aangegeven door: hetzij veranderingen van wet, hetzij verandering van wetsvorm, of zo iets.

Zo vinden wij dan, dat de huizen 1-4-7-10 aangeven de scheppings-cyclus, maar het scheppen-in-de-wereld en de scheppers-in-de-wereld. Zij, die de wereld a.h.w. voortdurend van aanzien doen veranderen. Die dus maken, dat de grenzen telkens verlegd worden. Dat zijn de politici. Het scheppingswerk in de wereld doen betekent dus: aan politiek doen. Bij die scheppingscyclus hebben wij weer 2 positieve en 2 negatieve sectoren. Het eerste positieve dat daarbij komt kijken is natuurlijk de persoon-zelf, met zijn gehele aanleg. Wil men in de politiek gaan, dan moet men enig idee hebben van wet en wetmatigheid, anders kan men niet meedoen aan wetten maken.

De kennis daarvan staat in 7; daaruit spruit voort: samenwerking. De positieve spil is dus 1-7, de eigen persoon, het vermogen om zichzelf te kunnen blijven en tegelijk het vermogen om zich te kunnen aanpassen bij anderen. Het negatieve is: (1e) dat wat men meebrengt aan traditie, erfelijkheid, milieu. Dat vinden we in 4.

Iemand, die geschiedenis maken wil (het politieke bedrijf is geschiedenis maken), is gedwongen zich rekenschap te geven van de historie, van het verleden, dat in ons toch ook voortleeft. De erfelijke massa, die wij meebrengen, alle atavismen, dingen, die wij aan onze voorouders te danken of te wijten hebben, en die in ons te voorschijn komen. Dat is de grond, waarop wij moeten bouwen en daaruit moet dan opbloeien:

(2e) 10, de wereld, die wat van ons verwacht. De wereld is het werkveld voor de politiek. En als we zien hoe het einde van bijna elke politicus is, zeggen we: de glorie wordt duur betaald. De eer en de glorie, die eraan te behalen is, is zeer gering. Men heeft alle kans om het moeilijk te krijgen en zeer weinig kans op erkenning.

Toch zien wij, dat dit het werk is, waardoor de omstandigheden van de mens het meest veranderen. Er kunnen zeer veel wetten zijn, die ons helemaal niet aanstaan, maar we zijn toch gedwongen te gehoorzamen.

Het maken van een wet kan de omstandigheden volkomen veranderen (Napoleon en de dienstplicht). Dus de uiteindelijke wet, zoals die dan verschijnt is 10. Daarin zit het gevoel van rechtvaardigheid (7), dat leiden moet tot een concrete wetgeving, die in 10 gevonden wordt. Zoals wij nu b.v. zoeken naar een redelijke grondslag voor vrede (7). Dat schijnt heel moeilijk, want we zijn nog niet aan een wettelijke regeling (10) daarvan toe.

Aan elke wetgevende arbeid — voordat die verschijnt in de Staatscourant -- gaat veel wikken en wegen vooraf. 7 = het onderwerp; 10 = de regelingen, zoals die tenslotte aan de dag komen.

In alle horoscopen van grote politici vinden we de huizen 1-4-7-10 sterk en ook 1-5-9, want zij moeten zich verwezenlijken door hun *zijn*. Veel minder 2-6-10 vinden we onder hen. We kunnen in onze omgeving waarnemen, dat een gewoon mens met een paar planeten in 10 altijd geneigd is, zich met politieke zaken te bemoeien. Daarmee kunnen we zelfs een horoscoop corrigeren. Voelt iemand voor een publieke zaak, heeft hij steun van autoriteiten, dan staat b.v. Zon in 10, anders in 9. (Bij een geboorte om ongeveer 12 uur 's middags, tijd niet nauwkeurig opgenomen).

Heer 1 *in* 7 betekent, dat men zelf uitgaat om samenwerking te zoeken en daarbij is men dus altijd de zwakkere, want men verliest zichzelf a.h.w. in 7.

Heer 7 *in* 1 betekent daarentegen, dat anderen bij ons komen en vragen of wij samenwerken willen.

Heer 1 △ *heer* 7 is goed verband tussen zichzelf en de mensen met wie men moet samenwerken. Het is goed voor organisatie en alles wat daarmee te maken heeft.

Heer 1 □ *heer* 7 en 1 sterker. Men wil in elke samenwerking toch zichzelf blijven, en dat gaat natuurlijk niet. Wil men werkelijk komen tot samenwerking, dan moet men afstand doen van een deel van zichzelf, want samenwerken is geven en nemen.

Heer 1 □ *heer* 7 en 7 sterker. Men wordt het slachtoffer van de samenwerking. Iemand, met het vorige conflict, beheerst zijn samenwerken en, omdat het een conflict is, heeft hij voortdurend moeilijkheden met hen. Door zijn eigen houding kan hij een geheel kabinet ten val brengen. Als b.v. de minister-president valt, valt het hele kabinet met hem mee. De samenwerking wordt dan verbroken, terwijl omgekeerd, wanneer 7 sterker is, men door zijn medewerkers gedupeerd wordt. B.v. als de Minister van Oorlog verkeerde maatregelen neemt, valt het hele ministerie mee. Is het een partij-ministerie, men valt mede, al heeft men zelf ook nog zo goed gehandeld.

In een scheppingscyclus staan de sectoren *per se niet los*. Zodra daar hiaten zijn, is het niet meer scheppend werk. Het kan dan wel lijken of men als minister wat doet, maar men is eigenlijk slechts stroman. Er zijn hoofdambtenaren genoeg, die wetten maken!

Heer 1 *in* 10 zoekt zelf het contact met het publiek. Hij verlangt autoriteit, kan er niet buiten.

Heer 10 *in* 1. Men wordt door het publiek opgezocht; zoals het publiek wel eens beroep doet op iemand, om zich beschikbaar te stellen.

Heer 1 △ *heer* 10 waarborgt een voortdurend goede reputatie en dat kan ook zijn: wereldse eer, glorie, faam, bekendheid, vermaardheid in een groot aantal variaties. Bij afflictie natuurlijk ook beruchtheid.

Heer 1 □ *heer* 10 en 1 sterker. Men wil meer zichzelf blijven en heeft dus enige geneigdheid om met Multatuli te zeggen: publiek, ik veracht U. Dan trekt men zich van de publieke opinie niets aan.

Heer 1 □ *heer* 10 en 10 sterker. Men wil vóór alles een zekere vermaardheid hebben. Men zegt: het kan me niets schelen, wat ze van mij zeggen, als ze maar over mij praten.

Los van elkaar mogen ze ook weer niet staan.

4-7. Milieu en samenwerking. In de meeste horoscopen zal deze kwestie alleen uitgewerkt worden in verband met huwelijk. Het milieu heeft invloed op het huwelijk. Is het een goed aspect, dan trouwt men naar de zin van het milieu of men trouwt in zo'n milieu, dat alles goed gevonden wordt.

Heer 4 *in* 7. Men sluit door afkomst of milieu een huwelijk. Heel vaak betekent dat dus werkelijk een huwelijk, dat gebaseerd is op traditie, dan wel een marriage de raison. Het is typisch, hoe vaak staatslieden een huwelijk sluiten om daardoor hoger te komen, daardoor andere milieus te kunnen bereiken, dat is natuurlijk het omgekeerde: heer 7 in 4 waarbij men door huwelijk in een ander milieu komt, beter of minder, maar in elk geval is dan het huwelijk van grote invloed op het milieu, waarin men komt.

Iemand met heer 4 in 7 krijgt door zijn afkomst deel aan wetgevend werk. Zoals wij vaak zien, dat de zoon of de neef van een of ander staatsman later ook in het parlement komt, minister wordt. Engeland is daarvoor het type.

Heer 4 □ *heer* 7 en 4 sterker. Het milieu belet het huwelijk, m.a.w. men geeft het huwelijk op, om het milieu te behouden.

Heer 4 □ *heer* 7 en 7 sterker. Men geeft het milieu op om het huwelijk te kunnen sluiten. Ook kan het zijn, dat, waar de traditie heel sterk is, iemand door zich aan te sluiten (7) bij een bepaalde partij, bepaalde principes aan te hangen, moet breken met het tehuis. Dat is in die kringen heel erg. Iemand, die de tradities van een huis of familie breekt wordt een renegaat genoemd. *Bij een conflict en 4 sterker*, sluit men zich niet aan, omdat het milieu sterker is, men blijft dan, waar men zich niet thuis voelt.

Heer 4 *in* 10. Men krijgt door zijn afkomst een positie.

Heer 10 in 4. Men schept door zijn positie een milieu. Heer 4 in 10 is in dit verband ook iemand, die nooit thuis is, maar wiens tehuis a.h.w. „de wereld" is. Hij heeft bijna geen huiselijk leven, maar zijn hele bestaan ligt in het publiek.

Heer 10 in 4. Men maakt de politiek thuis, of ontvangt het publiek bij zich thuis. Dat is niet dus zo gunstig. In horoscopen van gewone mensen zijn het b.v. caféhouders (koffiehuis-politiek).

Heer 4 △ *heer* 10 vinden we, waar werkelijk een zekere geboren autoriteit is. Mensen b.v. die behoren tot een regentenfamilie, krijgen vanzelf autoritaire betrekkingen, waar ze dan ook veel geschiktheid voor hebben, al worden daarbij ook wel eens fouten begaan.

Heer 4 □ *heer* 10 en 4 sterker. Het milieu belet hen, in het publiek te verschijnen. Het is een in deze cyclus niet heel sterk voorkomend iets. Al voelt men dan voor een roeping waarbij men met het publiek in aanraking kan komen (verpleegster, winkeljuffrouw of zo) het mag niet van thuis, omdat het geen stand is.

Heer 4 □ *heer* 10 en 10 sterker geeft mensen, die om hun afkomst een autoritaire betrekking krijgen, maar ze kunnen deze eigenlijk niet aan. Zij zijn slachtoffers van hun afkomst, kunnen de autoriteit niet handhaven. Ze komen in een sfeer waar ze om hun afkomst worden tegengewerkt.

7-10. Het conflict is: wetsontwerp contra Tweede Kamer. (Wetgevende Macht).

Heer 7 □ *heer* 10. Een minister, die zijn ontwerpen ook regelmatig tot wet ziet worden. Een van onze groten op dat gebied was wel de in 1934 overleden Dr. De Visser, die ervan heeft gemaakt wat er maar van te' maken viel. Hij is een goed voorbeeld van iemand, die de meeste van deze dingen in een goed verband had. Hij was algemeen geacht en ieder vond hem een buitengewoon welwillend man.

Heer 7 □ *heer* 10 en 7 sterker. Er moeten zoveel concessies gedaan worden aan medewerkers of aan de opportuniteit, dat daardoor de wet tenslotte heel iets anders wordt dan oorspronkelijk werd bedoeld. B.v. *uitgaand*. Men zet er alles op om zo weinig mogelijk concessies te doen; is het *ingaand* dan kan men alles proberen, maar men moet concessies doen en het wetsontwerp komt er soms niet eens door.

Heer 7 □ *heer* 10 en 10 sterker. Men weet door te zetten en het ontwerp er doorheen te halen. Bij een *ingaand* vierkant is de stem van het volk te sterk en wordt het afgestemd; bij een *uitgaand* vierkant haalt men het er wel door.

Dit is dus de scheppingscyclus in de wereld, waardoor de wereld van aanzien verandert; het meest concreet, het meest naar buiten gericht, het meest van invloed op iedereen, want niemand ontkomt aan de invloed van wet.

KUNST-CYCLUS.

2-5-8-11. Hierbij zijn ook weer twee positieve sectoren 5 en 11, die in wezen de spil vormen waarom alles draait. In 5 is de zelfhandhaving, waarbij men zelf als spil blijft; in 11 de samenleving, die een beroep op iemand doet en waarin hij als spil moet optreden. Maar in deze cyclus zou ik die anders willen beschouwen. Want deze cyclus is die van de scheppende kunstenaar en voor een deel zullen wij later zien, dat conflicten in deze sectoren sterk in verband staan niet de astrale krankzinnigheid.

In de kunst toont de mens een zekere kunst-aanleg: zijn scheppingskracht. Maar achter die scheppingskracht moet iets anders zitten, anders komt men niet tot scheppen. Daar moet

scheppingsdrang achter zitten en deze zit in 5. Na de scheppingsdrang (5) krijgen we dus de scheppingskracht (2). Voor een werkelijk kunstenaar is nodig: een beheerste techniek die van 8 is. 8 is ook productiviteit. Dan moet tenslotte ieder kunstwerk, wil het iets betekenen, geplaatst worden in de samenleving en dat vinden we in het 11e, de plaats, waar het kunstwerk tot zijn recht komt. Scheppingsdrang 5, scheppingskracht 2, techniek 8 en 11 de samenleving, waarin het zijn invloed doet gelden.

Heer 5 *in* 2 is beter dan 2 in 5. Men moet immers met de scheppingsdrang gaan naar de scheppingskracht, naar het arbeidsveld.

Heer 2 *in* 5 is eigenlijk de scheppingskracht teruggebracht tot scheppingsdrang. Dat vindt men bij hen, die wel een sterken drang hebben, maar bij wie het veel meer drang blijft. Dan moet een planeet in 2 alweer aspect hebben met heer 2 in 5, om tot zijn recht te komen.

Heer 2 △ *heer* 5. Goed samengaan van scheppingsdrang en scheppingskracht, wat leidt tot geleidelijkheid in scheppen.

Heer 2 □ *heer* 5 en 5 sterker. Hier zien we de kunstenaar, die zichzelf verteert in scheppingsdrang. Die het ene ding na het andere wil scheppen en, omdat het een conflict is, door zijn woeste drang veel schept, wat lang geen grote kunstwaarde heeft.

Heer 2 □ *heer* 5 en 2 sterker. Nu krijgen we, dat de scheppingsdrang teloor gaat. Dit zijn zij, die niet voldoende drang hebben om telkens nieuwe dingen te doen. Zij gaan zichzelf a.h.w. kopiëren. Zij blinken in iets uit, maar blijven altijd datzelfde doen. Is 5 heel zwak, dan krijgen we hen, die niet zelf scheppen, omdat de drang te zwak is. In de schilderswereld de kopiisten, in de muziek zij, die niet zelf componeren, maar composities van anderen arrangeren. Er is natuurlijk een groot onderscheid tussen een componist en een arrangeur. Bij een componist, die ook zelf speelt, is er een geregeld goed verband 2-5-8-11.

Venus is het werktuig, waarmee zij scheppen. Nu had b.v. Herman Gorter Venus in Capricornus met maar één aspect nl. vierkant op ascendant. Dat betekent, wat schepping betreft, dat hij geen voorgangers en geen navolgers had. Venus zonder enige aanpassing met enige andere planeet. Hij is nog altijd uniek. (Zie zijn horoscoop, voorbeeld Nr. 5).

Men kan zien, hoe een kunstenaar zijn eigen conflicten naar buiten projecteert. Een oplossing vinden die in de goede aspecten, die daarbij ook gevonden worden. Soms ook is er geen oplossing.

Heer 2 *in* 8 is hier beter dan 8 in 2, want bij heer 2 in 8 heeft men natuurlijk, dat de scheppingskracht van 2 zoekt naar de technische verwezenlijking van 8. Ook wordt door die stand de productiviteit altijd groter.

Heer 8 *in* 2. Hierdoor heeft men de neiging, het tè mooi te willen doen, en alles wat tè is, is fout. Dan gaat de techniek terug tot de scheppingskracht, wil men met zijn techniek te hoog grijpen.

Heer 2 □ *heer* 8, geeft tussen kunst en kunnen een goed verband. Dat zijn zij, die in hun scheppingen een grote evenwichtigheid vertonen, maar dikwijls nog niet een grote spanning. Over 't algemeen vinden wij het prettig, wanneer in een kunstwerk een zekere spanning zit.

Die willen wij a.h.w. voelen. Wat wij noemen de antieke kunst is voor ons haast te vlak, wij voelen niet de spanning, die er in werkelijkheid wel achter zit, maar die harmonisch is opgelost. Mensen met goede aspecten 2-8 voelen voor het klassieke; mensen met slechte aspecten 2-8 voelen meer voor het moderne.

Heer 2 ☐ *heer* 8 en 8 sterker. We krijgen een geweldige productiviteit, waarin de kunstzinnigheid verloren gaat; b.v. Ivans en Wallace. Zij hebben een ontzaggelijke techniek, maar in conflict met 2, dus de kunstzinnigheid raakt daarbij in de knel.

Heer 2 ☐ *heer* 8 en 2 sterker maakt zeer mooie dingen, is zeer kunstzinnig, maar heeft te weinig techniek. Dan kost het scheppen zoveel moeite, dat daarbij de productiviteit onherstelbaar lijdt. Schilders waarvan men ziet, dat ze moeite hebben met hun techniek. Het zijn ook degenen, die de kunstzinnigheid niet aan de techniek opofferen. B.v. Alban Berg heeft zeer weinig gecomponeerd, omdat hij elke noot volkomen wilde verantwoorden. Men merkt van hem, dat het hem moeilijk valt dat, wat hij voelt, volkomen uit te beelden.

Heer 2 *in* 11. De kunst wordt door de gemeenschap ontvangen en er is dus kans, dat werkelijk iets opgevoerd, vertoond of gemaakt wordt.

Heer 11 *in* 2 is minder gunstig, om twee redenen. In de eerste plaats heeft de kunstenaar een grote belangstelling voor de financiële kant (2) en vraagt hij zowel geld als kunstwaardering van de gemeenschap. In de tweede plaats komt de samenleving naar het atelier (2) in plaats van dat de artist gaat naar de maatschappij. In andere zin geeft het aan, dat een gemeenschappelijk optreden of uitvoeren (11) inspirerend werkt (het goede orkestlid, koorlid, lid van een toneelclub, enz.).

Heer 2 △ heer 11. Er zijn twee soorten kunstenaars: de gemeenschaps-kunstenaars, mensen, die werkelijk wat voor de gemeenschap betekenen. (Davids kan als voorbeeld gelden). Zij hebben een goed verband 2-11. Dat wil dan zeggen, dat hun kunst in de samenleving wordt op prijs gesteld. Dit zegt helemaal nog niets omtrent de werkelijke hoogte van hun kunst, het zegt alleen, dat hun kunst grote appreciatie ondervindt.

Heer 2 ☐ *heer* 11 en 2 sterker. Dat wordt de niet-gemeenschaps-artist, dat zich niet door de gemeenschap gewaardeerd voelt en weet, dat zijn werk pas door latere generaties begrepen zal worden. Hij voelt zich eenzaam en betekent voor de gemeenschap niets. Hij is iemand, die niet van plan is ter wille van de samenleving iets van zijn kunstopvattingen te laten vallen.

Heer 2 ☐ *heer* 11 en 11 sterker. Nu is het beroep, dat de samenleving doet op de kunstenaar, van die aard, dat hij zijn prestaties moet verminderen; hij moet allerlei dingen doen, die hij liever niet zou willen doen. Vooral bij toneelspelers, die ter wille van de samenleving stukken spelen, die zijzelf beneden peil vinden. De kring van hoorders vraagt nu eenmaal vlotte stukken. Deze worden dan de kasstukken, terwijl kunststukken weer het geld verslinden. Is 11 sterker, dan wint het publiek; is 2 sterker, dan wint de kas.

Heer 5 *in* 8 is reeds uitgelegd in de kwantiteitscyclus. Beschouwd in verband met kunst is het hij, die met zijn scheppingsdrang naar zijn productiviteit gaat, met overslaan van scheppingskracht, dus met overheersing van de techniek, of lust in reproductie.

Heer 8 *in* 5 is degene, die juist in plaats van de productiviteit te ontwikkelen, teruggaat naar zijn scheppingsdrang. 5 in 8 is als beter te beschouwen.

Nu is er nog een ander conflict, dat in heel veel levens buitengewoon sterk is, waarbij wij niet direct te maken hebben met kunst, want alle mensen met een 2-5-8 verband zijn nog geen kunstenaars. Bij een conflict 5-8 is wel dikwijls het conflict tussen kinderen verwekken of niet.

Heer 5 *in* 8 komt voor bij hen, die de grote moeilijkheid hebben, van in elke seksuele daad een stukje dood van zichzelf te zien. Wanneer van daaruit een slecht aspect is naar 6, leidt dat tot ziekelijke toestanden. Het betekent ook, dat men zijn hele centraliteit juist neerlegt in seksegenot en kan die centraliteit — met 5 in 8 -- helemaal verloren gaan. Dus dan gaat het gevoel van centraliteit verloren door een te sterk zich uitleven.

Heer 8 *in* 5 heeft een ander conflict; hij heeft heel dikwijls, dat hij zich alleen seksueel wil uitleven, wanneer dat volkomen natuurlijk verloopt en wil van geen kinder-beperking of zo iets weten. Nu voelt men, dat een conflict tussen 5 en 8 altijd heel moeilijk is, omdat naast de kwestie van wèl kinderen verwekken of niet, direct de vraag rijst: wèl genieten of niet genieten? Dan hangt het er tenslotte van af of die conflicten niet vallen in de sectoren 3-6-9-12, vooral niet in 6 en 12. Als de conflicten daar vallen, b.v. heer 5 in 6, heer 8 in 12 en die in oppositie met elkaar, wordt men er zeer zeker ziek van.

Het is werkelijk zeer merkwaardig om te zien hoe bij een strijd-aspect 5-8 iemand vechten kan voor zijn eigen centraliteit, hoe hij strijdt met en in zichzelf, zoals men ook heeft bij het conflict 5-2 tussen liefde (2) en centraliteit (5).

In de psychoanalyse heeft men een zeer sterk verband gezien tussen liefde en bezit, zodat de problemen, die met geld samenhangen, ook vaak verkapte liefdesproblemen zijn. De psychoanalyticus weet zeker, dat als een patiënt droomt over geld, het een droom is eigenlijk over liefde. Men kent waarschijnlijk wel het pijnlijke probleem van iemand, die niet durft lief te hebben uit angst zijn centraliteit te verliezen; hij jaagt daardoor de liefde weg. Probleem 5-2. Met een uitgaand vierkant, vecht men naar buiten. Bij een twijfel-aspect weet men niet, of het de moeite waard is, het te doen; dit zijn mensen die meestal zich wel verloven, maar zich op een goed moment terugtrekken. Bij een ingaand vierkant kan men niet loskomen. Men voelt wel, dat men zijn centraliteit verliest, maar de gebondenheid is sterker.

5 te zien als „verliefdheid" en verloving, terwijl de 2e sector is de liefde gezien als tegenpool van hartstocht (8).

5-11. Wij hebben de 1 le gezien als samenlevings-sector, dus ook als de sector waar men zijn centraliteit moet uiten. Want men moet zijn plaats bepalen, zijn ik-stelling vinden in 11 en deze is het gevolg van de spanning tussen 5 en 11.

Heer 5 *in* 11 is weer gunstig. Het is prettiger om met zijn centraliteit wat in de samenleving te doen dan omgekeerd: dat men alles wat de samenleving vraagt, naar binnen projecteert, naar 5 toe. Het is typisch ook, dat men een centrale positie kan krijgen door een goed clubgenoot, een samenlevings-mens te zijn. Maar indien men dan niet tegelijkertijd een goede heer 5 heeft, legt men het toch af. Zoals men wel eens ziet, dat iemand gekozen wordt tot voorzitter van een club, omdat iedereen hem zo graag mag. Wordt hij aldus in het centrale punt

geplaatst, dan blijkt vaak, dat hij helemaal geen centraliteit heeft. *Heer* 11 *in* 5 geeft dus wel kans een centrale positie te krijgen door de samenleving, maar het is de vraag of men het er goed afbrengt.

Heer 5 △ heer 11 brengt iemand in kringen, waarin hij geen gevaar loopt zijn centraliteit te verliezen.

Heer 5 □ *heer* 11 is altijd erg lastig, omdat men dan niet zijn ik-instelling kan vinden in de maatschappij. Men heeft dan het gevoel in een maatschappij of vereniging zijn centraliteit helemaal te verliezen; dat zijn zij die, als ze in een groot gezelschap komen of in een club, zeggen: „ik ga maar achteraan zitten," die zich altijd een beetje weghouden. Of wanneer heer 5 zeer veel sterker is, heeft men bij een conflict, dat men zich veel te veel naar voren dringt met de kans, over het voetlicht heen in de zaal terecht te komen. Heeft iemand een uitgaand vierkant 5-11 en 5 sterker, dan kan het zeer goed zijn, dat hij geroepen wordt in verenigingen waar hij als middelpunt moet optreden, maar dan in verenigingen die topzwaar zijn, die anders zouden kantelen.

Heer 5 □ *heer* 11, 11 sterker, vindt men steeds bij hen, die door en in vriendschap hun centraliteit verliezen, in vriendschap ondergaan; in de kunst zijn het die kunstenaars, die door teveel vriendschap, dus door te zeer letten op de samenleving, hun scheppingsdrang verliezen. Of --indien 5 sterker — steeds directeur (5) van de troep willen zijn (toneelwereld).

Heer 8 *in* 11 is weer normaal. Men brengt zijn productiviteit naar de samenleving, m.a.w. men vraagt zich af: wat wil de samenleving van mij, wat kan ik doen voor de samenleving, hoe kan ik daarvoor het best iets produceren. Maar in ieder geval blijft men dan toch meester over eigen productiviteit, want 8 gaat naar 11.

Heer 11 *in* 8. De samenleving bemoeit zich met de productiviteit en dan kan zij teveel of te weinig van iemand vragen. Vooral bij mensen, die een zekere populariteit verworven hebben, bestaat kans dat zij totaal uitgeput worden omdat het publiek zich met hun productiviteit bemoeit en altijd meer van hen wil hebben. Het is de vraag, of iemands techniek daartegen bestand is. Want wij moeten niet vergeten, dat 8 toch altijd blijft het huis van vernietiging, te niet doen, genieten en alles wat met „niet" en met dood te maken heeft. Alle conflicten met 8 brengen de dood of de vernietiging als probleem in het leven.

Het is ook nog een heel typisch conflict als we het beschouwen in verband met verwekken van kinderen; Men hoort dan: Kinderen? ja, maar zal ik die kinderen later een plaats in de samenleving kunnen geven? Dan krijgt de bezorgdheid voor maatschappelijke standing te maken met het kindertal. Dat kan de vorm aannemen van een moeilijk probleem.

Heer 8 △ *heer* 11 betekent, dat de productiviteit en dat wat van iemand gevraagd wordt in volkomen overeenstemming met elkaar zijn.

Heer 8 □ *heer* 11, 8 sterker. De kunstenaar produceert meer dan de samenleving gebruiken kan of gebruiken wil. Hieronder vallen o.a. de „veelschrijvers", die reeds bij hun leven uit de mode raken. Men tracht door een geweldige productiviteit het publiek te winnen.

Het is een aspect van strijd tussen de kunstenaar en de impresario die aan het kortste eind trekt, als 8 sterker is.

Is 11 sterker, zo wint de samenleving het van de kunstenaar. Deze wordt gedwongen meer te produceren dan hij kan of wil en put zich or die wijze uit, tot algehele vernietiging (8) toe. Voorbeelden kent men genoeg, vooral van wonderkinderen, die avond aan avond moeten optreden, tot zij erbij neervallen. Ook vindt men hier de kunstenaars, die hun werk door de samenleving zien vernietigen. Bv. schrijvers wier boeken verbrand worden; beeldhouwers, wier werken worden kapot geslagen, enz. Wij herhalen nog eens uitdrukkelijk, dat er èrgens verband moet zijn met de Asc. èn dat de cyclus gesloten moet zijn, wil men naar buiten iets van deze dingen bemerken.

SCHEPPEND DENKEN.

In het denken onderscheiden wij vier belangrijke momenten. We hebben wel gezien, dat ze er eigenlijk alle 12 zijn vanaf het absolute niet-weten van Ariës tot het betrekkelijk weten van Pisces, maar daarin onderscheiden we toch 4 hoofdmomenten.

1e het vermogen om *kennis te nemen* van iets, waar te nemen, iets te zien. Dat is van 3.

Als 2e belangrijke trap volgt de *ontleding* of analyse van het waargenomene, de 6e sector.

Dan volgt de *synthese*; m.a.w. dat wat men eerst uit elkaar heeft gelegd, wordt nu als een hoger eenheid samengevat, 9e sector.

Die synthese leidt tot een begrip; dat begrip wordt verruimd door-dat wij het in verband brengen met soortgelijke begrippen en wordt dan geabstraheerd. Dat is de 4e trap: de *abstractie*. Men laat alles, wat niet nodig is terzijde en houdt alleen dat vast, wat essentieel is. 12e sector.

Het denken begint met de *waarneming* (3), met de aandacht, d.i. het naar-buiten-gekeerd-zijn. Een zwak 3 zet dus het gehele verdere denken „buiten spel". Dit betekent nog niet altijd, dat men zich in het leven niet redden zal Er zijn legio kinderen (en mensen !) die de gehele dag praten en blijk geven, over handigheid en slimheid te beschikken, zonder dat zij enig intellectueel werk kunnen verrichten. Vaak is dan het verband tussen enkele andere „denksectoren" zo slecht niet en kan b.v. de 9e sector op zichzelf prachtig zijn.

Heer 3 *in* 6. Het normale verloop. Men neemt op, leest of hoort iets, en begint pas later met kritiek of analyse.

Heer 6 *in* 3. Men begint dadelijk kritisch te lezen en laat dus het gelezene niet eerst rustig op zich inwerken. Of - wat ook voorkomt - - men leest het liefst kritieken of verslagen van onderzoekingen, houdt wel van grafieken -- die gemakkelijk tot kennisname leiden. Men leert van kritiek.

Heer 3 △ *heer* 6. Opnemen en met onderscheidingsvermogen bekijken gaan samen. Dit is een van de beste standen voor intellectuele ontwikkeling. Deze kan immers pas beginnen, wanneer men verschillen waarnemen kan. Wie geen verschil ziet tussen een kat en een konijn

heeft wel zeer beperkte vermogens. Dit verband doet in alles, wat wordt waargenomen, dadelijk zien, wat er nieuws is en vergroot dus de kennis.

Heer 3 □ *heer* 6, 3 sterker. De leesmaniak, die leest zonder onderscheidingsvermogen. Is in de horoscoop een goed geheugen aangegeven, zo beschikt hij misschien over een geweldige hoeveelheid parate kennis (schoolse kennis), die echter niet door hem verwerkt wordt. Dit aspect maakt dus, dat men meer óverneemt van anderen en brengt niet zoveel verder in ontwikkeling. Toch kan men op school voor knap doorgaan met deze stand.

Indien 6 sterker is wordt minder opgenomen of overgenomen van anderen, maar het gehoorde of gelezene wordt geweldig onderzocht of nageplozen. Elke kleinigheid wordt getoetst. Dit kan dus grote kennis geven op een speciaal gebied. Het wordt dikwijls gesublimeerd of nuttig aangewend in laboratoriumwerk, waar arbeid met microscopen of andere fijne werktuigen de bijna-overdreven accuratesse eisen.

Zijn 3 en 6 niet verbonden, zo is de cyclus verbroken, althans zeer in belangrijkheid gedaald.

Heer 6 *in* 9. Dit is het natuurlijk verloop. Wat ontleed is, moet weer worden ineengepast. Het waarborgt objectiviteit van synthese, omdat deze berust op een grondslag van feiten, van kritische onderzoekingen.

Heer 9 *in* 6. Hierbij is het verloop omgekeerd. Men gaat onderzoeken (6) met een bepaalde theorie (9) gewapend. De objectiviteit gaat daarbij gemakkelijk verloren. In het beste geval krijgen we hier: het experiment, indien n.l. de rest van een horoscoop aangeeft, dat er voldoende waarborgen zijn voor objectiviteit.

Heer 6 △ *heer* 9. Wat men analyseert (6) kan men weer synthetiseren (9) of wat men uit elkaar haalt, zet men weer in elkaar. Het kan zijn, dat men hierdoor horlogemaker wordt, mecanicien, dan wel zuiver op het gebied van het denken zich ontwikkelt. Voor een psycholoog of astroloog is het een benijdenswaardig aspect, want waar komt het er meer op aan dat een zuivere analyse gevolgd wordt door een juiste synthese?

Heer 6 □ *heer* 9, 6 sterker. Het synthetisch vermogen is te zwak tegenover de analyse. Men heeft dus zoveel details, zoveel stukken en brokken, dat men erin ondergaat. Het doet denken aan de puzzel-spelletjes: gegeven een aantal steentjes of blokjes van verschillende vorm en daarnaast tekeningen van figuren, die ermee te leggen zijn. Alleen echter is de omtrek gegeven. Gevraagd wordt: ze te leggen. Iemand met dit aspect smijt ten slotte, na veel vergeefse pogingen, alles met een woedend gebaar wèg.

Indien 9 sterker is, begint men reeds met een samenvoeging, nog voor er behoorlijk is ontleed. De synthese is dan voorbarig, oppervlakkig of fout, omdat niet elk detail verantwoord is. Of — men wil beslist tot een bepaalde conclusie (9) komen en ziet dan glad over ongewenste details heen. Met het verband tussen deze sectoren staat of valt in aanleg de horoscooptrekker of psycholoog.

Heer 6 \ *heer* 9, (of liever, wanneer 6 en 9 geheel los staan). Scheppend denken wordt erdoor belet. Treedt hierbij om een of andere reden de synthese toch op de voorgrond, zo berust deze op analysen, door anderen vervaardigd, wat intussen uitstekend kan uitwerken.

Wanneer twee heren in elkaars sectoren staan (b.v. heer 6 in 9 en heer 9 in 6) heft deze wederzijdse receptie de retrogradegang van 9 in 6 op en is het resultaat een sterke samenwerking tussen de betrokken sectoren.

Heer 6 *in* 12 is (door overslaan van de synthese) niet gunstig. Men heeft neiging, gevonden bijzonderheden te vlug te schrappen. De abstractie wordt daardoor niet echt-abstract, maar alleen vervaagd, dit natuurlijk vooral, wanneer 6 en 9 geen- of een moeilijk verband hebben. Deze stand doet in zoverre weinig kwaad, omdat vervaging toch steeds oplossend werkt en men hierbij dus voor alles een oplossing vindt, daar hinderlijke feiten vanzelf wegvallen.

Heer 12 *in* 6 is veel moeilijker. Men wil met een abstractie gewapend gaan analyseren. Het kenmerk van het abstracte is juist het gemis aan details. Men heeft dus neiging, naar dingen te zoeken, die er niet zijn. Dit is een onvruchtbaar werk en leidt bijna altijd tot ziekelijke storingen in het denken.

Heer 6 △ *heer* 12. Goed samengaan van analyse en abstractie. Daardoor raakt men noch verstrikt in de veelheid van feiten, noch worden deze feiten verwaarloosd. Zonder verband met 9 echter is de betekenis vrij gering.

Heer 6 □ *heer* 12, 6 sterker. De analyse met haar overdadigheid van fenomena belet het zien van een „regel", die achter de feiten zit. Deze stand komt veel voor bij wetenschappelijke waarnemers, die verwachten, dat een steeds verdere uiteenpluizing van het voorhanden materiaal leiden zal tot de verlangde regel. Onze meteorologen b.v. kunnen nog steeds geen verband vinden tussen het weer en bepaalde constellaties. Het aantal waarnemingen en het aantal factoren is te groot. Indien 12 sterker is concludeert men tot een abstracte regel, op grond van een onvoldoend aantal feiten, op grond van een verkeerde analyse. Hieraan gaan wij, astrologen, ons nogal eens te buiten. Onze uitspraken _ zijn meermalen vaag (12) en onvoldoende onderzocht. B.v. in een zomer is het een week onweersachtig. Tegelijk is er een □ tussen Mars en Jupiter. Volgt de abstractie: Mars □ Jupiter geeft onweer.

Heer 3 *in* 9 (met overslaan van 6). Men trekt uit het gelezene dadelijk een conclusie, zonder behoorlijke analyse of kritisch onderzoek. Indien hier bij 6 wèl ingeschakeld is, zijn zij uitstekende referenten, die de kunst verstaan, dadelijk te komen „to the point", met grote snelheid samen te vatten. Gewoonlijk echter is het steeds: „De vlucht in het verhevene".

Heer 9 *in* 3. Dit is slechts goed, wanneer 12 hierbij is ingeschakeld. Dan immers wordt de synthese (9) als een regel (12) doorgegeven naar anderen (3). Ontbreekt het verband met 12, zo gaat veel van de waarde verloren en ontstaat slechts een goed docent, die het vermogen heeft zijn conclusies aan leerlingen (3) mee te delen.

Heer 3 △ heer 9. Opnemen en samenvatten gaan samen, wat gewoonlijk rijkdom aan ideeën geeft. Het geeft aanleg tot spreken of schrijven, maar weinig *behoefte* eraan.

Heer 3 □ *heer* 9. Dit conflict geeft meestal wèl behoefte om te spreken of te schrijven. Vooral als 3 sterker is, want daardoor is de mededeelzaamheid groter. Men komt niet gemakkelijk tot een eigen „opvatting" (9) omdat er voortdurend zoveel interessants van anderen te lezen of te horen is. Het praten over ideeën van anderen camoufleert hier het gemis aan eigen ideeën. Wanneer 9 sterker is staan de eigen opvattingen (9) liet werkelijk luisteren (3) in de

weg. Men komt steeds met zijn eigen ideeën en is bij voorbaat in de oppositie. Voor intellectuele groei een onvruchtbaar aspect. Het is alleen van belang voor medewerkers aan partijbladen, die elk nieuwtje (3) van het standpunt der partij moeten toelichten.

Heer 3 *in* 12. Men neemt op en abstraheert meteen. In de praktijk komt dat hierop neer, dat men eenvoudig het gelezene of gehoorde weer loslaat, of vergeet. Het wordt gecamoufleerd achter: „O, dat wist ik al lang !" of: „oud nieuws". Indien 6 en 9 ook aangeschakeld zijn is het een belangrijke stand. Men studeert dan werkelijk abstracties of zoekt voor zijn studie (3) de stilte of de eenzaamheid (12).

Heer 12 *in* 3. Men wil abstracties, regels, onderwijzen. Zonder aansluiting van de beide andere denksectoren onbetekenend.

Heer 3 △ *heer* 12. Deze stand is, als laatste schakel, alleen nuttig te gebruiken, wanneer 6 en 9 erbij betrokken zijn. Dan wordt het: doorgeven van een gevonden regel, en praktisch toepassen. Uit de concrete doorvoering volgt nieuwe lering.

Heer 3 □ *heer* 12, 3 sterker. Men neemt méér op, dan men abstraheren kan. Wel wil men voortdurend meer weten -- maar op de echte westerse wijze: een ander moet de regels maar zeggen, de leerling zal die wel toepassen. Als de abstractie niet sterk is, krijgt men slechts vaagheden te horen.

Indien heer 12 sterker is, vindt men luisteren (3) onbelangrijk. Men sluit zich af, soms zelfs sluit men zich op (12) en onthoudt zich van het lezen van nieuwsbladen of periodieken. Een zekere gedesinteresseerdheid voor „het leven", afwezige aandacht, vage perceptie.

Heer 9 *in* 12. Een goede stand, als de cyclus geheel aanwezig is. Daarbij toch kan men zijn synthese loslaten, in 't abstracte overvoeren en bereikt men het gnostieke weten, dat tot een voortdurende nieuwe Genesis leidt, een voortdurend opnieuw „baren" of openbaren van het gewetene. Een slechte 9 in 12 voert het denken (9) in de gebondenheid (12); geeft verlies van opvatting, vergaan van synthese en met het verlies van deze eenheid-van-denken (9) ontstaan gemakkelijk schizofrene toestanden.

Heer 12 *in* 9. Men maakt de abstractie (12) tot synthese. Op die wijze ontstaat de hypothese of theorie. Een goede heer 12 in 9 kan vérstrekkende hypothesen vinden. Een zwakke of slechte heer 12 leidt hier tot vage ideeën, tot waandenkbeelden, utopieën, enz.

Heer 9 △ heer 12. De éénpuntigheid van het denken en het vermogen tot eliminering van „bijzonderheden" geeft altijd meer ruimheid van opvattingen. Eigen opvattingen worden erkend als zijnde van ,,betrekkelijk" belang.

Heer 9 □ *heer* 12, 9 sterker. Men kan noch wil eigen opvattingen loslaten en wordt daardoor gemakkelijk maniakaal. Extréme (bij erge afflicties extremistische) opvattingen leiden tot gebondenheid.

Indien 12 sterker is kan men zijn eigen denken, zijn eenpuntigheid niet vasthouden en heeft aanleg voor dementia praecox.

Deze gehele denkcyclus komt in de praktische astrologie telkens naar voren, wanneer ons advies gevraagd wordt over studie en studeren van een kind.

Hoe moeten wij dit beoordelen?

Eerst naar aanleg. Aldus:

Hoe is het verband 1-3, hoe is de 3e sector op zichzelf, hoe is de aandacht?

Bij een slecht verband 1-3, een slechte 3e sector geeft de lagere school reeds moeite, al kan een goed geheugen (4e sector en maan) daar nog veel overnemen en helpt een goede Vulcanus niet weinig mede.

Voor de middelbare school komt het aan op het vermogen tot analy-seren en vergelijken, treden dus de 6 en 7 op de voorgrond. Daarnaast valt deze studie in de 9-periode en kan deze planeet mee- of tegenwerken. Een goede Vulcanus helpt eveneens. Vooral een logisch geheugen doet veel. De werkwijze is voornamelijk schematiserend. Voor studie op de Hogeschool zijn de sectoren 9 en 10 overheersend. Men ontmoet zelden een goed student, die niet enige planeten in 9 heeft. (9 is de studie, 10 is de dissertatie, de „bul", het recht om Mr., Dr., Prof., Ir. op het naamkaartje te laten drukken). Deze studie valt in de Apollo-periode (21 jaar tot 25 jaar) en deze kan dus steunen of tegenwerken.

Hoe sterk de ontwikkeling aan de beheersers der perioden gebonden is blijkt wel hieruit, dat een kind met een slechte ☽ (periode 1-7 jaar) in de eerste klassen der lagere school soms niet voldoet. Is echter Vulcanus goed, (7-14 jaar) zo gaat het daarna beter. En omgekeerd.

Indien de sectoren 1 en 8 sterker spreken dan 3 en 6, is het beter niet te studeren, maar in de praktijk te gaan, in de z.g. technische vakken.

Wij herinneren er nog eens aan, dat elke sector anders geduid moet worden, in verband met de heersende combinatie. Sector 3 is anders, wanneer 3-7-11 het sterkst is, dan bij accent op 1-2-3-4 of 3-6-9-12.

Ten slotte is een samenvattende figuur van de sectoren 1-3-5-7-9-11 naast 2-4-6-8-10-12 in staat, te doen oordelen over een statische dan wel een dynamische aanleg.

HOOFDSTUK V.

AANDOENINGEN EN GEVOELENS.

Objectief gezien ligt de ontvankelijkheid voor prikkels-van-buitenaf in de Taurus-faze; de mogelijkheid, deze innerlijk te realiseren, in de Cancer-faze; wij weten echter zeer goed, dat eenzelfde uiterlijke prikkel lang niet iedereen even sterk aandoet. Daaruit blijkt wel, dat de waarde der aandoening veel meer wordt bepaald door het subject. In het hoofdstuk over de subjectieve wet leerden wij reeds de maan kennen als aanduidster van de aandoenlijkheid en gevoeligheid. De maan, die Cancer beheerst en in Taurus in verheffing staat!

Maar moge de maan dan al zijn de subjectieve waardering van uiterlijke prikkels in 't algemeen, de functie van de aandoeningen is toch meer motorisch. Aandoeningen, emoties, brengen ons in beweging, wekken activiteit op, dringen tot daden. *Bhagavan Das*, in zijn werkje: *De Wetenschap der Aandoeningen* wijst uitvoerig op dit actieve aspect van het gevoelsleven en op de ontleding, die daaruit kan worden afgeleid.

Astro-symbolisch legt men verband tussen gevoel, water en het astrale. Voor ons, die het psychologisch bezien spreekt het vanzelf, dat bij activiteit, werkzaamheid, niet anders aan het woord kunnen zijn dan Venus en Mars, die resp. het werkzaamheidsaspect uitbeelden aan de geest- en aan de lichaamszijde. Wanneer wij lezen, dat op het astrale slechts één wet heerst, n.l. die van aantrekking en afstoting, dan vinden wij de karakteristiek dezer planeten daarin in essentie weergegeven. Aantrekking en afstoting is echter alleen maar bij z.g. levenloze dingen een zuiver-mechanisch proces. Bij alle levende wezens, en stellig bij de dieren reeds, doet zich in aantrekking en afstoting een inmenging van het subject kennen. Deze vertoont zich als een gevoel van meerderheid, van minderheid of van gelijkheid. Hieruit volgt dan, dat een psychologische analyse der gevoelens een reeks van 6 zou vertonen, aldus:

Aantrekking of Liefde;
- 1 met gevoel van meerderheid.
- 2 met gevoel van minderheid.
- 3 met gevoel van gelijkheid.

Afstoting of Haat
- 4 met gevoel van meerderheid.
- 5 met gevoel van minderheid.
- 6 met gevoel van gelijkheid.

Deze eerste verdeling kan verder nog onderverdeeld worden, omdat er schakeringen zijn in de gevoelens van meerderheid, zowel als in die van minderheid en gelijkheid. Elke onderverdeling berust op een nuance van Venus (Liefde) of Mars (Haat) en drukt zich astrologisch uit als een aspect met een der andere planeten. In het algemeen gesproken geven aspecten met Apollo, Jupiter, Uranos en Pluton gevoelens van meerderheid; met maan, Saturnus en Poseidon van minderheid, met Vulcanus en met de polaire aanvulling (de Venus-Mars asp. onderling dus) gevoelens van gelijkheid. Elk van deze aspecten vindt één „normaal" geval, een geval, waarin het „natuurlijk" is en uit de verhouding zelf voortvloeit. Wij 'bedoelen:

de verhouding tussen de beide personen, tussen wie de aantrekking of afstoting zich werkelijk vertoont als toenadering of verwijdering.

Zo volgt dan nu een gedetailleerde beschouwing der Venus-aspecten, *uitsluitend op het gebied der liefde,* niet op dat van kunst, organisatie of een der andere attributen van deze planeet.

Apollo-Venus. Zoals bekend kunnen beide in lengte alleen maar de conjunctie vormen. De buitenplaneten staan, wanneer zij in samenstand zijn met Apollo, achter dit hemellichaam. Wanneer wij voor de binnenplaneten ditzelfde aannemen, dan hebben wij de zuivere conjunctie bij de z.g. *boven-conjunctie*. Staan zij in de *beneden-conjunctie*, dus van de aarde uit gezien vóór Apollo, dan is de werking anders en herinnert levendig aan de oppositie. In de efemeride vinden wij in dit geval Venus (of c.q. Vulcanus) retrograde. Wanneer beide binnenplaneten in samenstand zijn, maar een van beide is retrograde, dan staat de zon op dat moment werkelijk tussen hen in; dan is de psychische uitwerking volkomen gelijk aan die der oppositie en moet zij aldus worden verklaard. Schrijver houdt dus rekening met de conjunctie *en de oppositie* Venus-Apollo.

ASPECTEN VAN VENUS.

VENUS CONJUNCT APOLLO.

Het gevoel van meerderheid hieraan verbonden is normaliter te vinden in het gevoel van de vorst, of van de vorstin tegenover de geliefde onderdaan. Hier toch is er werkelijk verschil in „hoogte" noem het rang, stand, geboorte of wát ook aanwezig. Mensen met een Apollo-Venus conjunctie nu voelen zich altijd in de liefde min of meer „vorstelijk". Een van de voornaamste voorrechten van een vorst is het recht van gratie. Genade kan alléén iemand schenken, die hoger staat dan de verzoeker. De houding van genadigheid in de liefde kenmerkt allen, bij wie dit aspect spreekt. Zij voelen zich helemaal de *gevende* en hun liefde wordt ook als een gunst, een gift, een genade aanvaard. Dit werkt altijd geestelijke stijging of verheffing in stand in de hand. Mannen met dit aspect trouwen vaak met een vrouw boven hun stand — en omgekeerd vooral indien Apollo of Venus in relatie staan met 10e en 7e sector.

Een vorst blijft op zijn troon zitten en daalt niet, kan niet afdalen tot het niveau van de onderdaan, terwijl het hem evenzeer onmogelijk is deze op te voeren tot zijn vorstelijke niveau. Daardoor blijft het niveauverschil steeds bestaan en is eigenlijk de sterkste liefde nog niet in staat, door toenadering dit te doen verdwijnen. Zo werkt dit aspect ook in de ziel. Het gevoel van meerderheid verdwijnt nooit en de bezitter van de Venus-Apollo-conjunctie laat vanzelf alles ná, wat het verschil in hoogte zou kunnen verkleinen. Hij blijft in alles de gevende, de gelukbrenger, die mededeelt van zijn overvloed aan anderen.

Zelfs in de horoscoop van heel eenvoudige meisjes werkt het zeer verheffend. Stel dat zij in betrekking komen. Dan wordt zelfs door de patroon elk bewijs van toenadering en vriendelijkheid beschouwd als een soort gunst van haar, door haar onbewust-hoge houding hierin. Wanneer zij echter ziet, dat haar gaven als gunst worden opgenomen, wordt in haar het denkbeeld van haar meerderheid versterkt en zo voert zij zichzelf op, door haar liefde

steeds hoger te plaatsen. (De rest van de horoscoop geeft daarbij aan, waar ergens de hoogste hoogte ligt).

VENUS OPPOSITIE APOLLO.

Moeilijker wordt het, wanneer het niet de conjunctie is, maar een oppositie, het twijfel-aspect. Want dan betwijfelt men de eigen meerderheid in de liefde! Wij weten dat twijfel psychologische en aller labielste toestand is, die men zelden lang volhoudt. Op twee manieren streeft men naar meer stabiliteit:

a). Men wil zich op enigerlei wijze zekerheid verschaffen.

b). Men wil niet laten merken, dat men twijfelt.

Door het eerste doet men allerlei proefnemingen (bewust of onbewust) die tot zekerheid kunnen leiden. Door het tweede wordt men aangedreven tot een overdreven houding van zekerheid ontstaat overcompensatie naar een van de beide kanten.

Bij dit aspect ontstaat, indien Apollo het sterkst is, naar buiten de houding van „extra-genadigheid". Men voelt zich zo torenhoog boven de ander, dat men hem bijna niet meer ziet. Bovendien leeft men voortdurend in vrees, dat de meerderheid niet zal worden erkend. Door op een tafel te gaan staan wordt men niet groter -- zelfs al zou men zich dat verbeelden. Wie dit twijfelaspect heeft, vertoont de neiging, het niveauverschil kunstmatig te scheppen of te vergroten. Men gaat zich op iets verheffen buiten zichzelf, om maar goed te laten zien, hoe hoog de genade is, die men iemand bewijst door zijn vriendelijkheid. Daarbij kunnen de vreemdste dingen gebruikt worden als tafel, om op te klimmen: een oom, die zo rijk is; een tante, die vroeger eens schoonheidskoningin was, of iets dergelijks.

Op deze wijze valt de overcompensatie naar de zijde van Apollo. Ze kan ook naar de andere kant vallen. Dan komt men bij hen, die wèl een gevoel van meerderheid hebben, maar het niet durven of kunnen tonen. Die zien liever van alle liefde af, dan dat zij in een liefde hun gevoel van meerderheid zou kwijtraken. Gewoonlijk wordt dit gecamoufleerd achter: liefde voor zijn werk, wat een verkapte vorm van verliefdheid op zichzelf is. Immers ons werk is een projectie-naar-buiten van onszelf. Dan zien wij de schaduwzijde van het zich-hoog-voelen. Hoe hoger men klimt, hoe minder mensen mee klimmen en op de hoogste toppen is het eenzaam! Zij, met dit aspect vereenzamen gemakkelijk in de liefde. In dat geval brengt een andere kant van Venus, b.v. kunst of organisatie soms ontspanning. Omgekeerd zijn kunstenaars, met verliefdheid op eigen werk, meestal eenzamen.

In ieder geval is er bij de oppositie een zekere wanverhouding tussen de waarde van de gift (de liefde of wat ook) en het gebaar, dat deze vergezelt.

VENUS JUPITER-ASPECTEN.

Weer liefde en weer gepaard met meerderheid, maar thans anders dan bij de Apollo-meerderheid. Normaliter is deze vorm van liefde aanwezig bij de opvoeder tegenover zijn pupil, bij de priester of zielenherder tot het schaapke van zijn kudde, bij de dokter tot zijn patiënt. Aan de meerderheid van de een boven de ander is niet te twijfelen: De opvoeder weet meer dan de leerling; de priester meer dan de leek, de dokter meer dan de zieke. Het

niveauverschil is er. Maar Jupiter is nu eenmaal het instinct van aanpassing en saamhorigheid. Daarom zien wij bij dit aspect het streven, om het niveauverschil op te heffen, eventueel te verkleinen. De opvoeder poogt zijn leerlingen even knap, zo niet knapper te maken, dan hijzelf is; de priester wekt op tot zijn hoogte van geloof; de dokter tot zijn graad van gezondheid !

De eerste weet zich de meerdere, kan dat ook nooit vergeten, maar heel zijn streven is erop gericht, het bestaande niveauverschil steeds kleiner te maken, zo mogelijk op te heffen. Juist dit laatste is het grote verschil met Venus-Apollo.

Bij de *uitgaande conjunctie* begint men zich van deze kracht bewust te worden, al zal die slechts tot uitwerking komen, in verband met andere planeten. Wat men er in de buitenwereld van merkt is: goedheid, welwillendheid, liefde (Venus) en aanpassing (Jup.) samengaand. Dit openbaart zich heel vaak als gastvrijheid en liefde tot de natuur. Men heeft een zachte (Ven.) wijsheid (Jup.) die prettig aandoet en inneemt.

Het *uitgaand sextiel* geeft de eerste gunstige omstandigheden tot opvoeden (Jup.) door liefde (Ven.). Van hem gaat onbewust een opheffende invloed uit, alleen reeds door liefdevol begrijpen van de moeilijkheden, die een ander heeft. Zonder het uitdrukkelijk te bedoelen geeft hij goede raad, die door de betrokkene dankbaar wordt aanvaard. Heeft hij lief, dan zal hij onbewust typen tot zich trekken, die geestelijk zijn minderen zijn, doch onder zijn invloed sterk vooruitgaan.

Het *uitgaand vierkant* krijgt te doen met onwillige discipelen, die, tegen hun zin in a.h.w., op een hoger niveau moeten worden gebracht. De meerderheid van den opvoeder wordt niet -, of maar zeer ten dele erkend, is ook niet altijd werkelijk aanwezig. Als verschijnsel geeft dit aspect de neiging, zodra warmere gevoelens ontstaan, dadelijk te proberen de geliefde te verbeteren, waarbij men tracht met zacht geweld (Ven.) het eigen niveau als maatgevend op te dringen. Indien de weerstand het wint lopen de „leerlingen" weg. Is de discipel geen leerling in strikte zin, maar een geliefde of echtgenoot, dan is ook kans op scheiding groot, wegens slechte aanpassing.

De *uitgaande driehoek* geeft het meest-bewuste gebruik in goede zin. Men weet bewust, hoe men anderen tot een hoger niveau moet opheffen door liefde en omgekeerd, wanneer men liefheeft, brengt men het peil van deze geliefde omhoog. In zijn kring doet men prachtig werk, omdat men bij zijn opheffen geleidelijk tewerk gaat, niet zozeer zijn eigen „plan" opdringt, als wel zich aanpast bij het niveau van de leerling en vandaar langzaam opstijgt.

De *oppositie* met de twijfel aan eigen meerderheid, die altijd weer op de ene of op de andere wijze wordt overgecompenseerd, is bijzonder moeilijk. Meestal durft men dan niet aan te sporen tot „hoger stijgen", tot morele inspanning, uit angst dat de liefde verdwijnen zal en de geliefde erbij. Ook vraagt men zich voortdurend af, of het wel goed is, iemand „van zijn eigen plan te lichten". En men kan het tegelijkertijd niet laten. Soms vertoont zich het tegenovergestelde. Dan waagt men de liefde eraan en legt zó sterk de nadruk op het verbeteren, dat de natuurlijke groei volkomen verloren gaat. Dat leidt tot schijn-moraal, schijn-sociaal gevoel, enz. Is Venus sterker, dan is de kans op verwerkelijking het grootst; is Jupiter sterker, dan verliest de groei (Jup.) het gevoel van harmonie, maat en verhouding (Venus).

De *ingaande driehoek* profiteert van dit samengaan, vindt dus liefhebbende opvoeders, waardoor hij tot een hoger niveau gebracht wordt. Indien hij zelf opvoeder is of liefheeft, zo is dit opvoeren geen doel, maar een middel om te komen tot het begrip van morele groei in 't algemeen. Men is van gestadige vooruitgang zó overtuigd, dat men geen pogingen doet „leerlingen" te krijgen. Bij de uitgaande driehoek blijft men op zijn niveau en helpt zoveel mogelijk anderen omhoog. Bij de ingaande *realiseert* men, dat men, door zelf te klimmen anderen evenzeer aanspoort en vóór-gaat. Eigenlijk realiseert men dat nog niet, maar gaat onbewust omhoog en voert anderen mee.

Bij het *ingaande vierkant* moet weer geleerd worden afstand te doen van de gehechtheid aan opvoeden of opvoeren van anderen (Jup.) door liefde (Ven.). Het gevoel van eigen meerderheid, indien aanwezig, komt niet tot realiteit of wordt niet erkend. Men houdt de pogingen, de geliefde op te hijsen, te lang vol en indien die gehechtheid niet loslaat, (Venus sterker b.v.) wordt men van eigen hoogte mee naar omlaag getrokken (aanpassing naar omlaag uit liefde).

Als smart-aspect voelt men het vooral indien men hiermede „discipel" is. Dan krijgt men opvoeders, die niet werkelijk méér zijn, maar die hinderpalen zijn op de weg omhoog. De intrinsieke belangstelling en hartelijkheid ontbreken en de leraar op zichzelf moge uitstekend zijn, voor deze leerling met Venus ingaand □ Jup. deugt hij niet: gemis aan aanpassing.

Ook hier gaat men zelf klimmen, maar raakt dan het contact met hen, die men moet leiden kwijt. De geleidelijkheid is zoek.

Het ingaande sextiel geeft iemand met het juiste evenwicht tussen zelf stijgen en blijven staan, tussen hulp-bieden aan de jongere of deze zelf-laten-proberen. Wat onbewust gebeurt bij de ingaande △ geschiedt hier bewust. Zijn liefde (Ven.) doet hem geweldig snel innerlijk (ingaand aspect) groeien (Jup.). Hij is de beste „biechtvader" zonder dat hij ooit „biechtelingen" zoekt. Zijn natuurlijke wijsheid en liefdevol begrijpen is verwonderlijk groot.

Bij de *ingaande conjunctie* is de accu leeg; de liefde is niet groot genoeg meer om *in de omstandigheden*, waarin men is, iemand dp te hijsen. Alle gevoel van meerderheid moet worden geliquideerd. Men moet beproeven geheel op eigen kracht omhoog te komen en niet vragen of anderen wel volgen, evenmin hulp van anderen verwachten, zelfs geen welwillendheid of begrijpen. Men zal telkens de anderen uit het oog verliezen, ook de geliefde discipelen.

VENUS — URANOS-ASPECTEN.

Thans moet de liefde gebruikt worden om broederschap te bereiken. De liefde moet zichzelf overtreffen, te buiten gaan, moet meer willen zijn dan „gewoon", moet zich voortdurend vernieuwen. Dat betekent: meer aandacht schenken aan de levenszijde ervan dan aan de vormzijde. Voor de gemiddelde mens is de liefde pas áf, wanneer op ceremoniële wijze, hetzij op het stadhuis, hetzij in de Kerk, de bevestiging ervan heeft plaats gevonden! Zo gezien is Ven.-Sat. het hoogste. Steeds is echter gebleken, dat men gevoelens niet kon vastleggen en dat in vele gevallen de liefde zoekt naar uitbreiding. Normaliter verbreidt deze zich over het

gezin, over vrienden, gelijkgestemden. Als lichtend eindpunt staat daar eerst de algemene mensenliefde, als voorloper van de liefde, ook tot de gehele natuur.

Men moet goed begrijpen, dat iemand, die vandaag persoon A lief heeft en morgen persoon B, maar dan A loslaat, niet zijn liefde uitbreidt, maar deze verplaatst. Eigenlijk is daarbij geen sprake van ware liefde, want deze neemt bij uitbreiding zowel in omvang als in diepte toe. Indien dus het omgekeerde plaatsvindt, als de liefde z.g. verdwijnt bij uitbreiding, mogen wij aannemen dat het bindende gevoel slechts collectief-egoïsme geweest is.

Bij de *uitgaande conjunctie* voelt men onbestemd, dat er iets niet in orde is met liefde, die wettelijk wordt vastgelegd, maar weet niet precies hoe of wat. Men neigt ertoe, vriendschap en broederschap beter te vinden, maar zal er niet gemakkelijk toe komen, daadwerkelijk zichzelf in de liefde te overtreffen. Meestal voldoet de „gewone" liefde niet meer geheel en zo wordt er wel reeds een sterke aanvulling gezocht voor het plaatsen van het teveel aan streven-naar-vereniging door aan vriendschap of door sociaal werk te doen.

Het *uitgaande sextiel* komt er reeds rond voor uit, dat het onmogelijk is, alle warmere gevoelens te plaatsen op één persoon en kan voor zichzelf de grenzen tussen vriendschap, broederschap en liefde zowel uiteenhouden als overschrijden. Nog niet bewust; maar hij krijgt althans de gelegenheid, deze uitbreiding der liefde te bereiken. Deze blijft bij hem levend, in welke vorm ook en verandert of vermindert niet, ook al wijzigen zich de omstandigheden.

Het *uitgaande vierkant* is de strijd om de omkering van vorm naar leven. Voor hen is het moeilijk zich te onttrekken aan de idee, dat de liefde in het huwelijk niet leeft, maar sterft! Sleur wordt! Daarom plaatst hij zijn liefde zelden bij iemand, met wie een normaal huwelijk mogelijk is en behoedt zich op deze wijze voor banaliteit. Sluit hij echter, uit hoofde van andere standen, toch een gewoon huwelijk, zo levert dat allerlei moeilijkheden op en eindigt vrijwel steeds met scheiding, want de strijd gaat om „de vrijheid", die uit liefde of door liefde moet worden bereikt. Is hierbij de weerstand, d.i. Uranos, de sterkere, dan is de liefde niet toereikend om werkelijk de levenskant als de belangrijkste te erkennen.

De *uitgaande driehoek* vinden we bij hem, die inderdaad zijn liefde weet te gebruiken, om vernieuwing te bereiken. Hij is zowel de liefdevolle echtgenoot als de vriend of „broeder", dan wel kameraad. Hij voelt warm (Ven.) voor democratie en federatie, zonder overdrevenheid brengt hij het goede daarvan naar voren.

De *oppositie* brengt als twijfel- en scheidingsaspect wel heel sterk naar buiten, hoe moeilijk het is, werkelijk steeds de levenszijde der liefde te blijven zien, ook in en door gebondenheid. De vraag is thans - immers het komt na de driehoek - wat gebeurt er innerlijk in mij, als ik mijn liefde ga uitbreiden? Zal ik innerlijk niet leeglopen. Anders gezegd: als ik de normale begrenzing (het huwelijk) ga overschrijden, zal dan de nieuwe vorm misschien niet minder waard zijn, dan wat ik loslaat? De oprechte Saturnus scheldt er regelrecht op en ontkent het (zoals hij een internationalist een „vaderlandsloze" noemt). Hoe sterker dus Saturnus in de horoscoop spreekt, hoe minder kans er is, dat de spanning van de „levende" liefde wordt uitgehouden. Het gevolg is natuurlijk: uiteengaan. Het gevoel van meerderheid wordt betwijfeld en is twijfelachtig.

De *ingaande driehoek* profiteert van liefdes-uitbreiding. In zoverre Uranos het hoger octaaf van Apollo is, en men bij alle Uranos-Venus-aspecten aantreft een neiging tot „trots (Ur.-Zon) op liefde (Ven.)" --vindt men deze eigenschap ook hier, maar niet naar buiten uitgesproken. Men ervaart veel van broederlijke genegenheid en ondervindt trouwe vriendschap, die volledig wordt gereciproceerd. Meerderheid aanwezig en erkend door de omgeving.

Het *ingaande vierkant* brengt de smart van het verlies van vriendschap of broederschap. Hier moet het besef ontwikkeld worden, dat liefde zich niet behoeft te vernieuwen aan meerdere personen, maar dat ook aan één persoon dit proces van verinnerlijking plaats kan vinden. Het is verkeerd te menen, dat de liefde sterven moet, wanneer het geliefde voorwerp, of de geliefde uit onze omgeving wegvalt, c.q. niet meer bereikbaar is. Als omstandigheid brengt dit aspect natuurlijk smartelijke ervaringen mee op liefdesgebied. Meerderheidsgevoelens zijn aanwezig, maar vergroten hier de smart, door onmacht deze te tonen.

Het *ingaande sextiel* komt met vrede na de smart. Deze mensen hebben innerlijk de onsterfelijkheid der liefde gerealiseerd en kennen de eeuwige vernieuwing der liefde, ook aan één object. Zij zijn in hun liefde het meest-Onpersoonlijk van allen en kunnen niet anders zijn. Hun vriendschap is hecht, ook al zullen zij het niet bij iedere gelegenheid „getuigen". Zij worden door hun omgeving altijd warm vereerd, wat zij dankbaar maar zonder pretenties aanvaarden. Meerderheid door de omgeving erkend en sterk geaccentueerd.

De ingaande conjunctie geeft vaak het gevoel, dat broederschap en vriendschap eigenlijk onbereikbare utopieën zijn. Hij wil veel en velen liefhebben, maar zijn warmere gevoelens vloeien even onverklaarbaar weg als gekomen zijn. Ook de personen, op wie hij zijn liefde plaatst, glippen hem gemakkelijk door de vingers. Echter wekt dit niet de smart op, verbonden aan het ingaande vierkant. Hij aanvaardt het als een soort noodlot en durft ten slotte soms niet meer lief te hebben, althans liefde te tonen, uit angst voor verlies. Alle ingaande conjuncties van Venus brengen alléén-staan mee in de liefde. Hier is het in die „uitgebreide" liefde, die vriendschap of broederschap heet. Al heeft men vrienden, men heeft praktisch niets aan hen, omgang sporadisch, wederzijds hulpbetoon zeldzaam. De accu loopt leeg .... er is geen lust meer om te strijden voor het behoud ....

Alle Venus-Uranos-aspecten geven het gevoel, dat liefde van één man voor één vrouw niet het hoogst is. Indien iemand in hun omgeving toch hun gehele liefde onverdeeld opeist, vraagt deze het onmogelijke en de moeilijkheden zijn geboren, die bij goede aspecten nog te houden zijn, maar bij slechte onhoudbaar blijken.

VENUS - PLUTON-ASPECTEN.

De verbindingen van Venus en Pluton doen zich gevoelen op het gebied van organiseren, vrede-stichten, verenigen, in de liefde en in de kunst, ja in wijsheid en deugd. Met Pluton als langzaamste, dus als weerstand, vinden wij hier allerlei vormen en uitingen die omkering teweeg brengen, in beweging zetten, hypnotiseren door middel van organiseren, vrede-stichten, liefde, kunst, wijsheid, deugd.

Bij de *uitgaande conjunctie* weet men nog niet recht, wat men met die combinatie beginnen moet. Vandaar het verschijnsel, dat een conjunctie zelfs van 3 of meer planeten, weinig laat

zien, als die niet in aspect is met enige andere planeet of ascendant. Men kan zeggen: het is er wel, maar de neiging, om het te vertonen is er nog niet. Daardoor zit in die stand altijd een element van verrassing; door één wijs woord, op de juiste tijd geuit, heft hij een spanning op en doet dreigende twist in vrede verkeren — echter zonder dat iemand het verwacht of voorzien had. Zèlf staat hij er ook min of meer van te kijken. In zoverre het revolutionaire altijd „modern" is, moet men dus hier ook modernisme verwachten. Maar — nog eens --- indien deze conjunctie geen andere aspecten maakt, blijft dit modernisme op de achtergrond, weet hij zelf niet, dat hij het is.

Elk aspect Pluton-Venus bevordert het invloed-uitoefenen-door-liefde en doet dus gemakkelijk liefde ontstaan bij anderen, die daardoor tegelijk aan het werk gebracht worden. De conjunctie vertoont dit het minst-sterk uit de aard van het aspect zelf.

De *uitgaande harmonische* aspecten brengen de beste gelegenheden, door liefde een zekere overheersing uit te oefenen; hij vindt personen die, puur uit liefde, alles voor hem, willen doen, als 't ware wachten op bevelen, om te kunnen tonen, hoe graag zij willen handelen. In de kunst houdt hij van het moderne; immers hij meent, dat elke vernieuwing (Pluton) door kunst (Venus) moet worden ingeluid (Pluton). Voor hen is het revolutionaire echter nooit uitsluitend afbreken van het vorige, maar meer het rustige poneren van een tegenstelling versus een kunsttraditie. (Dit natuurlijk alleen als er, blijkens de sectoren, aanleg is voor scheppend werk!). Hij is dan de ware kunstenaar der revolutie, ook al is hij de ware revolutionair niet „wild" genoeg, want hij wordt niet opgejaagd door een conflict.

Wanneer hij deze kracht aanwendt op organisatorisch gebied, gaat er van zijn organisaties een dringende kracht uit ten goede, die algemeen goedkeuring en waardering ontmoet. (Ook dit weer, als er in de horoscoop een goed „niveau" aangegeven is).

De *uitgaande conflict* aspecten geven de echte revolutionaire artiesten die bewust alle oude tradities afbreken en er tegenovergestelde waarden voor pogen terug te geven. Hier viert het extremisme in de kunst hoogtij, misschien, nog meer in de kunst*opvatting* dan in de *uitvoering*. In de liefde is hij bijzonder fascinerend en hij weet dit en benut het. Dit kan gebeuren voor zelfzuchtige doeleinden (zie niveau) of om in die anderen een verheffing, vernieuwing teweeg te brengen, dan wel de spontaniteit te bevorderen. Daar het een conflict is tussen liefde en onafhankelijkheid, en liefde, opgevat in engere zin, een band geeft, heeft hij neiging tot vrije (Pluton) liefde (Venus) en wekt elke dwang, die hij in de liefde voelt, automatisch verzet en weerstand op. De eigenaardigheid is dus, dat hij meer liefde opwekt, doet ontstaan, dan waaraan hij kan beantwoorden en dat leidt telkens tot teleurstellingen. Bij een vierkant volgen onherroepelijk breuken, bij een oppositie zitten de moeilijkheden in de twijfel, die soms lang een beslissing tegenhoudt.

Uit de aard van het aspect vloeit voort, dat hij steeds onder moeilijke omstandigheden moet trachten door liefde of wijsheid activiteit in haar uiting om te keren. Van hem verwacht men, dat hij met liefde (Venus) zal strijden (het vierkant). In de kunst is hij de voorganger in moderne richtingen die „school maken".

Zij, die *ingaande conflict*-aspecten Venus-Pluton hebben, staan voor de opgave, het Plutonische element los te laten; dit is aldus bedoeld, dat zij afstand moeten kunnen doen van

de gebondenheid aan — d.i. het verlangen naar — de overmacht, het hypnotische dat Pluton geeft. In hen moeten wij dus de natuurlijke tegenstanders zien van de extremisten in de kunst en hun wachtwoord is: terug naar de klassieken. Zij worden in de liefde telkens gedwongen het voorwerp van hun liefde los te laten, omdat zij door hun dwang de liefde verstoren, en praktisch soms doen omslaan in het tegendeel. Zij zijn het, die er zelden in slagen wederliefde op te wekken en dan menen dat door opdringen van liefdes-bewijzen resultaat te verwachten is. Zij putten zich uit in cadeaus, zijn vaak wanhopig trouw en laten zich alles aandoen. Maar als *smart*-aspecten verloochenen ook deze hun karakter niet. Het eind is altijd weer: loslaten, terugtrekken.

De ingaande conjunctie schiet hier helemaal te kort, wordt volkomen teruggedrukt en moet overmacht-door-liefde finaal afleren. Het is een aspect, dat men vaak aantreft bij lichamelijk-mismaakten, indien ook Saturnus in het conflict deelt. Dan is de aard van de mismaaktheid een belemmering voor het opwekken van wederliefde, met alle ellende, daaraan verbonden. Dit aspect in het bijzonder, maar ook de vorige categorie reeds, kan leiden tot: door-liefde-overheerst worden. Nl. indien Pluton het zwakst is en dus hun wilskracht te kort schiet. Dan laat hij zich, door liefde gedreven, leiden tot daden, die hem in conflict brengen niet omgeving, staat, samenleving, familie, of wat ook.

De *ingaande harmonische* aspecten geven weer het volle rendement aan gunstige omstandigheden. In de kunst profiteren zij het meest van alle pogingen, zelfs van de onmogelijkste, om te komen tot kunst-(Venus) vernieuwing (Pluton). Zij waarderen elk streven en realiseren hiervan iets in zichzelf, zodat zij erdoor verrijkt worden. Als wij dit nu eens geheel omlaag halen, geheel ontdoen van alle verheffing, dan worden mensen met deze aspecten rijk (Venus) door revolutionaire daden van anderen. Zij hebben het vertrouwen der modernen en als zij niet kunst-kopen of -beschermen, maar zelf actief bezig zijn (zie naar kunst-aanleg eerst) dan zijn zij het, die een richting, een school, het rustigst en evenwichtigst vertegenwoordigen. Men heeft genieën, die een nieuwe periode inluiden (uitgaande conflicten) en dus alle spanningen als zodanig voelbaar maken, maar ook genieën, die een harmonische samenvatting van hun tijd geven, die het tijdvak inluiden der epigonen. Deze hebben ingaande harmonische aspecten.

In de liefde worden zij zeer bemind en vinden zij ook gelegenheid zichzelf in de liefde geheel te geven, hetzij dat de liefde zelf geïntensifieerd wordt, hetzij door gunstige omstandigheden. Zij komen in organisaties of verenigingen, waarin zij initiatief kunnen tonen, of waarin zij gemakkelijk worden geïnitieerd in datgene, wat zij wensen. Zonder moeite vinden zij altijd en overal welwillende medewerking, terwijl een ander nog niet eens voor veel geld steun en hulp krijgen kan.

In werelds opzicht een zéér gunstige stand.

VENUS - MAAN-ASPECTEN.

Dit is het eerste aspect, waarbij liefde gepaard gaat met het gevoel van eigen minderheid. Normaal is het in de verhouding van ouder tot kind. Het kind voelt zich de mindere, omdat het kleiner is, maar wil toch identificeren met de ouders. De jongen wil net zo sterk en zo groot worden als vader, het meisje als moeder. Wat het kind zoekt is veiligheid, bescherming,

koestering. Er zit veel liefde voor zichzelf in, zoals vanzelf-spreekt. Omgekeerd kan men ook zeggen: daar de mensheid gestadig vooruitgaat, moet het kind de meerdere zijn van de ouder. Instinctief wordt dat door veel ouders gevoeld; het wordt schoon-symbolisch uitgedrukt in het gebaar van de moeder, die haar kind in beide handen hoog boven zichzelf opheft of verheft. Dan is het de liefde, die koestering en bescherming geeft, die veiligheid waarborgt. Dit alles nu moeten wij in de aspectenreeks terugvinden.

Bij de *uitgaande conjunctie* is het samengaan nog onbewust. De maan werkt hier meer als eerste reactie, die vanzelf warmer gekleurd wordt door dit aspect. De algemene levenshouding is tegemoetkomend. Een meer-positief mens heeft hierbij neiging in het „moederlijke" te vervallen, dus koesterend en beschermend te voelen, een meer-negatief iemand verwacht, omgekeerd, die houding. De accu is pas geladen en kan dus zeer sterk zijn, wanneer er contact met andere planeten is.

Het *uitgaande sextiel* ziet de eerste activiteit — het accent ligt buiten, Venus is weerstand, liefde wordt gebracht. Het streven naar harmonie, gelijkmaking, vrede vindt gunstige gelegenheden. Eigen minderheid wordt gevoeld, maar men poogt zichzelf aan de geliefde persoon (Ven.) te spiegelen (Maan). Daar echter de Maan altijd schijnt met gereflecteerd licht en geen licht uit zichzelf heeft, hebben personen met Maan-Ven.-aspecten de neiging, de liefde van hun omgeving te reflecteren. Daardoor schijnen ze meer liefde te hebben, dan inderdaad bij hen aanwezig is. Bij dit sextiel vertonen zich hierbij geen moeilijkheden; zij reflecteren onbewust juist en de omgeving profiteert van deze liefdeschijn.

Wanneer het *uitgaande vierkant* verschijnt, brengt dit de eerste conflicten mee. De moederlijke, koesterende, beschermende gevoelens worden door de omgeving geëist, zonder dat deze-zelf liefde geeft. Er valt dus niet te reflecteren en toch wordt het gevraagd. In veel gevallen wordt het natuurlijk: doen-alsof ! Men slaagt er vanzelf niet in, bij andere warmere gevoelens op te wekken, en heeft de neiging, eigen minderheid daarbij te accentueren. Men geeft zich persoonlijk (Maan) te veel of te weinig, welke ongelijkmatigheid door de omgeving wordt gevoeld en afgewezen. Men krijgt vaak het verwijt te horen, dat de liefde maar schijnliefde is. Indien de maan sterker is, is het reflecterend vermogen te sterk en maakt men een indruk van zachtheid, die er niet is. Is Venus sterker, zo reflecteert men te weinig en maakt men een stugge indruk. Het is vechten naar buiten en brengt breuken mee: breuk tussen moeder en kind (kind gevoelig), breuk met geliefde, die niet wenst „bemoederd" te worden.

De *uitgaande driehoek* geeft de bewuste harmonische beheersing en dus een zeer-voelbare moederlijke liefdeaard. Zij blijven zich gemakkelijk de minderen voelen, en wekken daardoor bij anderen gevoelens van meerderheid op, die hen op natuurlijke wijze verheffen. Vooral in de familiekring zijn ze zeer geliefd om hun vermogen van vrede te herstellen, gezelligheid brengen, enz. Zij wekken vertrouwen op en beschamen dat ook niet.

De *oppositie* brengt twijfel. Allereerst de twijfel aan eigen minderheid met de verschijnselen van overcompensatie aan de ene of aan de andere zijde. Daardoor krijgt men de overdreven houding van moederlijkheid, bescherming, ook waar deze in 't geheel niet nodig is, zelfs misplaatst is. Bij dit aspect heeft men minder te maken met kinderen, dan wel met groteren, dikwijls met huwelijkspartners. Een vrouw met dit aspect kan haar echtvriend behandelen als

een onmondig kind. Dit is het echte aspect, waarbij men zichzelf met de liefdesreflector in de ogen schijnt. Immers de stand is Maan—ik—Venus, het ik juist ertussen. Warme gevoelens van anderen worden op de persoon-zelf gereflecteerd, wat een staat van permanente verliefdheid meebrengt, met de behoefte om daarbij moeder, dan wel kind te spelen.

De *ingaande driehoek* profiteert ten volle van de bescherming en vertroeteling, die dit aspect meebrengt. Het accent ligt thans binnen, waar de reflectie der liefde van de omgeving moet worden gerealiseerd. Deze mensen vinden het zo gewoon, dat men van hen houdt, dat ze nog niet geheel aan de realisering toe zijn. Ze accepteren een sfeer van welwillendheid en tegemoetkomendheid als normaal. Ze vinden het prettig, prijzen zich gelukkig, maar zijn au fond nog niet eens aan dankbaarheid toe.

Het *ingaand vierkant* brengt als smart en beproeving: het verlies van beschermende en koesterende gevoelens. Zij klagen erover, dat de wereld zo koud is, dat alle liefde slechts schijnliefde is (behalve de hunne natuurlijk) en zelfzucht ! Zij snakken naar vertroeteling, maar vergeten, dat ze zelf beginnen moeten met iets uit te stralen, wil er reflectie komen bij anderen. Anderzijds reflecteren ze zo fel ieder warm gevoel, dat de ander ervan schrikt en zich terugtrekt — wat weer een smartelijke ervaring te meer is, en hun stelling bevestigt.

Het *ingaande sextiel* geeft de bereikte vrede weer, na de smart. Moeders met dit aspect weten, dat de kinderen op een gegeven moment moeten worden losgelaten, worden weggestoten a.h.w. uit haar beschermende armen. In de puberteit (Ven.-per.) moet ieder zich vrijvechten van de ouders. Maar men weet, dat het kind later vanzelf weeromkomen zal, - nu misschien niet langer om bescherming te genieten, maar om de ouders te steunen. Zij laten los en behouden daardoor. Het is ermee, als in de Schrift staat: Hij, die het leven zoekt te behouden, zal het verliezen (ingaand ☐) maar wie het niet zoekt te behouden, die zal het behouden (ingaand ⚹).

De *ingaande conjunctie* vertoont als steeds het beeld van de ledige accu. Het vermogen tot daadwerkelijk reflecteren van liefde is er niet meer. Men kan persoonlijk (Maan) weinig liefde meer voelen (Ven.) en weet al spoedig, dat dit zo is. Althans de moederlijke uitbeelding ervan is weinig succesvol. Men kan de kinderen niet vasthouden en berust daar ook maar in, terwijl de rest van de horoscoop aangeeft, op welke wijze dit innerlijk wordt gerealiseerd en uiterlijk wordt uitgelegd.

VENUS -- SATURNUS-ASPECTEN.

Het tweede aspect van liefde gepaard met minderheid. Normaliter komt het voor, waar sprake is van liefde tussen twee personen van verschillende maatschappelijke stand: de liefde van de knecht voor zijn patroon, van de „gedienstige" voor haar mevrouw. Er wordt nu gestreefd naar: net zo worden als de baas, net als mevrouw. Het minderheids-gevoel is hierbij vanzelf aanwezig en gemakkelijk te herkennen, de „houding" in de liefde dus eveneens. Want de knecht weet zeer goed, dat hij zijn liefde het best tonen kan door gehoorzaamheid en behulpzaamheid, wegnemen van uiterlijke moeilijkheden. Er zit ook altijd iets in van „opzien tot" en van gaan met liefde (Ven.) tot ouderen of ernstige personen (Sat.). Het is tenslotte een combinatie van liefde met plicht of fatsoen.

Bij de *uitgaande conjunctie* zit de liefde nog een beetje in de vorm van Saturnus vast, komt nog niet zozeer voor de dag. De natuurlijke eerbied voor de ouderdom is aangeboren. De liefde komt in de gedaante van „Oma die sprookjes vertelt". Zoals de Prins, de Prinses, de hofdames, de pages, allen aan het Hof zich hoffelijk gedragen, zo maakt dit aspect van de liefde altijd min of meer hoffelijkheid, d.i. vormelijkheid (Sat.) maar vervuld van tegemoetkomendheid.

Het *uitgaande sextiel* geeft de aangeboren kuisheid en ongereptheid, het natuurlijke schild der onschuld. Correctheid en vormelijkheid zijn geen belemmeringen voor de liefde, maar de natuurlijke grenzen, waarbinnen ze zich het best zal kunnen ontwikkelen. Zijn aanwezigheid doet beroemde verhalers van gewaagde aardigheden zwijgen, zonder dat er iets „bewust" door hem wordt gedaan. Liefde is voor hem alleen echt als huwelijk, en huwelijkstrouw is voor hem zo vanzelfsprekend, dat een ander geen kans krijgt — of liever, hij komt nog niet in verzoeking. (Tenzij .... natuurlijk, als Venus nog diverse conflicten heeft, de heren van 1 en 7 conflicten vormen, enz.).

Het *uitgaande vierkant* brengt de strijd en de verzoeking. De strijd gaat tussen (Ven.) en plicht (Sat.), tussen liefde (Ven.) en vormelijkheid of fatsoen (Sat.), waarbij het er om gaat, voor de liefde, welke men gevoelt, de passende vorm te vinden. De minderheid, welke men gevoelt, is niet werkelijk aanwezig. (Zoals een knecht soms ervaart, dat zijn baas helemaal niet de „Piet" is, die hij dacht). Dan valt de geliefde van het voetstuk en met de afstand verdwijnt ook de liefde, wanneer Venus de sterkere is van de twee. Is Saturnus de sterkere, dan loopt de liefde (Ven.) dood op de vorm (Sat.). Dit zijn de Farizeeërs, die de neus ophalen voor dezelfde overspelige vrouw, die door de Christus wordt in bescherming genomen.

De *uitgaande driehoek* wordt aangetroffen bij hen, die werkelijk deugdzaam zijn. Voor hen is vorm helemaal niet meer een beperking voor-, integendeel de uitdrukking van hun liefde. Zij kennen de voor- en nadelen van het huwelijk, maar aanvaarden beide bewust. Zij zijn trouw, ook wanneer deze wordt op proef gesteld en komen hun huwelijksplichten met vreugde na. Zij voelen zich de minderen en zullen nooit verliefd worden tenzij de partner iemand is, tegen wie ze kunnen opzien.

Bij de *oppositie* komt de twijfel opduiken, Of de geliefde wel de meerdere is. Men betwijfelt of „Cupido-aan-banden" wel een hoge vlucht zal kunnen nemen en begint het huwelijk als een instelling of schepping (Ven.) des duivels (Sat.) te zien. De zaak is, dat thans de omkeer begint en men innerlijk moet gaan realiseren, wat de betekenis van vorm is.

Bij de uitgaande oppositie wacht men te lang met het sluiten van een vorm en heeft dus kans, dat de partner ongeduldig wordt en wegloopt. Bij de ingaande echter onderschat men de moeilijkheden en sluit te spoedig een verbond, dat later knellend blijkt te zijn. Dan is dit een scheidings-aspect.

De *ingaande driehoek* profiteert van trouw, vindt het vanzelfsprekend, dat men hem of haar trouw blijft en de liefde duidelijk „in vorm" toont. Zeggen de uitgaande aspecten: het huwelijk (Ven) voor de wet (Sat.) is de kroon op de liefde, hij zegt omgekeerd: de liefde moet de uiterlijke band in waarheid adelen. Zijn hele doen is naar dit principe, ook al is hij er zich niet eens bewust van. Huwelijk is alzo geen doel, maar een middel.

Bij het *ingaande vierkant* is de smart eigenlijk: de voortdurende vrees voor trouwbreuk. Nu is de innerlijke strijd: moet ik alle aardse vastheid (Sat.) loslaten en rekenen op de bindende kracht van de liefde (Ven). Dan wordt Saturnus eerst recht de angst en hier: de angst voor de liefde. In een mannelijke horoscoop: de angst voor de vrouw, dikwijls gerationaliseerd als: ik heb geen tijd (Sat.) voor liefde. Het is inderdaad een feit, dat personen met dit aspect, hoeveel liefde ze misschien mogen ondervinden, toch teleurgesteld worden juist in de personen, die ze het meest liefhebben of vertrouwen: angst hiervoor kan hun hele leven vergallen. Dikwijls ondervinden zij in hun jeugd een ernstige liefde-teleurstelling, waarna ze zich aan geen tweede meer wagen.

Het *ingaande sextiel* is op zijn niveau over de teleurstellingen heen, d.w.z., weet intuïtief, dat ontrouw even natuurlijk is als trouw en voelt zich persoonlijk niet beledigd als hem geen trouw geschonken wordt. Hij aanvaardt dankbaar het schone, dat hem geschonken wordt in liefde en heeft zelf geen geschreven wet nodig om beloften na te komen. Hij is een man van zijn woord, terwijl de man met het ingaande vierkant vaak een „man van woorden" is, en een contract als scheurpapier beschouwt, wanneer het hem te veel knelt. Dat is trouwens zijn opgave. Saturnus is heer van den Tijd en een verbintenis, die haar tijd heeft overleefd, moet verdwijnen.

De *ingaande conjunctie* is in hoogste zin geheel vrij van vastheid in de liefde -- natuurlijk van uiterlijke vastheid — maar gewoonlijk komt het erop neer, dat hij geen liefde genoeg meer heeft, om een verbintenis, een huwelijk, een liefde of een geliefde vast te houden. Of, indien Saturnus de sterkere is, wordt hij tegen wil en dank gebonden en gaat daaraan ten onder. In 't algemeen geven alle aspecten tussen deze planeten een samengaan van liefde en zelfbehoud, want Sat. is het instinct van zelfbehoud. Dit geeft vaak een „marriage de convenance", waarbij stand of ras een rol spelen. Een vrouw met deze stand huwt vaak een oudere man om „onder dak" te zijn; een man trouwt na een lang vrijgezellenleven, omdat „het erbij hoort".

VENUS - POSEIDON-ASPECTEN.

Ook thans is weer een gevoel van minderheid aanwezig, zodra er liefde is, maar het verschil is nu oneindig groter en meer-onpersoonlijk. M.a.w. de houding is niet alleen zo tegenover een vrouw, maar tegenover *de* vrouw; bij een vrouw omgekeerd tegenover *de* man in 't algemeen.

Normaal is deze verhouding b.v. bij de monnik, die zich in liefde neerwerpt voor de Heilige Maagd, of de non tegenover de Heilige Michaël.

Het merkwaardige in het psyche is, de neiging elk sentiment te vergroten en dit te meer, naarmate alweer het instinctieve sterker is, de persoonlijkheid sterker met de instinctieve ziel verbonden is. Zo kan bij conflicten het gevoel van minderheid worden tot minderwaardigheid in de liefde en wordt de afstand tussen zichzelf en de geliefde vergroot, door die op een voetstuk of in een „shrine" te plaatsen, gevrijwaard van aanraking door de eigen profane begeerten.

Wij hebben voorts ook gezien, dat Poseidon het stromen en bewegen aan de levenszijde is, waarvan Uranos de bron vormt. Het zich-zelf-over-treffen als „wil", wat we bij *daar* vonden,

wordt hier reeds „beweging, kracht", gezindheid-tot. Bij liefde is offering, op enigerlei wijze vóór-ondersteld. Door Poseidon wordt dit geactiveerd, de offerbereidheid wordt versterkt, offeren vooral, omdat men zich de mindere voelt en door liefde en overgave zich meer waardig hoopt te maken.

Want Venus blijft als snellere de kracht en het bereiken van „opgaan in het Hogere" de weerstand.

Bij de *uitgaande conjunctie* is de accu pas opgeladen, sterk. Liefde-bereidheid, groot. Maar *hoe* moet het gedaan worden? Wanneer, aan wie moet men zich in liefde offeren? Wáár moet de liefde geplaatst worden, om werkelijk een gevoel van opgaan te krijgen? De gewone liefde voldoet niet meer. Is bij Uranos-aspecten omzetting in vriendschap of broederschap mogelijk, hier komen die gevoelens niet in aanmerking. Vaak wordt de omzetting volbracht in de richting van medelijden: helpend liefhebben van hen, die lijden.

Het *uitgaande sextiel* is onschuldig, opofferend en krijgt ook gelegenheid dit te tonen. Warme gevoelens geven een soort helderziendheid, die dadelijk het moeilijke punt van een ander doet herkennen en liefdevol weet raad te geven. Intuïtief weet men hoever men met medelijden of meegevoel kan gaan en gaat ook niet verder. Trouwens men wordt hierbij nog niet op de proef gesteld. Het medelijden wordt niet voor liefde aangezien noch omgekeerd.

Bij het *uitgaand vierkant* moet het conflict liefde-medelijden worden uitgevochten, op deze wijze, dat beide moeten worden ontward. Deze mensen geven liefde, waar medelijden beter op zijn plaats zou zijn, of ontmoeten anderen, die hun medelijden voor liefde aanzien. Gewoonlijk is een vage, onbestemde angst (Pos.) voor liefde, maar deze is verdrongen begeerte en leidt gemakkelijk tot experimenten op de grensgebieden tussen Venus en Poseidon. Vaak tracht men dit conflict te sublimeren in verpleegwerk. De mislukte pogingen hiertoe spelen zich in ziekenhuizen en sanatoria dagelijks af. De reactie erop is een minderwaardigheidsgevoel in de liefde: „ik ben niet in staat één persoon werkelijk onverdeeld lief te hebben."

De *oppositie* geeft de moeilijke twijfel aan eigen minderheid. Men begint met de vrouw zéér hoog op een voetstuk te plaatsen, bemerkt later, dat zij ook menselijke eigenschappen heeft en is teleurgesteld in de vrouw, in plaats van in zichzelf. Immers de vrouw kan het niet helpen, dat ze verijsd. vergeestelijkt wordt door mannen met dit aspect. Verder kan liefde bij dit aspect gemakkelijk omslaan in medelijden en omgekeerd.

In alle Poseidon-afflicties zit iets onvruchtbaars, want deze is wel beweging, maar beweging *doet* pas wat als er een weerstand aan te pas komt. Lange tijd blijft alles liquide. Zeer zeker is bij de oppositie een sterk ineen vloeien te beleven, maar gezindheid tot- en geschiktheid voor een gewoon huwelijk wordt erdoor verminderd. Liefde of geliefde houden het stromen zonder-vorm niet vol. Dan wordt Poseidon in plaats van Heer der Zee (de emoties) slechts zijn element-zelf, waarin alles verdwijnt, om elders weer te worden aan land gespoeld.

Tevens moet de oppositie overgaan tot innerlijke realisatie, van wat medelijden betekent voor de liefde. Ook dit wordt zelden begrepen.

De *uitgaande driehoek* heeft de strijd volstreden, kent de grenzen tussen liefde en medelijden, verwart ze niet, is niet bang te worden mis-begrepen, wanneer hij medelijden geeft, en durft alle liefde erin te gooien. Dit is het „ideale" aspect voor verpleegwerk, omdat hier het accent naar buiten ligt, dus de patiënten en hun noden doel zijn. Het is waar, dat personen met goede aspecten weinig neiging hebben, in de dingen, die bij deze aspecten betrokken zijn, veel risico te nemen. Overdreven, bovenmenselijke dingen doen slechts mensen met conflicten. Zo zullen de verpleegsters met deze driehoek prima zijn in hun vak, maar „grenzen-loze "opofferingen ontlenen zij er niet aan.

De *ingaande driehoek* profiteert van opofferende liefde, vindt personen, aan wie zij zich opheffen kan, door ze a.h.w. boven zichzelf te plaatsen en te vereren. De verering doet in hem ontstaan het verlangen naar identificatie en zo gaat hij innerlijk vooruit. Hij vindt het vanzelfsprekend, dat hij, als hij ziek is, liefdevolle verpleegsters te zijner beschikking heeft. Gaat hij zelf verplegen, dan is de patiënt onbewust middel ter realisering van het feit, dat inderdaad de liefde niet minder wordt bij uitbreiding.

Het *ingaande vierkant* moet de minderheidsgevoelens afleren. Dat gaat altijd met veel smart gepaard, want men heeft de behoefte tot idealiseren en verafgoden juist zeer sterk. Daardoor ook krijgt de liefde zelf een dwepend tintje, overdreven behoefte aan vereniging of overdreven medelijdend. Hij moet trachten uit de vaak-chaotische warme gevoelens liefde te ontwikkelen, die zich voldoende handhaven kan ten opzichte van één persoon. Hij doet de ervaring op, dat hij uit medelijden langer aan iemand gehecht blijft, dan goed is. M.a.w. eigenlijk is die liefde al verdwenen, maar hij durft uit medelijden niet loslaten en wordt daardoor zelf naar zijn idee omlaag getrokken.

Het *ingaande sextiel* heeft het meeste begrepen van de combinatie liefde-medelijden en is 't algemeen gesproken de verwarring te boven. Hij kan „gewoon" liefhebben, maar ook prachtig verplegen en heeft bij zijn verering niet de eigenaardigheid van het „op een voetstuk plaatsen". Waar hij zich mindere voelt, is hij het ook werkelijk en hij groeit innerlijk het meest in liefde, die hij allerwege ondervindt.

De *ingaande conjunctie* vertoont weer de lege accu. Liefde vloeit dadelijk uit in medelijden en een speculatie op zijn medelijden heeft onmiddellijk succes. In deze wereld brengt dat dikwijls mee, dat zijn offeringszin regelrecht wordt geëxploiteerd. Al naarmate Poseidon heer is van een bepaalde sector, en staat in een bepaalde sector, moet de exploitant gezocht worden onder relaties (sector 3), ouders (sector 4), minnaar of kinderen (sector 5) enz. Deze personen komen soms hun leven lang niet los van personen, die door iedereen eigenlijk veracht worden en toch door hen nog worden bewonderd. Gevoel van smart is hier niet aanwezig. Integendeel, het volkomen- niets-worden geeft hun geluk en vreugde.

VENUS - MARS-ASPECTEN.

In dit geval hebben wij liefde en haat beide, gepaard met het gevoel van gelijkheid of gelijkwaardigheid. Normaal komt deze verhouding voor tussen man en vrouw, hetzij deze vereniging wettelijk is gesanctioneerd of niet. Wel moet gewezen worden op het blijvende karakter van de gevoelens. Liefde tussen man en vrouw is volkomen normaal, maar daarnaast

blijft de haat tussen de beide seksen, die even normaal is en telkens verwijderingen, strijd geeft, ook in de beste huwelijken.

De *uitgaande conjunctie* ziet liefde en hartstocht samengaan, waarbij hartstocht moet aangepakt worden (deze is de weerstand). Hij is zich daarvan niet bewust en heeft veel liefde, maar vindt hartstocht toch eigenlijk niet zo goed. Bij dit aspect legt Mars het dikwijls af, is er een tekort aan seksuele gevoeligheid, inzonderheid bij vrouwen. Dat Mars hierbij de sterkere kan zijn, doet weinig terzake. Twee vrouwen mij bekend, beide Ven.- conj. Mars in Scorpio hebben beide dat onderschatten van het sekse-instinct. Beiden gehuwd, kinderen en toch die grote moeilijkheid.

Het *uitgaande sextiel* en de *uitgaande driehoek* weten beide -- de eerste instinctief, de andere meer bewust, dat Cupido slechts groeit, indien Antaros bij hem is. Zij zijn naar buiten gericht, het accent ligt op Mars. Voor huwelijk zijn deze beide aspecten ideaal. Mannen met deze aspecten blijven hun leven lang de minnaars van hun vrouwen, en omgekeerd. Voor hen zijn werkelijk beide seksen gelijkwaardig en voelen zij elkander wederkerig als aanvulling. Het kan zijn, dat andere aspecten in dezelfde horoscoop neiging geven tot homoseksualiteit — onder invloed van een Ven.-Mars-combinatie sluiten zij dan toch een gewoon huwelijk.

Het *uitgaande vierkant* is het strijd-aspect. Strijd tussen liefde en hartstocht waarbij de laatste moet worden aangepakt — dus niet altijd voldoende sterk aanwezig is. Is Mars hierbij de sterkere, zo is de weerstand groot en dus ook het verzet ertegen. Men strijdt dan tegen seksualiteit, vaak in de buitenwereld en heeft van zijn instinct veel last. Een werkelijk grote liefde helpt erover heen. Hij zegt: zonder liefde geen seksualiteit.

De *oppositie* ziet zich tussen beide in geplaatst en aarzelt, weifelt, twijfelt, kiest meestal de Mars-zijde en komt er ten slotte toe deze te splitsen en de een lief te hebben, maar met de ander seksueel om te gaan. Vooral vrouwen met dit aspect hebben vaak die splitsing in hun liefdeleven: wie haar geestelijk bevredigt, wekt geen seksuele gevoelens en omgekeerd hebben zij vaak een grover, zeer mannelijk type, waarmede zij geen hoger contact krijgen. Deze situatie vindt gewoonlijk weinig approuvatie van de zijde der beide mannen, die eerst medeminnaars zijn, tegenstanders, maar ten slotte eendrachtig .... weggaan. Overigens vervalt men bij dit aspect van het ene uiterste in het andere. Het schijnt verbazend moeilijk te zijn, de juiste éénheid te bereiken.

Bij de *ingaande goede aspecten* moet de binding aan de Mars-kracht worden losgelaten. Zij moet realiseren, dat liefde niet behoeft op te houden, als de seksuele aantrekking vermindert. Zoals Schiller zingt in „Das Lied von der Glocke": „Die Leidenschaft flieht, die Liebe musz bleiben." Het zijn de echte profijt-aspecten, die de hoogste volheid van menselijke liefde bereiken en weten vast te houden. Gewoonlijk komt bij hen Mars eerst en volgt de geestelijke aansluiting.

Het *ingaande vierkant* zegt: zonder hartstocht geen liefde, maar beleeft als smart, dat niet altijd Mars door Venus gevolgd wordt, of dat met het ophouden der martiale attractie ook de liefde verdwijnt. Bij dit aspect is juist de hartstochtaard vaak bijzonder sterk, meent men door het beleven van veel liefdesavontuurtjes ook veel liefde te ervaren -- maar het mislukt. Dit conflict brengt veel echtelijke drama's mede.

De *ingaande conjunctie* vertoont bijna altijd het algehele overheersen van Mars, die dan door de „uitgewerkte" Venus hoogstens wordt gestimuleerd en leraart: seksualiteit = liefde, of: als er maar seksueel gevoel is, komt de rest vanzelf. Het brengt natuurlijk veelal een leven mede, waarin het van kwaad tot erger komt, want seksualiteit op zichzelf vindt noch geeft bevrediging, waardoor ook een huwelijk dikwijls spaak loopt bij aanwezigheid van dit aspect.

VENUS - VULCANUS-ASPECTEN.

Hierbij kunnen alleen voorkomen de conjunctie, het sextiel en de conjunctie die eigenlijk oppositie is (de ene vóór, de ander achter Apollo).

Normaal vinden wij hier liefde het gevoel van gelijkheid, zoals dat voorkomt onder broeder en zusters. Liefde en verstand gaan hier samen, want men moge blind zijn voor de gebreken van een geliefde, men is het niet voor die van de broers en zusters.

Deze aspecten bevorderen dus in geen geval de normale liefde van man tot vrouw, maar wel liefde voor jongeren, met wie men heel huiselijk omgaat. Ook de liefde als intellectueel spel vindt beoefening (flirten).

Het sextiel bevordert bi-seksueel-zijn. Zij voelen in de liefde man-vrouwelijk (hermafroditisme) d.w.z. een man met dit aspect is in de liefde ook vrouwelijk en omgekeerd. Een kunstenaarsziel heeft meestal iets van deze seksualiteit, en natuurlijk vinden we dit aspect bij talloze kunstenaars terug.

De *oppositie* vertoont liefde en verstand als conflict, wat gewoonlijk een rem betekent op de liefde. Maar ook de polariteit man-vrouw is in hem sterk. Men heeft perioden, dat men volkomen heteroseksueel is, dus zijn eigen pool sterk heeft. Maar dan komen er tijden, waarin zijn liefde meer uitgaat naar de eigen sekse. Toch spreekt hierbij het seksuele als zodanig weinig mee, zodat het conflict veelal latent blijft en zich dan vertoont als afwijzen zonder naspeurlijke redenen van goede partijen of ongeneigdheid tot huwelijk, om duizend-en-een verstandig (Vulc.) redenen.

MARS-ASPECTEN.

Wij hebben Mars leren kennen als de planeet van differentiatie, d.w.z. ongelijk-making. Dit geeft het streven om bestaande verschillen of geschillen te accentueren of toe te spitsen, dan wel nog-niet-aanwezige verschillen op te wekken. Het gevoel van afgescheidenheid, uitgaande van Sat. leidt hier tot daden van afgescheidenheid. Haat leidt tot ontkenning en verwijdering. De afstand of kloof, hierdoor ontstaan wordt door Mars opzettelijk veroorzaakt, maar missen we geheel bij Venus. Zelfs al tracht Mars zich tot een zelfde niveau te verheffen als een ander, zal hij dat doen, door een andere berg van gelijke hoogte te beklimmen en niet dezelfde. Het is dus de geest van concurrentie, die hem voortdrijft. In ander opzicht hebben we Mars leren kennen als technische beheersing en geven zijn aspecten dus aan over welke krachten het al dan niet mogelijk is technische beheersing, c.q. technische toepassing te verkrijgen.

Wij zagen reeds dat ook haat gepaard kan gaan met gevoelens van meerderheid, van minderheid of van gelijkwaardigheid. Wij zullen eerst de meerderheidsaspecten behandelen.

Mars is de andere pool van Venus. In wezen afscheiding en haat, toch voerend tot liefde door het instinct tot voortplanting. Dit drijft gescheiden, polair-tegenovergestelde, mannelijke en vrouwelijke individuen tot tijdelijke vereniging. Bij enkele dieren wordt de idylle dadelijk na afloop wredelijk verstoord, zoals bij sommige spinnen, waar het mannetje na de geslachtsverrichting door het vrouwtje wordt opgegeten, als hij niet dadelijk een vluchtplaats bij de hand heeft. Het martiale van dit soort verenigingen blijkt hieruit wel duidelijk.

MARS – APOLLO ASPECTEN.

Afscheiding meerderheid, waarbij ernaar gestreefd wordt de van-nature-bestaande-afstand te behouden, c.q. te vergroten. Normaliter vinden wij deze combinatie bij de legeraanvoerder. Zijn: „uitgerukt —mars !" is voldoende, om ieder uit zijn omgeving te verwijderen.

Bij de *uitgaande conjunctie* is de accu vol. Het hele zelf, (Apollo) de hele individualiteit grijpt gemakkelijk naar geweld. Met zijn hele hart hangt men aan „bevelen" zonder dat men 't zelf weet en zoekt altijd objecten buiten zich, om zich aan te oefenen. Men weet echter nog niet de juiste dosering van geweld, tenzij natuurlijk de conjunctie als geheel weer goed staat op .... enz.

Als seksualiteit geeft het, zelfs in een vrouwelijke horoscoop, iets viriels; te sterker natuurlijk, indien positieve tekens daarbij een rol spelen. In ieder geval wordt de agressiviteit verhoogd.

Het *uitgaand sextiel* legt er zich zeer zeker ook op toe, naar buiten toe successen te behalen en heeft zijn aandacht gericht op „de troep". Hij wordt zonder moeite als meerdere erkend en slaagt erin de juiste dosering van geweld te gebruiken, zonder welke nu eenmaal discipline niet te verkrijgen is. Dit lukt hem „vanzelf", hij heeft geen beproevingen in dit opzicht. Men laat hem zijn overmacht. Als seksualiteit: beheerste viriliteit.

Het *uitgaande vierkant* geeft een gevoel van meerderheid, welke niet aanwezig is of niet erkend wordt, in ieder geval moet ze worden veroverd op weerbarstigen. Is de kracht het sterkst, zo heeft men te doen met morele geweldenaars, voor wier geweld alles wijken moet, die alle weerstand met geweld en overmacht breken. Is de weerstand sterker, zo moet hijzelf de aftocht blazen. In het eerste geval zijn zij de geschikte lui om geweld met geweld te keren of recalcitranten tot gehoorzaamheid te dwingen. In het tweede geval stoort niemand zich aan hun gebral. In seksueel opzicht zeer veroveringsgezind, met kans op slagen, indien App. sterker is, kans op falen, als Mars sterker staat.

De *uitgaande driehoek* geeft de best-beheerste commandotoon. Deze personen slagen erin door gepast geweld hun meerderheid te bewijzen. Ze weten precies, hoeveel kracht (Mars) nodig is, om hun wil of begeerte (App.) door te zetten. Is het uitgaand vierkant de waaghals, die stoute stukjes uithaalt en door zijn lef dikwijls slaagt, maar ten slotte erin vliegt, de uitgaande driehoek gebruikt hem als voorhoedeman, maar moet de behaalde voordelen consolideren. Als seksualiteit beheerste mannelijkheid, zonder brutaliteit.

Bij de *oppositie* is de twijfel aan eigen meerderheid de grote factor. Deze kan leiden tot aarzeling in commando, wat gelijkstaat met niet-bevelen of tot de overcompensatie-ervan: overhaast bevelen, terwijl de uitvoering van het bevel eigenlijk een fout is, die dikwijls weer

door een tegenbevel moet worden hersteld. Bij de uitgaande oppositie wacht men te lang met bevelen.

Als seksualiteit ook twijfel, die bij verkeerde gelegenheden geweld gebruiken wil, bij tegenstand aarzelt, kansen verspeelt, enz.

Hier moet de omkeer plaats vinden en de realisering beginnen, dat de spreuk der Bhagawad Gita waar is: „Sta terzijde in de komende slag en laat de strijder in U strijden."

De *ingaande driehoek* heeft geen behoefte aan commanderen, verlangt niet naar geweld, maar men verzoekt hem, te bevelen en maakt zichzelf aan hem ondergeschikt. Met ernstige tegenstand krijgt hij op zijn niveau niet te maken. Bevelen vindt hij een „lauw kunstje", waarover hij niet eens praat.

Seksueel de man „die aan elke vinger een vrouw kan krijgen" of omgekeerd.

Het *ingaande vierkant* is het smart-aspect, wanneer de meerderheid niet wordt erkend, of men geroepen wordt, te bevelen over docielen, die men graag tot verzet of geweld zou willen opzetten. Als men niet dwingen kan tot erkenning van meerderheid, ontstaat de neiging tot negatie hiervan. Men klimt op een toren, om groter te lijken, of wendt zich zonder meer af — en haat. Anderzijds moet men leren afstand te doen van de gehechtheid aan vechten en geweld en ergert men zich, dat de ander „niet opkomt". Men behaalt overwinningen „faute de combattants", of wordt door sterkeren verdrongen. Seksueel: gemakkelijk veroveren, maar innerlijk onbevredigd ermee.

Het *ingaande sextiel* haakt evenmin naar geweld, maar krijgt te bevelen; vanzelf — (als de ingaande driehoek). Na enige tijd komt een sterkere (als bij het ingaande vierkant) maar, nu staat hij zijn plaats met plezier aan hem af, overtuigd, dat die er méér van maken zal. Hij weet dat „meerderheid" een relatief begrip is en kent de maat van zijn eigen meerderheid precies, Hij voelt intuïtief, dat men dezelfde blijft, of men bevelen geven mag, ja dan neen.

Seksueel kan hij ook iedere vrouw krijgen, die hij hebben wil, maar hij is er met éne tevreden.

De *ingaande conjunctie* zit met de lege accu, heeft dus praktisch helemaal geen „wil" om geweld te gebruiken. In de staatkunde heet het, dat wie zich niet kan of wil verdedigen, een slachtoffer wordt van agressieve buren. Dat kan iemand met dit aspect ook overkomen.

Seksueel zal hij nooit geweld gebruiken tegenover een vrouw - zelfs niet al zou dat door haar worden op prijs gesteld. Daardoor ziet hij zich natuurlijk vaak een geliefde ontglippen. Als hij poogt geweld te gebruiken, lijdt hij een smadelijke nederlaag.

MARS – JUPITER ASPECTEN.

Thans is Mars de snellere, dus de kracht, Jupiter de weerstand. Deze aspecten betekenen dus: geweld gebruiken om Jupiterale dingen te bereiken. Men kan bereiken: opvoeding, overtuigen van anderen, propaganda, genezing, sportieve doeleinden. Men voelt afscheiding + meerderheid, een meerderheid die men tonen wil, door groter te zijn na strijd. Het hele wedstrijdwezen, de competitie en concurrentie ligt hierin besloten. Propaganda, reclame, het

is allemaal begonnen om een ander te overtreffen of te overtroeven. Normaliter komt het voor als de haat van de leermeester tegenover de leerling, die hem dreigt te overtreffen.

Bij de *uitgaande conjunctie* is er wel veel kracht aanwezig, maar nog nergens aangeschakeld. Men moet nog beginnen te leren, dat door geweld kan worden opgevoed, hersteld, genezen, overtuigd, enz. Er komen op dit gebied „eerste probeersels". Er is een algemene geest van sportieve vechtlust — maar waarop zal die zich richten? Seksueel gaat hier het sekse-instinct samen met het sociale en religieuze instinct. Voortplanting wordt dus gezien als sociale nuttigheid en goddelijke instelling. Jupiter als natuurlijke wijsheid (zie Wet van Zeven) geeft hier natuurlijke seksuele behoeften en voortplantingsvruchtbaarheid, tenzij op deze conjunctie slechte aspecten van , als ze valt in onvruchtbare tekens, enz.

Het *uitgaand sextiel* begint vechtlust te tonen en vindt voorlopig tegenstanders die hij aankan. Hij is áán de ene kant sterker dan hij weet, maar kent objectief zijn kracht nog niet. Competitie en wedstrijden zijn voor hem een welkome gelegenheid tot regelmatige training. Hij voelt instinctief, dat hij niet dadelijk te hoog moet grijpen en beter geregeld kan opklimmen.

Seksueel tot voortplanting geschikt en bereid.

Het *uitgaande vierkant* is de strijder bij uitnemendheid. Als opvoeder de geweldenaar van de strenge school, de opjager, die altijd meent, dat er nog meer gedaan kan worden. In de competitie de vechter, die de beste resultaten behaalt tegen sterkeren; de propagandist, die met geweld wil overtuigen en na een nederlaag steeds weer begint. Het is de fanatiekeling met al zijn goede en slechte eigenschappen. Soms behaalt hij in korte tijd wonderlijke resultaten, maar het kost hem te veel moeite zich regelmatig op dat hoge niveau te handhaven en hij verliest in de competitie punten tegen zwakkeren als reactie.

Seksueel is hij overdreven-mannelijk-doende, tooit zich graag niet overwinningstrofeën als veren van geschoten vogels, tanden van evers, kleine voetballen of schaakstukken aan de horlogeketting, enz.

De *uitgaande driehoek* weet het best, hoe hij zijn kracht (Mars) geleidelijk (Jup.) aanwenden moet. Hij overtuigt graag, maar wil niet dwingen. Hij weet op welke wijze hij de tegenstander het best aanpakken moet. Hij leert uit zijn nederlagen en heeft een natuurlijke aanpassing (Jup.) aan de strijdwijze (Mars) van zijn mededinger. Wanneer hij zich aan enige sport geeft, behaalt hij spoedig goede resultaten. Hij streeft zelden naar kampioenschappen, maar heeft vechtlust genoeg om steeds tot de „kopgroep" te behoren. Hij heeft gelijkmatigheid in zijn prestaties, blijft lang soepel en is vaak een uitstekend trainer voor anderen. Geboren masseur.

Seksueel tot voortplanting geschikt en bereid.

De *oppositie* is het bekende tweesnijdend zwaard, waaraan argelozen zich wonden. Indien Mars sterker is heeft hij een overdreven gevoel van meerderheid en is zijn concurrentie „nietsontziend". Hij gaat zelden akkoord met beslissingen van de scheidsrechter in zijn nadeel of als hij zelf scheidsrechter is, gaan de spelers niet akkoord. Twijfel is weer zijn zwakke punt. Daardoor „chargeert" hij te zwaar bij een uitgaande oppositie of valt hij te laat aan bij een ingaande. Zelfs al wordt hij kampioen, dan nog twijfelt men aan zijn superioriteit. Hij is (zoals bij alle Mars-Jup.- conflicten) een slechte verliezer, die altijd verloren heeft door „vuile trucs".

Ook als propagandist bereikt hij hoogstens tijdelijk goede resultaten. Seksuele moeilijkheden met potentie of gevoeligheid voor seksuele prikkeling, ten gevolge van religieuze opvattingen of geestelijke overtuiging. De omkeer moet beginnen naar: mijn overtuiging heeft slechts waarde voor mij, voor anderen — dat is de vraag!

De *ingaande driehoek* speelt voor zijn plezier en als hij meedoet in een competitie, zo is het hem niet te doen om de scalp van zijn tegenstander, maar om zijn eigen vermogens op natuurlijke wijze te ontwikkelen. Als hij „getuigt", doet hij het, om te zien, of hij vast genoeg in zijn schoenen staat. Nog niet bewust; maar toch is de tegenstander voor hem geen doel meer, zelfs de overwinning niet. Hij is middel tot groei van innerlijke kracht. De meerderheid, die gevoeld wordt, heeft niet steeds nieuwe bewijzen nodig. Hij heeft de wedstrijden-met-voorgift uitgevonden. Als leider van wedstrijden is hij uitstekend.

Het seksuele is voor hem een volkomen natuurlijke functie.

Het *ingaande vierkant* beleeft de smart van te moeten afzien van de gehechtheid aan resultaten, te behalen door kracht of geweld op de gebieden van Jupiter. Hij is de eeuwige zwakste in de competitie. Het gevoel van meerderheid krijgt hier gevoelige knauwen. Eigenlijk moet worden gerealiseerd, dat voor het leren van een spel een nederlaag nuttiger is dan een overwinning. Ten slotte wordt door zo iemand een overwinning innerlijk niet eens meer gewaardeerd. Hij bromt dan, dat er dus nog slechter spelers zijn dan hij. De fout is slechte aanpassing aan het spel van de tegenpartij.

Seksueel zijn hier vaak moeilijkheden, omdat seksualiteit en religie overhoop liggen, waardoor in erge gevallen hysterie kan ontstaan. De seksualiteit wordt aangezien voor zonde.

Het *ingaande sextiel* is de smart te boven en kan rustig opzettelijk verliezen, om een ander meer zelfvertrouwen te geven. Hij verlangt niemand te overtuigen en allerminst daaraan enige kracht of geweld te besteden. Hij is zeer zwaar uit zijn tent te lokken. Hij heeft de uitspraak van de Bhagavad Gita geleerd, die wij straks aanhaalden. Zelfs al verliest hij alles, dan nog zegt hij: „Tout est perdu -- fort l'honneur !"

Het seksuele is voor hem in geen enkel opzicht een religieus probleem — géén zonde.

De ingaande conjunctie staat als de man, die alle geweld (Mars) tot overtuigen kwijt is. De sport-enthousiasteling zonder enige aanleg, die het al prachtig vindt, als hij maar met 0 tegen X punten verliest. Niet te gebruiken als propagandist of voor reclamedoeleinden, al heeft hij nog zoveel goede wil. Ondanks alles meerderheidsgevoel.

Seksueel mist hij kracht en aanpassing. Potentie verzwakt.

MARS - URANOS ASPECTEN.

Ook hier haat + meerderheid. Doch waar Uranos het hoger octaaf is van Apollo, is de wil, c.q. de begeerte, deze meerderheid te tonen, nog sterker dan bij de Apollo-Mars-aspecten. Vooral ook, omdat het accent hier aan de andere kant ligt: Mars is nu, als de snellere, de kracht, Uranos de weerstand. Geweld, dat zich te buiten gaat ! Ook seksualiteit, die de eigen grenzen overschrijdt. Techniek (Mars) in verband met elektriciteit, speciaal met *opwekken* van deze kracht.

De *uitgaande conjunctie*. De volle kracht is hier aanwezig, maar men weet nog niet ermee om te gaan. Als gevolg wèl allerlei probeersels, maar nog geen regelmatig gebruik. Daar Uranos de overgang naar een andere bewustzijnstoestand beheerst en Mars heftigheid en drift symboliseert, is hier aanleg om door drift buiten zichzelf te raken. Niet als permanente toestand, maar nu en dan, soms maar een heel enkele keer in het leven en daar met nare gevolgen.

Seksueel wordt de viriliteit versterkt. In het beste geval onbewust streven naar beheersing der seksualiteit om daarin een krachtsbron te krijgen voor hogere doeleinden. In negatieve gevallen ontstaat alleen een onbewuste aversie tegen het seksuele.

Het *uitgaande sextiel* weet al wel, dat er kracht van grotere potentie aanwezig is, gebruikt die instinctief goed, in omstandigheden, die hij schijnbaar aan kan. Als hij zich driftig maakt, bereikt hij er resultaat mee, n.l. dat hij onwilligen tot meer gewilligheid brengt. Instinctief geneigd tot het omzetten van seksualiteit in iets hogers, op welk niveau dan ook, of welke idealiteit erachter zitten mag. Een en ander geschiedt met voorzichtigheid, want men is nog niet aan problemen toe. Deze komen bij

Het *uitgaande vierkant*. Personen met dit aspect pogen met geweld (Mars) hogere potenties op te wekken, met de aandacht gericht op het resultaat. De gewone sublimatie ervan is: werken in het elektriciteitsbedrijf, afdeling centrales en daar trachten maximale hoogspanningen te bereiken (Ur.) door technische aanwending van natuurkrachten (Mars). Hij onderzoekt de weerstand, daarbij aanwezig en omdat hij deze niet kent, veroorzaakt hij telkens kortsluiting, met brandverschijnselen. Psychologisch moet hij vechten, om de meerderheid, die hij voelt, te veroveren. Dit doet hij, door zijn omgeving onder hoogspanning te zetten en te proberen, of hij ook baas blijft bij opzettelijke prikkeling van anderen. Dit is neiging tot wreedheid. Wordt deze overgebracht op *seksueel* gebied, zo spreken wij van: aanleg tot Sadisme. In ieder geval wordt viriliteit zeer bevorderd. In een vrouwelijke horoscoop dus moeilijker dan in een mannelijke.

De *uitgaande driehoek* werkt nog wel naar buiten, maar heeft niet meer zo'n behoefte aan krachtproeven. Hij weet, hoe hij extra-kracht kan oproepen, kent de formules van kracht en weerstand en laat liefst het werken ermee praktisch over aan zijn voorgangers, die òf de formules krijgen (uitg. ⚹) of mogen leren deze te zoeken (uitg. □).

Seksueel is hier, als bij alle andere Mars-Ur.-aspecten, de normale heteroseksualiteit niet ten volle bevredigd, wordt weer naar andere wegen gezocht, in 't beste geval naar vergeestelijking. In andere gevallen worden „andere bewustzijnstoestanden" vertaald door andere plaatsen van de wereld, liefst hoge. Alpinisme als strijd tegen de natuurkrachten niet gewone sportieve bergtochten. Wander-vogel-beweging. Zekere aversie tegen de andere sekse moet overwonnen worden, doch wordt getoond in aansluiting bij clubs, waarin de andere sekse is uitgesloten.

De *oppositie* brengt de moeilijkheden van twijfel aan meerderheid, met de overcompensatie, die gewoonlijk tot extremisme leidt. Eigenlijk moet hier de omkeer beginnen naar binnen, dus het onderzoeken van de vraag: welke invloed heeft het opwekken van al die energie op het 'IK'? Dat ik er wat mee doen kan, weet ik nu wel. Maar hoe bereik ik er „bevrijding" mee? De

oppositie zelf is nog zelden aan die vraag toe. Die zit zichzelf steeds af te vragen: zou ik nog wel als meerdere erkend worden, en ziet in elke daad van anderen een bewijs pro of contra. Hij kwelt daarmede zichzelf zowel als zijn omgeving, weet, dat hij 't doet en kan 't niet laten.

In de seksualiteit overheerst meestal de aversie tegen het andere geslacht, soms overgecompenseerd door pogingen tot verloving of huwelijk, die nooit vlot verlopen, tenzij de andere pool (Venus) een goed verband heeft met beide of minstens niet één van beide, en de aanleg enz.

De *ingaande driehoek* voelt instinctief, dat al kan hij zelfs stromen van miljoen volts opwekken, daarmede nog geenszins bereikt is, dat hij als mens meer betekent, innerlijk rijker of sterker is. hij profiteert van grote krachtsbronnen -- hetzij mechanische, hetzij menselijke of geestelijke en beproeft in zichzelf kracht op te wekken. Vooral door veredeling van de seksuele kracht. Nog steeds de lichte aversie tegen de andere sekse, thans gemakkelijker omzetbaar en afleidbaar in arbeid voor clubs van seksegenoten.

Het *ingaande vierkant* zit voor het conflict: loslaten van uiterlijk over-machts-vertoon-door-geweld. Zoals altijd bij conflicten, is de neiging, hieraan vast te houden, bijzonder groot. Maar de mislukkingen, eraan verbonden, niet minder. Dat is het karakter van smart, bij dit aspect. Eigenlijk zou men moeten zeggen dat het probleem is: hoeveel kracht moet ik in mijzelf opwekken, om mijn doel te bereiken, zonder van uiterlijk geweld gebruik te maken. Hiervoor wordt in wezen de seksuele kracht weer gebruikt. De geringe aversie tegen de andere sekse wordt ook thans gesublimeerd door werk voor samenlevingen, op welke schaal dan ook. Een andere vorm van sublimatie is te vinden in masseren of beoefenen der chirurgie; in beide gevallen wordt het veroorzaken van pijn aangewend voor ideële doeleinden. Het spreekt vanzelf, dat in het bijzonder conflict-aspecten daartoe neigen.

Het *ingaande sextiel* weet bij ervaring (natuurlijk op zijn niveau!) dat alleen met geweld geen blijvende resultaten behaald worden; nog sterker, dat, wie zichzelf overtreft en overwint, innerlijk meer vooruitgaat, dan hij, die als legeraanvoerder op het slagveld lauweren plukt. De lust, geweld te gebruiken, neemt geleidelijk af. De behoefte aan kameraadschappelijke omgang wordt groter dan die aan omgang met de andere sekse. Daar het geen conflict is, levert dit aspect minder moeilijkheden in huwelijk op dan het vorige.

Bij de *ingaande conjunctie* is de uitvloeiing van Marskracht ten einde, met alle gevolgen van dien, onmacht om geweld te gebruiken, aversie tegen seksuele omgang, enz. Wordt dit toch beproefd, zo volgen de te verwachten mislukkingen. Soms zelfs betekent het: seksueel misbruikt worden, omdat de kracht, ook van weerstand, dan te gering is.

De moeilijkheid van alle Mars-Ur.-aspecten (door Alan Leo wel eens de moeilijkste genoemd, die er bestaan) zit vooral hierin, dat Mars in de mens het executieve is, het instinctieve doen, in ieder geval dus actie, maar dat Uranos een wils-aspect is, een aanleg, bron van kracht, maar geen actie op zichzelf, in zekere zin zelfs stilstand. Deze tegenstrijdigheid op te lossen is inderdaad een hele opgave. Zo duidelijk als Apollo-Mars is, zo onduidelijk is het tegenovergestelde Mars-Uranos. Want de strijd (Mars) gaat au fond boven het persoonlijke uit. Hij bestrijdt stelsels meer dan personen, maar moet helaas toch de personen aanpakken.

Bij ingaande ☐ ☐ wordt in zijn persoon het stelsel bestreden en zo ondervindt hij persoonlijk alle haat, die zijn stelsel heeft opgewekt, of het stelsel, waaraan hij gebonden is.

MARS – PLUTON ASPECTEN.

Bij de nu volgende aspecten tussen Pluton en Mars is het dus een kwestie tussen de „grote" en de „kleine "Mars. Mars is natuurlijk de snellere en alzo weer de bewegende ten opzichte van Pluton, wat weer de verhouding geeft van kracht (beweging) tegenover weerstand (stilstand). In het algemeen zijn dus omkeringen te verwachten (Pluton), teweeg gebracht met behulp van techniek, van natuurkrachten — of - in de mens zelf — door de kracht der spieren. Indien hij revolutionair is, dan is hij revolutionair van de daad; indien hij zijn wil oplegt aan anderen dan doet hij dat met „geweld". Wij hebben gezien, dat Pluton ook de kracht is der levitatie, der opheffing en zo valt alle lichtingsarbeid, door middel van kranen, bokken en andere hijswerktuigen eigenlijk onder dit aspect: de techniek (Mars), gebruikt om de tegenstand der zwaartekracht op te heffen (Pluton). Of: de techniek (Mars) van het „starten", (Pluton) een techniek, die bij alle wedstrijden een belangrijke rol speelt. Ten slotte kan men bij dit aspect nog spreken van: de techniek (Mars) der hypnose of wilsoverdracht (Pluton) die b.v. in de psychische geneesmethoden een plaats inneemt — en daarnaast het teweegbrengen van kataleptische verschijnselen (verstijving van spieren) door z.g. magnetische passen.

Bij de *uitgaande conjunctie* zijn beide aanwezig en kunnen gebruikt worden — of het gebeuren zal hangt af van afvloei-mogelijkheden. Het is een soort olifants-aspect. Een olifant kin, als hij kwaad wil, met zijn geweldige kracht ontzaglijke verwoestingen teweegbrengen. En zo vinden wij dit aspect bij die goedmoedige krachtpatsers, waarvan iedereen zegt: als hij wil, enz. Maar hij wil eigenlijk nog niet.

Bij de *ingaande conjunctie* daarentegen moet de geborene geheel afstand doen van het gebruiken van geweld, teneinde iets gedaan te krijgen. Meestal vinden wij hierbij dan ook een tekort aan wils- en spierkracht —in ieder geval aan de laatste en indien zo iemand dus opheffingen wil teweegbrengen, dan zullen er andere Pluton-aspecten in de horoscoop aanwezig moeten zijn, en moet hij dus andere wegen inslaan. Zoals altijd gebeurt het bij een dergelijke stand heel vaak, dat men juist te lijden heeft van spier- of geweldsovermacht van anderen.

De *uitgaande goede aspecten* wijzen op personen, die in staat zijn snel aan iets te beginnen (goed, technisch starten) en niet schromen een gepaste vorm van geweld te gebruiken om mensen of dingen om te keren, op te heffen of in beweging te brengen. Het vertoont zich als een prettig soort initiatief, dat zich op niets laat vóórstaan, maar rustig overheerst en wil oplegt aan anderen, die daar slechts baat bij vinden. Men zou kunnen zeggen: een van de goede aanwendingen van het militarisme, n.l. de militaire expeditie als pionierswerktuig. Indien het niveau laag is geeft het alleen een gemakkelijk te behalen overwicht, omdat de overweldigden inderdaad fysiek en in wilskracht de minderen zijn. Zij vinden vanzelf onderworpenen.

Het *uitgaande vierkant* veroorzaakt in het psyche de neiging tot tiranniseren, opleggen van de wil door geweld, waarbij grote tegenstand wordt geboden, die echter dan volkomen wordt

vernietigd. Hier vindt men de echte geweldenaren, en het hangt af van het niveau of het zonder meer „bruten" zullen zijn, niets en niemand ontziende, snoevende op hun kracht (Mars) of behendigheid en bij voorbaat tegenstand verlammend door het acute van de aanval, de snelle, resolute manier van beginnen. Zij zijn het, die altijd de eerste klap toebrengen en er rond voor uitkomen, dat de eerste klap een daalder waard is. Lage naturen met dit aspect zijn echte vechtersbazen en indien er conflicten zijn in de horoscoop met de 11e sector (de samenleving) zo zijn het gevaarlijke boeven, tot alles in staat.

De *oppositie* is de twijfel en kan dus leiden tot absolute geweldloosheid of het omgekeerde, al naarmate de accentuatie wordt verlegd naar Pluton, dan wel naar Mars. Meestal wordt natuurlijk Mars gekozen, gegeven het gemiddelde menselijke peil en dan zijn ook deze geborenen zeer gevaarlijke strijders -- in het bijzonder in het duel. Zij zijn nog koeler en rustiger dan zij die het □ hebben, want voor hen is strijd niet zo'n behoefte, en dus niet zo interessant als voor de echte vechtjassen.

Het *ingaande vierkant* is een hevig smart aspect, want hier is de opgave: zich los te maken van het verlangen, door geweld zijn wil op te leggen aan anderen. Veelal is de geborene dan de fysiek-zwakkere en kán dus geen overmacht blijven uitoefenen of wel, de geborene ondergaat zelf de sterkere wil van een ander, wordt dus overheerst en vecht daar hevig tegen. Hij is dus de strijder tegen de revolutie-door-geweld. In zijn beste ogenblikken is hij inderdaad in staat door zijn kracht opstandige bewegingen te bedwingen. Dit aspect is zeer te waarderen in leiders van patrouilles, wanneer ergens opstootjes of relletjes dreigen, waartegen met geweld moet worden opgetrokken. Hij overwint zichzelf na hevige strijd.

De *ingaande goede* aspecten treft men aan bij hen, die innerlijk profiteren van omwentelingen door geweld, die dus a.h.w. door de geweldenaren in staat gesteld worden te beginnen met iets nieuws. Zij profiteren van sterkeren in hun omgeving, die door hun overheersende wil hen leiden tot hun bestwil en erkennen graag, dat die anderen hen ten goede overheersen. Zij zijn ten volle de waarde van kracht, technisch-geweld in, ook in geestelijke zin en trachten bij het toepassen van geweld hun motieven zo zuiver mogelijk te houden. Zij behalen overwinningen op zichzelf door gunstige gelegenheden.

MARS – MAAN ASPECTEN.

Even natuurlijk als de liefde van ouder tot kind is, is ook de haat tussen hen. Het kind wil niet klein blijven en vertroeteld worden en beschermd. Het wil voor vòl worden aangezien en differentieert zich zo spoedig mogelijk. Deze houding van minderheid ± afscheiding vertoont zich bij al deze aspecten. Saturnus is het instinct tot zelfbehoud in aanleg. Mars is het in werkelijkheid, de actie ervan en ervoor, de drang om het te tonen. Als eigenschap wordt dat *persoonlijke* moed, zoals de Apollo-Mars aspecten *morele* moed geven en Asc.-Mars aspecten *fysieke* moed. Als algemene levenshouding is het in positieve gevallen: anderen op een afstand houden; in negatieve gevallen: zichzelf op een afstand houden, de kat uit de boom kijken, enz. De gevoelens worden wel sterker, maar niet fijner.

Bij de *uitgaande conjunctie* is de persoonlijkheid gebonden aan-, verbonden met-, vervuld van Mars-kracht; hij kan persoonlijk grote kracht uitoefenen, maar zonder er zich bewust van te zijn, en past ze slechts toe in verband met andere aspecten. Hij slaagt erin zich in het leven te

handhaven, maar zoekt niet naar veroveringen. Soms weet hij niet precies, wat hij met zijn kracht doen moet en .... doet dan maar niets. Vaak is hij alleen maar lastig en ongehoorzaam, als hij geen doel heef, waaraan hij zijn kracht kan geven. Dan kan hij zich versplinteren en fut verspillen aan kleinigheden. Hij moet echt leren zich persoonlijk met allerlei te bemoeien en vindt dat gewoonlijk lastig.

Het *uitgaande sextiel* krijgt meer gelegenheid persoonlijke moed te demonstreren, weet zich instinctief op gepaste wijze te doen gelden, door differentiatie, dus door niet te doen als de omgeving. De neiging tot aanpakken is versterkt en het hele gevoelsleven krijgt wat flinks. Hij weerspiegelt kracht en geweld, meer dan dat hij die zelf heeft (zoals bij Ap.- Mars). Hij wordt dus te krachtiger, naarmate hij in een omgeving is, waar kracht wordt op prijs gesteld en aangemoedigd. En dan nog is hij beter uitvoerder van bevelen, onderbevelhebber dan regelrecht bevelhebber.

Bij alle Maan-Mars-aspecten is de seksualiteit spoedig opgewekt, want het gevoel (Maan) is aan begeerte (Mars) gebonden en het geheugen (Maan) houdt seksuele prikkeling vast (Maan). Het bevordert het feminiene in het sekse-gevoel en is dus moeilijker wanneer een van beide in een vuurteken staat. Het gevoel van minderheid blijft, maar dan ontstaat daarnaast het streven, die minderheid „elders" te tonen als meerderheid.

Het *uitgaande vierkant* komt voor het conflict te staan: vechten of niet-vechten en moet dan leren persoonlijke moed te ontwikkelen, ook in zware gevallen. Het hele gevoelsleven (Maan) toont gemakkelijk scherpe kanten, pinnen of stekels (Mars). Men meent al heel gauw, dat men verongelijkt wordt; dat een ander hem de baas wil zijn, hem zijn minderheid nu eens echt wil laten voelen en al naar de horoscoop is, verdedigt men zich daartegen. Indien Mars in positief teken en positieve sector staat, zelfs door „aanvallen".

De gevoeligheid voor seksuele prikkeling wordt erdoor vergroot evenals de behoefte om bezig te zijn, c.q. (in negatieve gevallen) om bezig gehouden te worden. De prikkelbaarheid wordt soms tot ruzie zoeken, ruwe toon. Als weerspiegelaar van geweld is hij de doodgoede man, die door plagen dol wordt.

De *uitgaande driehoek* weet zich het plezierigst en meest-beheerst te handhaven; hij voelt zich de mindere, maar vindt daarin een aansporing tot het ontplooien van activiteit. We zouden kunnen zeggen: alle mensen met Maan-Mars willen graag een goed figuur slaan, tegenover hun meerderen. Uitgaande △ en ⚹ slagen daarin het best, het uitgaande □ wil het vaak tè mooi doen en vult dan het tekort aan techniek aan met bravoure, of zelfs met minder goede eigenschappen als listigheid, handigheid of bedrog. Deze driehoek geeft fermte en aanpakken.

De feminiene seksualiteit wordt er door versterkt. Toch tegen sentimentele aanhaligheid.

Bij de *oppositie* begint de twijfel aan eigen minderheid. Men begint zijn meerdere eens goed op te nemen en gaat zich afvragen, waar die meerderheid nu toch eigenlijk in zit. Bij dit wip-aspect, nu probeert men zich boven zijn tegenstander (die als meerdere gevoeld wordt) te verheffen, door hem omlaag te drukken. Zoals de soldaat onder zijn makkers, die vraagt: „Een generaal ! Wat is zo'n generaal nu eigenlijk? Hij kan nog niet eens zijn eigen laarzen poetsen!”

Dit is zo'n beetje de algemene houding tegenover de hele „Umwelt". Kritisch ingesteld, steeds op zoek naar zwakke plekken, die worden uitgebuit.

Bij de uitgaande oppositie wordt hét vermogen tot aanpakken door twijfel en aarzeling verzwakt. Bij de ingaande is de neiging tot overhaast toeslaan versterkt.

In seksueel opzicht vertoont zich hetzelfde, n.l. de eigen sekse te verheffen, door de andere af te breken. Mannen met dit accent kunnen zo geringschattend zeggen: „Vrouwen! o, die zijn niets waard. Allemaal slap zonder aanpakken -- een enkele uitgezonderd — maar die is dan ook meer man!" Omgekeerd klagen vrouwen met dit aspect over de ijdelheid en verwaandheid van de heren der schepping. Het 'ik' staat hier tussen Mars en Maan in en de spiegeling van de maan valt op het 'ik'-zelf. Dat geeft gewoonlijk overdreven waarde hechten aan het martiale, hetzij dat geweld is, dan wel seksualiteit, want de maan is nog zeer lang een spiegel of lens, die het aardse sterk vergroot.

De *ingaande driehoek* voelt instinctief, dat het uiterlijk doen (Mars) er in zekere zin minder op aankomt, dan de houding van het 'ik' daarbij. Als twee hetzelfde doen, doen ze iets heel verschillend. De ingaande driehoek begint dus op zijn innerlijke houding te letten bij zijn doen, weerkaatst niet meer „zonder meer" goed het martiale van zijn omgeving maar vervlecht er iets eigens mee. Hij profiteert van aanpakkers en wordt krachtiger, door de juiste bevelen en opdrachten, die hij krijgt. Hij realiseert zijn vooruitgang en is in zijn algemene levenshouding respectvol tegenover meerderen, die hij met de Mars-kracht, welke hij beheerst, steunt. In *seksueel* opzicht gaat aan het gevoel van minderheid tegenover de andere sekse een respecteren van die meerderheid gepaard

Het *ingaande vierkant* ziet tot zijn smart, dat zijn minderheid geen stand houdt; dat zijn meerdere zich ook wel eens vergist en hij die vergissing moet uitvoeren. Hij profiteert uiterlijk niet van bevelen, integendeel, hij lijdt er schade van en moet zich troosten met de innerlijke les, die eruit te trekken valt. Zijn persoonlijk gevoel krijgt klappen en moet wel steeds aan kracht verliezen. Ten slotte wordt zijn vraagstuk: „hoe kan ik het respect voor mijn meerdere behouden en toch mijn zelfrespect niet kwijtraken?" Bij het *uitgaande* ☐ is de stemming in 't algemeen wantrouwend. Men leeft in de verbeelding (Maan) dat ieder ander met geweld op hem afkomt en neemt daartegen stelling, door zich te wapenen en te roepen, dat men „klaar" is. Het is de mentaliteit die bij de staten-onderling (staten zijn nog verschrikkelijk-primitieve individuen !) nog heerst. Bij het *ingaande* ☐ ergert men zich aan het ondervonden wantrouwen en vraagt men zich af, waarom dat zijn moet .... maar legt zelf zijn wantrouwen nog niet af.

In seksueel opzicht is hij gevoelig voor dit soort prikkeling, maar reageert daarop in de verbeelding (Maan) minder dan in de daad (Mars).

Het *ingaande sextiel* weet nu bewust, dat „op zijn hoede zijn" iets anders is dan wantrouwen-hebben of rondlopen met de hand aan het gevest van het zwaard -- geestelijk of stoffelijk. Hij aanvaardt vergissingen van meerderen als een noodzakelijk kwaad en weet er vaak door toevoegingen van eigen inmenging iets goeds van te maken. Wanneer hij vechtlust weerkaatst, wordt ze kleiner; hij vangt die op, zet zich met deze lading neer en vraagt: „wat willen jullie eigenlijk?", wanneer er in zijn omgeving vuisten gebald worden. De idee van

minder zijn houdt bij hem niet meer haar waarde. Ook in seksueel opzicht gevoelt hij die minderheid niet sterk. In ieder geval levert het geen moeilijkheden meer op.

De *ingaande conjunctie* heeft de gevoeligheid (Maan) voor geweld (Mars) vrijwel verloren en voelt niet meer voor demonstraties van persoonlijke moed, zoals de uitgaande conjunctie er nog niet voor voelt. Dikwijls wordt de persoonlijkheid bij het strijden uitgeschakeld, zoals bij grote mannen wel gevonden wordt. In het andere geval wordt schijnbaar de persoonlijkheid uitgeschakeld, wanneer nl. ondankbaarheid moet worden gemaskeerd. Hij kan dan personen die hem vroeger geholpen hebben, lelijk in de steek laten. De gevoeligheid voor seksualiteit is hierdoor verminderd.

MARS – SATURNUS ASPECTEN.

Alweer haat, afscheiding, zelfhandhaving, gepaard met minderheid en Saturnaal toegespitst, gericht op eigen kleine zelf, vervuld van lagere trots, reflex van innerlijke waardigheid, die Apollo is. Bij hem neemt het streven naar afscheiding gemakkelijk vorm aan. Hij wil dus zichzelf vormen, is er trots op „selfmade" te zijn. Zijn advies is: „aanpakken maar, al doende komt je 't best vooruit !" Hij is de beste technieker en bij uitstek praktisch. Taai is hij en hij schiet op, omdat hij weinig kracht verspilt aan overbodigheden. Hard werken vindt hij prettig, mits hij zeker is van resultaat. Dan ziet hij nergens tegenop en kan fiks van zich afbijten. Daar hij zich altijd met grote nuchterheid plaatst op een fundament van reële feiten en het land heeft aan hersenschimmen, staat hij sterk op zijn stuk en streeft hij naar de grootst-mogelijke objectiviteit. Hij gaat vastberaden zijn weg en heeft een soort kalme onverschrokkenheid, die hem soms ongenaakbaar maakt. Zijn ere en trots (Sat.) is zijn werkerschap! Hij erkent de noodzaak (Sat.) van ijzeren (Mars) discipline (Sat.) wil men komen tot behoorlijk constructief werk of een goede organisatie. Hij ziet tegen de hogere standen op (gevoel van minderheid), maar benijdt hen tegelijk. Hij houdt van vaste (Sat.) werktijden, van beproefde methoden (Sat.), die hem in staat stellen met minimum-inspanning maximum-resultaat te bereiken.

Bij de *uitgaande conjunctie* is er veel kracht beschikbaar, veel haat of differentiatie, gereed om een vorm te zoeken. Veel hangt af van het teken waarin de conjuncte valt. Is Mars daarin sterker, zo is de neiging om onder Saturnus uit te komen groot. Is omgekeerd Saturnus sterker, dan is de vrees het grootst en werkt hij hard om de goedkeuring van de baas te verkrijgen. Hij heeft zelf geen idee hoe hard hij werkt en hoeveel werk hij verzet. Seksueel is er een samengaan van seksualiteit en plicht of fatsoen of .... angst. Zo kennen we bij deze conjunctie het type dat seksueel alle rem (Sat.) heeft afgelegd (Mars sterker) en het andere, dat juist sterk geremd is.

Het *uitgaande sextiel* brengt de goede technici die het zelf niet weten, maar instinctief het juiste geweld (eventueel de juiste techniek) gebruiken voor praktische doeleinden. Uitstekende werklui; goede vaklui, in welke branche ze zich ook bewegen. Van hen gelden de eigenschappen in de aanvang genoemd. Ze vertonen deze „vanzelf", met het accent buiten. Dus gericht op de resultaten. In ieder geval rusteloos en nijver bezig. Seksueel beheerst, met de neiging, de andere sekse boven de eigen te stellen. Regeling der voortplanting vinden ze vanzelfsprekend.

Het *uitgaande vierkant* geeft geweldenaars, die iedere weerstand met geweld overwinnen, desnoods rotsen kapotslaan, want zij moeten erdoor als Mars sterker is. Als Sat. sterker is, komen zij nooit onder die loden druk uit en worden geweldig uitgebuit. Haat + minderheid wordt wrok en onmacht. Zo leidt dit aspect tot een innerlijk wrokken, mokken, kankeren, wat dikwijls eindigt in zelfmoord of zelfverminking, ongeluk, of kanker als ziekte. Ze zoeken afleiding voor hun conflict in geweldig werken en lopen steeds aan de rand van overwerking. Daar het strijd-naar-buiten is, houden zij het vaak nog lang uit. Seksueel, bij Saturnus sterker, zeer geremd en in 't andere geval seksueel brutaal: geen gevoel van fatsoen of betamelijkheid meer. Soms vechten ze ertegen, door zich in zwaar (Sat.) werk (Mars) af te beulen en genieten dan van hun eigen afbeulerij. Maar periodiek komt de opgehoopte energie los in ongebondenheid, die dan seksueel of in drankzucht kan worden afgereageerd.

De *uitgaande driehoek* is de technische meester, de volvoerder van grote werken, uitgedacht door de ingenieurs. Nog meer beheerst en veel meer bewust van de hoeveelheid en de aard der aan te wenden kracht. Het accent ligt nog steeds buiten, dus op resultaat gericht. Hij beantwoordt het best aan het ideaal van de „werker".

Seksueel is hij goed beheerst, ernstig, ziet in seksualiteit allereerst een zaak van staats(Sat.)belang; beperking van kindertal, in verband met economie wordt door hem voorgestaan.

Bij de *oppositie* is twijfel aan eigen minderheid, dus twijfel aan de meerderheid van de meerdere, allicht geneigd oplossing daarvoor te zoeken in verzet, òngehoorzaamheid. Maar hier moet de omkeer beginnen en wordt de vraag: kan ik dezelfde energie ontwikkelen, zonder de begeerte naar succes? Kan ik doen, wat er staat in Licht op het Pad: dood de eerzucht (Sat.) maar werk (Mars) zoals zij werken, die eerzuchtig (Sat.) zijn?

De *oppositie* voelt er voorlopig nog niet veel voor, aldus te doen. Zolang deze nog toenemend is, voelt hij tegenstand verschrikkelijk zwaar en komt hij in regelrechte opstandigheid, als Sat. niet heel veel sterker is dan Mars. In dat geval dus Sat. veel sterker -- blijft hij de extra-onderdanige onderdaan, dof berustend, zelfs als hij geranseld wordt.

Onder de Mars-Sat.-aspecten moet men de klasse-strijders zoeken. Slaafgeborenen (Sat.) ontwaakt ! (Mars) Begeerte (Mars) heeft ons (Sat.) aangeraakt. Seksueel sterk wisselende gevoeligheid.

De *ingaande driehoek* voelt instinctief, dat men werken (Mars) moet om het werk zelf en niet zozeer om het resultaat naar buiten. Een sjouwerman met uitgaande aspecten b.v. sjouwt om zoveel zakken per dag te verplaatsen, strijkt zijn loon op en afgelopen. Met een ingaand △ aspect bemerkt hij, dat hij zijn spieren ontwikkelt en beseft min- of meer-bewust dat diezelfde kracht hem later geschikt maakt, óók voor andere kracht-werken. Zijn minderheidsgevoel is er nog wel, maar hij streeft anderen spoedig voorbij, komt „vanzelf" in stand vooruit. Een beetje respect voor de beter-gesitueerde, voor een hoge naam, blijft er bij hem in. Maar niet hinderlijk.

Het *ingaande vierkant* is zeer verschillend, al naar Sat. geplaatst is. Is deze het sterkst geplaatst, zo ontstaat de man, die maar één hartstocht heeft, maar ook tracht deze door alles

heen, rücksichtslos, uit te leven. Hij ontziet daarbij niets of niemand. Geen reputatie, geen traditie is veilig voor hem. Op een of andere wijze moet hij als de „eerste" erkend worden. Elke belediging hem aangedaan, vergeet hij nooit en ze wordt te eniger tijd gewroken.

Zijn smart is, dat hij toch bij de meer beschaafden, innerlijk-ont-wikkelden niet als gelijke wordt beschouwd, dat hij de kloof, die hem scheidt altijd blijft voelen. Hij wordt nooit een èchte aristocraat. Staat Saturnus lager dan Mars, zo wordt hij het slachtoffer van Strebers, die hem opzij duwen en dikwijls op zijn betere stand afgeven. Hij is degene, die last heeft van de standen-, klassen- of rassenstrijd, want deze drie zijn in wezen dezelfde. Door dit aspect moet hij leren afstand doen van de gehechtheid van elk oud „clan-"idee. Hij voelt zich in het leven meestal gedeplaceerd.

Zoals alle conflict-aspecten dezer beide planeten dat eeuwig-harde werken hebben, zo heeft ook dit het. Voor zijn Streberei is niets hem te veel. Het is een gewelddadig aspect en brengt gevaar mee voor een gewelddadige dood. Soms moet men zelf doden, of doodt bij ongeluk (overrijden met auto's, enz. !) of pleegt zelfmoord.

Het gaat gepaard met seksuele conflicten. Men is bevreesd voor de hartstocht en durft er niet aan te beginnen. Of door het minderheidsgevoel geeft de omgang met de andere sekse geen bevrediging, hetzij niet aan de een, hetzij niet aan de ander. Ook deze latente seksuele kracht wordt weggewerkt in „ezelen" of „buffelen".

Het *ingaande sextiel* heeft de moeilijkheden van het vorige aspect op zijn niveau achter de rug en werkt hard, zonder al te zeer aan het resultaat te hechten. Lij is werkelijk los van Streberei en vervult toch eerlijk zijn arbeids (Mars)plicht (Sat.). De eigenschappen in 't begin aangegeven vertoont hij op zijn best. Hij komt het meest-ongemerkt in een andere „kaste" en heeft van nature meer behoefte aan beschaving.

Ook seksueel is hier het conflict afgelopen en wordt beheerste seksualiteit voorgestaan, nu niet uit objectieve gronden, maar uit subjectieve beweegredenen, al worden deze soms gemaskeerd en gerationaliseerd.

De *ingaande conjunctie* is weer zeer afhankelijk van- en verschillend naar — het vallen in sector en teken. Met Mars sterker is toch de accu leeg en de kracht dus niet toereikend om de weerstand te overwinnen. Opstandigheid die noodlottig afloopt, hoe dan ook. Is Saturnus sterker, zo is de energie zeer gebonden; een aspect voor koelie, mijnwerker; de echte loonslaaf, de onderdrukte.

De seksualiteit wordt door angst (Sat.) vergiftigd en daardoor veelal tot een kwelling voor de geborene zelf. Van nature bestrijden de instincten elkaar en deze beide instincten wel het hardst. Alleen goede aspecten onderling voorkomen dit. De conjunctie, vooral de ingaande, kan moeilijk bij de goede gerekend worden.

MARS - POSEIDON ASPECTEN.

Haat + minderheid, soms overgaand in minderwaardigheid. De inmenging van het geheugen, dus van het verleden, in de seksualiteit. Seksuele atavismen.

Alle mysterie-planeten geven iets, wat het normale overschrijdt. Er moet iets mysterieus bijkomen, het „gewone" geeft geen voldoening. Poseidon is een denkkracht. Mars een daadkracht. De denkkracht van Poseidon, die van de levenszijde, en dus als zodanig grenzeloos is, kan geprikkeld worden door Mars, door haat, geweld, door allerlei begeerte, ook seksuele. Dan gehoorzaamt Poseidon daaraan en vertoont als hallucinaties, op fantastische wijze, hoe de Mars-prikkel kan worden bevredigd. Grenzeloos. Aan de ene kant krijgen we dan: seksuele bevrediging en haat-of geweld-bevrediging in de fantasie; aan de andere kant, een streven om allerlei fantastische bijmengselen te benutten voor geweldpleging of haat-bevrediging.

De *uitgaande conjunctie* weet nog niet, wat er voor geheimzinnigs met zijn haat gaande is. Het spreekt vanzelf, dat de eigenlijke bedoeling van Poseidon is, te tonen, dat liefde en haat in wezen één zijn, aan elkaar grenzen, in elkaar overgaan, beide eindig zijn, maar niet eindigen bij het wegvallen van het voorwerp, dat bemind of gehaat wordt. Bij dit aspect wordt dit nog geenszins beseft. Integendeel, Mars is pas opgeladen, en zo geeft deze conjunctie begeerte, naar het mateloze, soms zich vertonend als begeerte naar onmatigheid. En daar Poseidon toch ook altijd de facto de beweging in een andere bewustzijnstoestand is, zit in dit aspect: verlangen naar de „roes", naar de bezwijmeling — onbewust, maar sterk.

Het *uitgaande sextiel* toont instinctieve beheerstheid, zelfs in de roes, en laat zich dus niet zo snel meeslepen. De behoefte om seksualiteit te sublimeren door erover te schrijven, te spreken, dan wel ze kunstzinnig te verwerken, is sterk, al weet men niet helemaal bewust, wat men precies doet. Haat en geweld worden veel wèggedacht. Soms maken ze een omweg en komen weer boven als: strijd tegen haat, haat tegen geweld, enz. Evenals bij de Uranos-Mars aspecten, is ook hier iets onpersoonlijks in de haat.

Het *uitgaande vierkant* komt voor strijd te staan. Strijd voor het onpersoonlijk maken van hartstocht en begeerte. Poseidon kan veel gestalten aannemen, zelfs zeer schone. Zo verschijnt de haat hier soms als uitbundige lofspraak, maar is daarom niet minder „haat". De algemene tendens is wel, om alles wat van Mars komt als minderwaardig te beschouwen, doch als men zelf iets martiaals heeft, dit als van hoger orde te kwalificeren — wat inderdaad zo zijn kan! Evenals bij de Uranos-Mars aspecten is er een lichte aversie tegen de andere sekse, die op verscheidene wijzen kan worden gemaskeerd. Veelal een sterker begeerte naar de „roes", maar tevens vage angst ervoor. Deze uit zich als strijd tegen alle soorten bedwelming. Teruggedrongen seksualiteit geeft hem vaak hallucinaties die hij verkeerdelijk voor visoenen houdt.

De *uitgaande driehoek* is de ergste moeilijkheden te boven en toont beheerste pogingen, te komen tot het onpersoonlijk maken van haat, tot opheffing van de harstochtaard en zuivering. Hij waakt tegen roes en bedwelming, omdat hij de invloed daarvan op het waakbewustzijn kent. Hij werkt (Mars) uit medelijden (Pos.) en sublimeert in werk voor verdrukten, voor gevangenen of wat ook, veel van zijn lagere energie. Seksualiteit wordt vaak omgezet in erotiek bij alle Mars-Pos.-aspecten.

Bij de *oppositie* is de twijfel aan eigen minderheid de moeilijkheid. Overcompensering brengt hier zelfuitbreiding (Mars) tot in het grenzen-loze gedachte (Pos.), gevoed door herinneringen aan vroegere grootheid, atavismen, enz. Dit alles maakt, dat men zichzelf gaat aanzien voor

een redder, een verlosser een neiging, die in minder-bewuste mate al gevonden wordt bij de uitgaande conjunctie. Als men hier geweld kiest, wordt alle medelijden onherroepelijk weggedrongen en omgekeerd laat men uit misplaatst medelijden het kwaad en de afgescheidenheid zijn gang gaan. Als hij in een roes geraakt, is hij absoluut onberekenbaar. Bij hem moet de omkeer beginnen, de realisatie, dat geweld steeds weer geweld oproept en dus nooit door geweld kan ophouden. Maar alle begin is moeilijk, ook dit begin. En zo ziet men vaker de onbeheerste, extreme seksualiteit optreden, of begeerte naar bedwelming, die alle doen (Mars) op de duur onvruchtbaar maakt. Is Mars sterker: een fantastisch geweldenaar.

De *ingaande driehoek* profiteert van mysticisme en van geestelijke roes of bedwelming, om eigen energie te sublimeren, haat meer onpersoonlijk te maken. Hij streeft naar zuivering van de hartstocht niet zozeer om het resultaat naar buiten. Onbewust voelt hij, dat overheersing en die andere martiale krachten hun bindend vermogen verliezen, als zij van het persoonlijke, beperkte worden ontdaan.

Het ingaande vierkant ervaart als smart, dat energie, ontdaan van het persoonlijk element, verdwijnt, oplost. Natuurlijk is het schijn, dat verdwijnen. Maar een bedrieglijke schijn. De echte militarist vindt ook, dat een bom, die in de zee ontploft, weinig effect sorteert. Hij moet eigenlijk leren de gehechtheid aan de roes, aan de bedwelming op te geven, door de ervaring op te doen, dat een roes meer neemt dan teruggeeft. Hij vecht soms een leven lang tegen alle vormen van bedwelming om ten slotte in een zwakke periode de strijd geheel te verliezen. Hij heeft vaak bepaald een afkeer van de andere sekse en vindt seksualiteit minderwaardig — totdat ook hier Mars zich wreekt en hem op later leeftijd bindt aan een minderwaardig lid der andere sekse, dan wel hem de energie ontneemt (verlammingen, dementia, enz.). Vaak sublimeert hij gedeeltelijk zijn lagere energie in hartstochtelijk opkomen voor „verworpenen".

Het *ingaande sextiel* is het meest bewust bezig met de zuivering van de gehele harstochtaard. Hij is ervan overtuigd, dat kracht nooit verloren gaat, ook al ziet hij niet dadelijk resultaat. In de beste gevallen krijgen we iemand met technisch-beheerste (Mars) helderziendheid (Pos.) of psychoscopie (Pos.). In ieder geval blijven er enige bezwaren tegen de gewone seksualiteit, hoewel deze bij dit aspect meer in haar betrekkelijke waarde erkend wordt en niet als zo minderwaardig wordt beschouwd. Hier wordt ook de roes, de extase als hulpmiddel aanvaard en deze heeft niet de grote reactie, die bij het vierkant voorkomt.

Bij de *ingaande conjunctie* is de kracht (Mars) min of meer ten einde en hier zien we de energie gemakkelijk spoorloos verdwijnen. Bedwelming, die juist geheel moet worden losgelaten, heeft gemeenlijk zeer veel vat op deze personen en zij gaan gelaten en zonder weerstand hun ondergang tegemoet. Tenzij .... deze conjunctie goede aspecten maakt met andere planeten, en het niveau .... enz. Dan inderdaad kunnen zij werken (Mars) volkomen zonder zelfzucht, zonder persoonlijke begeerte, aan moeilijk, ondankbaar werk, in de laagste kringen der mensheid. Zij doen daden van offering, die door verstandige mensen als waanzin worden beschouwd.

MARS – VULCANUS ASPECTEN.

Thans hebben wij haat of verwijdering of differentiatie, gepaard met een gevoel van gelijkheid en opgestuwd door het intellect.

Bij de *uitgaande conjunctie* is er nog te weinig differentiatie en te veel overheersing van het verstand. Deze personen hebben het vermogen, heel scherp en koelbloedig (het verstand immers is koel, koud zelfs) verwijdering tussen zichzelf en anderen teweeg te brengen. Maar ze weten het niet en doen het dus zelden. Toch ervaren zij vaak, dat anderen zich van hen afwenden, zonder dat zij begrijpen waarom. Het is hun koele intellect, dat als de oorzaak moet beschouwd worden.

Het seksuele wordt sterk door het verstand geremd. Soms zelfs wordt het meer praten dan doen.

Het *uitgaande sextiel* vertoont de instinctieve beheersing van de martiale emoties door het verstand, dat steeds zijn controlerende functie uitoefent. Het geeft een aangeboren handigheid zich met eenvoudige middelen te helpen. Het verstand in dienst van de techniek. Ook van de gewone begeerten, van de veroveringszucht, van de haat. Als deze sterk is, wordt ze koel, beredeneerd, beheerst uitgeoefend. Wil men iemand wegwerken uit zijn omgeving, dan weet men het klaar te krijgen, door handig gebruik te maken van zijn fouten, waardoor minimaal reactie wordt opgewekt. Seksueel verstandelijk beheerst.

Het *uitgaande vierkant* heeft het conflict tussen verstand en differentiatie, waarbij laatstgenoemde moet worden ontwikkeld of naar buiten gebracht. Zij hebben de neiging, zichzelf te lang verstandelijk te remmen, maar krijgen dan ineens uitbarstingen. Deze uitbarstingen bemerkt men, de strijd ertegen niet altijd en zo gaan zij door voor woest, scherp, agressief, indien Mars staat in positief teken en positief huis of voor haatdragend, stekelig, nijdassig, als Mars meer negatief staat. Als de weerstand te groot is, men dus niet tegen Mars op kan, moet men afstand krijgen, door zichzelf te verwijderen. Seksueel onbeheerst.

De *uitgaande driehoek* geeft de bewuste beheersing van de Mars-emoties, die bij het sextiel nog onbewust of instinctief zijn. Het samengaan van zenuwen en spieren is volmaakt, wat grote vingervaardigheid geeft, die meestal meer wordt aangewend voor technische doeleinden, maar in de kunst zeer te pas komen zal. Zoals Vulcanus remmend werkt op de begeerte, zo werkt Mars stimulerend op Vulcanus. Daarom geven alle aspecten tussen deze twee planeten meer scherpte, acuutheid aan het verstand. met een neiging tot verstandelijke vechtlust. De driehoek werd gevonden bij de handige debater, die slechts zijn zwaard trekt als 't nodig is. Bij het voorgaande aspect valt op te merken, dat men daar meestal vecht met veel Mars, dus met geschreeuw, met uitdagingen, enz. Seksueel beheerst.

De *oppositie* brengt de keus: geweld gebruiken (Mars), of de overreding van Vulcanus? De gewone overcompensatie doet hier overdreven heftigheid, of schijnbare „Uberlegenheit" ontstaan. De samenwerking tussen spieren en zenuwen is hier niet goed. Men voelt dat en dwingt door veel oefening tot misschien een hoge graad van vingervlugheid. Op de duur echter veroorzaakt die spanning òverspanning en ontstaat trillen of beven van de spieren, waardoor accuratesse is uitgesloten. Reeds in zeer oude handboeken worden deze Vulcanus-Mars-aspecten in verband gebracht met diefachtigheid, schelden, lasteren, enz. Inderdaad bestaat daar veel aanleiding toe. Vingervlugheid leidt tot zakkenrollerij; haat + gelijkheid kan pogen afstand te maken door schelden, tieren, lasteren. Dan moet echter het niveau naar rato zijn. Seksueel zeer ongelijk.

Bij de *ingaande driehoek* voelt men instinctief, dat afstand gedaan moet worden van geweld uitoefenen door het woord en dat handigheid niet zo zeer gebruikt moet worden om eigen begeerten te verwezenlijken, als wel om onderscheidingsvermogen te ontwikkelen: het zwaard moet worden omgesmeed in een ploegschaar. Onbewust probeert men dat. Als profijt-aspect heeft men voordeel van handigheid van anderen. *Seksueel* verstandelijk beheerst.

Het *ingaande vierkant* is de innerlijke strijd, waarbij het zwaard nog veel flikkert, maar van buitenaf gezien - met nederlagen. Men legt het in handigheid af, wordt overtroefd, doof-geschreeuwd, tot men inziet, dat het verstand beter gesteld kan worden in dienst van iets anders. Het verstand is nu meermalen niet sterk genoeg meer (de cyclus is aflopend !) en de begeerte van Mars, zelfs al blijft ze even sterk, schijnt daardoor sterker te worden. De slechte eigenschappen' hebben hier grotere kans door te breken, dan bij het uitgaande vierkant. Vingervlugheid, diefachtigheid, enz. Seksueel geeft het bijna altijd storingen in deze zin, dat bij een laag niveau behoefte is aan prikkellectuur of gewaagde taal, terwijl bij een hoger niveau de seksualiteit verstandelijk wordt omlaag gehaald, belachelijk gemaakt en aldus impotentie of frigiditeit ontstaat.

Het *ingaande sextiel* is de strijd te boven en doet bewust, wat bij de ingaande driehoek onbewust gebeurt. Hier is het onderscheidingsvermogen ontwikkeld en wordt het zwaard zelden gehanteerd om eigen voordeel te behalen, maar meer ter verdediging van zwakken. Het is het ridderzwaard geworden — doch niet langer dat van de roofridder. Seksueel rustig.

De ingaande conjunctie ziet geheel af, (vrijwillig bij hoog niveau, gedwongen bij een laag niveau) van de vermenging van verstand met begeerte. Hij krijgt spraakgebreken of andere belemmeringen der spier-werkzaamheid, uitgaande van onvoldoende zenuwwerking. De wijze, waarop hij die innerlijk overwint, stempelt hem tot een held of een stumperd. Hij wordt vaak gehoond, uitgescholden door handigeren, van zijn bezit beroofd door flessentrekkers, enz. Treedt hijzelf als bedrieger op, zo wordt hij ontmaskerd en detentie is zijn deel. Seksueel zwak, vaak ten spot der andere sekse en zich schadeloos stellend door lezing van opwindende seksuele lectuur. Een moeilijk en ongelukkig aspect.

HOOFDSTUK VI.

DENKEN EN RELIGIE.

ASPECTEN VAN VULCANUS.

VULCANUS - APOLLO.

De twee enige aspecten, welke deze twee lichamen onderling kunnen maken zijn de conjunctie en de oppositie.

Bij de *uitgaande conjunctie* is Vulcanus de kracht, Apollo de weerstand. M.a.w. het gevoel van centraliteit, van innerlijke waardigheid, enz. wordt door het verstand ontworteld, naar de periferie gebracht, indien Vulcanus de sterkere is. Of, het verstand blijft om het eigen middelpunt ronddraaien, indien Apollo het in kracht wint. In het eerste geval zoekt men de logica *buiten* zich, in het fenomenale. In het tweede geval redeneert men met logica-van-*binnenuit*. In beide gevallen is er een samengaan van trots (App.) met verstand (Vulc.), wat gemakkelijk leidt tot *verstandelijke trots*, een van de grote hinderpalen op het pad, dat naar geestelijkheid leidt. Bij deze conjunctie is die trots min of meer onbewust. Het is meer een vaag gevoel van verstandelijke meerderheid boven de personen, met wie men spreekt. In elk geval brengt het moeilijkheden mee in verband met luisteren.

Bij de *ingaande conjunctie* moet die gedachte (Vulc.) van meerderheid (App.) geheel worden losgelaten. De neiging tot eenzijdigheid wordt anders: stijf vasthouden aan zijn mentale beelden, soms tegen beter weten in, of tot in het belachelijke. Dan gaat het verstand geheel in de verering van zichzelf verloren. Het vermogen tot luisteren verdwijnt nagenoeg, daar men niet kan nalaten, eigen opvattingen dadelijk naar voren te schuiven. Daardoor ontstaat ook het z.g. „verbrande verstand" van Vulc.-conj.-App.: zodra trots of eigenzinnigheid (App.) spreken gaan, wordt het verstand uitgeschakeld.

De *oppositie* geeft twijfel aan eigen verstandelijke meerderheid. Deze twijfel kan leiden tot overhaaste conclusies, indien positiviteit overheerst. Overheerst negativiteit in de horoscoop, zo durft men zelden conclusies te trekken, wikt en weegt verstandelijk en komt praktisch niet tot een resultaat. De overcompensatie wordt gevonden in overdreven positiviteit van uiting het inschakelen van harts(App.)tochtelijkheid in de redenering, waarmede men zolang indruk maakt, tot de praktijk de onjuistheid van het inzicht duidelijk aantoont. De vorm, waarin zich de verstandelijke trots (met onderliggende twijfel!) hier laat zien is die van volkomen minachting voor de denkwijze van anderen. Wordt de twijfel ook nog als zodanig op de Ascendant geprojecteerd, dan weet men alles beter, of weet men het alleen.

VULCANUS - MAAN ASPECTEN.

Nu is Vulcanus weerstand, Maan kracht. In alle aspecten hebben we dus te maken met verstand, logica (Vult.) en gevoel, geheugen (Maan).

Bij de *uitgaande conjunctie* gaan gevoel en verstand samen, met overheersing van het eerste. Dit is voor objectiviteit in de waarneming (Vult.) niet gunstig, daar het gevoel gemakkelijk het verstand meesleept. Ook het geheugen treedt storend op, door het opwekken van verwachtingen wat betreft de resultaten, die de waarnemingen zullen opleveren.

Wanneer het *uitgaande sextiel* bereikt is, gaan gevoel en verstand samen, met het accent op het gevoel. Onbewust zoekt men naar logica, naar stuur in de gevoelens. Het gevoel zet aan tot daden, tot ageren of reageren — het verstand werkt remmend op beweging. Met het volkomen weten houdt het gevoel op.

Het *uitgaande vierkant* vertoont de strijd tussen gevoel en verstand, waarbij men leren moet, het laatste als controlemiddel te gebruiken. In het algemeen wijzen alle uitgaande aspecten meer op leren *doen*, de ingaande aspecten meer op leren *laten*. De neiging om de verstandelijke controle te verliezen, zich door het gevoel op dwaalwegen te laten brengen is dus groot. Onbewuste onbetrouwbaarheid van weergave door het overheersende gevoel.

Bij de *uitgaande driehoek* heeft men geleerd, welke weg logisch de kortste en beste is. En al moge een sterke maan al eens de werking van het verstand remmen, de redelijkheid keert spoedig terug.

De *oppositie* is zeer moeilijk, want nu blijkt telkens, dat een verstandelijk-logische oplossing het gevoel niet bevredigt. Achteraf blijkt deze onlogisch, verkeerd te zijn. Dat wordt hier nog niet beseft. Hier is het alleen maar telkens: gesteld worden voor een keus. Gewoonlijk wordt op de duur sterkste gekozen en volgt men overdreven sterk het gevoel òf het verstand. Zijn ze ongeveer even sterk, zo heersen ze alternerend, tot algehele ontevredenheid van de geborene en zijn omgeving. Hier is de kans op onlogische acties en reacties het grootst.

De *ingaande driehoek* weet onbewust, dat het verstand de koetsier moet zijn en het gevoel het paard. Gevoel en verstand gaan samen met het accent op het laatste. Het gaat echter onbewust. Men weet zelden rekenschap te geven van de logica, die achter de actie zit.

Het *ingaande vierkant* brengt de smart, dat het gevoel niet sterk genoeg meer is, om de remmende functies van het verstand te overwinnen, waardoor men, tegen zijn gevoel in, gedwongen wordt allerlei te laten Wanneer door andere standen de maan toch sterk is, blijkt, dat in de handeling de bekende regels (Vulcanus) niet òpgaan, dat elke regel slechts geldt op een beperkt gebied, voor een beperkt tijdvak. Deze stand geeft (naar buiten toe) de meeste kans op mislukking door gemis aan logisch inzicht.

Het *ingaande sextiel* heeft geleerd, dat wat hier opgaat, elders faalt, en omgekeerd. Het gevoel neemt af aan overheersende kracht en de rustige zekerheid van wat logisch kan en wat onmogelijk is, geeft innerlijke vrede en weinig behoefte, te reageren op wat anderen doen.

De *ingaande conjunctie* ziet het samengaan van beide, maar met overheersing van het verstand. Het gevoel speelt haast geen zelfstandige rol meer en wordt als paard aangespannen of afgespannen naar behoefte. Is de maan erg zwak, zo is er bijna geen reactie op te wekken, men wordt koel, onaandoenlijk. Is het gevoel door aspecten van Maan met Ven. of Pos. versterkt, zo is er een gunstige combinatie, die grote objectiviteit waarborgt.

VULCANUS - JUPITER ASPECTEN.

De *uitgaande conjunctie* brengt hier twee antipoden bij elkaar. Vulcanus is de kracht. Jupiter de weerstand en zo begint hier de strijd tussen geloof (Jup.) en wetenschap (Vulc.), tussen aannemen op gezag en kritisch onderzoek. Strijd! Inderdaad - eerst is er strijd. Aan beide

kanten worden fouten gemaakt en daarover ontbrandt die strijd. In een later stadium worden ze elkaars bondgenoot en aanvulling, Wie veel weet, gelooft aan nog oneindig veel meer mogelijkheden. Wie weinig weet, gelooft, dat er niet meer mogelijkheden zijn. Bij dit aspect is de kracht vers en Vulcanus is nog bij zijn vader Jupiter op de Olympus. Geloof en onderzoek gaan samen met het accent op het laatste. Daardoor ontstaat een redelijk of rationeel geloof, een geloof (Jup.) dat niet beletten zal ook zaken te doen (Vulc.). Sociale aanpassing en mentale aanpassing gaan hand in hand. Maakt dus geschikt voor de handel, op welke wijze dan ook.

De *uitgaande harmonische* aspecten. Men krijgt nu gelegenheid zijn dubbele aanpassing te tonen. Wijsheid en kennis zijn goed verbonden. Voor studie en voorlichting is dit het meest geschikt. Vooral ook, omdat de omstandigheden daarbij meewerken en de mens in de gelegenheid stellen zich nuttig te maken. In de zakenwereld wordt het het meest gewaardeerd. De combinatie als zodanig geeft het beroemde „gezonde verstand", we zouden zeggen het soepele verstand, dat automatisch gelooft, wat in de rede ligt.

Het *uitgaande vierkant*. De strijd is nu in volle gang — het accent ligt naar buiten. Het geloof-op-gezag, de overlevering wordt aangepakt en kritisch onderzocht. Allerlei stadia van vrijdenkerij worden doorlopen; strijd met geestelijken of anderen, die een beroep doen op het geloof. In dit geval moeten wij vele wetenschappelijke theorieën ook als een „geloof" beschouwen, evengoed als b.v. de Astrologie. Men doet met dit aspect vaak ruw, maar baanbrekend werk. Aan de andere kant leidt het licht tot overmatig vertrouwen op eigen zintuigelijke waarneming, (Thomas!) op eigen inzicht, op eigen verstand. Indien er niet een werkelijk weten aanwezig is, geeft Vulc. slechts gissen, - in conflict alleen maar: zich vergissen.

De *oppositie* brengt de twijfel. Vulcanus is om zijn schelmse handigheid door zijn vader uit de hemel geslingerd, en verblijft thans met zijn cyclopen in de onderwereld. Deze mens vraagt zich af: moet ik het in de hemel zoeken, of op (lees: onder) de aarde. Als het geloof zegt, dat daar in het uitspansel de hemel is, waar de goede en edele zielen verblijf houden met de Goden en helden, dan vraagt de rede, of men er per luchtschip heen kan. En zo meer. Komt de drang tot weten, tot liefhebben, uit de hemel of uit de sferen van het onderaardse? Dit brengt vaak innerlijke verscheurdheid mee. Jupiter is het instinctieve religieuze gevoel, de instinctieve gebondenheid aan God en Vulc. het verstand, de rede is koud, koel, onbewogen, zelfs al werkt hij met het vuur der vulcanen! Deze kou is voor velen te erg, ondragelijk, zodat terugval op het oude geloof veel voorkomt bij dit aspect.

De *ingaande harmonische* aspecten brengen grote voortgang voor de mens in de lijn van studie - in hoofdzaak door goede gelegenheden. De Franse lijn van denken, de *hermetische wijsbegeerte* is een van de schoonste fenomena, opgebouwd op deze tegenpolen. Meestal echter vinden wij deze aspecten in de horoscoop van eerlijke, vlotte handelsmensen. Het kweekt goede verkopers. De neiging tot het verstandelijk-overtreffen, tot het „listige" is niet zo sterk aanwezig als bij de uitgaande hoeken. De waarde van geloof wordt beter ingezien en de betrekkelijke waarde van zintuigelijke waarneming wordt niet meer zo hoog aangeslagen.

Het *ingaande vierkant*. Nu de innerlijke strijd, het verdriet, dat het verstand op ieder gebied z'n grenzen heeft en op een gegeven moment de mens in de steek laat. Men moet dus de gehechtheid aan zijn geloof (eventueel aan de autoriteiten op dat gebied, n.l. de geestelijken

of de heilige overleveringen) loslaten en tevens bemerkt men, dat het verstand nog geen „weten" geeft, om het verlorene te vervangen. In die strijd komt men telkens schijnbaar met ledige handen te zitten. Men kent in zijn omgeving stellig personen, die door dit aspect aan de rand van de vertwijfeling komen. Alle conflict-aspecten zijn zeer moeilijk, als ze in de handel moeten worden gebruikt. Dan is er misplaatst vertrouwen op gladde praatjes, of misplaatst wantrouwen, als iemand een verzoek wat onhandig inkleedt. Men krijgt of geeft verkeerde inlichtingen, vindt niet de goede relaties, enz.

De ingaande conjunctie vindt een leeggelopen accu, het verstand is als kracht opgebruikt, en wordt geheel geabsorbeerd door het instinct van groei en religie. De kritiek zwijgt weer of liever verstomt en zo kan men vaak een grote natuurlijke wijsheid hebben, die toch niet nuttig te gebruiken is, door gemis aan kennis, aan mentale aanpassing. Voor zichzelf is men filosofisch genoeg, doch anderen hebben er niets aan. Bij een laag niveau is men bijzonder goedgelovig. In de handel mist men zijn kansen door gebrek aan relaties en snelheid van beweging.

VULCANUS - SATURNUS ASPECTEN.

Vulcanus als kracht, Saturnus als weerstand. De kracht van het verstand, welke gebruikt wordt om een bepaling, begrenzing, vorm, formule te bereiken. Ordening en schifting (Vulc.) benut om te komen tot methode, categorie, systeem (Sat.). Door onderscheiding tussen het werkelijke en het onwerkelijke komen tot concentratie, tot kristallisatie. Door analyse komen tot de grondslagen, langs anatomische weg tot het geraamte. Dit zijn zo enkele mogelijkheden, die we bij elk aspect tussen deze twee planeten tegenkomen, wanneer wij hen bezien van uit het verstand.

In de wereld echter geeft Vulcanus evenzeer aan: *de relaties*, het veelsoortige contact, dat tussen gelijksoortige dingen aanwezig is. Dan wijzen deze aspecten op de meer of mindere vastheid, bepaaldheid, vormelijkheid, geformuleerdheid der verbinding.

Ook is het nog mogelijk deze combinatie te bezien vanuit Saturnus, dus vanuit het instinct tot zelfbehoud. Dan is de letterlijke vertaling: het verstand gebruiken tot bevrediging van de zelfzucht. Natuurlijk is dit iets, wat bij iedereen in zekere mate voorkomt. Wanneer echter dit aspect aanwezig is, speelt het verstand geen bijrol, maar een hoofdrol. Bij een niet-hoog niveau, dus als het instinctieve volkomen overheerst, geeft het dan op enigerlei wijze sluwheid, op eigen voordeel bedacht zijn, listigheid en hebzucht.

De *uitgaande conjunctie*. De kracht (Vulc.), is vers, de weerstand (Sat.) wordt nog nauwelijks als zodanig gevoeld. Er zit vanzelf „lijn" in het denken. Slechts indien Sat. sterker is wordt de concentratie van deze planeet tot onvermogen van relatie-ontdekken of verbinding maken. Het verstand legt zichzelf vast in dogmatiek of werkt als een sjabloon. Werken met formules, of formulieren, die halfbegrepen slechts behoeven te worden ingevuld. Men wordt hierdoor niet „knap", maar slim en inhalig, zonder dat men van zijn eigen slimheid het bewustzijn heeft. Indien Vulcanus veel sterker is kan men bij laag niveau de samenvatting in het ik niet vasthouden, zodat men er slechts „omheendraait". Bij hoger niveau gaat de formulering, vooral van „betrekkingen" of „kritiek" a.h.w. vanzelf voor zoverre de kennis (Vult.) van de geborene reikt.

De *uitgaande harmonische* aspecten. Men bereikt naar buiten de beste resultaten in grond- en grondig onderzoek. Op zijn gebied is men een degelijk, ernstig (Sat.) denker (Vult.) en wordt men als zodanig erkend. Het kan heel goed zijn, dat men slechts op een zeer-nauw-omschreven gebied deze positie inneemt. Een goed aspect dus voor een „expert". Waar gezocht wordt naar een juiste formulering, is men met de zijne juist van pas. Relaties in de wereld baren geen zorgen, zijn niet knellend en geven toch vastheid en steun genoeg. - - Zelfs al is de zelfzucht (Sat.) sterk ontwikkeld, zo is men toch verstandig genoeg, te kunnen inzien, waar de grens ligt waar eenzijdige zelfzucht zou leiden tot zelfvernietiging. Op grafische voorstellingen en schema's is men zeer gesteld.

Het *uitgaande vierkant*. Nu worstelt men om de vastheid van grondslag te bereiken, zonder welke het denken ontaardt in een reeks gedachten, niet logisch gerangschikt, maar onwillekeurig aan elkaar geknoopt door de invloed van geheugen, (Maan dus tegenpool van Sat.), begeerte, zintuigelijke waarneming, of wat ook. Indien het denken in aanleg sterk is (zie denkcyclus in deel II) kan een dergelijk conflict leiden tot het formuleren van geheel nieuwe relativiteiten, tot het opstellen van een nieuwe methode of werkwijze. Is de weerstand te groot, zo heeft de methode naast goede elementen ook fouten, die later aan de dag zullen komen. Bij laag niveau is er een extreme zelfzucht, en deinst men voor geen middel terug om door slimmigheden zich voldoening te verschaffen. Men liegt en bedriegt er op los en ondervindt alle nadelige gevolgen daarvan.

De *oppositie*. Hierbij begint men te twijfelen aan de belangrijkheid van formulering, aan de onwankelbaarheid van z.g. grondslagen. Elk vastleggen is evenzeer betrekkelijk als de rest. Wanneer in de middeleeuwen een stad het privilegie vroeg, voortaan altijd eigen munt te mogen slaan — en als de landsheer dat goedkeurde zo maakte men aan beide zijden een fout. Want de betrekking tussen deze beide „grootheden" was niet van al(le) tijd(en). Doordat alles met alles in relatie staat, wisselt elke betrekking-op-zichzelf voortdurend in belangrijkheid.

De twijfel bij dit aspect heeft als eerste reactie, òf subiet weigeren een relatie vast te leggen (Vulc. sterker) dan wel halsstarrig vasthouden aan de bestaande vastigheid (Sat. sterker).

Kiest men het laatste, zo volgt angst voor relaties, angst voor veelheid en veelsoortigheid, voor detail. Men sluit zich af van de „anderen", beschouwt ieder, die kennis maken wil als een soort vijand, althans als een tegenstander en weigert.

Kiest men Vulcanus, zo wordt men overlopen door vreemden. In beide gevallen beklaagt men zich over zijn lot en geeft aan „de anderen" de schuld. In het eerste geval heet liet, dat niemand naar hem omziet. In het tweede geval, dat iedereen hem letterlijk lastig valt met zijn nieuwtjes.

De *ingaande harmonische* aspecten beginnen iets te begrijpen van het betrekkelijk nut der formulering. Nu is deze niet meer doel, maar middel, om het vermogen van concentratie te ontwikkelen. Het is alweer: het vermogen tot formulering is hem meer waard dan alle goede formules ter wereld. Zij zien elke vormgeving op gedachtegebied als een, die slechts waarde heeft in een bepaalde tijd en op een gegeven plaats, dus met de noodzakelijkheid van wijziging .... te zijner tijd.

Bij de uitgaande aspecten dezer planeten heeft men neiging *zelf* relaties te zoeken. Bij de ingaande aspecten ontstaat de neiging deze relaties meer tot zich te laten komen. Als profijt-aspecten krijgt men ook altijd de kostelijkste relaties indien de horoscoop met deze combinatie prijkt.

Schematische voorstellingen, evenzeer als symbolen steunen het denken.

Het *ingaande vierkant*. De innerlijke strijd is: een geliefkoosde uitbeelding (Sat.), een beproefd systeem (Sat.) los te laten - of liever: de gehechtheid eraan op te geven, het te ontdoen van het vaste als starheid en het zijn betrekkelijke vrijheid te hergeven. Gewoonlijk gaat dat met veel smart gepaard. Men ervaart, dat de beproefde methode faalt, wil het zichzelf niet bekennen, maar wordt dan „ter verantwoording" geroepen. Neiging tot dogmatiek overheerst gemakkelijk en daarmede is alle ware kritiek (die immers niet anders beoogt dan elk „ding" uit zijn apartheid op te heffen en zijn relatie aan te tonen tot gelijksoortige dingen, tot tijd, eeuwigheid, of wat ook) dood, alle neutraliteit verdwenen, alle objectiviteit-in-waarneming weg.

Ook de onderlinge betrekkingen tussen de volkeren, verkeer en handel komen onder Vulcanus. Alle extreme streven naar autarkie, naar vermindering dus van relaties en verhoging van afscheiding komt bij de conflict-aspecten dezer planeten tot uiting. En wanneer Saturnus op een of andere wijze een belangrijke plaats inneemt, ook zonder verband tot Vulcanus, zo is reeds de idee zelfhandhaving sympathiek.

Bij het uitgaande vierkant en de uitgaande oppositie ontstaat gemakkelijk *gedachtevlucht*, vooral als Vulcanus veel sterker is. De remmende invloed van Sat. gaat verloren.

Bij de ingaande conflicten daarentegen volgen licht *dwanggedachten*, vooral als Sat. de sterkere is.

De *ingaande conjunctie* brengt bij laag niveau uiterste bekrompenheid, onvermogen zich te uiten, soms zelfs doofstomheid. Bij hoger niveau is er zeldzaam weinig behoefte aan relaties, drukte, zich uiten, juist het omgekeerde van de uitgaande conjunctie. Toch kan het zijn, dat men over diepe kennis, over kennis van de grond-der-dingen beschikt. Men moet van alle formulering ervan afzien en vandaar dat die kennis veelal uit-de-tijd (Sat.) is.

Men bedenke, dat de aanwezigheid van Saturnus altijd gevoelens van minderheid geeft. Gepaard met Vulcanus dus verstandelijke minderheid. Bij conflicten komt dat het sterkst uit, al doet de overcompensatie soms verwarring ontstaan. Bij harmonische aspecten vertoont ze zich als bescheidenheid, waarmede de „kennis" wordt geëtaleerd.

VULCANUS - URANOS ASPECTEN.

Vulcanus is kracht, Uranos weerstand. Bij al deze aspecten gaat het erom, langs verstandelijke weg de overgang naar een hogere bewustzijnstoestand te verkrijgen. Het verstand gaat dan leren werken op de meer-abstracte gebieden en wordt daar intuïtie genoemd, inval -- indien men niet alle schakels ziet, die van „het gegevene" leiden tot „het gevraagde". Herkent men ze wel, of erkent men hun noodwendig bestaan, dan spreekt men van gnostiek.

De *uitgaande conjunctie*. Men heeft in aanleg het vermogen tot het zichzelf-overtreffen in verstandelijk opzicht. Maar tot grote dingen komt men niet — nòg niet -- al verbaast men zich vaak over zijn goede (indien overigens goed geaspecteerd) of over zijn dwaze (slecht geaspecteerd) invallen. Gewoonlijk is reeds het woord onmogelijk, c.q. ondenkbaar uit zijn woordenboek geschrapt. Letterlijk vertaald is het: moderne (Ur.) wetenschap (Vulc.) dus wetenschap, die over het standpunt van dode stof (Sat.) heen is. Met dit aspect begint ze.

De *uitgaande harmonische* aspecten. Goede activiteit naar buiten. Uitvinden, nieuwigheden bedenken, begaanbare verbindingen(Vulc.) tot stand brengen tussen het abstracte en het concrete. In een of ander opzicht is er altijd genialiteit aanwezig, ook al moge de rest helemaal niet op een hoog peil staan. Het accent ligt nog op de praktische betrouwbaarheid en men let op resultaten.

Het *uitgaande vierkant* is de onbeheerste strijd om de vernieuwing, dm het originele, met alle overdrijving en eenzijdigheid ervan. Men grijpt zo hoog, dat men zijn tijd te ver vooruit raakt en daardoor mislukt de proef. Tegenover enkele goede dingen staan vele mislukkingen. De spanning, nodig om de abstracte idee vast te kunnen houden, wordt soms zo groot, dat de hersenen eronder lijden. Andere goede aspecten moeten dan hulp brengen of men wordt het mislukte, dan wel het miskende genie.

De *oppositie*. Twijfel aan de mogelijkheid van de inval. Een aspect, waardoor veel goede, intuïtief-opgevangen geestelijke impulsen worden vernietigd. Het accent moet verlegd worden naar binnen, waarbij steeds minder moet worden gestreefd naar de uitoefening van het vermogen, minder moet worden gelet op de resultaten. Daarvoor in de plaats komt dan de erkenning, dat duizend geniale composities minder waard zijn, dan het vermogen tot componeren. Dan gaat men het vermogen zelf bestuderen. Bij de oppositie is dat bewustzijn nooit wakker. Daar is de vraag steeds: is het de moeite waard, iets te uit te vinden? Want de meeste grote uitvindingen worden allereerst dienstbaar gemaakt aan de vernietiging van anderen. Het verstand twijfelt .... aan zichzelf. Ook deze spanning kan gevaarlijk worden.

De *ingaande harmonische* aspecten. Men ziet nu in, dat het eigenlijk niet de moeite loont, voortdurend moeizaam gedachten en ideeën ergens hoog op te zoeken en omlaag te brengen. Dat het integendeel wel zo gemakkelijk is, die abstractheden op hun eigen gebied te laten en er zelf heen te gaan, er te blijven en daar de waarnemingen en studies te volbrengen in plaats van hier. Men ontdekt dan al gaandeweg, dat enkele dingen, die men zo weet, ook hier praktisch aanwendbaar zijn en men zal ze ook toepassen, maar ze zijn niet meer *doel*.

Als profiteer-aspecten (dus als men zelf niet omhoog komen kan) heeft men voordeel van uitvindingen van anderen, een voordeel, dat dankbaar aanvaard wordt.

Het *ingaande vierkant* brengt de strijd, om in de regionen van het abstracte, minder-vormelijke te kunnen blijven. Afstand leren doen van de gehechtheid aan uitvinden. Hier is bij uitstek het *miskende* genie, dat in de wereld geen open oor of oog vindt voor zijn hemelse gaven. Indien elders grote behoefte aan waardering ligt opgesloten in de horoscoop is dit een grievend verdriet, dat leiden kan tot volkomen vereenzaming, ondergang bij en met zijn uitvinding.

Bij de *ingaande conjunctie* is de accu leeg, Vulcanus is uitgewerkt en hemel en aarde zijn gescheiden. Het verstand is niet in staat de boodschappen van de andere zijde op te vangen of brengt ze verwrongen door. Men zoekt vaak naar anderen, die daarbij kunnen helpen. Maar zoals steeds bij dit aspect, moet elke gedachte aan uiterlijk succes worden losgelaten, wil men niet gruwelijk-bedrogen uitkomen. Men ziet zich hier zijn ideeën ontstolen, modellen vernield, enz. Men moet innerlijk al zeer sterk zijn, wil men deze tegenslagen als lering opnemen.

VULCANUS - POSEIDON ASPECTEN.

Bij de nu volgende aspecten, die tussen Poseidon en Vulcanus, hebben wij met een echte spanning te doen. Ze zijn beide planeten, die met het denken te maken hebben en ze verhouden zich tot elkaar als het schouwende hérdenken, de abstraherende herinnering (Poseidon) tot de redelijke verklaring, het rationele denken (Vulcanus). Normaliter werken dus de goede aspecten in 't algemeen verhelderend, zuiverend op het denkleven, en leiden conflict-aspecten steeds tot grote denkspanningen, die alleen dán worden opgelost, indien deze spanning op enigerlei wijze wordt overbrugd. Wij mogen er nog even aan herinneren, dat Alan Leo en zijn school begonnen zijn met Uranos het hoger octaaf te noemen van Vulcanus, waarop toen even foutief Poseidon het hoger octaaf van Venus werd en vervolgens „gesuggereerd" werd, meer in verband te staan met het gevoelsleven en de gevoelens. De Rozenkruisers hebben terecht Poseidon in verband gezien niet het denken, maar zich laten verleiden, Uranos daarop aan de gevoelens te verbinden, hetwelk gebleken is eveneens onjuist te zijn. Poseidon, „de grote denkkracht" kan in verbinding met Vulcanus leiden tot een belangrijke verdieping van inzicht, die organisch wordt opgebouwd, door rationalisering (Vulcanus) van vage, eerst onbegrepen maar opgenomen gedachten van anderen (Poseidon) en omgekeerd door abstrahering (Poseidon) van de oneindigheid der fenomenale détails (Vulcanus). Feit is, dat het primitieve denken archaïsch is en waarnemingen, waarvoor men geen verklaring heeft, worden teruggevoerd in het mystieke of in de mystificatie. Naarmate er meer en beter wordt onderzocht, verdwijnt de sluier van geheimzinnigheid en volgt een gedeeltelijke redelijke verklaring. Deze voldoet z6 lang, totdat een diepere vraag naar het waarom eerst weer een mystiek antwoord uitlokt, hetwelk door nader onderzoek, enz. Neem b.v. het feit, dat zwaluwen nu eens hoog in de lucht vliegen, dan weer laag boven de aarde. Eerste archaïsche verklaring: de vlucht van vogels staat in verband met komende gebeurtenissen; „God" wil, dat de mensen op deze tekenen letten. Eerste rationele verklaring: ze vliegen om voedsel te zoeken en dus hoog, als de insecten hoog vliegen, laag als deze prooi laag vliegt. Tweede vraag: waarom vliegen de insecten nu eens hoog, dan weer laag? Archaïsch antwoord: ze vliegen laag als het gaat regenen, bij mooi weer vliegen ze hoog. Rationeel antwoord: Hun vlieghoogte is afhankelijk van de hygroscopische toestand der lucht. Volgende vraag: Waarom is die daarvan afhankelijk? Vaag antwoord: kosmische stralingen, elektromagnetische toestanden, enz. Rationeel antwoord .... is er nog niet. In dit voorbeeld heb ik gebrekkig getracht aan te tonen, hoe de wisselwerking is tussen Vulcanus en Poseidon. Hieruit volgt, dat in gunstige gevallen het denken vooruitgaat, in ongunstige gevallen de gedachten worden vertroebeld, gemystificeerd, vervaagd.

De *uitgaande conjunctie* draagt natuurlijk weer het karakter van: zal ze wat doen of niet. Twee zeer bekende personen met deze conjunctie zijn Edison en Leadbeater. Bij de eerste stond de

conjunctie ☌ heer 1 (Mars) en □ Asc. Bij de tweede was Vulcanus heer 1 en stond de conjunctie □ Asc. Beiden hebben het hunne gedaan, onbekende en tot-toen-toe ongrijpbare fenomena te verklaren en te onderzoeken. Wij kennen echter verscheidene doodgewone mensen, bij wie de conjunctie alleen maar veroorzaakt, dat ze gauw verstandelijk in „verwarring" komen Een zekere voorliefde voor spookgeschiedenissen en griezelverhalen is altijd aanwezig. Tegelijk echter is er een aanvoelen van de mystieke eenheid achter alle wezens, van die eenheid, welke wij gewoonlijk het eerst be- en doorleven met klassegenoten, met gelijkgestemden. In dit aspect vind ik deze uitgaande conjunctie in de horoscopen van twee politici, die overigens hemelsbreed verschillen. Bij Streseman vinden wij Pos. in 8° ♉ en Vulcanus in 14°. Hij was een der „bewuste Europeeërs" en heeft gewerkt voor verstandelijk (Vulc.) wegwerken van grenzen (Pos.). Bij Hubertus Zuurbier, eertijds lid van de Raad van A'dam voor de z.g. rapaille-partij vinden wij dezelfde conjunctie in Taurus, alleen enige graden verder. Zijn redeneringen en argumenten droegen een allerduidelijkst Poseidoniaans stempel.

De *uitgaande goede* aspecten geven een denkvermogen, dat openstaat voor geestelijke inspiraties, daarnaast toch gaarne kritisch toetst, wat zich als inspiratie aanmeldt. Zelfs over mystieke onderwerpen wordt helder klaar geschreven of gesproken. De mentale gevoeligheid is altijd groot en grenst bijna aan helderziendheid. Voor telepathische proeven zijn zij geschikt: indien positieve tekens meewerken als „uitzender", indien negatieve optreden als „ontvanger". Zij begrijpen een ander spoedig. Drie geheel verschillende typen zijn b.v. *Kees Boeke* (Bilthoven) die een nieuwe, echte Poseidoniaanse schoolgemeenschap gesticht heeft (Vulcanus 22 ♍ △ Poseidon in ♉), *Bernard Zweers*, de componist en muziekpedagoog (Vulcanus in ♉ ☌ Poseidon in ♓) en *Th. M. Ketelaar*, Vrijz. dem. politicus, zeer bekend als specialiteit in het regelen (Vulc.) van collecten (Pos.) die een beroep (Vulc.) betekenen op mystiek meevoelen en medelijden (Pos.). Naast hen is zeker het vermelden waard de toneelschrijver Bernard Shaw, die Vulc. in Cancer heeft △ Pos. in Pisces. Merkwaardig is op te merken, dat Boeke, met Vulc. in Virgo zich specialiseert in het maken van nieuwe leermiddelen; bij Zweers met Vulc. in Taurus komt dit uit in muziek; Ketelaar met Vulc. in Gemini praat, schrijft en gaat de straat (Gem.) op; Shaw, met Vulc. in Cancer gebruikt het toneel.

Als auteurs over mystieke onderwerpen komen dan nog in aanmerking: *Victor Hugo*, met Vulc. in Pisces △ Pos. in Scorpio. Is het wonder dat hij schreef over „Les misérables", de Ellendigen, de galeislaven van Pisces. Ten slotte nog *Marie Corelli*, die de mystieke klok had horen luiden en niet precies wist, waar de klepel hing. Zij heeft Vulc. in Gem. ☌ Pos. in Ariës.

De *uitgaande conflict aspecten* geven strijders naar buiten voor mystieke ideeën of éénheids-begrippen. Dikwijls is de idee vaag, maar dat belet niet, dat er hevig vóór (of tegen!) gestreden wordt. Een conflict immers geeft veel meer fighting spirit dan een goede combinatie. Twee personen die dit typisch vertonen zijn: 1. *Bismarck*, de stichter van het tweede Duitse Rijk, met Vulc. in Pisces □ Pos. in Sagitt. 2. *Jeanne d'Arc* met Vulc. in Sagitt. ☍ Pos. in Cancer, die de Franse eenheid tot stand bracht. We missen dit aspect echter in de horoscoop van Hitler, de stichter van het 3e Duitse Rijk; hieruit blijkt wel, dat de nu ontstane eenheid van geheel andere aard is, Zij berust op het begrip „ras", dat Saturnaal is, de stoffelijke tegenpool van Apollo.

Het behoeft geen betoog, dat deze conflicten lastig zijn in de buitenwereld. Want de strijders projecteren hun moeilijkheden naar buiten. De grote hoeveelheden onbewezen occulte nieuwtjes en berichten „vom Jenseits" (ik zonder hier nadrukkelijk het ernstige en ware uit!) komen van personen met deze aspecten. Vooral de oppositie is vaak hopeloos verward, of . . indien opgelost -- visionair. Shelley b.v. had Vulc. in Gem. ☍ Pos. in Sagitt. -- maar daarnaast Byron Vulc. in Canc. □ Pos. in Libra. Was deze laatste niet een romaneske figuur, een beter soort Don Quichotte?

De *oppositie* tussen Vulcanus en Poseidon brengt onzekerheid naar twee zijden. Is bij alle uitgaande aspecten de aandacht erop gericht, voor al het geheimzinnige een redelijke verklaring te vinden, thans voldoet dat niet meer. Men voelt, dat men met die verklaring niet „klaar" is, dat er toch nog wel wat meer achter zit. Tegelijk wordt het terugvoeren op een „geheimzinnige" oorzaak evenzeer als fout gevoeld. Dat geeft een idee van onzekerheid in heel het denken. Deze wordt gewoonlijk opgelost door het zekere voor het onzekere te nemen, dus overdreven (overgecompenseerd) te hechten aan rede en waarneming. Maar de teruggedrongen Poseidon wreekt zich door gestadige ondermijning van de zintuigen, van waarnemingen op het gevoelsgebied (symbolisch: de zee) die niet gerationaliseerd kunnen worden en aldus de verwarring verhogen. Indien hier tegenover geen goede aspecten staan, houden de zenuwen (♌) de spanning slechts met moeite. Bij een overbrugging der oppositie is de kans op handhaving groter.

De *ingaande harmonische* aspecten geven meer neiging naar diepere achtergronden te zoeken, a.h.w. de redelijkheid te verdiepen, door te begrijpen, waar deze vandaan komt. Indien een redelijke verklaring juist is, zo geeft deze stand het „waarom" ervan aan. Was de verklaring onjuist, onredelijk, dan vindt men met deze combinatie de fout. Het vinden van oplossingen (Pos.) voor verstandelijke (Vulc.) vraagstukken is niet meer doel, maar middel. Zij vinden het vermogen-om-overal-achter-tekomen belangrijker dan de geslaagde resultaten ervan.

Als profijt-aspecten bieden ze gelegenheid om langs de weg van het bewegende symbool een grote verstandelijke ontwikkeling op te doen.

Het *ingaande conflict*-aspect is de innerlijke strijd om de macht tussen analyse en abstractie. De kracht van de analyse wordt gaandeweg minder. Indien dus niet elders in de horoscoop aanwijzingen zijn voor een stevig denkfundament, zo is een terugval naar het archaïsche, naar het primitieve en infantiele zeer goed mogelijk.

De bedoeling is als steeds, loslaten der gehechtheid aan dat, wat van Pos. komt. En evenals steeds zien wij, dat het geheimzinnige met verdubbelde kracht zijn aantrekking uitoefent. Dat uit zich soms als: hechten aan voortekenen, terwijl ze tevens worden geridiculiseerd. Bij dit aspect is ten volle waar, dat het sublieme en het belachelijke vlak naast elkaar liggen.

Alle conflict-aspecten tussen beide planeten geven momenten van grote luciditeit naast hopeloze verstrooidheid, verwarring, wegdoezeling van de aandacht, onregelmatige werking der zintuigen. Men hoede zich dus voor alles, wat de normale werking van het verstand verminderen kan en vermijde bedwelming in welke vorm ook.

De *ingaande conjunctie* ziet een algeheel opgaan of ondergaan van het verstand de waarneming (Vulc.) in het geheimzinnige, in dat wat boven de normale capaciteit onzer zintuigen uitgaat. Laten wij goed beseffen, dat hieronder ook vallen de talloze proefnemingen van parapsychologen, hun controlemiddelen, onderzoekingsmethoden. Daarnaast het grote gebied van het licht, zowel vanaf het infrarood omlaag als vanaf ultraviolet omhoog. Film, grammofoon, radio en televisie vallen grotendeels onder Poseidon. Alle middelen dus om zwakke trillingen te versterken, het onzichtbare zichtbaar te maken, -- waaronder zowel microfoon als luidspreker, telexkoop als microscoop vallen. Juist het werken met dergelijke instrumenten kan (indien anderszins de behoefte aan techniek en methode blijkt aanwezig te zijn) als sublimatie optreden van een hang naar mystiek, en een redding zijn uit denkspanningen.

VULCANUS - PLUTON ASPECTEN.

Bij deze aspecten is natuurlijk Vulcanus weer het meer-actieve, Pluton het meer-passieve, meer de weerstand. En zoals wij zagen, dat bij Apollo-Pluton het diepere ik-besef gebruik maakte van de Plutonische kracht, bij Maan-Pluton het gevoel of het persoonlijk ik, zo is het thans het intellect, dat ermee werkt. De mens alleen bezit intellect, of – misschien juister -- het dier heeft nog geen intellect --- dit begint pas bij de mens. Een van de kenmerken van het bezit hiervan is, dat de mens antwoord geven kan op de vraag: „waarom?" Een dier kan in zijn handelingen getuigen van grote handigheid in het „hoe iets moet gedaan worden" --snaar geeft tevens blijk, dat het „waarom" hem ontgaat.

Men kan met hart (Apollo) en ziel (maan) revolutionair zijn, aanhanger zijn van de plotselinge, omkering der polariteiten. Maar men kan het ook zijn koel-verstandelijk, en de spontane omwenteling zien als een logisch begrip, als een van de categorieën, een van de schakels in de ontwikkeling der gnostiek. Men leest dikwijls deze of die theorie bracht een algehele omwenteling in het denken teweeg. En in de geschiedenis zien wij telkens, hoe dergelijke denkrevoluties hun sporen nalaten. Eerst geloofde men aan een stilstaande aarde en aan een wentelende sfeer. Opeens zag men in, dat dezelfde verschijnselen evengoed, ja beter waren te verklaren, door aan te nemen een stilstaande sfeer en een wentelende aarde. Dat was werkelijk een algehele omkering en voor ons in zoverre van belang, dat daardoor de oude astrologische wereldbeschouwing had afgedaan. Zulke sterke voorbeelden mogen er dan al niet zo heel veel zijn - het komt toch in ieders leven voor, dat men plotseling inziet, hoe alle geordende verschijnselen eenzelfde orde kunnen behouden, terwijl toch de oorsprong verlegd wordt juist naar de oppositie zijde.

Wanneer wij Vulcanus beschouwen als het orgaan voor aandacht dan zien wij, dat in de embryonale toestand de aandacht nog geheel is naar-binnen-gericht en het 'ik' als het ware poogt in relatie te komen (Vulcanus) met de vorm, die hem straks dienen moet. Dit wordt wel heel duidelijk uitgedrukt in de houding van het embryo-zèlf. Later, bij de geboorte, komt plotseling omwenteling en wendt zich de aandacht naar buiten. In het algemeen gesproken denken wij ons alle dingen eerst in betrekking tot onszelf en pas later keren wij het om en gaan onszelf zien in relatie tot iets anders. Deze mentale instelling wordt aardig geïllustreerd door het gewone gezegde van treinreizigers, die immers vinden, dat in een sneltrein de „telegraafpalen zo snel voorbijvliegen"!

Personen met Pluton-Vulcanus-aspecten vertonen natuurlijk deze omkering van denken, dit omgooien van aandacht op een of andere wijze onnatuurlijk sterk. Er zijn er n.l. met Vulcanus sterker die nooit erin slagen deze mentale omwenteling te bereiken. Anderen daarentegen slingeren geregeld heen en weer en kunnen dus in geen enkele relatie standvastigheid brengen. Alles blijft voor hen beweging en betrekkelijkheid, van aanzicht wisselend en verbijsterend.

De *uitgaande* goede *conjunctie* geeft de *mogelijkheid* van mentale omwenteling, maar tevens het vermogen om bij de besprekingen het peil op te heffen door tegenover het gesprokene de gepaste tegenspraak in te brengen. De snelheid der aandachtsverplaatsing wordt erdoor bevorderd. Alle uitgaande Pluton-Vulcanus-aspecten zijn van gunstige invloed op het naar buiten verplaatsen van de aandacht en dit kan nog sterker worden, indien Vulcanus bovendien staat in positief teken en positief huis.

Al deze Vulcanus-Pluton-aspecten *verscherpen* het verstand; met Vulcanus in positief teken grote scherpte van combinatie, in negatief teken deze scherpte van onderscheiding, analyse, kritiek.

Personen met de *ingaande* conjunctie worden veel te gemakkelijk omgeworpen in hun denkbeelden en vertonen juist een zeker gemis aan scherpte, zij kunnen geen acuut antwoord geven en hebben de eigenaardigheid, hierin ook te berusten. „Ik zou het wel willen zeggen", is hun stereotype uitdrukking, „maar het geeft immers toch niets!" M.a.w. hun wilskracht (Pluton) schiet te kort, in de sfeer of omgeving, waar het gezegd (Vulcanus) moet worden. Veelal hebben zij een grote bewondering voor revolutionaire beweringen van anderen, die daarin tot uiting brengen, wat in hèn leeft.

Indien de ingaande conjunctie slecht wordt geaspecteerd door heer 12 of in 12 valt, of een van de twee is heer 12, worden deze personen gemakkelijk het slachtoffer van opruiende taal van anderen.

De *goede uitgaande aspecten* (⚹ en △) geven een goed samengaan, dus vlotte aandachts-verplaatsing; scherpte, zonder te wonden of te willen overdonderen of verlammen. Zij vernieuwen voortdurend hun denkleven en dit zonder grote schokken, maar door goede of juiste omkering. Zij ook zijn in staat anderen tot omkeringen in het denkleven te brengen, andere begrippen bij te brengen, zonder hevige gevolgen te bewerkstelligen. Zij leggen op de juiste wijze hun wilskracht in hun redeneringen en zijn daardoor in staat een kring of invloedsfeer om te praten, zonder veel oppositie op te wekken. Tegenover nieuwe revolutionaire denkbeelden staan zij met de juiste belangstelling en zij zien (ieder op zijn gebied en op zijn niveau) zeer snel de consequenties, die eruit getrokken kunnen worden. Voor hen is geregelde omkering een natuurlijke behoefte, en zij zien zonder moeite, dat niet ieder een dergelijke omwenteling zonder gevaar kan meemaken. Zij zijn in hun spreken en schrijven dus zelden revolutionair en hebben geen behoefte, extra scherp het oude te hekelen, om het nieuwe te beter te loven.

De *goede ingaande* aspecten profiteren weer (zoals steeds) van revolutionaire redeneringen van anderen en hun aandacht is niet naar buiten gericht, maar naar binnen. Zij gaan niet de nieuwe beweringen die in henzelf opkwamen aan anderen brengen, maar vragen zich af, als

anderen hen op een omwenteling wijzen, wat voor nut dit voor henzelf hebben kan. Het behoeft niet noodzakelijk stoffelijk nut te zijn -- het kan ook intellectueel nut zijn. Zij realiseren *innerlijk* elke omkering en er moeten al goede verbanden zijn met positieve sectoren, wil men die innerlijke realisaties daarna nog zien naar buiten komen. Zij zijn voor zichzelf heel tevreden met de resultaten door de omkering teweeg gebracht en vinden het zelden belangrijk genoeg, er anderen mee te vervolgen. In hen komt elke revolutie tot harmonische uitvloeiing. Bij een omwenteling immers gaat het als bij een slinger, die van een hoogtepunt links, slingert naar een hoogtepunt rechts. Dat wat bij de eerste vloedgolf, bij het opkomen is weggevaagd, wordt bij hen weer in rustige erkenning, op de plaats teruggebracht, maar nu in een hogere, meer-juiste relatie tot de rest. Wil het *uitgaande* goede aspect nog niet alles omverwerpen, nog verschillende begrippen ontzien — het *ingaande* goede doet veelal het *oude* als *nieuw* verschijnen en grijpt dus vaak terug op de klassieken wordt dan neoklassiek.

De *uitgaande conflict*-aspecten zitten midden in het gedoe en daar zijn de echte revolutionairen-van-het-begrip, die finaal al het oude willen opzij zetten en heel-nieuwe relaties willen zoeken. Zoals altijd hebben zij iets dwingends, dat dadelijk de aard van het conflict tekent. De personen met het uitgaande vierkant zijn de gevreesde debaters. die — hetzij combinatorisch, hetzij kritisch -- vernietigend en hypnotisch werken op hun gehoor. Na afloop hoort men dan gevoelige personen getuigen, dat hun denken door de spreker a.h.w. „verlamd" werd. De scherpte wordt bij hen moordend. Eén woord, één interruptie is voldoende om de tegenstander woedend te maken en men vindt hen dan ook in het bijzonder in de politieke arena. De achtbare leden, die elkaar daar te lijf gaan met vuisten, inktpotten en andere gooibare voorwerpen, die in beweging gebracht worden door de spieren - hebben natuurlijk niet een vierkant met Pluton, maar met Mars.

Dit zijn de echte mentale vechtjassen, die ook in een omgeving verkeren, waar dit van hen wordt verlangd.

De *ingaande conflict*-aspecten tussen Vulcanus en Pluton moeten trachten te komen tot terugtrekking van hun wilskracht uit het denken of uit de redenering en komen dus in omstandigheden, waardoor dat hun gemakkelijk gemaakt wordt. Zij zijn de natuurlijke tegenstanders van de revolutionairen en daar de normale loop van zaken is, dat alles cyclisch verloopt, dus in wentelingen - trekken de revolutionairen altijd aan het langste eind, al gaat het hen meestal niet snel genoeg. En als noodwendige tegenhanger, legt de tegenpartij het loodje. Zij zijn dus veelal geplaatst in posities, waar zij een overmacht hebben, zonder de superieuren te zijn in begrip. Dit zijn zij mensen, die niet van een bepaalde opvatting, van een bepaalde instelling los kunnen komen, en die daardoor niet vrij komen van smart. Het is een zeer moeilijk aspect en leidt gemakkelijk tot zware zenuwcrises.

JUPITER IN VERBAND MET GENEZING.

In de wet van Zeven hebben we Jupiter leren kennen als het instinct van groei, dat evenzeer werkt als instinct van herstel of genezing na verminking of ziekte. De aspecten van Jup. geven aan Tangs welke lijnen het gemakkelijkst herstel gezocht kan worden. Goede Jup.-aspecten geven aan welke methoden wel, slechte aspecten, welke bij voorkeur niet gebruikt moeten

worden. Wij zeggen „bij voorkeur", omdat ze dikwijls wel genezing brengen, wanneer, hetzij Jup., hetzij de andere planeet een goed aspect vormt met de Asc., of, indien bij progressie beide planeten gunstig op elkaar zijn komen staan. Het is natuurlijk niet helemaal juist, Jupiter alleen hier aan te geven als de genezer. Ziekte en genezing zijn afhankelijk van de mens als totaliteit. Wij mogen niet zeggen dat er een causaal verband is tussen b.v. een z.g. erfelijke kwaal en bepaalde karaktertrekken of omgekeerd, maar een functioneel verband is er wel en wij zien dat een veranderde psychische instelling gepaard gaat met genezing, vooral indien de kwaal neerkwam op een functiestoornis.

Zo zeker als iedere ernstige afwijking een psychische wortel heeft, is deze niet de enige, alhoewel misschien de belangrijkste. leder weet echter uit ervaring, dat een zieke pas echt beter wordt, wanneer hij ermede akkoord gaat en dat het schoolzieke kind uitgroeit tot een werkzieke volwassene; dat elke ziekte een vlucht is uit de realiteit en dat een langdurige ziekte erop wijst, dat de zieke verdwaald is en de weg-terug naar de gezondheid niet meer vinden kan.

Er is een categorie ziekten, welke men kan oplopen door onwetendheid, gebrek aan juiste voorlichting, e.d. Dat zijn de kwalen, die ontstaan door een verkeerd dieet, verkeerd drinkwater of verkeerd gebruik van dingen, die op zichzelf goed zijn (vitaminetabletten!) leder mens heeft wel een zwak plekje in het lichaam, waarop de innerlijke of uiterlijke fouten worden geprojecteerd. Dit komt ook sterk uit in de invloed, op het gestel uitgeoefend door de gesteldheid van de bodem. Al heeft men voor de ,,aardstralen" nog niet een passende theorie, dat er in dat opzicht iets niet in orde is, valt niet meer te loochenen, na het baanbrekend werk der ernstige wichelroedelopers.

Minder bekend is, dat bepaalde personen, die zeer nauw met elkaar omgaan (man-vrouw verhouding b.v.) elkaar onwetend kunnen stuk-trillen. Mij zijn gevallen bekend, dat A, hebbende een zware oppositie, waarop vierkant een andere oppositie tussen twee radiërende planeten (b.v. Mars-Venus of Mars-Pluton), met de Ascendant vallende op de Zon van B, deze B psychisch en fysiek heeft te gronde gericht, een proces, waaraan B zich niet kon of wilde onttrekken. Het centrale orgaan werd aangegrepen en B kon eigen trillingsgetal niet handhaven.

Jup. - Asc. Bij goed aspect gevoelt de geborene instinctief, wat hij doen of laten moet in geval van ongesteldheid. Ditzelfde natuurlijk ook, wanneer Jup. in 1 staat.

Bij slecht aspect voelt men juist verkeerd aan wat nodig is en heeft men dus de neiging verkeerde geneesmiddelen te gebruiken of een verkeerde dokter te raadplegen! Bij een uitgaand ☐ doktert men zelf een beetje verkeerd, bij een ingaand krijgt men verkeerde adviezen. Bij een verkeert men in twijfel of de dokter wel het goede geneesmiddel heeft voorgeschreven, waarbij dikwijls het gevolg is dat men het geneesmiddel niet gebruikt en beter wordt of het wel gebruikt en door zijn twijfel de genezing tegenhoudt.

Jup. — Ap. Bij een goed aspect, zonne- of lichttherapie. Apollo is geven van prana of levenskracht, waarvan Jup. de verbijzonderaar is binnen elke vorm. Bij een goed aspect tussen deze beide heeft een regelmatige en gelijkmatige omzetting plaats.

Bij een slecht aspect kan Jupiter de opgenomen vitaliteit niet zo snel verbijzonderen, waardoor natuurlijk verhoogde spanning ontstaat, die onder ongunstige omstandigheden leiden kan tot een z.g. zonnesteek. Men moet dus voorzichtig zijn met het nemen van zonnebaden, want een enigszins verlengd vertoeven in fel zonlicht doet de bloeddruk aanmerkelijk stijgen. Zoals steeds zijn de ingaande ☐ ☐ moeilijker dan de uitgaande. In ieder geval is de kans zeer groot dat men bij dit aspect meer vitaliteit verbijzondert dan men zelf kan opgebruiken. Men moet zien het overtollige op de een of andere wijze kwijt te raken, waarvoor sport of tuinarbeid de beste middelen zijn. Ook als magnetiseur.

Jup. — Maan. Bij een goed aspect vindt men baat bij verandering van dieet, want de Maan heeft in het bijzonder te maken niet het vermogen tot opnemen. Bij de conflict aspecten heeft men meer neiging dieetfouten te begaan door overdreven vasthouden aan een bepaald dieet, waarvoor het lichaam toch niet de aanpassing (Jup.) vinden kan. Dan ontstaan propagandisten (Jup.) voor dieet (Maan) die zich natuurlijk streng en eenzijdig houden aan de leefwijze die zij voorstaan. De ☍ is in dit opzicht het felst, het ingaande ☐ ondervindt er het meest last van en moet het voorzichtigst zijn bij wisselingen van dieet.

Jup. – Vulc. Personen met een goed aspect tussen deze planeten zijn eigenlijk de enigen, die zich met goed succes aan een psychoanalytische kuur kunnen onderwerpen. Bij een conflict aspect is altijd kans op mislukking, hetzij doordat men te veel aan zelfanalyse doet, hetzij men te veel psychoanalytische literatuur heeft doorgewerkt, maar niet verteerd. Bij het uitgaande ☐ is men meestal meer zelf de schuldige, bij het ingaande ☐ weet de analyticus de ware weg naar de kern van het conflict niet te vinden. Bij de ☍ geeft men de kuur te vlug op, dus nog vóór het kernpunt bereikt is (ingaand) of men blijft doorzeuren, terwijl er eigenlijk niets van belang meer zit (uitgaand).

Jup. - Venus. Goede aspecten tussen deze beiden vindt men bij mensen die hun gezondheid hervinden door hen in aanraking te brengen met schoonheid of gezelligheid. Soms hoeft men hen slechts tijd te geven zelf iets schoons te produceren. Meestal zijn ze zeer gevoelig voor muziek. Venus als de planeet van het liefhebben, beheerst natuurlijk ook de „liefhebberijen", die dus in dit geval uitkomst kunnen brengen. Bij de conflict-aspecten werkt de gezelligheid averechts. Zij gaan in de verstrooiing onder. Omdat zij zich in het geheel geen gelegenheid meer gunnen, eens rustig tot zich zelf te komen, trekt ieder gezelschap een gedeelte van hun energie weg. Een andere mogelijkheid hierbij is, dat ze hun ontstemmingen wegwerken door een instrument te zoeken, waarop ze zich z.g. uitspelen. Dit laatste vooral, wanneer we te doen hebben met een uitgaand ☐. Het eerste komt vaak voor bij de ☍. Bij het ingaande ☐ moet men luisteren naar muziek van anderen.

Jup. - Mars. De goede aspecten tussen deze beide planeten vinden genezing bij de allopathische therapie of bij operaties. Conflict-aspecten geven aanleg voor psychosen van min of meer hysterische aard, die niet zo gemakkelijk door een eenvoudig drankje of een operatie te genezen zijn. Bij de ☍ is de kans om mis te tasten, wat betreft de tijd van opereren zeer groot. Bij de uitgaande ☍ wacht men te lang, omdat men er te zeer tegen opziet, de bezwaren overschat. Bij de ingaande ☍ gaat men te snel tot operatie over, waar een gewone interne behandeling beter resultaten zou gehad hebben. Bij het ingaande ☐ is wel de grootste

voorzichtigheid geboden, en moet men operatie liefst voorkomen. Bij het uitgaande ☐ is evenzeer voorzichtigheid geboden, maar moet men zelf op operatie aandringen.

Jup. - Sat. De aspecten tussen deze planeten hebben te maken met de homeopathische geneeswijze. Voorts met alle kuren die in verband staan met onbeweeglijkheid (gipsverbanden), rusten of vasten. Bij slechte aspecten heeft men de neiging zichzelf dergelijke kuren voor te schrijven, in het bijzonder bij het uitgaande ☐. Bij het ingaande vierkant krijgt men dergelijke kuren voorgeschreven, meest met ongewenste gevolgen. Zelfs al treedt dan herstel in, zo moet men toch dikwijls een zekere invaliditeit constateren, welke niet meer op te heffen is. Bij de ☍ is weer de gewone twijfel, die de beterschap tegenhoudt. Men breekt kuren te vroeg af, of gaat er te lang mee door en rekt daardoor het natuurlijke genezingsproces.

Jup. — Uran. Thans komen wij aan de meer moderne methoden, bij Uran. krijgen we dan de bestralingstherapie. Hieronder vallen elektriseren, hoogtezonbestraling, de thermische behandelingen, al deze voor zover zij zuiver gebruikt worden om te activeren. Röntgenstralen, wier werking meer is vernietiging door verbranding, vallen hieronder niet.

Bij conflictaspecten is het nut van dergelijke behandelingen zeer problematisch. Wie een ingaand ☐ heeft, doet het best zich er niet aan te wagen. Heeft men een ☍ ,dan moet de duur van de kuur nauwlettend worden in het oog gehouden, omdat dan weer de neiging bestaat de kuur te vroeg af te breken of te lang door te zetten. Bij het uitgaande ☐ moet speciaal gelet worden op de intensiteit van de bestraling. Men heeft dan dikwijls neiging zichzelf een hoogtezon aan te schaffen, zichzelf te elektriseren, enz.

Jup. — Pos. Bij goede aspecten vindt men baat bij helderzienden of somnambulen, die in staat zijn de juiste diagnosen te trekken en de goede geneesmiddelen aan te geven. Bij slechte aspecten doet men veelal bittere ervaringen op. Men leest alleen uit onze aura onze eigen ideeën en verlangens, geeft raad, zoals wij dat gaarne willen, maar de resultaten laten meestal op zich wachten. Vooral het ingaande ☐ moet zich liever ver van dit soort genezers verwijderd houden. Bij het uitgaande ☐ laat men zich gaarne door eigen invallen, dromen of voortekenen leiden, en daar genezing voor een groot gedeelte wordt voorbereid door het vertrouwen in de geneesmethode, ontleent men zijn succes aan het geloof in eigen onfeilbaarheid, geholpen verder door moeder Natuur. Bij de ☍ houdt de twijfel weer de genezing tegen.

Jup. — Pluton. Hier hebben wij te maken met de hypnotische therapie, die in het bijzonder daar te pas komt, waar gebrek aan wil schadelijke gevolgen met zich brengt. Deze gaat dikwijls gepaard met psychoanalyse en komt te pas bijvoorbeeld bij mensen, die aan drankzucht lijden en te zwak van wil zijn, om zich daaraan te onttrekken. Vermoedelijk vallen Röntgenstralen ook hieronder, omdat die werkelijk actief-vernietigend optreden. Wie een slecht aspect heeft tussen deze beide planeten moet weer de nodige voorzorgen in acht nemen. Vooral bij een ingaand ☐ kan de hypnotiseur een dusdanige macht over hem krijgen, dat hij zijn vrijheid van wil, of wat er nog van over is, geheel er bij in schiet. Bij het uitgaande ☐ is men zelf schuld aan de moeilijkheden en bij de ☍ werkt de twijfel verlammend of scheidend.

Jup. - Persephoné. De therapie der suggestie of autosuggestie.

Genezen.

Geneeskundige hulp kan op verschillende manieren gegeven worden. Men kan zuiver *fysiek* helpen, b.v. door masseren. Men helpt dan de prana doorstromen, dat verhinderd wordt door zenuwknopen, verkrampte spierbundels enz. Men werkt dus stremmingen weg.

Ieder mens heeft een gezonds-aura, die normaliter een paar centimeter buiten het lichaam uitsteekt. Op zieke plaatsen, waar organen ziek zijn of niet werken, straalt die aura niet uit en krijgt men open plekken of gebogen stralen. Een zwakke gezondheids-aura maakt vatbaar voor infectieziekten, want normaal worden microben gedood door deze aura. Ieder mens verbijzondert voor eigen gebruik prana, sommigen te veel, anderen te weinig. De verbijzondering gebeurt door Jup. en aangezien Ap. zelf prana is, geven in het bijzonder de afflicties van Ap. en Jup. het te veel of te weinig prana aan.

Wie te veel prana heeft kan aan anderen overdragen, en dit zijn bij uitstek wat men noemt magnetiseurs, omdat de meeste zieken prana te weinig hebben.

Soms kan iemand die te weinig prana heeft, ook goed magnetiseren door het teveel dat opstuwt en congesties geeft, af te tappen. Zo kunnen hoofdpijnen b.v. een gevolg zijn van te veel en niet verwerkte vitaliteit. In dat geval is de linkerhand achter onder aan de schedel van de patiënt gebracht vaak een goed hulpmiddel, omdat mei deze hand wordt weggenomen.

Men kan helpen op *etherisch* gebied.

Dat kan op verschillende manieren. Men kan toevoegen:

Positieve elektriciteit, negatieve elektriciteit, positief magnetisme, negatief magnetisme. Het kan n.l. zijn dat de formatieve krachten in de mens te zwak zijn. De maan brengt door het klierstelsel materie, die door Saturnus wordt vastgelegd. Bij een conflict Maan-Sat., met Maan sterker, of zelfs zonder conflict bij een zwakke of slecht-geplaatste Sat. tegenover een sterke maan, wordt meer klierstof door Maan geproduceerd, dan Sat. kan verwerken. De opeenhopingen van klierstof worden soms geannexeerd door elementalen, waardoor dan kliergezwellen ontstaan. Fysieke hulpmiddelen zijn: toevoer van Saturnale dingen als vetten of kalk. Die helpen de aanwezige materie „binden".

Een magnetiseur kan door het *wegzuigen* van het teveel aan positief magnetisme helpen of door *toevoeging* van negatief magnetisme.

Wil men Ap.-krachten toevoegen, dan voegt men *positieve* elektriciteit toe.

Nu is eigenlijk toevoegen van positieve elektriciteit: werken op versterken van het centrale, de hartwerking.

Dan kan men alleen aangrijpen op het hart. Allerlei sterke tonische middelen (b.v. cafeïne enz.) zijn vloeibare kristallisaties van positieve elektriciteit.

Negatieve elektriciteit, de stromende prana is hetgeen meestal wordt toegevoerd. (Positieve elektriciteit kan men alleen geven als er geen enkel organische gebrek is).

Nu de genezer, die op het *astrale* van de patiënt inwerkt, degene die in hoofdzaak werkt met sympathie en antipathie.

Werkwijze: ziekte is het gevolg van afgescheidenheid. Als iemand 100 % kosmisch was, zou hij nooit ziek zijn. Bij ziekte is dus contact verbroken. De astrale genezer tracht door gevoelens van sympathie en door diepgevoeld medelijden met de patiënt deze uit zijn afgescheidenheid te halen en bij voortgezette behandeling houdt op de duur die afgescheidenheid op. Het omgekeerde kan ook het geval zijn. Iemand is te sterk aan iets gehecht b.v. alcohol of bepaald voedsel of hij neemt te veel van iets. Dan zal de astrale genezer trachten, een wig hier tussen te drijven en een afkeer voor het verkeerde te doen ontstaan, al of niet begeleid of gevolgd door sympathie voor het tegenovergestelde.

De *mentale* genezer pakt de ziekte aan op het denkgebied, waar inderdaad de meeste ziekten hun oorsprong vinden. De meest bekende vormen hiervan zijn psychoanalyse en Christian Science. Hun grondslagen liggen diametraal tegenover elkaar en zijn daardoor tegelijk elkaars aanvulling. De eerste begint van beneden-af, de andere van bovenaf. Komen ze niet in het midden samen, dus in het ontmoetingspunt van intuïtieve ziel en instinctieve ziel, zo falen ze beide.

Suggestie en autosuggestie (Coué) komen ook onder dit hoofd. Het spreekt vanzelf, dat verkeerde toepassing van een mentale geneeswijze zeer schadelijke gevolgen hebben kan. Vooral schadelijk, omdat de somatische uitwerking zich soms lang na de mentale stoornis vertoont.

De *occulte* genezer maakt rechtstreeks gebruik van de overeenkomst van de organen in de mens met principes, die in de planeten belichaamd zijn. Hij werkt met onzichtbare stralen van de kleur die nodig is, op 't gebied waar de fout zit, want indien een fout op een te laag gebied bestreden wordt, verplaatst deze zich naar een hoger gebied en oefent daar een veel fnuikender werking uit; b.v. nierpatiënten, die door een magnetiseur genezen worden op etherisch gebied, verleggen de fout naar het astrale, waardoor sterke seksuele afwijkingen kunnen ontstaan.

ASPECTEN VAN JUPITER MET APOLLO.

Dit is een combinatie van zelfgevoel (optredend als kracht) en het religio-sociaal instinct (optredend als weerstand).

De *uitgaande conjunctie*. Meer zelfgevoel dan sociaal- of religieus instinct, dus is er weinig kuddegevoel, veel streven naar onafhankelijkheid. Apollo sterk-positief (door teken en sector) zo ontstaat neiging tot accentuering van groei (Jup.) in zelfgevoel (App.), wat gemakkelijk leiden kan tot een onschuldige (onbewuste) opgeblazenheid, die niemand kwaad doet. Is Apollo meer negatief, dan wordt ook het meerderheidsgevoel boven de kudde negatief en drukt men zich bewust of onbewust uit in termen als: „ik ben niet minder dan de herder (of leider) ook al behoor ik tot de kudde". De positieve Ap. zegt natuurlijk: „ik ben *anders* dan de rest," maar de kudde interesseert hem niet genoeg om herder of leider te willen worden.

Uitgaand sextiel. Het zelfgevoel (App.) is nog steeds sterker dan het sociaal instinct, maar de aandacht wordt telkens opgeëist door groepen of groepjes, die een beroep doen op zijn

zelfgevoel, zodat hij tegen wil en dank optreedt als leider (geestelijk leider dan) herder of genezer. Het typische bij het uitgaande sextiel is steeds: het nog-niet zoeken van een dergelijke functie, maar het goed vervullen ervan. Er is werkelijk in het hart (Ap.) het geloof, dat iedere taak een opdracht is „van boven" en als zodanig wordt ze aanvaard. Ook is hier gewoonlijk oprechte vroomheid, en vanzelfsprekende kameraadschap.

Uitgaand vierkant. Het zelfgevoel (App.) botst op de kudde en moet die kudde als weerstand aanpakken, wat niet altijd even prettig gevonden wordt, alhoewel het wordt gezocht. Want het onlustgevoel, dat het vierkant is, moet steeds weer trachten tot een bevredigend lustgevoel te komen, want alleen maar mogelijk is door het behalen van overwinningen, hetzij op de kudde, hetzij op de herders of leiders, hetzij op de zieken of ziekten. Er moet resultaat bereikt worden naar buiten. Dus wordt de kudde tot steeds meer inspanning aangezet, waarbij zelf het voorbeeld gegeven wordt. Ook is er neiging steeds-moeilijker werk te zoeken. Conflicten met de kudde, die niet zo snel kan, blijven nooit uit, maar toch worden steeds bijzondere resultaten bereikt. Het gevoel van een „levensopdracht" is hier intenser geworden en personen met dit aspect spreken vaak over hun „missie", worden, indien de rest van de horoscoop genoeg buitenland, enz. heeft, ook werkelijk missionaris. Zij gaan met heel hun hart in hun werk op.

Uitgaande driehoek. De geboren geestelijke leider of dokter op welk gebied en in welk formaat ook. Wordt meer als leider erkend dan de vorige, leidt met minder dwang, rekent erop, dat de kudde niet zo snel voort kan en behandelt ieder meer individueel naar eigen aard. Bij hem heeft men het gevoel tot zichzelf te komen, terwijl hij toch een beroep doet op het geven van het hoogste en het beste - maar niet, zoals bij het uitgaand vierkant: het uiterste.

Er is hier ook religiositeit, die zich uit in een gevoel van geïnspireerd-beid, wanneer men van zijn opdracht getuigt. Dit religieuze gevoel kan soms vreemde vormen aannemen. Denken wij b.v. aan Hitler, die Jup. in Capricornus had, Apollo uitgaand driehoekig erop in Taurus. De vraag of hij werkelijk meende, Gods uitverkoren werktuig te zijn, die de Duitse kudde moest voeren tot bepaalde idealen, moet naar aanleiding van dit aspect bevestigend beantwoord worden. Daar echter dit aspect alleen via Apollo opp. Asc. naar buiten kwam, een twijfel aan z'n zelfgevoel meebrengend, heeft het de rampzalige gevolgen veroorzaakt, die wij maar al te goed kennen. De stand van Jup. in teken is hierbij van meer belang (als de weerstand waarmede en waarin gewerkt wordt), dan de stand van App. in teken, om uit te maken, of men meer opvoeder en geestelijke (Jup. pos.) dan wel hersteller of dokter zal zijn (Jup. neg.).

Oppositie. In principe een twijfel met alle onlustgevoelens, die daarbij hoogtij vieren en waarbij het er op aankomt, of het zelfgevoel sterker is (App. rijzend, in de linkerhelft) dan wel de kudde (Jup. in de linkerhelft). Tegenover hen past maar één houding: blind geloof en vertrouwen, waardoor men zeer snelle vorderingen maakt onder hun leiding, of een volkomen zich afwenden. Zij stellen echter de kudde op de proef door twijfelachtige daden, door misplaatst vertrouwen en zo zien zij telkens bijen wèg-zwermen, onder leiding van een nieuwe koning(in), door de leider zèlf opgefokt. Het gaat hier altijd (bij alle App.-Jup.-aspecten) om een soort priesterlijk gezag, dat ligt tussen occult leider en schoolmeester, predikant en catechiseermeester, professor en kwakzalver.

Bij de uitgaande oppositie is de kracht groter, dus ook het geweld van de leiding, wordt de weerstand overschat; bij de ingaande opp. omgekeerd, wordt de weerstand onderschat, zodat de kans op weglopen van de discipelen toeneemt.

De religiositeit is aanwezig, zelfs een stellig overtuigdheid van eigen missie. Is echter de autocratie groter, (App. sterker) zo wordt het geloven op gezag (van anderen) verworpen en geloof gevraagd op (eigen) gezag, d.w.z. op gezag, ontleend aan wijzeren, of aan een eigen ontvangen openbaring. Is Jup. sterker, dan trekt het geloof-der-vaderen (Jup.) de zelfverzekerdheid mee en ontstaat de echte missionaris, die in z'n hart een twijfelaar is (App.: opp. Jup.) en zich gesterkt voelt door het geloof van zijn hoorders. Personen met dit aspect zeggen vaak maar dingen, van welker waarheid ze geenszins overtuigd zijn, alleen, om te zien, wat die anderen allemaal wel slikken. Gecombineerd met andere asp. kan het van een idealistisch gelovige een cynische spotter maken.

Ingaande driehoek. Een uitstekend aspect om te profiteren van goede leiding, die minder gezocht, dan wel gevonden wordt. Het is nu niet: „kan ik een kudde krijgen, om mijn boodschap aan mee te delen?" dan wel: „hier is een kudde ,wat verwacht die van mij?", in dien elders leiders-tendensen aanwezig zijn of: „bij welke kudde moet ik mij aansluiten, om het best mijn zelfgevoel te ontwikkelen?" Het is niet langer, hoe ik mijn religiositeit of sociaal instinct naar buiten toe uitleven, hoe moet ik groeps-mens zijn, maar: volgens welke wetten werkt het religio groei- en herstel-instinct. Niet „het geval", de toevallige leerling, gezel of patiënt is belangrijk, maar: wat leert dit geval mij aan algemene religio-sociale, kortom bindingsprocessen. Dit wordt hier nog niet zo beseft, maar toevallig ervaren. Men vindt dit asp. dan ook meer bij goede gelovigen en tamme socialisten, die als de dood zijn voor het Spook van Moskou, evolutionisten en wars van alle niet-geleidelijkheid. Ze trachten eerlijk te leven naar hun overtuiging, groeien ook geleidelijk, zowel in geestelijk inzicht (op hun niveau) als op de maatschappelijke ladder en geven graag een goed religieus voorbeeld. De idee van „missie" is hier niet zo sterk aanwezig, maar kan ze door de kudde wel worden „aangepraat". Daar het ze echter minder om uiterlijk succes begonnen is, kunnen zij beter tegen mislukkingen, dan zij, die met uitgaande aspecten werken.

Ingaand vierkant. De smart van de uiterlijke mislukking omdat geleerd moet worden, dat niet alleen acht geslagen moet worden op de reactie van de kudde op de Boodschap, maar dat omgekeerd, de oorspronkelijke opvatting van de Boodschap wel eens fout geweest kon zijn en dit te ervaren is aan de reacties van de kudde. Hier is de idee van een missie te hebben wel het grootst, de neiging, een en ander te lanceren het sterkst (op welk niveau dan ook) en de teleurstellingen, zijn bijna ondragelijk, wanneer blijkt, dat misgezien is. Wie dat verwerkt is innerlijk zeer sterk en neemt bijzonder toe in groei aan centraliteit en autonomie. Er blijft hetzelfde gevaar als bij de ingaande oppositie, dat de smart ontstaat door het te goed van geloof en vertrouwen zijn op de acties van de naaste discipelen uit de groep. Voor de genezer geldt, dat hij moet leren inzien, dat niet hij bepaalt, hoe de patiënt genezen zal worden, maar dat de patiënt van hem een bepaalde houding verwacht, zonder welke hij nog niet beter worden wil. Hij moet zich realiseren, dat iedere patiënt hem meer inzicht in het genezings-proces-als-geheel geven kan en wie er als genezer met dit asp. stokpaardjes op na houdt geneest zijn zieken nooit goed en gaat zelf aan smart over zijn mislukking te gronde. Het geeft

zeer heftige onlustgevoelens, die zich (indien men tot de kudde behoort) ontladen op de leiders, waarvan men het gevoel heeft, bedrogen te worden, maar die zich ook keren kan tegen de officiële opvoedkunde, geneeskunde of geestelijkheid.

Ingaand sextiel. Thans is de les geleerd en zo is hier de minste behoefte aan leiding geven, of geeft men leiding op volkomen onmerkbare wijze. Men is steeds schouwend bezig met zich af te vragen, wat ieder in de kudde individueel nodig heeft op zijn stadium en vraagt zich af, welk zijn stadium is en probeert steeds meer inzicht te krijgen in het objectief verloop der stadia, los van alle gevallen-op-zichzelf. Als kuddedier ervaart men zeer sterk de voordelen van groepsvorming en groepsleiding, alles natuurlijk op het niveau van den geborene. Het geeft de ware religieuze berusting, die toegeeft, dat wij nog maar een bitter beetje weten èn van ons zelf èn van anderen, maar dat dit niet beletten mag, te handelen naar wat wij zeker menen te weten. Het leidt zelden tot religieuze conflicten innerlijk of met de geestelijkheid, geeft vertrouwen in dokters en geestelijken, opvoeders en leiders en veelal een blind geloof, dat door zijn inwonende kracht tot grote groei en geordendheid leidt. De dokter met deze stand neemt automatisch de juiste houding aan, is de strenge vader of de liefdevolle moeder, de bestraffer of de beloner, de criticus of de bewonderaar, net naar het nodig is. De zieke of leerling met dit aspect wordt op de juiste wijze opgevangen. Er is een goed-werkend clan-gevoel en een wonderbaarlijk herstelvermogen, dat alleen teloor kan gaan, indien het verband tussen gunstig is. En zelfs dan nog kunnen zich merk-dit asp. en de Asc. niet waardige genezingen voordoen. Groei (Jup.) in aanzien (Ap.) is hier heel gewoon.

Ingaande conjunctie. Thans is het zelfgevoel minimaal sterk, de kudde-als-zodanig als weerstand het sterkst, wat betekent een volkomen opgaan in de groep, het komen in groepen, die te sterk zijn voor de autonomie van de geborene. Indien elders toch gewezen wordt op leiderscapaciteiten is hij iemand, die geroepen wordt om een combinatie te liquideren. Het zichtbare verschijnsel is, dat de groep vanzelf ontbindt, omdat de ordenende, centrale kracht (Ap.) niet groot genoeg meer is om de eenheid te handhaven — de leden of broederen lopen weg. Is men clublid, zo wordt men telkens door de leiders gedupeerd, die weggaan, overgeplaatst worden, enz. Van groei in autonomie is geen kwestie meer. De cyclus is ten einde, men heeft in alle étappes ervaren, welk nut uit het socio-religieuze instinct te trekken is en nu tot de laatste conclusie komen, dat eenzaamheid op z'n tijd ook wel eens nuttig kan zijn. Als dokter heeft men de neiging te falen door gedesinteresseerdheid of komen de zieken niet terug. Als zieke heeft men een overdadig vertrouwen in het genezen worden door anderen terwijl men vergeet, dat elke genezing uitgaat van de eigen wil (Ap.).

JUPITER - MAAN ASPECTEN

Is het altijd nog een beetje moeilijk, het volle rendement te halen uit het verband tussen een Es-planeet (en dan nog wel een roterende kracht) en een Ich-planeet (die een pulserende kracht is, zoals bij Apollo-Jup.) veel gemakkelijker is het verbond tussen het instinctieve drietalen het samenvattende ik-beginsel, wat wij als maan kennen. Het is moeilijker, de geestelijke geordendheid door te brengen, dan gevoelsmatig groei, aanpassing, herstel te beleven.

Uitgaande conjunctie. Gevoelsmatig de neiging alleen te blijven, zich persoonlijk niet te binden aan socio-religieus werk; er wordt nog niet naar persoonlijke groei gezocht, blijft dus in elke groep een aparte, markante figuur, die erbij hoort en toch weer niet. Op zichzelf stimuleert dit asp. niet tot het nemen of zoeken van leiding, en als Jupiterale leiding gegeven wordt, komt dit door andere aspecten op deze planeet. Zoals Ap., naar buiten geprojecteerd, altijd omgang geeft met hogeren, zo geeft de maan, naar buiten geprojecteerd voorliefde voor het gewone volk, de massa, tevens voor het vrouwelijk deel der schepping. Zo bezien wil het vrouwelijk in de geborene zich enigszins afzijdig houden van geestelijken, opvoeders en genezers, waartegen geen conflict bestaat (tenzij door andere asp.) maar een lichte aversie, die zich vooral als eerste reactie doet gelden, doch later afzakken kan. Een mens zonder dit aspect is meestal méér kuddedier dan deze, omdat de mensheid als geheel nog op een betrekkelijk-laag peil staat. Hier echter is de weerstand wèl reeds aanwezig, maar wordt nog niet herkend of erkend.

Uitgaand sextiel. Gezelschap wordt opgezocht en geeft lustgevoelens. Men voelt zich thuis onder het maan-achtige deel der schepping, en weerkaatst de leiding, die men zelf genoten heeft. Bij alles, wat met de maan wordt naar buiten gebracht, zit een streven voor naar wat men populariseren noemt. Zo hier het populariseren van geestelijke, psychologische, religieuze of sociale kennis. Daardoor wordt enerzijds een groter veld bestreken, maar wat men wint aan kwantiteit, verliest men aan kwaliteit. Hier gaat alles op rolletjes, met het accent naar buiten, op het resultaat gericht. Het is en blijft werken met geleend licht (tenzij Apollo een van beide planeten aspecteert) en leidt gemakkelijk tot epigonendom. Echter is het resultaat niet verkeerd. De dokter met dit aspect zal veel vrouwen op z'n spreekuur krijgen of een prima „bus"-dokter zijn. Hij heeft stellig minder overwicht, dan zijn collega met Ap. sextiel. Jup., maar ontmoet patiënten, die gewilliger zijn. Hij maakt zich geen zorgen over mogelijke misgrepen en doet in z'n onschuld de beste kuren. Zoals ook de pedagoog op de volksschool en met een grote klas gelukkig is onder dit aspect.

Uitgaand vierkant. Nu is men er op uit persoonlijke leiding te veroveren, gevoelsmatig de massa te besturen. Men weet niet precies, hoeveel gevoel men erin gooien moet en ervaart veel weerstand, waardoor éclatante successen en geduchte nederlagen op elkaar volgen. Een en ander geeft de nodige onlustgevoelens en een dwang tot aanpakken. In gezelschap zijn ze niet aangenaam, omdat ze de persoonlijke (Maan) aanpassing (Jup.) niet op natuurlijke wijze te pakken hebben, maar geforceerd. Is de man met Apollo uitgaand vierkant. Jup. de volbloedige donderaar, die (volgens iedereen) nog eens een beroerte krijgt, dit maans-aspect geeft onregelmatigheden in groei, hollen of stilstaan, en een slechte vocht-verdeling, die humeurigheid meebrengt, welke sterk de actuele maanstanden volgt. Voor beheersing hiervan is heel wat nodig. Bij vrouwen werkt deze stand nog moeilijker uit dan bij mannen: er zijn vaak onregelmatigheden in de menses en er is aanleg voor abortus- alles omdat de groeiprocessen (Jup.) niet regelmatig verlopen. Het ontbreekt niet aan gevoelvolle belangstelling voor de massa, maar die moet gewekt worden door een of andere rampspoedigheid, anders komt men er niet toe, zich daadwerkelijk te bemoeien, anders dan door weerkaatste leiding.

Uitgaande driehoek. De geleerde les, dus nu wordt de persoonlijkheid in het leiding geven niet opgedrongen, niet te veel, niet te weinig, maar net genoeg, om niemand een gevoel van kleinering te geven. Het is verwonderlijk, hoe gemakkelijk personen met dit aspect zich in elk gezelschap aanpassen, of zij er altijd geweest zijn en het volle vertrouwen (Jup.) van de massa hebben en terecht. Zij weerspiegelen de leiding, die van bovenaf komt en geven weer, wat er in de massa leeft, wat dan weer naar de leiding wordt weerspiegeld. Ze zijn altijd goed gehumeurd (goed geregelde vochtigheidstoestand). De mogelijkheid tot populariseren is ook hier aanwezig en zij verstaan de kunst hun natuurlijke wijsheid (Jup.) eenvoudig weer te geven. Persoonlijke groei is gegarandeerd. Voor hen is het resultaat, dat zij met en in hun discipelen of patiënten bereiken nog belangrijk, maar het gaat hun zo gemakkelijk af, dat zij steeds het verwijt krijgen, dat ze „eigenlijk niets doen". Zij beamen dit grif, maar weten meteen ongemerkt de ander opnieuw met gevoel te laden, zodat ieder steeds het gevoel heeft, beter of sterker, althans geladener naar huis te gaan. Juist omdat niet geappelleerd wordt aan het Zelfgevoel (als bij App.-Jup.), dat voor de meesten een leeg woord is, maar op het kleinere massa-gevoel, (kostelijk geparodieerd in: „jij en ik en wij allemaal .. . .") is het resultaat groter, doch tijdelijker.

Oppositie. De voortdurende twijfel: moet ik me persoonlijk (Maan) afzijdig houden van gezelschap (Jup.) van club- en clangeest, de kudde, geloof, vertrouwen, dan wèl me daaraan wijden. Dit is niet gemakkelijk uit te maken. Is Maan in de rijzende helft zo is de neiging zich afzijdig te houden groter, rijst Jup. dan is het socio-religieuze instinct sterker en voelt men zich tegelijk gegrepen en afgestoten. Vandaag zegt men: „als we er niet allemaal beter van worden, heeft het geen waarde"; morgen echter: „de vooruitgang is nooit gekomen door de massa, maar steeds door de persoonlijke inspanning van de enkeling." De bedoeling is natuurlijk, dat deze beide uitingen niet gezien zullen worden als of .... of, maar als èn èn. Aan dat besef komt dit typische twijfelaspect nog niet toe. Er is een heen en weer geworpen worden of een van beide wordt verdrongen, ontkend, verworpen. Bij de uitg. opp. wordt de weerstand van het instinct (naar buiten geprojecteerd als personen, die optreden als leider, geestelijke, dokter) te sterk gevoeld en is het verzet ertegen te zwaar, maakt men zich vele onnodige zorgen. Bij de ing. opp. is het omgekeerd, denkt men gemakkelijk persoonlijk uit de kudde los te breken, maar blijkt telkens, dat deze breuk niet bewust is verwerkt, doch dat er alleen verdrongen is; daaruit kunnen weer allerlei psychosen ontstaan. Komt de uitg. opp. niet steeds aan de scheiding van b.v. de religie toe, de ing. opp. doet dikwijls persoonlijk (Maan) afstand van de oude godsdienst (Jup.) wil "vrij" zijn — maar Maan als geheugen behoudt de religieuze emoties, indien die niet geheel verwerkt zijn en de quasi vrijheid wordt gebondenheid aan een of andere functie (Maan) stoornis. Ook hier dezelfde soort onregelmatigheden in groei en in humeur, dezelfde onlustgevoelens, althans in hun praktische uiting. Innerlijk is het verschil tussen de strijd van het vierkant (volkomen naar buiten gericht) en de twijfel van de oppositie (half naar buiten, half naar binnen gericht).

Ingaande driehoek. Het accent is verlegd naar binnen. Deze personen ervaren in onbewustheid, maar niet zonder er iets van te bemerken, dat zij persoonlijk (Maan) groeien (Jup.) door het vrouwelijke (Maan) in zichzelf te accentueren. Zij vinden goede gezelschappen, waarin zij nu eens niets behoeven te brengen, maar waarin ze gevoelvol kunnen opnemen. Zij zijn de onbewuste „klankbodems", die mee-resoneren en daardoor tegelijk zelf gevoeliger

worden èn tegelijk de verkondigde ideeën sterker voelbaar maken voor anderen. Technisch gesproken zijn zij in bijeenkomsten de sfeer-scheppers; onbewust, maar daarom niet minder reëel. Zij geloven (Jup.) in het nut van populariseren (Maan). Zij zijn het, die (als zieken) zonder zoeken een passend dieet vinden of genezen worden door een goedkoop massa-geneesmiddel. Zij zweren bij de vroegere middeltjes van moeder (Maan) en vinden er nog baat bij ook! Hun humeur is werkelijk voorbeeldig en zij hebben geen last van sukkelen met de vrouwelijke functies - puberteit en climacterium gaan aan hen zonder veel moeite voorbij — (tenzij er sterke Maan-Mars afflicties zijn).

Ingaand vierkant. De bedoeling is, dat niet het resultaat van de weerkaatsing of reflectie het belangrijkst is, maar dat het vermogen tot reflecteren van groei-impulsen, van genezings-tendensen, van geestelijke voorlichting, in belang het toevallige resultaat te boven gaat. Nu moet men zich af gaan vragen, of z'n reflector goed gereinigd is, van een geslepen oppervlak is voorzien en of men ermee kan scherp stellen. Dat is een moeilijke opgave, die zelden geheel beseft wordt. Vandaar dat er dus bij dit aspect telkens verkeerde beelden op het scherm komen, vertekende, onscherpe, dat de sfeer niet wordt versterkt door zuiver meetrillen, maar wordt vertroebeld door onzuiverheden. Natuurlijk zijn deze personen geneigd, de schuld op anderen te werpen en te klagen over gemis aan gevoelvolle aanpassing bij anderen. Doch telkens blijkt, dat juist waar zij komen ook de moeilijkheden ontstaan en hun smart is wezenlijk en diep (omdat het gevoel zo meespreekt) als zij eenmaal inzien, dat de schuld bij hen ligt. Vooral omdat zij dan zelden in staat zijn, nog afdoende verandering aan te brengen. Gewoonlijk trekken zij zich dan radicaal terug uit alle kuddegedoe en doen als oude mannetjes-olifanten, worden eenzamen. Ook hier als bij alle conflicten Maan-Jupiter de nadelen van een onregelmatige vochtverdeling met groei-onregelmatigheden en humeurigheid. Het is een erg/onplezierig aspect, maar gelukkig zijn er ook altijd nog andere aspecten, die vergoeding kunnen geven.

Ingaand sextiel. Dit zijn (op hun eigen niveau) de bewuste sfeer-scheppers en derhalve waardevolle elementen in elke samenleving — dit woord te lezen als clan of kudde. Zij weten precies, wat zij doen moeten, om een gevoel (Maan) van gezel (Jup.)ligheid te geven. Dit is trouwens zo bij alle niet-conflictueuze aspecten van Maan met Jup. De conflictueuze maken het of te gezellig, zodat het een „janboel" wordt, of beslist ongezellig. Zij hebben het best het evenwicht tussen persoonlijke vrijheid en kuddegeest te pakken en lokken met hun sfeer ook de goede leiders, die wat te geven hebben. Zij durven ook vragen te stellen, die niet getuigen van eigenwijze concurrentie-zucht, betweterij of behoefte zich te laten horen, maar omdat zij voelen, wat er in de massa (Maan) leeft — misschien is het hun in de pauze wel toevertrouwd, want vertrouwen wekken zij en geven zij, het laatste wèl-overlegd en niet lukraak (ing. driehoek) of misplaatst (ing. vierkant). Mensen met veel ingaande sextiels vertonen in hun kring altijd een zekere rijpheid. Het populariseren geschiedt hier met wijsheid en overleg.

Ingaande conjunctie. Hier is de kracht der persoonlijkheid geheel opgaande in de drift tot groei en aanpassing, in werk van religieus, geestelijk of sociaal karakter. Het is dergelijke personen onverschillig, hoe de reactie daarop is van de uiterlijke leiders op religieus, geestelijk of sociaal gebied. Zij worden altijd in hun werk bemoeilijkt en de beweging of „kudde" vaart er niet altijd wel bij, omdat men (de man op straat)steeds personen neemt voor bewegingen en hier wel

zeer in het bijzonder, waar de Maan het persoonlijke naar voren brengt. Geleerd moet worden, dat de persoonlijkheid alles moet geven, om het geheel, dat uit zichzelf niet omhoog komt, op hoger niveau te brengen. Dit kan men leren op elk niveau: in het gezin, in een kleine club, in een wereldbeweging. En het wordt steeds moeilijker. Want hier is de weer-onverschilligheid voor wat gezamenlijk bereikt kan worden, die bij de uitgaande conjunctie nog-onverschilligheid is. Er is natuurlijk binnen en buiten deze korte beschouwingen nog een oneindige geschakeerdheid mogelijk, al naar deze aspecten Maan of Jup. hebben in teken, sector, de combinaties ervan; of er andere asp. zegevierend bovenuit-komen of dat zij het sterkst spreken zullen. Elke horoscoop is opnieuw een wonder!

JUPITER – SATURNUS ASPECTEN.

De combinatie van deze planeten, beide instincten en dus elkaars bestrijders, laat zich het best omschrijven als de wederkerige betrekking tussen groei, uitzetting, aanpassing (Jup.) en limiet-werking, grens, onveranderlijkheid van vorm (Sat.). De uiteindelijke invloed van Saturnus is verstarring, verstijving, onbeweeglijkheid, dood. Jupiter houdt het leven erin. Zodra dus de invloed van Jupiter vermindert, treedt verstarring op. Bij de uitgaande aspecten is dus te verwachten: groei, uitzetting van limiet, met het kennelijk doel, van zijn meerdere grootheid of grootte gebruik te maken. Bij de ingaande aspecten wordt het accent verlegd naar binnen. In het voorjaar, met Apollo in Aries staat Saturnus „in val". Jupiter krijgt in het plantenrijk de handen vrij --- het rijk, dat hem bijzonder ligt. Alle planten en bomen schieten geweldig op. Is Apollo in Cancer, waar Jupiter in verheffing staat, dan volgt een nieuwe groeischeut. In het najaar echter, Apollo in Libra -- neemt Saturnus wraak. Jupiter kan nu alléén de vruchten laten groeien. In die vruchten weer de pitten en in die pitten de zaadjes. Wat is zo'n zaadje nietig, in verhouding tot de boom of tot de plant ! En wat is het kiempje een klein, klein stukje van het zaad, dat verder bestaat uit ... voedsel. Dat kiempje is een Saturnaal puntje. — Jupiter, de groeikracht is er volkomen in geabsorbeerd en verdwenen — het zaadje komt in de grond, in de onderwereld en Jupiter moet zijn plaats afstaan aan zijn broeder Pluton. - -Daar hebben we letterlijk de verhouding Jupiter Saturnus in „a nutshell"

Psychologisch wordt het:

a. bij opvoeding: vastleggen van z.g. groeitrappen, benutten van „gevoelige perioden", methodiek van onderwijs.

b. bij religie: vastleggen van het verband tussen mens en God - de uiterlijke Kerk, het Kerkgenootschap.

c. bij kweken of fokken: door bevriezing of verhitting de natuurlijke trappen van bloei en vruchtzetting vertragen of verhaasten; door toepassing van selectie (teeltkeus) de individuen vervormen, of door raszuivering bepaalde eigenschappen sterker naar voren brengen. (B.v. de Japanners met de goudvissen in het eerste geval, de paardenfokkers (Trakheners) en anderen in het tweede geval.

d. bij het genezen: het vastleggen van geneesmethoden.

De *uitgaande conjunctie* geeft „voorjaars ideeën", overlopende groeikracht en weinig behoefte aan methode. Men vraagt vaak: „waarom methode, waarom vorm? het groeit toch

goed !" Is Saturnus veel sterker (b.v. als de conjunct valt in Capricornus) dan heeft men een gevoel als bij een bijzonder droog en dor voorjaar met schralen wind. Groeit blijft dan terug. Bewust-methodisch werken komt nog niet voor. Tenzij natuurlijk elders aanleg ertoe predisponeert.

De *uitgaande harmonische aspecten* geven volop gelegenheid groei in methode vast te leggen. Vooral wanneer Jupiter in een positief teken en huis staat is men een uitstekende leerkracht bij het onderwijs, goed voorbereid voor examens of proefwerken. De leerling is nummer één, de methode secondair. Men moet de discipel zien groeien, maar staart zich ook weer niet dood op die uiterlijke groei alleen. Als geestelijke houdt men van een hiërarchisch verband tussen hemel en aarde. Men geeft gaarne een „handleiding voor het religieuze leven" met vermelding der brede wegen die ten verderve voeren, gevaarlijke hellingen, die ter helle leiden, enz. Goed, plichtsgetrouw geestelijke, meer bezorgd om groei van anderen dan om eigen groei ! Men steunt op de vaste grond van Bijbel en overlevering (Sat.). Het is het aspect van het Katholicisme in zijn beste zin, dat er heilig van overtuigd is, (Jup.) in één uiterlijke Kerk alle mensen te kunnen omvatten en dat niet begrijpt hoe iemand „geloofspunten" als dogma's kan beschouwen.

Als genezer is men een goede dokter, die verschillende methoden kent, zonder zich zelf op één methode vast te leggen. De patiënt en zijn genezing is het belangrijkst. Zeker schijft men geneesmiddelen voor, maar uitsluitend, indien de patiënt klaarblijkelijk daarvan zijn heil verwacht. Liefst kleine doses, waaraan de patiënt niet went.

Het *uitgaande vierkant* is een hevig strijd-aspect, strijd om de methode, om de weg. Hierbij is neiging om trappen over te slaan, wat leidt tot pedagogische krachttoeren en leerlingen die „klaargestoomd" worden voor examen of wat ook. Drilscholen, tuchtscholen verbeterhuizen vallen onder dit aspect, waarbij de bedoeling is alle „woeste paarden" met geweld, door straf en angst (Sat.) weer in het gareel te brengen. Religieus fanatisme. Eigenlijk het aspect van de orthodoxe Protestant, die alle hiërarchiek verband van priesters, enz. ontkent. Men ontkent de trappen van geestelijke groei: geloof in het Woord Gods is het enig-nood-zakelijke. De overheersing van Saturnus maakt de Protestant tot een somber man, streng, afkerig van jovialiteit, sociale gezelligheid, enz. Het kleine, Saturnale 'ik' eist voor zichzelf individuele vrijheid van mening, en stelt zijn eigen éénheid tegenover elke grotere eenheid, tegenover elke Kerk, in het bijzonder tegenover de „Algemene Kerk". Hoe ook bekeken, Saturnus is afscheiding en het Protestantisme vindt zijn kracht (en zwakheid) in „afgescheidenheid", het zal nooit een uiterlijke eenheid kunnen worden. Dit aspect kan dus zowel ketters opleveren als inquisiteurs. Beide categorieën hebben hetzelfde conflict. De laatsten zien niet verder dan de voorlopige wanorde, die ontstaan zal als de eenheid der Kerk teloor gaat. De eerste zien niet verder dan de schijnbare gebondenheid aan een Kerk en eisen vrijheid op.

De *oppositie* brengt twijfel, die hier veelal aldus uitwerkt, dat men begint met alle methode overboord te werpen. Men vraagt zich af, wat de waarde van gezag is voor opvoeding; of er werkelijk geestelijke trappen zijn. Men vervalt van het ene uiterste in het andere. Vrije scholen, waar leerlingen, die zich niet goed gedragen worden weggejaagd zijn er voorbeelden van. Men wil niet zèlf optreden als „boeman", maar maakt z.g. objectieve regels en wetten, die slechts door heiligen of slaven zijn te houden. Dit wetboek wordt nu als Procrustus en

mutileert iedereen, die niet precies pasklaar is. Hier moet eigenlijk de omkeer beginnen, groei van innerlijke kernen moet doel worden, niet meer uiterlijke groei.

De *ingaande harmonische* aspecten. Nu begint men dat te beseffen. De druk, die men op de leerling, of op de zieke uitoefent, wordt minder sterk. Groei van anderen als verschijnsel is niet meer zo heel gewichtig. Belangrijker is het vermogen van groei zelf. Het verlangen naar resultaat neemt af. Als geneesheer past hij beter in een kliniek, waar veel gevallen van eenzelfde soort langs hein heen gaan. Als fokker of kweker heeft men meer oog voor een algemene methodiek tot rasverbetering dan voor het fokken van enkele raszuivere exemplaren. Als geestelijke is hij vrij van angst aanjagen, blijft mens met de mensen, leidt een goed, vroom, natuurlijk leven en wekt daartoe op. Vooral het ingaande sextiel geeft degelijke eigenschappen.

Het *ingaande vierkant* ziet zich voor de taak gesteld een opvoedingsmethode, een geneesmethode of een Kerkgenootschap los te laten. Althans de gehechtheid eraan op te geven. Dat gaat nooit gemakkelijk, en komt tot stand door mislukkingen. Soepelheid van methode ontbreekt en een eenmaal aangenomen overtuiging moet in stukken geslagen afvallen, voor men toegeeft, vast (Sat.) gelopen te zijn. Het is een aspect, waarmee veel van anderen wordt afgekeurd, omdat men de fouten, met verkeerde methoden begaan, aan dc lijve ondervindt. Dan volgt afkeuring van elk systeem en propaganda voor een negatief systeem. Shaw b.v. heeft Jupiter in Ariës ingaand vierkant op Saturnus in Cancer. De officiële geneesmethode slaat in zijn stukken een kwaad figuur. Een officiële „Reverend" is een dwaas en elke opvoeding dwaalt. In St. Joan is de inquisiteur even sympathiek als de heks! Bij dit aspect denkt men onwillekeurig aan de man, die geen horloge wilde dragen, omdat daaraan het inconvenient verbonden was, het geregeld op te moeten winden. Aan alles wat geregelde arbeid betreft heeft men met dit aspect het land. Tenzij men het zelf regelen kan.

De *ingaande conjunctie* vertoont winteraspecten - uiterlijke groeiverschijnselen weinig en ook de belangstelling in uiterlijke groei is gering. Tenzij er volkomen verinnerlijking plaatsgevonden heeft, brengt het verschrompeling en verdroging, in tegenstelling met de grote soepelheid van de uitgaande conjunctie. Men ondervindt zware druk van opvoeders, geestelijken of genezers en moet dan maar innerlijk realiseren, wat de betekenis van zo'n teruggedrongen groei: men moet „pit" worden.

Rest nog te bedenken, dat de conjuncties van deze planeten telkens meer dan een eeuw lang vallen in tekens van eenzelfde tripliciteit. Sinds 1800 vielen ze telkens in de aardtekens. Daarin staat Saturnus over 't algemeen sterker dan Jupiter. Welnu, in deze eeuw heeft de methodiek van opvoeding en onderwijs een geweldige sprong vooruit gemaakt. In de strijd tussen Staat (Sat.) en Kerk (Jup.) heeft de Staat het gewonnen. Ook de geneesmethoden zullen een hoogtepunt bereikt hebben. De bestaande systemen zullen worden geperfectioneerd, maar principieel nieuwe methoden kunnen nauwelijks meer worden verwacht. '

JUPITER - URANOS ASPECTEN.

Hierbij hebben wij te doen met het instinct tot groei of aanpassing, dat thans zich zelf overtreft. Wij weten ook, dat dit het religieuze of het sociale instinct zijn kan, dat zich te buiten gaat. Wanneer instincten zich te buiten gaan, is, gegeven het niet hoge peil der gemiddelde

mensheid, de kans op ongelukken en verkeerde gevolgen groter dan de kans op een werkelijke omzetting van instinct in besef. Zo ziet men dan ook, dat de aanpassing-naar-beneden zich gemakkelijker voltrekt dan die naar boven: men rolt van zelf wel een helling af, maar er niet van zelf tegen op. In het algemeen gesproken hebben we dus telkens een Jupiterale kracht welke benut wordt om Uranische doeleinden te bereiken. Wij weten, dat Jupiter bij voorkeur optreedt als leraar, opvoeder, geestelijke, indien deze in een positief teken staat, als genezer of hersteller, indien in een negatief teken. Wij zullen al deze mogelijkheden niet telkens herhalen, maar verzoeken wel, ze voortdurend goed in gedachten te houden.

Bij de *uitgaande conjunctie* is men onbewust van zijn grote overtuigende kracht, weet men zelf niet, wat men als leraar betekent. Men gebruikt intuïtief het juiste moment van ingrijpen bij de opvoeding en stelt als dokter onbewust goede diagnosen. Het sociale instinct is buitengewoon ontwikkeld en onbewust weet men tegenover iedereen de juiste omgangs-toon te treffen. Als fokker of kweker krijgt men, zonder dat men weet hoe, producten die voor tentoonstellingen of wedstrijden geschikt zijn. Wanneer de hele gezindheid van Jup. wijst op dogmatiek of orthodoxie en de horoscoop in zijn geheel niet dit corrigeert, zo wordt deze geloofsgesteldheid overdreven sterk. Meestal echter ziet men, dat het geloof zich meer richt op moderne stromingen, zij het ook, dat modernisme in iedere eeuw wat anders betekent. In ieder geval moeten wij steeds goed vasthouden, dat deze ☌ , indien los van andere aspecten nog weinig bewuste toepassing met zich brengt.

Het *uitgaande sextiel*. Dit geeft personen, die met meer bewustheid hun Jupiter hanteren. Zij beginnen met de moderne opvoeding of met moderne geneeswijzen eenvoudig omdat ze instinctief voelen, dat het beter is, nieuwe wegen te zoeken dan langs oude platgetrapte paden maar voort te sukkelen. Zij werken graag in groepsverband en zullen zowel bij opvoeding als bij genezing de nadruk leggen op de sociale eigenschappen. Zij zijn meer zoekers en probeerders dan strijders.

Het *uitgaande vierkant*. Hier treft men de strijders aan voor moderne godsdienstige bewegingen, moderne opvoeding, moderne geneeswijzen. De kracht is nu nog onbeheerst en wordt dus geweldig overdreven. Tegenover eclatante successen staan natuurlijk ook schromelijke mislukkingen. Als opvoeder hebben ze de neiging spoedig en sterk in te grijpen, waardoor meestal vlugge leerlingen bij hen geweldige vorderingen maken, maar langzame leerlingen stranden. Als doctoren experimenteren ze echt met hun patiënten. Indien niet een goede Sat. als rem aanwezig is, zelfs bij het misdadige af. Ze houden erg z.g. paardenmiddelen. Zij vechten, zij het ook, op hun niveau vóór de levenszijde van Godsdienst en maken front tegen elke dogmatiek. Als fokkers of kwekers leggen zij zich bewust toe op veredeling van de soort en passen ook graag daarbij de nieuwste ontdekkingen van de wetenschap toe. Zoals bij alle conflict-aspecten, weten zij hun successen aardig uit te buiten, terwijl ze hun niet-slagen steeds aan ongunstige omstandigheden weten toe te schrijven. Zij geven werkelijk een stoot aan de vooruitgang, omdat zij door het conflict voortdurend worden opgestuwd. Voor lieden van traditie zijn ze een nachtmerrie.

De uitgaande driehoek. Evenals bij het uitgaand ⚹ vinden wij hier personen van de moderne denkrichting. Zij missen de gewelddadigheid van het uitgaande □, waarderen dus ook veel meer werk van anderen en weten uit alle opvoedkundige ideeën zich iets te assimileren,

zonder zich vast te leggen op een of ander bepaald systeem. Zij zullen zich zeker niet wagen aan riskante experimenten. Hun geweldig aanpassingsvermogen doet hen met zo veel gemak omgaan met hun discipelen, eventueel patiënten, dat een ander er eigenlijk niets van merkt hoe moeilijk de gevallen zijn, waarvoor ze geplaatst worden. Hun uitstekende eigenschappen komen het best tot hun recht, wanneer zij gelegenheid krijgen ze toe te passen in een schoolgemeenschap. De oude Indische idee van Goeroe als geestelijk opvoeder tot gemeenschapsbesef, beantwoordt het best aan dit aspect. Als dokter zijn zij de ware „therapeuten", de geestelijke genezers, die bewust de oorsprong van de kwaal zoeken in de regionen van het denken en voelen, daar harmonie brengen, en het lichaam door gepaste afwisseling van rust en werkzaamheid zich zelf laten genezen. Als fokkers of kwekers streven zij naar geleidelijke vooruitgang van de kwaliteit van hun product zonder in de eerste plaats te denken aan de voordelen die zij er zelf mee behalen kunnen. De versnelling van de natuurlijke evolutie is hun enige doel en zij zijn tevreden, wanneer zij daarbij enige leiding kunnen geven.

De *oppositie*. Thans is weer het punt van omkeer bereikt en nu moet innerlijk worden gerealiseerd, welke de betekenis van deze combinatie is, niet voor de leerling of patiënt, maar als uitdrukking van de innerlijke groeiwetten. Deze omkeer openbaart zich in de eerste plaats weer als twijfel, twijfel n.l. of werkelijk sociaal besef beter is of hoger staat dan het natuurlijke sociaal instinct. Twijfel, of het bevorderen van groei bij anderen werkelijk nuttig is. Twijfel, of niet veel beter alle dokters zouden kunnen worden afgeschaft, omdat het instinct tot herstel in dieren- en plantenrijk het altijd zonder aspirine of istizintabletjes afkan. Twijfel tenslotte, of het gewone Godsvertrouwen niet beter is, dan de moderne Godsbegrippen, die alles bewegend maken, hemel en hel alleen maar symbolisch willen verklaren. Is Jup. de sterkere dan valt de overcompensatie aan die kant en heffen zij de kreet aan: terug naar de natuur! In de opvoeding wordt weinig waarde gehecht aan de intellectuele ontwikkeling, geleerd wordt omgang met de natuur, verzorgen van planten en dieren, het maken van eenvoudige gebruiksvoorwerpen, waarmee men zich in de natuur kan redden, enz. In de godsdienst wordt de nadruk gelegd op eenvoudige gelovigheid, al naar mate men van huis uit is, katholiek, protestant, Mohammedaan of wat ook. Als dokter moeten zij van de moderne opvattingen niets hebben en menen zij, dat bij een natuurlijk leven, met veel beweging in de vrije lucht en een goed geregelde stoelgang de mens van zelf gezond blijft. Heeft een niet-dokter dit aspect, dan moet hij gewoonlijk van dokters helemaal niets hebben en zegt, dat ieder het best zijn eigen geneesheer is. Is Uran. sterker dan deugt alleen het hypermoderne maar. Dit geldt natuurlijk zowel in opvoeding als in genezen als in religieus opzicht. Zij zijn het, die alles van binnenuit verwachten, en dus uiterlijke leiding niet op prijs stellen.

De *ingaande driehoek*. Dit pofiteeraspect vinden wij bij hen, die als leerling een uitstekend geestelijk opvoeder krijgen, als patiënt een goede dokter, als catechisant een uitmuntend priester of geestelijke. Oefenen zij zelf een Jupiteraal beroep uit, dan is de beterschap van hun patiënt, of de vooruitgang van hun discipel, hoezeer iets van zelf sprekends, toch niet doel, maar meer middel tot bestudering van de eenheid, die achter alle leven zit. Strikt genomen is hun interesse voor iedere patiënt op zich zelf niet zo groot. Deze dient niet in de eerste plaats om hun roem, geld of voldoening te verschaffen. Integendeel: hij is een „geval", een demonstratie van de wet van groei of die van herstel. Dat een patiënt beter wordt of dat hun

opvoeding succes heeft, vinden zij helemaal niet vreemd, maar zij verheugen er zich ook niet bovenmatig over. Zij passen moderne ideeën toe zonder ze zelf te vinden, maar met grote geschiktheid. Kwekers en fokkers met dit aspect zijn gemeenlijk zeer fortuinlijk en krijgen bij „toeval" allerlei merkwaardige producten, die hun inzicht in de biologische mogelijkheden verdiepen.

Het *ingaande vierkant*. Bij dit smartaspect is de opgave: afstand te doen van de gehechtheid aan het bereiken van gemeenschapsbesef, langs de lijn van opvoeding, die men daarvoor zou willen volgen. Men heeft dan zijn speciale opvatting van broederschap en samenleving, maar mag daar niet aan blijven hangen, als zou dat de enige mogelijkheid van samenleving zijn, die kan bestaan. Omgekeerd hechten zo voor hun opvoeding zeer sterk aan een bepaald opvoeder en worden in deze teleurgesteld. Zij ondervinden de nadelige gevolgen van pedagogische of medische experimenten of probeersels en moeten leren inzien, dat alles wat nieuw is op dit gebied nog niet in alle opzichten een verbetering betekent. Zij begaan misschien minder misslagen dan de mensen met het uitgaande ☐, maar men rekent hun de fouten zwaarder aan. Zij worden gedwongen zich innerlijk de betekenis van hun proefnemingen te realiseren en komen nu niet voor toevallige gelukjes te staan, maar voor onbedoelde monstruositeiten, dit laatste natuurlijk indien het gaat om fokkers of kwekers. Als opvoeders maken zij dikwijls van hun discipelen sociale mislukkingen, zelfs al hebben de beste bedoelingen bij hen voorgezeten. In religieus opzicht moeten zij een verkeerd begrepen modernisme loslaten. Zij gaan veelal door allerlei „ismen" heen om ten slotte in het eenvoudige geloof van hun jeugd aan het eind van hun leven vrede te vinden.

Het *ingaande sextiel*. Vrede na de strijd. Zij profiteren van alles wat aan nieuwigheden volkomen onderzocht is en goed bevonden. Zij kunnen zich aan elke religie aanpassen, hebben geen voorkeur voor de ene of voor de andere, want ze beseffen heel goed de onderlinge eenheid en vinden het zeker niet de moeite waard, voor het een of andere „isme" te strijden. Zij zijn nog minder dan bij de ingaande p gehecht aan het resultaat van hun opvoeding of genezing en zijn er van overtuigd, dat zowel geestelijke als opvoeder als dokter moeten trachten, zich zelf zo spoedig mogelijk overbodig te maken. Zij hebben een natuurlijk inzicht in de levenswetten, waarmede ze op hun eigen niveau de slachtoffers van het ingaande D goed weten te troosten. Heel dikwijls zijn zij z.g. kwakzalvers en inderdaad interesseert hun de medische wetenschap heel weinig. Toch brengen zij op eenvoudige wijze genezingen te weeg bij hen, die door de officiële wetenschap zijn opgegeven. Zij maken echter geen reclame voor zich zelf en helpen „om Gods wil". Wie dit aspect in zijn horoscoop heeft, kan ook als patiënt door zo iemand worden genezen.

De *ingaande conjunctie*. Dit is de echte pechvogel op wie door alle moderne opvoeders en genezers geëxperimenteerd wordt en die daarvan niet anders dan nadelige gevolgen ondervindt. Als kweker of fokker mislukken hem ook de best-bedoelde proefnemingen in hoofdzaak door onvoorziene omstandigheden. In religieus opzicht zijn zij zo verdraagzaam, dat ze daarom vervolgd worden, door de heftige gelovigen, die hun dan lauwheid verwijten. Zij slagen er nooit in enige geestelijke beweging vast te houden en hechten daar gewoonlijk ook niet veel aan. Als ze er wel aan hechten, worden zij er op de zonderlingste manieren

uitgeworpen. Als modern opvoeder laten zij veel in hun leerlingen latent, meestal door te weinig ingrijpen, soms door te zware persoonlijke druk.

JUPITER POSEIDON ASPECTEN.

De natuurlijke groeikracht, het religieuze instinct, het gewone sociale gevoel, het vermogen van natuurlijke aanpassing, wordt thans gebruikt om de *Gnani-Shakti* te veroveren. Dus - het vermogen van bewuste herinnering ! Wij weten, dat dit voor de gewone mens eigenlijk niet is weggelegd, daar Poseidon meestal op zijn eigen houtje werkt en dat zijn „gezichten uit de andere wereld" gewoonlijk niet verder weg komen, dan uit de eigen aura.

Uitgaande conjunctie. De kracht van Jupiter is nog groot, van het Poseidonische wordt nog weinig gemerkt. De instinctieve gevoelens van religie en saamhorigheid worden enigszins ontdaan van vooroordelen. Vaak tot eigen bevreemding, bemerkt men, dat de neiging tot propaganda voor zijn overtuiging, zeer gering is. Er is verdraagzaamheid en gastvrijheid, ook ten opzichte van personen of overtuigingen, die in een niet te best blaadje staan. Slechts wanneer op deze conjunctie strijdaspecten staan, zien wij de strijder tegen Poseidon, tegen alles, wat zich aanmeldt onder een waas van geheimzinnigheid.

Uitgaande harmonie-aspecten. Thans bemerkt men duidelijker de aandrang, zich aan te passen aan andere ikjes. Meedoen aan sociaal werk ten bate van de hulpelozen. Steunen van religieus werk, onder hen, die schijnbaar alle religieus gevoel verloren hebben. Het aanpassingsvermogen is bij alle aspecten tussen deze beide planeten belangrijk versterkt. Omgang met „verworpenen" wordt zo al niet gezocht, toch in geen geval afgewezen. Medelijdend van aard voelt men gemakkelijk aan, waar de schoen wringt en is men een goed trooster bij leed, maar evenzeer deler in vreugde. Liefde voor de lagere natuurrijken is hem eigen; planten en dieren kunnen op hulp en verzorging rekenen. De religieuze gevoeligheid hecht zelden aan één bepaalde godsdienstvorm. Elke vorm is tamelijk hetzelfde en indien men bij een bepaald kerkgenootschap blijft aangesloten, is dat alléén maar, omdat geen enkel ander hem belangrijk genoeg toeschijnt, het ervoor te verruilen.

Het *uitgaande vierkant*. Al naar een van beide sterker is, vindt men onder dit aspect strijders voor of tegen mystieke godsdienstvormen, anarcho-communistische samenlevinkjes, enz. Men vecht meestal op meer negatieve wijze, d.w.z. door aan te tonen, hoe verkeerd, onsociaal, ongeregeld, zelfzuchtig de mensen zijn in de samenleving van thans. De ondergrond is daarbij: als men werkelijk naar zijn godsdienst leefde, zouden deze of die daden niet kunnen voorkomen. Of: als de samenleving werkelijk-goed was, zou . . . . Het lijkt net, of deze personen niet anders kunnen, dan afbreken, verguizen, neerhalen. Inderdaad is dit hun taak. Om nieuw te kunnen bouwen, moet het oude, afgeleefde, worden weggeruimd. Zij doen dit op het gebied van sociale en religieuze bindingen.

De *oppositie* brengt de omkeer van het accent naar binnen. Immers: indien niet het oude geloof-op-gezag (Jup.) als zodanig overwonnen wordt, zo zal het nooit groeien tot het ware geestelijke schouwen, tot de bespiegeling. Bij de oppositie is dit inzicht er nog niet. Wel treden verschijnselen op van twijfel-in-geloof, maar zonder iets positiefs ervoor in de plaats. Men is het sociale en religieuze instinct kwijt, is als een schip in de mist, dat vaart op een kompas, waarvan de wijzer niet juist functioneert. Er is alle kans, enige streken uit de koers te raken.

Verdringen en overcompenseren vieren als steeds hoogtij. Is Pos. sterker, zo volgt gemakkelijk een gevoel van religieuze of sociale minderwaardigheid, welke afhoudt van gemeenschaps- of verengings-leven. De groei en aanpassing verlopen onregelmatig.

De *ingaande harmonische aspecten*. Het werk naar binnen heeft nu meer kans op slagen en daarmede het werken vóór Pos.-achtige doeleinden. Van een twintigtal belangrijke personen met een aspect tussen deze planeten hebben er niet minder dan 15 een ingaand aspect. Verschillende van hen staan te boek als helderzienden — misschien juister gezegd, als symbool-zienden. Schouwen is steeds meer beeldend van aard, evenals bespiegeling een veelheid van beelden doet ontstaan, die niet dan met moeite tot een éénheid is te brengen. Daar beeldend vermogen de kunstenaar eigen is, zo treffen wij dit aspect bij verschillende belangrijke kunstenaars aan. Wendt men dit vermogen praktisch aan, zo wordt men een „weldoener der mensheid". Slechts bij een minder-verheven niveau brengt dit „profijtaspect" voordelen uit weldadigheid getrokken, men ondervindt gastvrijheid, liefdadigheid, enz. Goede kaartlegsters en helderzienden, die raadgeven in alle duistere zaken, leven van dit aspect, wanneer het enige jaren door progressies wordt geactiveerd. Hun „natuurlijke wijsheid" en aanpassingsvermogen is wonderlijk groot.

Het *ingaande vierkant* brengt in het beste geval religiositeit, die zichzelf overtreft in de negatieve lijn: door niets en niemand meer te kwetsen, wordt men zèlf onkwetsbaar. Daar het een conflict-aspect is, vertoont het gewoonlijk de overdrevenheid daarvan. Het is zeer gevaarlijk bij een laag niveau, omdat de aanpassing (Jup.) aan het verleden (Pos.) zo gemakkelijk wordt een aanpassing aan de lagere natuurrijken, in 't bijzonder aan het dierenrijk. De zucht, zich gelijk te stellen met de verworpenen leidt in de meeste gevallen evenzeer tot een nederwaartse gang, tot décadentie, of perversie. Naast „heiligheid" komt hier veel bedrog, desillusie, hallucinatie, mystificatie, bijgeloof, enz. De innerlijke opgave is natuurlijk: in gevoelens los-worden van de gehechtheid aan het geheimzinnige. De facto komt dat tot stand door hevige klappen: men ontdekt bedrog, valse voorlichting. enz. Veel verborgen leed.

De *ingaande conjunctie* geeft de meeste kans op bijgeloof, klaplopen op de samenleving, of last hebben van parasieten, al naar de rest van de horoscoop meer positief dan wel negatief is. Het is een echt zwervers-aspect, dat omgang geeft met de meelijwekkendste mensen. Indien op deze conjunctie een sterke planeet goed staat, kan men er iets mee beginnen. Indien niet, zo is de kans groot, dat men door verkeerde aanpassing in zedelijk-, religieus- of sociaal opzicht, terecht komt in de chaos —, in de goot, in het riool. Wij weten, dat Poseidon als teruggang naar het verleden,. als herinnering van lust en onlust, debet is aan de strijd tussen het „infantiele" verleden en het „volwassene" heden. Bij aspecten tussen Jupiter en Poseidon is de aanpassing aan het infantiele gemakkelijk en kan bij conflict-aspecten tot psychische storingen leiden van hysterische aard.

JUPITER - PLUTON ASPECTEN.

Nu zijn de aspecten van Pluton-Jupiter aan de beurt. Jupiter behoort psychologisch tot de instincten en vertoont zich in de ziel als het instinct tot groei en aanpassing aan de omgeving. Als zodanig vinden wij het in de lagere natuur ook reeds terug. In de dierpsychologie b.v. speelt

het een grote rol en wel voornamelijk als kudde-instinct. Hoe sterk dit is en tevens hoe belangrijk het is voor de zielsontwikkeling, blijkt wel hieruit, dat het in het psyche van de mens nog oneindig lang doorwerkt. Wij spreken dan van sociaal instinct en religieus instinct. Dit laatste aanzicht heeft weer geleid tot het begrip zielenherder, die de leider is van de „kudde". Doch dat ook politieke leiders de sociale groepen zò zien, wordt b.v. geïllustreerd door ons *Wilhelmus*, waarvan immers één der coupletten luidt:

Oorlof mijn arme schapen,
Die sijt in grooten noodt,
Uw herder zal niet slapen
Al sijt ghij nu verstrooidt . . . .

Dit instinct doet automatisch de houding ontstaan van geloven-op-gezag. En de aspecten van Jupiter, in verband met het gehele niveau van de horoscoop, de denkaanleg, enz. geven dan aan, waar het gezag ligt. Of dit buiten de geborene ligt, dan wel in hemzelf. Indien het eerste geval aanwezig is, gelooft hij aan priesters of aan wetenschapsmensen. Indien het tweede geval gevonden wordt, vertrouwt hij op zijn intellect, op filosofische bespiegeling, dan wel op zintuigelijke waarnemingen. De echte individualisten hebben een „opgesloten" Jupiter, waardoor hun speciale aanpassing zeer gering is. Bovendien hebben zij 11e sector-conflicten, die als aanleg daarachter zitten.

Bij Jupiter-Pluton aspecten zijn dus de omkeringen teweeggebracht door de belangstelling in groei, aanpassing (wat dus ook herstellen en genezen insluit). In zoverre Pluton hypnose is, is het Jupiter-Pluton aspect debet aan de religieuze hypnose, wilsoverdracht door geloof of overtuiging. Wij weten reeds, dat dit positief of negatief het geval kan zijn. Verder spreekt het vanzelf, dat dit aspect zekere voorbeschiktheid geeft voor religieuze (Jupiter) omkeringen (Pluton), die bekeringen genoemd worden door de een of afvalligheid door de ander. De pasbekeerden zijn altijd de felste propagandisten en dit verwondert ons ook niet, daar Jupiter altijd terecht gegolden heeft als het orgaan voor propaganda, het subjectieve aangrijpen op de objectieve Sagittariusfase.

Bij de *uitgaande conjunctie* is de combinatie aanwezig, maar slechts aanwendbaar, als er aspecten met andere planeten zijn aan te wijzen of natuurlijk, indien er verband is met den Ascendant. Als deze conjunctie werkelijk gebruikt wordt, dan vindt men die in hoofdzaak bij hen, die te beschouwen zijn als de voorlopers van religieuze revoluties. Zij werpen het eerst de mogelijkheid ervan op, maar het is in henzelf nog niet geheel rijp. Meestal zijn de 'voorlopers z.g. „stillen in de lande'', m.a.w. zij laten het propagandaorgaan Jupiter nog ongebruikt. Indien zij er al over schrijven, dan noemt toch Clio hen later voorlopers. Het karakter daarvan is, dat zij geen school vormen, niet zoeken naar navolgers, rustig hun eigen weggetje gaan.

De *ingaande conjunctie* wordt aangetroffen bij hen, die moeten afleren, door religieuze kracht of kracht van overtuiging, de wil van anderen te beïnvloeden. Zij komen terecht bij - of worden opgevoed in meningen, die langzamerhand uit de tijd raken, maar zijn er op de een of andere wijze aan gebonden. Ze beginnen met automatisch aanhangers te hebben, maar zoals er bij de uitgaande conjunctie *nog geen* volgers zijn, zo zijn er hier na enige tijd *niet meer* volgers.

Zij zien hun standje verlopen. In vroegere dagen, toen het Christendom opkwam, was het een goed aspect voor de heidenpriester, die al zijn invloed zag verloren gaan; in alle tijden vindt men het bij de laatste aanhangers van een oude leer. Ook evengoed van een maatschappelijke leer. De oude Franse baron, die, zonder hoop op herstel van de Bourbons, toch over Napoleon alleen maar kon spreken als over de „overweldiger" had dit aspect in zijn horoscoop. Het is bij dit ingaande aspect, waarbij na de 359ste graad weer 0 graden komt, alsof ook alles letterlijk tot nul wordt gereduceerd.

De *uitgaande goede aspecten* wijzen op personen, die op gepaste wijze de Jupiterale krachten aanwenden om omkeringen, bekeringen, dan wel crises teweeg te brengen. De min of meer hypnotische invloed, die van hen uitgaat is werkelijk ten goede en wekt dus ook geen verkeerde reacties op. Zij zijn zeer gerespecteerde leiders van religieuze of van sociale bewegingen en buitengewoon gewaardeerde propagandisten. Indien zij Jupiter gebruiken om te herstellen of te genezen, zijn zij de doctoren, die met hypnose werken — ook al zijn ze verder in gene dele hypnotiseurs. Zij bewerken in zekere zin revoluties bij degenen, die naar hen luisteren, op een joviale manier, door een gemoedelijke filosofie en zo werken ze inderdaad zeer verheffend, al blijft dit nog altijd meer in religieuze of ethische richting, komt het nog niet aan „geestelijk" toe. Alle uitgaande aspecten geven kuddegevoel (Jup.) meerderheidsgevoel en leiden tot herderlijke gevoelens. Hier vinden wij in waarheid de goede herder.

Het *uitgaande vierkant* is in het psyche-zelf: het conflict tussen aanpassing (Jupiter) en overheersing, omkering, revolutie, enz. (Pluton). Het is een strijdaspect en wordt als zodanig uitgevochten met en tegen andersdenkenden. Hier zijn dus de grote strijders, voor godsdienstige of sociale omkeringen, de strijders dan met het woord, met het beginsel. Anders dan de mentale vechtjassen van Pluton vierkant Vulcanus —vechten zij met de kracht van het „geloof" en met Gods woord of het woord van Marx, al naar het uitkomt. In hun propaganda zit iets overdonderend. Ze treffen diep en bewerken bekeringen, die aan het wonderdadige grenzen. Ook zijn zij de echte hypnotiseurs, die er een eer in stellen, hun patiënten onder beheersing te krijgen en hun wil aan de zieken op te leggen. Maar omdat het een conflictaspect is, weten zij van geen ophouden en daardoor raakt de wil van de patiënt vaak in een dusdanige gebondenheid, dat deze soms jaren lang absoluut afhankelijk blijft van zijn redder.

In andere zin zijn zij de propagandisten in grote stijl, die door één spreekbeurt massa's bekeerlingen fokken. Maar zoals het dan altijd gaat: deze dwang wekt een reactie en de nieuwe leden veroorzaken door hun massatoetreding grote moeilijkheden, om na korte tijd weer te bedanken, dus zich weer om te keren. Bij een laag niveau krijgen we de opruier, die met als tekst: „laten ze het geld daar halen, waar het is", alle straatrelletjes inleidt, en zijn volgelingen loslaat op winkelruiten of — wat nog vaker het geval is: op de redactiegebouwen van dagbladen der tegenpartij, op tempels of vergaderlokalen der andersdenkenden.

De *oppositie* gaat als steeds vergezeld van de twijfel en kan dan weer leiden tot verwerping van alle propaganda (indien het accent ligt op Pluton) dan wel tot een zeer heftig willen overtuigen, indien het accent ligt op Jupiter. Daar dit niet het echte strijdaspect is, volgt hier het opdringen van overtuiging op meer betogende wijze, door uitleggen en weerleggen, men

zou zeggen op de wijze van het academische debat, zonder de hartstocht van het „willen winnen", indien Pluton onmiskenbaar de sterkere is. Daar echter de huidige ontwikkeling der mensheid nog steeds toont de overheersing van de instinctieve ziel, ligt het accent veelal juist op Jupiter en dan volgt het separatisme: afscheiding van de kudde en zelf herder worden.

Bij alle conflictaspecten is de opgewekte reactie groot en de tegenactie in verhouding daarmee. Zij hebben dus altijd moeite, zich als herders te handhaven en komen vaak meer tegenover hun volgelingen te staan, dan er middenin. Bij meerdere afflictie: de vos, die de passie preekt.

Het *ingaande vierkant* vertoont ook hier zijn karakter van smart, naast innerlijke strijd. De opgave is thans, zich los te maken van het verlangen naar religieus overwicht. Dit gaat niet op de wijze van de ingaande conjunctie, dus door volledige ondergang, algehele liquidatie, maar nu onder voortdurende strijd. Dit is de mens, die blijft strijden voor principes, die hun bloeitijd gehad hebben, maar niet voldoende vrucht hebben gedragen, om ze verjongd te kunnen verder dragen. Dit is het resultaat, wanneer dit aspect geleid heeft tot „herderschip". Indien de geborene echter verder meer kuddedier is dan herder, zo leidt het tot afval van de vroegere leider. Zij zijn degenen, die door de personen met het *uitgaande vierkant* worden bekeerd, maar de spanning niet kunnen volhouden en dan erover klagen, dat die leiders veranderen(wat natuurlijk ook het geval is, maar waarover men niet klagen mag). Hun hangen aan de herder doet hen te feller verdriet hebben bij de breuk, die onherroepelijk volgt, en die zij niet kunnen voorkomen.

De *ingaande goede aspecten* vindt men bij hen, die profiteren van goede herders, of in ieder geval weten te profiteren van alle goeds, dat bij een herder te vinden is. Zij hebben geen neiging, een leider door dik en dun te volgen, noch ook elk woord zonder meer te geloven, zonder zich aan de ethische of sociale voorschriften vast te houden. Maar daar tegenover zullen zij ook de herder niet verguizen, als die de tegenslagen en reacties krijgt van zijn conflicten. Zij voelen zich in het bijzonder aangetrokken tot die bewegingen en die leiders, van welke de minste openlijke propaganda uitgaat. Dit is een stand, die leidt tot een gezonden groei en die aanpassing geeft aan nieuwe beginselen en inzichten, maar met geleidelijkheid van omkering en bekering.

HOOFDSTUK VII.

ZIJN EN SCHIJN

ASPECTEN VAN APOLLO.

APOLLO – URANOS ASPECTEN.

De eigenschappen door Ap. aangegeven, reeds aangeduid in de Wet van Zeven zijn o.a.: het gevoel van centraliteit, van innerlijke waarde en waardigheid, van trots en fierheid, en vooral ook van autocratie. Wanneer Uranos zich nu bij deze gevoelens voegt, krijgen wij, dat ze als het ware tot een hogere macht worden verheven. En het hangt geheel van het niveau van de geborene af, of hij door deze verhoogde centraliteit wordt tot een lastig potentaatje, een haantje op zijn eigen erf, wiens zelfoverschatting slechts de lachlust opwekt van wie hem hoort of bezig ziet, dan wel tot een vèr-uitstralend middelpunt dat voor velen is als een baken op zee.

Bij de *uitgaande conjunctie* weet men eigenlijk nog niet, dat men het vermogen in zich heeft zich zelf te overtreffen en weet men evenmin, hoeveel men voor anderen betekent. Onbewust is men meer dan een doorsneemens en zoals steeds hangt het van de aspecten dezer 6 af in welke zin, ten goede of ten kwade, deze grotere centraliteit zal uitwerken. Daar Ap. het fundamentele in het karakter aangeeft, komt op de duur elk Ap.-aspect tot zijn recht. Het is een merkwaardig samengaan van autocratie en democratie, waarbij toch onbewust het streven bestaat om zelf het centrale punt te blijven. Aansluiting bij een bestaande vorm van broederschap is zo goed als niet te verwachten. Liever begint de geborene een eigen broederschap, waarin ieder welkom is, die langs de zelfde lijnen wil werken als hij.

De *uitgaande harmonische aspecten*. Het accent ligt hier aan de buitenzijde, dus in het werkelijk vormen van Uranos-dingen, d.i. van federaties, bonden, coöperaties, en dergelijke en dit op een wijze, waarbij de autonomie op één of meer belangrijke punten wordt vastgelegd. Bij hem is de neiging wel aanwezig om zich bij reeds bestaande broederschappen aan te sluiten en hij heeft ook niet het uitgesproken verlangen hierin een heersende rol te spelen. Hij heeft het vermogen, zeer vlot zich te bewegen in alle kringen der maatschappij en te genieten van een algemene populariteit, omdat hij afkerig is van persoonlijke hulde en eerbetoon, die door hem beschouwd worden als niet ter zake dienend. Zijn innerlijke aard is humanistisch.

Het *uitgaande vierkant*. Nu liggen de Autocraat en de Democraat in de mens overhoop. Het is een strijdaspect en daar Uranos de langzamere is, moet deze als weerstand worden aangepakt. Het accent ligt nog steeds aan de buitenkant en hij heeft de behoefte zijn gehele innerlijke waardigheid aan te wenden in de strijd voor democratie, federatie, broederschap, enz. Indien Ap. het sterkst is, wordt hij door zijn eigen autocratie bedrogen en vecht hij meer tegen bestaande clubs of samenlevingen, al gaat dit ook onder het mom van hervorming of vernieuwing. Hij is dan in elke vereniging een lastig element, omdat hij de besluiten van de meerderheid onder protest naast zich neer legt. Is Ur. sterker, zo heeft hij de neiging zijn eigen waardigheid en centraliteit te laten opgaan in de federaties of coöperaties, die hij onder strijd moet doen ontstaan. Ook hij behoort in verenigingen niet onder de gemakkelijke leden, omdat

hij steeds aanspoort tot kijken naar anderen. Als compensatie daarvoor legt hij zich dikwijls te gemakkelijk bij de besluiten van de meerderheid neer, zelfs al is hij het in zijn hart er volkomen oneens mee.

Ook hier gewoonlijk een zekere populariteit, maar vooral bij een beetje vrijgevochten types. Correcte autoriteiten, degelijke ouderwetse mensen weten niet wat ze met hem beginnen moeten, vinden hem minstens lastig, meestal zelfs verderfelijk voor hun systeem. Vaak deugt hij weinig voor het uitoefenen van gezag, omdat hij dit liever uit handen geeft. Zijn leus is: ieder zijn eigen verantwoordelijkheid en niet één voor allen.

De *oppositie*. Thans zijn de autocraat en de democraat ieder aan een kant aan het trekken. Er is twijfel, of werkelijk democratie nu wel zo belangrijk is. Indien Ur. sterker is wordt deze vraag bevestigend beantwoord en dat niet alleen, maar de autocratie wordt verdrongen en de kracht, daarin opgesloten, komt als overcompensatie aan Uranos ten goede. Is Ap. sterker, dan vindt het omgekeerde plaats en wordt alle Ur.-gedoe sterk afgewezen. Daar wij hier hebben het moment, waarop het accent verlegd wordt van buiten naar binnen en dus verinnerlijking begint, is het geen wonder dat wij deze stand aantreffen bij leiders van geestelijke bewegingen die werkelijk deze algehele omkeer naar het geestelijke beogen.

Niet alleen overtreffen zij zich zelf, zij induceren het streven hiertoe ook bij degenen, die met hen omgaan. Wie er tegen kan zo opgejaagd te worden, maakt onder hun leiding grote vorderingen, wie er niet tegen kan, leeft boven zijn geestelijke stand en bezuurt dat op de een of andere wijze.

Dit aspect geeft tijdelijk grote populariteit, bij de hogere standen indien Ap. het wint, bij de lagere standen indien Ur. het sterkst is. Zijn eigen stand heeft natuurlijk hiermede niets te maken. Op de duur echter maakt hij het niemand naar de zin, tenzij bij een ☍, die goed opgelost wordt, als beide kanten gebruikt worden.

De *ingaande harmonische aspecten*. Thans ligt het accent aan de binnenkant en deze personen zijn het, die het meest profiteren van geestelijke bewegingen, waar flink wat kracht achter zit. Onder geestelijke verenigingen moeten ook verstaan worden verenigingen op 't gebied van coöperatie, federatie, bonden, enz., die niet zo zeer door hen worden opgericht, dan wel hun voordeel of steun verzekeren. Ze hebben een groot sociaal aanpassingsvermogen en zijn in alle soorten verenigingen graag geziene leden, omdat hun gevoelens van broederschap boven alle verdenking verheven zijn. Wanneer er, zoals men dat noemt, aan de vereniging geschud wordt, weten zij zonder moeite hun houding te bepalen. Zij zijn de ware democraten, voor wie de rechten van anderen even heilig zijn als hun eigen rechten. Wanneer hun geestelijk niveau nog laag is, hebben zij toch reeds een sterk ontwikkeld gevoel van kameraadschap en doen zij gaarne op enigerlei wijze aan sociaal werk mee.

Het *ingaande vierkant*. Bij dit smartaspect moet de gehechtheid aan broederschap en democratie worden losgelaten. Dit zijn dus zij, die in verenigingen worden teleurgesteld. Zij worden werkelijk of vermeend niet op hun juiste waarde geschat en vinden dan, dat het met de broederschap maar dunnetjes gesteld is. Zij klagen over en strijden tegen wat zij noemen de geest van autocratie of dictatuur, welke zij bespeuren of menen te bespeuren in het bestuur van hun vereniging of bond. Dikwijls ook zijn zij zelf bestuurslid, maar doen dan

overdreven democratisch, en maken daarbij de gewone fouten van te veel aandacht te schenken aan de meningen van hen, die niet op de hoogte zijn of het streven naar federatieve uitbreidingen, alvorens de eigen beweging behoorlijk is geconsolideerd. Zij moeten eigenlijk leren, meer op zich zelf te vertrouwen dan op de steun van de massa. Het is een van de allermoeilijkste aspecten, omdat broederschap op zich zelf natuurlijk goed is.

Zij zijn het, die door geestelijke leiders sterk worden opgevoerd, zich niet op dat hoge niveau kunnen handhaven en dan onder veel klachten na enige jaren de beweging verlaten, om elders hetzelfde spelletje te herhalen.

De *ingaande conjunctie*. Mensen met dit aspect zijn zelden in staat zich zelf te blijven. Zij zoeken eigenlijk altijd geestelijke steun bij anderen, maar de omstandigheden ontnemen hun telkens de gelegenheid hiervan te profiteren. Wanneer zij iemand vinden aan wien zij zich hechten voor hun geestelijke leiding, dan vindt die gewoonlijk weldra elders een emplooi of zij zelf verhuizen naar een andere plaats. Zij komen altijd net te laat of althans zo laat, dat het rechte voordeel voor hen verloren gaat. Indien zij toetreden tot een vereniging, zo zijn de bijeenkomsten op dagen, dat zij verhinderd zijn en aldus worden zij door de omstandigheden gedwongen, geheel op hun eigen middelpunt terug te vallen.

APOLLO - SATURNUS ASPECTEN.

Apollo en Saturnus zijn beide wilsaspecten (zie Wet van Zeven in liet 1e Deel), beide *middelpunten*, tegenpolen van elkaar en vormen dus samen de derde lijn van spanning, de derde echte spanning. Hier is het de spanning tussen de convergerende kracht van Saturnus en de divergerende kracht van Apollo.

Wij weten dat de veelheid en veelsoortigheid van lichamelijke of zintuigelijke indrukken, door het 'ik' tot een eenheid worden geconvergeerd. Dat deze eenheid kan zetelen op het fysiek gebied, op het gevoels-, op het denkgebied, dan wel nog hoger. Er is de mens een vermogen, dergelijke ikjes te doen ontstaan, een z.g. ik-makend vermogen, waarin de werking van Saturnus wel het best uitkomt.

Het middelpuntige, het 'ik', het „zijn", heeft een geheel apart karakter. Wie een geboren pianist is, weet tegelijk, hoe hij een bepaalde passage spelen moet, en doet het vanzelf goed. Een geboren vorst gedraagt zich onder alle omstandigheden als vorst en hoeft niet eerst een handleiding te bestuderen: „Hoe moet ik mij als vorst gedragen?" Een mens van studie weet zich na enige tijd aardig te redden. Maar een mens van handeling, die probeert vorst te spelen, faalt hopeloos. De aspecten tussen Apollo en Saturnus hebben dus allemaal te maken met het bewustzijn en geven vereenzelvigen in het „zijn", in het bewustzijn.

Bij de *uitgaande conjunctie* spreekt Apollo veelal het sterkst, is er een overgroot gevoel van eigenwaarde, maar thans gefocust in Saturnus, in het kleine 'ik'. Men verwacht onbewust eerbied, eerbetoon, ontzag van zijn omgeving en regeert (Ap.) met loden (Sat.) druk, door ongeremde (Sat. zwakker) heerszucht (Ap.). Want de proeven van Mad. L. Kollisko (Sternewirkung auf Erdenstoffen) hebben aangetoond dat bij een conjunctie van deze beide planeten de kristalliserende, vormgevende kracht van Sat. zeer wordt verminderd. Als de idee „begrensdheid" wegvalt, ontstaat grootheidswaan, ten gevolge van het uitstralend vermogen

der tegenpool. In dit allereerste stadium is het voor de geborene zelf onbewust, maar voor zijn omgeving even duidelijk voelbaar, als wanneer het bewust was. Wij hebben al meer opgemerkt, dat Saturnusaspecten neiging geven tot het uitoefenen van uiterlijk gezag. B.v.

met Jupiter:	uiterlijk geestelijk gezag.
met Mars:	uiterlijk militair gezag.
met Venus:	uiterlijk gezag in de liefde, op kunstgebied.
met Vulcanus:	uiterlijk verstandelijk gezag, gezag in de handel.
met Maan:	moederlijk gezag naar buiten, gezag over het volk.
met Apollo:	vaderlijk gezag naar buiten, gezag over hoger geplaatsten.

De *uitgaande harmonische aspecten*. De geboren autoriteiten of gezagdragers. Innerlijk (Ap.) en uiterlijk (Sat.) gezag gaan samen, men houdt in zijn hart (Ap.) van verantwoordelijkheid (Sat.) en neemt deze met ernst, degelijkheid en waardigheid op zich. Men voelt zijn grenzen en zal niet iets op zich nemen, wat men niet meent aan te kunnen. De uitoefening van gezag-naar-buiten staat op de voorgrond en wordt nagestreefd echt om het genot hieraan verbonden. Morele angst kent men niet, al is men misschien lang geen held op fysiek gebied, en bang voor een hond, een muis of een spin. Wat men belooft komt men na met een juist gevoel van plicht. De betrouwbare in deze wereld. Het lichaam wordt gevoeld als een werktuig voor de geest en wordt goed verzorgd, zonder het overmatig in te spannen, noch het in lediggang te laten „verroesten".

Het *uitgaande vierkant*. Nu ziet men zich voor de taak geplaatst, het lichaam te voelen als weerstand, men moet leren zijn grenzen te bepalen. Het lichaam begint zich een beetje op te dringen. De geest houdt er in zijn projecten niet genoeg rekening mee, botst er dus telkens tegenop. Men moet het lichaam dus leren beheersen. Zoals men ook leren moet, uiterlijk gezag niet alleen te *dragen*, maar evenzeer uit te oefenen. De beheersing van het lichaam is een vraagstuk op zichzelf, dat vaak aldus wordt opgevat, hoe maak ik het lichaam willoos, een slaaf. Bij deze opvatting gaan onthouding, ascese, e.d. een hoofdrol spelen. Het weinig begerenswaardig eindpunt in deze richting is de fakir op zijn bed van spijkers, of iets van die aard. Daar èn Saturnus èn Apollo wilsaspecten zijn, wordt de wil éénzijdig ontwikkeld bij deze conflicten of als de weerstand te groot is gaat de wilskracht in hoge mate teloor.

Bij de *oppositie* is de twijfel: moet uiterlijk gezag nu werkelijk zo zwaar tellen? Is innerlijk gezag niet beter? Men ontmoet dan personen, die wel in een uiterlijke gezagspositie boven hem gesteld zijn, maar die blijken niet werkelijk de meerderen te zijn. De opgave is nu, die superieuren rustig als zodanig te erkennen, maar in te zien, waar hun grens is en hen binnen die grenzen te handhaven. Alle conflictaspecten (maar dit in het bijzonder) maken het moeilijk uiterlijk gezag van anderen te erkennen, of innerlijk gezag te herkennen. In gezagskwesties heeft men vaak moeite, door een verkeerde dosering van de hoeveelheid uiterlijk gezag, welke moet worden aangewend. Hoe minder men een beroep doet op zijn rang of titel, hoe beter men slaagt. Meestal voelt men dat onbewust.

De *ingaande harmonische aspecten*. Thans begint men steeds meer bewust te voelen, dat het vermogen om gezag uit te oefenen meer waard is dan de verenigde buigingen van duizend slaven. Bij de uitgaande aspecten is er een gevoel van glorie, wanneer men zijn gezag

bevestigd ziet. Bij de ingaande aspecten verdwijnt dat gevoel en vooral het ingaande sextiel kan gezag opnemen en neerleggen zonder enige wrok of uitgelatenheid. Wanneer iemand met dit aspect zegt: „als je denkt, dat je 't beter kunt, moet je 't gezag maar overnemen", zo meent hij dat. Zulks in tegenstelling met het *ingaande vierkant*, dat erbij denkt en doet: „maar je kunt het niet beter!"

Ook hier de geboren autoriteit, maar thans met het accent naar binnen, dus realiserend, welke waarde een trouw nakomen van uiterlijke verplichtingen heeft voor de stabiliteit van het ik-besef. Niet meer in de eerste plaats, welke het heeft voor het ordelijk verloop der dingen.

Het *ingaande vierkant* is een geducht smartaspect want men moet hierbij werkelijk leren afstand te doen van de gehechtheid aan uiterlijk gezag. Hierbij komt men vaak in de positie, dat men in rang of stand de meerdere is, maar naar kennis, beschaving of afkomst de mindere. Het spreekt vanzelf, dat het een zware opgave is, al dat innerlijke gezag bij de „minderen" te erkennen. Men voelt zich dus al spoedig gedrongen naar Saturnus te grijpen, teneinde zich te kunnen staande houden en werkt dus hevig met: „ik, als je superieur, ..."

In gezagskwesties lijdt men geweldige nederlagen, vaak na enige jaren van schijnbare onaantastbaarheid. En het is alweer iemand met een uitgaand vierkant, die in zo'n geval de beslissende stoot toedient.

Daar de kracht van Apollo afneemt en die van Saturnus vermeerdert, dringt het lichaam zich meer op en heeft men zich veel met „broeder Ezel" bezig te houden. Men voelt zich gauw „begrensd", dus moe, maar uit overcompensatie ontkent men het en poogt dan „eroverheen" te komen, wat natuurlijk faalt.

Alle conflictaspecten tussen Apollo en Saturnus hebben aanleg voor hypermoraliteit, d.w.z. zij maken zich zorgen over dingen, waarover zij zich niet bezorgd behoeven te maken. Innerlijk acht men zich gebonden aan regels of wetten (Sat.) die men uiterlijk overboord werpt. Ieder die zich krampachtig vasthoudt aan bepaalde voorschriften, aan opgelegde verplichtingen, ziet de vreugde uit zijn hart verdwijnen en begint met zelfverminking.

De *ingaande conjunctie*. Thans is de kracht van Apollo helemaal uitgewerkt en Saturnus heeft nagenoeg vrij spel. Vermoeidheid treedt geweldig gauw op, want de innerlijke spankracht (Ap.) heeft al gauw de limiet (Sat.) bereikt. Het vormelijke drukt en belemmert meer dan dat het dient. Men moet niet beproeven iets te bereiken door de uitoefening van uiterlijk gezag, maar hiervan geheel afstand doen. Men behoeft geen huis vol slaven te hebben om een sterk of goed of edel mens te zijn. Integendeel een gebochelde, verguisde slaaf kan innerlijk hoger staan dan zijn meester. Mits hij geen slavenziel heeft. Met deze conjunctie staat men in zijn leven onder veel druk. Eerst druk van de vader (Sat.) die het maar half goed vindt, dat men vrij en meerderjarig wordt. Daarna van superieuren en autoriteiten. In 't algemeen wordt tegenover de geborene een houding aangenomen van kleinering en achterstelling, soms verwaarlozing. „Jij vindt het toch niet erg, het komt er voor jou niet op aan", is dikwijls het excuus daarbij. Indien men daar tegen opkomt, verliest men èn gezag èn hen, over wie men het had. De bedoeling is klaarblijkelijk, dat men moet leren: zichzelf te zijn.

Psychofysiologisch ziet men conflictaspecten, tussen deze twee planeten verschillend uitwerken bij jonge Ego's en bij oudere zielen. In het eerste geval ontstaan organische gebreken, die het hele leven lang een beperking blijven. Jong sterven aan uitputting, ondervoeding, kou, enz. In het tweede geval ontstaat aanleg tot melancholie, die diep verborgen ligt opgerold als ene slang onder elke moeilijke neurose. De angst van Saturnus grijpt aan op het hart en veroorzaakt nerveuze angsttoestanden.

Daar het Vagusstelsel onder deze planeet valt, is de werking daarvan te sterk of te zwak, al naar de plaats van Sat. in de horoscoop. Is Sat. sterk, zo wordt de pols langzaam en zwak. In het omgekeerde geval jaagt het hart. De vasomotorische zenuwen sluiten de bloedbanen af, men wordt bleek, handen en voeten worden koud, het hoofd loopt leeg en men valt flauw, want de temperatuur van het bloed in het hoofd wordt zo laag, dat het Ego het houvast erop verliest. Dan moet Ap. ter hulp komen met warme kruiken of doeken, om Sat. te overwinnen. Wordt Sat. geheel baas (in melancholie) zo wordt de angst steeds groter, tot men uit angst voor de angst sterft.

APOLLO - POSEIDON ASPECTEN.

Nu wij de aspecten met Uranos hebben bekeken, willen wij beproeven op soortgelijke wijze iets te zeggen over de aspecten met Poseidon. Dit is vooral noodzakelijk, omdat daarover nog zo weinig gefundeerd gezegd is. Jaren en jaren lang is Poseidon de planeet geweest, waarop de last geschoven werd van alles wat geheimzinnig, onverklaarbaar was. Alles, wat aan fenomena kwam opduiken uit de toverdoos van de ziel, werd gelijkelijk verdeeld over Uranos en Poseidon — zo vlotweg op de gis, op het gevoel af. Dit behoeft nu niet meer zo te zijn. Door meerdere differentiatie van de zielenkrachten is ons inzicht gerijpt en kunnen deze beide planeten de hun toekomende positie krijgen.

Wanneer ik nog eens terugval op het hoofdstuk over de mysterieplaneten in het eerste deel, dan is dat alleen omdat daarin die planeten in hun onderling verband geschetst zijn. Een dergelijk verband moet aan elke beschouwing ten grondslag liggen of alle beschouwingen over Poseidon die een onderdeel der mysterieplaneten is, komen in de lucht hangen. Onder verwijzing dus naar dit hoofdstuk, waarin het „waarom" gegeven wordt van de eigenschappen, aan Poseidon toegeschreven, herhalen wij even, dat hij staat voor de grote denkkracht, die in het Oosten Gnani-Shakti genoemd wordt, waarvan de uitingen zijn: psychoscopie, hallucinatie, evengoed als herinnering. Het vermogen dus, om alle dingen uit het verleden weer op te halen. Voor zoverre het verleden, als in een spiegel de gebeurtenissen van de toekomst bevat, zonder de houding daar tegenover aan te nemen, heeft Poseidon 66k te maken met het toekomstige, zoals dikwijls blijkt uit de voorspellingen van kaartlegsters, helderziende mediums en dergelijke profeten en vooral profetessen. Poseidon is een langzame planeet en dus in bijna alle gevallen „weerstand" tegenover de planeet, waarmede hij een aspect maakt. Wanneer wij deze mysterieuze planeet zien als de bewaarder van alle „talkies", in ons eigen bestaan, of in dat van een ander opgenomen (zie Urania, Dec. 1931) dan geeft, elke aspecterende planeet aan, welke eigenschap in ons pogen zal, zich geheel of gedeeltelijk meester te maken van de herinnering. De herinnering kan een grote steun zijn, n.l. in die gevallen, waarin een juiste herinnering een snel herkennen bevordert en dus een opnieuw uitzoeken bespaart. Dit is in 't algemeen het geval bij de goede Poseidoniaanse

aspecten. Bij de conflictaspecten werkt de herinnering storend door er emotie in te brengen, door het opwekken van verwachtingen, door herhaling van afkeer, en zulke „trucs" meer. De objectiviteit van de waarneming lijdt er ernstig door. Het is meer dan een oppervlakkige vergelijking, dat de herinnering het verleden doet herleven met de snelheid van een afgedraaide film. En de consequenties, daaraan verbonden, moeten wij realiseren. Het is bekend, dat het oog een filmplaatje, dat op het doek voorbijgaat, onmogelijk in zijn geheel kan waarnemen en dat het bewustzijn dus, van de gehele voorstelling, slechts een klein gedeelte verwerkt. Slechts een deel van elk plaatje wordt door ons gefocust en de rest blijft vaag. Zo wordt ook in een herinneringsbeeld slechts een deel gefocust en vervaagt de rest. Bewijs hiervoor is te vinden in de zeer uiteenlopende verhalen die men, zeg na enkele maanden, krijgt van personen, die eenzelfde gebeurtenis meemaakten. Het is dan ook een feit, dat heel veel Poseidonaspecten zich kenmerken door vaagheid van détail, gemis aan vaste omlijning een en ander in tegenstelling met de Saturnusaspecten, die streven naar vastheid en wèlbepaaldheid geven.

Apollo - het potentialiteitsaspect aan de geestkant treedt hier in verbinding met de grote denkkracht, met de herinnering, gaat werken in- en met de herinnering.

Apollo *conjunct Poseidon uitgaand*. Hier moet de herinnering aangevat worden; deze mensen moeten leren zich te herinneren, dat ze een 'ik' zijn; ze moeten telkens zich te binnen roepen (Poseidon) dat ze een zekere innerlijke waardigheid hebben (Apollo) en dat die op de een of andere wijze (Apollo in teken !) en in deze of gene omstandigheid (Apollo in sector !) moet worden getoond.

Juist omdat zij dit nog moeten *ontwikkelen* en zich daarvan niet bewust zijn, vertonen zij naar buiten een soort schuchterheid, die doet denken aan minderwaardigheid, maar die het niet is, indien deze conjunctie geen verdere conflicten vertoont. Traditioneel wordt aan Poseidon ook medelijden toebedeeld. Wij moeten dat nog wel even onder de loupe nemen. Psychometrie is het vermogen, om waar te nemen, wat in de aura van mensen of dingen is opgeschreven. Een werkzame Poseidon doet dus spoedig voelen, welke emoties in de ziel van een ander leven en dit op de wijze van het mede-ervaren. Dan wordt Poseidon tot het Parsifalbeginsel in de mens: durch Mitleid wissend. Zo is het geen wonder dat personen, met deze conjunctie in de horoscoop vaak zonder dat ze 't zelf weten, aanvoelen hoe een ander is en tevens door het mededelen in diens smart, die smart lichter maken om te dragen. Zo bedoelen wij dus het medelijden van Poseidon en dat is heel anders dan het larmoyante medelijden, mee-gillen, van de sociale Jupitermens, van de onontwikkelde met zijn kudde-instinct.

Apollo conjunct Poseidon ingaand moet leren afstand doen van de herinnering, van die voortdurende zelfspiegeling, dat almaar herhalen van eigen-ik-belangrijkheid. Zij hebben een te sterk gevoel van waardigheid en lopen veel gevaar, ijdel te worden. Indien zij niet zelf hun gevoeligheid hiervoor wegwerken, wordt hun belangrijkheid huns ondanks geliquideerd. Zij wekken in hun verlies aan belangrijkheid medelijden op, wijzen dit met groot gebaar van de hand, maar voelen zich innerlijk diep gekrenkt. Het is een stand waarbij men vaak een tijdlang zeer bekend, misschien beroemd is, maar waarbij men tenslotte uit de herinnering van de mensen geschrapt wordt en na jaren van miskenning totaal vergeten sterft. De sterke fixatie

van het ik, die een gevolg is van deze stand (die een gevolg is van de eeuwige zelfweerspiegeling) geeft een dusdanige centraliteit, dat mensen met deze stand (mits niet in slecht verband met 6 en 8) grote kans hebben op een lang leven.

De *uitgaande goede aspecten* Apollo- Poseidon. Personen met dit aspect vertonen het medelijdende (Poseidon) hart (Apollo), dat in hoogste zin is: de mystieke herinnering (Poseidon) aan de oorspronkelijke eenheid van geest (Apollo). Dikwijls volstaan zij met de gevoeligheid alleen. Meestal echter doen zij prachtige daden van offering, die zij eenvoudig niet nalaten kunnen. Zij voelen precies wat iemand nodig heeft en weten ook, wanneer zij met hun gaven moeten komen. Hoewel zij hun centraal Ik-besef (Apollo) nooit uit de herinnering verliezen, mist dit toch de scherpte van omlijning, die zo vaak „afscheiding" betekent. Zij kunnen hun uitgebreider eenheidsbesef op anderen projecteren en zijn daardoor in staat, het peil van hun omgeving ongemerkt op te voeren. Hun grootste waarde ligt wel in hun vermogen tot het doen ophouden van smart bij anderen. Gedeelde smart is halve smart. Hun aandeel in het leed der wereld nemen zij gaarne op zich. Zo brengen zij op hun wijze verlichting van last en verheffing van de belaste. Tenslotte geeft het meer neiging om te gaan langs de paden der mystiek, met de daarbij behorende overgave, dan langs die van het occultisme, met het scherpe bewustzijn en de harde training.

De *uitgaande conflictaspecten*. Ook hier bestaat de neiging tot offering, inaar thans als conflict. Deze personen worden telkens gesteld voor moeilijke problemen in dit opzicht. Zij hebben de neiging om verkeerde offers te brengen, d.w.z. zij komen met een verkeerde gave, of op een verkeerde tijd, of in een verkeerde omstandigheid. Zij gebruiken hun centraliteit (Apollo) om medelijden en offering te forceren. Zij verlangen innerlijk buitengewoon sterk naar eenheidsbeleving en worden van binnen uit met geweld de kant van her mysticisme opgestuurd. Zoals altijd bij dit soort aspecten, is de ijver omgekeerd evenredig aan het werkelijke weten. Daardoor geraken zij vaak in verwarrende en verbijsterende omstandigheden. Het geheimzinnige trekt hen, er ontstaat overdreven belangstelling voor het exotische, die beslist gevaarlijk is, wanneer niet elders in de horoscoop een goed tegenwicht aanwezig is. Daar ook hier de vaste omlijning van het centraliteitsprincipe ontbreekt, loopt dit gevaar te vervagen. Dan raakt men het houvast op zichzelf kwijt en waant zich minderwaardig. Bij overcompensatie van deze waan ontstaan anarchistische of nihilistische tendensen. Behalve de waarde van de eigen individualiteit (Apollo) ontkent men al het andere. De strijd, altijd inherent aan het conflictaspect, wordt een strijd tegen schimmen, veelal tegen hersenschimmen.

De *ingaande goede aspecten*. Personen met deze aspecten profiteren van herinneringen, van medelijden, hun smart wordt gelenigd, hun moeilijkheden worden opgelost. Zij vinden altijd anderen, die bereid zijn voor hen in de bres te springen, die alles voor hen over hebben en hen daarmee het Leven verlichten. Zij zijn zeer vatbaar voor inspiratie d.w.z. zij kunnen gemakkelijk tot een hoger geestelijk niveau worden opgevoerd. In hun omgeving zijn dan ook altijd mensen, die hen boven zichzelf uit brengen. Ook hun gevoel van centraliteit is niet scherp omlijnd, maar zij kunnen zich gerust laten gaan, want dan beleven zij hun hoogste ogenblikken. Voor hen is de mystieke weg niet moeilijk. Zij gaan die bijna vanzelf. En zoals steeds bij goede aspecten, her ontbreekt nooit aan goede leiding, zodat zij ook werkelijk veilig

kunnen gaan. Indien zij nog individualisten zijn, is het niet door, maar ondanks deze stand. Zij hebben de neiging zichzelf te onderschatten maar deze te lage taxatie wordt door hun omgeving gecorrigeerd.

De *ingaande conflict-aspecten*. Bij deze aspecten moet afstand worden gedaan van de binding, die uitgaat van de herinnering. Hoezeer aan de ene kant herinnering noodzakelijk is, omdat er anders geen groei van bewustzijn mogelijk was, zo is toch aan de andere kant het hechten aan het verleden en het voortdurend opnieuw vertonen, van wat geweest is een belemmering voor bevrijding. Deze mensen hebben dus vele dierbare herinneringen, herinneringen aan hun eigen waarde (Apollo), maar zij moeten daarvan afstand doen. In hoogste instantie maakt dit aspect het gemakkelijk, de individualiteit (Apollo) te offeren (Poseidon). Meestal echter is men zo ver nog niet en verzet men zich tegen afstand doen (Poseidon) van wat men eigen centraliteit (Apollo) noemt. Natuurlijk wordt dan dit Apolloachtige uit de hand geslagen, raakt hij het tegen zijn zin kwijt en verliest hij dus zijn eer (Apollo), zijn eergevoel, omgang met hogeren, kortom alles wat van het leven glans verleent. Dan ontstaat daaruit de grote innerlijke gedruktheid, die de mens in eigen ogen tot een nietswaardige maakt, wordt dit aspect de grondslag voor een hellend vlak waarlangs de geborene gemakkelijk omlaag glijdt. Deze rutschbaan eindigt in het moeras van de decadentie en kan leiden zowel tot geestelijke, morele, sociale of financiële ondergang. Wie dit aspect heeft, moet uitermate voorzichtig zijn, dat het licht, waaraan hij zijn leiding toevertrouwt niet een dwaallicht is. Hij wordt meestal het slachtoffer (Poseidon), van hen, die Apollo-Poseidon uitgaand in conflict hebben.

APOLLO - PLUTON ASPECTEN.

Verband tussen het wilspasect aan de geestkant en de geestkracht. Bij de conjunctie hangt alles af van stand in sector en aspecten met andere planeten. Bij de *uitgaande conjunctie* is er nog geen bewustheid van de aanwezige wilskracht en dus nog geen begeerte, er gebruik van te maken. Door een progressie worden zij soms ineens in omstandigheden gebracht, waar veel wilskracht nodig is en dan verbazen zij zich niet weinig over hun eigen innerlijke kracht, hetzij die dan positief of negatief is uitgeoefend. Prachtig is deze stand, vallend in negatief teken en negatieve sector door *Dickens* uitgebeeld in juffrouw Pross, in haar strijd tegen Madame Defarge, die een geafflicteerde Apollo-Pluton (uitgaand vierkant) heeft in positief teken en positieve sector. Monsieur Defarge heeft Apollo-Pluton oppositie in negatief teken en positieve sector, terwijl de vierde stand van Pluton (zonder Apolloaspect) dus in positief teken en negatieve sector gevonden wordt bij Evremonde. Deze personen komen alle voor in zijn boek: *Londen en Parijs*.

De *ingaande conjunctie* ziet zich voor te zware opgaven geplaatst en moet bewust afstand doen van het uitoefenen van zijn wilskracht of ontmoet personen, die geestkrachtiger zijn dan hij en dan schiet hij te kort. Hij is als de accu, die bijna is leeggelopen, terwijl de eersten zijn als de pas geladen accu, die (tenzij de conjunctie andere aspecten heeft !) nog nergens aan vastgeschakeld is. Personen met dit aspect moeten helemaal afstand doen van de idee overheersen met centraliteit, want dit is de uiteindelijke liquidatie. En wie met dit aspect in de horoscoop het zou willen proberen, die zal worden gemaakt tot slaaf, tot geheel onderhorige en dit wel voor zólang, tot de innerlijke realisatie er is en hij met Esopus en

Epictetus zeggen kan, dat de slaaf in ketenen een even vrij man is als de meest-absolute alleenheerser.

Indien door andere aspecten de onderwerpings-wil niet aanwezig is (een en ander bevorderd door deze conjunctie in positief teken en negatieve sector !) dan zijn de uiterlijke gevolgen fataal. Bij alle Apollo-Pluton-aspecten is de Apollo natuurlijk de snellere en geeft dus de functie aan of het gebruik, dat er gemaakt wordt van de Plutonische kracht zoals wij reeds vroeger gezien hebben in deze aspectenreeks.

Apollo sextiel Pluton-uitgaand. Harmonisch eigen centraliteit (Apollo) als wil aan anderen opleggen (positief) of handhaven (negatief). M.a.w. zij die dit aspect hebben, ontmoeten of krijgen te doen met mensen, die zwakker van wil zijn en zich gesteund voelen door die sterkere plutonist. De accu wordt thans gebruikt door lampjes, die weinig stroom nemen of door instrumenten die weinig vragen. Bij alle uitgaande aspecten neemt de capaciteit van de accu steeds toe, omdat er door het naar-buiten-gericht zijn, meer kracht moet worden opgeladen, dan verbruikt. Dit is het aspect van de amateurhypnotiseur, van de pretentieloze, graag gezochte aanvoerder bij expedities, die wat gevaarlijk lijken.

Apollo vierkant Pluton uitgaand. Eigen centraliteit opgestuwd door de wilskracht van Pluton, thans aangewend om slapte en willoosheid te bestrijden. Voor hen is het probleem; moet ik dwingen? Moet ik die slappelingen aanzetten tot activiteit? Moet ik ze met geweld in beweging brengen (positief) of stopzetten (negatief?) Eigenlijk is liet hier niet eens een probleem, maar eisen de omstandigheden, dat ze optreden, dat ze psychologisch heersen en overheersen. Ze komen in een kring, waar de slapheid der delen ook hen zou doen ten gronde gaan. En nu hangt het van hun eigen kracht af, of ze die weerstand overwinnen, dan wel ondergaan ! Hun centraliteit veroorzaakt hier dus de omkeringen, die ze teweeg brengen. En zoals altijd bij dergelijke vierkanten, gaat dit gepaard met conflicten, wordt hun meerderheid niet erkend en moeten zij steeds waakzaam blijven. Voor hun wil wijken de omstandigheden terug, of liever zij forceren de omstandigheden.

Apollo driehoek Pluton-uitgaand. Deze komen in een kring, die zonder reserve hun meerderheid aanvaardt en die verzoekt om te worden beheerst, aan het werk gezet, hetzij in positieve dan wel in negatieve zin. Dit zijn de mensen, aan wier wil men zich zonder morren onderwerpt, overtuigd als men is van hun ruimere bedoelingen. Het is net, of iedereen zich buigt voor hun wil en of zij dus hun doel gemakkelijk bereiken. In werkelijkheid betekent het, dat zij bewust of onbewust meeleven met de Grote Wil en daar nergens reactie opwekken. Men bedenke, dat dit in kleinere of grotere kring geschieden kan ! —Zij missen elke neiging tot forceren. Hun juk is licht.

Apollo oppositie Pluton. Dit is de echte probleemstelling, of liever, hier is het probleem een bewust verschijnsel. Hier geven de omstandigheden niet meer de duidelijke aanwijzing, maar moet de geborene zich afvragen, wat hij doen moet: centraal blijven (Apollo) of met de wil naar buiten komen (Pluton). Hier is de twijfel aan eigen meerderheid, die leidt tot pogingen, om een compromis te vinden. Op de duur is dit zelden houdbaar en zoals wij reeds zagen dan wordt er veelal gekozen tussen beide polen en of de centraliteit gaat teloor in de poging het onmogelijke te willen , of de kracht gaat verloren in de angst voor verlies der centraliteit. In

het eerste geval zijn zij uitermate revolutionair, met de neiging om altijd en overal omver te werpen, onderste boven te halen, indien Pluton in teken en sector positief staat. In het tweede geval zijn zij bang voor elke nieuwigheid, elke omkering, elk onderste boven halen en verzetten zij zich er met alle macht tegen, indien Pluton in een negatieve sector en negatief teken staat. En zo verder uit te werken, aan de hand van het gegeven schema uit de aanvang van dit boek.

Apollo driehoek Pluton-ingaand. Terwijl bij het uitgaande aspect het accent ligt op het daarbuiten en personen, daarmede gezegend, hun aandacht dus volkomen gericht hebben op de kring, waarin zij als heerser worden vereerd, hebben mensen met dit aspect meer de aandacht naar binnen gericht, profiteren zij van goed geordende omstandigheden, om daarin hun „wilskracht" te tonen. Ook hier weer een kring van volgers, die zonder tegenspraak de overheersing van de plutonist aanvaarden, maar deze behoeft zelf weinig te doen, om toch succes te hebben. B.v. indien hij muzikaal is, krijgt hij de gelegenheid goede orkesten te leiden, die bovendien stukken spelen, welke zij machtig zijn, zodat het orkest eigenlijk de dirigent meeneemt en uit die dirigent haalt, wat hij er zèlf niet uitgehaald zou hebben. Daar dergelijke driehoekbezitters dan bovendien nog goed de smaak van het publiek kennen, hebben ze gewoonlijk een wèlverdiend succes, dat zij echter in alle bescheidenheid aanvaarden. Dit nu kan worden getransponeerd naar alle andere gebieden van wilsoverdracht.

Apollo vierkant Pluton-ingaand. Het smartaspect, dus leren wilskracht, overheersing uit de buitenwereld terug te trekken. Deze personen worden in omgevingen geplaatst, waar ze met hun kracht niet tegenop kunnen en moeten nu leren zich te onderwerpen, door zichzelf te dwingen, op hun eigen centraliteit terug te vallen. Gewoonlijk ziet men, dat zij daar niet toe komen en dan wordt de macht hun met geweld ontnomen. Het is een aspect, dat door de geweldigheid van de kracht, leidt tot een opbreken van eigen centraliteit (bij mislukking van de juiste instelling) die tot wanhoopsdaden voeren kan (in positief teken) of tot algehele apathie (negatief teken).

Apollo sextiel Pluton-ingaand. Het aspect van de opgewekte beweging. Deze personen kunnen een kring hebben, even goed als zij niet de ingaande driehoek — die hun de gelegenheid biedt, door hun wilskrachtige centraliteit werk te verrichten. Maar zij zullen een andere instelling hebben en niet prat gaan op resultaten, maar zich veelmeer beschouwen als „het rietje, waardoor geblazen wordt". Ze zijn dan ook bestand tegen schokken en kunnen in volmaakte zelfvrede afstand doen van alle geneugten, die geestelijke overmacht kan bieden. Zij verliezen er hun centraliteit niet door, noch pogen zij zich te handhaven, als klaarblijkelijk een sterkere vereist wordt. In het leven zijn zij het, die volkomen gelukkig zijn op het tweede plan te werken en als 't ware vóór te bereiden voor één, die sterker is. Ik denk hier b.v. aan een koorrepetitor voor een operaopvoering, aan een tweede dirigent van een groot orkest, en meer van dergelijke personen, die in hun genre zeer worden gewaardeerd en een onmisbaarheid hebben, waarvan Jan Publiek weinig of niets merkt. Zij zelf verlangen evenmin naar publieke waardering, eerbetoon of iets dergelijks.

ASPECTEN VAN SATURNUS.

SATURNUS – URANOS ASPECTEN.

Thans is Saturnus de snellere en treedt op als kracht, om Uranische weerstanden te ontmoeten. In de Wet van Zeven (Hoofdstuk III, deel I) hebben wij de kracht van Saturnus leren onderscheiden naar zijn stand in positief of negatief teken, en positieve of negatieve sector. Wij weten ook reeds, dat alle mysterieplaneten in hun verbindingen met andere, klassieke dwaalsterren, de neiging hebben, de werking dezer laatsten over de normen, over de natuurlijke grenzen te brengen, hetzij naar de zijde van het supra, dan wel van het sub. Zo ontstaat het abnormale. Psychologisch is Saturnus dus het instinct tot zelfbehoud, Uranos is de kracht, die overvoert tot een hogere dimensie, een verdere toestand van bewustzijn.

De *uitgaande conjunctie*. Saturnus overheerst, dus een zelfzucht, die zichzelf te buiten gaat. Samengaan van twee wilsaspecten, dus een onbewuste onverzettelijke wilskracht. Deze wordt echter, ingeval het eau van de geborene niet bijzonder hoog is, uitsluitend zelfzuchtig aangewend. Wil men er iets van merken, zo zijn aspecten met andere planeten en met de Ascendant nodig. Anders is „wil" slechts „wil", blijft in het middelpunt en *doet* niets.

Deze conjunctie heeft om de 45 jaar plaats ongeveer en komt dan in den loop van 1 a 2 jaar enkele keren voor. In 1851 en '52 viel ze in begin Taurus, in 1941 en '42 valt ze eind Taurus en begin Gemini, in 1896 en '97 viel ze in einde Scorpio en begin Sagittarius. De belangrijke conflicthoeken vallen om de 11 $_{1/4}$ jaar ongeveer, wat telkens een Jupitercyclus inschakelt, immers ook die bedraagt ± 11 $_{1/2}$ jaar.

Merkwaardig is hierbij op te merken, dat van de mannen die in 1851 en '52 geboren zijn een groot gedeelte gesneuveld is in de Frans-Duitse oorlog van 1870'71, toen zij 19 a 20 jaar waren, en dat ook de lichtingen van 1896 en '97 in de oorlog van 1914-1918 grotendeels zijn afgeslacht.

Onder deze conjunctie moeten en kunnen niet anders dan twee uitersten liggen: 1. de onbewuste uiterst-zelfzuchtige, die nog in 't geheel niet weet, wat er met broederschap te doen valt en die dus de samenleving misbruikt, om zoveel mogelijk naar zich toe te trekken; 2. de onbewuste uiterst onzelfzuchtige, die over de beperking van zijn kleine 'ik' heen komt en dan daden van kameraadschap pleegt. Misschien wisselen wel periodiek uiterste geconcentreerdheid-op-zichzelf met algeheel opgaan in een ander of in anderen af, waarbij het ene optreedt als overcompensatie van het andere. In ieder geval zijn zij zo zichzelf, dat ze onbewust blijven buiten verenigingen, waarin het moeilijk is, eigen autoriteit te handhaven.

De *uitgaande harmonische aspecten* hebben meer behoefte met het vormbeginsel werkende, Uranische beginselen vast te leggen. Waar echter beide planeten een wilsaspect zijn, geven deze aspecten een gezindheid, te komen tot hervorming (de kracht, die alles vernieuwt), in 't bijzonder tot hervorming van uiterlijk gezag, op welk gebied ook. In de eerste plaats op maatschappelijk gebied, waar natuurlijk is het streven naar meer eenheid, naar opheffing van grenzen, desnoods naar verlegging van grenzen, in de zin van uitbreiding. In elke staat(svorm) komt op een gegeven tijdstip het vraagstuk naar voren: centralisatie van gezag of

decentralisatie. Dit aspect geeft natuurlijk neiging tot het eerste. Bij hen gaat eerbied voor traditie samen met begrip voor het nieuwe, terwijl zij geen behoefte hebben aan forceren.

Het *uitgaande vierkant* is de strijder voor de belichaming (Sat.) van grotere eenheden. In het eerste stadium betekent het gewoonlijk: proberen zijn gezag over nieuwe kernen, middelpunten te vestigen, of althans geen ander gezag te laten opkomen. Daar Saturnus veelal sterker is, wordt elk gevoel van broederschap (Ur.) bij dit aspect vaak doodgedrukt. De traditie (Sat.) maakt zich van het nieuwe (Ur.) meester en dwingt het in het oude gareel, althans heeft de neiging, de gezindheid daartoe (die slechts zichtbaar wordt, als er verband met Ascendant is). Elke poging tot decentralisatie ontmoet tegenstand. Het modernisme vindt hij een vloek.

Alleen wanneer Uranos veel sterker is, kan men hier het stichten van nieuwe samenlevingskernen verwachten, die echter dan een zo afwijkend karakter vertonen, dat zij op de duur weer te gronde gaan. Men heeft neiging, reeds met een vorm te beginnen, nog vóór de geesten er rijp voor zijn.

Meestal echter willen zij als „individu" niets te maken hebben met „bonden" - de echte vrees voor gezagsverlies. De hele beroemde „Victorian Age" is er een voorbeeld van - want Queen Victoria zelve had Sat. in ♓ □ Ur. ♂ Pos. in Sag. Ook het volgende geslacht tegenstanders, van ± 1862, met Sat. in ♍ □ Ur. in ♊ is langzamerhand uitgestorven; dat van ± 1909 met Sat. in ♉ □ Ur. in Ariës moet eerstdaags met een nieuwe reactionaire beweging komen.

De *oppositie*. Hier moet de omkering beginnen, de realisatie, dat alle uiterlijke eenheid slechts schijn is, als er niet een geestelijke, althans een hoger-dimensionale eenheid achter ligt. Bij de *oppositie* is dit bewustzijn nog niet aanwezig. Dan is er eerst „oppositie" tegen uiterlijk gezag, dat niet in overeenstemming is met de principes van innerlijke vrijheid (Ur.). Alle autoriteit van anderen wordt betwijfeld en twijfelachtig van waarde bevonden. Zelfs omtrent eigen autoriteit ,eigen gezag, bestaat twijfel zodat men liefst zo weinig mogelijk voor de uitoefening ervan geplaatst wordt. Uit overcompensatie is men dan geweldig streng en zwaar, als het gezag wordt aangerand. Het is een zonderling conflict, waarbij de vrees voor verlies van eigen zwaartepunt (Sat.) in het oprichten van of toetreden tot verenigingen (Ur.) tot zonderlinge inconsequenties leidt. Het is de tegenstelling tussen: de enig-ware (Sat.) en één uit velen (Ur.).

De *ingaande harmonische aspecten* hebben een duidelijker besef van de waarde van de individu (Sat.) ten opzichte van de gemeenschap (Ur.). Deze wordt sterker, Saturnus boet in aan kracht en zo voelen zij, dat wat innerlijk een is, ook uiterlijk een eenheid vertonen moet. Maar voor hen ligt het accent op de geestelijke eenheid. Bij de uitgaande aspecten zegt men: als de uiterlijke eenheid er maar eerst is (Sat.) komt de innerlijke eenheid vanzelf. Bij de ingaande aspecten daarentegen zegt men: beseft de innerlijke eenheid en gij ziet de uiterlijke eenheid als een noodwendig gevolg. Dan wordt dus uiterlijk gezag (Sat.) gedragen van binnenuit en voelt de individu (Sat.) zich aansprakelijk voor de gemeenschap (Ur.). Vooral bij het ingaande sextiel is dit besef levendig en de gezindheid ertoe aanwezig. Of en hoe het zich uiten zal, is afhankelijk van contact met de Ascendant. Herinneren wij ons nogmaals, dat Sat.-Ur.-aspecten *wils*-aspecten zijn en dus slechts tot activiteit leiden, indien er *andere* aspecten mee verbonden zijn en minstens één van beide in een hoeksector staat.

De *ingaande conjunctie* heeft geen of weinig behoefte meer aan individueel, eigen gezag (Sat.) en gaat gemakkelijk op in een grotere eenheid. Het is een aspect, dat enigszins luguber aandoet en ideeën oproept van: verlies van eigen autoriteit, van eigen zwaarte, eigen gewicht en gewichtigheid. Men verliest het houvast op zichzelf en kan gemakkelijk slachtoffer worden van overheersing. Slechts bij heel hoog niveau is er wat van te maken, kan men komen tot zelfvernietiging uit broederschap, deel uitmaken van reddingsbrigades, op welk terrein dan ook - en door zelf het leven te laten, anderen behouden doen blijven. „Het is beter, dat één (Sat.) verloren gaat, dan dat het geheel (Ur.) te gronde gaat !" Als *wils*-aspect is gewoonlijk slechts de wil tot deze overwinning op het instinct tot zelfbehoud aanwezig. Werkelijkheid wordt het in actieve sectoren.

SATURNUS – POSEIDON ASPECTEN.

Het instinct tot zelfbehoud (Sat.) houdt zich bezig met de herinnering (Pos.). Meestal betekent dat: kristallisatie van herinneringen, terugval (Sat.) in het infantiele (Pos.). In het beste geval is het: vastleggen (Sat) van wat in een andere dimensie is waargenomen (Pos.); uitbeelding van wat nog „vloeibaar" is. Wij hebben hier een *wils*- of *middelpunts*-aspect (Sat.) verbonden met een *wijsheids*- of *straals*-aspect en wel een middelpunt van vorm met een straal van leven. Wanneer de straal te sterk is, houdt de vorm het niet uit, of wordt abnormaal groot, maar zonder de juiste proporties. Onwillekeurig denkt men aan kasplanten, plotseling overgebracht in koude (Sat.) kamers, of aan diepzeevissen, levende onder de abnormale, lage druk van een aquarium; of aan tropische visjes, verkommerend in een koud water-regenton. Door deze combinatie is men buiten de lijst van zijn tijd of buiten zijn eigenlijke omgeving.

De *uitgaande conjunctie* met de kracht van het kleine ‚ik' nog sterk, heeft onbewust de neiging, herinneringen lang en intens vast te houden, wat innerlijke groei gemakkelijk stoort. Hoe meer Saturnus gaat werken, dus hoe ouder men wordt, hoe meer men kans heeft in het infantile te vervallen. Het egoïsme van het kind is natuurlijk; dit eist van alle groten uit zijn omgeving, dat ze zich met hem bezig houden. Dit aspect geeft de neiging, ook als volwassene te verlangen naar uiterlijke eer, erkenning, autoriteit, en dit op de ongelimiteerde wijze van het kind. Hieraan is gewoonlijk teleurstelling verbonden. De weinige bewustheid van de conjunctie maakt ook, dat men niet begrijpt, waar de „koude" of koelheid vandaan komt, welke men voelt.

Alle combinaties van Sat. en Pos. geven aanleg voor achterdocht of argwaan: men ziet spoken! Eigen zelfzucht, gepaard aan meevoelen (Pos.) doet de zelfzucht bij anderen spoedig aanvoelen, maar op Saturnuswijze, dus verzwaard.

De *uitgaande harmonische aspecten*. Thans is men er op uit, de kleine wil (Sat.) te benutten om beweging te remmen, de overmacht van het gevoel (Pos.) in te perken. Hier wordt de herinnering niet belemmering voor de vooruitgang, maar bestaat gelegenheid regelmatig te bouwen, laag voor laag, stevig. Men bouwt als de koraaldiertjes, steeds in de branding, maar boven de branding uit, met de bedoeling: nieuw terrein aan het oude toe te voegen. Het accent ligt helemaal buiten, dus wel degelijk op het resultaat.

De activiteit behoeft niet altijd groot te zijn: er zijn tal van onschuldige brave broeders, die dit aspect ergens veilig opgeborgen bewaren en er niets van laten uitlekken dan de bereidheid, te denken aan het indammen van niet te verantwoorden misstanden.

Het *uitgaande vierkant* kent de scherpe strijd tussen het wettige en het nog-niet-wettige, tussen vorm-als-gevangenis en vorm-als-soepele-aankleding, tussen uiterlijk gezag en gezagslozen, tussen systeem en probeersel. In 't algemeen heeft hier het stromende, het oeverloze, de kwaadste kans, hangt men veel meer aan het oude, aan de regressie. Het is een 'nooit aspect voor een „zuiveraar", iemand die op methodische wijze onzichtbare, maar lastige levens (ongedierte) onschadelijk maakt. De moderne wijze van conserveren in hermetisch gesloten flessen of blikken is een voorbeeld van het weldadige van dit aspect. Oudtijds conserveerde men op Marswijze, door b.v. vuur en rook, op Saturnus wijze door droging of inzouten. De natuur conserveert uitsluitend op Saturnus wijze door verstening of bevriezing.

In zoverre Poseidon als herinnering ook het archaïsche is, brengt deze combinatie soms belichaming, dus verstarring of fixering van het atavistische, en tegelijk de strijd om dat in het leven te kunnen uitleven. In normale gevallen vervaagt de herinnering, of wordt door andere verdrongen, eventueel gewijzigd. Bij het ingaand vierkant is men als de fotograaf, die na het ontwikkelen van het negatief, (Pos.-werk) vergeet te fixeren. Gevolg: zodra de plaat in 't licht komt, wordt ze geheel zwart, de herinnering wordt verdrongen. Bij het uitgaande vierkant is men de amateur fotograaf, die bij het afdrukken de kiekjes niet genoeg fixeert, zodat na enkele jaren de beelden zijn verbleekt. Bij het laatste aspect zoekt men naar middelen, de vorm te handhaven tegen de slopende, ondermijnende invloed van Pos., terwijl men, zoals bij elk conflict, weet, dat dit niet gaat. Een „klassieke" poging in die richting vinden we bij Oscar Wilde, met Sat. in Gem. □ Pos. in Pisces. Zijn werk: Het Portret van Dorian Gray is een uitbeelding van dit conflict.

De *oppositie*. Men twijfelt nu aan het nut van alle vastleggen (Pos. sterker) of wil alles fixeren (Sat. sterker). Poseidon geeft zoals we reeds meermalen betoogden gemakkelijk gevoelens van minderheid, die echter, door stand in sector en teken, of door de rest van de horoscoop overgecompenseerd kunnen worden. De gevoelens van minderheid (of minderwaardigheid) worden dan naar buiten geprojecteerd, en men vindt „anderen" minderwaardig. Vooral bij de oppositie komt dat nogal eens voor. Valt deze van Ascendant naar 7 (Sat. in 7) zo worden compagnons of echtgenoten minderwaardig verklaard. Valt hij van 4 naar 10, (Sat. in 10) zo vindt men ieder minderwaardig, die niet van zijn stand of positie is, enz. In het beeld van de fotograaf heeft men bij de uitgaande oppositie de neiging te laat met de fixatie te beginnen, zodat de plaat te donker is, en de afdrukken veel tijd en moeite kosten. Bij de ingaande oppositie begint men te snel te fixeren, als de weinig-belichte plaatsen nog niet zijn doorgekomen. Dan is de plaat te dun, komt er weinig tekening.

Eigenlijk moet langzamerhand het begrip ontstaan, dat men een portretalbum missen kan, als men weet, dat de negatieven goed bewaard zijn en dat het ontwikkelen van het vermogen van bewuste herinnering belangrijker is, dan alle fenomena ervan bij elkaar. Dat het verleden werkelijk *herleven* kan, zelfs aan elk *dood* ding (psychometrie).

In deze fase is men daaraan nog niet toe.

De *ingaande harmonische aspecten*. Het verkrijgen van mooie, vooral „goedlijkende" foto's is nu niet meer doel, als bij de uitgaande aspecten, maar middel, om de wetten van licht en schaduw, te bestuderen, om het leven in al zijn uitingen te kunnen volgen. Men heeft zelfs behoefte, mee te doen aan het oplossen van uitgediende vormen: ze mogen in hun volle waarde voortleven in de herinnering, maar mogen geen belemmering meer zijn voor de eeuwig-vlietende levensstroom. Tenzij natuurlijk Sat. uit andere hoofde veel sterker is! dragen zij traditie gaarne met alle tekenen van eerbetoon .... ten grave.

Bij de uitgaande aspecten is men medelijdend (Pos.) omdat de plicht dat eigenlijk eist en men beoefent systematisch medelijden en weldadigheid — liefst door te verwijzen naar officiële lichamen (Sat.) waaraan men gaarne zelf offert (Pos.). Bij de *ingaande goede aspecten* is men weldadig, omdat men niet anders kan en al zou men verplicht zijn, gevallen van bedelarij (Pos.) aan te geven, men zou het niet doen en stilletjes steunen, al zou men tevens wijzen op de verplichtingen (Sat.) van iedereen.

Het *ingaande vierkant*. Dit is de strijd, waarin de gehechtheid aan de concrete herinnering moet worden losgelaten. Dit wordt dus hier tot ballast, leidt tot verwarring. Vaak zijn het hier spiritistische fenomenen, droomgezichten, hallucinaties, vermengingen van bewustzijnstoestanden, die het houvast van het 'ik' op de materie doen teloor gaan. Wie daarvan geen afstand kan doen, valt ook terug in het infantiele, maar in het vage infantiele, in de fantasieën van het kind, dat van een klosje een levend ding maakt. Men weet hierbij ook nooit: is dat uiterlijk gezag echt, is het nodig, of is het uit de tijd en moet het maar vallen. Zo wordt voortdurend het ene „gezag" ingeruild voor het andere alles wordt losgelaten en eerst overschat in zijn vastheid ,als overcompensatie voor de „losheid". Niets wordt behoorlijk gefixeerd en alle beelden vloeien over elkaar heen. Anders dan bij de harmonische aspecten, wil men hier uit de herinnering verwijderen, wat natuurlijk niet gaat of verkeerd uitwerkt.

De *ingaande conjunctie*. Hier is alle rem zo'n beetje opgehouden en dit is een aspect om in verborgenheden te ageren. Autoriteit, plicht, fatsoen, uiterlijk gezag alles wordt beschouwd als druk, belemmering en een onzichtbare strijd daartegen — neen geen strijd een ondermijning ervan begint. Wie negatief is aangelegd ervaart het. bij wordt ondermijnd, hetzij in zijn positie (Sat..3 Pos. in 10), in zijn vrijheid (in 1), in zijn beroep of gezondheid (de conjunctie in 6), in zijn huis (in 4) enz. Het aspect roept gedachten op aan „besluipen" en „beslopen worden". Trouwens bij alle Poseidonaspecten is gewoonlijk iets geheimzinnigs, wat bij de conflicten vaak zeer onplezierig uitwerkt. Om het ten volle actief te hebben, is natuurlijk weer verband met de Ascendant nodig.

SATURNUS – PLUTON ASPECTEN.

Thans zijn wij genaderd tot de aspecten tussen Pluton en Saturnus. We moeten ons dus weer eerst goed rekenschap geven van de werking dezer laatste planeet in de ziel. Saturnus is het derde instinct, dat wat het diepst ligt, het moeilijkst te herkennen is in zijn waren aard, en toch het meest-subtiel-doordringend elke daad tracht te beïnvloeden. Saturnus is in de instinctieve ziel het instinct tot zelfbehoud en als zodanig de weerkaatsing van Apollo. De maan hebben wij leren kennen als een lens of spiegel. Welnu, het kleine spiegelbeeld van Apollo, geworpen door ons persoonlijk ik (Maan) in het lichaam, is een der opbaringsvormen van betekenis in

de mens. Inderdaad. Saturnus is een „kleine Apollo" vaak een wonderlijk kleine. En zoals Apollo een middelpunt is, vanwaar alle stralen divergeren, zo is Saturnus het middelpunt, waarheen alle stralen convergerend gericht zijn. Vandaar dat Saturnus in positieve zin (positief teken en sector) formatie! van aard is, vormgevend, en in negatieve zin (negatief teken en sector) conservatief, vormbehoudend genoemd moet worden. Voor zoverre materie in zich draagt het karakter van het convergerende, lichtwerende, Saturnale, oefent het aantrekking uit op elk nader stuk materie. De uitkomsten der metingen van deze aantrekking noteren wij als zwaarte of gewicht en zo is Saturnus de beheerser der zwaartekracht, heer van gewicht, maat en getal.

Nu ontmoet hier Saturnus Pluton. In de mythologie worden beide afgetekend met ietwat sombere, vreugdeloze trekken. Ze hebben enkele minderplezierige karaktertrekken zo van menselijk standpunt bezien. Onsympathieke streken. Saturnus heeft de onhebbelijkheid zijn eigen kinderen op te eten, uit angst, dat ze hem over het hoofd zullen groeien. En merkwaardig, hoe Saturnustypen altijd proberen iedereen „klein" te houden, door vertoon van gewichtigheid de Saturnale vorst beseft niet, dat de vooruitgang van de wereld eist, dat zijn zoon hem in het regeren zal overtreffen. De Saturnale leraar beseft niet, dat het er slecht zou uitzien met de vooruitgang, als niet de leerling, voortbouwende op het geleerde van de meester, eigen wegen zocht en dus verder kwam. En dan wordt Saturnus de rem, die allen vooruitgang tegenhoudt, dan noemt hij smalend een „zoeker": „nieuwlichter".

Pluton heeft de roof van Persephoné op zijn geweten, waardoor hij er bijna in geslaagd was, van deze aarde alle geluk en schoonheid weg te nemen. Gelukkig echter moest hij zijn gevangene van tijd tot tijd loslaten. Met hun beiden regeerden ze over de Hades, het verblijf van de schimmen; psychofysiologisch vallen hieronder alle organen, die op de weg der involutie zijn in onbruik geraakt en dus een schimachtig bestaan leiden. Zij moeten worden „omgekeerd", om een hogere activiteit te kunnen ontwikkelen. Pluton als bewaarder en beheerser dezer rudimentaire organen is dan ook de kracht die in werkelijkheid de omkering teweeg brengt. In de occulte literatuur wordt steeds de „wilskracht" als zodanig aangegeven.

Bij de aspecten tussen Saturnus en Pluton zullen wij dus steeds te maken hebben met: het veroorzaken van omkeringen (Pluton) door aanwending van zwaarte, gewichtigheid, plichtsbesef, uiterlijk gezag; door belangstelling in vorm, formaliteit, staatsvorm vooral ook (Saturnus) Wanneer we Pluton zien als hypnose, dan hypnotiseren zij door veel schijn, pompeusheid van vorm, door gewichtige woorden, dikdoenerij. Het is de hypnose, die uitgaat van een uniform en een uniformdrager, welke natuurlijk goed, zelfs uitstekend zijn kan.

De *uitgaande conjunctie* is alleen te gebruiken, indien er andere aspecten bijkomen, en in 't bijzonder, als de Ascendant ingeschakeld is. Dan kunnen zij ernstige (Saturnus) situaties beheersen en door hun ernst, zwaarte, degelijkheid, remmende kracht, dingen, die dreigen fout te lopen, omkeren, rechtzetten, een nieuwe baan geven, ja tegenovergesteld laten gaan. Maar uit zichzelf willen zij nog niet recht. Zij weten nog niet, dat zij een gewicht (Saturnus) bezitten, waarmede zij zwaartepunten (Saturnus) kunnen verleggen, evenwicht verbreken of herstellen. Ze zijn stomverbaasd, als ze zien, dat hun uniform een hypnotische invloed uitoefent en moeten er eigenlijk zelf om lachen, als zij het constateren.

De *ingaande conjunctie* vinden we bij hen, die moeten afleren, wilsoverdracht uit te oefenen door zwaarwichtigheid, vormelijkheid, door aanwending van uniform, van wetsmiddelen of wat ook. Hier is de politieagent, die juist door zijn uniform de woede opwekt, wiens verschijning niet een sein is voor orde, eerbied, ontzag, maar voor opstand, scheldpartijen, hoon. Het is de agent uit de nieuwsberichten, van wie de sabel ontnomen wordt, vóór hij hem kan trekken. In andere zin zijn het zij, wier gezagspositie (Saturnus) voortdurend zwakker wordt, naarmate zij met meer gewichtigheid willen optreden. Zij moeten leren afstand doen van hun uiterlijke waardigheid en dit moet dan echt van binnenuit komen. Anders wordt hun telkens de kroon (Saturnus) geroofd. De schimmen van het verleden keren zich tegen hen, tot zij het verlangen naar hypnose of wilsdwang geheel hebben opzij gezet. Het is weer een echt liquidatieaspect, met alle aankleve van dien. Meestal worden zij het slachtoffer van anderen, die nog meer uiterlijke autoriteit in de schaal werpen.

De *goede uitgaande* aspecten geven hen, die op gepaste wijze gebruik maken van alle Saturnale krachten, teneinde omkeringen, hoe dan ook gezien, te bewerkstellingen. Zij weten, welke invloed uitgaat van hun eigen autoriteit, van een goede mis-en-scène, van pracht, praal, goede vormen en kunnen daardoor vaak hun wil aan andere opleggen — maar ten goede. Zij zijn geschikte ceremoniemeesters, en hebben vele regisseurseigenschappen, zonder dat nog dadelijk aan „toneel" gedacht moet worden. Het is de hypnose, die uitgaat van de ware, innerlijke aristocraat. Mensen met dit aspect krijgen van hun „volk" of ondergeschikten alles zonder enige moeite gedaan en geven alleen reeds door hun aanwezigheid lesjes in wellevendheid en goede manieren. Bij hen denkt men niet aan wanordelijkheid, zij remmen anderen soepel, zonder geknars of gepiep, zonder schreeuwen (Mars) en dwingen hen, zich aan de wet te houden. Soms kleden zij zich zelfs bewust, om de hypnose, die reeds van hen uitgaat, te versterken. Zij wekken geen reacties op en werken dus zonder voorbehoud goed, in de omgeving, waarin ze geplaatst zijn.

Het *uitgaande vierkant* is psychologisch het conflict tussen vorm (Saturnus) en revolutie, omkering (Pluton). Als strijdaspect zijn zij de strijders voor revolutionering van het vormelijke, voor het wettelijke, in 't bijzonder voor het staatsvormelijke, het grondwettelijke. Als de Staat de „algemene dienstplicht" kent, dan is hun leus: geen algemene dienstplicht, vrijheid van geweten ! Omgekeerd, als er geen algemene dienstplicht is, dan eisen zij: Weg met de bevoorrechting van enkele klassen, allen voor de wet gelijk, leve de algemene dienstplicht! Zij zijn de echte hypnotiseurs, die alle Saturnale middelen bewust toepassen en zijn grootmeesters in overdonderen, vrees aanjagen, en wat dies meer zij. Wie eenmaal onder hun invloed is, komt bijna niet meer los daarvan, ja die durft zich niet meer los te maken. Deze personen heersen door terrorisatie. Van hen wordt gezegd: als ze zich vertonen, verlammen ze iedere tegenstand. Dienen zij de wet (wat zelden gebeurt) dan zijn ze de schrik van het geboefte. Strijden zij tegen de Wet, dan zijn ze gewetenloze bandieten. Een ietwat tam exemplaar is de beroemde „Feldwebel.

De *oppositie* kennen we als twijfel. Indien Pluton sterker is, leidt ze tot het niet-willen-gebruik maken van autoriteit *naar buiten*, gecompenseerd door een intens sterk gevoel van innerlijke autoriteit. Zij kunnen door hun gewicht te gebruiken een omkering teweeg brengen, maar zijn bang (Saturnus) dat dan de „andere kant" te ver zal doorslaan. Hun aarzeling brengt hen dan

tot onthouding van handeling, tot het te laat is (Saturnus geafflicteerd). Indien Saturnus sterker is gebruiken zij alles wat aan Saturnale kracht aanwezig is, om omwentelingen tegen te werken. De vraag: moet ik behouden, of moet ik omkeren.? Bij revolutionaire gezindheid geldt voor hen geen enkele bestaand ding, willen zij alles grondig vernieuwen, althans opruimen van het oude. Bij conservatieve grondslag verzetten zij zich heftig tegen elke omkering, omdat zij uitsluitend zien wat aan „vorm" verloren gaat en niet zien, welke de geestelijke consequenties der revolutie zijn. Zij remmen altijd en hebben slechts nu en dan een overcompensatie, door ineens in kleinigheden overdreven revolutionair te doen. B.v. de aartsconservatief, over wiens land een openbaar pad loopt, vindt dat hij het recht heeft bepaalde individuen daar vanaf te houden en sluit dus plotseling het pad af, omdat hij anders „niets aan zijn bezitting heeft". De oppositie met haar tegenstelling leidt veelal tot extremisme.

Het *ingaande vierkant* is weer het smart aspect, de fase van innerlijke strijd. Voor hen is de opgave: zich los te maken van het uitoefenen van wilsoverwicht door persoonlijke autoriteit, door gewichtigheid in welke vorm ook. Zij verliezen voortdurend aan gezag, maar klampen er zich krampachtig aan vast en gebruiken hun reputatie om hun wil door te zetten, terwijl ze in feite hun uiterlijke positie niet meer kunnen handhaven. Zij denken, dat voor hen het wiel stilstaat (Saturnus), niet voort wentelt, en dat zij steeds boven blijven kunnen. Het zijn de mensen van: „Ik, als generaal zal het toch zeker wel beter weten dan hij als majoor." Zij gaan op hun naam of op hun titel staan om groter te schijnen en worden ten slotte gewipt, door iemand met een uitgaand vierkant tussen deze planeten, die zich niet laat intimideren door welk kleed of jasje ook. Hun gezag zakt en zakt, wordt erkend door steeds minder-ontwikkelden, wat vaak uitloopt op charlatanerie. Juist daar Saturnus het diepste instinct is, is het zo moeilijk, uit dit aspect de innerlijke les te trekken en vrij te komen van gezag-als-intimidatie-middel.

De *ingaande goede aspecten* vindt men bij hen, die weten te profiteren van de revolutionaire wisselingen in gezag. Zij vinden steun en vastheid bij anderen, die hen beheersen, althans als autoriteiten boven hen gesteld zijn. Maar die steun betekent nooit een algehele afhankelijkheid. Wanneer om de een of andere reden de autoriteit van hun superieur faalt, dan vallen zij niet mee, maar vinden wel een ander. Zij staan open voor elke staatsvormwisseling en zien in, dat het leven een wentelend wiel is, wie vandaag boven is, is morgen onder dat moet zo zijn, gaat vanzelf zo. Ze zullen niemands opstijging trachten te verhinderen, niemands val trachten te bevorderen. Ze beoordelen elke autoriteit, elk gezag naar zijn eigen waarde en hechten niet overdreven aan een reputatie, noch verwerpen zij iemand om zijn naam. Zij zoeken bijvoorkeur autoriteiten, die niet bij iedere gelegenheid op „de hoge knol" klimmen en bevinden zich daar goed bij. Hebben ze zelf gezag, dan werken ze daar uiterst bescheiden mee en proberen niet, iets gedaan te krijgen door dit gezag naar voren te brengen, of zich op hun titel te beroepen.

ASPECTEN VAN APOLLO.

APOLLO – MAAN ASPECTEN.

Beide zijn representanten van het 'ik' De maan, als het *persoonlijk* ik, moet de schakel zijn tussen binnen (Apollo) en buiten (Ascendant), tussen geest (App.) en lichaam (Asc.). De hoogste rol, die ze spelen kan is te vergelijken met die van Johannes de Doper, de Voorloper en Voorbereider voor de Christus.

Wanneer er een aspect is tussen deze twee voorname principes, hebben wij altijd te doen met twee middelpunten, die zich in elkaar reflecteren —de activiteit bepaalt zich dus tot éénmaken, samenvatten of één-worden-met elkaar.

Bij de *uitgaande conjunctie* is de houding naar buiten gericht en overheerst de functie van Maan als overbrengster van „bevelen" vanuit het centrum naar de omtrek. Men moet de persoonlijkheid (Maan) meer laten gelden. Het volkomen samengaan geeft een duidelijk stempel aan de daden, hetzij dat stempel enkelvoudig is (beide in hetzelfde teken) dan meer samengesteld (beide in verschillende tekens). Als type wordt men wat éénzijdig, met alle voordelen en nadelen, daaraan verbonden.

De *uitgaande harmonische aspecten*. De twee middelpunten, waarin het 'ik' verblijf houdt, zijn op elkaar afgestemd en steunen elkaar. Elke impuls van binnenuit wint aan kracht en zekerheid op de weg tot realisatie. Dit geeft een rustiger gevoel in het leven als geheel. Men is in de positie van een toerist, voorzien van een goede kaart. Wanneer hij een bepaald doel voor ogen heeft, kan hij zich de beste weg uitkiezen. Het is best mogelijk, dat het (levenspad) op zichzelf over moeilijk terrein gaat — toch voelt men met deze aspecten duidelijk wat er moet worden gedaan. Hoeveel men zèlf moet doen, en hoeveel aan de omstandigheden kan worden overgelaten.

Het *uitgaande vierkant*. Bij dit conflict heeft men neiging, het teveel „persoonlijk" te willen doen. Het bevel, dat vanuit de centrale leiding (Ap.) uitgaat, wordt niet geheel conform de eis uitgevoerd. Het gevoel bemoeit er zich mee en voegt er een hartig woordje van zichzelf bij. Is de Maan nu overigens goed, zo doet dit „extra" geen kwaad, misschien wel goed. Maar men is toch niet geheel over zichzelf tevreden. De situatie is eigenlijk deze: de kapitein draagt de sergeant op, de milicien X een uitbrander te geven voor een of ander delict maar zachtjes ! De sergeant maakt van de gelegenheid gebruik, X de huid vol te schelden. De kapitein hoort het, wordt boos; de sergeant wordt boos; X is al boos, zodat er een algemene ontevredenheid heerst. Deze is kenmerkend in het karakter van de mens met dit uitgaande conflict. Indien het goed afvloeit naar de Ascendant valt het andere niet op. Daar dus altijd een „fout" moet t worden gecorrigeerd, is dit een aspect van „dubbel werk".

De *oppositie*. Nu moet langzamerhand het besef beginnen, dat de persoonlijkheid slechts waarde heeft, wanneer ze laat dóórklinken, wat van buiten naar binnen gaat, dat uiterlijk werk niet langer doel moet zijn, maar middel; dat het vermogen tot vereenzelviging belangrijker is, dan de vereenzelvigingen zelf. Daardoor alleen zal het inzicht groeien, dat de weerkaatsing van het Zelf, de grondslag is van elke openbaring. Natuurlijk is dat besef hier nog niet

aanwezig. Integendeel. Bij volle maan is het „licht van de persoonlijkheid" overweldigend. En men vergeet haast, dat het maar gereflecteerd licht is, waarin men zich baadt.

De twijfel aan de waarde van persoonlijk optreden wordt meestal overgecompenseerd naar de zijde van de Maan, met als gevolg een sterke „verbeelding" van zichzelf.

De *ingaande harmonische aspecten*. Deze geven, dat men de relatieve waarde van uiterlijk werk gaat inzien en men zich meer toeleggen gaat op innerlijke realisatie. In hoeverre is het deel belangrijk voor het geheel, is hier de vraag. Wanneer wij de Maan zien als de maag, dan zou voor de uitgaande aspecten de spreuk gelden: men leeft om te eten. Voor de ingaande aspecten daarentegen: men eet om te leven. Een duidelijke verlegging weer van doel naar middel. Wanneer wij dit transponeren in het psychische betekent het, dat de algemene levenshouding bij deze aspecten er meer op uit is, de omstandigheden te laten begaan en zelf er de ervaring uit te trekken.

Het is altijd allen astrologen opgevallen, dat vooral deze profiteeraspecten zulke gunstige omstandigheden met zich meebrengen gevolg mede, van de rustigheid, waarmede alles wordt opgenomen.

Bij het *ingaande vierkant* is deze rust nog niet bewust aanwezig. Nu moet losgelaten worden de gehechtheid aan gereflecteerd licht zelf. Men moet a.h.w. de reflector kunnen afdekken, en toch weten, dat er een licht is, dat blijft. Indien men niet zèlf die proef neemt, hoe het er uitziet in het donker, zo wordt men telkens eens in het donker gezet. Dat is meestal een smartelijk aspect, want men verlangt nog zo intens naar licht. De ingaande △ zegt: het wordt nooit donker; als de zon weg is, komt direct de maan wel. Het ingaande sextiel zegt: als het donker wordt betekent het, dat men moet gaan slapen — hoe kan men heerlijker slapen, dan juist in donker. Het ingaande vierkant is de fase ertussen en moet de weldadigheid van het donker leren inzien.

De *ingaande conjunctie* tenslotte. In hoogste zin zegt men nu: persoonlijk kan ik niets en ben ik niets ik kan niet tegen de omstandigheden op. Indien min al persoonlijk nog heel wat lijkt, zo is dat toch schijn en is men in werkelijkheid een arme drommel, die „verduistering" tegemoet gaat. Zeker de komende nieuwe maan zal weer nieuwe kansen geven. Misschien is het een laatste afrekening voor een geheel andere lijn zoals iemand, die verhuist naar een andere plaats, alle schuldeisers oproept en hun nota voldoet.

De Franse schrijver Zola b.v. had het.

HOOFDSTUK VIII.

MAAN ALS PSYCHISCHE SAMENVATTING.

MAAN – SATURNUS ASPECTEN.

De vormgeving, welke eigenlijk met de maan begint, vindt in Saturnus haar einde, haar bekroning. Elk aspect tussen beide is een samengaan. inwisselwerking tussen gevoel en uitbeelding ervan of omgekeerd. Wie zich heeft aangewend, wanneer hij boos wordt, de woorden tussen de tanden door te sissen, kan ook, omgekeerd, beginnen te sissen en aldus emotie van boos worden opwekken. Wanneer wij de maan vermeld vinden als beheersende de *gevoelens*, moeten wij bedenken, dat er een verschil is tussen *aandoeningen* en *gevoelens*. Aandoeningen zijn liquide, vloeibaar, komen en gaan. Gevoelens zijn *geconsolideerde* aandoeningen; de consolidatie zelf is een gevolg van de retentie der materie, die evengoed bestaat op het mentaal en het astraal gebied, als hier. De maan is als de gevoelige membraan, die door het minste geluid wordt aangedaan. Jupiter is dat gedeelte van het apparaat, hetwelk de aandoeningen overbrengt naar de punt van de naald, die Mars is. De opname van de aandoening wordt vastgelegd in Saturnus, in de wasplaat eerst, later in de nog hardere materie.

Gevoelens ten slotte worden weer geconsolideerd (na voldoende herhaling) in bepaalde deugden of gebreken.

De *uitgaande conjunctie* vertoont een levendige verbeelding, een grote aandoenlijkheid, die zich voorlopig nog maar alleen in en aan zichzelf spiegelt, maar in de holle spiegel. waarin alles vergroot wordt. Het goede van Saturnus wordt met enige vergroting (dank zij de toevoeging van gevoel) gespeeld, meer dan dat het werkelijk er is (als bij App.-Sat.). Onbewust wordt moederlijk gezag gezocht en getoond, maar overigens heeft er nog weinig consolidatie plaats. Vandaar dat de Saturnale depressies spoedig voor een beetje ,,zonneschijn" wijken.

Daar de Maan aangeeft: de eerste reactie op een nieuwe prikkel, zo wordt bij al deze aspecten die reactie gewoonlijk vertraagd zelfs al lijkt door overcompensatie de reactie snel, zo blijkt na korte tijd, dat dit slechts een schijnreactie was, een schijnbeweging, die de werkelijke beweging moest maskeren.

De *uitgaande harmonische aspecten*. Hierbij is de wisselwerking regelmatig, met het accent op „buiten". Aandoeningen kristalliseren geregeld uit, regelmatig, worden gewijzigd en zo groeit de ziele-inhoud. Er wordt ernstig gezocht naar een juiste uitbeelding van de gevoelens. Men wil tonen, wat men voelt en dat liefst in de juiste vormen. Ook als eerste reactie heeft men de juiste, correcte houding bij de hand - temeer omdat men gewend is, deze *altijd* in voorraad te hebben.

De behoefte om een zeker, moederlijk gezag uit te oefenen in goede zin blijft bestaan. Er zit iets in van zorg, bezorgdheid en voorzorg. Wanneer vader *beveelt*, vraagt moeder: „help eens een beetje!" met meer of minder nadruk. Neiging tot toneel wordt erdoor bevorderd.

Het *uitgaande vierkant* is het aspect van strijd om de vorm. Er zijn zoveel aandoeningen, zoveel gevoelens, en alles is zo gecompliceerd. dat het onmogelijk is het uit te beelden. Hier komen de onbeheerste gebaren, die of veel drukker, of veel stiller kunnen zijn dan de aandoening, maar er intussen meestal „naast" zijn. Men gedraagt zich als een auteur, die de rol „chargeert". Het niet-willen-kristalliseren werkt uit als grote ongelijkmatigheid van reactie op eenzelfde prikkel. Dat wordt door de omgeving niet aangenaam gevonden - die gaat spreken van „humeurigheid". Daar elk klein ding in een holle spiegel sterk-vergroot wordt, kan een kleine ontstemming vertoond worden als een grote ruzie, indien Maan staat in positieve sector - of men gaat de levensmoede spelen. indien Maan in een negatieve sector staat.

De *oppositie*. Nu moet aan de omkering begonnen worden: wat betekent elke „vorm" voor het gevoelsleven. De oppositie zelve maakt deze vraag nog niet bewust, maar toont ze wel onbewust. Elke handeling wordt bij de ingaande aspecten opgevat als een symbool, maar tevens als zodanig „geduid" of verklaard. Indien men dus bejegend wordt met weinig égards, gebrek aan goede vormen of onbeleefd, dan wordt deze handeling, die zeer goed kan voortspruiten uit een algemeen gemis aan goede vormen, aan verstrooidheid of wat ook, beschouwd als een opzettelijke belediging en handelt men daarnaar. De twijfel in deze personen is: moet ik gevoel tonen (Sat.) of het inhouden (Maan) De maan beheerst de maag, het opnemingsvermogen en het is te begrijpen dat de *oppositie* met Sat. aldus uitwerkt: nu eens neemt men alles bijzonder zwaar op (Sat.) om dit over te compenseren door het licht-opnemen van zware beledigingen.

De *ingaande harmonische aspecten*. Men begrijpt steeds beter, dat ook in de ziel vormen tot stand moeten komen. Symbolisch gesproken lezen wij b.v. in de Openbaring van Johannes over een bepaald stadium, waarin men krijgt „een witte keursteen en een nieuwe naam daarin gesneden". Die witte steen (Sat.) moet in de ziel (Maan) uitkristalliseren, vorm en plaats aannemen. Bij een ingaand harmonisch aspect heeft men veel steun voor de ontwikkeling van het gevoelsleven in een omgeving van ordelijkheid, in werken van symboliek, in ceremoniële of rituele arbeid. Bij de uitgaande aspecten tracht men misschien zelf iets ervan uit te werken naar buiten. Bij de ingaande aspecten ervaart men liever de terugwerking op eigen innerlijk, ook al doet men er gaarne aan mee. De behoefte aan veelvuldigheid van uitbeelding neemt af. Men is ervan overtuigd, dat aan één ding, aan één school oneindig veel te beleven valt en verkiest deze beleving. Ernst en waardigheid in de gevoelens nemen toe, zonder somberheid.

Het *ingaande vierkant* moet deze vormverdieping tot stand brengen, maar hecht gewoonlijk te sterk aan de uiterlijke vorm, om dat te doen. Elke deugd, als kristallisatie van een goede aandoening, kan onder andere omstandigheden een ondeugd worden. M.a.w. de vorm mag niet zo verstarren, dat er onaandoenlijkheid uit ontstaat. Liefde voor het vaderland is een schone deugd. Maar wie uit hoofde van die deugd een vreemdeling besteelt, faalt.

Daar Saturnus hier in 't algemeen *sterker* is (kan door teken en sector ook wel eens zwakker zijn, b.v. Maan in Ariës in 9 ☐ Sat. in Cancer in 12) heeft men neiging zijn gemis aan gevoeligheid te verbergen achter overdreven correctheid, ijzige vormelijkheid, de preciesheid van een automaat. Is het uitgaande ☐ onbeheerst-*on*rustig, het ingaande ☐ is onbeheerst-rustig - een even grote maskerade.

De *ingaande conjunctie* heeft veel Sat., weinig Maan, wordt dus gemakkelijk zwaartillend, ziet bij voorkeur het sombere, wordt zwartgallig, want de gehechtheid aan de geheugeninhoud der gevoelens, doen hem in het bestaande volharden, zonder vooruitgang, steeds in hetzelfde kringetje ronddraaiend, een kringetje, dat hoe langer hoe kleiner wordt. Een zeer hoog ontwikkelde ziel krijgt door dit aspect de vereenzelviging met welk symbool ook, in de eenzaamheid en afzondering en zwijgzaamheid. De gewone mens heeft neiging, geheel in zichzelf op te gaan, te eindigen in eenzaamheid.

MAAN - URANOS ASPECTEN.

Bij alle aspecten tussen beide planeten hebben we te maken met een gevoelsleven, dat neiging heeft zich zelf te buiten te gaan of te overtreffen. Aan de ene kant is de emotionaliteit zo groot, dat soms een geringe aanleiding in staat is iemand letterlijk „buiten zich zelf" te brengen. Daar zij niet diepinnerlijk deze karaktertrek vertonen, maar alleen op Maanwijze, d.w.z. deze meer weerspiegelen, hebben zij een omgeving nodig, waarin deze vergrote emotionaliteit te voorschijn treedt. Wij weten dat dit het geval is, wanneer veel mensen, bezield door eenzelfde bedoeling, bijeen zijn. B.v. in grote vergaderingen, bij volksoplopen, stakingen, enz. De Maan is altijd meer *re*actie dan actie. Maar iemand met Maan-Uranos, reageert veel heftiger, dan de actie zou doen vermoeden. Een betrekkelijkkleine, doodgewone emotie komt van anderen tot hem en wordt in zijn ziel, als in een geweldige reflector opgevoerd tot een hogere potentie. Geldt gewoonlijk de wet: Actie = reactie, hier kunnen we bijna zeggen: reactie = actie in het kwadraat. Is de ziel normaliter een meer of minder vlakke spiegel, onder de invloed van Uranos wordt ze tot een reflector. Indien iemand dus van nature niet van groot kaliber is, vallen deze vergrote emoties geheel uit het kader en krijgt zijn optreden voor een nuchter toeschouwer gemakkelijk iets grotesks.

De *uitgaande conjunctie*. Personen met dit aspect zijn zich volkomen onbewust van de gevaarlijke kracht, waarmee ze rondlopen. Wij zeggen gevaarlijk, omdat hier nog geen sprake is van beheersing, tenzij er op deze d een andere planeet gunstig geplaatst staat, waardoor een regelmatige afvloeiing van kracht mogelijk wordt. Is deze er niet, dan is de kans groot, dat men bij volksbewegingen wordt meegesleept en daarbij tegen wil en dank zich vergrijpt aan de Staat. Het gewone verschijnsel is natuurlijk een zekere heftigheid en overdrevenheid van reactie, welke soms verkeerdelijk voor drift wordt aangezien. Daar de Maan de 1e reactie is op een uiterlijke prikkel, duurt deze opgewondenheid meestal maar kort en is soms gemakkelijk weer tot rust te brengen, vooral wanneer de horoscoop veel negatiefs heeft.

Het *uitgaande sextiel*. Dit aspect treffen wij aan, bij mensen, die op meer gepaste wijze aan emotievergroting doen. Onbewust weten zij zelf met hun grotere reactie de emotie der anderen op te voeren en in de goede richting te sturen. Een beroep op hun kameraadschap of gevoelens van broederschap faalt nooit. Zij hebben een levendige interesse voor wat er omgaat en beweegt in de ziel van het gewone volk. Humanitair en sociaal werk, verenigingsleven, dat alles trekt hen aan, maar meer op de wijze van het gevoel, minder als idee of als overtuiging.

Het *uitgaande vierkant*. Personen met dit aspect zijn de gevoelvolle strijders, die op de meest onverwachte ogenblikken tegen het gevestigde gezag in opstand komen. Zij reageren fel en

onbeheerst en vernielen veel meer dan ze weten of bedoelen. Gewoonlijk zijn zij het niet, die zich laten meeslepen, maar zwepen ze anderen op, meer nog door hun taal en houding dan door hun daden. Uranos immers blijft altijd een Wilsaspect, een centrum, waaruit kracht te voorschijn komt. Daarom juist zijn ze zo gevaarlijk, want zij kunnen onmogelijk bevroeden hoe die kracht zal worden opgevangen, noch wat anderen er mee zullen doen. Zo wekken zij dikwijls terecht op tot protest tegen maatregelen van een verkeerd uitgeoefend gezag. Zij vinden dan weerklank bij velen, maar de opgewekte kracht stroomt in minder idealistische of minder ontwikkelde individuen, die deze gewoonlijk omzetten in een bandjir van vernielingen, waaraan talloze onschuldige ruiten en lantaarnpalen ten offer vallen. In het algemeen zijn het lastige, roerige elementen, de schrik voor degenen, die een zekere gezagspositie boven hen bekleden. Zelfs hoge geesten niet dit aspect liggen te eniger tijd met het gezag overhoop. Indien Uranos sterker is, de weerstand dus het grootst is, ontgaan zij zelden detentie in enige vorm. Indien de Maan sterker is, en in het bijzonder wanneer deze staat in positief teken en negatief huis, lopen zij gevaar zich zelf innerlijk schade toe te brengen, wat op ziekte of zelfvernietiging uitloopt. Het moeilijke van dit aspect is, dat de andere bewustzijnstoestand, waarin zij verkeren hen in moeilijke momenten absoluut onvatbaar maakt voor redelijke argumenten.

De *uitgaande driehoek*. Zij met dit aspect weten wat ze kunnen en betrachten dus de nodige voorzichtigheid. Zij weten in hun kring hun gevoel van broederschap of kameraadschap, als een klein lampje juist in het brandpunt van de reflector te plaatsen en verlichten met dit versterkte schijnsel altijd het pad dat naar grotere eenheid voert. Zij beseffen volkomen dat men niemand tot broederschap dwingen kan, maar dat het toch wel goed is de omgeving zo nu en dan eens uit haar kleine zelfzuchtige gevoelens wakker te roepen. Het is een aspect, waarmede vooral een acteur veel bereiken kan. Evenals bij de Apollo-Uranos aspecten is ook hier populariteit te verwachten. Maar thans in de werkelijke zin, d.w.z. het gewone volk kijkt hoog tegen hen op.

De *oppositie*. De twijfel die bij dit aspect optreedt en natuurlijk weer wordt overgecompenseerd naar de zijde van de sterkste is deze: Moet ik reageren op uiterlijke prikkels van Uranische aard of niet? Wordt alles wat men voor andere doet werkelijk gewaardeerd? Zou het misschien niet verkeerd zijn het anderen te gemakkelijk te maken? Men krijgt oog voor de fouten en tekortkomingen die de Democratie aankleven en begint zich af te vragen welke de innerlijke waarde van kameraadschap of broederschap is. Voor een oppositie blijft deze waarde natuurlijk altijd twijfelachtig en zo ontstaan hierbij de heftige tegenstanders, die alle democratie en internationalisme uitschelden voor zwakheid, indien de Maan sterker is. Is Uranos sterker, dan wordt de democratie overdreven sterk naar voren gebracht, willen zij zich met iedereen „frère et compagnon" voelen. Zij hebben dezelfde heftigheid van gevoelens en overdreven emoties die wij bij het uitgaande □ aantreffen, maar kunnen ze niet zo gemakkelijk als strijd tegen anderen gebruiken. Ook richten zij de reflector met het broederschapslampje niet helemaal naar buiten, maar meer op zich zelf en dit te sterker, naarmate de ☍ ingaand gaat worden. Zij zijn dan over hun eigen broederlijke gevoelens niet tevreden, maar weten ook niet goed, wat zij er aan doen moeten.

De *ingaande driehoek*. Zij die dit aspect in hun horoscoop vertonen, genieten alle voordelen die broederschap, kameraadschap, vriendschap, federatie, coöperatie, enz. kunnen meebrengen. Ook bij hen treedt de vergroting van emotie op, maar zij gevoelen volkomen wat zij zelf daaraan te danken hebben en niet zo zeer anderen. Voor hen is vrijheid, gelijkheid en broederschap van zelf sprekend. Zij kunnen zich eigenlijk moeilijk voorstellen, dat men anders over deze dingen zou kunnen denken en ondervinden hun leven lang de plezierige kanten, die de samenleving nu eenmaal heeft. Zij steunen graag leiders van moderne bewegingen, waarbij ze er altijd op wijzen, hoeveel zij zelf aan die bewegingen te danken hebben Zij zijn de echte geboren Democraten, maar zonderling genoeg, voelen zij zich zelf thuis in een staatsvorm, die alles behalve democratisch is. Onder een dictatuur b.v. voelen zij in de dictator niet de overheerser, maar de oudere broeder, die beter dan zij zelven, weet wat goed voor hen is.

Het *ingaande vierkant*. Bij dit smartaspect moet men leren afstand te doen van de gehechtheid aan broederschap, maar niet op de wijze der overtuiging, zoals bij App., maar gevoelsmatig. Omdat gevoelens veel sterker binden dan gedachten, is dit aspect gemeenlijk veel smartelijker. Deze mensen worden in hun gevoelens teleurgesteld door alles wat Uranisch is en moeten daaruit de les trekken, de fout in zich zelf en Met buiten zich te zoeken. Zij projecteren de emoties van anderen vergroot in zich zelf. Ontmoeten zij dus een kleine emotie van afgescheidenheid te hunnen opzichte, dan menen zij, dat zij gehaat worden. Ontmoeten zij kleine bewijzen van vriendschap, dan vatten zij dat dikwijls als liefde op. De teleurstellingen, die daarvan een gevolg zijn, moeten hen leren deze innerlijke vergrotingen beter te beheersen. Er bestaat geen aspect, dat zo intens verdriet geven kan. Misschien niet wat betreft de reële smartelijkheid der gebeurtenissen. Maar wel wat betreft de innerlijke realisatie van bepaalde verliezen of teleurstellingen als smart.

Het *ingaand sextiel*. Dit aspect komt in vele opzichten overeen met de ingaande △, maar alles wordt met veel grotere bewustheid genoten en bovendien is hier de wetenschap aanwezig, dat noch vrijheid, noch gelijkheid, noch broederschap werkelijk bestaan of zelfs maar zouden kunnen bestaan. Wie in moeilijke omstandigheden verkeert, vindt bij hen een open oor en zij zijn bij uitstek geschikt om hen met het voorgaande aspect over die teleurstellingen heen te helpen. Zij voelen zich onder een dictatuur niet zo prettig als iemand met een ingaande △, maar hebben de ware berusting gevonden, die geen laffe overgave is of angst voor strijd maar het wijze inzicht, dat alles tijdelijk is en dat ook dictators eenmaal sterven.

De *ingaande conjunctie*. Dit aspect brengt alle fouten en verkeerdheden van verkeerd begrepen Uranische gevoelens in de vorm van noodlottige omstandigheden tot de geborene. Dit zijn de volmaakt onschuldigen, die het slachtoffer worden van de opgezweepte hartstochten en gevoelens van anderen. Bij opstootjes worden bij hen de ramen ingegooid, of vliegen de kogels door de kamer. Van hun dak af wordt volkomen buiten hun medeweten de politie met pannen gegooid, enz. De populariteit die zij genieten is van een hoogst bedenkelijke aard. In combinatie met andere aspecten en wanneer de rest van de horoscoop positief is, kunnen zij dit aspect gebruiken om als vernietigers van de samenleving op te treden. In verenigingen vinden zij zelden genoegen en een zeer kleine aanleiding is voor hen genoeg om er uit te lopen.

MAAN – POSEIDON ASPECTEN.

Bij de aspecten van *Maan* en *Poseidon* moeten wij een grote mate van voorzichtigheid betrachten, omdat de maan een zeldzaam-veranderlijke grootheid is, die naar buiten toe wel zeer sterk reageert op stand in sector en teken en bovendien in een vrouwelijke horoscoop met meer intensiteit werkt dan in een mannelijke. Zo zullen wij dus in de praktische toepassing van deze aspecten in de horoscoopverklaring de essentiële betekenis voortdurend moeten aanpassen aan ieder afzonderlijk geval. Dit is natuurlijk altijd zo, wanneer men de fijnere accenten geven wil. Maar niet altijd zijn de afwijkingen van de norm zo groot als in dit geval en daarom deze waarschuwing vooraf.

De maan heeft in de horoscoop meer dan ene betekenis of liever, zij vervult meer dan één functie. Als samenvattend, ik-achtig beginsel noemen wij haar persoonlijkheid en functioneert zij als middelpunt. Tegelijk met het 'ik' is zij ook te zien als de *inhoud* van dit ik; dan noemen wij haar ,,ziel" en functioneert zij als geheugen. Ten derde als schakel tussen Geest en Lichaam bepaalt zij *naar buiten* de psycho fysiologische reflexen, die het bijzondere studieveld zijn van b.v. de dierpsychologen. Daarnaast is de maan ook omgekeerd de doorgeefster van buiten naar binnen en functioneert dan als algemene gevoeligheid voor indrukken — die in de mens onder invloed van de geest dan uitgroeit tot de algemene levenshouding tegenover nieuwe indrukken of prikkels. Bovendien heeft de maan, volgens de esoterische leringen een rechtstreeks verband met het etherisch dubbel, dat de matrijs is voor het stoffelijk lichaam. Ten slotte is een der maanfuncties nog: de verbeelding, d.w.z. dat punt waar abstracte beelding begint, die later in veelheid van concrete beelden zal uiteenvallen.

Welke nu is de invloed van Poseidon op deze verschillende functies? Laten wij ons even herinneren, dat Poseidon de grote denkkracht is — niet de scheidende en onderscheidende, niet de bepalende, beperkende, dogmatiserende denkkracht, maar integendeel de abstraherende, verenende en verheffende kracht, die automatisch leidt tot verdoezeling en vervaging van alle begrippen, indien er niet voldoende onderscheiding vóóróndersteld is of erachter. zit. Het spreekt dus vanzelf, dat de persoonlijkheid, de 'ik'-functie van de maan, door Poseidon verliezen moet aan concreetheid, aan zèlf-bepaaldheid, aan vastheid van omlijning, aan hardheid en scherpte. Maan in positief teken en positieve sector zal minder van die scherpte verliezen, maar toch winnen aan abstractie straks zullen wij zien hoè. In negatief teken en negatieve sector heeft dc maan reeds neiging zijn ik-imago te laten opbouwen door zijn omgeving; in combinatie met Poseidon wordt dat ik-beeld vaak zó vaag, dat het zich soms nauwelijks meer vertoont. Dat zijn types, die geheel op en neer gaan met hun milieu en waarbij dus de 4de sector extra onder de loupe moet genomen worden. In de laatste instantie worden zij „legendarisch" als Zrcadl, de zg. toneelspeler uit *Walpurgisnacht* van *Meyrink*.

Extra moeilijkheden ondervinden zij, die bij hun maan in positief teken en negatieve sector nog de combinatie met Poseidon krijgen. Zij hebben reeds de neiging zichzelf te meten met hun eigen maat en dus de aanvoeling op de omgeving te verliezen. Komt hier Poseidon bij, dan ontstaat gemakkelijk een volkomen vervormd beeld, worden zij illusionisten, die zichzelf vele illusies over zichzelf maken en vaak een volkomen illusoire instelling op het niet-ik.

Het meeste plezier ondervinden zij, die Poseidon kunnen schakelen aan een maan in negatief teken en positieve sector. Zijn zij zonder deze planeet reeds van een objectiviteit, die zelden wordt begrepen en nog zeldzamer wordt gewaardeerd, door de invloed van Poseidon wordt de plasticiteit van dit 'ik' verhoogd, dikwijls tot in het toneelmatige. Voor de omgeving is dit gemeenlijk moeilijker, want een dergelijke plasticiteit werkt licht verwarmend.

Hieruit zien wij reeds duidelijk, dat deze reeks aspecten vrij wat uitgebreider belooft te worden dan de vorige, omdat wij feitelijk elke functie geheel zullen moeten nagaan.

Wanneer wij de opzet hierboven gegeven, verder ontwikkelen, komen wij tot het volgende:

1. De uitgaande conjunctie is zich nog onbewust (zoals wij reeds meermalen bespraken) van de combinatie, moet nog leren eigen persoonlijkheid te abstraheren, alvorens dit 'ik' op de omgeving af te drukken of te projecteren. Dit abstraheren is een moeilijke kunst, waarvoor de aanleg aanwezig moet zijn en gevonden kan worden in de combinatie der sectoren 4, 8 en 12. In de meeste gevallen ziet men slechts de vervaging van de persoonlijke begrenzing. Het ik overschat zichzelf en er ontstaat een onbewuste ijdelheid, welke zich vaak uit in kinderlijke of kinderachtige pretenties.

2. De tweede groep is zich evenzeer bewust van de mogelijkheden, maar constateert telkens met verrassing de grotere dunk, die men van hem (of haar) heeft en vindt zelf, dat hij te veel bewierookt wordt. Hier is de ijdelheid en de illusie eigenlijk bij de omgeving. M.a.w. dit zijn de mensen, over wie de omgeving zich illusies maakt, op wie ouders of broers of zusters trots zijn - zonder dat de geborene dit zelf duidelijk beseft, of er attentie voor heeft. Ja, het gebeurt meermalen, dat hijzelf zich verzet tegen deze opdringerigheid van zijn omgeving.

3. De derde groep is even onbewust als de beide vorige, maar thans is de illusie aan zijn eigen kant, waardoor hij onbewust een fantastische persoonlijkheid wordt. Hij bouwt een omgeving naar zijn illusie, met zichzelf als vage eigenaar van al dat schoons. De subjectieve kijk van deze mensen op alle gebeuren is ongelofelijk. Zij hebben iets van de ijdelheid der Ie groep, maar kunnen die niet naar buiten projecteren en vertonen die dus alleen maar in hun „binnenkamer". Zij compareren gaarne voor de spiegel, hetzij openlijk, hetzij stilletjes. Ze vinden iedereen even vreemd en raadselachtig — begrijpen zelden een ander.

4. Deze groep vertoont onbewust een zo treffende reactie op de invloed van de omgeving, dat een andere omgeving een andere persoonlijkheid doet ontstaan (kameleonpersoonlijkheid). Mensen met een meer positieve maanstand vragen zich gewoonlijk af, *wie* of *wat* iemand van groep 4 nu eigenlijk is, zonder daarvoor een oplossing te vinden. Vooral vrouwen van groep 4 kunnen ongelofelijk veranderen. Meisjes, die thuis een clichétype zijn en daar sprekend lijken op moeder en zusters, krijgen door Maan ☌ Pos. uitgaand een volkomen afwijkend type, als ze trouwen en in het milieu van de man komen. Het is merkwaardig hoe zij weer zienderogen terugzakken, als ze op een familiereünie in het oude milieu terug keren.

Met dit verschil in uiting als achtergrond, zullen wij nu de andere functies van Pos. nagaan. Waar de Maan het geheugen is en Pos de herinnering geven alle aspecten tussen deze beide planeten een uitermate levendige werking van het geheugen. Dit wordt dan onder de invloed van de grote denkkracht, welke Pos. is, de scheppende fantasie. Wij hebben vroeger de Maan

reeds gezien als de verbeelding, als de functie van het denkvermogen, waardoor abstracties te voorschijn komen als concrete beelden. Het spreekt van zelf dat Pos. hierop een stimulerende werking uitoefent. Tegelijkertijd moeten we deze scheppende fantasie niet verwarren met het scheppende denken, hetwelk ontstaat door aspecten tussen Pos. en Vulc. Bij Maan-Pos. blijft de fantasie beeldend, zoals in het algemeen dromen, ook beeldend zijn, misschien nog juister uitgedrukt: symboliek. Bij Vulc.-Pos. gaat het meer om concrete gedachten. De verhouding tussen beide groepen is dus als van symbolieke voorstelling (Maan) staat tot beschrijving. Het is dan ook geen wonder dat wij Maan-Pos. aspecten aantreffen bij zeer vele kunstenaars en weer in het bijzonder bij hen, die uitmunten door grote fantasie. Wat zij uitbeelden getuigt steeds van een inspiratie, die ontspruiten moet in hoge regionen van bewustzijn. Van de conj. merken wij alleen wat, indien deze aspecten maakt met andere planeten. Een van de klassieke voorbeelden in dit opzicht mogen wij wel Charles Dickens noemen, die deze conjunctie had in het teken Sagitt., in de 2e sector driehoek Mars, heer 1 in 5. In deze combinatie is de Maan nog heer van de 9e sector, staat deze sextiel Ap. in Aquarius in 4, terwijl de heer van het 4e, Uran. weer in 1 staat. Hij heeft een volkomen beheerste fantasie. Zijn karakters zijn met buitengewone helderheid getekend, zodat men geen ogenblik in twijfel verkeert met wat voor type, astrologisch gesproken, men te maken heeft. Verschillende van zijn personen, neem b.v. kleine Dora, Nelly of de advocaat Sydney Carton zijn volkomen zuivere afbeeldingen van het Piscestype. Anderen weer, neem b.v. Quilp of Madame Defarge, zijn volmaakte Schorpioenen in hun soort. De bestudering van hun karakter zegt evenveel omtrent de invloed van deze tekens als een beschrijving ervan bij enig astroloog b.v. geven kan. Een ander voorbeeld is Mabel Collins, de schrijfster van „Licht op het Pad". Ook zij heeft Maan ☌ Pos. Wie dit wonderbare mystieke en symbolieke werkje op zich heeft laten inwerken, voelt ogenblikkelijk, dat de inspiratie hier van heel hoog komt. Het beeldend vermogen is bijzonder groot en de beelden werken nog veel meer verheffend dan een nauwkeurige beschrijving zou kunnen doen.

Als 3e voorbeeld wil ik wijzen op de Engelse acteur Milton (zie 1001 Nativities), die beroemd was om zijn wonderlijk vermogen tot veranderen van zijn persoonlijkheid.

Wanneer de ☌ Maan-Pos. slechte aspecten maakt met andere planeten, zien wij de moeilijke kanten sterker op de voorgrond treden. Deze zijn: vatbaarheid voor hallucinaties en illusionisme. Bij de uitgaande 6 maakt men dan gemakkelijk slachtoffers, bij de ingaande d wordt men het slachtoffer zelf. Juist hier hangt het geheel van de andere aspecten af, of de fantasie beheerst zal zijn, dan wel of deze met de geborene op hol slaat. Strikt filosofisch bekeken moet dit aspect leiden tot ontwikkeling van een grotere gevoeligheid in de richting van mededogen. Aanvoelen van het leed van anderen is dan ook steeds bij Maan-Pos.-aspecten aanwezig en het hangt helemaal van de stand van de Maan af, hoe daarop zal worden gereageerd. Ook het gehele peil van de horoscoop moet in aanmerking genomen worden. Het aanvoelen van leed van anderen kan bij een sterkpositieve inslag en een laag peil gemakkelijk ontaarden in een soort van wreedheid. Daarbij gaat men anderen leed aandoen, om te genieten van het meevoelen. Bij een geheel negatieve inslag en een laag peil zoekt de geborene steeds mensen op die leed hebben, projecteert dat vreemde leed naar binnen, wat gemakkelijk leidt tot masochisme.

De *uitgaande harmonische aspecten* geven veel meer gelegenheid om tot beheersing van de fantasie te komen, waardoor deze ook meer scheppend vermogen krijgt. Toch moet er in elk geval in de horoscoop iets van een aanleg tot scheppen aanwezig zijn. Indien dit niet het geval is, krijgen wij in plaats van de fantasie het dagdromen of soezen. Dan projecteert Pos. het ene beeld na het andere, draait hij de ene film na de andere af en de persoonlijkheid (Maan) zit rustig toe te kijken zonder enige behoefte aan ingrijpen, zonder over te gaan tot activiteit van welke aard ook. Dan kunnen personen met deze aspecten ontzaglijk veel leed meemaken in hun omgeving, terwijl het eigenlijk aan hen voorbijgaat. Wel ondervinden ze het als een min of meer plezierige emotie, zo als iemand ook van een vertoonde film naar huis gaat met een plezierig gevoel van genot, gepaard aan de gedachte dat het gelukkig maar een schimmenspel was. De beheerste fantasie geeft gemakkelijk aanleg voor grote productiviteit, wanneer ze kunstzinnig gebruikt wordt. Een buitengewoon goed type voor dit aspect vinden wij in Richard Wagner. De beheerstheid van zijn fantasie blijkt wel hieruit, dat hij die op drie wijzen wist te binden. Immers hij schreef niet alleen de tekst zelf en in gebonden vorm, maar hij bond deze weer aan muziek en de combinatie dezer twee aan de beperkingen van het toneel. Er is genoeg over de esoteriek in zijn werken geschreven, om te mogen zeggen, dat zijn inspiratie hem voortdurend op een hoger, meer vergeestelijkt niveau bracht. Parsifal, zijn hoogste schepping is een volkomen Poseidoniaans type.

Merkwaardig doet het aan eveneens met een uitgaand ☌ te vinden de figuur van Emile Zola, de vader van de z.g. realistische literatuur. Hij had Maan in Ariës * Pos. in Aquarius, Maan als heer 1 in 9. Dit aspect staat er borg voor, dat achter al zijn werken gezocht moet worden naar de diepere achtergrond, dat hij geenszins is de „pornograaf", waarvoor men hem zo graag uitscheldt. De humanitaire tendensen komen overal aan het licht. Men voelt zijn medelijden met al zijn personen, die als m een vrije geest hebben, doch dit niet eens meer weten, gebonden als ze zijn aan het instinctieve in hun natuur. Hij is een van de voorlopers geweest van de huidige psychoanalytici, omdat hij heeft durven wijzen op de geweldige krachten in de instincten opgesloten.

Thans zijn de *uitgaande conflictaspecten* aan de beurt, dus Maan □ Pos. uitgaand en Maan ☍ Pos. uitgaand.

Het eerste is het strijdaspect. Het wapen in deze strijd? De fantasie, Wat moet bereikt worden? Vervaging van het al te persoonlijke, verwijding van waarnemingsgrenzen, vergroting van de gevoeligheid. Zoals steeds, wordt in deze fase de strijd naar buiten geprojecteerd en gevochten tègen het te sterke persoonlijk optreden van .... anderen, tegen bekrompenheid van opvattingen van . . .. anderen, tegen ongevoeligheid of gebrek aan medelijden van . . .. anderen! Staat de maan in positieve sector en positief teken, zo is hun persoonlijk optreden als een waterstroom(pje), buiten zijn oevers tredend en de omgeving overstromend, indien een sterke emotie werkt als een zomerse regenbui. Mag men Poseidon altijd een „illusionist" noemen, dan is een geafflicteerde Poseidon een desillusionist, zodat alle strijdaspecten van deze planeet op de buitenstaander een Don Quichotterige indruk maken. Bij Apollo □ Poseidon uitgaand wordt het pogen om eigen waardigheid te vergroten door anderen te negeren of te elimineren voor de toeschouwer gemakkelijk grotesk. Een voorbeeld hiervan is Prof. Bolland, met Apollo in Gemini uitgaand vierkant op Poseidon in Vissen. Bij het

maanaspect volgt het pogen, de persoonlijkheid kunstmatig te vergroten. Daar de maan tevens staat voor „het gewone volk", bestaat het streven, een illusie van belangrijkheid te scheppen tegenover deze eenvoudige lieden. De fantasie is onbeheerst en de objectieve waarheid komt bij hen allicht in het gedrang. Liegen uit interessantheid. In de 1001 Nativity' s heb ik slechts enkele voorbeelden van dit aspect kunnen vinden bij enigszins belangrijke personen. Het komt voor in horoscoop 288 waarbij staat: opium en alcohol!

Ook de *oppositie* komt schijnbaar niet veel voor. Dit is ook een onplezierig twijfelaspect, waarbij de persoonlijkheid geheel op de achtergrond raakt, verdoezeld wordt, wanneer Poseidon de sterkere van de twee is. De overcompensatie, uitgeoefend door Poseidon als sterkere leidt tot de clairvoyance, dikwijls aangetroffen bij personen uit het volk: somnambulen, kaartlegsters e.d. In jaren van goede directies op deze spanning wordt haar reputatie gevestigd, daarna teren zij nog enkele jaren op oude roem en op de verworven ervaring, om ten slotte toch weer in vergetelheid (Poseidon !) terug te zinken.

Bij de ingaande conflictaspecten ligt het zwaartepunt binnen en hier is dus, aan de buitenkant bekeken, de kans op gedupeerd worden groter dan bij de vorige aspecten. Veel hangt af van de plaats. die ze accidenteel innemen en het is veel beter, dat de Maan het sterkst en hoogst geplaatst is, dan dat Poseidon de ereplaats heeft. In het eerste geval is de mogelijkheid, de illusies (en desillusies) de baas te blijven zeer veel groter. Bovendien ontstaat dan het verlangen, mystieke onderwerpen te populariseren. In de tweede geval ontstaat de te sterke betoning der minderwaardigheid. Bij een mannelijke horoscoop waar de Maan staat o.a. voor de vrouwen in 't algemeen ontstaat dan de neiging, door huwelijk met een vrouw, die men aan zichzelf superieur acht, de eigen minderheid te accentueren en gemakkelijk vol te houden.

Voorbeelden van de eerste categorie (Maan hoger geplaatst) zijn b.v. Col. Olcott, stichter der Theos. Ver., die in zijn Boeddhistische Catechismus en andere veel heeft gedaan voor de popularisering (Maan was heer 10) en Bhagavan Das, met zijn werken: The Science of Peace en The Science of Emotions, deed hetzelfde. Een voorbeeld der tweede categorie vinden wij in Robert Schumann, de componist. Deze had maan in Virgo, ☐ Poseidon in Sagittarius, nog verzwaard, doordat Saturnus een conjunctie maakt met Poseidon en weer staat *oppositie* Apollo.

De ingaande harmonische aspecten geven een beheerste fantasie, welke, omdat het accent hier ligt op de innerlijke beleving, zich niet bemoeit met de buitenwereld, in de zin van: willen begrijpen. Het zich invoeleninanderen is sterk ontwikkeld. Geen wonder, dat wij het aantreffen bij verschillende kunstenaars en .... astrologen: Chopin Maan Libra △ Pos. in Sag., Regiomontanus Maan in Gemini ⚹ Pos. in Leo, Morinus Maan in Pisces P Pos. in Cancer, Bulwer Lytton Maan in Cancer Pos. in Scorpio. Ex-keizer Withelm II heeft Maan in Scorpio △ Pos. in Pisces, deze laatste in 10.

Ten bewijze, hoe vernietigend de *ingaande conjunctie* van deze beide planeten kan zijn voor reputatie en persoonlijkheid wijzen wij nog op Dreyfuss, die Maan en Pos. ingaand conjunct had in Pisces en op Czaar Nicolaas II, in het verbanningsoord Siberië vermoord, die deze conjunct had in Ariës.

De verbeelding is een van de geweldige krachten in de mens, die hem moeten brengen tot het bovenmenselijke. Poseidon kan daarbij prachtig helpen of hopeloos misleiden.

MAAN — PLUTON ASPECTEN.

Tegenover de centraliteit van Apollo staat het quasi-centrale van de maan. Apollo is zèlf een licht en krachtbron, de maan is een min of meer goede reflector. Mensen met een maan-Pluton aspect *reflecteren* dus allen op een of andere wijze de kracht tot omkeren of hypnotiseren of revolutioneren of een der reeds genoemde vormen van de Plutonische kracht, maar zij hebben die in-eigen niet. Men kan ook anders zeggen: de maan is het gevoelsleven in 't algemeen, de algemene levenshouding tegenover alles wat als nieuwe prikkel zich voordoet aan de ziel. De maan geeft de emotionaliteit aan. Een maan-in-Ariës-mens is zeer emotioneel en wordt dadelijk „bewogen", zodra hij maar een indruk krijgt, als zou men zijn zelfstandigheid willen aanranden. Een maan-in-Capricornusmens echter wordt zelden „bewogen", kent weinig emotionaliteit. Het spreekt vanzelf, dat maan-Pluton aspecten op enigerlei wijze aangeven, hoe de oorspronkelijke wilskracht gewijzigd wordt, getransponeerd wordt door de emotie. Men moet zich dus eerst afvragen: waar staat Pluton? In pos. teken en pos. sector, of een van de vier andere grondvormen? Dan weet men, hoe de kracht van Pluton zich zal vertonen. En daarna neemt men de maan onder de loupe. Hoe is de emotionaliteit? Spoedig opgewekt? Lang nawerkend? Kort van duur? Vervolgens worden deze gegevens verbonden. Dus bij een *uitgaande conjunctie* zegt men: Pluton bewerkt in zijn sector en teken *dit*, de Maan in haar sector en teken *dat*. Deze beide vertonen zich steeds gelijk. Het gevoelsleven is dus het middel om te doen, wat Pluton aangeeft. Zoals ook het denken, schrijven, kunst, enz., het middel kunnen zijn. In 't algemeen dus hebben deze personen neiging tot plotselinge omkeringen in hun gevoelsleven of indien alles positief — zijn zij door hun gevoelens zeer meeslepend. Een man met deze stand oefent een hypnotische aantrekking uit op vrouwen en een vrouw met deze stand heeft veel mannelijks, staat zeer wilskrachtig tegenover nieuwe toestanden en uiterlijke beïnvloeding. Zoals altijd bij de *uitgaande conjunctie* het geval is, kennen deze personen hun eigen kracht niet, zijn ze er eigenlijk nog geheel onbewust van en vandaar, dat men soms van ogenschijnlijk sterke conjuncties soms zo weinig bemerkt.

De *uitgaande goede aspecten* (sextiel en driehoek) geven zeer gunstige gelegenheden om op gevoelvolle wijze te getuigen van wilskracht, waardoor in het optreden een element komt van vrijmoedigheid en verrassing. Deze mensen zijn in hun persoonlijk optreden van een innemende beslistheid, die door de omgeving zeer wordt op prijs gesteld. Zij bereiken, wat zij willen, en dit met opwekking van minimale reactie. Indien tevens in de horoscoop vastligt, dat het denken los is van dogmatiek, geeft deze stand een persoonlijk optreden, dat toch alle kenmerken draagt van onpersoonlijkheid. Gewoonlijk echter is de persoonlijkheid te sterk en dan geven deze goede aspecten sterke persoonlijkheden, die vooral in de kringen van het volk (Maan) magnetische middelpunten zijn. Indien het niveau van de geborene laag is, leiden zelfs deze goede aspecten tot misbruik zoals bekend is.

De *uitgaande slechte aspecten* (vierkant en oppositie), de echte conflicthoeken, geven behoefte en neiging, om onder ongunstige omstandigheden met de gehele persoonlijkheidsgevoeligheid te streven naar overmacht, naar heersen, overheersen, onder

hypnose brengen, verlammen. Deze stand wekt niet alleen hevige reacties op en doet dus altijd „haat" ontstaan in de overheerste omgeving, maar leidt gemakkelijk tot misbruik en brengt dan feitelijk zwart-magische praktijken mee. Het hele gevoelsleven is vervuld van machtsbegeerte en het hangt weer van stand in sector en teken af, of deze macht gericht is op positie, eer, bezit, genot, of wat ook. Zijn deze *conflicten ingaand*, dan zijn ze uitermate moeilijk, want dan is er in principe een zekere machtspositie aanwezig en moet de persoonlijkheid (maan) zich van het verlangen naar heersen losmaken. Hier is zowel grote smart aanwezig als grote verleiding om door ongeoorloofde, onwettige middelen het heersen te verlengen. Bij de oppositie is hier de twijfel groot en verlammend, omdat de kracht van Pluton nu eenmaal van onpersoonlijk kaliber is. Het is net, of zo iemand in zijn hand een handle heeft, waardoor al of niet een elektrische stroom van dodende sterkte kan worden losgelaten op argeloze mensen, die zich vasthouden aan de stroomloze draad. Een ingaand vierkant geeft geweldige ijdelheid en zelfoverschatting. Men hypnotiseert eigenlijk zichzelf en waant zich veel sterker en belangrijker dan men is.

De *ingaande goede aspecten* verleggen weer het accent naar binnen en het gevolg is, dat er een toenemende behoefte bestaat, alle persoonlijke wil opzij te zetten en ernstig te zoeken naar aansluiting bij een Hogere Wil. Onder deze aspecten vallen o.a. de geboren Rozekruisers, zij, die persoonlijk (Maan) rondgaan over de wereld met hun vuur, dat overal organen en organisaties doet ontstaan, waarin het leven een uitingsmogelijkheid vinden zal. In de oude Kosmogonieën vindt men altijd aanwijzingen over deze bouwers, die vormen scheppen door hun wilskracht.

Met hen werken samen de personen, die Apollo en Pluton ingaand goed hebben, want die zijn de ridders, uitgaande om onpersoonlijk te strijden tegen onkunde, ongerechtigheid en tirannie van het kwaad.

De *ingaande conjunctie* maan-Pluton voorspelt verlies van wilskracht, persoonlijke zwakte van wil en voorbeschiktheid tot persoonlijke onderworpenheid. In horoscopen van niet-geestelijk strevende personen duidt het op verlies van vrijheid door kunstgrepen van anderen.

Wij hebben de verhouding Pos.-Plut. reeds gezien als herinneren versus vergeten. Daar de maan ook symbool is voor het geheugen, bevorderen Maan-Plut.-aspecten het *vergeten*. De harmonische asp. bevorderen het vergeten als nuttige functie, waardoor het onbelangrijkste wegzakt en de tijd, Sat., geholpen door Jup., optreedt als heelmeester van fysische en psychische beschadigingen (trauma's). De disharmonische bevorderen het vergeten in den zin van vergeetachtigheid, waardoor men zichzelf en anderen last berokkent.

HOOFDSTUK IX.

MYSTERIE-PLANETEN (Onderling).

ASPECTEN TUSSEN URANOS EN POSEIDON.

ALGEMENE BESCHOUWINGEN.

Hoe werken de planeten van Ueber-Ich en Ueber-Es in de gewone praktijk uit van alle dag? Wij hebben allemaal een Uranos. Maar wie van ons is mediamiek? Ook hebben we een Poseidon, maar wie is psychometrisch aangelegd? Ook een Pluton, maar wie is hypnotiseur? Dit wijst er wel op, dat de eigenlijke, inwezenlijke kracht veranderen kan, wanneer ze stroomt door een andere weerstand. Om een vergelijking te gebruiken: men heeft elementen en isotopen van elementen; zo zou men Uranos een isotoop van Saturnus kunnen noemen, Poseidon een isotoop van Jupiter, Pluton een van Mars. Het geheel van deze drie is ook te vergelijken bij een radiozender. Uranos is de beschikbare energie, Poseidon de pulsering, dus de golflengte, Pluton de doordringendheid of hardheid der radiatie, die afhankelijk is van de beschikbare energie enerzijds, ten tweede van het natuurlijke verlies bij het omzetten geleden door de apparatuur, ten derde door de natuurlijke tegenstanden, ondervonden door 'storende' andere zenders, door zonne-uitstraling (de korte golf pas goed na zonsondergang) en andere factoren.

Omgekeerd is ieder mens tegelijk (een ontvangtoestel, waarin de versterkingslampen de noodzakelijke energie leveren, antenne + golfzoeker de ontvangapparatuur en de luidspreker of koptelefoon, die de reproductie levert van het uitgezondene en opgevangene. Wat betreft een 'echt' radiotoestel, zijn wij hier bij Saturnus, Jupiter en Mars, terwijl de Maan de 'persoon' is, die het toestel bedient, ongedifferentieerde elektrische stroom laat binnentreden en de verlangde uitzending opzoekt.

In zoverre de mens in staat is zelf en bewust als krachtsstation op te treden, hetzij om uit te zenden, hetzij om op te vangen, spreekt Uranos bij hem. In zoverre als hij antenne is en golflengte regelen kan voor uitzenden (pos.) of ontvangen (neg.) is de invloed van Poseidon merkbaar; in zoverre de stralingswijdte reikt (pos.) of de luidspreker schallen kan (neg.) werkt Pluton. Het gaat hier dus om het contact met anderen, bewust te bereiken. Het einddoel is natuurlijk, ook hierbij volkomen zelfbewust te handelen, maar voorlopig is de mens nog maar nauwelijks ‚bewust' op de gebieden van voelen en kunnen.

Uranos is dus altijd een energiebron, vertoont typische middelpunteigenschappen, waarin straling en modulatie nog weinig spreken. De middelpuntskracht verschijnt als een rotatie en deze brengt 'vanzelf' een sferische ordening mee. De geordendheid van het Es vindt z'n oorsprong in Apollo. Deze wordt telkens uit elkaar getrokken door het Ik van Saturnus, met z'n typische centripetaliteit en primitief egoïsme (als noodzakelijke factor voor het ontwikkelen van Zelfbewustzijn).

Wanneer het Ik van Saturnus verzadigd is van zichzelf, en van de op zichzelf-gerichtheid, is de volgende trap, dat het gaat pogen de eigen ontwikkelde ordening uit te breiden over z’n mede-

Ikken. De mens, die zich gaat opmaken om meer dan mens te worden. Niet door zich open te stellen voor de inductie van het Grote Es op zijn kleine Es, maar door te trachten z'n menselijk ordeningsvermogen te toetsen aan de kosmische wetmatigheid. Uranos doet min of meer bewust zoeken naar grenzen, de grenzen van de menselijke vermogens, op welk gebied dan ook. Het vinden, ervaren van grens is voorwaarde voor de poging tot overschrijding. Het waarnemen van de tralies, die de vrijheid beperken, doet een gevangene schudden daaraan, om hem vervolgens te doen pogen de hindernis te verwijderen. Het Ueber-Ich of Super-Ego, dat opgebouwd gaat worden in en door de mensheid legt de klemtoon op het reeds ontstane Ik, maar bedoelt geenszins te zijn een uitbreiding van de primitieve Ik-zucht, het primitieve, instinctieve egoïsme van Saturnus, maar vertoont zich voorlopig wèl als zodanig en blijkt dan de weerspiegeling van Saturnus om de verticale as, die wij kunnen beschouwen als een linksrechts omwisseling of een binnen-buiten omwisseling waarbij alles op dezelfde hoogte blijft. op hetzelfde niveau. Het kenmerk van de primitieve Uranosmens is zijn overwaardig superioriteitsgevoel, en het gebruiken van de gewone middelen der instinctieve natuur: alleenheerschappij (Sat.), kuddevorming en handhaving (Jup.), geweld (Mars) op welk gebied dit dan ook getoond mag worden. Terwijl de bedoeling is, het egoïsme en de_ zelfzucht onder beheersing te krijgen, alvorens te streven naar grensoverschrijding, worden deze beide eigenschappen door Uranos gemakkelijk buiten verhouding versterkt. Op dezelfde wijze versterkt Poseidon het socio-religieuze instinct en wel op deze wijze, dat gestreefd wordt naar onnatuurlijke kuddevorming, door gelijkschakeling, gedwongen verenigingsleven binnen de grotere éénheid, waarnaar Uranos steeds strevende is. Daardoor kan Poseidon in conflict komen met reeds bestaande sociale of religieuze kudden In werkelijkheid rammelt Poseidon aan de tralies van de denk en geloofssystemen, zoals Pluton de kunstenaar doet vechten met de belemmeringen van het menselijk kunnen.

Bij aspecten tussen Uranos en Poseidon gaat het tussen de roterende beweging, het zichzelf 'stellen' in een groter geheel, en de regelmatige pulsering, waardoor regelmatig trillingen worden uitgezonden, golfbeweging, concentrische kringen ontstaan. Wij kunnen zo zeggen: om te ontwikkelen van Ik tot Super-Ik, moet het Ik niet tevreden zijn met de simpele omkering van rechts naar links, niet volstaan met op de grenslijn te blijven staan, gezicht naar buiten, maar het nieuwe moet verkend worden, ontdekkingstochten gemaakt, de geëigende organen worden opgebouwd, wat een kwestie is van techniek.

Uranos is de snellere, dus de Ik-instelling (naar buiten gericht!) is de kracht, de omkering is het actieve moment, Poseidon als tragere is de weerstand. Men kan het aldus uitdrukken: men moet niet volstaan met z'n lichaam uit te gaan (in slaap te vallen of in trance te gaan) maar men moet ook op andere bewustzijnsgebieden waarnemingen doen; anders gezegd: wie zichzelf op de grens tussen twee werelden kan staande houden, moet (als volgende trap) zijn waarnemingen 'uitzenden', zodat anderen, die op hem afstemmen, daar voordeel van kunnen hebben. Het spreekt vanzelf, dat een en ander met grote voorzichtigheid moet geschieden; ontdekkingsreizigers mogen allerminst generaliseren!

Bij de *uitgaande conjunctie* is Uranos verreweg de sterkere, de behoefte zichzelf te blijven het grootst. Het zelfgevoel zoekt wel realisatie van grenzen, maar de neiging langs de grenzen te lopen is groter, dan om die te overschrijden. Weinig of geen behoefte, anderen te begrijpen,

te schouwen. Als er soms geschouwd wordt, gaat de waarneming op in het Super-Ik gevoel, versterkt dan het super(ioriteits)gevoel van het Ik. De herinnering aan wat werd waargenomen blijft te zwak, lokt niet tot herhaling. De vernieuwing, inherent aan Uranos blijft zelfvernieuwing, voert niet tot vernieuwing van anderen.

Uitgaand sextiel. Goed samengaan van verhoogd zelfgevoel, overgaan naar andere bewustzijnstoestanden en het schouwen, de herinnering. Zeer geschikt voor onbeheerste, maar zuivere psychoscopie, aftasten van het verleden. Echter blijft nog steeds de kracht van Uranos overwegend Len is de kans het grootst op gebruik van dit vermogen tot eigen glorie en voordeel, zodra men bemerkt heeft, dat men dit vermogen bezit. Indien men als uitzender fungeert (kwestie van positief teken en pos. sector!) zoekt men vernieuwing van religieuze of sociale opvattingen te brengen, waarbij men de neiging heeft, aan de herinnering, dus aan het verleden onbewust veel waarde te hechten.

Uitgaand vierkant. De weerstand, de herinnering, het schouwen, moet worden aangepakt met een vergroot, versterkt zelfgevoel, dat toch nog alle bezwaren heeft van het Ik. Het Ik kan nu niet langer langs de grens lopen en schouwen zonder (uitg. conj.) of met enige juiste (uitg. sekst.) herinnering, maar moet op een of ander gebied over de grens heen, zich leren oriënteren en de herinnering terugbrengen. Dit gaat met grote moeilijkheden gepaard. Daar de kracht van Uranos voorlopig nog het sterkst is, volgt de terugkeer naar het waakbewustzijn te snel, zodat de herinnering verwrongen meekomt. Is de weerstand door een of andere reden te sterk, zo is er geworstel om het verleden (Pos.) te vernieuwen (Ur.). Deze personen worden vaak in volkomen veranderde sociale of religieuze toestanden gebracht, waarbij zij eensdeels met het verleden volkomen breken, anderzijds hevig strijden voor vernieuwing (modernisering) van Ik-groepen; het Super-Ik zien zij veelal als de som van een aantal gelijk gestemde Ikken. Het is een echt strijdaspect en maakt hen, die het in hun radix hebben tot sterke strijders tegen de kuddegeest, door op te wekken tot machtsvorming door groepsverband en door goed de tegenstellingen op sociaal en religieus gebied in 't oog te houden.

Uitgaande driehoek. Kracht en weerstand zijn op elkaar afgestemd, waardoor het mogelijk is grenzen te overschrijden en vanaf die gebieden nieuwe waarnemingen mee terug te brengen, die dan betrekkelijk juist zijn. Hier is geen strijdlust, maar wèl een zoeken naar waarnemen en schouwen achter en dóór vormen heen, een zoeken naar grotere eenheden en de mogelijkheden van samenwerking op bepaalde aanrakingspunten. Het is gunstig voor het verkrijgen van mediamieke gaven, psychometrie, voor vorsersarbeid in het aurisch verleden van anderen, doch zonder daarvoor de grote trom te roeren. Hoofdzaak blijft hier nog (uitgaand asp.) het verschijnsel, de mogelijkheid van de ongewone waarneming en de waarde, welke deze heeft voor het gewone leven en bewustzijn. De uitbreiding in de richting van het Super-Ik krijgt kansen, wanneer uit de cycli-van aanleg blijkt, dat er een streven naar omkering en omzetting aanwezig is. Het typische verschijnsel van zoeken naar de grotere eenheid door organisatie van „het getal", dus in de veel-enigheid, blijft hier doorgaan althans in de gemiddelde mens.

Oppositie. Bij de ingaande aspecten moet het accent naar binnen worden verlegd, waardoor het inzicht ontstaan zal, dat waarnemingen op verborgen gebieden zeer interessant zijn, maar

dat het ontwikkelen van permanente organen, van vermogen(s) tot waarnemen belangrijker is. Dat geleerd moet worden, op welke wijze, zuiver technisch gezien, Uranos b.v. de mens doet inslapen, in trance doet gaan; of op welke wijze het actuele. Ik van Saturnus technisch kan worden opzij geschoven, zonder de hulp van bedwelmende middelen als lachgas, brandende kruiden (hennep, bilzekruid) morfine, enz.

Bij de oppositie is men daar nog niet aan toe. Dan heerst de twijfel: moet ik binnen eigen grenzen blijven en mij alleen maar omstellen of moet ik de grens overschrijden, met alle onzekerheden, die daaraan verbonden zijn? Zal het mogelijk zijn vanaf mijn vaste punt (Saturnus-Uranos) een uitkijkpost in de andere wereld te vormen, zullen ze daar mijn seinen en uitzendingen opvangen (Poseidon), of moet ik mijn vaste punt loslaten en mij maar laten gaan, maar eens zien, waar ik terecht kom? Deze twijfel kan natuurlijk, doordat andere aspecten of planeetcombinaties méér op de voorgrond treden, minder hinderlijk zijn. Echter het gewone verloop van alle twijfel verloochent zich ook hier niet.: de zwakkere wordt verdrongen en leidt periodiek tot overcompensaties. Bij een oppositie is het niet moeilijk uit te maken, wie de sterkere is, gezien in de sectoren. De planeet in 9, 10, 11, 12 of 1 is beslist sterker dan die in 3, 4, 5, 6 of 7; alleen een opp. 2 - 8 is moeilijker te bepalen en geeft dan ook het beeld van een strijd tussen gelijkwaardigen. De laatste oppositie tussen deze beide planeten zag Uranos in Capricornus staan en Poseidon in Cancer. Essentieel stond de eerste daar lang niet gunstig, in de objectieve fase van vorm en vormelijkheid. Daar ook de conjunctie van beide planeten gedeeltelijk in dit teken viel, is het geen wonder dat Uranos sterk Saturnaal gekleurd is. Poseidon als God der Zee in Cancer, het teken van de zee, had lichter spel, maar is ook begonnen in Capricornus. Het gevolg is dan ook geweest, dat de mens meent, een grote overwinning te hebben behaald niet de uitvinding van de radio. Deze zendt echter niet uit de werkelijke gedachten (laat staan gevoelens !) van de uitzenders, maar dat, wat zij willen kwijt zijn. In theorie kan men zich alzijdig laten voorlichten, in de praktijk zijn er de beperkingen van de (vreemde) taal, de tendensen der omroepverenigingen of der regeringen, of der ambtenarij. Daardoor is in werkelijkheid de mens niet wezenlijk nader tot zijn evenmens gekomen.

De mensen met deze oppositie ervaren dit en vaak zeer intens. Het is de generatie van 1903 1913, waarvan de eerste jaren en de laatste jaren slechts gedeeltelijk deze stand vertonen. Het is de tijd van opkomst van de radio en nog steeds zien wij, dat de uitzendstations officieel zijn en vaak staatsinstellingen (Capricornus) met een klein groepje amateurzenders, die ook vergunning moeten hebben, maar toch min of meer vrijbuiteren (Aquarius). Daartegenover zijn er miljoenen luisteraars, waarvan een groot gedeelte zichzelf bewust beperkt (distributie). Verder is het nog steeds het ideaal van alle 'machthebbers' ter wereld, dat de onderhorigen een toestel zouden hebben, waarbij zelfkeuze is uitgesloten dus distributie en alleen een luidspreker. Van werkelijke vrije uitwisseling is geen sprake.

Bij de uitgaande oppositie wordt de weerstand, het mogelijke verlies van vastigheid voor het Ik, sterk gevoeld en is er dus een martelende onzekerheid, of Poseidonische kenverschijnselen nu objectief zijn, of subjectief en durft men de sprong in het ongewisse niet aan. Bij de ingaande echter verliest de weerstand aan kracht en verklaart men hallucinatorische verschijnselen van subjectieve aard voor realiteiten of objectiviteiten, laat men zich licht

meeslepen. En dan komt telkens weer de twijfel: was het nu wel echt of was het verbeelding met alle leed, daaraan verbonden. Hier hangt veel af van de overbrugging. In Januari 1910 viel de nieuwe maan in Capricornus ingaand conjunct Uranos, *oppositie* Poseidon, welke *oppositie* gekruist werd door de *oppositie* van Jupiter in Libra met Saturnus conjunct Mars in Ariës. In West-Europa viel de Capricornusconstellatie in 9 of in 8, was eind Taurus of begin Gemini rijzende, bij de tegenvoeters in 2 of 3, op de Atlantische Oceaan, in 10, ook in W.-Afrika, daarentegen in de Pacific in 4, de strook tussen Kamtsjatka en Nieuw-Zeeland. Een van de grote begoochelingen van deze tijd is geweest de verwachting van de Wereldvrede en van een nieuwe Messias, een Wereldleraar (Orde van de Ster van het Oosten opgericht 11 Januari 1910, bij een ingaande opp. van Uranos op Poseidon). In ieder geval is de belangstelling voor de fenomena groter dan voor de ontwikkeling der nodige vermogens.

Ingaande driehoek (de generatie van zomer '36, '37 en '38, bijna heel '39, '40, '41, '42, '43, gedeelte '44, '45 en '46). Thans is de kans groter op beheerste overgangen naar andere gebieden, waarbij niet meer het verschijnsel als het belangrijkste geldt, maar de geborene aandacht schenkt aan zijn vermogen, zich verbaast, dat het gebeurt en voor zichzelf zoekt, hoe het gaat. Als profiteeraspect krijgen deze personen ervaringen vom jenseits, hetzij zelf, hetzij via anderen, die gunstig zijn voor hun geestelijke groei. Het aspect is polair gesteld tegenover het uitgaande sextiel, van welke generatie *G. Bernard Shaw* een der laatste grote vertegenwoordigers is, die het ook interessant vond door de muren der heilige huisjes in Engeland heen te kijken en door te geven, wat hij zag. Typisch voor dit aspect is de roman uit zijn jonge jaren: De *Salonsocialist*, de man van rijkdom (Uranos in Taurus) die een objectieve maat wil zoeken voor „waarde" (Taurus) en strooptochtjes maakt op het gebied der werknemers, de lafhartigheid van het volk hekelend, het opnemend voor verdrukten (Poseidon in Pisces). Wat door die generatie is begonnen, wordt door de laatste oorlogsgeneratie t.z.t. weer naar binnen geprojecteerd. Bij velen zal het niet anders uitwerken dan een goede gezindheid tot eerbiediging van elkaars bezit (Uranos weer in Taurus) of relaties (Uranos gedeeltelijk in Gemini) waarbij het alleen jammer is, dat Uranos in die periode nog een injectie had van de Ich-planeten Saturnus en Jupiter, waardoor de behoefte aan een stevig gefundeerd egoïsme deze driehoek beheerst. Stond bij de uitgaande driehoek Poseidon in Taurus, Uranos in Virgo, thans is het omgekeerd, maar de invloed der aardtekens blijft. De U(nited) N(ations) hebben met hun handvest gewacht, tot dit aspect goed en wel weg was (24 Oct. 1945). De horoscoop van dit handvest is wel bijzonder zwak, met Mars conj. Saturnus rijzende in Cancer, beide vierkant Zon in 1° Scorpio 20' in 4, Maan in Gemini in 12, uitgaand conj. Uranos in Gemini in 12, enz. Het *Pars* Fortunae in 12 Pisces in 9 staat vierkant Uranos, opp. Hermes, heer 12 en alleen Vulcanus in 15 Scorpio gaat als heer 3 goed naar *Pars* en naar de Ascendant.

Het verleden (Poseidon) en de herinnering werken niet als terugvoerende of repeterende krachten, maar als voorbeelden van hoe het niet moet. Nog niet zozeer door grondig onderzoek, dan gevoelsmatig, gelet op de gevolgen.

Ingaand vierkant. Het smartaspect, waarbij alle zekerheden in een crisistoestand komen. Individueel: de zekerheid van het Ik (natuurlijk alleen voor hen, die dit vierkant aldus in hun horoscoop 'hebben, dat in de aanleg ditzelfde reeds vóórkomt). Wereldlijk wordt ook een

toestand getekend, die voor velen betekenen zal: op drift raken, door gemis aan aanpassing aan veranderende toestanden. De fouten van het verleden (Pos.), worden gewroken en dit speciaal op religieus en sociaal gebied, waar het collectiefegoïsme van de clans (Sat.-Jup) doorbroken moet worden voor een andere maatschappelijke structuur, met meer wezenlijk sociaal gevoel, eenheidsgevoel dwars door de schillen der Ikken heen. Wie hieraan niet zal kunnen meedoen, heeft kans aan de tegenstand van het Ik of van het Es-complex onder te gaan. Dit ingaande vierkant was er vanaf 1783 - 1790 en luidde dus de Franse revolutie in, die eerst, Poseidon in Libra onbloedig, later met Pos. in Scorpio pas goed bloedig werd. Bovendien mengde Pluton in Aquarius zich erin. Ditzelfde aspect was er ook weer ± 170 jaar vroeger, dus luidde de 30-jarige oorlog in. In 1790 was het de sociale orde, die werd omgeworpen, in 1618 meer om religieuze principes. Weer zoveel terug komen wij in de periode van ± 1450 met de uitvinding van de boekdrukkunst Twee perioden terug, ± 340 jaar brengt ons ongeveer in 1100, waarbij wij ons herinneren, dat de Kruistochten begonnen in 1096. Al deze bewegingen dragen een uitge4:Token sociaal of religieus karakter en moeten wel worden onderscheiden van imperialistische oorlogen. Natuurlijk mogen wij niet zeggen, dat dit ingaande vierkant de oorzaak is, maar wel, dat een functioneel verband waarschijnlijk is. De aspecten van Jup. en Saturnus herhalen zich in een tijdvak van 19 jaar; 9 van die perioden geeft 171 jaar en zo kunnen deze perioden hier en daar versterkend ingrijpen.

De betekenis van het aspect is wel duidelijk: men wordt geconfronteerd met totaal veranderende socio-religieuze omstandigheden en men wordt gedwongen tot een bewuste of onbewuste keuze, die hoe dan ook — veel smart meebrengt, tenzij elders de innerlijke gevorderdheid van de geborene blijkt.

Ingaand sextiel. Het zelfgevoel wordt steeds zwakker, of doet zich in socio-religieus opzicht mindersterk gelden en het streven naar bewuste grensoverschrijdingen, zonder geweldpleging neemt toe. Dit kan beheerste overschrijdingen van aggregatie-grenzen, of bewustzijnsgrenzen dan wel landsgrenzen zijn, komende na de smart van het voorgaande aspect. De eerste praktische toepassing van de atoomenergie is gekomen, toen deze beide planeten ing. driehoek op elkaar stonden helaas nog maar voor Marsdoeleinden. De beheersing van deze energie voor beweging zal wel wachten op dit ingaande sextiel. Omstreeks 1798 viel dit aspect met Uranos in Virgo en Poseidon in Scorpio, de verademing na het Schrikbewind.

Het is niet waarschijnlijk, dat veel personen van dit aspect individueel het beste maken. Wij mogen het ook nog niet als een begin van een nieuw tijdperk zien, maar moeten het beschouwen als een tijd van bezinning omtrent dat, wat bereikt is.

Ingaande conjunctie. Deze brengt het ongemerkt liquideren van veel grensbelemmeringen op allerlei gebieden van bestaan, speciaal ook weer op socio-religieus, maar evenzeer op kaste of clangebied. De kracht van het zelfgevoel is geheel opgebruikt en er is een „laissez-aller" in het publieke leven. Later komt de omkeer naar het nieuwe, doch in de aanvang schuiven Uranos en Poseidon wat heen en weer, over elkaar heen, waardoor allerlei nieuwe pogingen schipbreuk lijden en roemloos kort na de geboorte weer sterven.

Van conjuncties merkt men nog niet veel naar buiten - de overmacht van de weerstand is hier zo groot, dat men de krachteloze energie niet meer waarneemt en omgekeerd bij de uitgaande conjunctie is de overmacht aan de krachtszijde nog zo groot, dat men de weerstand niet gewaar wordt.

Een ingaande conj. is een natuurlijk einde van een natuurlijke cyclus; een ing. conj. in anti-zodiakale richting is een tegennatuurlijk einde van iets, dat nog niet, of niet meer in de tijd past en zelf dus een niet-normaal verschijnsel genoemd moet worden. Zij voeren altijd tot storingen, hetzij individueel, hetzij als botsingen met de samenleving.

Hetzelfde kan zich voordoen bij toenemende *opposities*, waarbij de snellere reeds het opp. punt was gepasseerd en nu teruglopend nogmaals dit aspect accentueert. Ook hier is sprake van een tegennatuurlijk verloop met alle moeilijkheden daaraan verbonden. Met overdreven kracht werkt de weerstand (de langzamere loopt recht !) en men komt tot niets. Aanleg tot zenuwziekte of zielsziekte is erdoor versterkt.

URANOS — PLUTONASPECTEN.

Wij krijgen hier opnieuw te maken met een rijtje aspecten tussen twee mysterieplaneten onderling, die beide in de ziel staan voor hogere krachten, voor nog ononderzochte psychische vermogens. Wij weten reeds, dat de ziel het krachtveld is van de mens en dat het belangrijkste kenmerk van kracht is: gemakkelijke omzetbaarheid. Elektriciteit omzetten in licht, licht in warmte, warmte in beweegkracht, gaat allemaal even gemakkelijk. In de ziel gaat het evenzo: drift wordt geestdrift, liefde en haat worden beweegkracht, enz. Deze omzetting kan echter alléén geschieden, als er onderling verband is tussen de krachten, als er dus tussen de planeten aspecten zijn. Wij willen nog eens herhalen, dat volkomen beheerste uitingen van deze krachten slechts voorkomen bij zéérgeestelijke personen; omgekeerd dat de meeste uitingen, maar dan ook onbeheerst, voorkomen bij mediamiek aangelegde personen.

Uranos is de planeet die (zie Deel I) verandering van aggregatietoestand teweegbrengt, of psychologisch gesproken verandering van bewustzijnstoestand. Tegenover het eigenbelang van Saturnus - dit natuurlijk te nemen in filosofische zin, dus los van elke idee van verkeerdheid - staat het „gemeenschappelijke belang" van Uranos.

Het is een kwestie van wijziging der grensbegrippen. Zo lang mogelijk houdt Saturnus alles binnen de veilige grens, en wordt deze grens beschouwd als de scheidsmuur. Zodra iemand de scheidsmuur gaat zien als de verbindingsmuur, als het gemeenschappelijke, in plaats van als het afzonderlijke of afzonderende, dan loopt het met de absolute heerschappij van Saturnus af en begint Uranos een woord mee te spreken. Want tegenover het begrip „grens" is nu een nieuw bewustzijn geboren. Telkens en telkens weer zal Uranos over het dode punt, dat grens heet, heen helpen. Telkens weer zal Uranos iets terugwinnen van het gezag, dat hem door zijn zoon Saturnus ontnomen was. Op de weg ter involutie was Saturnus de overwinnaar en werd Uranos ontmand. Bij de weg dcr evolutie gaat het andersom en de in onbruik geraakte organen worden weer tot werking opgewekt, treedt Uranos successievelijk in zijn rechten terug, totdat eindelijk de „heer des Hemels" geheel de „heer der Aarde" aan zich heeft onderworpen.

Bij de *Uranos-Pluton* aspecten hebben wij dus steeds te maken met het bewerken van omkeringen, bekeringen, het uitoefenen van wilsoverdracht, van hypnose (dit alles Pluton) maar thans gedreven door sociaal besef, éénheidsbesef, klasse besef of door middel van verandering van bewustzijnstoestand, of van aggregatietoestand. Immers, bij elke van deze veranderingen komt kracht vrij, of wordt kracht gebonden. Wie lucht wil vloeibaar maken moet geweldig Saturnaal werken, nl met koude en met geweldige drukking of zwaarte. Omgekeerd, wie een molecuul wil ontbinden, en de beschikking wil krijgen over de intermoleculaire kracht, die de atomen bij elkaar houdt, brengt een verbinding van gassen tot stand, veroorzaakt door vuur een explosie en werkt Uranisch, want bereikt een andere aggregatietoestand van het molecule. Het explosieve is dus zeker Uranisch van aard. Men moet dit echter niet verwarren met het „onverwachte" en zeker niet met het „revolutionaire" — al kan dóór een explosie (die dus middel is in dat geval) zeker zeer goed het onderste naar boven komen.

De *uitgaande conjunctie* Uranos-Pluton, zonder meer (dus zonder verband met andere planeten) geeft nog niet het volledige besef van de mogelijkheden, hierdoor geboden; men zal dus naar buiten betrekkelijk weinig merken van de geweldige omkerende kracht, die hierin schuilt. Zij zijn als de onwetende kinderen uit de krant, die, bij het spelen op het veld, een onontplofte granaat vinden en daarmee allerlei onvoorzichtigheden begaan. Soms loopt het goed af, maar meestal ontploft het ding op een ongelegen plaats in een ongelegen tijd en veroorzaakt ellende aan onschuldigen. Mensen met deze stand zijn zó. Zij hebben de neiging, hypnose of wilsoverdracht te beoefenen als spel, zij weten noch kennen de ernst en veroorzaken meestal ongeluk, omdat nu eenmaal de „lagere . _ kant" oneindig meer kans biedt dan de hogere.

De *ingaande conjunctie* treffen we aan bij hen, die moet afleren overmacht uit te oefenen door explosies, door grensoverschrijding, of al die andere Uranos-mogelijkheden (zie blz. 71). Ook zij lopen met een bom in hun zak en zouden die gaarne gebruiken voor revolutionaire doeleinden, maar als ze hem werpen, dan ontploft hij niet, of hij komt ergens terecht, waar hij geen schade aanricht. Maar de terugslag ervan treft hen zelf, net zolang, totdat zij geleerd hebben hun begeerte naar wilsoverdracht te temperen, te verminderen, ja los te laten. Veelal zijn zij de slachtoffers van de onbedoelde ontploffingen der vorige categorie, zoals wij altijd een aanvullende werking kunnen waarnemen tussen equivalente maar symmetrisch tegengestelde aspecten.

De *goede uitgaande aspecten* zijn de goede, evolutionaire revolutionairen, de mensen van de vreedzame revolutie, die langs de weg van veranderd geestelijk inzicht omkeringen willen te weeg brengen. Zij stellen inderdaad als eis, dat voor de gemeenschap (Uranos) de mens zichzelf moet overtreffen (Uranos), komen moet tot een hoger eenheidsbesef (Uranos) en dat dan de omkering vanzelf komen zal. (Een van de mooiste voorbeelden ervan vinden wij in Mussolini, die Uranos heeft uitgaand △ op de conjunctie van Poseidon en Pluton. Zijn onbloedige maar diepgaandé revolutie is uniek in de moderne geschiedenis). Er gaat van hen een hypnose uit, die zijn grondslag vindt in hun broederlijke gezindheid. Zij dwingen, met een beroep op het hoogste in de mens. Zij zijn in staat, in het parlementaire stelsel zelfs, minderheden om te zetten in een meerderheid, omdat men in hen voelt en erkent de

onpersoonlijkheid van hun streven. Natuurlijk moet er contact zijn met de Asc. om dit eruit te brengen. Staat Uranos daarbij in X, dan is de „publieke zaak" erin betrokken, in XI, een club, een vereniging, en zo verder.

Het *uitgaande vierkant*, het strijdaspect, brengt geweldenaren, die een bom een volkomen nuttig middel vinden, om de zaak om te keren. In staatkundig opzicht is dit de gewelddadige coup d'état, het wegdringen mèt geweld. De overmacht, die van hen uitgaat, is in wezen veel minder. onpersoonlijk gekleurd, dan die van de vorige categorie, al zwaaien zij veel meer met het vaandel der broederschap. Zoals steeds bij conflicten in het psyche, is de behoefte aan strijd groter en treden zij steeds op, wanneer de vorige categorie nog niet gereed is. Zij zijn wegbereiders en moeten wel op hun wijze optreden. Natuurlijk wekken zij in de „gehypnotiseerden" automatisch verzet op en zo duurt hun régime meestal kort, want het is een ontzaglijk werk, aldoor de sterkere te willen zijn en te eisen, dat ieder dat erkent ! Dit aspect geeft intense behoefte om leider, erkend leider te zijn en kan zeer gemakkelijk leiden tot daden van de meest volstrekte willekeur (wilskracht immers Pluton).

De *oppositie* brengt twijfel en daar in de meeste gevallen twijfel verlammend werkt op het doen, zo gaat bij dit aspect het vermogen tot daadwerkelijk overmacht uitoefenen veelal verloren. Zij verzuimen tijd of gelegenheid, overschatten of onderschatten de kracht van hun tegenstanders en worden dan dikwijls zelf gehypnotiseerd, dus willoos gemaakt. Dan krijgt men de autohypnose van de mens, die tracht, met zijn blik dieren te hypnotiseren. Is Pluton in de *oppositie* doorslaggevend, dan ontstaat gemakkelijk de hypnotiseur, die tot extremisme komt, die de zwaarste proeven volbrengen kan en die de kunst verstaat, mensen in trance te brengen. De laatste *oppositie* tussen deze beide planeten is gevallen in de eerste jaren van deze eeuw, en nu, ongeveer 30 jaar later is Uranos ☐ Pluton, ingaand, wat aan hen, die in begin 1900 geboren zijn, een kans, een grote kans geeft op moeilijke gelegenheden, ook al staat dan Uranos △ op zijn eigen plaats van voor 30 jaar (♐ - ♈).

Het *ingaande vierkant* brengt de innerlijke strijd mee, die zelden; dadelijk begrepen wordt, omdat wij nu eenmaal de neiging hebben, eigen moeilijkheden naar buiten te projecteren en de schuld liever overal elders zoeken, dan bij onszelf. Personen met dit aspect vrezen steeds, dat ze overheerst, gehypnotiseerd zullen worden en durven zelfs geen vriendschap sluiten, uit angst, te zullen inboeten aan vrijheid van wil. Zij pogen overal te heersen en te overtreffen, en zijn kapot van schaamte bij een nederlaag. Het is een aspect, dat een groot lijden meebrengt, omdat er aan vastzit in de meeste gevallen: gedwongen worden tegen zijn zin door mensen, die geestelijk niet de meerderen zijn. De gehele tegenwoordige generatie van de laatste jaren is met dit aspect geboren. En hieruit zou al af te leiden zijn, dat over ± 21 jaar, als Uranos gekomen is in Cancer, op de plaats waar in 1935 Pl. stond, een tijd komen zal van overheersing door minder-ontwikkelden, een tijd, waarin zij gedwongen zullen worden tot veel, wat ze niet willen. Dit kan natuurlijk een oorlog zijn, maar ook een invasie van primitieve volkeren, een natuurramp of iets dergelijks. Zeer zeker iets van revolutionaire aard.

De *ingaande goede aspecten* doen profiteren van hypnose, door anderen uitgeoefend. Men moge dan zwakker van wil zijn, men vindt leiders, die de juiste weg wijzen en over een geweldig motorische kracht beschikken. Daar moet men in hypnose niet zien het teloor gaan van de wil, maar het delen in de ruimere, sterkere wil, door overgave van eigen kleinere wil.

Wie bewust leeft kan met dit aspect in volle overtuiging zeggen: „Vader, niet mijn wil geschiede, maar de Uwe". Zij zullen ook nooit het gevoel hebben, dat hun vrije wilsuiting wordt gedwarsboomd, belemmerd of belet. De generatie met Uranos in begin (le helft) van Pisces zal hiervan kunnen profiteren.

Daar Plutons baan een hellingshoek van ruim 17' heeft met de Ecliptica, vallen lengtepunt en werkelijke plaats (of punt van uitwerking) in de buurt van de „horizon" zelden samen. Dit vermindert de kracht van uitwerking. Op onze breedte komt een Pluton in Pisces nooit op de horizon met z'n lengtegraad, maar niet eens met het teken Pisces, altijd minstens tegelijk met een graad van Ariës. Zelfs de culminatie geschiedt nog met meer dan 5 graden verschil. Ik schrijf het dan ook hieraan toe, dat men van Pluton-aspecten, berekend volgens lengte, in de praktische astrologie niets bemerkt en dat de asp., berekend met werkelijke plaats, veelal aanmerkelijk zwakker uitwerken, dan men zou verwachten.

POSEIDON – PLUTON ASPECTEN.

In de mythologie zijn zij broeders en verdelen zij met Jupiter de regering over het hele Heelal. De kracht, die Poseidon in de ziel representeert is de grote denkkracht, die wij kennen als de herinnering, het vermogen dus, om een opgenomen klankfilm uit onze existentie (in de ruimste zin) weer af te draaien (zie Mysterieplaneten Deel I.). Indien niet beheerst, wordt de herinnering gekleurd door de begeerte en ontstaan hallucinaties, begoochelingen indien beheerst, is er helderziendheid. Bij alle aspecten van Poseidon en Pluton hebben wij dus te maken met wilskracht, hypnose en herinnering, begoocheling, — of in het beste geval transcendentale waarneming.

De *uitgaande conjunctie* van deze beide planeten geeft aanleg tot wilsoverdracht, hypnose, door begoocheling, soms zelfs door gewone goocheltoeren, trucs, ook wel door juist aanvoelen van wat iemand verwacht en dat dan geven. Het is een goed aspect voor de amateurgoochelaar, die tot zijn eigen verbazing ziet, dat op een eenvoudig trucje honderden erin vliegen. Ook de kaartlegster-uitliefhebberij (U mag gerust een kleine tegemoetkoming geven!) heeft de uitgaande conjunctie, want ze weet nog niet recht, wat ze ermee moet beginnen. Tenzij natuurlijk — een en ander weer naar de Asc. kan worden gedirigeerd. Het is net, of men een goocheldoos gekregen heeft en nu in het leven proberen moet, de kunstjes, die ermee te vertonen zijn, in te studeren. De grote kwestie is, op te passen voor zèlf begoocheling.

De *ingaande conjunctie* van dit broederpaar maakt, dat men afstand moet ' doen van elke poging, te komen tot wilsoverdracht door gebruik te maken van welke Poseidoniaanse vorm ook. Men mag evenmin overbluffen of tot volgen dwingen, door een demonstratie van werkelijke helderziendheid, als door alle listigheden, die er soms voor in de plaats komen. Deze personen worden vaak het slachtoffer van hen, die de uitgaande conjunctie hebben, hun wilsuiting wordt gebonden, doordat anderen gebruik maken van trucs, verraad, heel of half-onware beschuldigingen, enz. Wat deze geborenen dan leren moeten is: absolute overgave, volslagen weerloosheid, geen weerstand bieden. Wie dit niet beseft, staat ieder ogenblik bloot aan omkering (Pluton) door ondermijning, verborgen actie.

De *uitgaande goede aspecten*. Na de conjunctie in de tachtiger jaren van de vorige eeuw komt nu over een jaar of wat Poseidon voor het eerst tot het uitgaande sextiel, en mensen met deze aspecten leven er nog niet. Het zou interessant zijn dit te bezien, alleen al uit historisch oogpunt. Dat echter valt buiten het kader van deze beschouwing. In 't algemeen zullen dit mensen zijn, die op de juiste wijze gebruik maken van de vele middelen, die de God der zee tot zijn beschikking heeft, om omkeringen, revoluties te bewerkstelligen, en de mensen tot het goede te dwingen. Er zit in deze combinatie veel magie en bij een goed aspect is deze natuurlijk meer naar de witte, dan naar de zwarte kant. Toch moet men nooit zijn verwachtingen in geestelijk opzicht te hoog spannen. De *hele horoscoop* moet wijzen op een goed niveau, want anders loopt de „hoge magie" alleen maar uit op enkele goed te exploiteren goocheltoeren.

Deze aspecten geven dus beslist aanleg tot wilsoverdracht, zij het op nog zo beperkte schaal en al zou het alleen maar zijn door het gebruik van een goed herinneringsvermogen. Want het spreekt vanzelf, dat een goed Pluton-aspect weinig uitwerkt, indien niet eerst gebleken is, dat er wil is, (dus een goede 5de sector en een goede Apollo) en dat deze wil verwerkelijkt kan worden (dus verband dezer factoren niet de Asc.). In dit verband zou ik willen herinneren aan de horoscopen van Peter Kürten en Ivan Kreuger (zie bijlage voorbeeld nr. 4) die beide heer 5 en Apollo in 1 hebben; bij Kürten maximaal sterk, omdat Ap. zelf heer 5 is. Daar elk aspect tussen deze beide planeten ruim 300 jaar nodig heeft, om net zo terug te komen, moeten wij reeds teruggaan tot ± 1645 om het uitgaande sextiel te hervinden, en dan speelt zich de grootste helft van de 80jarige oorlog af in de 50 jaar tussen conjunctie en sextiel.

De *uitgaande conflictaspecten* geven aan hen, die ze in hun horoscoop hebben alweer een grote, zij het conflictueuze, onbeheerste kracht, waar wat mee te doen is, als er in de aanleg wil aanwezig is. Bij de strijdaspecten moeten zij omkeringen teweegbrengen, moeten zij hun wil opleggen op alle Poseidoniaanse wijzen. Men zal een vage, onbestemde angst hebben voor hun overheersing, als men zelf door een zwakkere Poseidonstand hun een aangrijpingspunt geeft. En de onbevooroordeelde, nuchtere toeschouwer vraagt weer: is deze man bedrieger of wordt hij zèlf bedrogen, lijdt hij aan zelfbedrog? Want geen enkel „groot" mens, die zich tegen alle anderen weet „durch zu seizen", is te begrijpen, indien men Pluton verwaarloost. Juist het *onverklaarbare* overwicht op anderen is steeds Plutonisch van aard. En wanneer er een conflict achter zit, is de behoefte, om dit over, wicht te tonen, groter. De mens met een van deze aspecten in de horoscoop is niet tevreden met een overwicht zonder meer. Hij eist, dat hem telkens opnieuw verzekerd wordt, dat hij zo sterk is want .... hij is voor zichzelf *niet* verzekerd ervan, dat zijn meerderheid echt bestaat. Het is een bij uitstek geschikt aspect voor het uitoefenen van zwart-magische praktijken en de bezitter ervan zal voor zijn eigen onbeheerste kracht geducht moeten oppassen.

De *ingaande goede aspecten* geven gelegenheden om te profiteren van magische processen, of in elk geval van wilsoverdracht uitgeoefend door anderen langs de weg van het opwekken van herinneringen; het meemaken van mystieke ervaringen. In lagere zin varen zij zelfs wèl bij valse voorspiegelingen, weten zij daaruit nog geestelijk of materieel voordeel te behalen. De generatie van omstreeks 1840 had kans op dit aspect, waar bij Poseidon in Aquarius en Pluton in zijn eigen teken Ariës staat. Dat is dus een ingaand sextiel.

De *ingaande conflictaspecten* zijn ontzaglijk moeilijk en geven felle, diepgevoelde smart, omdat de verwachtingen hoog gespannen zijn. Hieronder moeten wij zoeken mensen, die trachten leiders te vinden, die hen door Poseidoniaanse krachten, fenomena of wat ook, suggereren, ja hypnotiseren tot geestelijke groei. Maar zij vinden niet werkelijke leiders. Alleen maar types, die meer of minder bewust doen alsof en die in elk geval voor hèn niet geschikt zijn. En het gevolg is, dat zij of werkelijk bedrogen worden, òf zich bedrogen voelen wat voor hun smart in de grond geen verschil maakt. Natuurlijk hangt ook hier nog weer veel af van teken en sector, waarin beide staan en van de verdere aspectering van Pluton, zowel als van _Poseidon. Daardoor kan de positiviteit van optreden, de felheid der smart en teleurstelling worden vergroot of verkleind. Het is geen aspect, dat men iemand behoeft te benijden, want het geeft een geweldige innerlijke strijd, met veel verlies van wat men beschouwde als innerlijk bezit.

De *oppositie* is de twijfel tussen het volgen van de God der Zee (Poseidon) en de Heer der Onderwereld (Pluton). Is Poseidon sterker, dan neigt men tot algehele opgave van de wil, en is de zin tot offeren te sterk, wat noodwendig verkeerde offers meebrengt. Is Pluton sterker, dan wil men overheersen, ook al zouden er offers bij vallen, al zou men zien, dat de overheerste eraan te gronde ging. Zijn ze even sterk, dan wisselen ze af en worden perioden van zich vergooien afgewisseld met perioden van sterke overheersing. En zoals bij alle *oppositie* werkt de twijfel verlammend op het aanpakken, dus Pluton ondervindt er het meest last van.

HOOFDSTUK X.

DE ASPECTEN VAN DE ASCENDANT.

Deze aspecten moeten enigszins anders worden beschouwd dan die tussen twee planeten onderling. De Ascendant n.l. is op zichzelf geen kracht, maar een aangrijpingspunt, zoals de naald van de grammofoon het aangrijpingspunt is voor alle krachten, op een gegeven ogenblik werkende, bij elkaar; zo gezien is het Rijzend Punt *altijd* weerstand.

Planeten in de gehele eerste sector, of zij al dan niet letterlijk in samenstand staan met het Rijzend Punt, zijn te vergelijken met werktuigen, die op een tafel liggen, waarachter de mens bezig is. Hij heeft deze werktuigen voortdurend in het oog, kan ze dadelijk grijpen, heeft er de volle beschikking over. Ja — een Mars in 1, zwaar in conflict met Saturnus kan wel een beitel zijn met zulk een zware stenen steel, dat het hanteren door gebrek aan kracht moeite kost. Dan zal men van die Mars weinig bemerken maar toch is de kracht steeds aanwendbaar.

Echter kunnen planeten ook vanuit 12 een samenstand vormen. Daarbij staat men met de rug tegen zijn tafel met gereedschappen. Men moet achter zich tasten, grijpt niet dadelijk goed, heeft het gereedschap niet dadelijk op de juiste wijze vast en zo is er bij haastig toegrijpen zelfs kans op verwonding.

De harmonische aspecten met de Ascendant duiden op gelegenheden tot uiting van de kracht, aangegeven door de planeet, welke men aankan. Men forceert niet, en bereikt zijn gestelde doel (groot of klein) zonder veel reactie op te wekken, rustig, terwijl men voor zijn daad veel erkenning oogst.

De conflictaspecten duiden erop, dat men voor moeilijke opgaven komt te staan. Bij de uitgaande aspecten moet men moeilijke dingen *doen*, bij de ingaande *laten*. De *oppositie* is de twijfel, die steeds wordt overgecompenseerd en natuurlijkerwijze dan te veel of te weinig geeft.

De *ingaande conjunctie* geeft steeds moeilijke omstandigheden; men ontmoet onverwachte tegenstand, wordt aangevallen van achteren, enz.

Apollo-Ascendant. Het gevoel van innerlijke waardigheid vindt een uitlaat. Bij harmonische aspecten toont men een gepast gevoel van eigen' waarde, waardoor men zich overal gemakkelijk beweegt. Er is geen behoefte aan omgang met sociaal hogeren, maar men schuwt hun omgang evenmin.

Bij een uitgaand vierkant staat Apollo onder de horizon, is er neiging tot zelfonderschatting met zijn gevolgen van ontwijking der sociaal hogeren, al of niet gepaard met schimpen erop, de houding dus van: „ze zijn me te min."

Is Apollo in pos. teken en pos. sector, dan is de kans op overcompensatie groter, omdat de uitingsdrift sterker is en moet men zich niet verbazen, dat de zelfonderschatting volkomen ontkend wordt, doch zichzelf verraadt door de overdrevenheid van uiting-zelve.

Bij een *ingaand* vierkant staat Apollo boven de horizon en is het zelf C gevoel overdreven sterk, maar daadwerkelijk aanwezig en niet de over compensatie van het zichzelf onderschatten. De

gevolgen hiervan zijn (indien positiviteit van teken en sector overheersen) een zekere indringerigheid in geestelijke (9) publieke (10) of sociale (11) kringen, waarin men niet welkom is, maar waarin men om de ene of andere reden toch wel thuis behoort. Het brengt altijd prestigekwesties mee, strijd om erkenning, die men nooit blijvend verwerven kan.

Overweegt het negatieve element in teken en sector, zo wil men zich niet laten verdringen, zonder echter zelf anderen te willen verdringen. Speciaal bij Ap. in 10 (neg. sect.) en in neg. teken, kan men de zonderlingste miskenningen meemaken.

Bij de *oppositie* wordt de twijfel veelal aldus opgelost: de sociaal-meerderen min of meer als „open vijanden" behandelen (☍ vanuit 7) om ze na de overwinning aan de zegekar te binden. Of (☍ vanuit 6) men wordt zelf vernederd en als „boodschappenjongen" behandeld.

Maan-Ascendant. Gunstige of ongunstige gelegenheden, tot het tonen van ontvankelijkheid. De harmonische aspecten geven een juiste psycho (Maan) fysiologische (Ascendant) reactie, welke vooral het aanvoelen van minderen (Maan) vergemakkelijkt.

De conflict aspecten geven een verkeerde „eerste reactie", verkeerd aanvoelen! te weinig of teveel gevoel, al naarmate Maan staat in positief of negatief teken — waarbij ook de positie in sector van belang is. (Zie deel I, hoofdstuk III onder Maan).

Vulcanus-Ascendant. Bij de harmonische aspecten komt men in kringen, waar men verstandelijk mee kan doen. Of, als men niet mee kan, weet men behoorlijk te zwijgen.

Bij de conflict aspecten overschat men zijn verstand (boven de horizon) of men onderschat het (onder de horizon). In het eerste geval vindt men het nodig altijd en overal het woord te voeren en is men op zijn best, als er tegenstanders zijn. Verliest men het (als Vulc. niet sterk genoeg is) zo wordt men de mond gesnoerd. Anders legt men de tegenstander het zwijgen op. Vooral wanneer Vulc. zeer sterk is, geven de conflictaspecten soms grote welsprekendheid: men *wil* het winnen in tegenstelling met de harmonische aspecten, die *niet* de neiging tot gelijk-krijgen hebben.

De oppositie, met de grootste kans op overcompensatie van de twijfel, komt vanuit 7 en geeft vooral overmacht op zijn tegenstanders. In geval van onderschatting kan men niet uit zijn woorden komen, wordt men nerveus, stottert soms, zelfs al weet men volkomen zeker wat gevraagd wordt.

Venus-Ascendant. Bij de harmonische aspecten heeft men een zeker aangeboren tactgevoel en het streven, anderen tegemoet te komen, waardoor het optreden vriendelijk en welwillend is. Heeft Venus overigens slechts conflicten, dan is deze vriendelijkheid enkel schijn en niet veel meer dan slechte diplomatie. Bij de ingaande harmonische aspecten profiteert men vooral van vriendelijkheid of van tact van anderen.

De conflict aspecten geven een gemis aan „maat"-gevoel. Men geeft te weinig (boven de horizon) liefde, overschat dus zijn eigen vriendelijkheid — of te veel (onder d.h.) tegemoetkomendheid. Dit tekort of deze overmaat wordt herkend en dan aangezien voor valsheid, onoprechtheid en veroorzaakt daardoor vaak verwijdering in plaats van toenadering.

De twijfel bij de oppositie werkt veel sterker uit, indien Venus in 7 staat dan in 6. In het laatste geval onderschat men zijn vermogen van liefde te geven en houdt men iedereen meer op een afstand, eigenlijk uit voorzorg. In het eerste geval ontstaat het spelletje: twee vlierpitbolletjes met ongelijke elektrische lading trekken elkaar aan, raken elkaar, neutraliseren elkaars lading — en uit is het.

De ingaande conflict aspecten maken, dat men vriendelijkheid te hoog taxeert (voor liefde houdt) of liefde te laag aanslaat (voor welwillendheid houdt) met alle leed daaraan verbonden.

Mars-Ascendant. De harmonische aspecten geven een juiste aanwending van kracht. Men komt in een omgeving, waar zijn kracht (vaak gewone fysieke of spierkracht) voldoende is, normaal is en dus waardering vindt. De conflictaspecten geven overschatting van eigen kracht (boven de horizon) of onderschatting. In het eerste geval tracht men minder kracht aan te wenden (want men denkt sterker te zijn) en faalt dan. In het tweede geval wendt men meer kracht aan dan nodig is en forceert de materie, waarmede men zich bezighoudt. In ieder geval komt men voor lastige gevallen te staan en moet men leren de juiste kracht aan te wenden. Alleen daar, waar werkelijk iets geforceerd moet worden, is het nuttig rendement groot.

De oppositie werkt als twijfel verlammend, wanneer ze valt in 6, of leidt tot wanhoopsdaden, als Mars in 7 staat. Verwijderingen, scheidingen zijn het gevolg. Alle conflictaspecten leiden gewoonlijk tot krachtsverspilling kracht die te zwak is, om het doel te bereiken is weg en in die zin verspild. Maar wie een zware voorhamer gebruikt, om spijkertjes in een sigarenkistje te slaan, verspilt zeker energie.

Jupiter-Ascendant. Met een harmonisch aspect is men optimist, filosofisch, toeschietelijk en toegevend, opgewekt; het religieuze instinct maakt religieus en het sociale instinct gastvrij, met zekere voorliefde voor enigerlei sport.

De conflictaspecten brengen weer overdrevenheid en onmatigheid. Dan wordt optimisme tot zorgeloosheid of gemis aan vertrouwen. De filosofie wordt lakse berusting. De toegevendheid wordt goedigheid in plaats van goedheid. Het religieuze wordt schijnheilig, de gastvrijheid tot verkwisting. Overdreven jovialiteit leidt tot handtastelijkheid en luidruchtigheid. Slechts in de sport leidt het wel eens tot fenomenale verrichtingen.

Wie Jupiter verderven wil, die slaat hij met blindheid ! Dit spreekwoord is vooral van toepassing bij het *ingaande vierkant* of bij de *oppositie* vanuit 6.

Saturnus-Ascendant. Bij een harmonisch aspect is het optreden steeds met ernst, uiterlijke waardigheid, deftigheid, plechtigheid, stroefheid. De ingaande aspecten brengen voordeel van deze eigenschappen, die, of anderen imponeren, of bij anderen zelf aanwezig zijn. De conflictaspecten brengen fysieke angst. Ook óverschatting of onderschatting van uiterlijke autoriteit, al naar Sat. boven of beneden de horizon staat. In het eerste geval hangt men bijzonder aan pracht, praal, officiële erkenning en wat dies meer zij. In het tweede geval is men er een beetje bang voor en heeft neiging, het allemaal „poppenkast" te vinden.

De oppositie vanuit 7 leidt, als twijfel, tot de overcompensatie, dat alles pijnlijkcorrect, tiptop en in de puntjes moet zijn, of men vindt, dat het helemaal niet deugt. Men krijgt met personen

te doen, die als *tegenstanders* (7e sector) daarop letten. Dit eist altijd grote waakzaamheid of men wordt „gewipt" (oppositie = wip aspect). De oppositie vanuit 6 geeft gemis aan zwaarte en degelijkheid, of niet opschieten, over tijd komen, enz.

De ingaande conflicten veroorzaken ontzaglijke moeilijkheden; men komt voor zware (Sat.) problemen, en vindt er zichzelf niet geschikt voor. Juist door deze psychische instelling, mislukt er ook veel. Tenzij Sat. op zichzelf bijzonder sterk is.

Uranos-Ascendant. Daar Uranos in de eerste plaats beheerst: de overgang van de ene bewustzijnstoestand in de andere, zo worden deze aspecten in de eerste plaats te maken met inslapen en wakker worden, c.q. met het „in slaap" gebracht kunnen worden door een magnetiseur of door zichzelf. Men begrijpe goed, dat Poseidon erbij komen moet, wil iemand zich in die toestand ook nog op enigerlei wijze kunnen uiten, zoals een somnambule, een schrijvend medium, enz. Wanneer ook Pluton erbij komt, volgen bewegingen als tafeldans of iets dergelijks.

De harmonische Uranos-aspecten geven, behalve een gemakkelijk inslapen en dito wakker worden, enige belangstelling voor het moderne, hetzij in kunst, in ideeën, geestelijke stromingen, of wat ook. Veel meer dan „kijken-naar-die dingen" is het vaak niet. Dat komt pas, als andere invloeden meewerken.

De conflictaspecten, gemaakt in de rijzende helft geven moeite met wakker worden. Zelfs al staat men met een dergelijk aspect dadelijk op, zo doet men toch eerst geruime tijd automatisch. Worden ze gemaakt in de dalende helft, zo slaapt men moeilijk in, wordt gemakkelijk wakker. In de rijzende helft valt men licht flauw bij een conflict, is men gepredisponeerd voor bewustzijnsverlies (in verband met andere aspecten epilepsie, in verband met Maan in 1 „maanziek", enz.).

Uranos is, als hoger octaaf van Apollo, een versterking van het gevoel van onafhankelijkheid. Bij de harmonische aspecten weet men zijn onafhankelijkheid, ook bij en met anderen goed te bewaren. Bij de conflicten uitgaand (onder de horizon) voelt men te weinig zichzelf op eigen benen staan. Boven de horizon streeft men naar het tonen ervan.

Poseidon-Ascendant. De harmonische aspecten geven een zeer goed herinneringsvermogen, waardoor het geheugen een grotere waarde krijgt. Men voelt gemakkelijk anderen aan en toont in zijn optreden medelijden en meegevoel. Het geheimzinnige trekt, maar niet zo onweerstaanbaar, dat men er alles om zou vergeten.

De conflictaspecten brengen teveel of te weinig medelijden, men bedriegt of wordt bedrogen, of is bedrieger en dupe tegelijk. Vooral de *oppositie* vanuit 6 gaat vaak gepaard met ziekelijke afwijkingen, onbeheerste waarnemingen op het super-fysieke, mediamieke fenomena, hallucinaties.

Ook het herinneringsvermogen is niet ter beschikking, laat op beslissende momenten in de steek.

Pluton-Ascendant. Het is maar zelden, dat men iets bemerkt van Uranos, Poseidon of Pluton in 1. Honderden doodgewone stervelingen, waar niets over te zeggen valt hebben één,

sommige twee ervan in de 1e sector (Poseidon en Pluton hebben in de negentiger jaren tijden lang vlak bij elkaar gestaan in Taurus en Gemini). Van occulte gaven of van een mystieke aanleg blijkt alléén uit die aanwezigheid daar nog niets! Wel is opgemerkt, dat de harmonische aspecten ons personen tonen. die in hun kring gewaardeerd worden om hun wilskracht; zij komen in omstandigheden, dat hun wil als wet gelden mag.

De conflictaspecten overschatten hun wilskracht (boven de horizon) en grijpen daardoor te hoog of onderschatten deze en laten zich dan op de kop zitten. De *oppositie* brengt als twijfel: aarzeling om zichzelf of een ander in beweging te brengen, overgecompenseerd door onbeheerst duwen, stoten, of iets dergelijks. Van revolutionaire tendensen komt alleen iets uit, als Pluton meer aspecten heeft.

DEEL III

HOOFDSTUK I.

DE PLANETEN IN DE TEKENS.

Voor de astroloog, die goed is ingesteld op de wetten van 12 en van 7, is het niet moeilijk, de combinaties zelf te vinden. De nu volgende deducties zijn uit de aard der zaak *onvolledig*. Elke planeet is een symbool en heeft een groot aantal „aanzichten", kan op ontelbare manieren worden geduid, naarmate ze in een andere combinatie is opgenomen. En het hangt van de ontwikkelingsgraad van de astroloog af, of hij die combinaties in leven en samenleving herkent, terugvindt.

Dan is er nog iets. Stel: iemand heeft Venus in 5° Ariës. Als Venus - dus als *orgaan* voor liefde, vereniging, enz., kan deze planeet in 5° Ariës in elk huis voorkomen, in 12 zo goed als in 3 of in 8. Als heer van de Ascendant (Libra) kan ze echter uitwerken in de 7e, de 6e of 5e sector. Dat geeft geweldige verschillen ! (Merk op, dat dan de combinatie van sector en teken verandert !). Indien Libra op 7 staat en Venus dus heer van deze sector is, kan deze (op onze breedte) slechts zeer kort in 1, doch bijna voortdurend in 12 staan. Dat maakt ook weer een groot verschil inzake huwelijk, een der kanten dezer ster. Staat Libra op 2, zo gaat de scheppende zijde van Venus misschien sterker spreken en kan zij zelf in 8, in 7 of in 6 staan (nog steeds in 5° Ariës, zoals verondersteld werd).

Het is uitgesloten, al deze combinaties in extenso uit te werken. Indertijd is in het astrologische maandblad „Urania" een poging ertoe gedaan met de planeet Mars, als heer van de Ascendant in de verschillende tekens, gecombineerd met de mogelijke standen in sectoren (zie Urania 1929). Ook is in datzelfde tijdschrift (jaargang 1932) een uitgewerkte reeks van Jupiter verschenen echter niet gecombineerd met de sectoren.

Wij willen dan nog op een probleem wijzen, waaraan te weinig aandacht geschonken is. N.1. hoe bepalen wij, waar ergens een planeet staat. Gewoonlijk neemt men daarvoor het z.g. *lengtepunt* van de planeet. Feitelijk beschouwt men daarbij de Zodiac niet als een vlak, maar als een bol. Indien de Zodiac echter het *vlak* is, dat omschreven wordt door de baan van de Aarde om de Zon, zo wordt de plaatsbepaling anders, indien de planeet niet precies in dat vlak ligt, doch er zich boven - of onder bevindt - z.g. breedte heeft. Deze breedte is gewoonlijk niet zo groot, maar kan voor Vulcanus, Mars en Maan reeds meer dan 5° bedragen, voor Venus meer dan 8° en voor Pluton zelfs 17°. De uitwerking van het vraagstuk: lengtepunt of werkelijke plaats valt buiten het bestek van dit boek, maar dit probleem mag feitelijk geen astroloog koud laten. Belangstellenden verwijs ik naar het boek van Leo Knegt: Astrologiewetenschappelijke techniek. Uitgave J. F. Duwaer E.: Zn., Prinsengracht 735, Amsterdam.

Na deze korte inleiding willen wij dan met onze beschouwingen beginnen. Wij geven de raad, in elk vóórkomend geval zich nog eens te bezinnen op het teken, zoals dat vóórkomt in de Wet van 12, en op de planeet, zoals die voorkomt in de Wet van 7. Uit de combinatie blijkt dan, welke karakteristieken van beide elkaar versterken, verminderen of wijzigen.

APOLLO IN DE TEKENS.

Apollo in Aries. De ondergrond van het karakter vertoont het zichzelf-willen-zijn-en-blijven van Ariës. Op de duur kan iemand met deze stand niet ondergeschikt zijn, tenzij daarbij zijn onafhankelijkheid weinig wordt aangetast. In ieder geval moet hij niet het gevoel hebben, bevelen te moeten afwachten. Liever een klein eigenbaasje dan een goedbetaalde ondergeschikte. Elke werkelijke of vermeende aantasting van zijn zelfstandigheid wekt een heftige tegenstand op, die niet onder stoelen of banken wordt gestoken. Hij kan hierbij soms een drift en hevigheid vertonen, die geheel buiten het kader schijnt te vallen. Maar hij is het dadelijk weer vergeten en begrijpt in 't geheel niet, hoe diep hij soms (onbewust) anderen wondt met zijn onredelijkheid.

Gevoel van eigenwaarde is bijzonder sterk ontwikkeld. Ook in vrouwelijke horoscopen. Daar Apollo tevens de projectie naar buiten is van deze innerlijke meer mannelijke eigenschap ontmoeten vrouwen met deze stand vaak mannen met sterkagressieve aard. Zij voelen zich op de duur in hun eigenwaarde gekrenkt, komen in verzet, zodat Ap. in Ariës in een vrouwelijke horoscoop op zichzelf huwelijk niet bevordert. Op de duur hernemen zij dikwijls haar onafhankelijkheid en vrijheid.

Als zakenlieden zijn zij bekend om hun initiatief en durf. Graag nemen zij risico en treuren niet als de zaak mislukt. Het zoeken van nieuwe: afzetgebieden is hun kracht. Nieuwe wegen, nieuwe producten, nieuwe werkwijzen is hun leus. Als iets niet meer loopt hebben zij weinig lust, er nog kracht achter te zetten. Liever verzetten ze de bakens, beginnen met wat nieuws.

Hun kracht is hun innerlijke onverdeeldheid. Niet twee dingen tegelijk, maar één ding snel, scherp en met alle kracht. Vandaar, dat zij in de wereld meestal beter slagen dan anderen. Bovendien komen zij er uit eigen kracht.

Daar hij in zijn streven naar eigen-weg-gaan zich weinig bekommert om de rest van de samenleving komt hij nog al eens met haar in conflict. Maakt deze stand deel uit van een misdadigershoroscoop, zo hebben wij te doen met een brutaal, stoutmoedig individu, een desperado, niets en niemand ontziend. In zijn soort een held en afgod der andere sekse.

Apollo in Taurus. De ondergrond van het karakter is rustig, volhardend, taai, nooit opgevend, in waarheid huldigend de spreuk: zij die geloven, haasten niet. Wat hij mist aan initiatief, vergoedt hij door uithoudingsvermogen. De oude, solide wegen, het oude, deugdzame product, de oude beproefde werkwijze — dat zijn de dingen, die hem liggen, Komen er zware jaren, loopt de zaak niet meer, dan zal hij tot zich het uiterste inspannen, de gang er weer in te krijgen. Opgeven - nooit!

Innerlijk, dus in zijn geestelijk leven is hij precies zo. Pas op meergevorderde leeftijd is er kans op vernieuwing van levensinzicht, zo goed als van zakeninzicht. Dikwijls ook laat hij dingen na, hoewel hij er voor voelt omdat hij er zich niet geheel aan geven kan.

Als zakenman is hij bekend om zijn voorzichtigheid en soliditeit. Hij zorgt eerst voor een goede reserve en neemt dan pas enig risico. Soms krijgt de geldduivel hem te pakken. Dan wordt hij een ultramaterialist, die ervoor zorgt bij elke ruiling aan het langste eind te trekken. Hij is dan

grof, plomp, zonder manieren, en bindt iedereen met zilveren koorden. Natuurlijk doet hij zaken „en gros".

Overheersing door Ap. in Ariës is te dragen hij is tenminste iemand. Overheersing door Ap. in Taurus is bijzonder zwaar. Hij gaat met zijn volle gewicht op iemand zitten, wat een onverdraaglijke druk geeft. De misdadiger met deze stand is de bruut, de „dornmekracht" die gebruik wordt door zijn meer intelligente collega's, om het zware werk op te knappen. Hij slaat iemand bewusteloos of wurgt hem. Zijn specialiteit is: bankroof.

De gevorderde Ap. in Taurus behoudt de degelijkheid, maar verliest het materialistische. Hij wordt fijngevoelig, en krijgt artistieke aanleg. Schoonheid en eenvoud zoekt hij met grote toewijding.

Apollo in Gemini. De ondergrond van het karakter is dualistisch. De belangstelling wordt van buitenaf gemakkelijk opgewekt en is daardoor ook zeer verplaatsbaar. Hij heeft niet zozeer iets eigens, als wel het vermogen van adaptatie en imitatie. Indien hij daarbij zijn voorbeelden goed kiest, maakt hij soms een grote indruk. Wanneer hij zich bindt aan een of andere „beweging", zo is dat niet zonder innerlijk protest en zit op de achtergrond van het bewustzijn toch steeds de gedachte „vrijblijvend". Dit alles maakt, dat associatie met iemand, die Ap. in Gemini heeft, niet duurzaam van aard pleegt te zijn, en dus vaak tegenvalt. Gewoonlijk heeft hij te veel dingen tegelijk in zijn aandachtsveld en verwaarloost dan het ene om het andere. Intellectuele kennis, véél weten wordt hoog aangeslagen. Hij voelt zich altijd aangetrokken tot studie of tot handel, soms tot beide.

De misdadiger met Ap. in Gem. is handig en rekent erop, dat hij zich overal wel „uitsmoest". Hij maakt zijn slachtoffer liefst onschadelijk, door hem aan handen en voeten te binden. Het lezen van roofverhalen wekt zijn lust tot imitatie op, en indien niet elders in de horoscoop „remmen" aanwezig zijn, kan hij niet gemakkelijk de lust weerstaan, zijn handigheid te toetsen.

De gevorderde mens met Ap. in Gem. wordt meer en meer betrouwbaar, leert steeds beter „innerlijke" boodschappen dóórgeven en heeft een grote kennis over veel gebieden.

Apollo in Cancer. De grondtoon van het karakter is „emotie". Dat brengt mede: de behoefte, veel te beleven, aldoor wat anders mee te maken. Doch deze emoties moeten worden verwerkt en dat gebeurt door ze vast te leggen en vast te houden in het rustige hoekje van eigen haard. In zijn hart is deze mens gehecht aan de tradities van zijn jeugd, aan alle herinneringen, die met het tehuis en met de eerste kindsheid in verband staan. Vandaar een zonderling mengsel van zwerflust en huiselijkheid, waarvan de geborene zelf, noch een ander, iets begrijpt. Alles wat met historie te maken heeft, wordt sterk gewaardeerd, omdat daarin het verleden, de traditie, uit de dood gewekt wordt tot nieuw leven.

Zijn deze dingen betrekkelijk vast, voor het overige is de mens met Apollo in Cancer onberekenbaar; grillig in het kiezen van de wegen, die tot zijn doel moeten leiden. Hij streeft naar de verwezenlijking van oude leuzen, maar ... met de meest moderne middelen alweer een eigenaardige combinatie van behoudzucht en vooruitstrevendheid. Heel vaak is zijn leus: „Terug naar .. . ." — en bedoeld wordt daarbij een of ander heldentijdperk.

De misdadiger met App. in Cancer kiest dit beroep om de emotie, die eraan vast zit. Hij is op de hoogte van de geschiedenis der misdrijven en is een groot komediant, meester in de vermommingen en dus moeilijk te vatten. Hij is bij uitstek de insluiper, die zich laat insluiten en meestal in zijn eentje opereert. Is zijn emotie eenmaal deze richting uitgegaan, dan kan hij het niet meer laten en wordt altijd recidivist (de kleptomaan).

De gevorderde met deze stand verliest steeds meer de ongedurigheid, wordt een diep kenner van de geschiedenis, waardoor hij èn het heden begrijpt èn de toekomst voorziet. Zijn aanwezigheid geeft een gevoel van veiligheid, zoals ieder zich veilig voelt in eigen home.

Apollo in Leo. Op welke schaal dan ook deze geborene voelt zich een beetje middelpunt, kan niet zonder het uitoefenen van zekere heerschappij en wil erkend worden of aangebeden al naar het mannelijke of het vrouwelijke overheerst. Een beetje bluf of opschepperij hoort erbij: men voelt zich gelukkiger, wanneer men voor zijn laatste geld, als „grand seigneur" met een taxi naar huis rijdt, dan wanneer men voor dat geld doodgewoon brood koopt. De ondergrond van het karakter is: *waardigheid* en *zelfbeheersing*. Hij zal soms grootmoedig zijn, om niet de achting voor zichzelf te verliezen terwijl hij weet, dat hij dom doet.

Zoals Ap. in Taurus behoefte heeft, iets of iemand te bewonderen, zo heeft Ap. in Leo behoefte aan bewondering en voelt hij zich op de duur het meest op zijn plaats, waar hij kan bevelen en heersen ieder naar zijn eigen kaliber.

De misdadiger met deze stand is ongelofelijk lui, laf en ijdel, maar weet dat uiterst handig te camoufleren, door de onmiskenbare gave: zijn mensen te kunnen uitkiezen. Hij is bij uitstek de bendeleider en zal zijn roof slechts gebruiken om er goede sier mee te maken. Hij houdt van fuiven en spelen, moet het „chic" hebben en heeft minnaressen, die gaarne meehelpen de buit op te maken. Hij zal niet gemakkelijk zèlf tot moord komen, maar heeft ook daarvoor zijn mensen.

De gevorderde is geworden tot een vast en betrouwbaar middelpunt in deze wereld, de geboren heerser over velen, die niet zozeer het uiterlijk symbool van éénheid vertoont, dan wel zelf die éénheid is. Zijn optreden kan (al naar de Ascendant is) met meer of met minder positiviteit zijn, innerlijk is hij een krachtsmiddelpunt, waarvan een stuwende en opwekkende stroom uitgaat.

Apollo in Virgo. Het fundamentele in het karakter is de behoefte aan klaarheid en geordendheid. Op de duur kan de mens met deze stand niet leven in een chaotische omgeving. Hij zal steeds trachten – naar vermogen — overal om zich heen te redderen, netheid en stiptheid te bevorderen, maar als dat mislukt, trekt hij zich terug en wordt ziek van de talloze kleinigheden, die hem ergeren. Er is meer aanleg voor gehoorzamen, dan voor bevelen. Men kan zelfs zeggen, dat hij, indien hij „baas" is, verschrikkelijk lastig is. Vooral door de scherpte van zijn blik, waaraan ook niet de minste kleinigheid ontgaat. Het houden van toezicht, het inspecteren is hem in het bijzonder toe te vertrouwen. Hij moet echter een ander naast of boven zich hebben, die het leven erin houdt, want zijn kritiek, zijn voortdurend letten op de détails is meestal moordend. Alleen in werk, waarbij het op de grootste accuratesse aankomt, is hij in zijn element. In de handel, zowel als in de technische vakken komt hij ruimschoots tot zijn recht. In de handel natuurlijk als administrateur, inspecteur, boekhouder. In de technische

vakken overal, waar het op de laatste kleinigheden aankomt als b.v. bij het maken van fijne instrumenten.

De misdadiger met deze stand is bijzonder geslepen en sluw, een echte lepe vos, expert in het vervalsen van bankbiljetten, namaken van handtekeningen en dergelijke meer. Indien hij het nodig vindt, iemand uit de weg te ruimen, zo verkiest hij listige dingen, die de schijn hebben van ongeluk of zelfmoord. De onontwikkelde mens met App. in Virgo is een vervelend, bedillerig, kritisch, ,,fitterig wezen, steeds chicaneus en pietluttig.

De gevorderde mens kiest geheel het „Pad van Dienst", legt zijn kritiek het zwijgen op, heeft een groot onderscheidingsvermogen en weet zichzelf ondergeschikt te maken, ten bate van een groter geheel.

Apollo in Libra. Hier ligt aan de wortel van het karakter een streven naar harmonie en evenwicht, naar gelijkheid en vereffening. Het gevoel van eigenwaarde en innerlijke waardigheid is hierbij minimaal sterk, integendeel, in het beste geval stelt men zich met anderen „gelijk". Behoefte aan samenwerking-op-voet-van-gelijkheid is geaccentueerd en indien er elders in de horoscoop enige centraliteit aanwezig is, of indien hij een centraal gezag achter zich heeft is er veel aanleg voor organiserend werk.

In de handel is hij het best op zijn plaats in de boekhouding, afdeling balansen, winstenverliesrekening. Een gedeelte van het accountantswerk valt daar evenzeer onder. Verder is hij bij uitstek geschikt (met het gezag van de directie als ruggensteun!) om als afdelingschef, de tussenpersoon te zijn, die het centrale gezag koppelt aan de ondergeschikten. In de technische vakken voelt hij het meest voor bruggenbouw (luchtbruggen), waardoor tegengestelde oevers immers worden overbrugd of tot elkaar gebracht.

De misdadiger met deze stand is de handige rechtsverkrachter, gewoonlijk goed op de hoogte van bepaalde wettelijke regelingen en ten volle bereid, ze ten eigen bate aan te wenden. Hij is meer de auctor intellectualis achter vele misdrijven, dan de bedrijver zelf. Hij ontwerpt bedrieglijke contracten, sluit schijnhuwelijken (handel in blanke slavinnen, enz.). Of hij is rechtskundig adviseur van allerlei geboefte. Gewoonlijk komt hij tot misdaad, doordat zijn rechtsgevoel in de jeugd een ernstige schok krijgt. En eenmaal te vèr uit het lood, komt hij niet meer in zijn evenwicht terug, hier vindt hij niet meer vrede en harmonie.

De gevorderde mens met deze stand is de goede pacifist, de organisator van de vrede, zonder in défaitisme te vervallen. Hij weet, dat innerlijke vrede gepaard kan gaan met uiterlijke strijd en aanvaardt deze wet. In de gewone mens werkt dit uit als: het uitspelen van de een tegen de ander, het streven naar een politieke, economische of andere „wip"-positie. (B.v. A en B zijn even sterk; een derde, C, verslaat met A samen B en met B samen A).

Apollo in Scorpio. De ondergrond van het karakter is centripetaal, niet een behoefte om veel te d66rleven, om meer het inwezen der dingen te beproeven dan de buitenkant te aanschouwen en te bewonderen. Op de duur is hij niet tevreden met de wiebelarij en aarzeling, die zo gemakkelijk optreedt in het innerlijke leven van het vorige type. Als deze mens gelovig is, dan is zijn geloof het centrum, waarheen alles wordt gesleept en waartegen

alle andere geloven zich te pletter lopen. Is hij agnosticus, dan doordringt dit kenmerk zijn hele leven. Is hij spiritist, occultist hij is het niet alleen in de club, in de loge of in de tempel. Neen, hij is het altijd en overal.

In de handel voelt hij zich niet altijd thuis. De handel in genotmiddelen ligt hem nog het best. Een gedeelte van het accountantswerk, n.l. de reorganisatie en technische werkverdeling, gaat hein goed af. Beter is hij op zijn plaats in de technische vakken, waaraan hij gewoonlijk zijn hele hart verpandt. Vanaf ingenieur tot eenvoudig werktuigkundige, blinkt hij uit en wordt zijn arbeid op prijs gesteld. In het leger, waar hij kan omgaan met allerlei instrumenten tot vernietiging, is hij evenzeer in zijn element.

De misdadiger met deze stand is de echte boef, de inbreker met goede, modern-technische werktuigen, de moordenaar, die in doden een genot vindt. Indien er een combinatie is met Virgo, dan is vergif een geliefkoosd middel, anders wordt verdrinking, meelokken in een moeras, of iets dergelijks vaak toegepast.

De gevorderde mens met deze stand maakt ernstige studie van de problemen van leven en dood, een strijder tegen de dood dus iemand, die anderen poogt het leven te redden, een „eenheidsstrever", zoals de Bhagavad Gita zegt.

Apollo in Sagittarius. Het fundamentele in het karakter is het idealistische - niet altijd direct in ethische zin, maar in de zin van: behoefte aan een geestelijke achtergrond in het leven: Een belangrijk deel van het bestaan speelt zich af op het gebied van het denken en .... van het spreken, over dat, wat al denkende wordt gevonden. In tegenstelling met de stand Ap. in Gemini wordt weinig waarde gehecht aan de opinie van anderen, maar wordt steeds gestreefd naar eigen opvattingen en eigen zienswijze. Hij is dus op zijn plaats, overal waar het erop aankomt, te denken, te praten, te getuigen van het denken. De realiteit kan daarbij geheel in de knel komen en de fantastische dromer dankt zijn gelukkig optimisme, dat zelden stoot tegen de harde werkelijkheid, voor een niet gering gedeelte aan deze stand.

In de handel is hij graag op reis en liefst verzorgt hij de buitenlandse relaties, is vertegenwoordiger van buitenlandse firma's, of gaat voor zijn firma als hoofd van een filiaal in 't buitenland wonen. Van de technische vakken trekt hem de schietwapenfabricage en de pyrotechniek aan een goede „schutter".

De misdadiger met deze stand is de idealistische rover, die teleurgesteld is in zijn verwachtingen en in de wereld niet de plaats kreeg, die hem het meest geschikt leek. De oude „Watergeuzen" waren van dat type. Om hun opvattingen verdreven, werden zij rovers. Deze stand is gevaarlijk, want Sagittarius beschikt veelal over een dodelijk schot.

De gevorderde met deze stand is een ziener, een Profeet, die door weinigen wordt begrepen en door velen wordt uitgelachen, omdat hij spreken moet in „beelden", daar de nieuwe begrippen nog geen namen hebben.

Opvallend in alle categorieën is de voorliefde voor sport, in welke vorm ook.

Apollo in Capricornus. De ondergrond van het karakter is ernstig, met verlangen naar verantwoordelijkheid. De eerzucht is niet als bij Ap. in Leo algemeen, maar verbijzonderd en

praktisch gericht op één object: hij wil de eerste zijn in zijn klas, in zijn club, in de zaak, enz. Zijn doel is concreet en hij rust niet, vóór hij het bereikt heeft. Er zit een sterke materialistische kant aan deze stand, die in extreme gevallen licht leiden kan tot een „Streberei", die voor geen middelen terugdeinst. In zijn hart is hij zeer gehecht aan vorm en vormelijkheid, aan deftigheid, terwijl het woord „plicht" voor hem geen leeg begrip is.

In de handel is hij overal thuis; hij is zowel de secure winkelier, steeds ijverig in de weer om de klanten ter wille te zijn, als de employé op het kantoor, die plichtsgetrouw een grote paperassenberg beheert, met kaartsystemen goochelt of statistieken bijhoudt. De grafische lijn is zijn troetelkind. In de technische vakken houdt hij bijzonder van het bouwvak, voelt hij zich het prettigst, als hij mag *vorm*-geven.

Overigens maakt hij zich op ontelbare wijzen nuttig in alle grote lichamen, waar hiërarchische verhoudingen heersen, in de „Departementen", in het leger, bij de spoorwegen, enz.

De misdadiger met deze stand verraadt gewoonlijk zichzelf, want hij is in zijn hart te zeer een aanhanger van wet en uiterlijk recht, om in koele bloede een rechtsverkrachting te begaan. Alleen zijn eerzucht verleidt hem vaak, de personen, die zijn ambities in de weg staan, weg te werken, door ze te compromitteren. Hij snuffelt zo lang naar fouten en misslagen, tot hij naar een superieur kan gaan met een aanklacht en aldus zijn hindernis opgeruimd wordt.

De gevorderde mens met deze stand is de bouwer in deze wereld, de verantwoordelijke regeerder, de trouwe, ernstige zwoeger, handhaver van gezag en recht. Praktisch en nuchter, ten volle staande in de realiteit.

Apollo in Aquarius. Thans is de ondergrond van het karakter: kameraadschap op enigerlei wijze. Het ergste: „ieder voor zich en God voor ons allen", is voorbij en het inzicht breekt zich baan, dat samenwerking in groter verband te kiezen is; dat individualisme en z.g. vrije concurrentie niet in het voordeel zijn van de besten of meest-geestelijken, maar slechts profijt opleveren aan de minst-geestelijk-voelende, die gewetenloos de vele trucs toepassen, die in de wereld gebruikelijk zijn. In zijn hart is hij steeds bereid tot overleg en vriendschap bekleedt naast kameraadschap een belangrijke plaats in zijn leven.

In de handel is hij bij uitstek te gebruiken in alle branches, het minst in de afdeling: inkopen. Veel meer echter voelt hij zich innerlijk bevredigd, wanneer hij sociaal werk verrichten mag. Ook de Sociëteit is door hem uitgevonden en is een integrerend bestanddeel van zijn bestaan. In de technische vakken trekt ook hem het bouwvak het meest, ook al wordt het beroep uiteindelijk geenszins gevonden in de stand van Apollo in teken.

De misdadiger met deze stand is de „gezelschapsmens", die leeft van vriendschappen, hier en daar en overal „leent", met spelen en wedden z'n kostje opdoet. Hij weet zijn slachtoffers zó te kiezen, dat hij zelden wordt aangeklaagd, jaren lang de beste relaties bezit en vasthoudt. Ook is hij het trouwe bendelid.

De gevorderde mens met deze stand is de ware humanist, de Oudere Broeder, die overal opduikt, waar hij nodig is, tot wie ieder komt zonder enige schroom, die ieders vriend is, zonder een allemansvriend te zijn.

Apollo in Pisces. De grondtoon van het karakter is *medelijden*, gepaard aan het streven, zich niet zozeer openlijk te bemoeien met de dingen dezer wereld, dan wel op de achtergrond te blijven. Innerlijk is er een hopeloos gemis aan wereldse eerzucht, zodat een beroep daarop altijd falen moet. Er moeten al heel wat andere aardse en praktische standen tegenover staan, wil men met deze stand in de wereld een hoge positie verkrijgen en behouden.

In de handel is hij slechts op zijn plaats bij uitverkoop en liquidatie of in zaken, waar tweedehands dingen worden verkocht, dan wel in het hotelbedrijf. Deze beroepen worden hier alleen genoemd, als gevende een innerlijke bevrediging uit de rest van de horoscoop moet liet werkelijke beroep worden gevonden. In de technische vakken voelt hij zich het meest prettig bij brandweer, waterleiding, olieleiding, tankstation, enz. Maar het allermeest is hij op zijn plaats, waar gelegenheid is, werk te doen in het verborgene. Er wordt in ziekenhuizen, in gestichten en sanatoria ontzaglijk geleden. Alle graden van menselijke angst voor het hiernamaals zijn daar gecumuleerd aanwezig. Op de duur houdt slechts iemand met Ap. in Pisces het vol, dit lijden aan te zien, mee te voelen, zonder er door af te stompen, noch eraan te gronde te gaan.

De misdadiger met deze stand behoort veelal tot het uitvaagsel van de maatschappij, is een geboren zwerver en volkomen asociaal, de gelegenheidsdief en zelden een moordenaar. Vaak wordt hij eerst tegen zijn zin meegesleept door slechte vrienden. Hij heeft veel aanleg, door zijn spreekwoordelijke pech, tegen de lamp te lopen. Eenmaal gevallen komt hij niet meer op de been, is eeuwig recidivist en voelt zich ten slotte binnen de gevangenismuren het veiligst.

De gevorderde mens met deze stand is de stille weldoener, die overal achter zit, zonder ooit genoemd te worden, die ziet zonder gezien te worden, hoort zonder gehoord te worden, de werkelijke occultist, die helpt op de onzichtbare gebieden. Hij is eenzaam, onbegrepen, zonder vrienden in deze wereld.

DE MAAN IN DE TEKENS.

Alle eigenschappen, die iemand met Apollo in een teken innerlijk heeft, schijnt hij te hebben, of vertoont hij maar kort, wanneer in plaats van Ap. de Maan in datzelfde teken staat. Indien de eigenschappen van Ap. geen gelegenheid vinden, zich te uiten, geen werkveld vinden, is iemand niet in zijn hart gelukkig, niet door-en-door tevreden. De eigenschappen van Maan in een teken spreken meer bij eerste kennismaking, maar worden dan overstemd door de diepere karaktertrekken. Slechts als de laatsten de Maankarakteristieken steunen, worden ze meer blijvend. De Ascendant beheerst de fysiologische reacties, die in 't algemeen niet verder weg komen dan van het verlengde merg. Maan beheerst de psychofysiologische reacties, die wij instinctieve handelingen noemen. Apollo beheerst de spirito-psycho-fysiologische reacties, die wij de bewuste of willekeurige handelingen noemen. Deze laatste komen van de grote hersenen, de voorafgaande van de kleine hersenen. Verder geeft Maan aanduidingen van het gevoelsleven.

Maan in Ariës. Als eerste reactie: de neiging zichzelf te blijven, en dit te tonen door openlijke ongehoorzaamheid. Hij maakt dus een zeer positieve indruk die natuurlijk onjuist is, indien Ap. in een negatief teken staat. Het gevoelsleven wil altijd wat nieuws en is toch afhankelijk

van spontaneïteit van anderen (tenzij de rest van de horoscoop eigen initiatief aantoont). De neiging, eigen gang te gaan, zèlf te doen is sterk aanwezig.

Er is een psychisch verzet tegen „toezicht" in welke vorm ook, dat zo sterk is, dat hij slechter werkt levert, indien hij op de vingers gekeken wordt. (Hiervan maakt Capricornus nogal eens het gepaste misbruik, door extraopdringerig toezicht uit te oefenen!).

Verder kunnen wij zeggen: hij schijnt zelfbewust, koppig, recalcitrant, vechterig, onheus, branie, egoïst, enz., maar behoeft het niet te zijn. De algemene levenshouding is wel verdedigend door aanvallen. Hij kan - daar elke reactie fel positief is opstuiven over iets, wat niets lijkt. Vooral beledigingen of beschuldigingen laat hij niet op zich zitten, en kan bij een standje doldriftig en brutaal worden. Lastig in de omgang.

Maan in Taurus. Langzame eerste reactie, meestal nog negatief, zodat de eerste indruk meestal weinig actief lijkt bij het luie af. Niet gauw beledigd, met grote neiging tot gehoorzamen, lijkt deze mens gemakkelijk. De gevoelens zijn echter zeer retentief, zodat het instinctieve lang nawerkt. Als hij zich eenmaal beledigd gevoelt, zal hij met geduld wachten op de gelegenheid wraak te nemen. Gewoonlijk goedmoedig, kan hij iets lang opkroppen, om dan ineens iemand de volle laag te geven, wanneer de bekende laatste druppel de emmer doet overlopen. Men kan op zijn toewijding niet blijvend rekenen. Zolang hij voor iets voelt of voor iemand, geeft hij 100 %. Maar gewoonlijk wisselen de objecten van verering spoedig (tenzij de rest van de horoscoop de toewijzing consolideert). Enige neiging, de grootdoenerij van Ap. in Taurus te imiteren is aanwezig. De gevoelens zijn meer sterk dan fijn.

Maan in Gemini. Snelle eerste reactie, dus gemakkelijk contact maken met anderen. De algemene levenshouding is aandachtig luisterend, waardoor vanzelf allerlei nieuws tot hem komt. Daarnaast is natuurlijk de behoefte, dit nieuws verder door te geven. Is de rest van de horoscoop meer negatief, zo overheerst het luisteren, anders spreekt het praten sterker. Dan ontstaat het type, dat zijn neus voorbijpraat. In ieder geval vlot in de omgang. De gevoelens als zodanig zijn minimaal sterk, daar het mentale overheerst; een vrouw met deze stand maakt dan ook een meer mannelijke indruk, althans wordt zij bij eerste kennismaking voor een verstandige vrouw aangezien welke indruk, zoals begrijpelijk is, volkomen misleidend zijn kan.

Maan in Cancer. Hevige eerste reactie naar binnen, die niet zo hevig naar buiten wordt vertoond. Men voelt bij hem, dat er binnen meer gebeurt, dan naar buiten blijkt en ook hijzelf begrijpt, dat hij een niet-sterke indruk maakt. De reactie dáárop is verlegenheid, die weer groeit door het gevoel zelf en leidt tot volkomen in zijn schulp kruipen, indien negativiteit overheerst, dan wel in plotseling verbreken van de vicieuze cirkel door overcompensatie in brutaliteit. indien overigens het positieve overheerst. In ieder geval is het gevaar, overdonderd te worden, groot. Zeer sterke behoefte aan waardering en aan huiselijkheid. De overgevoeligheid, annex met deze stand geeft even makkelijk ongemotiveerd enthousiasme als ongemotiveerde lusteloosheid. Goedgelovigheid en wantrouwen wisselen elkaar op de zonderlingste wijze af. Even licht geraakt als Maan in Ariës reageert hij op beledigingen innerlijk heftiger, uiterlijk meer melodramatisch. Deze stand is gemakkelijker voor een vrouw dan voor een man.

Maan in Leo. De mens met deze stand vertoont de Leo-eigenschappen als trots, fierheid, eigenwaarde, egocentriciteit, royaliteit, enz., slechts bij eerste kennismaking, alleen als reactie op een onbekende prikkel. Hij lijkt trots, wanneer hij, terwijl hij aan U wordt voorgesteld, de rug strekt en ietwat hautain doet. Hij lijkt verwaand, wanneer hij zich elk ogenblik gepasseerd acht of niet genoeg gerespecteerd voelt. Hij „groeit", wanneer men hem eerbiedig ontziet, of hem met mooie praatjes, „coiffeert". De eerste indruk is meestal gunstig, vooral van een man. Een vrouw stoot wel eens af door haar grote positiviteit, die bijna-mannelijk aandoet. De gevoelens zijn sterk, met een ondergrond van grootmoedigheid, die in staat is over belediging en miskenning heen te komen. Nooit dadelijk eerst wordt de lichtgeraaktheid en ontstemming duidelijk getoond al spoedig echter treedt de reactie in al naar de rest van de horoscoop uitwijst.

Maan in Virgo. De eerste reactie op een nieuwe prikkel is passief, dus gereed om indrukken, bevelen op te nemen en uit te voeren. Hier kan een kleine prikkel reeds voldoende zijn en veroorzaakt verhoging van de intensiteit van de prikkel gemakkelijk deerprikkeling met vermindering van de reactiesnelheid en zekerheid.. Kinderen met deze stand moeten niet hevig worden aangespoord, kunnen niet tegen heftige verwijten, maar moeten voorzichtig worden aangepakt. Bij een man is deze stand dus veel moeilijker dan bij een vrouw, die immers van nature al met meer égards wordt behandeld. Indien de rest van de horoscoop niet tegen werkt is de mens met deze stand hypergevoelig, maar van een begrijpend-gevoelige aard, tevens zeer hulpvaardig. Gewoonlijk echter is hij zeer moeilijk in de omgang, nerveus-prikkelbaar, kleinzerig.

Maan in Libra. Eerste reactie: onbeslist, onzeker, heen en weer wiebelend, tegemoetkomend en op-afstand-houdend, meestal gemaskeerd achter een schijnbare koelheid of onaandoenlijkheid. Daar deze niet werkelijk aanwezig is (tenzij ergens veel Sat. of Capr. in de horoscoop is) valt het masker spoedig en kan iemand met deze stand onbegrijpelijk snel het roer omgooien. Hij heeft veel gevoel voor maat en verhouding, voor evenwicht en tegenstelling, maar heeft uit deze stand niet het vermogen, aangevoeld verbroken evenwicht, verkeerde verhouding te herstellen. Dan laat hij wanverhoudingen om zich heen of in zichzelf zo lang dóórgaan, tot alleen een crisis uitkomst brengen kan. Hij kan gemakkelijk met anderen tot een akkoord komen, maar men kan op zijn akkoorden niet altijd aan, daar hij niet de echte samenwerkingszin heeft van Apollo in Libra, doch slechts een schijn (Maan) zin in samenwerking. Vandaar, dat hij steeds na korte of lange tijd neiging heeft, de samenwerking op te zeggen.

Maan in Scorpio. Eerste reactie: fel innerlijk ja of neen, dat naar buiten toe nooit zo fel kan worden getoond (zelfs niet met Maan in 1). Hij is dadelijk bereid te oordelen, dikwijls te veroordelen, want hij wil niet aangedaan worden, wil zichzelf blijven, niet op Ariës-wijze, door het tegenovergestelde te doen, maar door „ja" te zeggen en „neen" te doen. Vaak komt dat neer op: uitstel vragen of sabotage; soms ook eenvoudig door te verklaren, dat hij het niet kan, het niet weet of het niet begrijpt. Wat dat betreft kent zijn nederigheid geen grenzen! (Maan, de verbeelding, in val dus schijnt minimaal verbeelding van zichzelf te hebben). De gevoelens zijn wel sterk, maar zelden fijn. Eerste optreden kan dan ook, door eenvoudig

iemand te negeren, lomp en grof zijn. Schijnbaar weinig vatbaar voor beledigingen, maar in werkelijkheid wraakzuchtig, met het vaste voornemen, met gelijke munt te betalen.

Maan in Sagittarius. Eerste reactie positief, vurig, enthousiast, maar ongehoorzaam, ongeduldig, opvliegend. Bij eerste kennismaking, maakt hij een prettige, joviale, misschien ietwat luidruchtige indruk. Indien echter de rest van de horoscoop negatief is, valt hij dus spoedig tegen, omdat er slechts in schijn (Maan) opwekkende kracht van hem uitgaat. De gevoelens als zodanig zijn sterk met mentale elementen vermengd, waardoor vrouwen met deze stand een vrij hoog percentage mannelijkheid hebben, welke vooral spreekt uit het overleg, waarmede zij plegen te reageren op nieuwe prikkels. Het gevoel is haar zelden de baas. Mannen met Maan in Sag. voelen voor sport en hebben neiging, veel over hun gevoel te spreken (indien Maan staat in een positieve sector) of kánnen hun gevoel niet uiten en doen dan slechts nerveus, gespannen, zodra het sentiment bovenkomt (Maan in negatieve sector).

Maan in Capricornus. Het vermogen, te worden aangedaan is bij deze stand gering, het vermogen tot uitbeelding, de andere zijde van Maan is hier het grootst. De eerste reactie is: niets doen, althans niets terugdoen, niet reageren, maar gehoorzamen, standje slikken. Enthousiasme bij eerste kennismaking áfwezig, wat kan worden uitgebeeld in alle graden van correctheid tot ijzigheid toe. Hij schijnt (Maan) geen gevoel te hebben, volkomen koud te zijn, maar laat zich in werkelijkheid alleen maar nooit door zijn gevoelens meeslepen. Hoe meer emotie om hem heen, hoe rustiger hij wordt, hoe prettiger hij het vindt, verantwoordelijkheid te dragen. De uitbeelding van gevoelens is maximaal sterk, wat aan de eerste reactie iets toneelmatigs geeft, vooral bij Maan in positieve sector. Bij eerste kennismaking met anderen voelt hij zich wat verlegen, eerbiedig-schuchter misschien, en hij maskeert dat achter ceremoniële correctheid. Eerste reactie is dus misschien een beetje „dood". Daardoor valt hij veelal eerst tegen. Bij een vrouw is het vermogen, zich dicht te kléppen, nog groter dan bij een man. Zij is veel meer vatbaar voor beledigingen, waarop zij prompt reageert met zwijgen, afwenden in alle graden van stugheid.

Maan in Aquarius. De eerste reactie is kameraadschappelijk, in alle graden van vriendelijkheid tot broederlijkheid toe. De algemene levenshouding is dus tegemoetkomend, openstaand voor elke prikkel. De gevoeligheid op zichzelf is weer verminderd, door inmenging van het mentale, waardoor een grote vatbaarheid ontstaat om het best te reageren op redelijkheid (iets waartoe Maan in een vuurteken nooit te krijgen is!). Hij voelt voor sociaal werk, maar op zichzelf is deze stand niet voldoende, hem er actief bij te brengen, tenzij voor korte tijd. Voor een vrouw is deze stand enigszins moeilijk, omdat zij zeer vlot en gemakkelijk met iedereen omgaat, ook met de andere sekse en de mannen niet altijd begrijpen, dat een vrouw zonder meer vriendschap en broederlijkheid van een man op prijs stellen kan. De ervaring heeft geleerd, dat deze stand gewoonlijk, buiten een zekere vriendelijkheid, weinig andere specifieke kenmerken meebrengt.

Maan in Pisces. De eerste reactie is: „alweer mis, laat ik maar opgeven, het gaat toch niet" minder of meer vergezeld van noodlotsideeën en overgave, indien de rest van de horoscoop negatief is. Vóór alles spreken gevoelens van medelijden en gastvrijheid. De gevoeligheid is groot, ook bij mannen, die met deze stand een bijna-vrouwelijke gevoelsaard tonen, spoedig in tranen uitbarsten, enz. Daar de Maan echter niet zo blijvend is, meer schijn is dan wezen,

kan achter de schijnbare zachtheid en vrouwelijkheid een reële achtergrond liggen van flinkheid en doortastendheid, zodat de eerste kennismaking hier dikwijls bijzonder misleidend is. De algemene levenshouding is ingesteld op mislukkingen en er ligt een zekere droefgeestigheid over de persoonlijkheid, die te sterker is, naarmate de negativiteit groter is.

VULCANUS IN DE TEKENS.

Wanneer wij niet uit het oog verliezen, wat reeds in de Wet van Zeven gezegd is over Vulc. in positief teken, positieve sector, enz., zullen de volgende onvolledige opsommingen niet tot vergissingen aanleiding geven en gemakkelijk worden gecompleteerd door de intelligente student.

Vulcanus in Aries. Verstandelijk zichzelf willen zijn en blijven, dus ongeneigd, van anderen te leren of aan te nemen. Zelf-doen en zelf-zoeken wordt meer op prijs gesteld dan voorgezegd worden, dus liefst uit boeken studeren, waarbij men zichzelf wijsmaakt het méér zelf te vinden dan door les te nemen. Lange en ingewikkelde redeneringen en berekeningen liggen hem niet. Hij weet het, door het ineens te zien, althans weet hij het dan voor een keer. Indien niet elders een goed geheugen is aangegeven, loopt concrete kennis weer zeer snel het hoofd uit. Het denken is haastig, uitleggingen worden onderbroken. Ook uitleggingen aan anderen zijn kort en vaak onvoldoende. De aandacht is uitgezonderd voor de liefhebberijstudie niet diepgaand. Hij legt alles op zijn eenvoudigst uit en ontkent de mogelijkheid van ingewikkeldheid. Daardoor slaat hij de spijker soms precies op de kop, maar timmert zich méér op de duim. De grote positiviteit van uitlegging en van verstandelijke voorlichting, verbonden aan de simpliciteit, waartoe hij elk ingewikkeld vraagstuk herleidt, doen hem vooral bij leken, onvoorwaardelijk geloof vinden. Eerbied voor andersdenkenden is bij voorbaat uitgesloten, er is onvoorwaardelijk vertrouwen op eigen inzicht dus vaak overdreven en eigenwijs.

Vulcanus in Taurus. Verstandelijk niet zichzelf willen zijn, dus liever geloven, wat anderen zeggen en graag bij anderen ter lering gaan. De aandacht is gericht op praktische dingen, die hij zelden zelf uitvindt, maar wel graag gebruikt. Langzaam van begrip, moet lang over iets doen en veel herhalen, maar wat eenmaal gegrepen en begrepen is, wordt tot dogma. Ook hij prefereert eenvoud, ('t kan niet te eenvoudig zijn !), grote lijnen, zonder al die verwarrende détails en aanschouwelijkheid. Wanneer hij iets uitlegt volgt hij dezelfde weg, maar niet met dezelfde positiviteit van Vulc. in Ariës, waardoor hij niet die geweldige indruk van zekerheid maakt. Ariës maait alle vragen om nadere détails wèg Taurus geeft zijn opinie gaarne „voor beter".

Vulcanus in Gemini. Verstandelijk voortdurend zichzelf vereenzelvigen met anderen dus een houding van leerling bij meerderen in kennis, van docent tegenover minderen. Deze omschakeling gaat automatisch. Aandacht levendig en gespannen, waardoor veel wordt waargenomen. Bovendien is de aandacht snel verplaatsbaar. Hij moge tevreden zijn met een oppervlakkige totaalindruk, met het weten van een oppervlakkig verband, hij is tenminste veelzijdig en verdieping is een kwestie van tijd. Hij verwerkt weinig en alleen als 't beslist wordt opgedragen; is kritiekloos en ongelofelijk veranderlijk van mening. Hij praat graag en veel, zonder veel lering te geven, omdat hij neiging heeft, te veel aan elkaar te schakelen en alles,

wat interessant is, zo „terloops" aan te halen. Goed causeur. Ook studie voor handelsdiploma's gaat hem goed af.

Vulcanus in Cancer. Een gevoelsverstand, dat zich bijna niet dwingen laat tot objectieve studie, tenzij die een interessante achtergrond heeft. Geschiedenis, natuurkennis en dergelijke vakken, waaraan wat te beleven valt, zijn meer in trek dan het droge rekenen. Meisjes met deze stand zijn bijna niet te brengen tot oplossen van redeneersommen; wanneer zij ze maken, doen ze dat niet op de wiskundig-logische wijze, maar „op het gevoel". Dramatisering van de leerstof helpt hen het best, zoals zij omgekeerd, als ze zelf gaan uitleggen, ook pogen te dramatiseren. Verder leren zij het best grammatica langs de lijn der „historische grammatica". Het duurt lang, voor zij wiskunde appreciëren, want die spreekt niet heel gauw tot de verbeelding.

Vulcanus in Leo. Ook hier: verstandelijk zichzelf zijn, maar thans met de volle aandacht op het vraagstuk gericht. Er wordt getracht, de kern van het probleem te vinden. Wie in het middelpunt staat, kan zien, waar elke afzonderlijke draad ergens eindigt. Dat is de geliefkoosde wijze van studeren: een overzicht hebben, grote lijnen uitstippelen, van bovenaf bekijken. Omtrent de détails is hij meestal onwetend, maar wanneer een gedienstige Virgogeest hem die geeft, weet hij ze gewoonlijk beter te plaatsen dan de Virgo zelf, schijnt daardoor beter „op de hoogte" te zijn. Ook hier weer weinig houding van leerling, grote positiviteit van verstandelijke uiting en de flair, zich van z.g. kleinigheden af te maken. Natuurlijk is deductie zijn fort.

Vulcanus in Virgo. Verstandelijk niet zichzelf willen zijn, dus gaarne aannemen van anderen. Thans niet op kritiekloze wijze, maar met de bedoeling, het gehoorde kritisch te onderzoeken. De aandacht gaat uit naar alles wat te onderzoeken is, dus naar feiten, parate kennis, warenkennis. De werkwijze is analytisch, inductief, dus uitgaande van bekende feiten. Dit verstand is bijzonder geschikt voor ordenend werk, en voelt zich meer aangetrokken tot algebra en rekenen, dan tot de talen. In tegenstelling met Vulc. in Leo, is de mens met deze stand weinig geïnteresseerd bij de grote lijnen, maar volgt hij graag een of andere speciaal-studie, waarbij het mogelijk is, zich aan alle détails eens flink over te geven. Het kan natuurlijk gemakkelijk gebeuren, dat hij eenvoudig in al die speciale kennis ten onder gaat.

Vulcanus in Libra. Een mooi type verstand, dat houdt van harmonische opbouw der begrippen. Hier begint eigenlijk pas de werkelijke logica, want hier zijn these en antithese duidelijk genoeg uiteen-gedacht, om beter tot een meer-betekenende samenvatting te kunnen komen. Een verstandelijk oordeel blijft dikwijls nog uit, omdat het evenwicht tussen pro en contra nog te groot is. Kiezen wordt dan moeilijk. Het spreekt van zelf dat Vulc. in dit teken der „verhoudingen" aanleg geeft voor alle vergelijkende studiën. Indien aanleg voor wiskunde aanwezig is, zo is het hoofdstuk der vergelijkingen het best te begrijpen. Meetkunde spreekt gemakkelijker aan dan algebra. Bepaald sterk is men bij deze stand in: redeneren per analogie.

Vulcanus in Scorpio. Verstandelijk centripetaal; in beste zin leidt dit tot doordringend denken, zoeken naar de kern van elk vraagstuk, en zich uitsluitend daarmee bezig houden. De aandacht is vasthoudend, weinig verplaatsbaar, wat betekent, dat men in zijn studie geabsorbeerd wordt. Er zijn sterk gemarkeerde studieliefhebberijen, maar ook onderwerpen, waaraan men

niet dan met moeite begint. Is het niveau niet zo hoog, dan wordt de centripetaliteit tot exclusivisme, draait men in eigen bekrompen kringetje van denken rond, zonder ooit verder te komen. In ieder geval is het weer een gevoelsverstand, wat betekent, dat men b.v. bij het oplossen van vraagstukken minder streng-methodisch te werk gaat, dan wel het kernpunt aanvoelt en daarna eenvoudig probeert eruit te komen. Traditioneel staat Vulc. in de watertekens weinig goed; het heet zelfs, dat deze stand aanleg geeft voor sufferigheid, stompzinnigheid, enz. Wij willen hier eens en voor al zeggen, dat domme en idiote kinderen gevonden worden met Vulc. in alle tekens, dat statistisch niet één teken aanmerkelijk meer of minder bezet is, wanneer het verstand niet geheel normaal is.

Vulcanus in Sagittarius. Het verstand van de synthese en natuurlijk deductief van aard. Men begrijpt dikwijls reeds uit een half woord de bedoeling en kan snel de leerstof oppervlakkig verwerken. Deze vluchtigheid is een vóórdeel, wanneer het er slechts om begonnen is, gauw een lesje uit het hoofd te leren. Een nadeel echter, wanneer het geleerde langer moet worden vastgehouden. Kinderen met deze stand krijgen op school bij het gewone overhoren goede cijfers, maar verknoeien elke plotselinge repetitie. Dit snelle leren en menen, dat men zijn zaakjes kent, geeft twee dingen: 1e zelfoverschatting en 2e het beginnen aan moeilijke onderwerpen, vóór men een solide basis heeft. Daar Vulc. in Sag. het moeilijk maakt, te zwijgen, praat men dikwijls over onderwerpen, die men zelf nauwelijks begrijpt. Een natuurlijk gevolg is: veel maar onrijpe kennis. Tenzij ... de rijpheid uit andere dingen blijkt. De aandacht is hyper-vigiel en het vermogen tot waarnemen groot, mits de normale verstrooidheid binnen de perken blijft. Het filosoferen als functie.

Vulcanus in Capricornus. Het verstand werkt langzaam, maar verwerkt goed, is dus zelden gauw klaar en waagt zich niet op gebieden, waar de grond hem onder de voeten uitschieten kan. Alles wordt methodisch aan gepakt en systematisch verwerkt. Bij een goede methode of een handig systeem worden behoorlijke resultaten bereikt. Indien te systematisch gewerkt wordt, ontstaat omslachtigheid. Dit is wel bij uitstek het praktische verstand, dat niet vraagt naar het „waarom?" (dat doet Vulc. in Sag. meer) maar wel naar het „hoe?" Zij maken tabellen, *overzichten*, schema's enz. waaraan zij het geleerde vastleggen. Een ordelijk verstand, maar op school (te) langzaam.

Vulcanus in Aquarius. Een compilerend verstand, d.i. een intellect, dat uitstekend zijn bronnen weet te kiezen en goed kan combineren. Hij bezit vaak een ongelofelijke hoeveelheid parate kennis. Maar evenals een Encyclopedie rustig wacht, tot ze wordt opgeslagen, zo heeft deze mens zelden behoefte, deze kennis te etaleren. In tegenstelling met b.v. Vulc. in Can. of Vulc. in Sag. die onophoudelijk praten en kun kennis *moeten* luchten, is Vulc. in Aquar. slechts praterig, als hij ertoe wordt uitgenodigd, — maar eenmaal op gang, is er geen stuiten aan. Hij bouwt voort op de vergelijkende studiën van Vulc. in Libra en weet „vanzelf", dat b.v. alle talen waarschijnlijk differentiaties zijn van één oertaal. Deze laatste interesseert hem dan ook het meest.

In lagere zin is Vulc. in Aquar. het verstand van de veellezer, die in het bijzonder die lectuur verkiest, welke meer algemeen-ontwikkelend is. Het profiteert van de Volksuniversiteit en andere instellingen met sociale achtergrond, als Leeszaal, Bibliotheek, e.d.

Vulcanus in Pisces. Weer een gevoelsverstand, een ècht stemmingsdenken. Het vormelijke, dogmatische, systematische, wordt weinig op prijs gesteld, trekt zelfs weinig de aandacht. Bij laag niveau is er dus weinig opnemen, soezen, staren, waardoor het hele leren van meet af aan moeilijk gaat.

Er is minimaal behoefte aan het uiten van wat men weet dus zwijgzaamheid. Zelfs knappe mensen met deze stand spreken moeilijk, lijken daardoor veel minderontwikkeld dan ze zijn. Het abstracte (dikwijls alleen maar het vage, onwezenlijke) trekt hen, zelfs al weten ze niet, wat ze er eigenlijk mee moeten doen. Traditioneel worden onder deze stand de meeste doofstommen geboren (zo stom als een vis, Pisces!) wat ook alweer niet door de ervaring wordt bevestigd.

Schrijver heeft eens op één ochtend een merkwaardig inzicht gekregen in de verhouding der vier elementen. Het ging aldus: Er was rekenles en boven een rijtje sommen stond: „Los op, op twee manieren."

Daar kwam Vulc. in vuur ('t was Ariës) aan. „Waarom op twee manieren? Als je de oplossing toch maar hebt, is het immers genoeg! Wat een onzin !" Protesterend áf.

Vulc. in aarde ('t was Capr.) ging het rustig op twee manieren doen, zette ze netjes naast elkaar, protesteerde niet.

Vulc. in lucht ('t was toevallig Aquarius) vroeg: „Kan het op nog meer manieren dan twee?"

Vulc. in water ('t was Scorpio) vroeg: „Hoe komt het, dat het op twee manieren kan?" Hierin ligt de karakteristieke verstandelijke houding der verschillende tekens tegenover elk vraagstuk in 't algemeen.

VENUS IN DE TEKENS.

Venus beheerst liefde, kunst, organiseren, enz. Ieder mens heeft Venus in de horoscoop, maar niet ieder mens is kunstenaar of organisator. Er zijn dus andere factoren, die kunstaanleg bepalen en Venus is in dat geval alleen maar het orgaan, waardoor de aanleg zich moet uiten. Dus mogen wij niet zeggen Venus in dit of dat teken geeft deze of die kunst. Neen! De formule moet luiden: Als iemand met Venus in dit of dat teken zingt, is er voorliefde voor dit of dat genre muziek, - enz.

Venus in Aries. *Als liefde*, of gevoel van aantrekking, geeft Venus hier: in de liefde zichzelf willen blijven - iets wat eigenlijk een contradictio in terminis is. Men zoekt de liefde hoog, en moet dus dikwijls lang zoeken. Liefde komt snel op, vergaat ook weer spoedig, is meer verliefdheid dan liefde. Men kan ook zeggen: de liefde beginnen, maar niet afmaken.

Als *kunst*: Indien Venus in Ariës

zingt: hoge stem, voorkeur voor lyriek, in 't bijzonder strijdliederen, heldenliederen. Geen lange stukken;

musiceert: een snaarinstrument of een schetterend blaasinstrument bekoren het meest — hoog en schel;

tekent of schildert: portret - in 't bijzonder de kop; 't komt zelden uit boven het schetsmatige, dus weinig lijnen, weinig vlakken verf, maar raak en karakteristiek. Eenvoudig materiaal: houtskool, krijt, desnoods schoensmeer of lampenzwart;

boetseert of beeldhouwt: dit komt weinig voor, maar bepaalt zich ook dan tot expressieve lijnen;

toneelspeelt: kleinere rollen, meer „type" dan „karakter", tenzij het type hem ligt.

schrijft: lyrische gedichten (strijdlyriek).

Venus in Taurus. *In de liefde* neiging tot niet-zichzelf-blijven. Daar Taurus niet snel reageert, is dus ook de liefdesreactie traag. Het is bij deze stand in 't geheel niet onmogelijk, dat er gesproken kan worden van spoedig „verliefd". De echte, grote of diepe onvergankelijke liefde komt pas op later leeftijd. Maar dan is er ook een onverdeelde toewijding aan de geliefde. De moeilijkheid is, dat liefde wordt gevoeld als bezit, wat jaloezie met zich brengt. Gewoonlijk is er een geweldig, soms hinderlijk, vertrouwen. Wanneer dat echter wordt beschaamd, volgen er drama's, die soms met moord of zelfmoord eindigen.

Als kunst: In het algemeen gesproken hebben de mensen met Venus in een vuurteken hoge zangstemmen, vrouwen ook bij Ven. in Taur. in een aardteken lage zangstemmen, mannen extra bij Taur. invloed.

In een lucht of waterteken middenstemmen.

Aspecten van Venus met Apollo, Mars en Uranus *verhogen* de stem.

Aspecten van Venus met Maan, Saturnus en Poseidon *verlagen* de stem.

Ook wordt de stem *hoger*, indien Venus boven de horizon staat, *lager*, indien ze onder de horizon staat; *hoger* indien rijzend, *lager*, indien dalend. De echt-hoge stemmen moeten wij dus vinden bij Venus in het kwadrant tussen Ascendant en M.C. in een vuurteken, de echt-lage stemmen bij Venus in het kwadrant tussen Descendant en I.C. in een aardteken.

Indien dus iemand met Venus in Taurus

zingt: degelijke muziek, klassiek programma, oratorium, gedragen muziek;

musiceert: zware instrumenten: orgel, vleugel, cello of contrabas, bastuba; in de jazzband: drummer;

tekent of schildert: grote doeken, muurschilderingen; ze moeten een kolossale indruk maken; klassieke onderwerpen; veel materiaal; boetseert of beeldhouwt: eveneens grote ontwerpen, weinig verzorgd détail, werkt liever in klei dan in marmer, maakt wel afgietsels;

toneelspeelt: ernstige, klassieke stukken. De actie is meestal tè sober, de dictie te dik;

schrijft: epische poëzie, maar liever gedegen proza over economische onderwerpen of over kunst;

bouwt: stevige, solide woningen, eenvoudig maar ruim, liefst met veel grond eromheen.

Venus in Gemini. *Als liefde*: niet diepgaand, vluchtig of vlinderachtig, meer geneigd tot praten over de liefde, dan tot doen áán de liefde. Wel spoedig warmere gevoelens, doch die verwaaien gewoonlijk weer gauw (tenzij er aspecten zijn met Sat. of Mars, dan wel elders een ernstig karakter is aangegeven). Liefst hebben ze twee relaties tegelijk, om aan één vaste te ontkomen, dus in de liefde „vrijblijvend". Ook volgen zij in deze gevoelens de mode, d.w.z. komen er gemakkelijk toe iemand te bewonderen, die op een ogenblik zeer „en vogue" is. Een grote moeilijkheid is wel deze, dat zij in staat zijn, liefde zo goed te imiteren, dat ze nog echter lijkt dan echt. Zij corresponderen graag over de liefde.

Als kunst: Indien iemand met Venus in Gemini

zingt: het lichte repertoire, de nieuwste „Schlagers"

musiceert: op ieder instrument, waarbij het vooral op vingervaardigheid aankomt. Vaak blijft de muziekbeoefening oppervlakkig, bepaalt zich tot eenvoudig naspelen van gehoorde wijsjes. De omstandigheden hebben meer invloed op het te bespelen instrument (viool, piano, fluit) dan eigen voorliefde; meestal worden meerdere instrumenten met handigheid bespeeld.

In 't algemeen verkiezen personen met Venus in een vuurteken hoger-liggende instrumenten als viool, piccolo, klarinet; die met Venus in aardtekens verkiezen de laagst-gestemde instrumenten; de overige de grote groep midden-instrumenten. Hierbij is weder dezelfde opmerking te maken over de invloed der aspecten en die der kwadranten, waarin Venus zich bevinden kan;

tekent of schildert: het vlotte figuurtje, het luchtige schetsje, in eerste aanleg een kopie van anderen, maar al spoedig aangevuld, bijgewerkt. Handig opgezette schilderijtjes, vlot geschilderd, nagenoeg altijd „verhandelbaar". Het onderwerp kan heel verschillend zijn, zowel genrestukjes als stilleven trekken aan;

boetseert of beeldhouwt: werken in was kan er nog mee door, evenals houtsnijwerk; beide echter liggen iemand met Venus in Gemini niet;

toneelspeelt: — alle typen worden kostelijk geïmiteerd — veel aanleg voor „raisonneurs"-rollen. Soms weet hij geen raad met zijn armen en benen;

schrijft: de novelle, het „korte verhaal", detectivegeschiedenissen, alle oppervlakkige journalistieke rubrieken, bijschriften bij prenten, enz. Deze kunst past bij uitstek bij het teken Gemini, dat vóór alles didactisch is; bouwt: het landhuisje als „weekend box", als tweede tehuis of vakantieoord;

danst: alles — in 't bijzonder de nieuwste dansen.

Venus in Cancer. *Als liefde*: liefde als emotie, hevig bewogen, dadelijk diep getroffen, maar toch veranderlijk. En — niettegenstaande de veranderlijkheid blijft de eerste liefde onuitwisbaar en kan plotseling weer onweerstaanbaar opduiken. Er wordt gezocht naar romantiek in de liefde; het liefdesideaal is de hoofse, ridderlijke liefde, zoals die is overgebleven uit de Middeleeuwen: de ridder, die vecht voor de eer van zijn jonkvrouw. Heel vaak volgt nog laat in het leven, na allerlei toestanden te hebben doorgemaakt, een huwelijk met een jeugdliefde. De instelling daartoe is althans stellig aanwezig.

Als kunst: Iemand met Venus in Cancer zingt: het dramatische repertoire, de ballade, volksliederen;

musiceert: instrumenten, waarop stemmingen kunnen worden weergegeven. Snaarinstrumenten of andere „jankinstrumenten", zoals de volksmond ze kernachtig noemt. De viool wordt een jammerhout onder zijn handen, de fluit klinkt melancholiek, de harmonica of het orgel huilen. Hij is de ware liefhebber van kamermuziek;

tekent of schildert: humoristische situaties (volkshumor is specifiek Cancer!) historische stukken, zeegezichten, binnenhuisjes;

boetseert of beeldhouwt: karikaturen doch beoefent deze kunst zelden;

speelt op het toneel: liefst de père-noble; ook andere rollen zijn geen bezwaar, want deze kunst pas het meest bij Cancer, die gewoonlijk van nature al acteert, maar dit acteren onder invloed van Venus tot een kunst opvoert;

schrijft: humoristische stukjes, geschiedkundige verhalen (Bijbelse geschiedenis, mythologie, vallen hier ook onder) dialogen, toneelstukken, voordrachten;

bouwt: huizen, die van buiten weinig karakteristieks vertonen, maar van binnen heel gezellig en intiem zijn. (Binnenhuisarchitect);

danst: historische dansen, volksdansen of folkloristische dansen, de solopartij in het klassieke ballet der 19e eeuw, dat natuurlijk onder Venus in Capricornus behoort.

Venus in Leo. *Als liefde*: behoefte aan het scheppen van een vaste kring, dus bewust aansturend op huwelijk. Men wil aanbeden worden, op een troon geplaatst worden en indien dat geschiedt, bemint men vurig en onverdeeld. Een dergelijke gesteldheid leidt tot moeilijkheden. De huwelijkspartner heeft wel eens iets anders aan 't hoofd dan de eeuwigdurende aanbidding en verzuimt onwillekeurig wel eens de verwachte hulde te brengen. Dan ontstaan dadelijk gedachten van: verwaarlozing, onverschilligheid, dus ... een ander! Deze denkbeelden brengen onvermijdelijk jaloezie mede, hevige scènes, enz. Een ander gevaar van deze stand is de vatbaarheid voor vleierij, die geheel tegen de bedoeling in - voeren kan tot „amoureuze perikelen".

Als kunst: Iemand met Venus in Leo zingt:

liefdesliederen, of althans lyriek, serenade;

musiceert: op instrumenten, die lyrische ontboezemingen vergemakkelijken: viool, viola d'amore; tokkelinstrumenten als begeleiding bij het minnelied;

tekent of schildert: expressionistisch, landschappen met veel zon, bloemen, liefdesscènes, naaktfiguren;

speelt op het toneel: vorstelijke rollen, premier amoureux, ingénue, in ieder geval een bepaald genre;

schrijft: lyrische poëzie, minnedichten;

bouwt: indrukwekkende gebouwen met zalen voor concerten of uitvoeringen. Verder kastelen (ook luchtkastelen!), flinke huizen, royaal opgezet en dus onbouwbaar in crisistijd;

danst: uitstekend, bijzonder ritmisch, is dol op de gewone gezelschapsdansen, vooral op die, welke de wals als uitgangspunt of grondslag hebben.

Venus in Virgo. *Als liefde*: de dienende liefde, liefde als dienst, vaak ook als verdienste. Nuchterheid en zakelijkheid spelen een vrij belangrijke rol in deze edele aandoening. In het beste geval wordt de liefde opgebroken in een reeks van kleine attenties, in plaats van „heel" te blijven. Het is een goede stand voor verpleegwerk. Het virginale van de liefde leidt verder, vooral in vrouwelijke horoscopen, gemakkelijk tot geloften van kuisheid, die soms niet eens bewust zijn, maar toch doorwerken in het leven.

Als kunst: Iemand met Venus in Virgo

zingt: liedjes onder het werk, of in een koor, zonder veel voorkeur voor een bepaald genre. Telkens een paar regels en dan een refrein wordt erg prettig gevonden;

musiceert: liefst op een „objectief" instrument, dat zelf de tonen maakt. Er is dus veel meer aanleg voor piano, dan voor strijkinstrumenten. Goede stand voor accompagneren;

tekent of schildert: zeer précieus, met enorm veel détails. Uitstekend kopiist, pentekeningen, stillevens, miniatuurtjes, etsen;

speelt op het toneel: kleine rollen, maar fijn verzorgd;

schrijft: kritieken, essays;

bouwt: fabrieken, werkplaatsen, laboratoria, of treedt op als tuinarchitect;

danst: weinig en zelden goed.

Als speciale Virgokunsten moeten wij dan nog noemen: kunstnaaldwerk en fotografie, houtsnijden; boetseert of beeldhouwt: kleine figuren, in niet te hard materiaal.

Venus in Libra. *Als liefde*: De meest volmaakte liefde, beschouwd van zuivermenselijk standpunt. Hier toch zit de behoefte voor van wederzijdse aanvulling, van erkenning der volkomen gelijkwaardigheid van man en vrouw. Deze stand bevordert sterk de neiging tot huwelijk; bij slechte aspectering kan zelfs lust tot koppelarij ontstaan, dan is: tot bevordering van huwelijk tussen anderen.

Als kunst: Iemand met deze stand, en Venus in verband met de Ascendant heet *altijd* kunstzinnig te zijn. Zelfs het teken Libra als Ascendant wordt vaak genoemd: het artistieke teken.

Iemand dan met Venus in Libra

zingt: het lichtere repertoire, coloratuur;

musiceert: op elk instrument, zonder veel bepaalde voorliefde. De amusementsmuziek valt hieronder;

tekent of schildert: met goed oog voor verhoudingen, blijkend uit de opzet der tekening. Ornamentiek, welke berust op geometrische figuren, trekt sterk aan. Het schilderen is dikwijls: invullen met kleur van tekeningen. In ieder geval wordt aan de contouren veel zorg besteed;

boetseert of beeldhouwt: weinig, houdt niet van ruwmateriaal;

speelt op het toneel: een vrij groot repertoire, vooral in het blijspelgenre;

schrijft: ontspanningslectuur, die met gerechtigheid te maken heeft;

bouwt: artistieke huizen, Wenerstijl, dus sierlijk en toch solide. De inrichting is gezellig; er wordt ruimschoots gebruik gemaakt van de hulp van andere kunstenaars;

danst: zeer gracieus, maar meer en beter als lid van een danspaar, dan als solodanser.

Een kunstenaar met deze stand is altijd meerzijdig; muziek en toneel gaan samen of tekenen en dansen, dan wel andere combinaties. Niet zelden wordt op meer dan twee gebieden artistiek werk geleverd.

Venus in Scorpio. *In de liefde*: Alles of niets. Vergeestelijking of vernietiging. Liefde wordt intens doorleefd en geeft diepe emoties. Geheel anders dan b.v. Venus in Gemini, wordt hier niet, maar dan ook helemaal niet gepraat over liefde, doch deze wordt getoond en is dan á prendre ou á laisser. Zoals bij alle vaste tekens, is ook hier jaloersheid te verwachten. Is dit type overtuigd van ontrouw bij de geliefde, zo wordt stil, maar afdoende, wraak genomen.

In de kunst: Iemand met Venus in Scorpio

zingt: muziek met sterke contrasten, die zij verre verkiezen boven geleidelijke toename of afname van geluidssterkte, dramatische, psychologische muziek;

musiceert: graag op het instrument met de grote contrasten: het orgel. Het donkere timbre van de cello trekt evenzeer. Ook de lagere houten blaasinstrumenten worden met voorliefde bespeeld (hobo, fagot);

tekent of schildert: meer de ziel achter de dingen, dan de dingen zelf en bekommert zich weinig om fotografische gelijkenis. Het accentueren van psychologische eigenschappen is de achtergrond van de karikatuur;

boetseert of beeldhouwt: goed, mits er geen zware conflicten zijn met Taurus, de klei, of met Capricornus, het marmer. Scheppen door weghakken is wel bij uitstek des Schorpioens;

speelt op het toneel: de nar of de marqué, dan wel in de gewaagde situaties van de „vaudeville";

schrijft: psychologische romans of satirieke stukken, gaarne in dramatische vormen. Meestal geen Amerikaans happy end;

bouwt: kazernen, forten, versterkingen, slachthuizen, enz., van buiten zonder uitdrukking, van binnen vol geheimen;

danst: weinig en niet goed.

Venus in Sagittarius. *In de liefde*: snel ontvlambaar, dus spoedig verliefd, maar filosofisch berustend, indien er niet op gereageerd wordt. Liefde is een onderwerp van veel bespiegeling en menige boom over deze vreemde emotie wordt met de geliefde opgezet, of deze het prettig vindt of niet. Deze neiging doet hen boekdelen brieven schrijven over dit onderwerp en het komt er niet veel op aan, of zij antwoord krijgen, of niet. Bij enigszins lager niveau zakt het filosoferen weg en ontstaat het jagen op de liefde, de liefde als sport, met het bewuste of onbewuste doel, zoveel haasjes mogelijk neer te leggen (de vrouwenjager).

Als kunst: Iemand met Venus in Sagittarius

zingt: religieuze muziek of sport en jachtliederen. Soms de zonderlinge mengsels van religieus en profaan als voorkomt bij het Leger des Heils;

musiceert: bij zijn psalmen op het orgel, of hanteert jachthoorn, cornet á piston, bazuin. Als lyrieker past hem het strijkinstrument beter dan de piano;

tekent of schildert: religieuze onderwerpen, jachttaferelen, sportprenten, reclametekeningen; brandschilderen van kerkramen;

boetseert of beeldhouwt: zelden;

speelt op het toneel: geestelijke of dokter, maar in blijspelen; is dol op tendensstukken;

schrijft: tendensromans of reclamestukken, waarin de personen veel met elkaar filosoferen of waarbij de situatie tot filosofische commentaar aanleiding geeft;

bouwt: kerken en stadions, scholen en jachthuisjes;

danst: liever niet, maar is niet zonder aanleg. Kan als solodanser zeer geïnspireerd dansen bij geestelijke muziek.

Ook Venus in Sagit. geeft aan de kunstenaar meerzijdigheid; muziek en toneel of schrijven en illustreren gaan in veel gevallen samen.

Venus in Capricornus. *In de liefde*: de officiële liefde, de liefde, die het aandurft, plichten op zich te nemen. Van de uitbundigheid, aan Venus in Sagit. verbonden, is hier niets meer over; daarvoor in de plaats komt ingetogenheid, koelheid, vormelijkheid, correctheid. (Tenzij natuurlijk Venus geafflicteerd is, dus de vormelijkheid niet kan worden vastgehouden, wat leidt tot „overspel"). Deze stand bevordert ten zeerste: streven naar het wettige en wettelijke huwelijk, dus trouwlustigheid.

Als kunst: Iemand met Venus in Capricornus zingt:

plechtige liederen, maar beschikt zelden over een solostem. Hij is een trouw steunpilaar van zijn zangkoor;

musiceert: meestal, „omdat het erbij hoort" en niet zo vaak uit liefde tot de muziek. Hij rammelt heerlijk op de piano, of speelt 's zondags plichtmatig op het orgel; maar als hij kan slaat hij liefst op stukken kalfsvel: pauken en grote trom;

tekent en schildert: in beste zin symboliek; hij streeft naar goede gelijkenis, maar versiert graag. Dus is ornamentiek zijn bijzondere kracht;

boetseert of beeldhouwt: niet onverdienstelijk; is in elk geval een groot bewonderaar van deze kunst en heeft graag beelden en beeldjes in zijn omgeving. Zelf snijdt hij graag in hout en is meester in de reliëfs;

speelt op het toneel: de meeste rollen met veel gemak; vooral deftige stukken trekken hem, en deftige rollen;

schrijft: grote epische verhalen, beschrijvingen van tempels, steden, gebouwen, enz.;

bouwt: officiële gebouwen, stadhuizen, maar ook hele straten met gewone huizen, praktische huurkazernen; schenkt aan de daken veel aandacht en versiert gevels;

danst: graag, maar zelden goed; is het best in plastische standen en in het tableau vivant.

Venus in Aquarius. *In de liefde*: liefde als kameraadschap, liefde tot kameraadschap. Meer sociale liefde dan individuele liefde. Van de vaste tekens is deze het minst jaloers, maar toch wordt ook hier met zekere onrust aanschouwd, dat de „kameraad" zich sterker aangetrokken gaat voelen tot een ander. Liefdesconflicten en huwelijksconflicten worden bij deze stand gewoonlijk in der minne geschikt, door scheiding met wederzijds goedvinden. Bij laag niveau ontstaat het echte scharreltype.

Als kunst: De echte, eigenlijke kunst behorende bij dit teken is de woordkunst, de retorica. Verder evenwel zien wij, dat iemand met deze stand

zingt: kampeerliederen; andere genres zijn hem vrijwel onverschillig. Alleen het recitatief, in de ongebonden gebondenheid trekt hem. Ook het gewoon reciteren met muzieklevensliedjes;

musiceert: op verschillende instrumenten; deze dienen in hoofdzaak als accompagnement, en worden zelden solistisch bespeeld. Piano gaat boven viool; het moderne bioscooporgel gaat boven het kerkorgel. Is goed in een orkest of band. Als apart instrument kan nog genoemd worden: harp;

tekent en schildert: het volle leven, liefst een beetje ongewoon, zodat het aandacht trekt; boetseert of beeldhouwt: zelden; speelt op het toneel: het best in Societystukken met veel praten en weinig doen. Het begrip „hoofdrol" bestaat niet voor hem. Het gaat bij hem om het samenspel; schrijft: sociale romans of toneelstukken, reisbeschrijvingen met de bedoeling er een leerleesboek van te maken;

bouwt: verenigingsgebouwen, sociëteiten, bioscopen, zonderlinge landhuisjes, flats;

danst: goed en graag, vooral moderne gezelschapsdansen.

Venus in Pisces. *Als liefde*: In hoogste zin het Maria Magdalena aanzicht, de volkomen overgave aan den Enen, het volmaakte offer (Joh. XII, 3). In lagere zin: liefde als medelijden, zich geven uit indolentie of onverschilligheid, zonder te denken aan mogelijke ellende voor zichzelf. Innerlijke kuisheid kan hierbij samengaan met het uiterlijke leven van een prostituée.

In ieder geval is voor hen liefde minder gebonden aan één persoons, is er meer algemene mensenliefde.

Als kunst: Iemand met Venus in Pisces

zingt: in mineur, treurige liederen, van ongeluk, dood, ontrouw in de liefde, noodlot, e.d. ook rivierliedjes; musiceert: op gevoelige instrumenten met een diepere toon, als b.v. cello of altviool. Een ander typisch instrument is de doedelzak. Een piano is zelden soepel genoeg, het harmonium laat beter een oneindigheid van nuancering toe, terwijl zelfs de voeten (Pisces) bij hem muzikaal zijn en meedoen;

tekent of schildert: impressionistisch, vaag van omtrekken, triestig van onderwerpen, maar met veel gevoel. Soms geestverschijningen, spoken, wezens van een andere wereld;

boetseert of beeldhouwt: liefst in niet te harde materie, zodat boetseren meer in de smaak valt dan beeldhouwen;

speelt op het toneel: het klassieke drama, eventueel de „draak", in ieder geval de tragische rollen;

schrijft: over eenzamen, verlatenen, misdadigers, ongelukkigen, gevangenen, enz.;

bouwt: ziekenhuizen, sanatoria, gevangenissen;

danst: goed, maar niet graag, tenminste geen gewone dansen, waarvoor het ritmische hem ontbreekt. Wel het solistisch dansen, stemmingsdansen.

Wij herinneren er nogmaals aan, dat de te beoefenen kunst géénszins alléén in Venus gevonden wordt. In de jaargangen 1928 en 1929 van het tijdschrift Urania zijn door mij in extenso een reeks schrijvers behandeld onder de verzameltitel: Horoscopen van kunstenaars. Als voorbeeld moge gelden de horoscoop van Charles Dickens. Hij had:

Mars, heer 1 in 5 in Ariës △

Maan heer 9 in 2 in Sag., die daar stond conjunct

Poseidon heer 5 in 2 in Sag. Heer 2 stond weer in Gemini in 8

Heer 8 in Capric. in 3

Heer 11 in Capric. in 3

Apollo (orgaan 5) in Gemini in 4 △ Jup., □ h. 4 in 1.

Venus (orgaan 2) in Pisces in 4 □ Maan-Pos. in 2, enz.

Mars (orgaan 8) in Ariës, △ Maan-Pos. in 2

Uranos (orgaan 11) in 1 A Venus, □ Apollo, sextiel. Vulc.

In de *huizencycli* in het *kunstkruis* spelen de tekens Sag. en Gem. en de sectoren 2 en 3 de hoofdrol, zodat zijn aanleg duidde op schrijven. Zijn onderwerpen worden getypeerd door

Venus in Pisces en zijn Ascendant Scorpio. Op deze wijze moet elke factor tot zijn recht gebracht worden.

MARS IN DE TEKENS.

Mars in Ariës. Als *energie of als techniek*. Sterke neiging dadelijk aan te pakken, met grote hevigheid, driftig, maar niet onbeheerst. Eigen gang gaan wordt zeer op prijs gesteld. De activiteit vermindert echter zeer snel of zoekt zich andere objecten. Brutaal, vechtlustig, bijzonder agressief, maar zonder uithoudingsvermogen. Als de eerste stormloop mislukt, is hij zo goed als geslagen. Geschikt in de oorlogstechniek (indien Mars met beroep te maken heeft, b.v. officier) en in 't algemeen in alle omgang met ijzer en staal. Indien deze kracht in een negatief huis valt, en geen verband heeft met de Ascendant wordt de mens tot een ketel onder hoge druk, die elk ogenblik kan ontploffen. Als *seksuele energie*: spoedig opgewekt en snel bevredigd. Bij conflict aspecten is hij steeds op liefdesavonturen uit, niets en niemand ontziend en vooral gevaarlijk voor onervarenen in de liefde. Een ziekelijk verschijnsel, indien deze stand valt in een negatief huis is de onbevredigende bevrediging van de ejaculatio praecox.

Mars in Taurus. *Als energie of als techniek*. Weinig initiatief, moeilijk starten en op gang komen, maar geweldig volhouden en vastbesloten doorzetten. Wordt deze kracht gericht op het materiële, zo werkt hij zich langzaam maar zeker een kapitaal bij elkaar. Is de kracht gericht op het ideële, zo werkt hij ongelofelijk hard en toegewijd, zonder vergoeding of wat ook. Het is een echte stand voor ploeterwerk, de arbeid in de zware klei, letterlijk en figuurlijk. Hij komt niet vanzelf omhoog in het leven, maar na moeizaam klimmen, stap voor stap, met groot geduld. In een negatief huis is deze stand een aanwijzing voor kunstaanleg of in elk geval voor het vermogen, van kunst sterk te genieten. Als techniek: het omgaan met machines voor landbouw, ook het veeboerenbedrijf, polderwerk, enz. Als *seksuele energie*: niet spoedig opgewekt, maar ook niet spoedig bevredigd. Indien gestimuleerd, b.v. door Ur. of Pos. en niet geremd door Sat. is er een ongelofelijke potentie, weet hij van geen ophouden (gevolg: acute Basedowse ziekte). Voor een vrouw is deze stand wat moeilijker, zoals licht te begrijpen valt.

Mars in Gemini. Als *energie* meer mentaal dan fysiek, zodat die zich het gemakkelijkst uit in spreken, schrijven of debatteren. Voor journalistiek is stellig aanleg, mits in positieve sector. De moeilijkste kant is, dat hij zo druk is, of althans gauw druk doet en spoedig in een „ruzietoon" vervalt. Hij is gemakkelijk mentaal te prikkelen, maakt zich dan erg boos en zoekt zijn kracht meer in felle beledigende woorden dan in agressieve daden. De energie houdt zich bewust of onbewust met twee of meer dingen tegelijk bezig, terwijl de rest van de aard daar vaak niet tegen kan. Daaruit komt natuurlijk geweldige nervositeit voort, zich uitend in onnodige bewegingen met armen, handen en vingers.

Als *techniek* alle bedrijven, die te maken hebben met verbindingen tussen twee punten, door de lucht als telegraaf, telefoon, spoorlijnen, luchtverkeer, voor zoverre dat nog niet de grenzen overschrijdt; hoogstens dus het intercommunaal verkeer. Ook het briefverkeer behoort hiertoe.

Als *seksuele energie*: licht reageren op praten, maar met de neiging, het bij praten te laten. Hij houdt erg van gewaagde dubbelzinnigheden. Wanneer de aanleg verder meer mentaal is,

ontstaan seksuele moeilijkheden, in hoofdzaak voortkomende uit onvermogen tot genieten (denkt er te veel bij). Is de verdere aanleg meer gevoelig (veel planeten in watertekens) zo volgt bevrediging snel op prikkeling.

Mars in Cancer. Mars in val. In de zee van emoties verdwijnt de energie spoorloos, al is ze natuurlijk niet wèg. In Taurus snijdt het kouter van de ploeg een diepe voor in de klei. De aarde houdt die vast. Maar het water plant de voor, voort, die zich verliest tegen de oever of in de oneindige uitgestrektheid der watervlakte. Zo is er aan de ene kant grote emotionaliteit, aan de andere kant onvermogen, deze praktisch als stuwkracht in zichzelf te gebruiken, tenzij er ergens iets is van aspecten met Sat. of een oppositie met Venus in Capr., die goed overbrugd worden. Het volk spreekt bij deze uitbarstingen der emotie als van: een storm in een glas water.

Als *techniek*: de zeevisserij, of figuurlijk: het „ophalen" van vissen, d.i. van emotionele herinneringen, die in hele scholen rondzwemmen in de ziel, hèr- en derwaarts trekkende al naar de stemmingen stromen. Ook de verzameltechniek, alias verzamelwoede kan optreden, indien door 4e sectorconflicten predispositie er voor aanwezig is.

Als *seksuele energie* is er een moeilijke dualiteit in de persoon: sterke innerlijke aantrekking tot, gepaard aan uiterlijke schuchterheid, dikwijls vrees voor alle seksualiteit. De innerlijke verwachtingen zijn hoog gespannen en worden dus natuurlijk teleurgesteld, wat een grote psychische schok meebrengt en in menig huwelijksleven onbegrepen ellende geeft. Vrouwen met deze stand kennen zelden een werkelijke orgasme, voelen onbewust, dat er iets ontbreekt en zoeken dan door telkens andere prikkeling een nieuwe emotie te beleven. Voeg hierbij de natuurlijke herhalingsdrang van Cancer en het is duidelijk, dat hier een hartstochtelijk temperament kan samengaan met frigiditeit. Overheerst de frigiditeit, zo ondervinden zij niet de minste schade van een zelfgekozen abstinentie. Overheerst de emotie, dan genieten zij van de opwinding, die zij bij de man veroorzaken, spelen (Cancer) de temperamentvolle en zoeken de ene minnaar na de andere, zonder ooit werkelijk te slagen.

Mannen met Mars in Cancer hebben aanleg tot psychische impotentie, speciaal na enige jaren huwelijksleven. Een nieuwe verliefdheid geeft tijdelijk genezing. Interrumtieve vormen van cohabitatie zijn voor hun potentie zeer schadelijk.

Mars in Leo. Als *energie* krachtig, meer volhardend dan Mars in Ariës, minder initiatief, minder onbesuisdheid, meer overleg bij het aanvallen en niet terneergeslagen, wanneer het eerste treffen ongunstig verloopt. Er is meer aanleg, alle energie in één punt te centraliseren en de kracht dan te dirigeren naar elk bedreigd punt. Zeer zeker is er behoefte aan commanderen (die tot innerlijke catastrofen leidt, wanneer deze stand in een negatief huis valt, zonder verband met de Ascendant). Opvallend is wel de behoefte aan adoratie en verering, die meestal niet ten onrechte verwacht mag worden, want er staat steun en hulp, kracht en bescherming door de zwakkere genoten, tegenover.

Als *techniek*: centrifuge en gyroscooptechniek, alles wat te maken heeft met aswenteling en stabiliteit; ook motoren.

Als *seksuele energie*: sterke seksuele begeerten, vurige, maar niet altijd trouwe minnaars. Een vrouw met deze stand is voor veel mannen te energiek en te heerszuchtig. Zij weet een agressieve man uitstekend te weerstaan, en kan het vaak moeilijk laten, min of meer gewaagde situaties te scheppen, louter uit zucht tot bravoure. Is Mars moeilijk hanteerbaar door b.v. een conflictasp. met Maan, waardoor de eerste reactie op een onbekende prikkel mislukt, zo kunnen zij smadelijke nederlagen lijden.

Een man met deze stand is als een veldheer (Mars) koning (Leo), oogst veel bewondering bij vrouwen en verovert ze spelenderwijs — tenzij deze planeet al zeer ongunstig geplaatst is (b.v. in 6 of 12) of veel conflicten heeft. In een negatieve sector vertonen zich altijd „verdringingen", doordat de strijd om zich te doen gelden fel gevoerd wordt.

Mars in Virgo. Als *energie* geeft deze stand grote bewegelijkheid, grote activiteit, maar meer in peuterwerkjes, of misschien in groot werk, dat toch slechts bestaat uit een aaneenschakeling van kleine dingetjes. Er is scherpte van ontleding en opmerken van nietigheden, die uitstekend geschikt maakt voor controleur. Dikwijls wordt de gewone, normale vitterigheid en kritiek van Virgo erdoor gestimuleerd en in dat geval is hij onuitstaanbaar kleingeestig, moordend scherp en nietsontziend. Hij is scheldend en beledigend, niet uit drift, maar uit berekening.

Als *techniek* valt hieronder alle techniek, die nodig is in een laboratorium of het kleine tracht zichtbaar te maken (microscoop en telescoop). Ook alle fabrieksarbeid, die bedoelt, uit grondstoffen of ruwe stoffen halfproducten te maken, profiteert ervan. Deze stand is goed voor fotografen, kalligrafen, cartografen, landmeters, chemici, instrumentmakers, enz.

Als *seksuele energie* is ze dikwijls door het verstand geremd, of door vrees voor verontreiniging, besmetting of ziek worden door de seksuele daad. De gevoeligheid voor seksuele prikkeling is altijd groot, maar er is bij veel ontwikkelden(vooral vrouwen) een innerlijk verzet daartegen, dat zich aldus realiseert: vóór de prikkeling te sterk worden kan, ontstaat een gevoel van pijn, waardoor natuurlijk de begeerte meteen wordt uitgedoofd. Bij conflicten: fetisjisme, gefixeerd zijn aan een détail.

Mars in Libra. Hier staat Mars zwak. Als *energie*. Men ondervindt het gemis van initiatief en aanpakken. dat een gevolg is van voortdurend wikken en wegen. De planeet van geldingsdrang in het teken van samenwerking doet tegenwerking ontstaan of, misschien juister, gemis aan medewerking, dat gerationaliseerd wordt als tegenwerking. Daar Libra het teken is van polariteit, dus van splitsing, is bij deze stand in een negatieve sector (b.v. in 6 of 12) enig gevaar voor splitsing in het denken (schizofrenie). Indien de gehele horoscoop positief is kan Mars in Libra door overcompensatie, soms ineens een geweldig stuk uithalen. Is de rest van de horoscoop meer negatief, zo is er een beslist manco aan pit en durf, voelt men zich minder energiek of vitaal, ontwijkt men beslissingen, richt de energie op bewaren van vrede, minder door positieve daden dan wel door zorgvuldig vermijden van wat zij noemen: brokken maken. Daardoor kunnen zij zonder krachtverlies jarenlang leven in dubbelzinnige (Libra) toestanden of verbintenissen (Libra) zonder wezenlijke behoefte, een knoop door te hakken, laat staan te ontwarren. Kan de boel heerlijk laten „sudderen".

Als *techniek*: alle weegwerktuigen, bascules, alle maten en gewichten, bruggen, enz. Daarnaast fabricage van objecten, die schoonheid brengen of verhogen, schoonheidsmiddelen, cosmetica, kant, kunstnaaldwerk, corsages, maken van boeketten. Ook de echte „suikerbakker" profiteert van een dergelijke stand, vooral in 10 natuurlijk.

Als *seksuele energie*: weinig ontwikkeld. In ieder geval heteroseksueel, want het polariteitsbeginsel is in hem geactiveerd. Het huwelijk is soms meer een schijnhuwelijk, en valt heel vaak weer uit elkaar, tenzij elders meer stabiliteit in 7e sector aangelegenheden ligt opgesloten. Vooral moeilijk in negatieve sectoren. Omgang met de andere sekse wordt ervaren als een gezelligheidsfactor, waarin de seksualiteit (speciaal door vrouwen met deze stand) op de koop toe wordt genomen, echter op zichzelf weinig genot geeft. Ook hier ontbreekt meestal de echte orgasme, of is aan zeer speciale condities gebonden. Hier is de behoefte, mee te spelen, veel geringer dan bij Mars in Cancer.

Mars in Scorpio. Als *energie*: sterke, hevige en langdurige emoties die dusdanig krachtig zijn, dat wij van bepaalde hartstochten mogen spreken. Men heeft een passie voor uitgaan, voor zijn zaken, voor zijn beroep, voor mooie vrouwen of wat ook.

> Liefde is liefde, haat is haat
>
> Dat wat hen scheidt .... een dunne draad!

Aldus een oud rijmpje, dat hier wel in het bijzonder opgaat. Met deze stand kan iemand een ander met „liefde" vervolgen, tot de overwinning behaald is, om dan om te slaan in een even geweldige haat. Centripetaliteit is toegespitst, wat leiden kan tot een uiterst zelfzuchtig genieten, zelfs van anderer ondergang. De aandoeningen kunnen uitstekend worden verborgen gehouden.

Als *techniek* de heet-water techniek, dus alle stoommachines, of andere machines tot opwekking van kracht: motoren, enz. Scheepssloperij behoort er evenzeer toe als irrigatie, inundatie en drooglegging van land. Daarnaast het werken met vloeibaar ijzer: gieterij, hoogoven.

Als *seksuele energie*: sterk ontwikkeld, maar verborgen; grote potentie, zeer genieten van de seksuele daad. Is het peil van de gehele horoscoop hoog, zo is er tegelijk sterk streven naar loutering, dat bij conflictaspecten voert tot seksuele onthouding, — welke soms pas na jaren wordt opgegeven.

Mars in Sagittarius: Als energie: drift, haastigheid, spoedig ingrijpen, behoefte aan „getuigen" door daden en woorden, druk in praten en in gebaren, nerveus, jachtig, geneigd tot „uitvallen" en niet op zijn mond gevallen. Door een goede Saturnus en andere invloeden kunnen de hinderlijke eigenschappen of uitwassen veel verminderen. Het initiatief bestaat meestal hierin, dat men als eerste over een bepaald onderwerp eens gaat praten. Daarin zit een sportief element, want de vraag is altijd, hoe het zal worden opgenomen. Geestdrift.

Als *techniek*: alle schiettechniek of jachttechniek vandaar dikwijls uitblinker in een of andere tak van sport, pyrotechniek, verlichtingstechniek.

Als *seksuele energie*: spoedig opgewekt, maar ook spoedig bevredigd. Men weet van zelf de zwakke plek bij de andere sekse te ontdekken en grijpt daarop aan. Mannen met deze stand zijn echte vrouwenjagers en omgekeerd — tenzij er goede remmen zijn. De aangeboren nervositeit en haastigheid bederft dikwijls een normale afloop der seksuele daad, vooral bij conflictaspecten. Anderszins verstaan vrouwen met deze stand uitstekend de kunst van erotiek: filosoferen over seksualiteit, hardop erover denken en vooral er maar over praten, totdat de begeerte van de partner is „doodgepraat". Het is een genot voor een fijnproever, een erotiek duel mee te maken van een vrouw, die Mars heeft in Sagittarius, met een man, die Venus in Gemini heeft.

Mars in Capricornus. Als *energie*: sterk maar beheerst, wat leidt tot hard maar methodisch en praktisch werken. Weinig energie gaat verloren, het nuttig effect is maximaal, het rendement groot. Overdrevenheid doet fouten ontstaan als te ver doorgevoerde systematiek, die ten slotte onpraktisch wordt. Indien men niet inziet, waartoe een bepaalde handeling leiden gaat, verbruikt men er geen energie voor, pakt het dus niet aan. Verwacht men evenwel een behoorlijk resultaat, dan is geen arbeid te veel en werkt men even volhardend als Mars in Taurus, maar schiet men vlugger op.

Als *techniek*: alle bouwtechniek of vormtechniek, vanaf het bouwen van huizen, via het bouwen van schepen, tot het bakken van broodjes toe. Deze stand maakt geschikt voor alle fabriekswerk, waar afgewerkte producten vandaan komen.

Als *seksuele energie*: sterk maar beheerst, dikwijls in verband gebracht met plicht. Weinig agressief op seksueel gebied, moet men eerst worden warm gemaakt; bovendien komt bevrediging zelden snel.

Mars in Aquarius. Als *energie*: Meer actief op het mentaal gebied dan elders en dus de meeste daadkracht ontwikkelend, wanneer er dingen bedacht moeten worden, die regelend, verbindend of schakelend zullen werken. In ieder geval werkt het mentale als rem tegen de grote ruwheid, zodat er al veel conflicten moeten zijn, wil men niet kunnen spreken van beheerste energie. Zelfstandigheid van optreden, initiatief en durf verminderen, maar de kracht van handelen neemt toe, naarmate men in gezelschap verkeert bij het doen.

Als *techniek* is het alle techniek, die te maken heeft met grote verbindingen, internationale lijnen, vliegen, radio, organiseren van gezelschapsreizen, enz.

Als *seksuele energie* niet sterk, dikwijls vervangen door meer vriendschappelijke gevoelens. In 't bijzonder in negatieve sectoren kan de seksualiteit op vreemde wijze worden verdrongen, dan wel goed worden gesublimeerd (vooral in 2 en 8).

Mars in Pisces. Als *energie* spoedig in beweging te brengen, door het voortdurend stromen der emoties (tegenover Cancer de zee, is Scorpio het stilstaande water, Pisces het stromende water). Van nature stroomt het water naar het laagste punt en de „natuurlijke" mens met deze stand kan zeldzaam grof en onvormelijk zijn. De dames, die vissen (Pisces) met het mes schoonmaken en krimp snijden, hebben de reputatie, nogal energieke taal te spreken, waarbij zij „lak" hebben aan alle „grootheid" of gezag. De meergevorderde mens behoudt de negatie van anderer autoriteit, maar bewijst, dat het water, wil het omlaag kunnen stromen, eerst op

een of andere wijze „boven" moet gekomen zijn. Dan poogt hij zijn gevoelens te veredelen, te ontdoen van al het persoonlijke, waardoor ze „lichter worden dan lucht."

Als *techniek*: alle techniek die met bewegend water en regulering daarvan in verband staat, kanalisering, enz. Verder de vernietigings- en opruimingstechniek, vuilverbranding, douches, waterdoorspoeling, e.d.

Als *seksuele energie*: bij de gewone mens sterk ontwikkeld, d.w.z. hij wordt gemakkelijk seksueel geprikkeld en meegesleept. De gevorderde mens daarentegen doet liever afstand van hartstocht, is soms de geboren asceet. In ieder geval is de potentie niet gelijkmatig.

Reeds hier en daar werd gewezen op het verschil, dat er wezen moet, wanneer dezelfde stand valt in een positieve dan wel in een negatieve sector. Wie van deze combinaties meer wil weten kan dat in jaargang 1929 van „Urania" vinden.

JUPITER IN DE TEKENS.

Wij verzoeken de aandachtige lezer eerst nog eens over te lezen, wat in de Wet van Zeven en in de aspectenuitwerking over Jupiter is gezegd, in het bijzonder over de combinaties van positieve en negatieve tekens en dito sectoren. Dan zullen de volgende aanwijzingen vanzelfsprekend worden en door ieder met eigen deducties en ervaringen worden aangevuld.

Jupiter in Ariës. Ariës is het begin van iets, Jup. in Ar. dus: een begin van groei, maar meestal is het gauw uit, of althans in de begonnen richting is het spoedig afgelopen. Maar er is een oneindigheid van nieuwe mogelijkheden in Ariës aanwezig, dus schiet er telkens een nieuwe „loot" uit de stam. Wat groeit, groeit verbazend snel, bij doorschieten af. Het gevaar daaraan verbonden is: vroegrijpheid en voortijdig afvallen.

Op andere wijze gezien leidt deze stand tot aanpakken als voorganger of voorgangster; enthousiasme, misschien te sneller uitgebrand, naar mate het feller ontbrandt, propaganda voor de daad, voor ingrijpen. Ariës ziet het Zijne als het al-éne, als het alleenzaligmakende en zo wordt de propaganda van Jup. in Ariës onverdraagzaam en dwingerig. De religieuze Godsidee is bewust of onbewust deze: God is ver weg, ergens, het „begin" van alles, God de Vader, met heel weinig complicaties. Indien hij zuiver filosofisch denkt is dat ondanks Jup. in Ar., door b.v. een sterke stand in 9 of veel Sagitt. invloed.

In de opvoeding is Jupiter geneigd tot snel ingrijpen, maar vooral tot telkens geven van nieuwe stimulantia tot groei, terwijl er weinig aandacht is, of de aangeboden stof verwerkt wordt. Misschien kan men nog juister zeggen: er is een goed vertrouwen, dat het nieuwe vanzelf wel zal doorwerken en het komt er weinig op aan, wat iedere leerling voor zichzelf ervan maakt.

Als geneesheer is hij minder geschikt, behandelt elk geval wat haastig, trekt een simplistische diagnose en is eigenlijk meer opvoeder. Als sociaal instinct is Jup. in Ariës weinig ontwikkeld; hij vat zijn sociale ideeën samen in deze slagzin: als iedereen op zichzelf let en zich niet met een ander bemoeit, is de samenleving het gauwst genezen. Weinig natuurlijke aanpassing, dus veel kans op twisten, scheidingen, enz.

Jupiter in Ariës geeft animo voor sport op korte afstand (de „sprinter" of sport met het hoofd, als b.v. schaken) — altijd, indien ergens anders reeds sport is aangegeven. Dit is zo bij alle tekens te onthouden.

Jupiter in Taurus. Men hecht vooral aan materiële groei, althans aan groei in beheersing der materie, wat groei kan zijn in kunstzinnigheid. De opvoeder met deze stand wil hoofdzakelijk zijn leerlingen bijbrengen wat nodig is, om rustig door het leven te kunnen gaan. Hij mist de neiging tot ingrijpen en opjagen, zodat hij voor praktiserend pedagoog maar half deugt.

Als gelovige is Jup. in Taurus de brave, zeer toegewijde gelovige, behoudend en dogmatisch, misschien meer gesteld op het „Godshuis" dan op God zelf. Want deze laatste is voor hem de grote „Wonderdoener", die, als Hij wil, zijn zaken kan laten bloeien, zijn land kan vruchtbaar maken, zijn kudde kan vermenigvuldigen. In ruil daarvoor verzorgt hij met onverdeelde toewijding de tempel. Als zielenherder is hij de eenvoudige boerenpastoor, die graag bij de welgestelde parochianen mee komt eten en als „Heeroom" veel waardering ondervindt

Als medicus is hij beter geschikt. Misschien zijn zijn manieren een beetje die van de veearts, maar hij heeft iets goedmoedigs en natuurlijks in zijn houding, een gemoedelijke opwekking, die de patiënten vertrouwen inboezemt. Dikwijls stuurt hij zijn zieken de wei in, beveelt melkkuren aan en is meer voor natuurproducten als geneesmiddelen dan voor alle uitvindsels van Virgo, de chemicus. Indien hij zich specialiseert, wordt hij neus, keel en oorarts, veearts of tandarts, al naar de aspecten, die Jup. heeft.

In de sport beoefent hij graag zware sport: gewichtheffen, boksen, worstelen, enz.

Voor reclame en propaganda voelt hij niet veel.

Jupiter in Gemini. Deze stand bevordert groei door imitatie, door aanpassing, door nadoen, door luisteren, en dit alles in hoge mate. De overtuiging is verbazend veranderlijk, omdat hij nu de een, dan de ander navolgt en graag van alle markten thuis is.

Als propagandist zit zijn waarde in de handigheid, waarmede hij reclameartikelen schrijft en in zijn belezenheid, waardoor hij tegenstanders de wind uit de zeilen neemt. Overigens is hij niet zo geschikt, omdat hij te objectief is om fanatiek te zijn.

Als opvoeder wekt hij op tot nadoen en geeft hij graag mondelinge lessen. Dikwijls praat hij te veel en te druk om een werkelijk goed docent te zijn, haalt hij te veel tegelijk overhoop, weet hij zich niet te beperken.

Als medicus deugt hij weer minder. Hij is wat luchtig en vluchtig, praat vrolijk met de zieken, die hij daardoor wel goed doet, maar heeft meer aandacht voor groei dan voor herstel. Het herstellingsvermogen op zichzelf is ook niet te best, in 't bijzonder de ademhaling is slechts geregeld. Als gelovige mist hij toewijding en is zelden echt vroom, al kan hij vroomheid imiteren. God is voor hem de Middelaar, God de Zoon zegt hem het meest.

Bij reclame is de krant zijn middelaar, de advertentie zijn publiciteit. Waarmede geenszins gezegd is, dat iedereen, die adverteert Jup. in Gemini heeft.

Als sportmens: lichte atletiek in de open lucht, lopen, wandelen, discuswerpen, korfbal, handbal, kaatsen.

Jupiter in Cancer. Voor groei in bewustwording is deze stand zeer gunstig, en de religieuze emotionaliteit brengt hier verdieping van geloof, zonder verhoogde vormelijkheid. Hoewel Cancer behoudend van aard is, is er door Jupiter verdraagzaamheid. De overtuiging van anderen is hem zo al niet „heilig", dan toch te respecteren. Hij ervaart godsdienst als de innerlijke reflex van velerlei godsdienstige uitbeelding. Die uitbeelding op zichzelf moet iets van het dramatische hebben, hetzij in de mis, hetzij in passiespelen of hoe ook. Het religieus instinct kent één zekerheid: de terugkeer aan het einde tot het Vaderhuis, na de lange pelgrimstocht. Daarbij is God stellig niet superieur aan het (baar)moederlijk beginsel: Maria, niet zozeer de Maagd (Virgo) als wel de moeder van Christus, die in Capricornus geboren werd.

Als opvoeder en geestelijke is hij niet op zijn sterkst, want in deze rationalistische tijden is zijn pathetisch en melodramatisch optreden zelden indrukwekkend. Hij doet graag aan huisbezoek of poogt in zijn school een huiselijke sfeer te scheppen, met alle nadelen daarvan.

De dokter met deze stand is een goed huisdokter, met enige voorliefde voor hydrotherapie, zeebaden; hij heeft belangstelling voor maagziekten, borstzieken, gezwellen en misschien voor alle moederschapsmoeilijkheden. Het sociale instinct is sterk ontwikkeld, de aanhankelijkheid aan het gezin als kern van alle samenleving het grootst.

Voor reclame en propaganda voelt hij wel. Liefst voor de massa en met dramatische voorstellingen. De waarschuwingsborden tegen bosbrand, de reclame voor „veilig verkeer" met de z.g. afschrikwekkende voorbeelden, getuigen van Jup. in Cancer.

Jupiter in Leo. Als groei in 't algemeen vindt deze plaats in *centraliteit* of in *zelfbeheersing*. Deze voltrekt zich in hen, wanneer ze spil, gangmaker, voorzitter of iets dergelijks zijn. Zij houden van spel (mits niet alleen om de eer), van dansen en zijn royaal, soms bij het verkwistende af.

Propaganda en reclame vinden ze prachtig, mits breed opgezet en in grote stijl gevoerd.

Als opvoeder of geestelijke is hij in zijn element, want geestelijk gezag handhaaft hij vanzelf en zonder veel moeite. Hij faalt soms, door met te veel gezag te gebieden, al is zijn opvatting over gezag breed genoeg. Hij doet bij opvoeding een beroep op eerzucht (je kunt dat best) en een beroep op zijn eerzucht wordt steeds met succes bekroond.

Zijn Godsidee is: God als de Koning der Eeuwen, als de grootmoedige Hemelvorst, genadig en majestueus.

Als medicus slaagt hij minder, al is zijn fysieke uitstraling soms reeds opwekkend en is hij een meester in moed inspreken. Wel is het herstelvermogen groot.

Het sociale instinct is monarchistisch en vindt één centraal punt beter dan een collectie praters.

Jupiter in Virgo. Als groei betekent deze stand groei van het vermogen tot dienen en onderscheiden. Filosofisch: de deductie loslaten op het inductieve. Dat kán leiden tot groei

van het vermogen tot vitten, tot het schools vasthouden aan kleinigheden, die niet ter zake dienen.

Als religieus instinct ziet het God als het Machtige Atoom en Maria als de Maagd, de maagdelijke materie, godsdienst als dienst aan God. Hierin zit grof of meer verfijnd materialisme.

Als sociaal instinct pleit deze stand voor onderling hulpbetoon.

Als opvoeder of geestelijke mist hij de behoefte om dadelijk in te grijpen en heeft een voorkeur voor het opsporen van ziekelijke afwijkingen bij zijn discipelen, terwijl hij zeker geen neiging heeft ze op te jagen.

Als medicus slaagt hij beter. Hij neigt tot specialisering, analyseert graag, helpt met chemische middelen of helpt met natuurkrachten.

In sport: liefst die, waarin analyse een rol speelt. Schaakt Gemini b.v. om de combinaties, Virgo doet om de posities.

Reclame en propaganda worden door hem beschouwd als een noodzakelijk kwaad en hij tracht steeds niet iedereen (zoals Jup. in Leo), maar de speciaal belanghebbende te bereiken. Kleine, goedverzorgde reclame.

Jupiter in Libra. Harmonische evenwichtige, gelijkmatige groei. In de opvoeding, bereikt hij veelal goede resultaten hiermede, want hij werkt met contrasten en tegenstellingen, grijpt rustig maar goed in en verstoort niet gaarne harmonie. Hij weet ook, welke invloed uitgaat van een schoon geheel, van een goede organisatie.

Als geestelijke heeft hij een Godsbeeld van God als de rechtvaardige, maar niet als de veroordelende, aangezien Hij 's mensen zwakheid kent. Het religieuze gevoel is niet sterk, het erkent God als de Vredevorst.

De medicus met deze stand moet al veel andere invloeden hebben, wil hij ondanks deze stand slagen. Het best lukt het hem ,,damesdokter" te worden, die vriendelijk met de dames over haar kwaaltjes babbelt, onschuldige geneesmiddelen en plezierreisjes voorschrijft.

In de sport voelt hij voor schermen, touwtrekken, koorddansen of tennis. Filosofisch komt men bij Hegel terecht: de eenheid der tegendelen.

Reclame - vindt hij - moet met mate en een beetje artistiek gebeuren. Propaganda mag niet overdreven worden, aangezien, zoals Bolland zegt alle overdrijving over drijft.

Jupiter in Scorpio. De groei geschiedt hier in 't algemeen naar binnen, door zelfbekering, door weten, onderzoeken, beproeven of beproefd worden. Geloven moet men op gezag. Hij maakt hiervan een principieel punt (zie bij Luther, met Jup. in Scorpio in 9 conjunct Sat., Vulc. en Venus !). De boetprediker, de wee-roepende profeet ontleent zijn kracht aan deze stand. Hij voelt zichzelf zondig, veroordeelt zichzelf en projecteert dit naar buiten. Zijn God is de God der Wrake, die „oog om oog" eist.

Filosofisch: Schuld en boete; biologie: evolutieleer, regeneratie.

Opvoeder is hij niet, slechts zelfopvoeder en zijn leerlingen falen, omdat hij te weinig ingrijpt. Daarom wil hij eigenlijk liever geen leerlingen of discipelen hebben. De zoekende, stuntelige leerling is hem in zijn hart een gruwel. „Doe het zelf", herhaalt hij steeds.

De medicus met deze stand is zeer gewaardeerd, hetzij als analyticus (in combinatie met Virgo) hetzij als accoucheur, gynaecoloog, arts voor geslachtszieken, enz.

Voor propaganda en reclame voelt hij matig. Zeker niet voor de algemene campagne van Leo. Hij hecht het meest aan: spreken of schrijven voor een gehoor van wetenden. Onwetenden inlichten vindt hij tijd vermorsen.

In de sport zoekt hij liefst verdedigingsposities op. Zwemmen trekt wel. Indien hij sport beoefent, dan ook fanatiek.

Sociaal instinct. Bevordert vorming van afgescheiden, oppositionele groepjes.

Jupiter in Sagittarius. Groei uitbundig, straalsgewijze en toch éénpuntig. Hij groeit door geven, uitgeven en groeit slechts in omvang (dikte of lengte) zodra hij meer opneemt dan uitgeeft.

Goede opvoeder, aansporend tot zelfwerkzaamheid, opdrijvend en niet bevreesd in te grijpen. Toch steeds redelijk en een beroep doende op het denken. Wel is zijn opvoeding tendentieus, dus meer geschikt voor het z.g. bijzonder onderwijs dan voor het openbare, tenzij hij toevallig een voorstander is van neutraliteit. Het religieuze en sportieve in de opvoeding wordt het best verzorgd, dus is er voorliefde voor godsdienstonderwijs of leiding geven bij geestelijke groei.

Medicus is hij niet vaak en zelden goed. Psychosynthese is 't enige wat hem afgaat. Hij blijft meer opvoeder of geestelijke. Dat laatste is hij voortreffelijk.

De bekende zin van alle gymnasiasten: „Jupiter dondert van de Olympus" gaat op voor hem. Hij houdt donderen bliksem preken, en er gaat zo'n overtuigende kracht van hem uit, dat hij voor missionaris of propagandist in 't buitenland geschikt is.

Reclame en propaganda als vuurwerk.

Sociaal instinct. Voorkeur voor leiderschap als adviseur.

In sport alle doelspelen, wedlopen en de schietsport.

Jupiter in Capricornus. Groei geschiedt in 't algemeen methodisch of formeel. De vorm groeit dus, maar aangezien daarin een limiet ligt, volgt bij deze stand licht: verstarring van groei. Er wordt gezocht naar trappen van groei en zijn deze gevonden, zo blijven ze gehandhaafd. Het aanpassingsvermogen neemt af. In de opvoeding is hier de oude school aan het woord, die met geperfectioneerde methoden kinderen klaarstoomt voor wat men maar wil; die van buitenaf bepaalt, dit of dat zullen de kinderen slikken en het meest voelt voor een uniform programma, waaraan iedereen moet meedoen. De Staatsschool en de leerkrachten ambtenaren, die precies ingedeeld hebben hun werkrooster en leerplan. Inspiratie gaat van hem weinig uit. Dus deugt hij weinig voor opvoeder, maar is hij uitstekend als schoolmeester, doorkneed in de foefjes van het vak.

De geestelijke met deze stand is de orthodoxe letterdienaar, of de prelaat met wereldlijke positie, de politiserende kardinaal of dominee.

De dokter of hersteller is nog het best af met deze stand, want die vindt voordeel in het methodische van zijn behandeling. Ook kan hij zich specialiseren, net als Jup. in Virgo en wordt dan graag huidarts.

In de filosofie komen wij bij de filosofie van de methoden, als b.v. de categorieënleer van Aristoteles, van Kant.

Voor sport is er meestal weinig liefhebberij. Zo ja, dan bergsport, wintersport, ijssport.

Reclame en propaganda maakt hij graag en dan wat degelijk: met proefnummers, monsters, enz.

Jupiter in Aquarius. Een alzijdige groei, die plaats vindt in en door sociale aanpassing. Het sociale instinct is wel maximaalsterk. In de opvoeding wordt die toegepast in de moderne humanitaire school. Door werken in groepsverband wordt het sociale instinct van de leerlingen gestimuleerd.

Als geestelijke is hij de „modernist" van alle tijden, verdraagzaam en dus niet getapt bij de orthodoxie, meer gezien bij andersdenkenden dan bij geloofsgenoten. Zijn geloof is het Humanisme, het geestelijk lekendom, de immanente God, het Ene leven in de verscheidenheid.

Reclame en propaganda worden gaarne gemaakt doch in bescheidenheid, zonder veel tamtam, maar met de meest moderne middelen.

Als filosofie kan het zijn: de leer van de verruiming der begrippen of van de interdependentie van al het geschapene.

Als medicus heeft hij de minste kans. Hij kiest ongewone, zonderlinge methoden, die voor 3/4 tot mislukkingen leiden. Het best slaagt hij ... als kwakzalver.

De bijzondere sport is wel vliegen.

Jupiter in Pisces. Groei door medelijden, offerande, gastvrijheid. Soms is dat degeneratieve groei, wegvloeien van aanpassing zó ver, dat het eigen 'ik' teloor gaat. Groei van misvormingen kan dan het gevolg zijn.

Voor opvoeder is dit weinig bevorderlijk, evenmin als voor geestelijke. Er zit geen opstuwende kracht in. Wèl worden de fouten of gebreken vaak heftig bestreden, maar het goede wordt niet omhoog gehaald. De leerling wordt verguisd of vergruizeld, dan wel de leraar laat Gods water over Gods akker stromen en de discipel mag ,,zwemmen". Andere mogelijkheden ziet hij niet. De geestelijke behoort tot het ethisch Christendom, verdraagzaam maar vaag, weinig kernachtig, Jezus is een mens met mensen, een medelijdend vriend.

De medicus heeft hier een goede kans met waterkuren en vooral met douchebehandeling. Ook rustkuren in sanatoria worden aanbevolen. In de goedheid van zijn hart vergeet hij wel eens rekeningen te schrijven.

Voor filosofie is niet veel animo. Op een hoog niveau trekt meditatie, abstraherende filosofie. Op een lager niveau vindt hij filosofie als streng-omlijnd denken dwaas, laat hij zich liever drijven op een stroom van gevoelige gedachten, fantastische of mystieke.

Voor reclame en propaganda voelt hij weinig, noemt beide noodzakelijke euvels en maakt er zich liefst af. Alleen voor onpersoonlijke dingen wil hij wèl werken.

Sport: alle watersporten.

SATURNUS IN DE TEKENS.

In de Wet van Zeven hebben wij Saturnus leren kennen als het „Ik-makend-vermogen", als kristallisatie, vormgeving, begrenzing of condensatie (dit laatste in verbinding met Uranos, omdat daarbij verandering van aggregatietoestand optreedt. Psychologisch vertoont Saturnus zich als angst, inkrimping, ziele-depressie. In de wereld als crisis, met alle gevolgen van dien: inkrimping, bezuiniging, daling. In de mechanica: zwaartepunt en zwaartekracht. Van de natuurrijken beheerst hij de anorganische natuur, in 't bijzonder steen. Ook wat daarvan gemaakt wordt. Een muur kan een steun zijn, maar ook een hindernis. Voor een leiboom is hij een steun, maar voor een hond een hindernis. Zo is Saturnus in alles. Wetten en reglementen, banden en bonden alle zijn steun voor de psychisch zwakke mens, maar belemmeringen voor de sterken. Zoals het beenderpantser voor de schildpad een hulp is, maar voor een vogel een onoverkomelijk bezwaar zou zijn. Een rem is een hulp bergafwaarts, maar een zware beperking bij klimmen.

Saturnus in Ariës. Men wil gaarne nieuwe dingen beginnen, maar wordt voortdurend geremd. Men begint dus aan kleinigheden en telkens aan andere, omdat men niet verder kan. Een bevroren bron, zoals een gletsjer is, die een rivier voedt door langzaam af te smelten. Op emotioneel gebied, e en intermitterende geiser, die hoog tipspuit, als de rem weg is. Anders gezien: een vulkaan met een ijskap: felle, maar verborgen vurigheid. De zelfgenoegzaamheid, eigengereidheid, soms ook de onwetendheid (zie de Wet van Twaalf) van Ariës wordt geconcentreerd, wat uitlopen kan op het grofste egoïsme, koppigheid, stugheid en onhebbelijkheid, overdreven zichzelf-voelen. Alle uiterlijke banden en steunen worden gevoeld als belemmeringen; er is weinig gevoel voor goede vormen, die vaak uit onwetendheid worden overtreden. Indien anderen met initiatief komen, ?aten zij het gaarne doodlopen. In een of ander opzicht is er neiging tot ongeremdheid, al naar de stand in een bepaalde sector meebrengt. —Natuurlijk moet Saturnus om de een of andere reden belangrijk zijn in de horoscoop, wil men deze invloeden bemerken.

Saturnus in Taurus. Een goede Sat. in Taurus gebruikt de vochtige klei, en slechte droogt ze uit. In verreweg de meeste gevallen betekent Sat. hier en steun voor de geborene zelf, die daardoor sterk wint aan soliditeit. Indien van Taurus de onverzettelijkheid is geaccentueerd, is hij ongelofelijk onverzettelijk en wordt zelf tot een onneembare hindernis voor anderen (dus in negatieve sector). Een zwaar verantwoordelijkheidsgevoel ,kan tot melancholie leiden, indien de verplichtingen niet kunnen worden nagekomen. Grote toewijding aan het werk, mits er een goede beloning aan vast zit. Wordt deze beloning doel op zichzelf, zo ontstaat grof, niets ontziend materialisme. Angst voor verlies van bezit is altijd aanwezig en indien enigszins mogelijk, wordt het reservefonds voortdurend versterkt. Er is behoefte aan een eenvoudige,

beproefde, ietwat conservatieve methode van werken, die degelijkheid garandeert. Het is moeilijker op te houden, dan te beginnen. Hoezeer ook bevorderlijk voor vormgeving, is Sat. in Taurus toch voor kunst weinig goed, — tenzij in goed verband met Venus — want de inspiratie droogt spoedig op.

Saturnus in Gemini. In luchttekens staat Sat. over 't algemeen goed. Vooral het zweefvliegen heeft ons geleerd, dat „zwaarder-dan-lucht" het in stabiliteit wint van „lichter-dan-lucht". Een vlieger gaat slechts op, wanneer hij een goede staart heeft, duikelt anders maar over de kop.

In Gemini wordt door de Sat. de natuurlijke vluchtigheid en luchtigheid geremd en verzwaard. Daardoor laat men niet meer alles waaien, maar schenkt men meer aandacht aan het binden van de aandacht, dwingt men zichzelf dus tot meer oplettendheid. Er komt neiging tot meer geconcentreerde studie of tot bestudering van diepere onderwerpen. (Een geafflicteerde Saturnus in Gemini is juist bang voor diepere studie). Heeft Gemini weinig zin, relaties vast te leggen, de aanwezigheid van Sat. leidt tot „mondelinge" afspraken. Omgekeerd is er vaak angst voor verliezen van aandacht en dus vergeten van afspraken, wat er dan toe leidt, alles dadelijk en zeer nauwkeurig vast te leggen. Er is meer aanleg voor meewerken aan tijdschriften, dan aan een dagblad, daar hij het tempo hiervan niet volgen kan. Hij heeft tijd (Sat.) nodig om te schrijven (Gemini).

Saturnus in Cancer. In de zee van emoties, welke Cancer is, kan het vermogen tot bevriezen weinig uitrichten. De zee bevriest nooit. Wel drijven er ijsbergen in rond, waarvan slechts het tiende gedeelte zichtbaar is, niet zonder gevaar voor de scheepvaart. Schepen staan symbolisch voor enigszins beheerste gevoelens. Anders gezegd: Zinnebeeldig voor de hogere Sentimenten. Een groot gedeelte van de Saturnale gevoelens blijven onderbewust en zo lijkt men veel koeler, veel minder emotioneel, dan men in werkelijkheid is. Er is zelfs een sterke neiging, de onaandoenlijke te spelen.

Indien Sat. in Cancer rijzend is, wordt het natuurlijke haken naar afwisseling, aan de Kreeft eigen, natuurlijk verminderd, — de huiselijkheid echter neemt toe. Ten slotte, op oudere leeftijd, wanneer dus de invloed van Sat. toeneemt, sluit hij zich steeds meer in zijn eigen schaal op. Gewoonlijk timide en licht te intimideren, kan dit bij afflictie (vooral van Ariës-zijde) worden overgecompenseerd tot krampachtig vasthouden aan eigen opvattingen, zonder enige vatbaarheid voor rede of voor redenering.

Saturnus in Leo. Geconcentreerde autocratie, de absolute monarch. Het ik-makend vermogen werkt als een bolle lens en heeft de neiging, eigen belangrijkheid te vergroten. Men gaat zelf graag op een verhoging zitten (een troon) of wordt op een verhoging gezet door de naaste omgeving. Het hart (Leo) gaat uit naar uiterlijk gezag (Sat.). Indien Sat. niet is geafflicteerd krijgt men iemand, die werkelijk met vorstelijke waardigheid (Leo) het statiekleed (Sat.) draagt. Verder streeft men ernaar, eigen ik (Leo) tot wet (Sat.) te verklaren.

De grote moeilijkheid is de koudheid (Sat.) van hart (Leo), welke de geborene maakt tot een koel, geconcentreerd (Sat.) speler (Leo), die gaarne va banque speelt, en alles op één kaart durft zetten. Aan de andere kant zijn eng (Sat.)hartigheid (Leo) en vrees (Sat.) voor machts(Leo)verlies bij een geafflicteerde Sat. slechte raadgevers, die worden

overgecompenseerd door een indrukwekkend optreden, althans door een optreden dat imposant poogt te zijn.

Maar daar Sat. in Leo, hoe ook, toch steeds maar *schijn* (Sat.) is van echte autocratie (Leo) mislukt op de duur de alleenheerschappij; Apollo in Leo is beter geëigend voor hen, die veel gezag te dragen hebben.

Saturnus in Virgo. Het ik-makend vermogen heeft neiging zichzelf te verkleinen, maar het kleine om zich heen te vergroten, of liever, Sat. in Leo kijkt door een omgekeerde verrekijker, ziet alles om zich heen ver weg en klein, want dus zichzelf groot. De omgeving kijkt andersom naar hem en vindt hem dus groot. Bij Sat. in Virgo vindt het omgekeerde plaats: hij kijkt naar zijn naaste omgeving door een toneelkijker, ziet alles groot en waant dus zichzelf klein. Omgekeerd ziet de omgeving hem door diezelfde kijker, maar in tegengestelde richting, dus verkleind. Voor hein wordt elke kleinigheid verzwaard, ja, hij kan aan eigen pietluttigheid te gronde gaan. Oefent hij het vermogen van kleinigheden te vergroten positief uit, zo kan hij onuitstaanbaar vitterig worden. In de beste geval ontstaat de neiging tot reglementering (Sat.) van zakelijke bijzonderheden (Virgo), of tot bijeenbinden, verbinden van kleinere eenheden tot één grotere, die dan voorlopig nog maar als droog (Sat.) zand (Virgo) aan elkaar hangen.

Saturnus in Libra. Het ik-makend vermogen vertoont de eigenschap Zichzelf gelijk te stellen met of harmonisch in te stellen op anderen, onder het motto: plicht (Sat.) is recht (Libra). Dit is wel een der mooiste kanten eraan. Natuurlijk is deze stand ook geschikt voor een rechter, die formeel (Sat.) rechtspreken (Libra) moet. Maar eveneens voor een procureur of notaris, die contracten opmaken moet of processen gaat voeren. Er ligt een grondslag in van verplichte (Sat.) arbitrage (Libra). Vrede (Libra) door recht (Sat.), ingrijpen van de Staat in de verhoudingen. Bij afflictie krijgt men de minderplezierige kanten, dan verschijnt Saturnus als het dwingen tot iets. B.v. dwangcontracten, zoals bij ronselen, chantage, koeliecontracten, gedwongen huwelijk, roven om losgeld, koppelarij, enz. Een goede Sat. in Libra is zeer evenwichtig en harmonisch, een slechte daarentegen verstoort overal het evenwicht door gewichtig-doen, valt en laat vallen.

Saturnus in Scorpio. Deze stand is als een droge korst aarde (Sat.) over een moeras (Scorpio), een dun ijsvloertje, over een diepe put of over een draaikolk. Schijnbaar ongevaarlijk, schijnbaar vast, en toch is de grootste voorzichtigheid geboden. De geborene lijkt weinig emotioneel, droog, bevroren. Maar wordt hij te hard aangepakt, zo breekt het pantser en de aanvaller wordt in de koele modder van de haat vernietigd.

Liefde zowel als haat komen hier in geconcentreerde, vorm voor en kunnen leiden tot grote na-ijver, afgunst, dodelijke jaloezie met alle ellende daaraan verbonden.

Bij veel onontwikkelde Ego's is Scorpio niet veel meer dan een klein, ondiep vijvertje. In dat geval zijn de emoties weinig van betekenis en werkt de stand van Sat. in dat teken aldus uit, dat zo iemand volkomen bevriest, indien hij onverschilligheid ontmoet, maar ook snel weer ontdooit bij warmte.

Altijd, zonder uitzondering, geldt, dat sympathie en antipathie onveranderd blijven en dat van elk dezer emoties intens genoten wordt. Hij kan een engel of een duivel zijn. Het Ik-makend

vermogen werkt zo sterk subjectiverend, dat geweldige *negatieve* zelfverheffing (uitgedrukt in: ik voel me niets minder dan wie ook) vaak vóórkomt.

Saturnus in Sagittarius. Het Ik-makend beginsel staat nu niet als heerser in het middelpunt, maar als voorlichter en leraar, propagandist of opvoeder. Hij vertoont daarbij praktisch (Sat.) idealisme (Sag.), en leert zijn leerlingen, hoe zij met enthousiasme hun plicht kunnen verrichten. Verschiet de doorsnee Sagittariusmens heel wat pijlen op de onbereikbare sterren, wanneer Sat. in dit teken verschijnt, schiet hij hoogstens op vliegende vogels (symbolisch: concrete denkbeelden) of .... op het haantje van de toren (een of ander hoog baantje dus), Daar hij zijn pijlen (Sagitt.) behoorlijk met lood (Sat.) bezwaart, is zuiver mikken mogelijk, zodat hij raakt, waar een ander mist.

Daar Sagitt. ook is: het vermogen tot synthetiseren, wordt de kracht van Sat. in Sagitt.: praktisch samenvoegen of synthetische (Sag.) steen (Sat.) samenstellen.

Bij afflicties wordt het paard Pegasus van Sag. tot een stokpaardje en rijdt de berijder niet naar de Helicon, maar naar de politieke arena. Openstaande poorten worden ingetrapt met veel overbodige drukte en lawaai.

Saturnus in Capricornus. Het Ik vereenzelvigt zich thans met erkenning, gezag, positie, aanzien, wat leidt tot zeer eerzuchtige neigingen. Stellig is het plichtsbesef groot, het verantwoordelijkheidsgevoel sterk. Maar dit blijft zo hangen aan het uiterlijke, aan de letter. Vandaar het verschijnsel, dat deze stand nagenoeg niet voorkomt bij werkelijk grote figuren. Wel vinden we die bij veel decoratieve figuren; bij mensen, die groot gaan op hun ambtskleed.

Zij zijn praktisch in 't kwadraat en werken dus voor massaproducten, die goedkoop en handig zijn, desnoods sjablonewerk. De stand is beter voor een aannemer of uitvoerder van werken dan voor een architect. Bij afflictie komt overdreven hechten aan of verwerpen van voorschriften en reglementen, bestekken enz. Daardoor ontstaan dienstkloppers en dwarskijkers, die alleen aan de letter vasthouden en als Shylock het volle pond eisen. De remmen worden steeds aangedraaid, zodat niets opschiet, waarmede hij zich bemoeit. Hij doet alles wat mogelijk is tot behoud van sleur en traditie.

Saturnus in Aquarius. Het Ik-makend vermogen ziet zich als één van velen en aanvaardt de plichten (Sat.) verbonden aan broederschap (Aq.) of begint met het vormen van concrete middelpunten (Sat.) van broederschap. Hij is een bouwer aan of van het Humanisme, dan wel een grondlegger van coöperaties of andere vormen van samenwerking.

Bij conflictaspecten kan deze stand leiden tot verstarring (Sat.) der democratie (Aq.) of tot moeilijkheden in het vinden van de juiste vorm. Als gevolg hiervan ontstaat het streven voorlopig maar bestaande grenzen en wettelijke beperkingen te verplaatsen, zodat er meer ruimte vrij komt. Soms ook komt men in conflict met schijndemocratie, of wil men daaraan niet meedoen. Broederschap (Aq.) is eeuwig, maar iedere vorm (Sat.) ervan is vergankelijk.

Saturnus in Pisces. Het Ik-makend beginsel vereenzelvigt zich meer met de abstractie, d.w.z. gezag, autoriteit, enz. kunnen ook worden gedragen zonder ambtskleed. Dikwijls echter vervloeit het gezag met het afschaffen der distinctieven. En zo bestaat er beslist neiging, aangegane verplichtingen (Sat.) te liquideren (Pisces). Men kan slachtoffer (Pisces) worden

van zijn plicht (Sat.) maar ook anderen offeren aan het loslaten van eigen plicht, zoals de bankier, die failliet gaat, veel anderen in zijn val meesleurt.

Wat de emoties betreft moeten wij ons indenken op het bevriezingsproces bij stromende wateren! Daarbij vormt het ijsschotsen, die pas tegen sterke hindernissen (bruggen = *opposities* of hoeken = vierkanten) een vast dek vormen, waaronder het water doorvloeien blijft. Plotselinge dooi doet ijsdek springen en de schotsen snijden zelfs dijken aan stukken. In het gevoelsleven van deze mens kunnen gevoelens van haat (ijs) lang schijnbaar terugdeinzen voor een bepaalde hinderpaal. Maar op een kwaad moment wordt de aandrang te sterk en dan overschrijdt hij alle grenzen (dijken) en vernietigt zijn hele omgeving.

Bij afflictie neemt het noodlot (Pisces) telkens opnieuw gestalte (Sat.) en treft met verliezen, waardoor men praktisch (Sat.) alleen komt te staan (Pisces). Indien Sat. met de sectoren 10 of 1 te maken heeft is zelfs verbanning of internering mogelijk. Zij voelen offering (Pisces) als plicht en nemen vaak gezag op zich als een offer, dat de plicht hen voorschrijft en oefenen dit dan op onpersoonlijke (Pisces) wijze uit.

Saturnus staat 2 lá jaar in één teken en van alle mensen in dat tijdvak geboren zullen er maar weinig bij benadering beantwoorden aan een der bovenstaande beschrijvingen. Die kunnen ook maar alleen een nadere bepaling geven voor een reeds aanwezige aanleg. Wie dus zonder meer van ieder mens met b.v. Sat. in Ariës hetzelfde opschrijft is geen astroloog maar een beunhaas, een kwakzalver, een bedrieger.

URANOS IN DE TEKENS.

De intrinsieke betekenis der mysterieplaneten, reeds uitvoerig behandeld in deel I, hoofdstuk IV en bij de aspecten met deze planeten in deel II, behoeft niet meer te worden uiteengezet. Slechts één algemene opmerking nog. Het overbrengen van de ene toestand van bewustzijn naar de andere is een kwestie van verplaatsing van het middelpunt. Men geraakt dus buiten het gewone middelpunt en wordt daarom excentriek genoemd. Men weet tevens, dat in de mechanica de excentriek op ontelbare wijzen nuttig wordt aangewend, in 't bijzonder om een voortgezette beweging om te zetten in een periodieke of een cyclische te veranderen in een lineaire.

Uranos in Ariës. Grote spontaniteit, met de behoefte aan grote daden, die geacht worden, geheel nieuwe toestanden te brengen. Revolutionaire bewegingen, waarbij het gezag komt aan een andere laag van de bevolking schijnen er zeer zeker mede in verband te staan. In de zomer van 1848 sloeg de democratie als een vloedgolf over Europa. Het absolute koningschap werd vervangen door een constitutioneel: Uran. in Ariës, vierkant Jup. in Cancer, terwijl in Juli tevens Apollo in Cancer stond en Mars in Ariës. Ruim 21 jaar later, in 1870 en 71 Ur. in Cancer conj. Jup. in Cancer, opp. Sat. in Capr. en vierkant Poseidon in Ariës — val van het Franse Keizerrijk, stichting van het Duitse Imperium. In 1918 Ur. in Aquar. opp. Sat. in Leo: de sociaaldemocratie triomfeert. Thans zijn tijdens de passage van Ur. door Ariës de Spaanse en Duitse revoluties voorgevallen.

Voorts zien wij, dat personen met Ur. in het tegenoverliggend teken (die dus op hun 42ste jaar Ur. act. opp. hun Ur. rad. Hebben) de impulsen veelal uitwerken. Dus: in 1848 de impuls, in 1889 en 1890 de mensen geboren, die in 1932 de impuls uitwerkten en een nieuwe gaven.

De stand van Ur. in Ariës brengt een overdreven gevoel van onafhankelijkheid en eigen gang gaan, desnoods op opzienbarende wijze (b.v. de golf van autarkie der jaren om 1930, die in 1935, toen Ur. in Taurus gekomen was afebde om waarschijnlijk te eniger tijd weer opnieuw aan te rollen).

Verder symptomen van deze stand zijn drift en onbeheerstheid, de eerste zelfs bij goede aspectering. Hij vindt broederschap en kameraadschap mooi, mits hij niet de kleine broer moet zijn.

Uranos in Taurus. Excentriek in bezit, vertrouwen, geloof, deugd —zal dit alles niet dadelijk naar buiten opvallen. Sociaal besef (indien aanwezig, waartoe o.a. de verhouding 111 enz. moet worden nageplozen) ziet het grondbezit als de grondslag van de samenleving. een tracht langs de weg van gemeenschappelijk bodembezit een hervormingspoging te doen, de zieke Maatschappij te redden. Ook bevordert deze stand de scheppingskracht, indien elders reeds kunstaanleg bleek aanwezig te zijn.

In lager aanzicht wordt het materialisme versterkt: banktrustwezen —waarbij broederschap wordt tot het onmiskenbare collectieve egoïsme. Want is Apollo in Taurus het gouden kalf, Ur. in Taurus is de reidans, die er omheen wordt uitgevoerd.

Bij afflictie is het mogelijk pro of contra rijkdom te zijn, zelfs beide tegelijk (Vide Bern. Shaw in De Salonsocialist).

Uranos in Gemini. Deze stand geeft neiging tot het zoeken van nieuwe verbanden, nieuwe communicatiemiddelen (in 1860 de Post !) , nieuwe handelsbetrekkingen, gegrond op intercommunalisme. (Briand en Mac Donald hebben b.v. Ur. in Gemini naar de aanleg daartoe moet reeds elders aanwezig zijn.) Spreken, schrijven, journalistiek worden boven hun gewone niveau uitgebracht. Of de oppervlakkigheid vermindert, of de onderwerpen waarover geschreven wordt gaan dieper. In zoverre Gemini geschikt maakt, verband te zien tussen schijnbaar heterogene dingen, wordt dit vermogen door Uranos opgevoerd, en wordt het mogelijk verborgen (occulte) verbanden waar te nemen.

Gemini heeft veel verband met de twee zenuwstrengen langs de wervelkolom van het sympathisch zenuwstelsel. De aanwezigheid van Uran. verhoogt de spanning daarin, waardoor bij afflictie nerveuze storingen de gehele constitutie ongunstig beïnvloeden.

Uranos in Cancer. De behoefte aan erkenning en toejuiching van Cancer wordt thans geïntensifieerd en zo wordt het moeilijk, broederschap te zien als een objectief feit, doch wordt deze (Ur.) nagestreefd omdat men zich te midden der „Broederen" prettig en thuis (Cancer) voelt. De gehechtheid aan zijn kring (Cancer) wordt versterkt, waardoor hij op gevoelvolle wijze gebonden is en blijft aan zijn kring of kringen. Wij weten, dat water (Cancer) door elektriciteit (Uran.) kan worden ontbonden. Psychologisch gezegd: emoties worden ontbonden, dus losgemaakt, door geestelijke polarisatie (anodekathode). Maar de samenstellende delen (waterstof en zuurstof) leveren een zeer gevaarlijk mengsel op, dat

door vuur ontploft. Dit staat symbolisch weer hiervoor: zoals waterstof lichter is dan lucht en een middel is tot opstijgen in de lucht, zo is er in elke emotie een verheffend moment, een goede gedachte (lucht = mentaal). Maar komt er het vuur van de hartstocht bij, zo volgt de ontploffing en men verbrijzelt zichzelf tegen de harde aardse realiteit. Deze stand is dus gevaarlijk voor would-be geestelijk streven. Dan wordt het occulte (Uran.) komedie (Cancer) of aura (cancer)cultus, d.w.z. afsluiting tegenover anderen, teneinde eigen uitstraling niet te verontreinigen. Zeer groot is de kans op herbelevendiging van oud psychisme, dus lagere helderziendheid, psychometrie. Een andere kant is nog: ongewone (Uran.) voedselopname (cancer) of zonderlinge diëten. In ieder geval is de emotionaliteit excentriek.

Uranos in Leo. Letterlijk vertaald: het individuele (Leo) over de grens (Uran), dus verhoogde egocentriciteit. De autocratie (Leo) geïntensifieerd, waardoor moeilijkheden met het gezag ontstaan, indien men niet zelf gezagsdrager is. Leo werkt centrifugaal, dus Uran. stimuleert dat. Het geeft neiging, gezag centraal te houden, maar tevens te decentraliseren —een opgave, welke zelden in een ietwat groter geheel bevredigend wordt opgelost.

Het liefdeleven wordt zéér versterkt, maar op eigenaardige wijze. Uitbreiding van vriendschap tot liefde n.l. is meer een kwestie van eerzucht of strijd-om-macht, dan van hartstocht. Deze wordt zelfs vaak uitgeschakeld; soms bewust, vaker onbewust.

Deze stand werkt als een elektrische (Ur.) centrale (Leo) en wekt hoogspanning op voor de omgeving. Wie daarin niet behoorlijk geleiden kan, zich niet weet te isoleren, of verkeerd „geaard" is (al deze dingen allereerst psychologisch te lezen!) krijgt een geweldige schok en „valt weg".

Uranos in Virgo. „Broederschap in 't kleine", brengt deze stand mee; dus een kameraadschap onder ondergeschikten, werknemers of werkers aan eenzelfde taak. Men zou kunnen zeggen: onderlinge hulpvaardigheid of onderling hulpbetoon. Maar hij eist wel een bijzondere gelijkgestemdheid bij broederschap — het is de stand voor select (Virgo) gezelschap. Liever met tien fijne geesten, onder het genot van een fijne sigaret een zeldzaam thema uitpluizen, dan op een groot „verbroederingsfeest" de lucht van slechte sigaren, van ordinair bier, en zo meer te moeten „genieten". De excentriciteit vertoont zich in kleinigheden: een opvallende das, één bijzonder fel gekleurd vest, of iets dergelijks. Overdreven zorg voor reinheid: de cultus van de badkamer een badinrichting of een zwembad is hem reeds te onhygiënisch.

Indien Virgo kritiek levert of vit, zo doet hij dit, wanneer Ur. erin staat ongewoon fel. Dit is wel een opvallendheid en komt waarschijnlijk hierdoor, dat bij Virgo Ascendant, Ur. heer 6 is en de aanleg tot onderscheiden dus uitstekende uitlaatmogelijkheden vindt door stand in Virgo en in 1. Staat Ur. in Virgo in 12 zo openbaren zich nerveuze storingen, maar is uiterlijk werk van die aard uitgesloten.

Uranos in Libra. Broederschap tussen polariteiten geplaatst, met de keus ze uit elkaar te verwijderen, dan wel juist de tegenstellingen op te heffen. Dus of de leus: gelijke rechten (Libra) voor allen (Ur.), dan wel de leus: hier de man met zijn rechten, daar de vrouw met andere. Deze tegenstellingen kunnen evengoed economisch zijn (werkgevers versus werknemers) als sociaal (adel versus burgers) als van ras (het superieure ras versus de inferieure inboorling). Indien er dus ergens „bestaande tegenstellingen" zijn, heeft hij de

neiging, ze toe te spitsen, tot er een einde aan de spanning *moet* komen. Wij kunnen zijn werk ook aldus schetsen. De twee knoppen van een elektriseermachine worden door hem van elkaar verwijderd, zodat iedere Leidse fles meer onder spanning komt of hij brengt ze dichter bij elkaar, zodat er telkens vonken overspringen en aldus ontlading plaats vindt.

In verenigingen kan hij dus zowel ruziestoker als vredestichter zijn.

Zijn opvattingen over recht zijn gezien vanaf een andere (niet noodzakelijk een hogere) bewustzijnstoestand, en worden in de wereld voor excentriek versleten.

De behoefte aan schoonheid en evenwicht is geïntensifieerd.

Uranos in Scorpio. Omzetten, vernietigen, zowel als gemeten worden uitgebreid en geïntensifieerd. Van broederschap (kameraadschap, enz.) wordt zeer genoten. Dikwijls z6 sterk, dat de werkelijke broederschap er aan te gronde gaat. Als maatschappelijk verschijnsel is het zowel de broederschap (Uran.) van dieven en moordenaars (Scorpio) als de elektrocutie, elektriciteit (Uran.) in dienst van de dood (Scorpio). Verder valt eronder de galvanoplastiek (in verband met Virgo). Drukken we dit uit in psychologische termen, zo blijkt deze stand gevaarlijk. De fout van Uran. is eigenwaan; die waan rooft onze innerlijke goede eigenschappen en slaat ons geestelijk „dood". De goede kant van Uranos, de vriendschappelijke gezindheid, kan het hele karakter, de hele roestige instinctieve natuur, overdekken met een laagje roestvrij metaal.

De centripetaliteit van Scorpio wordt in ieder geval versterkt, dus òf grote inhaligheid, òf het zoeken naar het werkelijke middelpunt in zichzelf, waarbij alle begeerten, de een na de ander, worden afgestroopt. Het sekse-instinct is krachtig en de strijd ertegen (indien die aangebonden wordt) fel.

*Uranos in Sagi*ttarius. Broederschap als ideaal. Maar dit ideaal zó hoog gesteld, dat het in de praktijk kan worden verwaarloosd. Wij herinneren ons, dat de Sag. fase die is, waarin het 'Ik' zijn eigen eenheid projecteert op een veelheid van verschijnselen, waardoor het een idee krijgt van een nieuwe veel-enigheid. Dit kan door Ur. dan van heel hoog komen. Maar als het 'Ik' nog maar een 'ik'-je is, schrijft het slechts zijn naam dwars over een massa onverwerkte dingen heen en waant zich voorlichter.

In ieder geval hebben wij hier de toepassing der elektriciteit voor verlichting. Er bestaat een geestelijke Illuminatie, maar ook een stoffelijke. Daarbij komt de beschijning van buitenaf en komen dus slechts dingen van de buitenkant in beter licht te staan. Maar er komt geen licht van binnenuit door, zoals bij de Geestelijke Verlichting.

Er is veel originaliteit van denken. Imitatie zelfs gebeurt nog zo, dat het een eigen cachet krijgt. Eigenlijk moet men zeggen: het zien of horen van ideeën van anderen, doet plotseling eigen ideeën ontstaan. Indien niet elders praktische vaardigheid voor uitvoering in de horskoop staat, blijft het bij die ideeën.

Uranos in Capricornus. Broederschap-in-vorm, dus praktische federaties, coöperaties, e.d., werkelijk begonnen met het doel, door gezamenlijk optreden voordeliger uit te zijn. Als staatsidee: de Socialisatie, d.i.: de theorie van het Staatsbedrijf als het nuttigst en goedkoopst

voor de Gemeenschap. Als theorie onaanvechtbaar, blijkt in de praktijk, dat Capr. de mens houdt voor een goed functionerende elektrische (Uran.) automaat (Capr.). Het eerzuchtige van Capr. wordt zeer bevorderd en indien er broederschap is, zo wordt deze graag publiekelijk getoond. Insignes en eerbewijzen zijn conditie. Men hangt sterk aan de vrucht van zijn arbeid, waarbij men zijn eigen belangrijkheid voor de Gemeenschap licht overschat.

Normaliter wordt het plichtsbesef versterkt, maar soms breekt zich het besef baan: plicht is niet het hoogste.

Hervorming van bestaand ceremonieel of geldende rituele handelingen. De overdrevenheid van vormelijkheid doet soms denken aan overbeschaving.

Uranos in Aquarius. In de jaren, toen Uran. de laatste keer door Aq. liep, zijn over de gehele wereld grenzen gewijzigd, ja soms opgeheven —tussen rassen, volken en standen. Een golf of impuls (Ur.) van democratie en internationalisme (Aq.) die culmineerde in de Volkenbond ging uit van het Aquarius-land Amerika en overstroomde Europa, waar men er geen raad mee wist. Zelfbeschikkingsrecht, plebisciet werden, in plaats van modellen voor een toekomststaat, slechts tot broeinesten voor intriges, haat, separatisme, enz.

Personen met deze stand hebben een aangeboren gevoel voor broederschap — zij het op hun niveau zijn minimaal monarchistisch, maar willen te veel allemansvriend zijn. Daar de meeste mensen nog niet boven hun instincten uitkomen, is de kans op een verheffende vriendschap zeer klein, op een neertrekkende vriendschap zeer groot; daarmede gaat men dus moreel niet vooruit.

Elektriciteit benutten voor verbindingen over de grenzen heen: draadloze overbrenging. De verkeerde opvattingen over radiogebruik (de allemansvriend de hele dag aan het toestel) geven ongeveer aan, wat mensen met deze stand van broederschap en federatie maken.

Uranos in Pisces. Deze stand geeft aan: de grote kracht van het stromende water. Nihilistische broederschap, gezagsondermijnend, maar in de grond niet-persoonlijk. De fase abstractie, oplossing, offering wordt geïntensifieerd, wat voor bestaande wanverhoudingen gewoonlijk het einde betekent. Men offert en eist offers. Voor de ware broederschap moet het laatstgenoemde er nog af — maar zit helaas veelal te vast.

Elektriciteit (Ur.) opgewekt door stromend water (Pisces). Of elektriciteit als waterverwarmer: de elektrische kruik voor de koude voetjes (Pisces), of het elektrische verwarmingskussen, dat bij kortsluiting heerlijk gaat smeulen.

Broederschap wordt bij Pisces altijd iets bijzonders, iets met een geheim tintje: Ku-Klux-Klan; masker; loten, wie het doen zal.

Psychologisch moeten wij bij deze stand voorzichtig zijn met occulte fenomena en niet denken, dat iets verheven is, omdat het uit onbewuste regionen te voorschijn komt.

De mediamiciteit van Pisces wordt zeer versterkt.

Het spreekt vanzelf, dat deze „regels" in ieder individueel geval maar zeer gedeeltelijk opgaan en dit nog alleen, indien Ur. in 1 staat, heer 1 is of een zeer prominente positie inneemt.

POSEIDON IN DE TEKENS.

Uranos wist grenzen uit door verplaatsing van het middelpunt, zodat grens wordt tot een betrekkelijk begrip, maar toch als begrip blijft bestaan, al wordt grens naar buiten toe opgebroken. Poseidon breekt de grenzen op naar binnen, wordt overstroomd en houdt schijnbaar op te bestaan. De grens wordt weggewist, uitgewist door beïnvloeding van buitenaf en gebrek aan spanning of inspanning binnen. Het middelpunt verplaatst zich ook, maar door vervaging, oplossing. Als de grote denkkracht, de kracht van herinnering is Poseidon een voortbrenger. Een voortbrenger van gedachtebeelden, die in schijnobjectiviteit het onvolwassen Ik begoochelen. Als de mystieke denkkracht doet Poseidon de Eenling voor een moment opgaan in het Al, door de herinnering te belevendigen, toen de scheiding tussen de Vonk en het Vuur er nog niet was. Is het overgaan in een andere bewustzijnstoestand het werk van Ur., het spreken of schrijven in die toestand is van Pos. Meestal bedoelt men uitsluitend het laatste, wanneer men spreekt over mediamiciteit.

Zo geeft dan Pos.: gedachten en gevoelens opvangen, als een antenne; deze kunnen zeer geïnspireerd zijn. Voorts: oproepen van verbleekte, vergeten herinneringen; dikwijls spreiden die zich uit over tijdvakken, langer dan een leven; psychometrie. Indien een en ander onbeheerst is, volgen hallucinaties, vermengingen van verschillende herinneringen, mystificatie.

Poseidon in Aries. In algemene zin veel aanleg voor zelf (Aries) begoocheling (Pos.). De herinnering (Pos.) aan onafhankelijkheid (Ar.) op een of ander gebied, leidt tot onafhankelijk optreden op dat gebied. Vatbaarheid voor inspiratie vermindert en moet wel door andere invloeden (stand in sector, aspecten, enz.) geaccentueerd worden, wil men er wat van bemerken. Positiviteit van denken vermeerdert. Men wil zelfstandig (Ar.) denken en laat zich niets aanpraten. Het herinneringsvermogen brengt zich het verleden weer voor het oog in korte taferelen, die scherp belicht zijn, maar zéér kort. De herinneringen blijven dus fragmentarisch, alleen de hoofd (Ar.) momenten duiken op.

Mystiek zetelt meer in het hart dan in het hoofd en dus zijn de innerlijke belevingen zelden werkelijk mystiek bij Pos. in Ar. De generatie met deze stand stichtte indertijd de schildersgroep: de Onafhankelijken.

Poseidon in Taurus. Inspiratie en ontvankelijkheid, althans de vatbaarheid daarvoor zijn zéér groot. Maar daar het positieve vermogen van dóórgeven natuurlijk minder sterk is, heeft men er meer aan voor zichzelf, dan dat anderen meegenieten. In de oermaterie liggen heden en verleden bij elkaar, zodat het herinneringsvermogen sterk is. De inspiratie komt niet snel op, maar houdt langer aan. Deze is vooral voor muziek of voor schilderen. Het natuurlijke gevoel voor mystiek is zo groot, dat men het hele bestaan symbolisch gaat bezien.

Poseidon sterk geeft in elk teken en altijd aan, of er behoefte aan bedwelming is; in welke vorm dan ook. Wie Pos. in een positief teken heeft kan er beter tegen, dan wie hem negatief heeft. Een goed aspect met de Ascendant ontnuchtert spoedig.

Poseidon in Gemini. De gewone bereidheid tot luisteren naar alle meningen tegelijk wordt verhoogd door de aanwezigheid van de antenne, Poseidon. Maar de ongedifferentieerde,

kritiekloze Gemini wordt door de veelheid en veelsoortigheid overrompeld. Zijn aandacht wordt weggespoeld en komt op de zonderlingste ogenblikken weer boven. Gemini wordt door deze stand de uitvinder van de z.g. verstandsmystiek, een der zonderlinge spruiten van Poseidon, die niet bij hun vader onder water leven, maar als alken en albatrossen erboven zweven, en voor alle symboliek een „redelijke" verklaring vinden die ongetwijfeld leerlingen (Gem.) voldoet, maar de volwassenen niet meer bevredigt.

Indien gezocht wordt naar verband tussen de dingen zijn er twee mogelijkheden:

a. een zeer diepgelegen verband op 't spoor komen;

b. hopeloos verdwalen in de absolute relativiteit der dingen.

Bij a. wordt hij de kosmische boodschapper (Pos. in Gem. in verheffing).

Bij b. wordt hij de kosmische hansworst, die met zotteklap de meer degelijke nummers uit het variétéstuk aaneenrijgt. Dan zet hij alles op losse schroeven.

Typisch is, dat veel mensen uit die generatie over twee dingen tegelijk kunnen denken.

Poseidon in Cancer. Als herinneringsvermogen werkt Pos. hier wel het sterkst. Want Cancer staat o.a. voor de aura, de plaats waar de herinneringen vastliggen en vanwaar ze moeten worden opgehaald. Hij is hier in zijn eigen rijk en doet de zonderlingste emoties ontstaan. Verzonken steden, - verzonken om hun zonden, zoals altijd gezegd wordt! laat hij zien in de volle pracht van hun zondig verleden. En de argeloze, die vol verrukking het schouwspel van meer nabij wil zien, loopt de golven in en verdrinkt. Want Poseidon is uitgeslapen en alle trucs van de filmweergaven, zodat de emotionele Kreeft niet meer weet, waar het „toneel" ophoudt en het „doek" begint. Deze stand maakt dus wel vatbaar voor begoocheling, is dus gevaarlijk voor mediumschap.

Ook *eigen* herinnering blijft zelden objectief. Wat begeerd is, maar niet beleefd, kan later een felle belevenis schijnen. En omgekeerd, wat is meegemaakt, maar niet welgevallig was, wordt tot de schaduw van een schim, tot een vaag vraagteken.

Poseidon in Leo. Ontvankelijkheid of vatbaarheid voor inspiratie is minder groot, want de spanning binnen is te groot. Daardoor ontstaat meer overvloeien naar buiten, dan overstroomd worden naar binnen.

Het herinneringsvermogen hecht zich het sterkst aan de gevoelens van centraliteit, die daardoor zichzelf a.h.w. opladen. Omgekeerd gebeurt het vaak, dat het centraliteitsgevoel vervloeit, vooral zodra een beroep gedaan wordt op het medelijden. Veelal kent men zelf zijn zwakke punt en wapent men zich ertegen, door medelijden te laten wegvloeien, zelfs overdreven hard wordend. Het kan nooit een gunstige stand zijn voor vorstelijke personen, voor de feudale adel. Toen Pos. van 1916– 1930 door Leo liep zijn alle keizerrijken in Europa geliquideerd, terwijl eveneens veel koningen verdwenen. Waarschijnlijk was de uitwerking zo fel, omdat tegelijk Uranos door Aquarius liep, en bovendien Sat. nog ene conjunctie maakte met Pos. en een opp. met Uranos. Want 165 jaar terug, van ± 1750 - 1764 is dit niet geschied. Wel is toen de afbraak van het feudalisme begonnen, maar de Franse Revolutie viel later. Al moet er dadelijk worden bijgevoegd, dat Robespierre die het oude régime ten slotte het

hardhandigst aanpakte, deze stand had, o.a. vierkant Apollo in Taurus, terwijl Lodewijk XVI Poseidon in Leo had vierkant Maan in Scorpio, Marie Antoinette Poseidon in Leo vierkant Apollo en Venus in Scorpio. Precies dezelfde verhouding is er tussen de Engelse Koning Karel I en Cromwell. Deze laatste net als Robespierre Apollo in Taurus vierkant Poseidon in Leo, Karel I Apollo in Sagittarius vierkant Poseidon in Leo.

Als mystiek vertoont deze stand zich het schoonst bij Dante, die vanuit één centraal punt de wonderlijke en verheven eenheid van een kosmos beschrijft.

Poseidon in Virgo. Vatbaarheid voor inspiratie gering. Kleinigheden, details vervloeien zo gemakkelijk en het is zo moeilijk, de verschillen behoorlijk op te sporen. Voor het inductieve denken kan het een grote stoot betekenen, want alleen door abstrahering is „ruimte" te verkrijgen.

Ook de scheikunde zal een nieuwe impuls krijgen, hetzij in de periode die nu lopende is, hetzij door iemand, die geboren wordt met deze stand. Synthetische rubber, synthetische benzine, alsmede verschillende transmutatieprocessen wachten hierop*).

Het herinneringsvermogen hecht zich aan détails en dat leidt vanzelf tot plaatselijke overgevoeligheid in het lichaam, maar kan ook voeren tot bijzondere aanleg voor herkennen van bepaalde stoffen, maakt dus geschikt tot expertise. De vatbaarheid voor besmetting zal voeren tot een verhoogde activiteit in de hygiëne. Strijd tegen bacteriën, vergiften en schadelijke fabrieksdampen wordt verscherpt, in nieuwe banen geleid.

Als mystiek is het de tegenhanger van de Christus als Offerlam, die Pos. in Pisces is. Het is duidelijk de cultus van de Heilige Maagd. Ten slotte een tijd, waarin de werknemers aan het kortste eind trekken: de détails worden niet meer overzien en als gemakkelijkste oplossing kiest men de weg: terug naar de kleinindustrie, klein grondbezit, overvloedige productie, vernietiging van voedsel.

*Dit, geschreven in 1934, is inderdaad geschied.

Poseidon in Libra. Vatbaarheid voor inspiratie is zeker aanwezig. Wel is de kans groot dat polariteiten samensmelten of ineenvloeien. Indien dit vervloeiing is betekent het verdwijning van tegenstellingen zonder meer. Maar het kan ook betekenen: onhoudbare rechtstoestanden, die dus feitelijk onrecht geworden zijn, in gedachten liquideren. Het recht zal dus opnieuw in de herinnering opkomen en in regressieve zin is een terugkeer naar een oude rechtstoestand, zij het gemoderniseerd, zeer waarschijnlijk**).

Het herinneringsvermogen zelf hecht zich het gemakkelijkst aan evenwicht, schoonheid en harmonie, dan wel aan het *duel*, mits tussen even hooggeborenen. Rechtspreken (Libra) in het geheim (Pos.).

**Het z.g. bijzondere recht tegen oorlogsmisdadigers illustreert dit ten volle. Pos. liep toen door Libra.

Poseidon in Scorpio. Vatbaarheid voor inspiratie sterk aanwezig — maar deze „inblazingen" komen veel van beneden en weinig van boven. Er zit aller gemakkelijkst in: doden (Scorpio) in 't geheim (Pos.) door de sluipende werking van vergiffen, dan wel door zwart-magische praktijken. Het hogere vernietigen door omzetting naar beneden.

Zo vinden wij deze stand bij Cesare Borgia, de Pausen Paul III, Paul IV, Leo X en Clemens VII in Italië. Enkele eeuwen later vinden wij hem terug bij Karel II van Engeland en zijn vrienden, evenals bij Lodewijk XIV van Frankrijk. Bij meer geestelijk ontwikkelden krijgen wij het zoeken van het levenselixer, die de dood niet telkens in de herinnering doet opkomen, maar hem uitsluitend in de herinnering vastlegt. Dan duikt de mysticus diep onder in het meer der onsterfelijkheid of hij verheft zich als de adelaar en stijgt zó hoog, dat niemand hem meer volgen kan. Of hij schudt aan de funderingen van een oude wereldbeschouwing, tot het hele gebouw krakend ineenstort. Dan vinden wij Pos. in Scorpio bij Albrecht Durer en Michel Angelo, bij Erasmus, Copernicus en Kant.

De seksualiteit wordt grenzeloos uitgeleefd, dan wel geabstraheerd. Het medelijden gaat het sterkst uit naar hen, die in zichzelf God en Satan in een heroïsche strijd gewikkeld weten. (Als type hiervan moge gelden Victor Hugo: Poseidon in Scorpio driehoek Vulcanus in Pisces, Apollo conjunct Venus in Pisces, Ascendant Scorpio, dus Poseidon in 1). Zo kan hij dus zijn als een giftig dampend moeras, vol dwaallichtjes, of een Shiva, die tot heil der Mensheid het wereldvergif opdrinkt.

Poseidon in Sagittarius. Vatbaarheid voor inspiratie zeer sterk aanwezig en thans komen de inblazingen meer „van boven". Daarom zijn er onder de mensen met deze stand verschillenden wier doen sterk herinnert aan dat der profeten. Daar staat Luther met zijn: God helpe mij, ik kan niet anders. Hij strijdt tegen het celibaat en tegen zoveel andere misstanden. Zijn kerk wordt Staatskerk. Naast hem staat .... Hendrik VIII van Engeland die strijdt tegen de huwelijkswetgeving van Rome. Hij sticht de Engelse Staatskerk. Dan zien wij Bismarck, die de grenzen der Duitse Staten wegdoezelt met de Keizerskroon van Wilhelm I. En aan de overzijde van de Noordzee tracht Gladstone „homerule for the Dominions" te veroveren, een Brits Imperium te stichten, zonder overheersing.

Richard Wagner schept Parsifal, die eerst als een onbeholpen schutter (Sag.) de zwaan neerschiet, maar dan in triomf de speer (Sag.) verovert op Klingsor. Hij doet voor de Duitsers de tijden der Germaanse Goden herleven. Thans is hij de profeet van het 3e Duitse Rijk. Bismarck was die van het 2e. In ons eigen land verschijnt *Multatuli*, die het opneemt voor de bewoners van onze Dominions, van Insulinde, dat door hem voor het eerst zo genoemd wordt. In Engeland hebben *Dickens* en *Thackeray* een geweldige lezerskring, onder de regering van koningin Victoria.

In allen zien wij een soort denkovermacht, door eenzijdigheid. Eén groot doel en daarover maar steeds en steeds geschreven, gesproken. Tendentieus! Natuurlijk. Onpraktisch toegegeven, maar van een heerlijk idealisme. Hoe moet dat hebben uitgewerkt in de gewone mens! Als een voort durende herinnering aan de noodzakelijkheid van „opschieten!" Dus als gejaagdheid. Vaag gevoel voor de vrije ontplooiing van het persoonlijk ik, een persoonlijkheids- of individueel onderwijs, dat nu pas begint te komen.

Poseidon in Capricornus. Thans slaat Poseidon met zijn drietand tegen de rots, die daardoor nauwelijks wankelt. Toch, op de lange duur gaat de hardste rots eraan, overwonnen door het water. Aan de ene kant dus wordt het mystieke volkomen ingemetseld, het geestelijke, levende, stromende versteent, het materialisme staat sterk als een rots. Het ziet in de zee wel

niet de voet van de rots, maar het meent gebaseerd te zijn op louter feiten. Want zover als het zien kan, is de rots keihard. En wat onder water zit, daarmede heeft het niets te maken.

Elke kwaal draagt de kiem tot genezing in zichzelf. H. P. Blavatsky, met dezelfde stand, deed de eerste grote aanval op de materialistische wereldbeschouwing en de mediamieke verschijnselen, in hun fysieke onverklaarbaarheid hielpen een handje mee. Elk èchte psychometrische séance gaf een stoot. In concreto, wordt Pos. vaak in verband gebracht met allerlei onzichtbare plagen der mensheid, als ongedierte, enz. Pasteur, de man van de bacteriologie had Apollo conj. Vulcanus, conj. Venus, conj. Uranos, conj. Poseidon, alle in de eerste 5 graden van Capricornus, alle driehoek Sat. in 3 ½ Taurus. De tot dat tijdstip „onzichtbare" verwekkers van ziekten werden „zichtbaar" gemaakt.

Poseidon in Aquarius. Daar stond Poseidon bij zijn ontdekking in 1846. Een der wereldgeniën met deze stand is Edison, de uitvinder, die het eerst geluidstrillingen overbracht en vastlegde (telefoon, grammofoon) en de gloeilamp uitvond. De strijd om de slavernij (een slaaf werd ook een vrij mens en een broeder) werd in die jaren beslecht. Zeer stellig heeft deze stand te maken met de herleving der oude theosofische gedachte. Blavatsky en Olcott hadden Uranos in Aq. en *begonnen* de beweging, de grote uitbreiding kwam pas met Annie Besant en Leadbeater, die Poseidon in dit teken hadden. In strikte zin loopt het uit op vernietiging (Pos.) van democratie (Aq.) op de hiërarchische lijn, abstractie (Pos.) van broederschap (Aq.).

Poseidon in Pisces. Deze stand is meer markant. Het spiritisme herleeft in die tijd. Vage verschijnselen, maar met een grote invloed op de wereld. De ontkenning en negatie van alle vormelijk gezag culmineert in het nihilisme. Het drankmisbruik neemt geweldige afmetingen aan, als verdoving voor de werker (Virgo), die daarin zijn ellende vergeet.

De intrede in Pisces brengt dadelijk de barricaden, ongeregelde opstootjes, revoluties in heel Europa, vooral in Duitsland, verbanningen en wat dies meer zij. Er is een merkwaardig verband tussen Pos. en de Maan. De omloopstijd van de Maan, gerekend van een bepaald punt van de Zodiac tot weer datzelfde punt is 27,3 dag, die bij progressie gelden 27,3 jaar. 6 x 27,3 jaar = 163,8 jaar. De omloopstijd van Pos. is 164, 6 jaar, dus vrijwel daaraan gelijk. Wie dus bij geboorte een aspect tussen Maan en Poseidon heeft, vindt na 27,3 jaar de Maan weer op de oude plaats, en de actuele Poseidon 2 tekens of 60° verder, en zo volgt een sterke accentuering van de aanwezige kracht. Er zit iets in van noodlottige, roemloze ondergang.

PLUTON IN DE TEKENS.

Door de grote helling van de baan dezer planeet op de Zodiac, is het niet met absolute zekerheid uit te maken, waar ergens in elk individueel geval de invloed van Pluton wordt gerealiseerd. Door de geweldige breedte, die tot ruim 17° klimmen kan, is het mogelijk, dat de graad, waarmede hij verschijnt op de Ascendant ruim een teken verschilt met het z.g. punt in lengte. Het zal o.i. zeer lang duren, voor men langs empirische weg de invloed van Pluton kan aantonen.

Verder leert de ervaring, dat slechts bij gevorderde Ego's, bij sterk sprekende persoonlijkheden de mysterieplaneten werkelijk de kleur overnemen van het teken, waarin ze staan. Bij de doorsneemens blijft er weinig over van de invloed van het teken. Pluton doet

± 30 jaar over een teken. Zijn invloed is de daadwerkelijke omkering, de revolutie als daad (zie de mysterieplaneten). Het jaar 1848 blijkt hoe langer hoe meer een zeer bijzonder jaar geweest te zijn. Omstreeks die tijd naderde Uranos de conjunctie met Pluton, die daarna broederlijk enkele jaren vlak bij elkaar bleven. Gedurende de laatste jaren passeerde Uranos weer diezelfde plaats en staat Pluton vierkant erop in Cancer. Bijna 3 generaties liggen tussen toen en nu. Traditioneel staat Duitsland onder Ariës en als wij nagaan, hoe beide doorgangen van Uranos door Ariës daar daadwerkelijk revolutie ontketenden, toen er een aspect was met Pluton, schijnt deze traditie veel waarheid te bevatten.

Het is een slechte gewoonte, aan een nieuw ontdekte planeet uitsluitend de laagste eigenschappen toe te kennen. Als Heer van de Onderwereld worden hem de kwade praktijken van de Amerikaanse, „bootleggers" en „kidnappers" aangewreven. Men vergeet echter, dat de betekenis van de gang door de onderwereld niet was het waden door een poel van ongerechtigheden. Integendeel. De Elyseese Velden, de verblijfplaats der gelukzaligen komt volkomen overeen met Devachan van de theosofen en is de subjectieve toestand tussen twee bestaansperioden in. Deze rustpoos consolideert de aandoeningen tot meer bepaalde wensen en begeerten, de vage idealen tot krachtiger strevingen, waarin de kiemkracht ligt voor nieuwe daden. Wie er kwam, moest over de rivier der vergetelheid, de Lethe, waar de herinnering achterbleef deze rivier symboliseert de grens tussen Poseidon en Pluton. Wie weer tot een nieuwe bestaansperiode kwam, was de feitelijke herinnering aan de vorige kwijt.

Pluton in Ariës. Als activiteit wel bijzonder sterk. Het revolutionaire als daad treedt op de voorgrond, zoals dat telkens zijn moet, wanneer Pluton in een hoofdteken staat. De kiemkracht, die zich in dat teken vertoont als onwetende, blinde aandrift tot verandering, doet eerst nog niet anders, dan het omhulsel verscheuren, zodat de vormende krachten der aarde toegang krijgen.

Zoals er een verband is tussen de Maan en Poseidon, zo is er een verband tussen Apollo en Pluton. De eerste doet *progressief* ± 30 jaar over een teken, de tweede doet er actueel 30 jaar over. Alle aspecten tussen Apollo en Pluton bij geboorte blijven het gehele leven bijzonder sterk, door deze gelijke snelheid; Pluton als het revolutionaire doen, gaat in dit teken zijn eigen gang; het vuur wordt spontaan ontstoken, zonder behoorlijke voorbereiding en gaat spoedig uit, bij gebrek aan brandstof.

Pluton in Taurus. Als activiteit, minder sterk. Het revolutionaire-als-daad treedt wat terug. In ieder geval is de spontaneïteit van de revolutie zeer gehandicapt. Deze wordt thans met veel zorg voorbereid, langzaam opgebouwd, maar is dan ook gereed, het geheel te omvatten, als de tijd daar is De Taurusrevolutionair heeft geduld, geloof aan zichzelf en haast niet. De Ariës-revolutionair kan niet wachten. De Taurusrevolutionair heeft materie, zijn voorganger heeft het niet. Hij zoekt een nieuwe, materiële grondslag.

Pluton in Gemini vermindert de activiteit nog meer. De echte revolutie wordt nageaapt, geïmiteerd, druk besproken, zwaar beredeneerd. De daad zelve wordt hoogstens meegedaan, als een ander het voorbeeld geeft, of als de voorbereidingen zó getroffen zijn, dat ieder zijn partij kent. Men staat wel open voor revolutionaire voorlichting, laat zich gemakkelijk bewegen tot meelopen met de revolutie. Soms ook zal men langs de weg van voordracht of

lezing in zijn eigen omgeving trachten omkering teweeg te brengen, zoekt men een nieuwe rationalisatie. De pers maakt een omwenteling door.

Pluton in Cancer vertoont weer vernieuwde activiteit, behoefte aan daden. Niet als Pluton in Ariës, omdat hij zich vrij bewegen wil, en vrij bewegen gaat. Bij die ligt het accent buiten, op de verandering in de wereld (die er nooit op gesteld is, in het tempo van Ariës mee te hollen en hen alleen laat gaan, tot Capr. er een eind aan maakt). Bij deze mens ligt het accent binnen. Hij doet mee aan elke revolutie of omkering, om de innerlijke ervaring, die eraan verbonden is. De komende revolutie, geleid door hen; die nu nog te jong zijn, moet eruit zien als een goed geregisseerd toneelstuk. Kluchtige en dramatische scénes moeten elkaar afwisselen. Het toneel zal een revolutie doormaken en meer dienstbaar worden gemaakt aan de ontwikkeling van de volksziel.

Wie *Pluton in Leo* heeft, zal meer revolutionaire wil tonen dan daad. Centralisatie van macht, wordt er door bevordert. Het monarchisme zal in die periode of door hen, die die stand hebben, worden vooruitgebracht. Daar de omloopstijd van Pluton 249 jaar is, viel zijn vorige stand in dit teken van ± 1690 - 1725 ,een periode, waarin inderdaad geen monarchen door revoluties zijn verdwenen. Het éénhoofdig gezag, door Pluton in Ariës in zichzelf gesteld, wordt dan pas tot een centrale figuur. De wereldrevolutie, zoals het Communisme zich die gedroomd heeft, is voorlopig uitgeschakeld.

Pluton in de overige tekens lokt sterk tot bespiegeling uit. Wij zullen echter de verleiding weerstaan en nog enkele jaren empirisch onderzoeken, hoe deze planeet zich gedraagt in de diverse tekens.

HOOFDSTUK II.

DE PLANETEN IN DE SECTOREN.

Thans komen wij aan de *werkelijkheid* toe - een betrekkelijke werkelijkheid, éne, die alleen òpgaat, indien *de aanleg* ertoe, - te bepalen door het onderlinge verband der heren aanwezig is. Dikwijls zullen de gegevens, hierachter verstrekt, frappant uitkomen meermalen zullen ze falen. Achter elke astrologische regel, hoezeer waar op zichzelf, komt een groot vraagteken, indien het verband met de rest uit het oog verloren wordt. *Dit boek is geen receptenboek en wie het als zodanig gebruikt, misbruikt het en verdient in geen enkel opzicht de naam van astroloog.* Achter elke uitspraak, hoe logisch ook, moet men tekens lezen, . . . *tenzij* . . . Slechts met die restrictie mogen ze aanvaard en toegepast worden. Men zal zich dus nimmer zonder meer op een uitspraak uit dit boek mogen beroepen en men is niet verantwoord, wanneer men in een horoscoop schrijft: „Ram zegt ...."

Op cursussen hoort men soms: „ik ken toch iemand, die juist heeft, wat U opnoemt, maar toch heel anders is. Natuurlijk. Wil men van een gegeven iets bemerken, zo moeten er geen sterkere tegenovergestelde neigingen aanwezig zijn. De pas beginnende student in astrologie vindt het beoordelen van een horoscoop helemaal niet moeilijk. Hij maakt een cocktail van uitspraken over Apollo in dit, Maan in dat, aspect zus of zo, uit Libra, Max Heindel, Else Parker, en wie weet hoeveel anderen en laat aan de vriendelijke lezer van het geschrift de keuze over.

Daarmede verzuimt hij zijn plicht als astroloog. *Deze* n.l. moet zoeken en schiften en niet de cliënt.

Na deze noodzakelijke ontboezeming volgen dan de invloeden uitgeoefend door de planeten in de sectoren.

EERSTE SECTOR.

De planeten, welke noch door aspecten, noch door stand verband hebben met de 1e sector, duiden op de krachten, die niet meer naar buiten komen, dus verborgen blijven. Omgekeerd worden de krachten, die het Ego wèl tot werken in de uiterlijke wereld ter beschikking staan, aangewezen door planeten in de 1e sector voorkomend, en alle planeten door aspecten daarmee, of met de ascendant, verbonden.

In deze sector vindt men dus alles, wat het Ego aan eigenschappen *vertonen* kan; meer in het bijzonder geeft het echter aan het temperament, waaruit het optreden vanzelf voortvloeit. Speciaal ook moet men hier zoeken de eigenschappen van *moed, zelfvertrouwen* en *initiatief*; hier zetelt alle gelegenheden tot handelend optreden. De aanleg ertoe moet verwezenlijkt worden door *Mars*, *het orgaan van de uitgaande, voortbrengende energie*.

Over de algemene invloed der rijzende planeten het volgende: Rijzend worden die planeten beschouwd, welke in de 1e sector staan, en slechts die in de 12e welke nog een conjunctie vormen met het rijzend punt. Toch is de werking der laatste *niet* hetzelfde, als die der eerste. Strikt genomen is natuurlijk elke planeet rijzend, die zich in de *linkerhelft* van de horoscoop bevindt, welke rijzen in het algemeen aanduidt, dat men over die krachten enige beheersing

heeft, meer *positief* is. Planeten in de ascendant echter, wijzigen in elk geval het temperament. De voornaamste bijzonderheden voegen we, ter juiste bepaling daarvan toe:

Zon rijzend. Sterke neiging naar onafhankelijkheid, naar macht, invloed en om aan het hoofd te gaan. Zoeken naar openlijk optreden en afkering van alles wat geheimzinnig is of langs sluipwegen gaat. Neemt graag het initiatief en heeft hoogmoed, in de betekenis van: de moed om hoog te staan (zie Multatuli). Zoekt bij voorkeur iets nieuws, of tenminste iets minder bekends, en heeft eerzucht, om niet te rusten alvorens hij „de eerste" is. Zelfvertrouwen overvloedig aanwezig. Geschikt voor directeur, om anderen te leiden en voor te gaan.

Maan rijzend. Sterk x emotioneel. Zoekt ook het nieuwe, niet echter om er aan mede te werken, maar vooral om de bekoring ervan voor het eigen gevoelsleven. Hun temperament wordt daardoor veel negatiever en er is meer behoefte en neiging om te „volgen" in plaats van vóór te gaan. Moed en zelfvertrouwen zelden aanwezig. Initiatief geheel afwezig. Moet meer tot handelen worden aangezet, dan dat hij er zelf toe komt. Meestal vrij veranderlijk van natuur.

Vulcanus rijzend. Bijzonder handig, zowel figuurlijk als letterlijk, redeneert en praat graag. Zeer veel aanleg voor tussenpersoon, makelaar, spreker, schrijver en alle intellectueel werk. De moraliteit wordt verminderd tot een zakelijke, de handelsmoraal, die minder let op het algemeen nut, dan op de meest productieve wijze van zaken doen. Een invloed, die de gewiekste handelsman doet ontstaan, en een plooibaar temperament geeft.

Venus rijzend. Meer een beschouwend dan een daadleven, waarin gestreefd wordt naar het bewaren van vrede, evenwicht en de ware verhouding; zo iemand wekt niet spoedig een reactie op, of het verlangen tot weder-handelen. Zoekt naar samenwerking en vereniging. Welwillend gestemd, niet gauw geraakt en steeds bereid „de minste" te zijn. Een goed chef, meestal een algemeen bemind mens, maar soms wat besluiteloos en onbeslist in het optreden.

Mars rijzend. Een leven van doen, niet van beschouwen. Aanpakken en dadelijk is de leuze. Vraagt niet naar samenwerking. Wil men hem helpen, goed; wil men niet, ook goed; hij doet het dan wel alleen. Ongeduldig en zich zelden voldoende tijd gunnend om uit te zien en na te denken. Moet daardoor vaak een gepleegde daad later weer herstellen door een tegenovergestelde. Begint spoedig aan iets en houdt vooral vol, als men hem dwars zit. Zeer moedig, bij het overmoedige af, veel initiatief en vol zelfvertrouwen. Wekt veel strijd en reactie. Niet al te welwillend en zelden lang geduld of bemind. Meer gevreesd. Werkzaam, zeer energiek en beslist.

Jupiter rijzend. Vredelievend en goedhartig. Zekere waardigheid in optreden, dat altijd min of meer propagandistisch is. Rechtschapen en joviaal. Toont zich altijd idealistisch, zelden echter praktisch. Leeft meer in het verkondigen van ideeën en het zoeken naar en wijzen op oorzaken, dan dat hij komt tot het opheffen der gevolgen, b.v. het lenigen van ogenblikkelijke nood. Meer rustig dan moedig, meer hoopvol dan zelfvertrouwend. Initiatief niet erg sterk. Filosofisch en religieus aangelegd. Openhartig, opgewekt temperament, dat prettig aandoet en blijmoedigheid en hoop weet te verwekken.

Saturnus rijzend. Zwaarmoedig en zwaartillend. In het handelend optreden zeer praktisch, speciaal wat betreft het wegnemen van symptomen, maar daaraan ook dogmatisch vasthoudend. Meent met wetten en voorschriften alles te kunnen dwingen, zweert bij een reglement, reglementeert zelf graag. Houdt ervan representatief op te treden en bekleedt zich dan met een uiterlijk gezag, dat er soms innerlijk niet is (tenzij natuurlijk in goed aspect met Apollo of 5e sector). Weinig moed, zelfvertrouwen spoedig weg, initiatief niet aanwezig, wacht op een commando en voert dit dan ook geduldig en in de puntjes uit. Optreden een en al ernst, meestal overdreven ernstig. Als „officieel" persoon, vertegenwoordiger e.d. in zijn kracht.

Uranos rijzend. Zeer positief, explosief temperament, geneigd plotseling en onverwachts op te treden, en dat bij vaak zeer geringe aanleiding. Vooral als deze planeet vierkante aspecten vormt met Apollo of Mars, zullen heftige uitbarstingen het gevolg kunnen zijn, en bepaald opstandige neigingen worden getoond, zonder rekening te houden met de gevolgen. Goede aspecten met Apollo en Mars geven daarentegen grote vastheid van wil en uiting, doen een originele houding aannemen en brengen tot humanitair werk. De energie wordt dan in regelmatige banen geleid. Aanleg voor mediamieke proefnemingen, in 't bijzonder in negatieve tekens.

Poseidon rijzend. Meer negatief, mediamiek temperament, sterk aantrekkingsvermogen, komt gemakkelijk onder de invloed van anderen en volgt hun voorbeeld. Weinig standvastig in doen en laten, verandert van houding volgens beïnvloeding, zodat men niet weet wat men aan zo iemand heeft. Raadselachtig, verbeeldingrijk, verleidelijk, sterk emotioneel temperament, waarin initiatief en enthousiasme vaak afwezig zijn. Slechte aspecten met Poseidon in ascendant kunnen brengen tot frauduleus handelen en _intrigeren. Goede aspecten verheffen vooral tot veel deelneming met het ongeluk en het lijden van anderen, brengen tot onzelfzuchtig werk en tot zeer zachtmoedig optreden. Aanleg voor medium en alle proefnemingen, waarbij negativiteit hoofdzaak is.

Pluton rijzend. Bij de gewone mens merkt men hiervan weinig —tenminste weinig positiefs. Alleen ziet men, dat hij voor plotselinge omkeringen in zijn onafhankelijkheid komt te staan, die zich met grote snelheid voltrekken. Slechts nu en dan beschikt hij over vermeerderde wilskracht, meestal komt de werkelijke kracht alleen los als spiristisch verschijnsel. Bij een meer gevorderd mens komt de kracht te voorschijn als vermogen tot wilsoverdracht. Indien Pluton sterk is: hypnotiseur, indien zwak: sujet.

De 1e sector is ook van vitaal belang en beheerst met Apollo en Maan in 't algemeen ,de *levensduur*.

Apollo, Maan, Venus en Pluton *verlengen* de levensduur, tenzij zij heer zijn var de sectoren 6 of 8.

Saturnus, Poseidon en Mars *verkorten* de levensduur en vooral wanneer zij heer zijn van de sectoren 6 of 8.

Jupiter, Vulcanus en Uranos zijn meer indifferent.

Kortere levensduur wordt voorspeld wanneer: Heer 1 staat in 6 of 8, zonder aspecten met Apollo, Jupiter of Venus, ook als heer 6 of 8 in 1 staan, speciaal wanneer dit Saturnus, Poseidon of Mars zijn. Bovendien ook als Apollo en Maan beide slechte aspecten maken met Saturnus, Poseidon of Mars, of in 6 of 8 staan, of wel slecht ten opzichte van elkaar, dit laatste meer in het bijzonder *vanuit hoeksectoren*.

Toenemende aspecten werken *sterker*, afnemende *zwakker*.

Langere levensduur: wanneer de ascendant of planeten in 1 goede aspecten maken met Venus, Jupiter, Apollo of Maan. Bovendien ook bij Apollo en Maan driehoekig op Mars, sextiel op Mars, driehoekig of sextiel op Jupiter; Apollo driehoekig op Maan, Apollo driehoekig op Saturnus en Maan driehoekig op Saturnus.

Alle tekens geven niet evenveel vitaliteit; de volgorde is: *Leo, Aries, Sagittarius* en *Libra* het sterkst, de eerste speciaal als de Zon erin staat. *Gemini, Aquarius, Virgo, Taurus* en *Scorpio* iets minder krachtig. *Capricornus, Cancer* en *Pisces* het zwakst. *Capricornus* en *Virgo* vooral in de jeugd zwak, op oudere leeftijd echter veel sterker.

DE TWEEDE SECTOR.

De 2e sector geeft aan, zoals wij reeds zagen in het eerste deel, de totale ontvankelijkheid, het vermogen tot verwerken en scheppen, de kunstaanleg, maar ook de mate van geloof en vertrouwen en niet minder van het stoffelijk bezit, van *rijkdom*.

Over het algemeen dus, zullen in deze sector het best tot hun recht komen: *negatieve* planeten in *negatieve* tekens. Globaal bezien werken de planeten als zij in deze sector staan, als volgt op de betreffende punten:

Apollo in 2 Indien in goed aspect met de ascendant of een planeet in de 1e sector *scheppende kunstenaars*, die een eigen lijn volgen, in welke richting dan ook, hetgeen meer nader omschreven wordt door het teken, waarin Apollo staat.

Geloof en vertrouwen vooral aanwezig, wanneer Apollo in een negatief teken, minder wanneer Apollo in een positief teken staat. Tenzij geneutraliseerd door een goed aspect met Jupiter, is vertrouwen bij stand in een positief teken meestal afwezig, vooral wanneer Apollo in een *vuurteken* staat. In dat geval wordt ook de vatbaarheid voor inspiratie verminderd en komt er een meer materialistische kant aan het karakter.

In elk geval wordt, bij een sterk bezet 2e sector, veel aandacht aan de materie geschonken, hetzij in de richting van produceren of zich bezig houden met kunstwerken, dan wel, dat het doel van het leven meer leidt tot stoffelijk bezit, het beheren ervan, enz. Apollo in 2 geeft iemand, in de positie waarin hij leeft, steeds materieel bezit genoeg. Maar er is immer een geprononceerde neiging, met royaliteit zijn bezittingen te beheren en veel weg te geven. De koninklijke neigingen verloochenen zich nooit, in welke omgeving zo iemand ook ter wereld komt.

Apollo in 2, indien niet in aspect met ascendant of een planeet daarin maakt, dat de diepere eigenschappen niet constant in een zelfstandige positie aan de dag zullen komen, en maakt wat kunstuiting betreft meer „amateurs" dan beroepsartiesten.

Maan in 2. Voor *ontvankelijkheid en verwerken*, dus ook voor inspiratie vanzelf zeer gunstig, speciaal in *negatieve* tekens. Geeft altijd een zekere artisticiteit of kunstaanleg, b.v. speciaal voorliefde tot schrijven indien in *Gemini, Virgo* of *Sagittarius*; voor tekenen in *Libra* of *Capricornus* en *Aries*; voor toneel en voordragen in *Pisces*, *Cancer* of *Aquarius*; voor muziek en zang in *Taurus, Libra* en *Scorpio*; voor dansen in *Leo*. *Gemini, Libra* en *Pisces*: literatuur en dichten.

In het bijzonder geldt het hier z.g. stemmingskunst.

De *materiële* omstandigheden hangen vooral af van de aspecten, want Maan in 2 *op zichzelf* maakt geldelijk *meer afhankelijk* en geeft daarbij vaak zeer afwisselende financiën. Nu eens overvloed, dan weer ebbe. Iemand met Maan in 2 is zelden zuinig, alleen nog wel, indien in aardtekens staand of in goed aspect of conjunct Saturnus. Anders is de opvatting: zo gewonnen, zo geronnen.

Deze stand geeft *veel goed vertrouwen*, wat echter weer tot geldelijke nonchalance leidt, dus: verliezen. Verlies in 't bijzonder als Maan slechte aspecten maakt met de heren van de 7e, 8e of 12e sector, door compagnonschap of huwelijkspartner; in beroep, indien in aspect met 6 of 10; door ziekte als er ongunstig verband is met 6; door familie met 3 of 4, enz.

Vulcanus in 2. Vulcanus is wel de meest neutrale planeet in allerlei opzichten uit het hele zonnestelsel. Het is de planeet van het *intellect*, van de *waarneming*, de *belangstelling*, *van het verstand*, dat inderdaad neutraal staat tegenover het ene juist als tegenover het andere, tenzij het gekleurd is door de *begeerteaard*. En zo bevordert noch schaadt Vulc. de *ontvankelijkheid* of de *gelijkheid op zichzelf beschouwd*.

Wat *verwerken* betreft, en dus de kunstaanleg, bevordert het alle kunstuitingen, waarbij *vaardigheid* en *handigheid* een hoofdrol spelen, zodat dus ook het *commerciële* element van meer belang wordt. let is in dit geval *handigheidskunst* (o.a. goochelen). Men heeft hier de onderhoudende, vlotte novellisten, die op één gegeven 20 novellen leveren, waarin de namen anders zijn, maar de intrige dezelfde is; of op het toneel de „typeurs", die alles en nog wat na-*apen*, *imiteren* kunnen, enz.

Ook de *geldelijke* toestand wordt niet gemarkeerd door Vulc. alleen. Deze planeet geeft aanleg om als tussenpersoon, journalist, schrijver, administrateur, etc. geld te verdienen. Evenwel was Vulcanus ook de God der dieven en inderdaad geeft Vulc. in deze sector zeer veel aanleg tot chevalier d'industrie, vooral als hij in een positief teken staat, verbonden is aan de 12e en daarbij aspecten heeft met een of meer mysterieplaneten.

Geloof en vertrouwen lijden hier door vermeerderde intellectualiteit, doch goede aspecten met Jupiter en vooral met Saturnus kunnen weer het evenwicht herstellen.

Venus in 2. Venus staat in deze sector, vooral in een negatief teken zeer *inspirationeel* en geeft *grote ontvankelijkheid*. De kunstenaar met Venus hier levert evenwichtiger werk, minder persoonlijk, meer universeel wettelijk dan de Maan of Vulc. artist. Heeft Venus dan nog een conjunctie of goed aspect met Apollo, zo is er zeer beslist *scheppend kunstvermogen*, dat te constanter en productiever is, naarmate er verband is met de 1e sector. Het blijft vaak latent, indien dit verband ontbreekt.

Geloof en vertrouwen ruimschoots aanwezig, zó zelfs, dat anderen daardoor kunnen worden gesteund.

Voor *financiën* is deze stand zeker gunstig, tenzij er al sterke tegenwerkende invloeden aanwezig zijn. Iemand met Venus in 2 is in zijn stand altijd nog welgesteld, beheert zijn geld gewoonlijk goed, niet overdreven zuinig noch royaal, maar weet altijd waar voor zijn geld te krijgen, vooral indien Venus in Taurus, Virgo of Capricornus staat. Typerend is de neiging om kunstwerken aan te kopen; in 't algemeen: om geld te besteden aan mooie dingen, kleren, enz.

Mars in 2. Mars doet in deze sector gewoonlijk niet veel goeds. De Mars *artisticiteit* is meer van het *afbrekende* type en levert dus critici, of, in goed verband met Venus, soms *beeldhouwers*, *die al brekende* bouwen.

Geïnspireerd is iemand met Mars in 2 zelden, maar hij heeft veel durf en pakt graag aan.

Op de *financiën* is de invloed ook niet zegenrijk; tenzij er veel goede aspecten zijn, blijven harde klappen nooit uit. Gewoonlijk is het financieel beheer wat roekeloos en het uitgeven Met in verhouding tot wat er in komt. In slecht verband met Vulc. en Nept. leidt het tot flessentrekkerij, vals spelen, kwartjesvinden, enz. Dito progressies van deze planeten, veroorzaken vaak hevige verliezen door dergelijke praktijken van anderen.

Geloof en vertrouwen meestal afwezig, zoals ook van een ander geen geloof of vertrouwen wordt gevergd of verwacht. Eigenaardig en kenmerkend is hier de ondankbaarheid, weinig gehecht zijn aan verkregen bezit en toch de neiging, financieel onafhankelijk te blijven.

Jupiter in 2. Jupiter doet het hier beter en geeft ook veel vatbaarheid voor *inspiratie*, al uit deze zich weinig als kunst, juist omdat Jup. in een positief teken te abstract blijft, en in een negatief teken wel verruimend werkt, maar toch zelden tot uitgesproken vormelijkheid leidt. De Jup. artist is *filosofisch, pedagogisch, religieus* en mengt in zijn kunstproducten altijd deze elementen. Kunst als handelsobject is hier vreemd, het gaat veel meer om de verbreiding van de ideeën, is uitgesproken tendentieus.

Geloof en vertrouwen zeker aanwezig en Jup. moet al zeer slecht geaspecteerd zijn, willen deze beide eigenschappen daarbij niet van grote zuiverheid, vrij van schijnheiligheid en dogmatisme zijn.

Financieel geeft Jup. voorspoed, constante groei van bezit, een voorspoed zó groot, dat er geen speciaal „beheer" nodig is om steeds genoeg te hebben. Sterke behoefte om van eigen bezit te geven en om wèl te doen. Met zulk een stand vermaakt iemand zijn geld aan kerk of gesticht (positief), maar profiteert, met een goede horoscoop, ook van bedelingen (negatief).

Saturnus in 2. Saturnus wijst steeds op *gebondenheid* in zeker opzicht en de mens met Sat. in 2 is inderdaad gebonden *aan en in de materie*. Als kunstenaar is het degene, die de *vorm* glanzend en technisch volmaakt tracht af te leveren, daarbij helaas de *inspiratie* vaak *dodend*. Als schrijver is hij retorisch en geniet van zijn eigen welsprekendheid; de vorm moet keurig zijn en tijd noch moeite worden daarvoor ontzien. Hier is niet de „Franse slag" van Apollo in 2, noch de doezelige „stemming" van Maan in 2, de camouflage en imitatie van Vulc. in 2, de

innerlijke schoonheid van Venus, de passie van Mars of het filosofische van Jup., maar temeer het geduld en de zucht, elk détail af en uit te werken. Inspiratie minder aanwezig, aanleg om volgens voorbeeld te werken, of anderer inspiratie uit te beelden, groter.

Geen *vertrouwen* maar *wantrouwen*, dat als z.g. voorzichtigheid gerechtvaardigd wordt; weinig geloof.

Financieel: *langzaam verdienen maar zuinig en nooit genoeg hebbende* aanleg voor gierigaard en vaak slachtoffer van diefstal of oplichting, indien Saturnus slechte aspecten heeft. Bijna altijd wordt zo iemand uitgebuit, blijft arm, of .... doet zich als zodanig voor.

Uranos in 2. Deze is bepaald zwak geplaatst in 2, daar Uranos niet speciaal de planeet van inspiratie is. Verschillende astrologen menen zelfs, dat de Uran. werking hier zich meestal minder goed vertoont. De Uran. artist is de naar 't originele, buitenissige, excentriekzoekende, die zich uit in bizarre kleurencombinaties, felle tegenstellingen, griezelverhalen, paradoxen, enz. Het kán geniaal zijn, maar is zelden evenwichtig en meestal de tijd vooruit. In de luchttekens staat Uranos het best; in Scorpio ook sterk.

Geloof en vertrouwen vooral in en op zichzelf, niet in anderen.

Financieel brengt Uranos in 2 onverwachte gelukjes, inkomsten door occulte ambten, enz. Zelden blijft ook hier ene constante financiële positie mogelijk. Belangrijke inkomsten gaan vrij zeker door onverwachte uitgaven weer teloor. Gehechtheid aan stoffelijk bezit is hierbij echter nooit groot.

Poseidon in 2. Poseidon staat hier voor gevorderde Ego's zeer gunstig, want op zichzelf is deze planeet reeds te beschouwen als de planeet van *inspiratie*, dus *ontvankelijkheid*, wordt door deze stand ongetwijfeld zeer bevorderd, speciaal natuurlijk, wanneer Pos. bovendien nog in een negatief teken staat. De Pos. artist is de mens, die de vorm verdoezelt, het strakke eraan ontneemt om de inhoud beter te doen gewaarworden. In lager aanzicht leidt het tot decadentie, verfijning tot in het perverse. Schrijvers met deze stand brengen exotische verhalen voort of zulke, waarin de grenzen reëel en denkbaar zijn weggewist, spookgeschiedenissen, nachtmerrieverhalen, kortom allerlei, waarin de onderlinge invloed van het fysieke en boven-fysieke bestaan gedemonstreerd wordt. Er is voorliefde voor het uitbeelden van het noodlot en ongeluk, het lijden der mensen. Als schilder gaat zijn liefde tot het mystieke uit, en in lager aanzicht tot het doezelige, chaotische, nevelachtige. Pogingen om het innerlijke, dat visionair wordt waargenomen, op het doek te brengen.

Geloof en vertrouwen zijn ruimschoots aanwezig, soms overslaand tot bijgeloof, soms overslaand tot overmaat van vertrouwen.

Financieel geeft Pos. meestal *minachting voor het aardse slijk* en door zijn goed vertrouwen is hij een gewillig slachtoffer voor handige oplichten en gewetenloze speculanten. Met Pos. in een positief teken, in slecht verband met Mars, Vulc. of Jup. zullen waarschijnlijk pogingen gewaagd worden zich langs frauduleuze weg te verrijken, wat evenwel tot mislukking gedoemd is.

Wij wijzen er hierbij nog op, dat de hier genoemde *eigenschappen, talenten of gebeurtenissen pas werkelijk in het leven zullen blijken, wanneer er in de radixhoroscoop verband is tussen de betreffende planeet en de eerste sector of met heer 1.*

Is dit niet het geval, dan brengen progressieve aspecten dergelijke effecten soms te weeg, indien er geen andere sterkere tegeninvloeden zijn. Ditzelfde geldt altijd en overal, ook in de andere huizen.

Pluton in 2. Elke planeet in een sector, brengt er ook werkelijk iets in. In de 2e sector wordt door elke planeet, die erin staat, iets gebracht aan inkomen, aan toewijding, aan scheppingskracht, enz.

Wordt werkelijk de volle kracht van de wil gericht op de materie, zo wordt men geweldig rijk. Plotselinge omkeringen in de fortuin moeten echter verwacht worden, waarachter revolutionaire omstandigheden zitten. De toewijding wordt zéér versterkt, maar de vatbaarheid voor inspiratie verminderd (tenminste in een positief teken). Het is een goede stand voor initiatie in de geheimen van de kunst, indien Pluton in een negatief teken staat.

DE HEERSERS DER SECTOREN IN DE HOROSCOOP.

Behalve de hiervoor genoemde betekenis der planeten in de eerste twee sectoren en die hierna nog te noemen, wanneer in de overige geplaatst, vertoont iedere planeet, naast zijn geëigende invloed als beheerser van een bepaalde sector, nog een verdere uitwerking. Het volledig aangeven dier neveninwerking is een werk, dat buiten het bestel van enig astrologisch leerboek moet vallen, en wel hierom, dat elk huis niet alleen de hierin genoemde, en verder meer algemeen bekende betekenissen heeft, maar daarnaast talrijke andere, geheel afhankelijke van het punt waartoe de horoscoop geraadpleegd wordt.

Wij willen dit even verduidelijken. Geeft de 10e sector in 't algemeen de vader aan, dan is de 11e een onmiskenbare beeld van diens financiële positie; de 1e van zijn familie (4e sector) enz. Zo vormen de sectoren 1 en 7 weer pertinente aanwijzingen voor grootouders, constateert men hun overlijden b.v. uit aspecten met horizon en de 2e of 8e sector. Aldus zijn de combinaties zo talrijk, dat het ondoenlijk is, ja onpraktisch is, te trachten ze alle te benaderen of vast te leggen. Het benutten van deze combinaties wordt de kunst van de ware astroloog. Geen feit, dat in nauw contact met 's mensen leven gebeurt, of hij zal het via deze combinaties kunnen aanwijzen.

Vanzelf zal Astrologie ook daardoor pas een volledige hulp kunnen worden indien ieder daarop min of meer kijk krijgt. Het effect is wonderlijk en toont, hoe inderdaad niets in het leven toevallig is.

Omtrent de aangegeven invloed van de beheersers der sectoren in de ascendant, de 1e sector, zij opgemerkt, dat de daadwerkelijke vermogens erdoor worden verhoogd, en wel eerst volgens de betekenis van de sector, waarover de planeet heerst, en daarna volgens het teken waarin zij staat.

Altijd oefenen in elk geval de *omstandigheden*, door de betreffende sector aangegeven, een blijvende invloed op het *daadleven*, de *persoonlijke vrijheid* en niet minder de *lichamelijke*

gesteldheid uit. B.v. Heer 5 in 1 geeft dadelijk al meer wils- en gezagskracht in houding en optreden, de Leokwaliteiten voegen zich bij die van het rijzend teken; het leven wordt dan zeer beïnvloed door *kinderen*, *liefdeshistories*, *spel* en *speculaties*. In verdere betekenis: door *de dood van een der ouders*, enz. Op deze wijze komt men tot een vrijwel nauwkeurig effect van elke planeet afzonderlijk.

Aanduidingen voor een solide geldelijke positie vindt men in de navolgende algemene gegevens:

1e. Heer 2 in een vast teken (vooral Taurus) en een vast teken op hoorn 2.

2e. De planeten Venus en Jupiter in een vast teken in 2.

3e. Goede aspecten tussen Heer 2 en Venus en Jupiter, terwijl één der twee in een vast of een aardteken staat.

4e. Zeer solide maakt Saturnus in goed aspect met Venus en één van beide Heer 2.

5e. Apollo driehoek Maan, of Apollo sextiel Maan, waarbij één van beide in aardtekens (speciaal Taurus).

6e. Goede aspecten tussen Heer 2 en Ascendant of Heer Ascendant speciaal als één van beide in 1 of 2 staat.

DE DERDE SECTOR.

In de 3e sector vinden wij de aanleg tot *zelfbevestiging*, tot *middelaar*, tot *leren en onderwijzen, opnemen en doorgeven van kennis*; wij vinden er in 't algemeen alles wat *contact geeft met anderen*, maar zonder eigen initiatief, er is *veelzijdigheid*, maar geen *diepte*; over het algemeen meer *veel* werk dan *groot* werk. Volgens de traditie heerst deze sector ook over *broers en zusters, buren en kennissen*.

Wij zagen reeds, dat een goed verband tussen 1 en 3 meer de positieve kant naar buiten brengt en een goed verband tussen 2 en 3 meer de negatieve.

Apollo in 3. Apollo in 3 voelt zich op de duur slechts gelukkig als *tussenpersoon*, speciaal met Apollo in een *luchtteken*; Apollo in een *vuur*teken zoekt dan nog een zekere vrijheid en verbindt zich niet gemakkelijk lang aan één persoon of één zaak; Apollo in een *water*teken daarentegen houdt langer vast en Apollo in een *aard*teken is de meest afhankelijke.

Apollo in 3 maakt beter *onderwijzer* dan leerling (behalve in een aardteken) en geeft ook liefde *tot onderrichten, leren, studeren*. Het is niet bevorderlijk voor broers en zusters en vermindert het aantal.

Het intellect is afhankelijk van stand in teken en is het best in Gemini en Virgo, daarna in Scorpio, Sagittarius, Capricornus, Libra en Aquarius, terwijl het gewoonlijk minder is bij Apollo

in Ariës, Taurus, Cancer, Leo en Pisces. Apollo in vaste tekens in 3 vermindert het vermogen tot in contact geraken, geeft weinig correspondentie, weinig reizen en weinig kennissen.

Maan in 3. Maan in 3 maakt altijd *leergierig* en speciaal in goed verband met Vulcanus; in verband met 1 of Heer 1 natuurlijk tevens goed docent, vlot schrijver, journalist. Intellectualiteit vermindert door gevoel. Veel reisjes, aanleg voor reiziger of vertegenwoordiger van een of andere firma. Maan in

Ariës	Hoofd van een onderwijsinrichting; reiziger in hoofddeksels;
Taurus	Correspondent van een spaarbank, boerenleenbank, enz.; reiziger in muziekinstrumenten;
Gemini	Commissionair; onderwijzer; reporter;
Cancer	Reiziger in vloeistoffen of producten der zee, sponzen, verf;
Leo	Collecteur der staatsloterij; reiziger in speelgoed of edelgesteenten;
Virgo	Reiziger in chemicaliën, medicamenten; als functie: secretaris; handelsreiziger;
Libra	Reiziger in damesfournituren, kant, papier, boeken, plaatwerk, parfumerieën;
Scorpio	Correspondent in levensverzekering; reiziger in oliën, machinerieën, alcoholische dranken;
Sagittarius	Buitenlands correspondent, reiziger in jachtartikelen, overzeese producten;
Capricornus	Reiziger in graan; onderwijzer; verslaggever;
Aquarius	Reiziger in hout, elektrische benodigdheden, vliegmachines;
Pisces	Reiziger in netten, allerlei visbenodigdheden, producten van het zoete water, bedwelmende middelen.

Dit geeft niet meer aan dan geschiktheid daartoe een dikwijls persoonlijke voorkeur ervoor; het beroep hangt achter af van de sectoren 6 of 10 of van nog heel andere invloeden, die later zullen worden besproken.

Maan in 3 geeft veel kennissen en meerdere broers en zusters, vooral de laatsten.

Vulcanus in 3. Vulcanus in 3 is de echte *student* of tussenpersoon. Hij is als student degene, die altijd vol zit met andermans gedachten, tenzij in goed verband met heer 9 en ook zelfs dan nog is er veel boekenwijsheid, maar altijd is hij goed bij.

Veel correspondentie; hij schrijft bepaald graag en meestal vlot. Wel intellectueel, maar ook zelden daarboven uitkomend. Met schaar en lijmpot kan hij goed overweg.

Deze stand vermeerdert het aantal broers en zusters, leerlingen en kennissen.

Bij Vulc. hangt zeer veel af van de aspecten. Elk goed verband met ascendant en Maan is zeer bevorderlijk voor de *verstandelijke vermogens* en *handigheid van uitvoering*: elk goed verband met Saturnus geeft *diepte en concentratie*; met Venus *artisticiteit*; met Mars *technische*

vaardigheid; met Jupiter *gezond oordeel*, *aanpassingsvermogen*; met Uranos *intuïtie*, met Poseidon *fantasie* en met Pluton *scherpte*.

Slechte aspecten brengen daarentegen bijna altijd mentale storingen van enigerlei aard voort; staat Vulcanus in een positief teken, zo hebben daarbij de bewegingszenuwen stoornissen, die in het ergste geval tot verlamming leiden; staat Vulcanus in een negatief teken, zo lijden de gevoelszenuwen en volgt soms geheugenzwakte of krankzinnigheid.

Venus in 3. Een minder gunstige stand voor deze planeet, daar de beste eigenschappen dan moeilijk aan de dag kunnen komen. Het intellect vermindert en wordt oppervlakkig, tenzij Venus in een luchtteken staat. Dan komt er meer would-be artisticiteit, dan ware kunstaanleg, voor in de plaats. Alleen in goed verband met 1 is er veel kunstvaardigheid te verwachten.

Het geeft artistieke zusters en in de positieve tekens meer reisjes en correspondentie dan in de negatieve.

Mars in 3. Hier staat Mars niet slecht, want deze stand geeft vele gelegenheden de energie naar buiten te brengen, meestal zelfs meerdere tegelijk. Het geeft ijver en voortvarendheid in het werk en gewoonlijk veel tegenwoordigheid van geest. Verstandelijk geeft het kritiek en over het algemeen een afwerende houding tegenover datgene, wat als lering tot hem komt. Hij probeert het liever zelf en zoekt zelden hulp of leiding in de studie; is beter geschikt als onderwijzer dan als leerling.

Mars in 3 is niet bepaald bevorderlijk voor broers of zusters, 't zij dat de verhouding niet al te best onderling is, of zij lijden door allerlei ongelukken. Correspondentie veel en niet altijd van prettige aard, maar met de neiging, voor anderen de kastanjes uit het vuur te halen.

Jupiter in 3. Evenmin als Venus staat Jup. goed in 3. Het intellect krijgt vanzelf een filosofisch tintje en wordt daardoor onpraktisch. Gewone studie gelukt zelden, tenzij Vulc. of Maan vanuit een luchtteken steunen. Het vermeerdert het aantal broers en schept over het algemeen een goede, joviale onderlinge verhouding.

Neiging tot veel praten en daardoor als tussenpersoon ongeschikt.

Reisjes en correspondentie veel, maar vluchtig. Over het geheel geeft het verstandelijke oppervlakkigheid, een slecht geheugen of minstens verstrooidheid.

Saturnus in 3. Deze stand geeft goed, degelijk verstand, uitstekend voor concrete studie, het studeren voor diploma's en akten. Praktisch overleg, tenzij Sat. zeer slecht is geaspecteerd. In goed verband met Vulc. is er diepte van studie en aanleg voor bestudering van occulte onderwerpen. Een goed verband met Uranos geeft concentratie, die tot bewustzijnsuitbreiding leiden kan

Voor broers en zusters is deze stand niet best, want hij brengt afzondering of chronische kwalen onder hen. Zelden een uitgebreide familie.

De reislust wordt verminderd. Correspondentie heeft men weinig, maar degelijke of kortzakelijke.

Uranos in 3. Deze planeet vereist een goed verband met de heren van 9 en 1 om goed uit te werken. Het geeft aanleg voor mislukt genie of verongelukt uitvinder. Er is streven naar concreet maken van ideeën, die in de lucht hangen, maar tenzij er hulp is van Vulc. en Sat. zijn de resultaten gewoonlijk gering. Geen neiging tot gewone studie, wèl tot astrologie, handleeskunde, mesmerisme, of dergelijke ongewone onderwerpen.

Hij is altijd de vreemde in de familie en zoekt ook omgang met vreemdelingen, heeft zonderlinge kennissen.

Onder de familieleden zijn lijders aan ernstige zenuwstoringen.

Poseidon in 3. Voor deze planeet is dit al een van de minst gunstige standen. Het geeft een zeer verward concreet verstand, dat openstaat voor allerlei invloeden en elke lering aanneemt, zonder vermogen tot schiften en onderscheiden. Hij deugt evenmin voor tussenpersoon, tenzij Pos. gesteund wordt door zeer veel positieve invloeden. Iemand iets uitleggen behoort vrijwel tot de onmogelijkheden.

Zijn broers of zusters lijden soms aan tuberculeuze kwalen, of ze zijn mediamiek.

Hij heeft veel correspondentie, maar vaak van bedrieglijke aard. Op reis zijnde beleeft hij allerlei noodlottige ongelukken. Hij verliest geld of wordt slachtoffer van oplichterijen, zakkenrollerij, enz.

Hij is zeer vatbaar voor mentale obsessie, speciaal wanneer er slecht verband is met Vulcanus of Maan.

Pluton in 3. Staat Pluton hier in een positief teken, zo neemt het vermogen tot luisteren af, maar wie zich met alle wilskracht werpt op het veroveren van kennis, wordt op enig gebied een uitblinker. De drang tot kennen is bijzonder groot en in een negatief teken brengt Pluton hier uitstekende leermeesters, die a. .h w. initiëren in kennis, vaak in meer verborgen kennis. Een bezwaar is dikwijls, dat men neiging heeft zijn kennis en kring van kennissen om en dan radicaal om te gooien, wat continuïteit in het denken verbreekt, met alle voor en nadelen van dien.

Correspondentie wordt met veel haast en intensiteit afgedaan. De verhouding met broers en zusters wisselt met schokken en blijft zelden goed.

DE VIERDE SECTOR.

Deze sector geeft aan: *aanleg* zowel als *werkelijkheid* van de totaliteit van *zelfonttrekking*, van *bewustwording*. De aanleg tot bewustzijnsuitbreiding, tot alle occulte processen, waarbij het *Zelf* zich losmaakt van het *Niet-zelf* vindt men daar.

Er zijn veel levensverrichtingen, die door het bewustzijn niet meer bewust geregeld worden, doch zo volmaakt geschieden, dat ze automatisch juist functioneren. Door repressie en Hatha-yoga kan men deze processen als: bloedsomloop, ademhaling, spijsvertering, weer terugbrengen onder de bewuste wil. Dit onderbewustzijn vindt men terug in 4.

Ook zijn er massa's indrukken, die de mens *opdoet, doch niet verwerkt*. In de eeuwenlange loop der evolutie is er een grote hoeveelheid van dergelijke „geestelijke ballast" verzameld,

die toch één keer verwerkt moet worden. Gewoonlijk merkt de normale, materialistische mens er weinig van. Slechts als er geestelijke groei is, *bewuste* groei n.l. komen die „schimmen van het verleden "los. Ook dit is een laag van werkelijk-onderbewuste-oude-herinneringen. (Het onderbewuste, dat nog waakbewustzijn worden moet, vinden wij in de 4e sector). Het is de sector van de innerlijke plicht, die later objectief verschijnt, als de uiterlijke, in 10. Ook vindt men hier het tehuis in al zijn schakeringen, vanaf het geestelijk tehuis tot zijn stoffelijke woonplaats toe. Wat deze sector aangeeft, zal pas ten volle spreken aan het eind van het leven, want het ligt het diepst verborgen in de aard: het laagst in de horoscoop.

Volgens sommigen, is 4 aanduider van de vader. (Alan Leo en zijn school), volgens anderen, van de moeder (de Hindoe astrologie). Wij hebben in enkele honderden horoscopen gevonden, dat 4 de Vader aangeeft, indien Apollo en Maan *onder* de horizon zijn en dat 10 hem symboliseert, wanneer beide *boven* de horizon staan.

De planeten zullen in 4 ongeveer als volgt uitwerken:

Apollo in 4. De diepere aard van deze mens spreekt naar buiten niet sterk in de jeugd. Pas op veel later leeftijd komen de gelegenheden en dringen de diepere eigenschappen door het temperament heen. Slechts wanneer Apollo hier een goed aspect maakt niet ascendant of planeet in 1, kan dit vroeger gebeuren. Er is gewoonlijk weinig drang tot populariteit, weinig streven naar aardse glorie. Integendeel, deze mensen zijn innerlijk overtuigd van de realiteit van het onzienlijke, waardoor vanzelf de realiteit en de belangrijkheid van het zichtbare vermindert. Indien Apollo hier goede aspecten maakt en in een waterteken staat, zijn zij zeer nadenkend, peinzen graag over de betekenis, de innerlijke zin der gebeurtenissen, die zij doorleven en verwerken dus snel hun ervaringen. Daardoor beschikken zij op latere leeftijd over een schat van ervaringen, die zij gaarne ten algemene nutte aanwenden, waarbij zij liefst „achter de schermen" blijven. In een aardteken neemt het vermogen tot verwerken reeds af, om in een luchtteken weer te verminderen en vaak in het omgekeerde te vervallen wanneer Apollo in een vuurteken staat. Dan is er veel neiging om achter de schermen vandaan te treden. Maar in elk geval komt hun kans pas, wanneer zij dichter bij de 60 dan bij 50 zijn.

Deze stand geeft altijd enig occult vermogen, dat voor ontwikkeling vatbaar is, maar waarbij de kans groot is, dat aan het „verkeerde einde" begonnen wordt, dus langs de weg van Hatha yoga. Men vindt deze stand bij mesmeriseurs, magnetiseurs, geboren clairvoyants, waarbij het vaak de nog-helderziendheid is die vanuit het 4e ras stamt.

Natuurlijk hangt het van de aspecten af hoe het tehuis is. De geëigende neiging is meer een gezellig „home", dat een beetje royaal is aangelegd.

Op het einde van hun leven komen zij in aanraking met personen boven hun geboortestand, die hun woning frequenteren, terwijl dan de aspecten van Apollo aangeven om welke eigenschappen dat geschiedt, terwijl die planeten, beschouwd als heren van sectoren, nader definiëren, in welke omstandigheden die eigenschappen uitwerken. B.v. Apollo in aspect met

Maan: om hun hele persoonlijkheid;

Vulcanus: om hun kennis of relaties;

Venus: om hun organisatietalent of kunstenaarschap;

Mars: om hun constructieve of militaire eigenschappen;

Jupiter: om hun geestelijke, genezers of opvoedingskwaliteiten;

Saturnus: om hun autoritaire eigenschappen, ernst of politieke invloed;

Uranos: om hun sociale of occulte eigenschappen;

Poseidon: om hun mystieke gezindheid;

Pluton:om hun revolutionaire optreden.

Goede aspecten brengen daarbij eer en aanzien, slechte aspecten oneer of onaangenaamheden.

Maan in 4. Deze stand is natuurlijk goed voor de Maan en dus sterk voor de mens, die streeft naar beheersing van de persoonlijkheid, want deze spreekt minder sterk, zo diep onder de horizon. In ieder geval is het wenselijk, dat Maan in een negatief teken staat (bij voorkeur water) om bewustzijnsuitbreiding mede te brengen. In een lucht of vuurteken is het wèl mogelijk (indien b.v. heer 1 ook in 4 staat) of heer 4 in 4 conjunct Maan) maar niet zo gemakkelijk. Deze personen zijn zeer ontvankelijk voor magische processen, die door uiterlijke middelen worden opgewekt (mantrams, verschillende geuren, enz.). Zij hebben altijd voorgevoelens, die uitkomen indien Maan goede, en niet uitkomen indien Maan slechte aspecten maakt. Hun persoonlijke reactie op de dingen wordt sterk beïnvloed door het onderbewustzijn en temeer, naarmate het teken meer positief is en zij dus minder indrukken verwerken. In slecht verband met heer 4, 8 of 12 kan een ziekelijke toestand ontstaan, n.l. het verrichten van dwanghandelingen; dingen dus-, die men in normale toestand beslist niet wil doen en toch doet.

In een goed aspect met Sat. een prima geheugen. In slecht aspect met Mars, Uranos of Poseidon, *zonder goede aspecten*, gevaar voor psychische infectie, zinsverbijstering, tijdelijk of geheel verlies van geheugen.

Het geheimzinnige heeft voor deze mensen een romantische bekoring.

Dol op oude familietradities en indien Maan slecht geaspecteerd is, zijn ze familieziek. Behalve wanneer Maan in een vast teken staat, haken zij naar verandering van omgeving. Het tehuis heeft veel van een duiventil; er is een steeds wisselend publiek en merendeels mensen van zeker niet hogere stand dan de geborene. Ook hier wordt natuurlijk door de goede aspecten aangegeven waarom men komt; door de slechte aspecten, om welke reden men wegblijft, enz.

Maan in 4 in een *water*teken in goed verband met heer 1 geeft aanleg voor waterspeurder met de wichelroede. Maan in 4 in een *aard*teken, in goed aspect met heer 1 en heer 2 vindt verborgen schatten, is gelukkig bij goud delven of zoeken naar kostbare stenen. Maan in 4 in een *lucht*teken in goed aspect met heer 1 en heer 12 geeft lust in detectivewerk.

Vulcanus in 4. In een negatief teken is er lust om tot bewustzijn te komen langs de weg van wetenschappelijk onderzoek. Echter leidt deze stand niet tot bewustzijnsuitbreiding, omdat men door analyse en kritiek slechts tot het Ik komt, als samenvatting van zijn functies en niet daarboven uit. In een positief teken geeft Vulc. hier neiging om „toverleerling" te worden, speciaal wanneer deze planeet hier aspect heeft met Uranos of Mars in 1. Indien het slechte aspecten zijn (en natuurlijk het sterkst, indien Vulc. heer 6 of 12 is) bewerkt men daardoor zijn totale ruïne op geestelijk gebied, eindigt men zijn leven als epilepticus of verlamde. Het tehuis is intellectueel getint en wordt vooral bezocht door handelsmensen, kooplieden, onderwijzers, kantoorvrienden, employees bij spoor en post, journalisten, makelaars, enz. De toon is nuchter en er is een druk verkeer: er komen veel mensen, meestal voor kort.

De band met de familie is van nature niet al te sterk, sterker met broers en zusters dan met ouders, tenzij Vulc. heer 4 of 10 is. Hij houdt weinig van de eenzaamheid en woont graag aan drukke verbindingswegen. Hij vindt het prettig (vooral op latere leeftijd) de boel op zijn gemak uit te pluizen.

Venus in 4. Iemand met deze stand komt tot bewustwording langs de weg van kunst of van ceremonieel. Hierin slaagt hij in het bijzonder, indien Venus in goed aspect staat met Maan en Sat. Toch is er een gevaar verbonden aan deze stand, n.l. dat er een streven ontstaat naar stoffelijke rijkdom en alle geestelijke kracht daarop gericht wordt.

De ervaringen worden kunstzinnig verwerkt (Venus met goede aspecten) en indien uit andere hoofde kunstaanleg aanwezig is (2e sector) versterkt deze stand de kunstzinnigheid zéér, want het onderbewustzijn reageert gemakkelijker op kosmische invloeden.

Het tehuis wordt bezocht door kunstenaars of door geldmensen en meer door vrouwen dan door mannen; in het bijzonder wanneer Venus in een negatief teken staat.

De ouder, aangegeven door 4, is stellig artistiek, terwijl er gestreefd wordt naar vrede en harmonie. Vanzelf wijzen de aspecten aan in hoeverre men hierin zal slagen. Hij woont graag iets rustiger, hoewel niet afgezonderd en hecht vooral aan een mooi uitzicht.

Bij slechte Venusaspecten geeft de geborene bewust of onbewust gelegenheid tot koppelarij.

Mars in 4. Dit is een minder gunstige stand, want, daar Mars is: de energie en het initiatief, blijven deze bij Mars in 4 verborgen, komen er c.q. pas op later leeftijd uit. In een negatief teken gaat het nog en duidt deze stand op een felle begeerte tot opnemen, een sterk streven naar innerlijke ervaringen. In lagere zin kan zich dat vertonen als gulzigheid. In positieve tekens is er aanleg voor erfelijke kwalen van Marsaard en is het vermogen tot opnemen minder sterk, wat zich soms reflecteert in een „trage" maag, natuurlijk speciaal wanneer Mars hier in slecht aspect staat met heer 1, heet 6 of beide.

Het onderbewustzijn spreekt sterk en indien er verband is met 1 of heer 1, worden de daden machtig beïnvloed door on(der)bewuste gedachten van haat en wraak (weer versterkt door een slecht aspect met Saturnus).

Het tehuis is niet aangenaam. Bij goed aspect is de ouder door 4 aangegeven van een militaire orde; in slecht aspect is er een ruziesfeer. Men heeft last van mensen, die „de boel eens komen

opscheppen". Bij ongunstig aspect is er hooglopende twist met een der ouders en is er grote kans van die ouder verwijderd te geraken.

Dikwijls ook betekent het: gevaar voor brand. In slecht aspect met heer 12 in 12 sticht een ander brand.

Het levenseinde is gewoonlijk niet prettig, tenzij Mars alleen maar goede aspecten heeft.

Jupiter in 4. Dit is een gunstige stand, die slechts bij ernstige afflictie teleurstellingen brengt. Er is een streven om langs filosofische weg te komen tot zuivere geestelijkheid. Jupiter is in esoterische zin „de Meester" en dus is bewustzijnsuitbreiding stellig mogelijk, kan men in 's Meesters Aura worden opgenomen, indien Jupiter hier goed verbonden is met de sectoren 1, 8, 9 en 12.

Het vermogen tot assimilatie, fysiek, is groot, wat de gezondheid zeer ten goede komt.

Het tehuis is goed. Het geestelijk leven is er meer in tel dan het stoffelijke, tenzij Jupiter in een aardteken staat en veel slechte aspecten heeft. Dan is er een streven naar rijkdom, gepaard aan schijnheiligheid. Er is een opgewekte, optimistische stemming.

Het einde van het leven belooft geestelijke verheffing, een ruim tehuis, gelukkige omstandigheden, veel vrienden en de middelen om gastvrij te zijn. De mensen die het huis frequenteren zijn betrokken bij opvoeding, geestelijke stand of religieuze bewegingen.

Er is voorliefde voor occulte studie, indien goede aspecten steunen.

Saturnus in 4. Deze stand is alleen gunstig, indien Sat. geen slechte aspecten heeft en elders reeds aanwijzingen gevonden worden, die wijzen op meer geestelijk streven. Bewustzijnsuitbreiding is met deze stand zeer moeilijk, doordat alle ervaringen meer van buiten dan van binnen worden gerealiseerd.

De stemming thuis is in het beste geval ernstig, puriteins, streng; in 't ergste geval: somber, grauw, pessimistisch, gespeend van elk genot, De ouder door 4 aangeduid is dogmatisch, vastgeroest in vorm en vormelijkheid; soms in politieke, soms in godsdienstige vormen totaal verstard; in elk geval is er dus sprake van orthodoxie en conservatisme. Bij slechte aspecten is het een armelijke boel (in zijn soort), bij goede aspectering degelijk, maar sober.

Dikwijls heeft deze geborene een tegenzin in occultisme, dat als staatsgevaarlijk en des duivels wordt geacht. Het einde van het leven is gewoonlijk afzondering, alléén zijn, neiging tot kluizenaarschap. Hij woont graag ergens in afzondering en heeft geen behoefte aan beschreeuwbare buren.

Meestal zijn deze personen sterk aan huis en afkomst gehecht, kunnen zij het niet loslaten of worden tegen hun zin vastgehouden.

Uranos in 4. Het is zeer moeilijk uit deze stand te halen wat erin zit, en alleen een zeer gevorderd Ego heeft kans dit te doen. Het streven naar diepere bewustwording en bewustzijnsuitbreiding is wel aanwezig, maar wordt licht langs Hatha yoga lijnen gezocht, waarbij speciaal gestreefd wordt naar adembeheersing, zodat hij werkelijk probeert het onderbewuste meer bewust te maken.

Daar deze stand zo diep in de horoscoop verborgen is, spreekt hij gewoonlijk weinig naar buiten. Het kán, wanneer er sterke aspecten met 1 of heer 1 of heer 4 aan vastzitten. Slechte aspecten met 6 of 12 of Ascendant veroorzaken altijd ziekelijke storingen van mentale aard.

Plotseling veranderen van woonplaats is te verwachten en een tehuis, dat wat bohemienachtig is of communistisch aandoet en waar allerlei samenlevingsmensen, socialisten en revolutionairen over de vloer komen. Indien er niet een heel goed verband is tussen 1 en 4 krijgt de geborene het aan de stok met één der ouders, en wel over levensopvattingen. Breuk met thuis, schijnbaar plotseling, onder min of meer dramatische omstandigheden is waarschijnlijk. In nuchtere zin is er bij afflictie brandgevaar door blikseminslag of kortsluiting.

Hij woont graag op plaatsen die andere mensen „gek" vinden en die soms moeilijk of eigenaardig te bereiken zijn.

Het eind van het leven toont een onverwachte sociale val of een even onverwachte verheffing, al naar de aspecten zijn. Vaak onbewuste mediums; bij slechte aspectering, speciaal met heer 12 of een planeet in 12 hebben zij het „kwade oog".

Alleen een onzelfzuchtig leven, dikwijls in een of andere broederschap, maakt deze stand tot een, die groei bevordert.

Poseidon in 4. Ook deze planeet is niet bevorderlijk voor huiselijk geluk, tenzij een bewust streven naar mysticisme elders in de horoscoop gevonden wordt en er dan een goed verband is tussen Pos. en de ascendant. De mogelijkheid tot bewustzijnsuitbreiding is stellig aanwezig, maar de moeilijkheid is, dat onderbewustzijn en bovenbewustzijn licht vervloeien. De neiging, de uitgaande werkzaamheid der zintuigen te doen ophouden is prominent en hij kan zich spoedig ontwikkelen in de richting van somnambulisme, psychometrie of door kristalstaren de toekomst ontsluieren, dan wel schrijvend medium zijn. Het tehuis is (bij enige afflictie en speciaal als er een slecht verband is met 1) een ware chaos. Allerlei ongure, lugubere typen komen en gaan, soms bijna ongemerkt door de huiselijke kring en laten hun sporen achter. Verlopen artiesten, godsdienstmaniakken, veroorzaken een rommelige toestand die niet te redderen is, omdat een nawijsbare oorzaak ontbreekt.

Een der ouders is mystiek van aanleg of - op lager niveau verslaafd aan narcotica, alcohol of bedwelmende middelen.

Hij woont graag op een plaats waar het rommelig is en lijdt vaak door watervloed, overstroming, ongedierte, enz.

Een leven waaruit ieder spoor van haat verdwenen is, kan voordeel trekken uit deze stand, die door lijden tot heiligheid of .. . . totale ondergang, ja, spoorloos verdwijnen leidt.

Deze mensen worden vaak gedwongen tot een bezitloos zwerven van asiel tot asiel, afhankelijk van de gastvrijheid van anderen en dikwijls niet eens in staat behoorlijk hun adres op te geven.

> Een interessante vraag is: Waar woon ik het best? Sephariël geeft daarvoor de volgende regels:

1. Wie de meeste gunstige planeten onder de horizon heeft, moet dicht bij zijn geboorteplaats blijven;

2. Wie de gunstige planeten boven de horizon heeft moet naar de vreemde gaan;

3. Maken Venus en Jupiter geen van beide goede doch wel slechte aspecten, speciaal met Apollo en Maan, zoekt dan een planeet die Ap. of Maan, of beide, wèl goed aspecteert, al is het Mars, Sat., Uranos, Poseidon, of een Mysterieplaneet; Zoekt de sector op, waarin die planeet staat en regel de afstand met onderstaande tabel. Staat ze in:

4 blijf in de geboorteplaats;

3 of 5, dichtbij;

2 of 6 iets verder, maar nog in het land;

1 of 7 ga naar een aangrenzend land;

12 of 8 een verder land in hetzelfde werelddeel;

11 of 9 een land in een ander werelddeel;

10 ga naar de tegenvoeters.

Hebt ge aldus de afstand gevonden, bepaal dan de richting door middel van het teken, waarin die gunstige planeet staat, aldus: Ariës: Oost, Taurus: Oost-Noord-Oost; Gemini: Noord-Noord-Oost; Cancer: Noord; Leo: Noord-Noord-West; Virgo: West-Noord-West; Libra: West; Scorpio: West-Zuid-West; Sagittarius: Zuid-Zuid-West; Capricornus: Zuid; Aquarius: Zuid-Zuid-Oost; Pisces: Oost-Zuid-Oost.

Iemand met Apollo of Maan of heer 1, goed geaspecteerd in 1 of 10 kan naar het buitenland gaan of hier blijven, naar verkiezing.

Het *teken* waarin heer 4 staat, of een planeet in 4 in teken, geeft aan: waar men vanzelf of bij voorkeur gaat wonen. Staat deze planeet in:

Ariës: Kiest een huis alleen of met geheelafzonderlijke ingang; véél zon;

Taurus: Neemt een laag landhuisje, hoogstens 1e verdieping, met uitzicht op weiland. In een stad, waar dit niet kan, een degelijk solide huis met veel ruimte, maar eenvoudig;

Gemini: Zoekt een huis met buren. Hij moet een schuurtje hebben om te knutselen; heeft graag lucht. Elke straat is goed. Wel graag heeft hij de tram langs de deur;

Cancer: Woont ook met buren, graag aan een water of aan een plein, plaatsen waar kans is, dat er wat gebeurt. In een straat vindt men op de hoogste verdieping de mensen met heer 4 in vuur of met een vuurteken met planeten erin op hoorn 4; onder hen woont lucht, daaronder water, daaronder aarde.

Door aspecten krijgt men een oneindig aantal variaties;

Leo: Zoekt een huis alleen of afzonderlijke ingang, een stoep of een poort, veel zon;

Virgo: Woont beneden, dikwijls in een zaak (kleinhandel), heeft behoefte aan een stukje tuin om in te prutsen. Vaak kleinbehuisd, maar keurig net;

Libra: Verkiest een gezellig punt, niet te stil, niet te druk, met schilderachtig uitzicht bij een brug, ook luchtbrug, enz.;

Scorpio: Verblijf aan een stilstaand water, vijver, meertje, poel of met uitzicht op een kerkhof, vuilnisbelt of een andere plaats waar afgebroken of geslacht wordt;

Sagittarius: Woont nu in een vrij huis met vrije kijk op sterrenhemel; graag dicht bij bos of sportterrein;

Capricornus: Zoekt deftige stand: toehuis in een deftige buurt, vlak bij deftige mensen; het huis moet uiterlijk wat „lijken";

Aquarius: Heeft graag drukte, maar beziet die liefst vanuit de hoogte, verkiest een huis op een heuvel, of dikwijls samenwonen op federatieve grondslag: dus ieder volkomen vrij: flat.

Pisces: Aan een rivier of stromend kanaal, in de stad „op een gracht" al is het dan maar op een woonschip, soms echter in een gesticht of kazerneachtig gebouw, desnoods in een soort gevangenis.

Deze schets is natuurlijk zeer voor uitbreiding vatbaar. Neem een voorbeeld. Iemand heeft geen aspect Ap. — Jup., maar Maan drieh. Venus, deze laatste zonder slechte aspecten in Taurus in 7, terwijl Uran. heer 4, in Sagittarius staat, Jupiter in Aquarius staat in 4. 7 is aangrenzend land, Taurus is Oost-Noord-Oost. Nederlander zijnde brengt hem dat naar Hamburg: of zeg: Duitsland in elk geval.

Nu schijnt een planeet in 4 sterker te werken dan heer 4, al wordt de invloed gewijzigd. Hier dus Jupiter in Aquarius, Uranos in Sagittarius, alzo een dubbele combinatie Sagittarius-Aquarius; in ieder geval zoekt hij een hoog gedeelte der stad, dicht bij een sportterrein, kamers boven aan de straat. Waarschijnlijk zoekt hij onbewust een huis, dat van achteren uitziet in het groen, op een park of zo iets. De luchttekens vinden het vaak gezellig boven of bij een winkel te wonen, waarvan zij de drukte dan meeleven, zonder de zorgen te hebben daaraan verbonden.

Pluton in 4. In een negatief teken geplaatst doet Pluton het vermogen tot bewustwording toenemen. Het is een stand, die herinnert aan een vulkanische uitbarsting in zee. Indien het verband met 1 niet goed is (Pluton niet goed op de Asc. of op een planeet in 1) volgt een vloedgolf van geactiveerde atavismen, die het strand (het waakbewuste) overstroomt.

Indien Pluton echter in een positief teken staat, wordt het veel moeilijker (immers + teken en - sector !). Tenzij er een goed verband met 1 aanwezig is, kan men zijn revolutionaire daden niet naar buiten projecteren. De innerlijke opstandigheid vindt slechts nu en dan occasioneel een uitlaat en de hele kracht vertoont zich in „beweging" in het tehuis, waarin een onrustigheid heerst als in een séancekamer, waar alle meubels bewegen of kraken.

De band met thuis knap spoedig af, omdat men „een spontane nieuwvorming" is in de familie.

DE VIJFDE SECTOR.

Zoals wij reeds in het eerste deel zagen, is de diepste betekenis van deze sector het vermogen tot *beheersen en besturen*, maar vooral ook tot *instandhouden*, wat dus feitelijk neerkomt op het al of niet bezitten van *vastmiddelpuntigheid*, waardoor men wordt tot de drager van een centrale idee.

De 1e sector is het vermogen tot het beginnen van iets, de 5e sector zorgt voor uitbreiding en *consolidatie*. Evenals de planeten rondom de zon wentelen door een zekere evenwicht tussen centrifugale en centripetale kracht, zo vinden wij in elke mens ook deze twee krachten en de 5e sector is de *aanleg* van centrifugale kracht. Zo bepaalt deze sector dus de innerlijke kracht en de hoegrootheid van zijn invloed. Bij deze essentiële betekenis sluiten aan: *liefdesbetrekkingen*, want dit is de speciale invloed op de andere sekse; *kinderen*, want deze zijn de instandhouding van het geslacht, van de familie; *zoeken van plaatsen van vermaak*, *liefde tot allerlei kansspel*, enz. vloeien vanzelf voort uit de begeerte tot uitbreiding van de sfeer; tenslotte de *liefhebberijen*.

Vervolgens herinneren wij aan de betekenis van deze sector, in verband met kunst. De 5e sector is in aanleg *scheppingsdrang*, die werkt in de materie (2) omzettend, bouwend en brekend (8), daarna uitdragend in de maatschappij (11). In zoverre heeft 5 met scheppende kunst te maken.

Eindelijk nog is de 5e sector de aanleg tot *autocratie*, want hierin ligt het besef van eenheid, als de eenheid van het Zelf, of van het zelf. De sectoren 5 en 1 verhouden zich als willen en doen en nog eens wijzen wij erop, dat op het verband tussen deze beide wel moet worden gelet.

Apollo in 5. Aanleg tot regeren, heersen, besturen zeer uitgesproken en in het bijzonder geschikt voor directeur, voorzitter. In goed aspect met Mars, Jupiter of Saturnus iemand, die een groot lichaam uitstekend bestuurt; in slecht aspect met een van deze drie planeten, een geweldig autocraat, die zich de incarnatie van het gezag voelt en niemand naast of boven zich velen kan.

Het hangt van de kracht van de 1e sector af in welke kring zo iemand bevelen zal. Veel bewonderaars van beiderlei kunnen en dus zeer gemakkelijk gerakend tot omgang van min of meer verliefderigen aard. Zeer veel vlammen en vlammetjes. Toch eigenlijk meestal teleurstelling in de liefde. Gehecht aan luxe en een gemakkelijk leven, tenzij in een „sober" teken.

Gewoonlijk dol op alle kansspelen met afwisselend geluk (in goed aspect met heer 2 meer geluk, in slecht aspect meer ongeluk).Reeds van jongs af aan leider in pretjes en clubs en toonaangevend in zijn omgeving. Tenzij Apollo zeer slecht geaspecteerd is, stijgt hij gestadig.

Voor nakomelingschap is deze stand minder gunstig; zonder een goed aspect met Jupiter of Venus is de kans op een stamhouder zelfs zeer gering. Apollo in een waterteken of aardteken is nog het best: vuur en lucht slaan met onvruchtbaarheid. Het scheppende vuur van Apollo

wordt, indien deze in 5 staat, zeer vaak benut voor kunst, waarbij 't niet altijd gemakkelijk is de kunstrichting te herkennen, zoals wij reeds opmerkten bij de beschouwingen over Venus in de tekens.

Meestal dure liefhebberijen.

De dilettant uit gemakzucht.

Maan in 5. Regeert met geleende kracht en vooral door negatieve kwaliteiten, door ontvankelijkheid en aanhankelijkheid. Wel begerig naar eer en hulde, welke gratievol in ontvangst wordt genomen; want ook zij voelen zich middelpunt, maar missen de wil tot uitbreiding van de kring. Ook hebben ze veel meer afwisseling van volgelingen.

In een mannelijke horoscoop geeft het legio flirtations, alle van een blauwe Maandag en de verliefdheid zit zeer aan de buitenkant.

Grilligheid en ongedurigheid, besluiteloosheid en verzwakte wil, tenzij in goed aspect met ascendant, Mars, Apollo of Uranos.

Voor nakomelingschap is deze stand gunstig, vooral voor dochters, Echter moet Maan niet staan in slecht aspect met Saturnus en in een onvruchtbaar teken.

Er is sterke neiging tot omgang met gewonere mensen, vaak van lagere stand onder wie grote populariteit verworven wordt, in cafés, oorden van vermaak, enz. Speelt het spel om de knikkers; zelfs in staat te leven van spelen, indien Maan hier in aspect staat met heer 2 of planeet in 2.

Het scheppende kunstvuur ontbreekt, maar in plaats daarvan komt uitbeeldingsvermogen, fantasie, waardoor de stand soms leidt tot toneel, ook onder veel populariteit.

Vaak vulgaire liefhebberijen.

De dilettant uit onmacht.

Vulcanus in 5. Zoals meestal met Vulcanus het geval is, hangt ook bij deze stand veel van de aspecten af. Het wezen van Vulcanus is zeer stellig niet middelpuntig en de centrale kracht wordt er niet door vergroot. Mocht deze stand toch tot een besturende functie leiden, dan is het een leiderschap voor, namens en onder anderen.

Tenzij Vulcanus in een waterteken staat, komt er aan de gevoelens van liefde een meer intellectueel tintje, de regelrechte verliefdheid vermindert en met slechte aspecten met Mars, Saturnus, Uranos of Poseidon ontstaan zonderlinge afwijkingen in de liefdeaard, waarin het cerebrale een voorname rol speelt; bij mannen aanleg tot knapenliefde, bij vrouwen tot sapfisme. Alle genoegens worden meer in het mentale gezocht, zodat gewoonlijk een verfijnde smaak te verwachten is, maar bij afflictie leidend tot fijnproeverij.

In kunst vooral nabootsing, reproducerend de scheppingen van anderen, vol vernuft; op zijn best iets voor z.g. Klein Toneel of Cabaret. Gunstig voor nakomelingschap.

Liefhebberij in lezen, studeren of handigheden.

De dilettant uit verstandelijke overwegingen.

Venus in 5. Gunstiger in de horoscoop van een vrouw dan van een man. Men regeert met liefde en tact, weet evenwicht te bewaren en maat te houden. Geen spoor van autocratie, dan alleen bij Venus in Leo of in Scorpio in 5.

Met goede aspecten geeft Venus hier diepte en zuiverheid in de gevoelens, reinheid en tederheid in de affecties. Bij slechte aspectering honger naar liefde en onmatigheid in het toegeven aan de gevoelens, hunkerend naar aanhalingen van de andere sekse. Vanzelf belust op pretjes en gezelligheid, spelletjes en ook het spel.

Deze stand is voor kunst niet slecht, al is wel speciaal aanleg voor amusementskunst aanwezig. Toneel en poëzie zijn op de voorgrond tredend, maar muziek daarnaast veel voorkomend. Kunstenaars met deze stand hebben iets eigens, iets origineels, scheppen en ontgroeien snel aan „school" en dilettantisme.

De dilettant uit esthetische overwegingen.

Mars in 5. Kracht en wil tot regeren, overheersen ruimschoots aanwezig; sterk in gevoelens, maar hard en eisend onderworpenheid. Indien slecht geaspecteerd: een tiran; met goede aspecten: vast van hand, maar met een groot doel voor ogen.

In een vast teken: grote innerlijke kracht. In gevoelens het tegendeel van verfijnd, grover van smaak en van uitgesproken zinnelijkheid, die bij slechte aspectering van Venus of Mysterieplaneten licht tot perversiteiten voert; veeleisend in liefde en ruw in liefkozingen.

In goed verband met heer 8 en overigens slecht geaspecteerd, neiging om van schandegeld der vrouw te leven, aanleg voor pooier.

De genoegens, die dan gezocht worden, zijn van ruw soort, grof en moeten een scabreuze bijtint hebben. Men speelt graag en dolgraag vals (vooral Mars in slecht aspect met Vulcanus) onder driftige gebaren en woest getier (bij een positieve Ascendant).

Bij goede aspecten wordt die lagere kracht gesublimeerd en krijgt men de zeer productieve en constructieve kunstenaar of handelsman, natuurlijk vooral, indien Mars in goed aspect staat met heer 2 of planeten in 2, en bovendien in goed aspect met 1 of met heer 1 staat.

De andere sekse behoudt steeds een grote aantrekkingskracht en het hartstochtelijk element verdwijnt nooit geheel; maar een goede Mars in 5 kan veel doen, indien hij zich verheffen kan.

Voor nakomelingschap niet gunstig; dikwijls overleeft zo iemand zijn kinderen.

Het spreekt vanzelf, dat een dergelijke stand voor een vrouw al heel onplezierig is.

Jupiter in 5. Men regeert door wijsheid en waarheid, met filosofisch inzicht en doelbewust. Centrifugale kracht is versterkt, men wordt de joviale voorzitter, wars van alle muggenzifterij.

Met goede aspecten is men een geestelijke stuwkracht en vooral op zijn plaats waar meer-geestelijke leiding gegeven moet worden. In lager aanzicht de voorzitter van sportlichamen of filantropische inrichtingen. De gevoelens zijn meer naar het platonische en de liefde wordt

meestal tot een soort sport, waarbij meer het doel is het aanknopen van een band en het overwinnen van de moeilijkheden daarvan, dan wel het najagen van seksuele genoegens.

Gewoonlijk heeft men liever een stuk of wat permanente kroegvrienden, dan dat men uit flirten gaat. Aanleg voor vrijgezel van het goede soort is vrij sterk. Op ouder leeftijd (na de 50) volgt soms nog vrij onverwacht een huwelijk met een hospita of trouwe verzorgster, die dreigt met opzegging of heengaan.

Meer aanleg voor sport dan voor kunst en áls men nog een kunst beoefent, blijft men meest een wanhopig dilettant. Beter slaagt men als kunstonderwijzer of lerares.

Autocratie afwezig.

Indien men in het huwelijk treedt, ontbreekt nimmer een stamhouder.

Saturnus in 5. Men is diep en geconcentreerd in gevoelens, die bovendien van een zwaarder en droefgeestiger aard zijn. De centrifugale kracht is niet groot, maar de autocratie is sterk ontwikkeld en zeer zetelvast is men, wanneer men een besturende functie heeft.

Men transigeert niet in gevoelens: 't is buigen of barsten.

Soms ziet men met zekere jaloezie anderen tot aanzien geraken. Indien buitengewoon goed geaspecteerd (speciaal met Apollo en Venus of Jupiter) wordt men een zeer sterk en betrouwbaar middelpunt, in staat tot in standhouden van een groter lichaam. Daarbij wordt de organisatie tot haar hoogtepunt van vormelijkheid opgevoerd. Men heeft alleen de verkeerde deugd, zich met teveel dingen persoonlijk te bemoeien en steeds de verkeerde mensen op de verkeerde plaatsen te brengen. Geboren autocraten.

In aanleg is de liefde koud, of liever exclusief. Zelden is er plaats voor meer dan één liefde en die ene is dan nog welomlijnd. De gevoelens zijn wel zuiver en niet hartstochtelijk, maar toch is meestal een zekere kilheid er in niet te ontkennen. In een water of vuurteken staat Saturnus daar nog het best: trouw in affecties, vol plichterige toewijding. Meestal vindt men pas op later leeftijd iemand, op wie men zijn gehele gevoel kan concentreren.

Voor nakomelingschap niet gunstig.

Tenzij in gunstig aspect met Apollo of Venus is deze stand ook voor kunst niet gunstig. Nog het meest voor de grafische kunst, speciaal dus te maken hebbend met lijn en omtrek. Zelden blijft men dilettant, meestal wordt men vakman.

Men speelt niet graag en kan niet tegen zijn verlies. Eigenlijk vindt men spelen geld weggooien. Maar als andere invloeden de speler aanwijzen is men ijzig bedaard en berekenend.

Ernstige liefhebberijen.

Uranos in 5. Thans vindt men de democratische regeerder, tenzij Uranos slecht staat met Apollo, Venus of Mars. Dan weet hij noch van democratie, noch van aristocratie en wordt zijn regeren naar de leus van: „Neem wat je kunt, houdt wat je hebt."

De centrifugale kracht wordt verhoogd, vaak zo sterk dat de zaak met middelpunt en al wegslingert.

De gevoelens zijn intens en of ze hoog dan wel laag zullen zijn, hangt geheel van de aspectering af. Zuivere liefde is zelden bekend, maar wordt altijd op niveaus gezocht, waar ze niet is. Vormelijkheid in de liefde is afwezig; vooral in slecht aspect met Venus en Mars treden bruutheid en perversiteiten onherroepelijk te voorschijn. Een grote mate van cynisme en schaamteloosheid komt in het gevoelsleven aan de dag. Bij goede aspecten met Venus en Jupiter wordt de liefde vaak te hoog gezocht en volgt onvruchtbaar platonisme; aspecten met Vulcanus geven aanleg tot homoseksualiteit.

Licht ontvlambaar en geneigd de inspraken van het hart te volgen heeft men zeer vele liefdesavontuurtjes en is trouw niet een van de hoofddeugden.

Voor kunst alleen gunstig, indien in verband met 2, de beheerser van deze sector of met planeten erin. Alle waarlijk nieuwe kunst is vooral van Uranos in verband met Venus te verwachten. Voor nakomelingschap is deze stand minder gunstig. Buitenissige liefhebberijen.

Poseidon in 5. Aanleg en neiging tot regeren is afwezig en zelfs de begeerte tot zelfhandhaving blijft zeer zwak. In hoger aanzicht ontstaat daarvoor de mystieke liefde tot het Zelf, met algehele overgave aan het ene; dit leidt in het concrete meermalen tot een platonische liefde van geheime aard, waarbij er onoverkomelijke bezwaren zijn tegen openbaarheid. De gevoelens zijn zeer zuiver en hooggestemd, maar missen contact met het reële leven.

In lager aanzicht voert Poseidon in 5 te gronde, door gemis aan zelfachting in de liefde, opofferingsgezindheid tot in het oneindige, waarvan alleszins misbruik gemaakt wordt.

Men wordt dan slachtoffer van perversiteiten van anderen.

Voor kunst is deze stand niet ongunstig en speciaal in goed verband met Venus in 2 of Venus als heer 2 is prachtige stemmingskunst te verwachten: de producten zijn visionair en worden in nevelig gehouden vorm weergegeven.

Niet ongunstig voor nakomelingschap, maar de kinderen zijn vaak zonderling, abnormaal van geest of lichaam. Zoals bekend is, was immers Poseidon de vader van allerlei zonderling kroost.

Liefhebberijen, die geheim gehouden blijven - mediamieke experimenten.

Pluton in 5. Voor wil en wilskracht bevorderlijk. In een mannelijke horoscoop geeft het verhoogde teelkracht en dus grote kans op nakomelingschap. Het egocentrische wordt sterker, en te sterker, naarmate Pluton staat in een vast teken. Indien men niet absoluut-alléén-middelpunt is, voelt men, dat men deze kracht weinig te beginnen is en ziet men liever van gedeelde macht af. De centrifugale kracht is groot, waardoor men gevaar loopt bij zijn snelle omwenteling te worden … òmgewenteld. In een vrouwelijke horoscoop is deze stand minder gunstig voor nakomelingschap, maar wordt het egocentrische nog sterker geaccentueerd.

Indien het niveau van de geborene laag is, neemt het aantal minnarijen toe; vooral Pluton in een positief teken geeft de man iets onweerstaanbaars. Er zit in deze planeet iets zeldzaam-dwingends, dat in het huis van de wil goed tot zijn recht komt. Althans op deze gebieden.

Amateur hypnotiseur of sujet voor hypnose.

DE ZESDE SECTOR.

De 6e sector kennen wij reeds als de aanleg van 's mensen vermogen tot *ontleden, analyseren*, maar ook van zijn *dienstbetoon* en *hulpvaardigheid*. Het is een sector, die naar buiten veelal negatief werkt, dus weinig opvallend is in de buitenwereld. Het is ook de sector van *gebondenheid* en *ondergeschiktheid* en voor uiterlijke omstandigheden niet gunstig.

Het geeft het *beroep* aan, in tegenstelling met de roeping (10e) en het is een voornaam punt inzake *ziekte*.

Dit laatste punt zullen wij niet behandelen, omdat hierover nog te weinig vaste gegevens zijn. Wij zullen nu achtereenvolgens nagaan, hoe de planeten in deze sector uitwerken:

Apollo in 6. Waar Apollo is: het orgaan van de Wil, betekent deze stand een gebonden wil, wat zich openbaart in een zwak wilsorgaan, een zwak hart, waardoor grote krachtsinspanning niet mogelijk is. Apollo hier in een positief teken is aanmerkelijk minder gunstig, dan in een negatief, want in het eerste geval is er meer neiging om een leidende positie te zoeken, die op de duur toch niet te handhaven is. Over het geheel doet iemand met Apollo in 6 beter *ondergeschikt* te blijven.

Het teken waarin Apollo staat geeft nadere aanduidingen omtrent aanleg voor een beroep. *Indien 6 sterker is dan 10, zo betekent dit dat gedurende het leven de gebondenheid aan een beroep (gewoonlijk om financiële redenen) langer zal duren* en de roeping minder sterk zal kunnen worden uitgeleefd.

Dit is op zichzelf reeds een belangrijke vingerwijzing naar het verband tussen de sectoren 2, 6 en 10 en wijst tevens weer terug op het grote belang van een sterke 2e sector.

Apollo bevordert niet de dienstvaardigheid, noch ook onderscheidingsvermogen of zucht naar analyse (tenzij in Virgo) en levert inderdaad vele moeilijkheden op.

Maan in 6. Is evenmin onverdeeld gunstig te noemen, al brengt deze planeet gebondenheid van andere aard. Hier is de behoefte om aan het hoofd te staan veelal minder, de aanleg tot ondergeschikt-zijn groter. De Maan is het orgaan van de vegetatieve verrichtingen. Hier in 6 is dat orgaan zwak, waardoor deze bij enige inspanning dadelijk van streek raken. Ook is de invloed der psyche op de handelingen in dit geval groot, terwijl deze samenhang de geborene niet bewust bekend is.

De Maan hier geeft een nederiger beroep aan, nader gedefinieerd door de tekens. Soms heeft deze stand te maken met kunst, maar steeds met „teruggekaatste" kunst of begeleiden.

Meer lust tot realiseren en fantaseren dan tot analyseren en niet kritisch aangelegd (behalve bij Maan in Virgo); gewoonlijk tevreden van persoonlijkheid en te sterker, wanneer Maan in een negatief teken staat.

Maan in positief teken geeft grote affectabiliteit, bij het ziekelijke af.

Vulcanus in 6. Deze heeft hier een zeer goede kant. Er is (in 't bijzonder met Vulcanus in een negatief teken) een goed onderscheidingsvermogen, streven naar ontleding en dorst naar kennis van het detail. Daardoor ontstaan voortreffelijke dienaren, toegewijd en handig, in de trant van „Passepartout" uit het bekende boek van Jules Verne „De reis om de wereld in 80 dagen". Maar deze stand geeft tevens allerlei beroepen, waarbij kennis te pas komt en nauwkeurigheid in kleinigheden; gestudeerde mensen, die uit pure nederigheid niet een flinke positie zoeken en zich in hun omgeving toch zeer op hun plaats voelen.

De slechte kant is de overdreven deugd van Vulcanus tot ondeugd geworden: dienstvaardigheid, die zich opdringt; kritiek, die, door zich blind staren op kleine gebreken, de grote deugden niet meer ziet. Voor de handel is deze stand bovendien steeds goed.

Venus in 6. Venus staat hier bepaald zwak en vertoont weinig van haar beste eigenschappen. Onderscheidingsvermogen weinig ontwikkeld en vervangen door een bezien van twee kanten. Gedienstigheid vervangen door een zekere vriendelijkheid, die minder *doet* dan ze lijkt te doen.

Deze stand heeft wel te maken met kunst, in het bijzonder vrouwelijke handwerken en huisvlijt, knutselen. Ontwerpen van dingen is hierbij zelfs mogelijk, indien Venus conjunct of sextiel Vulcanus staat.

Als beroepen komen in aanmerking, behalve dan die met kunst in verband staan: kok, suikerbakker, (dames) kleermaker, kapper, enz. altijd (en dat mag niet vergeten worden), als 10 zwakker is dan 6, want beroep als roeping valt onder 10. Er zit echter aan beroepskeuze meer vast, zoals later blijken zal.

Mars in 6. Deze stand houdt de energie op bijzondere wijze gebonden en belet gewoonlijk alle persoonlijke optreden, initiatief nemen, enz. Voor een gevorderd Ego is het te doen, vooral als Mars in een negatief teken staat. Maar wanneer de rest van de horoscoop wijst op een werelds mens, is deze stand een grote beperking.

De Marsgedienstige is nogal koppig en resoluut met grote neiging tot contractbreuk. Is de energie wat beheerst, dan is hij een puik werkman, die handig en technisch ontwikkeld, tegen geen werk opziet en met stalen energie werken kan; als vrouw uitstekend werkster, die in schrobben en boenen haar vreugde vindt.

Men is kritisch aangelegd. Indien, door andere invloeden gesteund, het beroep criticus is, wee dan het slachtoffer. Als kunstenaar heeft men (vooral in goed aspect met Vulcanus en Ascendant) geweldige techniek, maar is men veelal te haastig om rustig te verwerken en heeft men een productiviteit, die niet altijd geëvenaard wordt door de diepte der scheppingen.

Als beroep: elk beroep, waarbij men met messen, scharen, hamers, enz. omgaat.

Jupiter in 6. Ook Jupiter kan hier weinig ten goede uitrichten. Onderscheidingsvermogen wordt veranderd in filosofisch berusten, zonder pogingen tot nadere naspeuring van de bedoeling. Men is ervan overtuigd, dat overal een bedoeling achter zit, maar vindt 't onbegonnen werk, daarnaar te vissen.

De Jupitergedienstige behoort niet tot de besten, is vaak verstrooid en niet oplettend, tenzij de rest van de horoscoop het tegendeel aangeeft. En dan ook kan hij alleen werken in „zijn eigen lijn" en moet hij zelfstandig zijn. Wel is hij goedgehumeurd en opgewekt van aard.

Beroepen onder Jupiter staan in verband met bedieningen bij opvoeding, genezing of kerk. Ambtenaren aan opvoedingsgestichten, bedienaren van de godsdienst, maar ook gouverneurs en beroepssportlieden.

Jupiter in een positief teken vermindert de neiging tot dienstbetoon; in een negatief teken daarentegen wordt deze neiging zeer versterkt.

Saturnus in 6. Deze planeet brengt hier wel zeer grote gebondenheid mede, maar heeft toch ook goede kanten, vooral wanneer de aspecten goed zijn.

Wie in dit geval onvoorwaardelijk en vol bewustzijn het pad van dienst kiest, zich geheel overgeeft en niets terugvraagt, voor die is deze stand gunstig, want een grote stabiliteit wordt daardoor verworven.

„Gehoorzaamheid" is het wachtwoord van hen, die Saturnus in 6 hebben, en zij kunnen erop rekenen, dat hun beste pogingen om tot een onafhankelijk bestaan te komen, op de duur zullen mislukken.

De Saturnusgedienstige in goede zin is de trouwe, toegewijde dienaar, aan huis en livrei verknocht, de ploeteraar, die hard werkt tegen karig loon. Beroepen onder Saturnus zijn alle baantjes, die gestadige en geduldige arbeid vorderen, terwijl het loon gering blijft; de dienaren van Sint Bureaucratius, met tint en allures der dodelijke verveling en eentonigheid, die een meubel worden van het kantoor; fysiek zwak, vaak gebrekkig en dus, vreemd genoeg, een vreemd voorwerp van slavendienst in onze moderne maatschappij.

Maar ook beroepen als: arbeiders op het land, polderwerkers, veenarbeiders, werklieden in steenfabrieken enz. behoren eronder. Er is gewoonlijk wel neiging tot kritiek, maar kritiek die meer let op behoorlijke vorm dan op inhoud, en die ook sterk alles toetst aan eigen regels.

Uranos in 6. Het is gemakkelijk in te zien, dat de mysterieplaneten, als de onbeheerste psychische krachten, hier zelden uitwerken in hun specifieke betekenis, maar meer aanleiding geven tot ziekelijke verschijnselen. Vooral, wanneer er nog een oppositie bijkomt met de Ascendant. De storingen, welke optreden, hebben vooral te maken met het overgaan in een andere bewustzijnstoestand. Al naar de aspecten met andere planeten kan de overgang worden vertraagd (slapeloosheid) of versneld (onder krampverschijnselen bewusteloos worden, een der verschijnselen bij epilepsie b.v.). Voorts storingen aan de pijnappelklier.

Bij hoger ontwikkelde personen duidt het op occulte proefnemingen. Bij minder-ontwikkelden geeft het aan, dat zij een elektrisch bedrijf hebben. of daarin werkzaam zijn.

De Uranos-gedienstige is een zonderling type en blijft nergens lang.

Poseidon in 6. Door deze stand doen zich gemakkelijk mediamieke verschijnselen voor. Onder bepaalde omstandigheden kunnen die leiden tot bezetenheid. Het herinneringsvermogen hecht zich aan zekere hevige emoties, die telkens opnieuw worden opgeroepen met op de

duur funeste gevolgen. In het beste geval wordt door de persoon heen gesproken of geschreven door een of andere entiteit.

Wordt de oppositie goed overbrugd, zo zien wij bijzondere geïnspireerd optreden. De omgeving wordt psycho-scopisch juist aangevoeld en de handeling is daar de automatische reflex op.

Bij minder-ontwikkelden wijst het op een bedrijf annex met film, grammofoon. Of een beroep, waarbij kans op besmetting groot is en dus veel ontsmettingsmiddelen, reinigingsmiddelen worden gebruikt.

De Poseidongedienstige is verstrooid, en nooit wat hij schijnt. Hij doet zijn werk stil, onopgemerkt, men zou zeggen: sluipend. Meestal heeft hij zijn eigen geheimen.

Pluton in 6. Hoe zwakker deze planeet is, hoe beter eigenlijk, want daar wij hier met een werkzaamheidsaspect te maken hebben, is er meer uitwerking te verwachten dan bij beide vorige planeten.

Behalve voor mediamieke verschijnselen, die reeds in deel I beschreven werden, moet Pluton verantwoordelijk gesteld worden voor die onwillekeurige spierbewegingen, die niet van krampachtige aard zijn.

Indien Pluton sterk is, kan deze zich in 6 toch niet uiten en verteert zichzelf a.h.w.

De Pluton-gedienstige is niet gemakkelijk; innerlijk komt hij tegen tot staking over zijn werk in opstand en is er dus licht toe te brengen, te gaan. Hij werkt onder de grond met ontploffingsmiddelen, of helpt in ieder geval mede, de boel onderste boven te keren.

De kiemkracht van het mannelijke zaad wordt er in ongunstige zin door beïnvloed.

DE ZEVENDE SECTOR.

De 7e sector geeft aan, zoals wij reeds vroeger zagen: de aanleg tot *verenigen, samenwerken, herkennen en tot stand brengen van juiste verhoudingen.*

Organiseren is het zuiverst de weergave van het begrip 7e sector. Dat toch betekent: maken tot een organisme, tot een levend geheel, waarbij ieder deel zijn eigen taak en functie heeft, nauw-aansluitend aan elkaar en samenwerkend tot wederzijds voordeel en heil.

De vereniging waarbij het 't meest op samenwerking aankomt, is het huwelijk, waaromtrent de 7e sector natuurlijk allerlei inlichtingen verschaft.

Maar ook compagnonschap in zaken is voor velen van belang en deze sector doet zien of vennootschap goed is en hoe de vennoot moet zijn.

In de cyclus van uiterlijk gebeuren, de cyclus van werkelijkheid, geeft deze sector natuurlijk aan, allen, die zich als samenwerkers zullen tonen. Het spreekt vanzelf, dat bij slechte aspecten de samenwerking niet vlotten zal en alle schijn krijgt van vijandschap. In elk geval is de

ondervonden tegenwerking van *openlijke* aard en is men zelf, door verkeerd begrip van *samenwerking*, mede schuldig.

Oorlog is een spel van openlijke vijandschap. Wij hebben vóór 1940 nooit geloofd aan oorlog. Maar in die vijf jaren van de bezetting heeft het zich talloze malen bewaarheid, dat conflicten met 7 zonder uitzondering aanwezig waren bij ieder, die wat met de bezetters te doen kreeg. Vroeger zouden wij dat in huwelijks of compagnonschap-perikelen gezocht hebben, thans moeten wij onthouden, dat 7 óók oorlog is.

Apollo in 7. De aanleg tot samenwerken-op-voet-van-gelijkheid wordt er niet door bevorderd, tenzij Apollo in een luchtteken staat, en speciaal natuurlijk in Libra. Apollo in een vuurteken verbreekt samenwerking door autocratisch optreden en tekent iemand, die alleen samenwerken kan, als hij een leidende rol heeft. Apollo in een waterteken komt niet tot samenwerking, omdat aan een vormelijk doen niet gehecht wordt en er ook een zekere innerlijke onafhankelijkheid is, die zich slechts vertoont in het niet-doen, het nalaten van wat verwacht wordt; daarnaast bestaat de neiging tot indolentie en graag ontzien worden. Apollo in een aardteken is een braaf mee-werker, maar wil gecommandeerd worden en een taak op krijgen. Samenwerken als gelijke dus lastig.

Zucht tot organiseren is door Apollo in 7 versterkt en vooral in conjunctie met Venus en in aspect met heer 5 kan Apollo hier prachtig werk doen. In een vuurteken geplaatst geeft Apollo in 7 grootheid en grootsheid, ook eenheid aan de organisatie; in een luchtteken harmonie, evenwichtigheid in onderdelen, zucht om met alles en allen verbindingen te maken; in een waterteken, diepte (speciaal Scorpio), gevoel van innerlijke eenheid; gewoonlijk bedoelen dergelijke organisaties weinig publiek werk; in een aardteken leidt Ap. in 7 tot organisaties voor praktisch nut, publiek werk, materiële belangen, soms met grote specialisatie, overdreven uitwerking van elk detail.

In een vrouwelijke horoscoop wijst deze stand op een echtgenoot, die met de groten der aarde omgaat, iemand die in zijn stand het hoogste bereikt.

In een mannelijke horoscoop leidt het soms tot hoge ereambten, speciaal met Ap. in een vuurteken en in goed verband met de heren van 1 en 10. Bij een opp. met de Asc. zijn de tegenstanders machtig, wordt men verslagen.

Staat Apollo in 7 met veel slechte aspecten, vooral met heer 1, dan is de huwelijkspartner heerszuchtig en het huwelijk een juk.

Deze stand bevordert het zoeken naar samenwerking, tenzij de heer van de Ascendant al zeer sterk staat in 1 of 10. Succes in 't leven volgt slechts in vereniging met anderen of in organiserend optreden voor en namens anderen.

Maan in 7. Ook deze stand bevordert niet de ware samenwerking, in zoverre, dat de geborene steeds samenwerking zoekt met personen, die hij boven zich acht en neemt dan meer dan één aandeel op zich. Vooral Maan in een positief teken doet dat. In een negatief teken bewerkt de Maan, dat hij gezocht wordt door „het gewone volk" om als redder op te treden en te vertegenwoordigen, want deze persoon encanailleert zich licht.

Slechts door goede aspecten met de heren van 1 of 5 verbonden geeft Maan organiserend talent. In de meeste gevallen zijn Maanorganisaties topzwaar en hebben een labiel evenwicht, waardoor ze spoedig uiteenvallen. Trouwens, Maan in 7mensen blijven nooit lang in een vereniging, het nieuwtje is er gauw af en dan verdwijnt de aantrekking.

Ook in het huwelijk gaat het zo. Hoe meer aspecten Maan maakt, des te meer kans er op meerdere huwelijken, of tenminste, verbintenissen van betekenis. De echtgenote is, indien Maan in 7 haar aanduidt, een minder ontwikkeld type, hetzij moreel, hetzij intellectueel; aantrekkelijk vaak als de zee, maar even gevaarlijk als deze, voor alles wat niet absoluut zeewaardig is. Tere gevoelens, fijnere geestelijke strevingen gaan onder. In een vrouwelijke horoscoop is deze stand minder slecht en al moge het ook aangeven, dat de echtvriend wat humeurig is, hij zal eer zichzelf dart zijn vrouw omlaag helpen, tenzij Maan in een waterteken staat, in slecht aspect met Apollo, Mars of Poseidon, wat hem drankzuchtig maakt.

Deze stand maakt dat de eerste impuls meestal is: vereniging zoeken, maar indien niet Apollo en heer Ascendant hopeloos zwak staan, is samenwerking niet van zo'n ingrijpend belang voor succesvol optreden.

Vulcanus in 7. Op zichzelf niet een stand waar Vulcanus het best uitkomt. Zucht naar samenwerking is er alleen voor studiedoeleinden, dus zich uitende in organiseren van cursussen, spreekbeurten enz. waarbij de verhouding is: zichzelf tot leerling maken, een ander aanzoeken als meester op te treden. Dit is vooral zo als Vulcanus in een negatief teken staat. In een positief teken zal de geborene vaak worden verzocht, voor anderen te spreken en zal hij zelf ook zoeken naar gelegenheden zich te uiten.

Ook wat betreft een zakenpartner is Vulcanus niet kwaad. Indien in goed verband met heer 1 en 2 zal deze stand vakkundige en handige vennoten bezorgen, die van grote steun zijn. Indien echter deze aspecten ontbreken of slecht zijn, zo ploetert men liever alleen, want de vennoot zal de geborene eruit en zichzelf erin werken.

De huwelijkspartner heeft natuurlijk Vulcanuseigenschappen en alles hangt van de aspecten af, of de gade een vrij mens is, dan wel een doorslaande papegaai, klappende ekster, of nog erger.

Iemand met Vulcanus in 7 in slecht aspect met heer 1 moet liever nooit huwen, want zijn of haar huwelijk wordt één aaneengeschakelde reeks twisten, scheldpartijen, kwaadsprekerijen en lasterpraatjes. En eigenlijk is dit geen wonder, want hij trouwt meestal uit berekening, geleid door het verstand en waar geen liefde aanwezig is, kunnen eendracht en harmonie niet opschieten, maar zullen tweedracht en disharmonie al spoedig verschijnen.

Venus in 7. Dit is een uitstekende stand en bevordert in alle opzichten het vermogen tot samenwerken, tenzij Venus al zeer slechte aspecten ontvangt. Deze mensen organiseren graag en goed, zoeken altijd medewerkers en weten uitstekend maat te houden in verenigingen. Hun organisaties zijn evenwichtig, harmonisch en voldoen gewoonlijk zeer velen.

Deze stand geeft tevens kunstenaars, die uitmunten in ensembleoptreden, waarbij meer gelet wordt op het geheel, dan op het uitkomen van een onderdeel.

Het spreekt vanzelf dat Venus in 7 dus gunstig is voor huwelijk. Deze personen hebben meestal absoluut geen moeite een partner te vinden en trouwen dan ook vaak reeds op jeugdige leeftijd. Alleen bij een slecht verband met Saturnus is er kans op een marriage de raison of de convenance. Maar met goede aspecten kan men slechts een huwelijk uit liefde sluiten. De huwelijkspartner is meestal in een of ander kunstvak en van goede geaardheid met een levensbeschouwing, die de dingen bij voorkeur neemt zoals ze komen.

Met deze stand is het ook aan te raden in zaken een vennoot te zoeken, vooral indien Vulcanus conjunct of sextiel Venus staat.

Mars in 7. Zo goed als Venus in 7 is, zo slecht is Mars hier. De aanleg tot samenwerken is minder dan normaal en kan afnemen tot volledige tegenzin. Men is te overtuigd van eigen meerdere kracht en superioriteit, dan dat men aan anderen een gelijk deel zouden kunnen overlaten. Men houdt het in geen enkele verbintenis lang uit en heeft van organisatie niet het minste besef. Men kent en herkent geen verhoudingen en is zelf te gebiedend of men ontmoet autocraten.

Ook voor huwelijk is deze stand niet goed. Mars moet al zeer goed geaspecteerd zijn (bij voorkeur met Apollo en Venus in een vrouwelijke horoscoop of met Maan en Venus in een mannelijke), geheel vrij van afflicties, wil er iets van terechtkomen. In de meeste gevallen leidt Mars in 7 tot echtscheiding en verwijdering tussen de echtgenoten.

De echtgenoot is een Marstype, energiek maar driftig, gauw boos, heftig, ja, bij sterke afflictie van Mars in 7 door Saturnus of Uranos is het een wreedaard, of is zij een grof, ruw persoon, zodat allerlei kijfpartijen voorvallen. Een man met Mars in 7 b.v. oppositie Maan in 1 en vierkant Venus in 4 wordt glad op zijn kop gezeten en is dol gelukkig, indien de huwelijksband afknapt.

Iemand met Mars in 7 doet ook goed geen zakenvennoot te nemen, want hij loopt gevaar, dat zijn compagnon hem geen schijn van macht overlaat.

Jupiter in 7. Dit gaat weer beter en bevordert aanleg tot samenwerking, speciaal als het gaat om filantropische dingen of geestelijke aangelegenheden. Men kan wel organiseren, maar de organisaties blijven wat „abstract", een beetje in de ruimte, zij zijn niet uitgewerkt. Er wordt meer gerekend op de welwillende belangloze medewerkers der georganiseerden, dan dat alles nauwkeurig en gedetailleerd wordt vastgelegd.

Deze stand geeft goede, brave, joviale echtgenoten, die van geven en nemen weten.

Ook is deze stand goed voor het vinden van een degelijk, flink, betrouwbaar zakenvennoot.

Er is echter een groot verschil in Jupiter in 7 goed of slecht geaspecteerd. In het laatste geval is de stand bepaald slecht, want dan geeft Jupiter een echtgenoot, die vol veinzerij en schijnheiligheid is, een wolf in schaapskleren, waarvoor men steeds op zijn hoede moet zijn.

Saturnus in 7. Een sterke, geaspecteerde Saturnus in 7 is zeer goed en bevordert lust tot samenwerken, ook al is het opgenomen deel vaak te groot. Ook liefde voor en aanleg tot organiseren is groter. In tegenstelling met Jupiter-organisaties zijn Saturnus-organisaties tot in de puntjes verzorgd en weet ieder precies wat hij te doen heeft, zodat een soort

automatisme ontstaat, waarin particulier initiatief niets meer te zeggen heeft. Een zwakke, slecht geaspecteerde Saturnus in 7 echter is zeer slecht en maakt, dat zo iemand allerlei dingen opzet, om anderen in de val te laten lopen.

Voor huwelijk is deze stand ook niet bevorderlijk. In het gunstigste geval wordt het huwelijk uitgesteld of trouwt men met een veel ouder iemand. In het ongunstigste geval sterft de partner.

In ieder geval is zijn aard echt Saturnaal, dus: conventioneel, bekrompen, jaloers, zuinig tot gierigheid toe, brommerig, zuur en saai. Slechts een uitstekende Saturnus geeft betere eigenschappen, waaronder vooral ernst en volharding, naast werkzaamheid, tact en stilzwijgendheid.

Uranos in 7. In geen geval bevordert deze planeet het vermogen tot samenwerking, tenzij al buitengewoon goed geaspecteerd en benut door een hoogontwikkeld Ego. Normaal gesproken komt er van samenwerken noch van organiseren ooit iets terecht, indien deze planeet de voornaamste aanduider is. Men zoekt samenwerking op hogere grondslag, maar faalt in gewone dingen. Men tracht occulte verenigingen te organiseren, doch mist het inzicht in ware occulte samenwerking.

Een normaal huwelijk is bij deze stand uitgesloten. Meestentijds eindigt het in een scheiding, vervreemding van elkander, plotseling sterven van de partner of iets dergelijks. Ook het sluiten van een band geschiedt ongewoon: kennismaken, verliefd, verloofd, getrouwd, gescheiden is het verloop dat in snel tempo zich vertoont. Want de huwelijkspartner is een Uranos-man, handelend excentriek, impulsief, vol invallen en een broertje dood hebbend aan ordinaire gebondenheid. Hij of zij weten zeer dierbaar te spreken over vrije liefde en vrije mensen, die zich in vrijheid geven; zij zijn ontgroeid aan de burgerlijke liefde voor één en achten uiterlijke trouw een ondeugd als innerlijk het contact verbroken is. Voeg daarbij nog, dat een geafflicteerde Uranos meestal seksuele abnormaliteiten met zich brengt, en het is duidelijk, dat het huwelijksleven van iemand met Uranos in 7 rijk is aan ontgoochelingen, vol schokkende, plotselinge gebeurtenissen. En men moet al buitengewoon standvastig zijn, wil men, zelfs met een goed geaspecteerde Uranos, door deze stormen ongehavend heenkomen.

Poseidon in 7. Deze planeet bevordert wel enigszins het vermogen tot samenwerken, omdat hier altijd het streven naar vereniging voorzit, hoe dan ook. In hoogste zin is het de mystieke vereniging met God; in laagste zin de overgave aan iedereen, die sterker is en begeert. Maar hoe dan ook, en er is een geprononceerd zoeken naar samenwerking, al is het absoluut niet op voet van gelijkheid.

Een goed geaspecteerde Poseidon in 7 bevordert vereniging met personen in de mystieke lijn en brengt de geborene in geestelijke verenigingen.

Ook geeft het verbintenissen met personen der andere sekse, die zuiver platonisch blijvend, een verheffende invloed hebben op de geborene. Een Poseidon huwelijk heeft ogenblikken van verheven schoonheid, maar het kost ontzaggelijke moeite zich daar te handhaven, want er moet geen spoor van zelfzucht meer zijn. Wanneer echter Poseidon slechte aspecten heeft, in het bijzonder met Mars of met Venus, dan is ook deze stand voor een gelukkig huwelijk

fnuikend, want men raakt in relatie met allerlei mensen en verenigingen, die de lagere Poseidon-zijde vertonen; het valse gevoel, de onware mystiek, would-be artisticiteit, mediamiciteit. Dan brengt elke relatie gevaar omlaag getrokken te worden en heeft men een zware strijd tegen al het eigen lager-innerlijke, zijn eigen fantasieën en begeerten, heel de massa astrale beelden, half of nog minder verwerkt in het leven, die in nieuwe relaties nieuwe kracht krijgen.

Vooral een stand Poseidon in 7 vierkant of in oppositie met Mars of Apollo in 4 of 1 in een vrouwelijke horoscoop en Poseidon in 7 vierkant of in oppositie met Venus of Maan in 4 of 1 in een mannelijke horoscoop brengt grote verleidingen en bedreigen het huwelijk met totale zedelijke ondergang van de geborene.

De strijd is vaak zo geweldig, dat zenuwziekte erop volgt.

Een Poseidon met gemengde aspecten brengt gewoonlijk zowel steunende als verlagende invloeden en geeft onveranderlijk, naast een zwaar huwelijksleven, een platonische of geheime band met een lid der andere sekse, welke door de moeilijkste ogenblikken heen helpt komen.

Pluton in 7. Wilskracht en innerlijk vermogen tot bewegen uiten zich in 7e sector-aangelegenheden: dwingen tot samenwerking, krachtig bevorderen van organisaties — maar daarbij een deel van de kracht doen ten goede komen aan anderen. Pluton als heer van Ariës staat in 7 (de Libra sect.) natuurlijk in val. Het vermogen tot initiatie tot het beginnen van iets geheel-nieuws, is hier vanzelf *verzwakt*.

Is de geborene niet op een hoog niveau ingesteld, zo is er neiging, telkens een nieuw huwelijk te beginnen, wat de bekende moeilijkheden meebrengt.

Bij staatslieden wijst deze stand op zekere oorlogszuchtigheid: 7 is ook de sector der openlijke vijanden.

DE ACHTSTE SECTOR.

Deze geeft, zoals wij reeds zagen, aan: in hoeverre de mens beschikt over *middelpuntzoekende kracht*, in staat is *om te zetten en voort te brengen*, maar ook aanleg heeft tot *genieten* en *vernietigen*.

Deze sector beheerst 's mensen naar binnen gerichte energie, die leidt tot verheffing of .... verlaging van de zedelijke aard.

In concreto beheerst het ook: geld van anderen en het is het traditionele huis van de dood.

Wij willen nu nagaan hoe elke planeet hier uitwerkt.

Apollo in 8. Deze stand is verschillend, al naar Ap. in een positief teken of in een negatief teken staat. In het eerste geval wordt de middelpuntzoekende kracht verminderd; in het tweede geval vergroot. Apollo in Leo in 8 voelt zich sterk middelpunt, zo sterk, dat hij het middelpunt niet meer zoekt; en zo geven ook in meerdere of mindere mate alle positieve tekens daar: een sterk op zichzelf geconcentreerd zijn en alles om zichzelf willen concentreren; bij slechte aspectering leidt dit tot tirannie, hoogmoedswaanzin, enz., want tenzij in goed aspect met 1

of 10 is er geen gereed verband met buiten en kan men dus niet uitkomen. Men „eet zichzelf op".

Daarentegen doet Apollo in een negatief teken het heel goed en geeft iemand met sterk vasthouden aan principes, waarbij meer gelet wordt op de innerlijke gevoelens van anderen, dan op hun daden. Men houdt minder van uiterlijke glans, geeft meer om kwaliteiten dan om kwantiteit en zoekt naar eenheidsbeleving. Slechte aspecten geven natuurlijk dogmatiek, bekrompenheid. Apollo in 8 geeft voortbrengend vermogen en in goed verband met 2 krijgt men vruchtbare artisticiteit, veel productie.

Apollo in 8, speciaal in water- of aardtekens intensifieert het vermogen tot genieten. In slecht aspect met heer 5 of planeten in 5 is de diepere aard bepaald genotziek en streeft men naar onbedwongen uitleven.

In goed aspect met heer 1 is er sterke neiging tot veredeling van de aard, die meestal dan tot een esoterische kring leidt of doet streven naar een geheim genootschap, zelf-omzetting, zoeken van innerlijke ordening.

Het spreekt vanzelf, dat Ap. in 8 aan het regelmatig werk van de levenskracht geen goed doet. Er is aanleg om te sterven aan een erfelijke kwaal, een organisch gebrek, en met slechte aspecten, speciaal naar sector 6 of met heer 6 en heer 1 of met de Ascendant, is de kans op krachtig leven niet groot. In goed aspect met heer 1 en 6 of met de Ascendant wordt het leven verlengd en een respectabele ouderdom bereikt.

Tenslotte is Ap. in 8 voorbode voor geld na het huwelijk, maar tevens van een spilzieke gemaal of verkwistende gade.

Maan in 8. Staat niet slecht, vooral niet in een negatief teken. De middelpuntzoekende kracht wordt groter, maar neemt zelden een overheersend karakter aan. Wel werkt het uit als belangstelling in toestanden na de dood, zodat deze personen altijd iets voelen voor spiritisme en wanneer andere standen meewerken, gaarne als medium fungeren.

De productiviteit wordt vermeerderd en zijn er gegevens voor artisticiteit aanwezig, dan werkt Maan in 8 nog gunstiger dan Apollo in 8.

In een negatief teken is het vermogen tot *genieten*, in een positief teken tot *scheppen* groter. Volgens de traditie is ook het aantal kinderen (speciaal in een vrouwelijke horoscoop) groter.

Volgend de traditie is ook het aantal kinderen (speciaal in een vrouwelijke horoscoop) groter.

In slecht verband met Venus en Mars of een dezer planeten met Poseidon neemt seksueel genot een grote plaats in het leven in.

In goed aspect met heer 1 is deze stand gunstig voor erfenissen, geld bij huwelijk (in een mannelijke horoscoop) en neigt de geborene tot bestudering van occulte verschijnselen, op welk niveau dan ook.

In slecht aspect met heer 1 en Mars of Saturnus is er kans op dood door ongeluk; het schijnt, dat verdrinken dan zeer vaak tot de dood leidt. Is de Maan echter tegelijk goed geaspecteerd

door Venus of Jupiter vanuit 1 of 10, zo ontsnapt men meerdere malen in zijn leven op wonderbare wijze.

Vulcanus in 8. Deze planeet op zichzelf bevordert noch schaadt hier aan de middelpuntzoekende kracht, want zij is het symbool der mentale neutraliteit, der onverschilligheid. Wel bevordert deze stand belangstelling in de postmortale staat, doch bijna altijd is de houding tegenover spiritisme zeer kritisch en leidt dit gemakkelijk tot ontkenning van een leven na dit leven.

Er is neiging, het verstand te gebruiken als middel om het hogere af te meten. Dit loopt vaak op grof materialisme uit, waarbij van occulte vermogens gebruik gemaakt wordt om aardse doeleinden beter te bereiken.

Ook het genieten wordt mentaal getint en verstandelijk begrijpen van een toestand, een ding, een kunstwerk geeft alleen genot. Zijn er andere toestanden, die op een sterke genotsaard wijzen, dan voegt Vulcanus daar verstandelijkheid aan toe en wordt het intellect in dienst gesteld van de genietingen, wat leidt tot perversiteiten, al dan niet in verband met seksualiteit.

Een sterk geafflicteerde Vulcanus in 8 leidt tot zelfmoord.

Met goede aspecten wijst deze planeet erop, dat het bewustzijn tot het einde toe aanwezig is.

Voor geld van anderen is Vulcanus hier vrijwel zonder betekenis, al is er voor zakendoeleinden bij deze stand geld los te krijgen.

Venus in 8. Vooral in een negatief teken bevordert Venus hier de introspectie en in verband met Vulcanus is deze stand niet slecht, want wijsheid en innerlijke kennis gaan dan samen. In slecht verband echter met Mars, Uranos of Poseidon komt een verhoogde mate van genotzucht naar voren, gepaard met gemis aan moraliteit en met een hoge mate van zelftoegeeflijkheid, die tot grote uitspattingen leidt, hetzij in drankzucht of seksuele dingen.

Venus in een positief teken is in dit opzicht veel beter, hoewel ook hierbij abnormale genietingen gezocht worden, bij slechte aspecten.

Omgekeerd, Venus in 8 driehoek Uranos of Poseidon, geeft neiging de aard om te zetten, geestelijke alchemie, verreining van de liefdeaard en eenheidsbeleving op zo hoog mogelijk plan. Deze stand geeft steun aan esoterische verenigingen.

Venus hier goed, geeft genot in goeddoen om het goede. Venus hier slecht is een van de moeilijkste standen voor geestelijke vooruitgang.

Volgens de traditie geeft Venus hier erfenissen van vrouwen (speciaal in een mannelijke horoscoop) en bevordert het een zachte dood, dikwijls uit natuurlijke oorzaken.

Mars in 8. Deze stand is beter in een negatief dan in een positief teken en is zelfs fnuikend, wanneer Mars in het laatste geval niet enig goed verband heeft met de Ascendant of een planeet in 1.

In een negatief teken is de centripetale kracht van een overheersende aard, waardoor de mens een grote innerlijke verheffing bereiken kan, een vooruitgang langs het occulte pad, die allerlei mogelijkheden biedt. Want de begeerteaard is sterk en alleen sterk geconcentreerde begeerte kan omgezet worden in „wil", als die kracht wordt losgemaakt van de begeerlijke voorwerpen.

Goede aspecten van Mars hier met heer 1 en 9 kunnen wonderbaarlijke bekeringen teweegbrengen, vooral als Mars zelf b.v. heer 5 is.

Maar een slecht geaspecteerde Mars in 8 is aanwijzing van een aard, die eenheid zoekt door totale vernietiging van een ander of van het andere. In positieve tekens wordt dit (vooral in slecht aspect met Apollo, Maan of Vulcanus) vaak zelfvernietiging, zelfmoord; in negatieve tekens is het een stand voor een moordenaar, of voor iemand, die zelf vermoord wordt; het le indien er sterke aspecten van de hoeksectoren met Mars zijn; het 2e als de 12e sector slecht aan Mars in 8 verbonden is. Belangstelling in leven en dood is soms tot in het ziekelijke aanwezig. Traditioneel is het niet bevorderlijk voor geld van anderen en wijst het op een spilzieke huwelijkspartner (speciaal in een vrouwelijke horoscoop).

Jupiter in 8. In een negatief teken wordt centripetaliteit bevorderd. Deze stand maakt iemand enthousiast in zijn geloof, maar er behoeft niet veel bij te komen of het religieuze vuur leidt hem tot ketterij of tot ketter-jagerij. Het is wel een stand die doet streven naar hoger en die opwaarts leidt, doch de manier waarop, is niet altijd zonder bedenkingen.

In een positief teken is er gevaar aan verbonden, dat het geloof overslaat in bijgeloof en belachelijk wordt, terwijl een slecht aspect met Vulcanus of Uranos dreigt met godsdienstwaanzin, indien niet Jupiter een goed aspect heeft met Ascendant of een planeet in 1.

De genotzucht wordt overgebracht naar sport of zeer getemperd door een filosofische kijk op de dingen; soms is propaganda de vorm van genieten en vindt men onder deze mensen de fanatici.

Meestal is er geen belangstelling voor occultisme of mystiek en is meer het gewone „geloof" prominent, maar dan ook alles doordringend.

Traditioneel geeft Jupiter in 8 erfenissen en een gade met geld, mitsgaders een natuurlijke dood als levenseinde.

Saturnus in 8. Natuurlijk bevordert deze stand de middelpuntzoekende kracht, want er is vanzelfsprekend de neiging, het kringetje hoe langer hoe kleiner te maken.

Op zichzelf is deze stand niet bevorderlijk aan interesse voor occulte dingen, worden occulte processen zelfs gevreesd of ontweken, maar zijn er andere standen, die zeer sterk occulte neigingen accentueren, dan wordt Saturnus in 8 tot de waarlijke „wachter op de drempel" en is occulte training zeker, met tenslotte de grote beproeving. Vrees is voor hem het grote struikelblok.

Slechte aspecten van Saturnus hier wijzen op zichzelf angst aan, angst voor doodgaan en in een vast teken levert Saturnus in 8 mensen, die van pure schrik of angst de heldendood

sterven. Goede aspecten versterken de ernst en toewijding op sterke wijze, zodat in een occulte school grote vorderingen worden gemaakt.

Het genieten vermindert sterk, de aanleg ertoe is bijna geheel weg. Plichtsbetrachting en eerlijkheid geven genot en er is een sterke (soms onnatuurlijke) aanleg tot wroeging. Dat is het gevaar van deze stand: wroeging verlamt soms alle energie tot nieuwe daden: dit is wat de Egyptenaren noemen „het opeten van het hart", wat zij als een ernstige zonde beschouwden. Deze stand gepaard aan een andere, die wèl genotzucht geeft, is een overvloeiende bron van conflicten, leidende tot zenuwziekte.

Traditioneel doet Saturnus, tenzij in goed aspect met Mars en heer 8 erfenissen aan de neus voorbijgaan en geeft deze stand dood na een lang ziekbed of door ongeluk (dit laatste, indien er meer aanwijzingen zijn).

Uranos in 8. Is een veelbelovende stand, want indien in goed aspect met de heren 1 en 10 brengt deze planeet de kennis, vroeger verzameld, terug en zullen occulte processen de weg naar het beleven van bewuste hogere ervaringen mogelijk maken. Uranus in beste zin is de kracht die na de éénpuntigheid van Saturnus de omkering naar hoger bewerkt. Daarvoor zijn echter nodig enige andere aanduidingen van ernstig-geestelijk-omhoogstreven en daarbij aanwijzingen, dat op de trillingen der mysterie-planeten kan worden gereageerd. Is dit het geval, dan stroomt vroeger verworven kennis mettertijd weer automatisch neder in het stoffelijke brein. Het is een stand waarbij het verstand overheerst en het pad van occultisme gekozen wordt; gesteund door andere aanwijzingen komt de kennis der vorige incarnaties of generaties terug.

Sterk wordt de genotzucht gewijzigd. Indien niet omhoogstrevend, dan zoekend naar perverse genoegens, waarbij wreedheid een rol speelt. Indien wel omhoogstrevend, dan zoekend naar eenheidsbeleving door altruïsme, op hoge wijze dus.

Slecht geaspecteerd geeft het vernietigende kracht en zucht tot beledigen, pijn doen, waarbij vooral voorzit een tonen van innerlijke meerderheid, van overmacht.

Traditioneel geeft Uranos in 8 onverwachte mee- of tegenvallers in verband met erfenissen en voorspelt het een plotseling einde (niet jong of noodzakelijk door ongeluk).

Belangstelling op de wijze van aantrekking of afkeer tot occulte fenomena is aanwezig; onverschilligheid bestaat niet.

Poseidon in 8. Een stand die de mystieke zijde van de mens naar voren brengt. Centripetale kracht wordt erdoor versterkt, maar nu niet op de wijze van het eigen middelpunt zoeken, doch meer het zoeken van de transcendente God. In goed verband met Venus en Jupiter of Saturnus brengt deze stand omzetting van de aard, indien uit andere standen blijkt, dat materialisme niet overheersend is. Het is een stand, die mystieke eenheidsbeleving geeft, geen visioenen, maar absoluut opgaan, van het minder in het meerdere.

In slecht aspect met negatieve planeten, vooral met Venus of Saturnus, ook soms met Maan en Vulcanus, wordt die mystieke eenheid neergehaald tot op dit gebied en volgen seksuele

afwijkingen, perversiteiten en masochisme. Genot wordt dan gevonden in herondervinden van pijn en narigheid.

Traditioneel geeft Poseidon in 8 weinig kans op erfenissen of een rijke gade. Meestal volgt de dood na lange bewusteloosheid, soms na lange schijndood. Slaapziekte, coma, is een vorm die nog als eens voorkomt.

Pluton in 8. De sterke kracht van Pluton is thans gericht op oppositie, omzetting, reorganisatie„ dood. De „doodsdrift" is sterker dan normaal en de gehechtheid aan het leven naar rato minder. In een positief teken is deze stand niet zonder gevaar. Het maakt roekeloos en geeft kans op dood door ongeluk, maar door eigen schuld. Het centripetale wordt versterkt.

Bij een laag-ontwikkeld Ego volgt grote begerigheid naar wat een ander bezit (8-bezit van anderen) dus krijgen wij te doen met diefstal. Hoe hoger het Ego stijgt, hoe meer de begeerte gericht wordt op abstracte bezittingen van anderen: roem, eer, deugd, macht, enz. In hogere zin: initiatie in verborgen kennis.

DE NEGENDE SECTOR.

Deze geeft aan, zoals de beschouwingen in het eerste deel leerde: het vermogen om *iets voort te dragen, te propageren*, en wijst op de *motieven*. Deze zijn de richters van onze begeertekracht en dus het verstandelijke deel der animale ziel, welker middelpunt hier gevestigd is.

Want inderdaad symboliseert deze sector onder meer het bewustzijnsmiddelpunt op het droomgebied, theosofisch-technisch het middelpunt in Swapna, de toestand van bewustzijn, die een trap hoger ligt in het stoffelijk brein, maar waar de relatie tussen de mens als een zelf met het niet-zelf niet zo scherp is afgebakend als hier.

Zeer terecht heet deze sector ook de sector der profetische dromen en staat het in verband met zienerschap. Het geeft aan: de aanleg voor religie en filosofie, maar tevens voor uitingen daarvan, hetzij door waarnemen van het predikambt, dan wel het hoogleraarsambt en natuurlijk beheerst het het schrijven van boeken, die als vertolkers der ideeën de wereld ingaan.

Wij willen nu nagaan, hoe de planeten hierin ongeveer zullen uitwerken.

Apollo in 9. Deze stand is zonder voorbehoud goed te noemen, bezien van het standpunt der wereld, want men krijgt altijd gelegenheid zijn gaven te ontplooien. Waar Apollo het symbool is van het zelfgevoel, gaat de innerlijke begeerte uit naar beheersing der ideeën, propaganda voor idealen enz., wat aanleg geeft voor geestelijke, hoogleraar, opvoeder, propagandist, filosoof, enz., soms ook voor advocaat of een andere vorm van voorlichting geven.

In goed verband met heer 1, Ascendant of planeet in 1, komt er iets profetisch in het optreden; een gloed van overtuiging, die treft en grote waarde heeft.

Natuurlijk vinden wij deze stand ook vaak bij auteurs en duidt hij op het zoeken naar een eigen synthese.

Het gevoel van religie is sterk, maar, tenzij aspecten en teken tegenwerken, vrij van dogmatisme, meer liberaal en verdraagzaam. Wel is het (in positieve tekens) een godsdienstig gevoel, dat de mens zijn waarde behouden laat; in negatieve tekens komt er meer onderworpenheid bij.

Vooral in watertekens doen zich profetische dromen voor. Er is echter een goed verband met heer 1 of planeet in 1 nodig, om deze dromen te kunnen duiden.

Gewoonlijk wordt zo iemand gekenmerkt door een krachtig omhoogstrevende levensbeschouwing; slechte aspecten, vallende in 9 leiden tot grote profanatie, vooral slechte aspecten met heer 2, omdat dan de religie het aanbidden van het gouden kalf wordt.

Maan in 9. Ook deze stand is niet ongunstig, hoewel de negatieve Maan hier enige moeilijkheden met zich brengt. Vooral in negatieve tekens worden de motieven geheel beheerst door het gemoed, door het gevoelsleven, wat met Maan in 9 veelal wel zuiver is, maar toch bij enige afflictie spoedig astraal gekleurd wordt. Vooral afflictie met Saturnus of Mars maken de motieven onzuiver door angst of begeerte, terwijl goede aspecten met Apollo Venus, Jupiter of Vulcanus zeer ten goede komen en Maan in 9 in goed verband met een Mysterie-planeet intuïtief juist aanvoelt.

De neiging tot propageren wordt verminderd, maar er is wel iets visionairs, dat verborgen dingen doet zien. Zo als Apollo in 9 iemand doet optreden als voorlichter, zo ziet Maan in 9 altijd naar een Goeroe uit, of reflecteert de lering.

Voor schrijf- of dichtkunst is deze stand zeer goed, speciaal stemmingskunst, wat zich naar buiten uiten kan, indien er verband is met 2 of heer 2 en er dus andere standen meewerken.

Er is grote neiging naar het filosofische, het hoge en abstracte, maar zonder een sterke heer 9 en een goed verband met 1 leidt Maan in 9 tot quasi-filosofie, die niet naar beneden kan komen. Het droomleven is meestal zeer ontwikkeld en bij slechte aspecten ontstaat dagdromen of slaapwandelen, wat vaak met bepaalde Maanfasen samenhangt; de een doet het bij nieuwe, de andere bij volle Maan. Vooral slechte Poseidon-en Pluton-aspecten zijn schadelijk als de Maan in 9 staat.

Vulcanus in 9. Deze stand is weer betrekkelijk minder goed, want de planeet van studie past hier niet geheel. Wel geeft deze stand neiging tot diepere studie, tot leren en onderzoeken van diepere onderwerpen, maar echt op Vulcanus-wijze, d.w.z. van alles wat. Het verband in het groot, in het onbepaalde, indien Vulcanus in een positief teken en de détailstudie, kritiek, analyse, als deze planeet in een negatief teken staat.

Het geeft aanleg voor professor, wat heden betekent, iemand die „razend knap" is, maar buiten zijn vak, van legendarische onbeholpenheid. Indien iemand met Vulcanus in 9 schrijft, worden het meestal zeer lijvige boeken, gevuld met gedachten van anderen in zijn verlangen, vooral wetenschappelijk te schijnen.

Op zijn best werkt hij mee aan encyclopedische werken: artikelen van de specialist. Wanneer Vulcanus hier prima staat, d.w.z. in goed verband met Saturnus, Maan of een der mysterie denkplaneten, Pos. of Hermes, tevens in goed aspect met heer 1, Ascendant of planeet in 1,

is er een grote en zuivere intuïtie, die geniale vondsten doet en door grootse hypothesen de wetenschappelijke theorieën een heel eind vooruit brengt.

Deze stand bevordert welsprekendheid en geeft aldus waarde als propagandist, doch op zichzelf beschouwd toch niet veel, want het intellectualisme is overwegend en dit heeft sterk de neiging tot neutraliteit, voegt niets van gevoel (astraal) eraan toe en is dus weinig pakkend; men vindt 't over het algemeen te koud.

In goed verband met heer 1, Ascendant of een planeet in 1 is deze stand een zekere voorbode van voorspellende dromen voorafgaande aan belangrijke levensgebeurtenissen en indien er een aspect is met heer 4 of 8 treedt helderziendheid op, al dan niet beheerst, tenzij de rest van de figuur op „nuchterheid" wijst. In elk geval is er een gevoelig zenuwstelsel met alle voor- en nadelen daaraan verbonden.

Venus in 9. Doet het hier over 't algemeen goed. De motieven worden sterk gekleurd door zedelijkheid, evenwichtigheid, streven naar gerechtigheid, indien Venus in een positief teken staat, terwijl liefde en deugd de motieven beïnvloeden, wanneer Venus in een negatief teken staat. De idealen worden dus hoger en edeler.

De lust tot propageren wordt minder en zuivere bespiegeling wordt hoger gesteld.

Een slecht geaspecteerde Venus hier maakt het leven lastig, want dan is in een of ander opzicht het gevoel voor maat zoek, wat altijd leidt tot overdrevenheid en gemis aan tact.

Het is een stand voor de bespiegelaars, die overal eenheid en samenhang speuren, op een wijze, die met de logica tenslotte niets meer te maken heeft; zij hebben altijd de mond vol van algehele mensenliefde maar vergeten de huisgenoten; er is dan een geweldige gaping tussen de hoge idealen en de droeve werkelijkheid, een gaping, die meestal steeds groter wordt, omdat zij liever een leven van beschouwing dan van nuchtere daden leven.

Een goede Venus geeft een verhoogde neiging tot het geestelijke en tot een rechterlijke ambt, vooral in een positief teken. Verblijf buitenlands wordt door Venus bevorderd, indien in een bewegelijk teken.

Het droomleven is soms zeer ontwikkeld en de symboliek is van een verheven soort, waarop de fallische sleutel niet het best past.

In goed verband met heer 1 en heer 3 een uitstekend Goeroe, gouverneur of gouvernante.

Mars in 9. Deze stand verhoogt de propagandistische tendensen en maakt vurige apostelen, die alleen moeten oppassen door hun vuur geen brand te stichten in denkvermogens, die niet „vuurvast" zijn, zij moeten goed overdenken wat ze zeggen en tot wie ze spreken.

De vorm waarin zij het doen is scherp, op de man af, acuut, en heeft een groot doordringend vermogen, dat evengoed kwetsen als genezen kan.

Een geafflicteerde Mars in 9 is een onruststoker, een aanhitser, iemand die speculeert op de lagere gevoelens van zijn hoorders en van zijn geestelijke kracht gebruik maakt om minder ontwikkelden op te zwepen tot daden, welker betekenis hun ontgaat, doch op welke hij

bewust aanstuurt. Het zaad, dat hij strooit is het zaad van haat en tweedracht, niet van liefde of vereniging.

Het bevordert niet het schrijven van boeken, want die werken niet acuut genoeg. Als er aanduidingen voor schrijven bijkomen, is er kans op pornografie, z.g. realistische romans, enz.

Gecombineerd met andere invloeden geeft Mars in 9 ambten in militaire rechtbanken of aan de burgerlijke rechtbank de functie van openbaar aanklager (O.M.).

Het geeft reislust, zin om te pionieren, te ontginnen, op te treden als missionaris of als leider van buitenlandse expedities.

De religieuze gevoelens zijn zeer geprononceerd, d.w.z. als de geborene gelovig is, is hij het goed, met geheel zijn gevoel en in staat met volle energie voor zijn overtuiging te strijden; strijden moet hij en juist op het gebied der ideeën. Is hij agnosticus, dan is hij ook een bitter vijand van de kerkelijke geestelijkheid en zal hij die met alle wapenen bestrijden. Of hij het een of het ander zal zijn, hangt van andere standen af, die zich bij de algemene beschouwingen van de horoscoop voordoen.

Het droomleven is meestal zeer sterk ontwikkeld (vooral indien Mars in aspect is met de Maan) en is dan positief seksueel getint, zodat droomverklaring door middel van de fallische sleutel altijd succes heeft. Hij is, indien Mars b.v. een slecht aspect heeft met heer 6 of met een planeet in 6 een dankbaar sujet voor psychoanalyse.

Jupiter in 9. Deze planeet staat daar zeldzaam goed ter plaatse, want dit geeft ware opvoeders en uitstekende propagandisten, die er steeds op uit zijn de mensen, die zij hebben te „bewerken", geestelijk op te stuwen, door altijd een beroep te doen op het betere, het hogere in de mens. Zij zijn enthousiast en vooral optimistisch, zodat zij nooit de moed opgeven en altijd weer tonen vertrouwen te hebben in de triomf van het goede.

Zij zijn niet zo welsprekend als bij Vulcanus in 9, maar hebben toch iets op hen voor. Dat is: hun warmte en meegevoel, want zij nemen niet het air aan boven menselijke zwakheden verheven te zijn, neer te zien op gevoel, of intellect het hoogste te stellen. Het zijn daarom prima zielenherders, maar ook goede hoogleraren, die al hun aandacht niet wijden aan hun *vak*, doch meer aan hun *leerlingen*, aan de schare, die aan hen is toevertrouwd.

Juist omdat een goede Jupiter in 9 zo goed is, is een geafflicteerde daar zo slecht, want dan nemen hypocrisie en geveinsdheid een groot deel van het karakter in en staan de motieven onder de verlagende invloed van schijnheiligheid.

Wat de religieuze gevoelens betreft, kenmerkt hen vooral verdraagzaamheid en liberalisme, wat bij slechte aspecten de overdreven vormen aanneemt van alles mooi of goed te vinden, zich overal bij neer te leggen, enz.

In het droomleven uit Jupiter in 9 zich door religieuze symboliek; in verband met Poseidon of Persephone leidt deze stand tot extase, geestvervoering, waarbij indrukken van de ijlere gebieden rechtstreeks omlaag komen.

Natuurlijk geeft deze stand drang tot reizen en tot het schrijven van boeken, waarin eigen ideeën worden neergelegd of anders oude denkbeelden op geheel originele wijze worden naar voren gebracht.

Saturnus in 9. Deze planeet heeft hier een van zijn beste plaatsen. Wel wordt de aanleg voor propagandist verminderd, maar de neiging tot diepgaande studie wordt vergroot. Daardoor worden het leven en de moraliteit ernstiger, maar ook kouder en zij mogen als opvoeders pronkjuwelen zijn van plichtsbetrachting, zij hebben de neiging hun leerlingen te willen maken tot kopieën van zichzelf en vragen dus minder naar persoonlijke aanleg van hun discipelen.

Als geestelijken doen zij door hun voorbeeldig gedrag hun stand eer aan en als hoogleraar zijn zij zeer diepgaand.

Hun religieuze opvattingen zijn altijd enigszins, maar meestal zeer sterk dogmatisch getint. Zij schrijven graag en dan altijd „doorwrochte" boeken, die getuigen van geduldig, serieus ploeterend onderzoek. Hierbij worden geen nieuwe theorieën gegeven, maar bestaande zorgvuldig uitgewerkt en methodisch gerangschikt. Op onderwijsgebied zijn het auteurs van „dikke" handleidingen.

Het droomleven is van grote nuchterheid en concreetheid, maar zelden van voorspellende aard.

Een slechte Saturnus in 9 maakt uitermate bekrompen en zo plichterig van aard, dat niemand iets goeds bij hem kan doen.

Neiging tot reizen afwezig, tenzij Saturnus toevallig heer 1 is of in goed verband staat met de Ascendant.

Uranos in 9. Niet voor niets wordt de 9e sector de beste van de horoscoop genoemd, bijna alle planeten brengen hier hun beste eigenschappen naar buiten. Zo ook Uranos. Deze stand verhoogt de aanleg tot verbreiden en propageren en geeft het vermogen zich verstandelijk te stemmen op de aard van de hoorder; een wijze van propaganda, die succes garandeert en verreweg het meest economisch is.

In het religieuze zijn alle denkbeelden vrij van dogmatisme, maar ook vrij van alle formalisme en sektarisme. De eenheid in en achter de veelheid wordt beleden en geleraard. Dit is natuurlijk niet prettig, voor alles wat sterk aan vormen hangt en zich als sekte, afgescheiden deel, wil handhaven. Deze stand doet propageren vóór alles: de broederschap; doet prediken: de eenheid boven de verdeeldheid.

Men bestudeert graag occulte wetenschappen en schroomt niet zijn ideeën op schrift te stellen, indien andere standen daartoe medewerken. Indien men romans schrijft, verkondigt men ook daarin ideeën, die door een grote categorie mensen worden uitgekreten voor revolutionair, doch die au fond eigenlijk bedoelen toestanden te schetsen, die gelden voor mensen, die het begrip ,,zelfregering" goed toepassen.

Het droomleven is niet sterk ontwikkeld, maar wel is er veel regelrecht inzicht, de overgang naar het droombewustzijn is gemakkelijker, wat (in neg. teken) mediamiek maakt. Neiging tot

reizen wordt er noch door bevorderd, noch door verminderd; men is overal thuis en beweegt zich in vreemde landen even gemakkelijk als in vreemde gedachtegangen.

Een geafflicteerde Uranos in 9 leidt altijd tot een of andere vorm van waanvoorstellingen, geeft onwillekeurige bewustzijnsverplaatsingen, wat dikwijls uitloopt op krankzinnigheid.

Poseidon in 9. Ook deze stand heeft veel goeds, vooral voor meer gevorderde Ego's. Natuurlijk wordt de neiging tot propaganda en voortdragen stellig verzwakt, maar de motieven krijgen een tint van opoffering en mededogen. Men is de opvoeder, die leert, door wat men nalaat te doen. De opvoeding berust op het beginsel der liefde en men streeft ernaar, zo weinig mogelijk daadwerkelijk in te grijpen. Alleen door liefde, wil men het liefdesbeginsel in de discipel versterken en doen groeien.

De religieuze beginselen zijn beslist christelijk gekleurd, maar dan de Christusfiguur uit de Evangeliën als ideaal, niet de gedogmatiseerde figuur uit de kerkgenootschappen. Om die reden ziet de kerk, als gevestigd instituut, in hen evenzeer een gevaar als in de Uranos-in-9-mensen. Maar zij vallen minder op, omdat zij minder positief optreden, niet strijden met aanvalswapenen, maar meer met lijdelijkheid.

Een goede Poseidon in 9 is haast even goed thuis op het droomgebied als op het fysiek en beweegt zich gemakkelijk vice versa.

Zijn boeken zijn vol mystiek en een en al symboliek, dikwijls regelrechte afdrukken van astrale ervaringen. Zijn droomleven is van zo intense realiteit, dat het gewone leven er kleurloos bij wordt en hem veel minder interesseert. In pos. teken is hij met deze kracht een goed duider van symbolen.

Deze stand bevordert mysticisme en in goed verband met Jupiter en Venus of één van beide en bovendien in goed verband met heer 1 of planeet in 1, is er ernstig streven naar heiligheid, het niemand-schaden.

Voor prediker mist men het vuur, dat naar buiten laait. Voor rechter deugt men niet, want men zal nooit iemand beoordelen, laat staan veroordelen. Als hoogleraar is men ongeschikt, want het concrete interesseert te weinig en toch doet men veel goed, omdat men een reine atmosfeer om zich schept.

Geafflicteerd is Poseidon in 9 een mens (vooral in neg. teken), die voor allerlei beïnvloeding open staat; bij wie de communicatiedeur tussen fysiek en astraal gebied op een kier staat, doch die de controle mist over de geesten, die hem beïnvloeden. Dan leidt deze stand op de duur tot zwakzinnigheid, niet de woeste krankzinnigheid van Uranos in 9, maar de goedaardige vormen van dementia.

Pluton in 9. De hogere wilskracht verwezenlijkt zich in denken, overtuiging, propaganda. Vooral wanneer Pluton in een positief teken staat, kan daarvan een overweldigende kracht uitgaan. Het zelf denken (indien aanwezig) wordt erdoor gestimuleerd.

Van een andere zijde bezien wordt wilskracht en wilsoverdracht een studieonderwerp, zonder dat ze praktisch worden uitgeoefend.

Bij een laag niveau is er alleen maar grote eigenwijsheid en domweg voet-bij-stuk houden. Men weet alles het best en houdt ervan anderen te overdonderen of af te poeieren. Daarbij komt een zeer-afwijkende houding tegen idealen van buitenlanders, of van andersdenkenden.

Hoe hoger het niveau wordt, hoe meer men zèlf positief denkt en erover spreekt, hoe sterker de propaganda-tendens wordt, maar tevens groeit de idee van omkeer, revolutie.

DE TIENDE SECTOR.

Deze symboliseert het *Vermogen tot autoritair optreden, het omgaan met het publiek, de positie in de wereld, het handhaven of uitvaardigen van wetten, kortom uiterlijk gezag*.

Het is ook de sector van *aardse roem, wereldse glorie, aanzien en reputatie*. Ook is het in aanleg *verantwoordelijkheidsgevoel* en het vermogen veel voor anderen te kunnen zijn.

Met de vierde sector samen is het de aanwijzer der ouders. Vaak geeft het aanwijzingen over de vader, maar ook dikwijls over de moeder; in elk geval over diegene der ouders, die de meeste uiterlijke invloed heeft.

Van werelds standpunt bezien is het een gunstige sector en veel planeten hier brengen altijd aanmerkelijke roem of stellig befaamdheid.

Hoe de planeten hier uitwerken, zullen wij nu weer gedetailleerd onderzoeken. Het is ook van zeer veel belang, waar het aangeeft de roeping en in verband met 2, 6 en andere factoren: het beroep.

Apollo in 10. Van werelds standpunt bezien wel de allerbeste stand, want het is een zeker voorteken, dat eer en glorie de geborene te beurt zullen vallen. Deze stand geeft intense behoefte aan optreden voor het publiek, aan het op zich nemen van baantjes, waaraan verantwoordelijkheid vastzit, aan het zoeken van autoritaire betrekkingen.

Hier geeft Apollo altijd personen, die in ruime kring befaamd, beroemd of .... berucht zijn, maar in elk geval van zich doen spreken en veel met publiek in aanraking komen.

Over het algemeen geeft het omgang met mensen boven de stand van de geborene en dan niet zozeer vriendschappelijke omgang maar meer uit hoofde van functie, enz.

Karakteristiek is, dat deze sector als symbool van uiterlijk gezag, de geborene meestal bekleedt met een gezagskleed, hem doet optreden voor en namens anderen, die anderen vertegenwoordigend in de wereld.

Bij hem gaat het eigen opwaarts streven samen met hulp van hen, die reeds hoger geplaatst zijn. Hij zoekt het publieke leven, verhoogde invloed, uit innerlijke aandrang, omdat hij voelt veel voor anderen te kunnen zijn, kracht te hebben zich in uiterlijke moeilijkheden staande te houden. Gewoonlijk heeft men het vermogen, omstandigheden te scheppen, die voor eigen verheffing nodig zijn, hoewel hiervoor heer 1 primair is. Een ander merkwaardig ding bij deze stand is het volgende: hij geeft veel vitaliteit, zeer veel zelfs, maar indien andere standen tegenwerken, gaat toch de geborene jong dood, want het schijnt, dat de overmaat van levenskracht zich zeer sterk door het lichaam uitstort, waartegen het laatste niet altijd bestand is.

Veel planeten boven de horizon, waaronder Apollo, Maan en heer 1 geeft veel kracht, maar zeer sterke uitstraling. Daardoor dikwijls sterfgevallen van mensen, die op het oog ijzersterk en kerngezond, onverwoestbaar zijn — dit gaat steeds met een hevig acuut ziektegoal gepaard.

Veel planeten onder de horizon daarentegen geeft minder kracht, minder stralend uitzien, maar meer taaiheid en weerstandsvermogen.

De eerste categorie is in staat tot plotselinge hevige krachtsinspanning, de laatste meer tot geduldig en langzaam voortploeteren.

Maan in 10. Ook dit is een stand, die aanzet tot het zoeken van wereldse eer en erkenning, aardse glorie en publieke waardering, maar er is een groot onderscheid met Ap. in 10 en wel dit, dat Maan in 10 niet zoekt om te geven , niet omhoog streeft uit een besef van meerderheid of geschiktheid, maar om de reactie, die eigen gemoed ondervindt in publiek optreden.

Gewoonlijk is men niet sterk genoeg om veel verantwoordelijkheid te dragen, maar men reflecteert heel sterk het zielenleven van zijn omgeving en men kan aan dit leven soms, in tijden van beroering, een gevoelvolle uitbeelding geven.

Men heeft geen steun van hoger geplaatsten, maar, zonderling schijnend, het vertrouwen der lagere standen, die hein zien en voelen als een der hunnen, die in hem zichzelf herkennen als in een spiegel.

De rol in de wereld is gewoonlijk spoedig uitgespeeld, juist omdat men niet anders is dan de zichtbare reflex van verborgen gemoedsbewegingen. Het volk is wispelturig en zelf een steeds kokende zee van aandoeningen. Wat het heden aanbidt, verguist het morgen.

Zo ondervinden personen met Maan in 10 zeer sterk de wisselvalligheden van het lot: heden beroemd, morgen vergeten. Slechts indien Maan heer 1 of heer 10 is, is er meer kans op standvastigheid in de aardse positie en vooral, als de roeping dan niet gaat in de richting van politiek, maar meer van kunst, vooral van stemmingskunst.

Er is een groot verschil in uitwerking van deze stand, of hij voorkomt in een mannelijke dan wel in een vrouwelijke horoscoop. In de laatste wijst hij op een roeping, die veel met publiek in aanraking brengt, doch op negatieve wijze, en vindt men herhaaldelijk Maan in 10 bij verpleegsters (particuliere of wijkverpleegsters), winkeljuffrouwen, enz.

Bij een man leidt het meestal altijd tot een optreden voor en in het publiek.

Apollo in 10 werkt bij een vrouw ook minder sterk uit en al geeft het steeds een nauw contact met veel mensen en steun van hoger geplaatsten, het geeft niet altijd beruchtheid of beroemdheid.

Maan in 10 geeft in een mannelijke horoscoop *altijd* aan, een grote invloed door *vrouwen* uitgeoefend op de reputatie.

Vulcanus in 10. Zegt op zichzelf niet veel en krijgt pas betekenis door de sector waarvan deze planeet in de betreffende horoscoop heer is en door de aspecten, die gemaakt worden. Als er

gestreefd wordt naar publieke invloed, is dat in elk geval langs de weg van schrijven of spreken, van publieke voorlichting informatie, journalistiek of handel.

Iemand met deze stand kan dus een gezien schrijver of spreker zijn, maar meestal is zijn terrein beperkt tot de wetenschappelijke wereld, in tegenstelling met Apollo in 10, Maan in 10 of heer 1 in 10, die, theoretisch, geen grenzen hebben aan hun invloedsfeer, of liever, een meer algemene, niet-gespecificeerde invloed uitoefenen.

Vulcanus is een vijand van al wat naar verantwoordelijkheid zweemt en dus in deze stand absoluut ongeschikt om iemand een politieke rol te laten spelen; indien hij al vertegenwoordigt, is het als secretaris of zo iets. Soms weet hij met grote handigheid zich een tijd lang als autoriteit te handhaven, maar zijn gezag is niet echt en wordt spoedig als zodanig herkend.

Zijn roeping is: van allerlei te doen; niet aan één ding gebonden zijn; opdrachten van anderen uitvoeren; bemiddelen enz. Men heeft dan ook vaak meerdere beroepen tegelijk, of men doet tenminste van alles tegelijk. Er is geen beroep, dat iemand met Vulcanus in 10 niet kan uitoefenen. Maar is er ook niet één, waaraan hij zich lang houdt. Een zekere ondergeschiktheid *moet* hij echter hebben.

Venus in 10. Is ook weer een goede stand voor wereldse faam - was niet de Faam altijd een Vrouw en had zij niet alle vrouwelijke eigenschappen? Dit is een stand, die vooral doet optreden als kunstenaar en alle steun belooft door vrouwen; die ook het huwelijk zal helpen stijgen en de reputatie verhogen.

Wat voor kunst beoefend zal worden, hangt natuurlijk af van het teken waarin Venus staat, maar het verband met de 2e sector moet hierbij nooit vergeten worden, zodat heer 2 door teken en sector evenzeer gewicht in de schaal legt. Het publiek optreden is altijd evenwichtig en zoekend naar eendracht, vrede. Zijn roeping is ook de vrede, schoonheid en harmonie in de wereld te brengen, strijd en twist te doen eindigen. Men is een goede vrederechter, arbiter en wordt als zodanig gekozen.

Indien Venus in 10 het beroep aangeeft, dekt deze stand allerlei beroepen, die met dames te maken hebben en bovendien nog: reukwerkfabrikant, suikerbakker, alles wat schoonheid verhogen kan.

Mars in 10. Dit is de stand voor hem, die gaarne heerst en absoluut heerst, voor wie het *militaire* glorie heeft, die zich al jong „Napoleon" droomt en de wereld aan zijn voeten wil zien. Deze stand heeft een tegenstand nodig om niet te leiden tot gezagsfanatisme, overdreven heerszucht en een tendens andere mensen als van „inferieure" kwaliteit te beschouwen, want geweld wordt als het „hoogste" erkend.

Zijn roeping gaat dan ook meestal uit naar een betrekking, waar hij in staat gesteld wordt anderen te bevelen, te overheersen, „af te blaffen". Orde en tucht moet er zijn, volgens hem, maar hij eist die speciaal van anderen en heeft zelf vaak een bepaald gemis aan zelfbeheersing. Mars in 10 b.v. vierkant Apollo in 1 is ontzettend arrogant en het type van die militair, die aan ieder antipathiek is.

Verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef zijn niet sterk ontwikkeld. Men beschouwt de ondergeschikten als poppen of automaten, als dingen, die slechts dienen om zijn verheven standpunt beter te doen uitkomen.

Aan ijver ontbreekt het hem niet en hij is altijd bezig het publiek te overtuigen van zijn onmisbare belangrijkheid.

Wat beroep betreft: Marsberoepen zijn: militair, dokter (speciaal chirurg, accoucheur), ingenieur, technicus, maar ook smid of koopman in wapens. Worstelaar, bokser, zwemmer of beoefenaar van een andere krachtsport.

Jupiter in 10. Dit is een curieuze stand, waarvan heel wat goeds te zeggen is. Gewoonlijk heeft men bij publiek optreden succes, want men heeft veel vertrouwen van anderen. De joviale manier van doen maakt bemind, de reputatie is goed en het loopt mee. Aan zijn rechtvaardigheid en oprechtheid wordt nooit getwijfeld.

Zelfs al heeft Jupiter hier slechte aspecten, dan nog duurt het zeer lang, voor de schijnheiligheid en listigheid aan de dag komen en blijft dus zijn reputatie nog tijden lang ongeschonden.

De roeping hangt af van de sector waarvan Jupiter heer is en van het teken waarin hij staat; in een *negatief* teken gaat de roeping uit naar alles wat met genezen of herstellen samenhangt. In een *positief* teken wordt meer de kerk geambieerd, dan wel het ambt van opvoeder, leraar.

Verantwoordelijkheidsgevoel is er, maar niet in het overdrevene, niet in een mate, dat de werkkracht er bijna door verlamd wordt. Een geafflicteerde Jupiter evenwel mist alle gevoel van verantwoording, doet meer op goed geluk en is niet betrouwbaar.

Deze stand geeft steun van geestelijken of opvoeders. Maakt Jupiter hier goede aspecten, vooral met 1 of 10 of met Apollo, zo is inderdaad de geborene van een zeer betrouwbaar karakter en is hij moreel sterk. Gaat hij in de politiek, dan groeit zijn invloed snel.

Saturnus in 10. Een sterke stand is dit voor Saturnus. Deze personen hebben een onbedwingbare lust omhoog te komen in de wereld en vormen zich een hoog, maar zeer reëel ideaal. Hun verantwoordelijkheidsgevoel is sterk, ja, overdreven sterk ontwikkeld, zodat ze tobben en zich bezorgd maken over allerlei, wat zij zich niet in die mate behoeven aan te trekken.

Zij komen langzaam omhoog, door eigen inspanning en door hard werken, geïnspireerd door hun eerzucht, die bij een goed geaspecteerde Saturnus zeer nobel is.

Deze stand brengt de geborene met zeer veel publiek in aanraking en stelt aan vele verleidingen bloot. Vooral machtsmisbruik is iets, waarvoor hij op zijn hoede moet zijn.

Als roeping geeft het alle ernstige en verantwoordelijke posten, zowel in het particuliere als in het staatkundig leven. Hogere ambtenaren, ministers en referendarissen vindt men hieronder, maar ook allerlei personen, die praktische uitvoerders der wetten zijn, als: notarissen, deurwaarders, politieagenten (met Mars invloed erbij), gerechtsdienaars, enz.

Een geafflicteerde Saturnus in 10 is zeer ongelukkig, overschat zichzelf en houdt zich nergens staande, wordt op de duur topzwaar, doordat gezagswaan hem naar het hoofd stijgt en eindigt onherroepelijk met een snelle val. (Zwaartepunt boven het steunpunt, labiel evenwicht).

Uranos in 10. Dit is een stand, die zeer stellig gevoeld wordt in het leven, want dit is een van de plaatsen, waar deze planeet altijd uitwerking heeft. Uranos heeft zo van plicht zijn eigen opvattingen en houdt zich niet altijd aan afgesproken moraal of welomschreven verplichtingen. Hij kijkt zo scherp om zich heen naar gemeenschapsplichten, dat hij vaak zijn „naastbijliggend plichtje" vergeet; altijd vol plichten tegenover het universum, de wereld, enz. komt hij gewone menselijke plichten meestal slecht na, tenzij bij sterke, goede aspectering.

Zijn reputatie is dan ook meestal niet ongerept en de wereld oordeelt over hem als zijnde een zonderling, die traditionele gebruiken op zij zet.

Zijn roeping is: optreden voor en namens de hele wereld; liefst op ongewone paden, op excentrieke wegen, maar toch in verband met een of ander staatsbegrip. Het gewone, ordinaire, bevalt hem niet -- het moet anders zijn dan anders.

Als autoriteit is hij in zijn optreden zeer humaan, broederlijk en wars van alle onnodig gezagsvertoon; bij afflictie wordt het gegeven, ontleend aan de afflicterende planeet, a.h.w. in een hogere dimensie getoond.

Poseidon in 10. In een goede horoscoop is deze stand een bewijs, dat de geborene handelt zonder zich de bekommeren om de vrucht der handeling. Poseidon is de universele oplosser van alle vormen en grenzen en bewerkt hier dus ook een optreden, dat geen grenzen kent, wat goed kan zijn (b.v. in goed aspect met Venus, Jupiter of Saturnus) maar ook zeer tiranniek (in slecht aspect met Mars, Uranos of Saturnus).

Van het laatste is de horoscoop van Wilhelm II een goed voorbeeld, die Poseidon in 10 heeft, conjunct Mars vierkant Jupiter.

Als roeping geeft het kunstenaarschap, mediumschap; men wordt bij zijn publiek optreden meestal geïnspireerd. Echter is Poseidon de kracht der hallucinatie, die speciaal met het verleden en atavismen te maken heeft, herinneringen van vroeger oproept, die het persoonlijke leven te boven gaan, met de erfmassa te maken hebben. De inspiratie is niet zo betrouwbaar als die van een actieve Persephoné.

Een slechte horoscoop of Poseidon hier slecht geaspecteerd is evenwel fnuikend voor een verantwoordelijke betrekking, want het plichtsbesef is gering en men staat voor allerlei invloeden open, vooral van personen, die wat mysterieus doen. Men gelooft ook van zichzelf, dat men een mystieke boodschap in de wereld heeft uit te dragen.

Pluton in 10. De volle wilskracht is nu gericht op roem, eer, aanzien, omgang met publiek, enz. Men wil nieuwe revolutionaire ideeën (slechts indien Pluton heer 9 is zijn zij tevens die van de geborene-zèlf) van anderen in de wereld brengen, het publiek a.h.w. dwingen tot kopen of aannemen. Het is een stand voor iemand, die wil slagen en voor niets of niemand opzij gaat. Wij moeten steeds bedenken, dat alle mysterieplaneten iets „onpersoonlijks" geven, en dat het optreden in de wereld, hoezeer het ijdel of verwaand moge lijken, bij Pluton in 10 het toch

minder is. Indien het hele niveau laag is, ja, dan is het onpersoonlijke alleen maar grappig van wanverhouding. We zien dan Chantecler, die meent, dat hij door zijn kraaien de zon doet opgaan.

Bij een beter niveau komt alles meer tot zijn recht. Het is daarbij zelfs mogelijk van beroep (of roeping) hypnotiseur te worden.

DE ELFDE SECTOR.

Ook deze wordt van werelds standpunt gezien een *goede* sector genoemd; immers ook een sterk 11 brengt de geborene op het pad van roem en eer en geeft maatschappelijk aanzien. Want deze sector geeft aan: *de aanleg tot medeleven met anderen*, *tot het uitleven van het gevoel van eenheid*, het bewust zich uitbouwen naar anderen, bewust naar alle zijden contact maken en zichzelf vormen tot schakel tussen allerlei tegenstellingen.

Daarom zijn personen met een goed bezet 11 uitermate geschikt voor een maatschappelijke betrekking, sociaal, in een democratische maatschappij. Want deze sector geeft alle aanduidingen omtrent het gevoel voor *verenigingsleven*, *clubgeest*. Daarom ook is deze sector de maatstaf voor de kring van invloed, tevens van de vriendenkring en vindt men hier omgang met anderen.

Apollo in 11. Deze stand is goed en niet goed. Goed in zoverre de geborene er altijd naar streeft een rol in het maatschappelijk leven te vervullen, zeer medeleeft met het gebeuren in de maatschappij, wat echter op actieve of passieve wijze kan geschieden.

Op de eerste wijze, doet men mede aan maatschappelijk werk, helpt bouwen, is constructief bezig; op de tweede wijze tracht men te profiteren van de maatschappelijke instellingen en verstaat men de kunst de kantjes eraf te lopen.

Een geafflicteerde Apollo in 11 geeft antisociale tendensen en het is merkwaardig, dat vele jeugdige dieven of moordenaars een dergelijke stand hebben: Apollo in 11 met vierkant 2 (diefstal) of vierkant 8 (moord).

Goed is de stand ook hierom, dat deze personen meestal vrienden hebben van een hogere moraliteit of in ieder geval boven hun stand, waardoor zij gelegenheden tot ontwikkeling krijgen, die anderen missen.

Niet goed is de stand, voor zoverre het vermogen tot schakelen erdoor vermindert (tenzij Apollo in een luchtteken, vooral in Aquarius). Ware democratie en oprechte begeerte naar federatieve samenwerking vermindert erdoor of wordt tenminste sterk gewijzigd. Ook de gevoelens van broederschap ondergaan vreemde kleuring.

Maan in 11. Meeleven, meevoelen met de maatschappij is hierbij zeer sterk. Ook het streven, in steeds breder kring invloed uit te oefenen en maatschappelijk bezig te zijn. Doch weer op Maan-wijze, dus vooral om de prikkel, die de geborene zelf ontvangt als reactie op dat meeleven. Het is dus weer het uiterlijk gebeuren, dat de begeerte en daardoor de daad bepaalt.

Natuurlijk is er bij deze geborene aldoor behoefte aan verse indrukken; dus loopt hij alle maatschappelijk werk na, is nu hierin, dan daarin, elke Maan wat anders. Vanzelf krijgt hij daardoor een ontzaggelijke kring van kennissen. Maar hij bemoeit zich overal zo kort mee, dat hij geen enkele vriend krijgt.

Hij is vol broederschapsideeën, streeft ook eerlijk naar gelijkheid-in-optreden tegenover iedereen, maar doet dan meestal het best geslaagd tegenover minderen in rang of stand, omdat hij zeer goed de kunst verstaat, tot een lager niveau af te dalen.

Over het algemeen weerspiegelt hij vrij getrouw zijn momentele omgeving en is, zolang het duurt, een goede helper in alle soort verenigingen of clubs, maar mist stabiliteit en doorzettingsvermogen in dit opzicht.

Een geafflicteerde Maan in 11 geeft antisociale tendensen en maakt maatschappelijke parasieten, klaplopers in een of ander opzicht; personen, voor wier vriendschap men zeer op zijn hoede moet zijn.

Vulcanus in 11. De mens, die zich op intellectuele wijze met de maatschappij bemoeit en verstandelijk deelneemt aan de samenleving. Hij is dus voor allerlei dingen te krijgen, maar doet zijn werk daar min of meer hartstochtloos, koeltjes en beredeneerd. In veel gevallen (vooral als Vulcanus b.v. heer 1 of 10 is), is de Maatschappij voor hem eenvoudig een zaak en dan een, die niet best is opgezet en slecht wordt beheerd.

Praten en schrijven over maatschappelijke kwalen en liefst op onderzoekende wijze is zijn fort. Een geafflicteerde Vulcanus is dan vanzelf een geweldig criticaster, maar tevens een geniale chevalier d'industrie, die van de maatschappelijke toestanden het gepaste misbruik weet te maken of omgekeerd heeft de geborene, aangegeven door 1 en heer 1 van dergelijke types te lijden.

De vriendenkring en kring van invloed bestaat uit gestudeerde of studerende mensen, of uit zakenmensen en kenmerkt zich door intellect of wat daarvoor doorgaat.

Ware broederschap noch ware vriendschap kenmerkt hem, want deze gevoelens gaan boven het intellect uit. Daarvoor in de plaats komt een verstandelijk inzien van gemeenschappelijke belangen, wat ook wel wordt aanvaard als regelaar van het maatschappelijk optreden, maar wat met waar uitleven van eenheid niets te maken heeft.

Venus in 11. De mens, die zich met de maatschappij bemoeit op de wijze der kunst in welke vorm dan ook. Zij hebben gewoonlijk een helder inzicht in de juiste maatschappelijke verhoudingen, maar missen de begeerte mede te helpen tot het verwezenlijken ervan. Of liever, zij weigeren rechtstreeks mede te werken, als zij er even buiten kunnen blijven. Zij zien hun taak in het voortbrengen der kunstproducten, waarin vanzelf hun Cosmo-conceptie tot uitdrukking komt.

Is Venus heer 1 of heer 7 dan kunnen zij vaak prachtig maatschappelijk werk doen, in organisatorische zin.

Over 't algemeen zijn zij te zwak, te gevoelig voor een maatschappelijke loopbaan. Zij zijn te zeer gehecht aan licht en schoonheid. Hun vrienden zoeken zij onder artiesten en schone

vrouwen, waarvan zij natuurlijk veel last hebben, als Venus hier geafflicteerd staat en niet heer 1 is. De ideeën federatie en broederschap krijgen meestal een extra Venus-tintje, zodat men terecht aan deze kunstenaars ietwat onsociale tendensen toeschrijft.

Mars in 11. Deze stand doet iemand bijna altijd streven naar machtsinvloed en geeft begeerte naar maatschappelijke hervormingen. Niet op de wijze van afwachten, maar zelf de handen uitsteken en aanpakken. Mars is altijd een slecht democraat geweest en in zijn beste ogenblikken was hij hoogstens een getemd tiran. Zijn ideeën van broederschap en federatie mag men heus met een vragend gezicht aannemen, maar hij is een prachtig hersteller van wat door indolentie en laat-maar-waaien in de maatschappij bedorven werd.

Voor hem is de maatschappij een troep ordeloze en tuchteloze soldaten, die gedrild moeten worden tot een leger. (Dit natuurlijk vooral als Mars heer 1 is).

Natuurlijk zoekt hij zijn vrienden onder Mars-typen en dus atleten, militairen, dokters, smeden, bankwerkers, enz. personen, die aanpakken durven en kunnen.

Een geafflicteerde Mars hier wordt een maatschappelijk geweldenaar of hij lijdt onder dictatuur, indien meer-negatief aangelegd.

Jupiter in 11. Een goede stand is dit. Thans heeft men een zeer juist instinctief begrip van vriendschap en aanpassing, terwijl men zijn vrienden vooral zoekt onder hen met wie men van gedachten kan wisselen, zoals hoogleraren, dokters, maar ook geestelijken of dergelijke. Wanneer men geroepen wordt om de maatschappij te dienen, zo doet men dat door wijze voorlichting, die steeds opvoedkundig tracht te werken.

De geborene met Jupiter in 11 komt altijd boven zijn milieu uit, door hulp van vrienden. Maar is Jupiter geafflicteerd, zo komt het voornamelijk op hemzelf aan, daar de vrienden dan schijnvrienden zijn, die veel beloven, maar niets doen.

De idee broederschap en federatie valt hem niet zo gemakkelijk, daar vriendschap en filosofische samenwerking meer zijn lijn is. Altijd is hij het, die de goede dingen der samenleving weet te benutten. Hij ziet de maatschappij, min of meer hiërarchisch en verzekert zich tijdig van een goed plaatsje op de maatschappelijke ladder.

Saturnus in 11. Ook deze stand is lang niet slecht. Weinig vrienden, maar zulke, waar men op aan kan. Vooral vriendschap van oudere mensen brengt voordeel, daar men door zulke personen maatschappelijk zal stijgen. De maatschappij is voor hem een bouwwerk en wordt hij geroepen tot maatschappelijk optreden, dan is hij een harde, stugge werker, die bouwt en praktisch is in zijn werk, hoewel meer lettend op het wegnemen van hinderlijke symptomen, dan op het aanvatten der kwaal daar, waar haar oorsprong ligt.

Saturnus in 11 geeft aanleg tot verambtenaren. Men werkt graag met papieren maatregelen en arbeidt ongelooflijk hard, helaas niet altijd met even gunstig resultaat.

Het gevoel van broederschap is meer neiging tot collectief egoïsme, terwijl federatie de vorm van trust aanneemt. Persoonlijk komt men niet snel omhoog in de maatschappij en vaak voelt men ook weinig voor maatschappelijke arbeid.

Een geafflicteerde Saturnus is 11 geeft diep-grievende teleurstelling. Door vrienden bedrogen of geëxploiteerd, ja, soms zelf totaal uitgezogen, wordt zijn kring van invloed steeds kleiner en wordt hij tenslotte door de maatschappij in zekere zin uitgeworpen.

Uranos in 11. Uranos is in deze sector om zoo te zeggen thuis. Vandaar dat deze stand veel goeds kan uitwerken, vooral bij gevorderde Ego's.

Men zoekt zijn vrienden onder Uranos-mensen. Dat zijn: astrologen, magnetiseurs, ingenieurs, vliegeniers en allerlei anderen, die met hogere bewustzijnsgraden te doen hebben of die het occultisme bestuderen. Hierdoor heeft men veel kans op geestelijke groei. Wordt Uranos echter slecht geaspecteerd, dan moet men zich hoeden het occulte niet te verwarren met geestelijkheid en vaak is de begeerte naar occulte vermogens dan een struikelblok.

Broederschap en federatie zijn begrippen, die men zeer zuiver aanvoelt en met ernst nastreeft. Men heeft het vermogen in elke kring mee te doen op het niveau van die kring en toch zichzelf te blijven. Daarom wordt men door de meeste mensen niet begrepen en is vriendschap iets, wat men nooit zoekt, maar altijd dankbaar aanvaardt.

Men kan aan alle maatschappelijke werk deelnemen, maar is toch vaak een mislukking, omdat zijn eenheidsbeleving, zijn onbaatzuchtig werk, met een wantrouwend oog wordt aangezien. Voor hem is de maatschappij een werkelijke broederschap en hij vraagt altijd: Wat heeft mijn broeder op dit moment nodig? Hij strooit maar niet overal rond, hetgeen hij op een gegeven ogenblik gaarne kwijt wil zijn en geeft dus geen stenen voor brood.

Het spreekt vanzelf, dat men geen partijmens is; hierdoor wordt veel misverstand veroorzaakt. Men onthoudt steeds, dat partieel niet universeel is en men zoekt immer naar wat verbindt en niet naar iets, dat scheidt. Het maatschappelijk optreden is te karakteriseren met „Weest alles voor allen."

Een sterk geafflicteerde Uranos in 11 maakt de ideeën van broederschap ongaar en als gevolg zeer antisociaal in optreden, bepaald tegen het gezag in, alle bestaande dingen opbrekend en vernietigend, of, indien de invloed negatief werkt, wordt men het slachtoffer van een charlatan. Men offert zijn maatschappelijke stand op om quasi-geestelijke leider te volgen, waardoor men moreel of financieel totaal geruïneerd wordt.

Poseidon in 11. Dit is over 't algemeen een minder gunstige stand. Men zoekt zijn vrienden onder mystiek- of mediamiek-aangelegde personen, die echter door hun negativiteit openstaan voor veemde beïnvloeding en daardoor niet altijd de meest-gewenste vrienden zijn. Alleen een zeer sterke en goed geaspecteerde Poseidon geeft mystieke vriendschap van een soort, die aan heiligheid grenst.

Broederschap en federatie zijn begrippen, die in zijn mond een andere betekenis hebben. Voor hem zijn de aarde en de samenleving een waar tranendal en men loopt altijd met een zakdoek rond, om de tranen bij anderen weg te vegen.

Men hecht niet aan de maatschappij als zodanig, zweert bij antigeweld, maar is daarom weinig-bruikbaar in de maatschappij van nu, daar absoluut alle gevoel voor reële verhoudingen ontbreekt.

Een geafflicteerde Poseidon brengt in aanraking met decadente vrienden en indien er afflictie is met Mars en Venus beide, zo wordt de vriendschap fataal voor de geborene en wordt hij of zij misbruikt. Dat is een stand vol gevaren, vooral wat betreft de moraliteit. Goede Venus- of Jupiter-aspecten moeten al zeer sterk zijn, om daarvoor een behoorlijk tegenwicht te vormen.

Pluton in 11. De wilskracht van Pluton wordt hier gedisperseerd en lijdt daardoor schade aan intensiteit. Men wil en zal wat doen voor de samenleving en wordt dus lid van een of andere vereniging ten algemene nutte. Indien heer 1 niet flink-sterk is, bestaat er alle kans, dat de vrienden de geborene overheersen en dat hij in alle verenigingen niet voor vol wordt aangezien. Veelal echter zoekt men zelf een plaats onder de leiders.

Bij weinig-ontwikkelde Ego's ziet men in dit huis door gemis aan eigen kracht de eigen individualiteit verdwijnen in de massa. Hoe hoger Ego, hoe meer karakteristiek de levensuiting wordt.

DE TWAALFDE SECTOR.

Deze heeft in de praktische astrologie een zeer slechte naam en verdient dit ook, vanuit een wereld standpunt bezien. Want hierin liggen de onontkoombare tegenslagen, de ongeziene, maar gevoelde tegenwerking, de onafwendbare ongelukken, alles wat op noodlot lijkt.

Van een ethisch standpunt bekeken wijst alles erop, dat de mens zich van bepaalde dingen los moet maken, dat hij thans moet gaan inzien, hoe hij dit of dat *niet* is. De mens toch heeft de neiging, zich zó sterk met een of ander te vereenzelvigen, dat hij zich verloren acht, indien dit voorwerp der vereenzelviging wegvalt. En toch moet men inzien dat men is en blijft, ook zonder elk uiterlijk steunpunt.

De wet van offering is de grondwet voor groei op een bepaald niveau en wie niet vrijwillig offert, wordt gedwongen op te geven. Vrijwillige en blijmoedige offering is de goede eigenschap, die ontwikkeld wordt in deze sector en uit de toestand hiervan, in verband met andere standen, kan blijken, in hoeverre de mens reeds in staat is uit vrije wil te geven.

In ieder geval betekent dus een sterk bezette 12e sector grote gebondenheid en een leven, dat weinig op de voorgrond komt.

Apollo in 12. De meest innerlijke aard, het zelfgevoel van deze mens komt nimmer naar buiten in daden. In een positief teken is er een sterke begeerte naar roem, voorspoed, een leidende positie enz., maar de omstandigheden zijn steeds tegen. Zij zijn het juist, die precies een ogenblik te laat zijn, altijd onaangenaam soort werk krijgen en telkens worden weggewerkt, nadat zij een desolate boedel hebben geredderd.

In vele opzichten zijn zij zelf hun grootste vijand; zij scheppen zich ontelbare moeilijkheden, door zich alles en nog wat aan te trekken, terwijl zij er zich juist van moesten losmaken.

Elk slecht aspect betekent lijden en verdriet en daardoor tenslotte los worden van het niet-Zelf. In elk geval geeft het geheime vijandschap en tegenwerking van personen, aanzienlijker van stand; een geafflicteerde Apollo in 12 is een aanduiding voor een vrijwillige of onvrijwillige verbanning; een innerlijke begeerte naar onbekendheid, om achter de schermen te blijven,

anonimiteit, die tot in het overdrevene kan worden opgevoerd en bij een positief temperament leiden kan tot allerlei antisociale daden.

Deze stand vermindert zeer de eerbied voor het uiterlijk gezag en geeft antisociale neigingen, die zich soms in scherp afbrekende vorm demonstreren.

Maar vóór alles is bijna alle tegenspoed eigen schuld, hetgeen ook door de geborene erkend wordt, al is het veelal met tegenzin.

Maan in 12. In tegenstelling met de belemmeringen der innerlijke geordendheid van Apollo in 12, geeft Maan in 12 persoonlijke belemmeringen; er is maar weinig slechte aspectering nodig om de geborene in verplegingen, sanatoria, ziekenhuizen of zelf in de gevangenis te brengen.

Deze mensen voelen zich gewoonlijk zeer achteruit gesteld in het leven, hetzij door gezondheid dan wel door maatschappelijke omstandigheden.

Bij goede aspectering komt er grote persoonlijke voorkeur voor ziekenverpleging of gevangeniswerk; in het gevoelsleven is een zekere drang of begeerte naar eenzaamheid; afzondering en terugtrekking uit de wereld werkt dan rust brengend. Retraites, het verblijf in een kloostercel, ja, zelfs een ziekbed is als een reinigend bad en doet hem dieper leven en de betrekkelijkheid der waarde van vormen beseffen.

Bij jongere zielen leidt Maan in 12 bijna altijd tot maatschappelijke conflicten, en indien geafflicteerd, is hechtenis of vonnis in een of ander opzicht vrijwel onontkoombaar. Ook hier weer: duistere tegenwerking, onbekende vijanden, maar nu uit lagere standen, uit het volk, vrouwen; vooral in een mannelijke horoscoop geeft het veel tegenwerking in het geniep van vrouwen, vaak uit zijn naaste omgeving: moeder, vrouw, zuster.

Vulcanus in 12. Thans zijn de belemmeringen van zenuwachtige aard. In een positief teken geeft Vulcanus hier geafflicteerd: gemis aan vermogen zich naar buiten in verbinding te stellen met anderen, door gebreken in het motorische zenuwstelsel. Dit geeft in ernstige gevallen verlammingen, epilepsie.

In een negatief teken schijnen Vulcanus-afflicties te werken op zintuigelijke waarneming, zodat doofheid, zwakke reuk, zwakke smaak, zwak begrip, zwakke gevoeligheid voor tactiele indrukken. Slechte aspecten met planeten van het Ueber- Ich en deze laatsten bovendien sterk geplaatst, geven ernstige zenuwstoringen, meestal gepaard gaande met hallucinaties of bewusteloosheid. Vulcanus in een negatief teken in 12 vierkant Poseidon of vierkant Maan wordt soms gewoon zijn lichaam uitgedreven, hetwelk dan door een andere entiteit wordt gebruikt - dus bezetenheid.

Er valt geheime tegenwerking, lasterpraat, te verwachten van Vulcanus-mensen, dus uit kringen van handelaars, studerenden, klerken, schrijvers, enz.

Venus in 12. Deze stand eist het offer der liefde. De liefde moet n.l. het „persoonlijke" opgeven, dus zich niet concentreren op een bepaalde geliefde. Veelal huwen deze personen jong, onervaren, zonder onderscheidingsvermogen en leren dan later iemand kennen, die veel sterker aantrekt. De laatste liefde moeten zij echter opgeven 't zij vrijwillig of gedwongen. Het is een stand van ontzaglijk veel leed en bij vrijwillig opgeven worden „de voeten gewassen in

het bloed van het hart". Meestal echter is er van vrijwilligheid geen sprake en volgt de ene clandestiene minnehandel op de andere, is er enige onbevredigdheid in de liefde en elke liefdesbetrekking breekt door onnaspeurlijke redenen af, waarbij laster en geheime praatjes natuurlijk een rol spelen.

Bij ernstige afflictie, vooral in een vrouwelijke horoscoop, is er groot gevaar voor verleiding, vallen in een hinderlaag, aanranding op eenzame plaatsen enz. Als er behalve Venus in 12 ook nog een slecht aspect tussen Mars en Uranos aanwezig is, een van beide in 5 of 12 en heer van deze sectoren, is er zo goed als geen ontkomen aan.

Mars in 12. Hierdoor wordt het offer van energie, begeerte, hartstocht gevraagd. Een stand die kan voeren tot martelaarschap, zelfopoffering in de hoogste graad, waarbij niet meer gelet wordt op eigen bestaan. Onzelfzuchtig werken of ondergaan. Hard werken en ondankbaarheid oogsten. Voortdurend strijden tegen achterklap, laster, verraderlijke aanvallen.

Bij hevige afflictie kunnen deze een geweldige vorm aannemen en volgt zelfs ongeluk met zwaar lichamelijk letsel of moordaanslag.

In een positief teken voert deze stand tot opstandigheid tegen gezag, oproer en een pogen tot vernietiging van het sociale stelsel.

In een negatief teken kunnen sociale wantoestanden de geborene benadelen, wordt hij slachtoffer van ontevredenheidsrelletjes, economische oproeren, maar ook van gedeprecieerde stand der geldswaarden, etc. In de bezettingstijd werden verzetslieden met Mars in 12 altijd gedood.

Jupiter in 12. Het offer der idealen, van de godsdienst, waarin men is opgevoed, van overtuiging. Bij ernstige afflictie leidt het tot vervolgd worden om des geloofs wille, lijdt de geborene onder tegenwerking en verguizing door geestelijken, opvoeders, dokters, e.d.

Staat Jupiter goed geaspecteerd, dan is geloofswijziging hem voordelig en ondervindt hij alle steun.

Over het geheel is het geen slechte stand, omdat de ondergrond een onverwoestbaar optimisme is, waardoor de zwaarste slagen toch nog betrekkelijk licht gedragen worden. Dit optimisme groeit bij ernstige afflictie aan tot absolute zorgeloosheid, leven bij de dag, klaplopen enz. Er ontstaat dan een parasiteren op de gemeenschap. De moraliteit Doch, behalve zijn gebedel, mist hij positieve ondeugden en kenmerkt hij zich tevens door algeheel genus aan positieve deugden; hij wordt om zo te zeggen, geheel negatief; een lek in de maatschappij, waarin alles verdwijnt, zonder dat het op enigerlei wijze terugkomt.

Saturnus in 12. Hierbij moet alle wereldse eer en glorie verzaakt worden. Men moet er beslist afstand van doen, anders heeft men kans verraden te worden en zal men gedwongen worden, te vluchten in eenzaamheid en afzondering. Indien Saturnus hier geafflicteerd staat, is de geborene zeer pessimistisch, ziet alles donker in en kent geen levensblijheid.

Met goede aspecten staat Saturnus wat beter en is er bovendien een sterk gevoel van plicht tegenover allen, die maatschappelijk of geestelijk minder bedeeld zijn.

Dit zijn de harde werkers in het verborgene, die ten alle tijde gereed staan, voor de verworpenen der aarde in het krijt te treden. Niet door meeslepende redevoeringen (tenzij deze door andere standen worden aangeduid) maar door klein werk als kiezersbezoek, plakken van biljetten, opmaken en invullen van lijsten voor petities en al dat noodzakelijke, zure werk meer.

Deze stand leidt zeer vaak tot de kluis van non of monnik of tot het kleine verplegerskamertje in het ziekenhuis.

Uranos in 12. Tenzij binnen enkele graden conjunct Ascendant werkt Uranos in 12 op zichzelf weinig uit, dat naar buiten merkbaar is. Wel als heer van een bepaalde sector heeft hij zijn uitwerking, maar zijn specifieke eigenschappen blijven geheel verborgen. In geen geval bevordert deze stand het vermogen tot zelfopoffering.

Wordt de eenheid van het leven door de geborene sterk gevoeld, zo leidt Uranos in 12 tot antisociale daden van zeer opstandig soort en indien deze staat vierkant Mars of Saturnus in 4 b.v. zal men door samenzweringen, complotten e.d. staatsgevaarlijk zijn en het ordelijk gezag terecht of ten onrechte bestrijden.

In een positief teken gaat de vijandschap tegen maatschappelijke misstanden van de geborene zelf uit. In een negatief teken ondergaat de geborene die misstanden. Maar toch zijn er altijd heel wat aspecten met planeten in hoekhuizen nodig om deze stand zichtbaar te doen uitwerken.

Poseidon in 12. Deze stand bevordert zeer stellig de neiging tot zelfopoffering, dikwijls zelfs in overdreven-ziekelijke vorm. Men heeft neiging tot verplegings-, gevangenis- of gestichtswerk en is daarbij bereid de nederigste en ondankbaarste baantjes op te knappen.

Met slechte aspecten veroorzaakt Poseidon, dat de geborene de speelbal wordt van ieder, die maar een weinig krachtiger is; speciaal is dit het geval, indien deze in een negatief teken staat. Altijd is de geborene het slachtoffer van valstrikken en hinderlagen, van oplichterij, chantage enz., tenzij Poseidon alleen goede aspecten maakt.

Mensen met deze stand verdwijnen soms plotseling uit de kring hunner bekenden om na jaren even plotseling weer op te duiken. Gaarne houden zij zich verborgen, hebben meestal een tehuis en een tweede woongelegenheid, die telkens verlegd wordt. Ook houden ze van naamsverwisseling en anonimiteit, zonder daaraan bepaalde misdadige bedoelingen te verbinden.

In een positief teken in slecht aspect met Vulcanus, Venus of Jupiter neigen zij sterk tot frauduleus handelen.

Pluton in 12. Indien de Plutonische kracht hier geheel gericht wordt OP positief werk in ziekenhuizen, kloosters of dergelijke 12e sector-aan-gelegenheden, zo kan daarin geweldig-veel worden gepresteerd.

Meestal echter verdwijnt de activiteit in 12, gaat daar, althans voor het oog van de wereld, verloren. Bij een laag niveau is de wilskracht dan minimaal-sterk, zodat men licht het slachtoffer wordt van sterkeren en soms letterlijk een slavenleven krijgt. Als er sprake is van

inwijding, zo wordt men ingewijd in kommer en ellende, zelfs al zou men geen financiële zorgen kennen.

Indien er veel instinctieve kracht tegenover staat, worden de gevolgen heel droevig, omdat het onpersoonlijke de instincten buiten hun gewone bedding brengt.

HOOFDSTUK III.

HOE PAKKEN WIJ EEN HOROSCOOP AAN?

Na zorgvuldige berekening wordt de technische analyse gemaakt, op de wijze, zoals dat is aangegeven in het tweede deel, om ons op die manier een beeld te vormen van de onderlinge samenhang der sectoren. Verder wordt het aspectfiguurtje gemaakt (het z.g. spinnenweb), waaruit weer is te zien, hoe elke kracht naar de Ascendant gaat. (Zie bijlage Horoscoop 1 e.v. blz.).

A. Wanneer wij de lijnen bezien, die de verbindingen vormen in de proefhoroscoop, zo zien

wij, dat de negatieve delen, van de Kwaliteitscyclus beide vlot verbonden zijn. Ook in 3, 7 en 11 is nogal wat te doen omdat heer 1 in 11 staat, heer 3 in 11 en heer 11 in 3, tevens staat heer 7 in 7, goed verbonden met heer 1, ☐ met bijheer 3. De combinatie 1-5-9 is het zwakst, 4-8-12 is bijzonder gunstig, wat verband betreft, maar er staat geen enkele planeet in een dezer sectoren, zodat zich hierin weinig zal verwezenlijken. Ten slotte grijpt heer 1 nog C] aan op heer 8 en is dit het enige aangrijpingspunt.

Het is dus zeer moeilijk te zeggen, welke van de vier onderdelen het sterkst is en dus zal er een combinatie optreden. Deze zal bestaan uit 3-7-11, 2-6-10, gecompleteerd door 4-8-12.

Uit 3-7-11 blijkt, dat :

a. heer 1 in 11 staat. De geborene interesseert zich voor de samenleving, voor verenigingen, clubs, enz. b.
b. heer 11 staat in 3. De aanraking met de samenleving brengt hem veel kennissen, veel relaties;
c. c. heer 3 staat weer in 11, en zo komt hij weer in samenlevingswerk terug.

Het verband tussen 3 en 7 is slechts per bijheer, dus slechts als bijkomstigheid leiden de relaties tot moeilijkheden in samenwerking. Heer 1 en 7 goed verbonden maken hem tot een goed compagnon, geven vermogen tot samenwerking.

Uit 2-6-10 blijkt, dat:

a. de heer van 1 en 10 goed verbonden is met 6;

b. heer 2 ☐ heer 6 staat;

c. de planeten in 10 goede aspecten maken met heer 2 en met planeet in 6.

Hieruit volgt, dat hij kans heeft op samengaan van roeping en beroep; dat hij tamelijk los van geld is, maar gelegenheid krijgt, geld te verdienen door een beroep, waarbij hij in aanraking komt met publiek en zekere verantwoordelijkheid te dragen krijgt.

Uit 4-8-12 blijkt, dat krijgen (4), verwerken (8) en loslaten (12) samengaan, maar dat hij moeite heeft, ècht te genieten (1 ☐ 8). Gevolgtrekking: het zal hem in het leven nogal meelopen.

Alleen zal het genotsconflict oorzaak zijn, dat hij van deze meevallers niet het rechte profijt trekt.

De combinatie van deze drie toont iemand met veel aanleg voor tussenpersoon (3-7-11), geschiktheid om met publiek om te gaan, op te treden als vertegenwoordiger.

De Kwantiteitscyclus baart weinig moeite, want deze persoon is een typische „verbreider", 9-10-11 en 12 zijn zeer sterk onderling verbonden en herbergen de meeste planeten. Het is weer niet goed uit te maken, welke sector de voornaamste is. Wel is te zien, dat 12 uitvalt, of liever: terugvalt op 10. Inderdaad hebben alle drie een belangrijke rol in zijn leven gespeeld zoals later zal worden uitgewerkt.

De *Scheppende* Cycli vertonen geen van alle geslotenheid. Het meest gebeurt er nog in 3-6-9-12. Inderdaad behoorde hij tot de „voorhoede" op het gebied der vrije gedachte in Nederland, zonder dat hij zelf originele ideeën bezat.

Gewoonlijk vinden wij minder alzijdigheid, meer éénzijdigheid en is wèl aan te geven, welke der 4 onderdelen van de Kwaliteitscyclus het sterkst is. Ook van de Kwantiteitscyclus is dit wel te bepalen. Daarna kunnen wij, door deze beide te combineren in 1 figuur, een synthetische figuur verkrijgen. B.v. 3-7-11 is het sterkst en daarnaast 5-6-7-8. De synthetische figuur bevat dan de sectoren 3-5-6-7-8-11. Deze figuur moet dan weer worden geduid of gelezen en voor dit werk kunnen geen regels gegeven worden. Dan moet men meerdere malen doen, om te zien, of men er aanleg voor heeft.

De grote moeilijkheid is en blijft voorlopig, dat wij de ware heren van Taurus, Gemini en Cancer astronomisch niet weten te staan. Wij gebruiken daarvoor Venus, Vulcanus (traditioneel Mercurius) en Maan. Daardoor echter falen onze conclusies, daarop gebaseerd, zo dikwijls. Het gebruik der hypothetische planeten (sinds 1933 regelmatig gebruikt!) leverde wezenlijke winst op.

B. Nadat wij aldus in grote trekken de aanleg hebben vastgelegd, beginnen wij thans aan het karakter.

De ondergrond daarvan wordt gevormd door Apollo, die hier in Cancer staat, in 10. Hierin zit zekere tegenstrijdigheid. Cancer is bewustwording, naar-binnen-gerichtheid, de 10e sector is juist het tegenovergestelde, de wereld. Apollo in 10 geeft behoefte aan bekendheid, aan gezag, aan erkenning, doet streven naar een autoritair beroep. Nu kan men om veel redenen naar zoiets streven. Het kan zijn uit pure gewoonte-tot-vooraan-gaan, zoals b.v. bij Ap. in Ariës. Of om daardoor veel geld te verdienen (Ap. in Taurus). Of uit gewone eerzucht (Ap. in Capr.). Geen van deze dingen spreekt bij hem. Hij zoekt dit om de emotie, die eraan verbonden is. Om de terugwerking op zijn eigen wezen. Hij groeit zèlf, naarmate hij meerderen van zich afhankelijk weet. Toch is hij geenszins een *geboren* autoriteit, want hem ontbreekt heer 10 in 10 of heer 1 in aspect met heer 10. En dus zal zijn publiek optreden niet gekenmerkt worden door het waardige optreden van b.v. Ap. in aspect met Sat., maar door de blijmoedige jovialiteit van Ap. drieh. Jup. Tevens zal, met Ap. in Cancer het gevoelige element er niet aan ontbreken.

Als Ap. in Cancermens heeft hij behoefte aan huiselijkheid. Maar met Ap. in 10 wordt dat weer huiselijkheid, gemoedelijkheid bij publiek optreden, of bij optreden „in functie".

Op deze wijze gaan wij dus altijd, in elke horoscoop na, hoe de eigenschappen van Ap. in het teken, waarin hij staat, gewijzigd worden door de stand in een bepaald huis en door de aspecten, die Ap. maakt.

Wij vinden, behalve de drieh. met Jup. ook nog het uitgaande sextiel met Pluton en trachten aldus de combinatie te maken. Daarna bezien wij de *Persoonlijkheid* of *Ziel*, de *Maan* op stand in teken en sector, en met de aspecten. De verhouding tussen Apollo, Maan en Ascendant is, plastisch uitgedrukt, als die van fundamenten, kamerindeling en gevel bij een huis. De meeste mensen zijn als stadshuizen, allemaal naast elkaar; men kan er niet omheen lopen, ziet dus niets van de fundamenten; men kan evenmin de kamerindeling beoordelen, ziet slechts de gevel, - de Ascendant, men ziet *hoe* iemand doet, maar niet, wat erachter ligt.

Slechts enkele mensen zijn „vrijstaande huizen". Men kan ze van alle kanten bekijken, ziet duidelijk hun fundamenten en door de muren heen, ziet men a.h.w., hoe de kamers zijn ingedeeld en hoe ze liggen.

Bij deze persoon is er een goed verband tussen Ap., Maan en Ascendant, zodat hij een rustige indruk maakt, daar individualiteit èn persoonlijkheid èn temperament elkaar onderling steunen.

Maan in Scorpio geeft een gevoelsleven, waarin meer wordt beleefd, dan vertoond. Maar een stand in 3 is voor deze Maan wel bijzonder moeilijk, omdat daarbij verwacht wordt: persoonlijk (Maan) optreden als tussenpersoon. Nu kan dat weer alleen slagen, wanneer hij *voor zichzelf* er genot in vindt. Hij is dus niet zozeer tussenpersoon, omdat hij behoefte heeft ieder aan ieder ander te schakelen. Dat komt bij hem slechts in de tweede plaats (Mars, bijheer 3 in Gemini in 10). Hoofdzaak is, dat hijzelf enig genoegen eraan heeft. Ook hier geeft de driehoek met Jupiter een grote gemoedelijkheid in het persoonlijk optreden, een gevoelige hartelijkheid en welgemeendheid, die moeilijk te weerstaan is. De oppositie met Pluton (overbrugd door Ap. èn Jup.) versterkt de wilskracht en doet hem *slagen* in het aanbrengen van relaties, waar anderen *faalden*.

Ten slotte moet de gevoeligheid van Ap. en Maan in watertekens, worden geuit door een Ascendant Virgo = aarde. Daardoor verdroogt het gevoel enigszins; in ieder geval kan het onmogelijk zich tonen in volle kracht. Omgekeerd lijdt de correctheid, het precieze van Virgo, door de achtergrond van gevoeligheden. Deze persoon is een „vrijstaand huis", want in zijn optreden spreekt niet allereerst het Virginale met de pluizerigheid en zin voor orde en ordening, maar veel meer het gevoelselement met de verwaarlozing van alle kleinigheden. Die kleinigheden gaan alleen opvallen, indien hij ergens hinder van heeft. En dan kan ... een kleinigheid hem hinderen en tot een uitbarsting brengen (Ascendant vierkant Mars, opp. Poseidon) van toorn, die echter al gauw weer bezworen wordt (Ascendant sekst. Ap. en Maan).

De samenvatting toont wel een „binnenvettertje", dat veel meer ziet, dan hij zegt (Maan in Scorpio ziet veel, maar zwijgt veel), in wie meer omgaat, dan men denkt. Iemand met een

natuurlijke sociale aanpassing, die hem overal zich thuis doet voelen, ja nog het meest in de drukte en in omgang met veel anderen. Zeer hoopvol en vanzelf het beste verwachtend, heeft hij een groot optimisme en een onverstoorbaar goed humeur. Hij vindt veel erkenning en erkentelijkheid en verheugt zich daarover zeer. Hij krijgt er de indruk uit, dat hij voor velen wat betekent en dit geeft hèm weer de kracht, inderdaad voor velen wat te zijn.

Ieder astroloog, zal hierbij op zijn eigen manier tot uitdrukking brengen de betekenis van Cancer, van Scorpio en van Virgo en zal daardoor in staat zijn allerlei détails aan te geven, die zich bij het optreden van deze persoon Zullen voordoen.

C. Hierna volgen analyse en synthese van de overtuiging, de algemene religiositeit, het denkvermogen.

Hier staat heer 9 in 9 vierkant heer 1 en dus mogen wij spreken van iemand, die zich een overtuiging zoekt te veroveren (uitgaand vierkant) om een maatstaf te hebben voor zijn handelingen. Indien er *geen* verband is tussen 1 en 9, is er niet zozeer sprake van *overtuiging*, doe volgt men de denkgewoonten, de ethica van zijn omgeving. Deze kan natuurlijk wel voor overtuiging gelden, maar men ziet bij deze personen,, dat er niet veel over ethische vraagstukken wordt nagedacht. De moraal van de omgeving wordt „vanzelfsprekend" aanvaard.

Hier echter is een uitgaand vierkant aanwezig, er wordt dus gevochten vóór een overtuiging en deze gaat tegen die van zijn omgeving in.

Thans zijn moraal op zichzelf. Heer 9 staat in Taurus, een aardteken, terwijl bovendien heer 6, Uranos ook in 9 staat, eveneens in Taurus. In 't algemeen kunnen wij zeggen: heer 9 in een vuurteken erkent vanzelf de superioriteit van de geest, is dus *spiritualistisch*. Heer 9 in een aardteken betoont de belangrijkheid van de materie, denkt *materialistisch*. Heer 9 in een luchtteken erkent de belangrijkheid van het leven, van de relativiteit, denkt dus *vitalistisch* of *relativistisch*. Heer 9 in een waterteken erkent de belangrijkheid van het bewustworden, denkt *monistisch*. In vuur ligt de nadruk op: de *Ene Geest*, uit wie alles voorkomt. In aarde daarentegen op: de *Ene Materie* waaruit alles is opgebouwd. In lucht op: het *Ene Leven*, dat alles doortrilt. In water ten slotte op: het *Ene Bewustzijn*. Men goed moet begrijpen, dat hiervan alleen gesproken kan worden, bij mensen, die pogen enigszins geschoold te denken, en dat de eenvoudige gelover hier buiten valt. In dat geval zal spiritualistisch niet worden verward met spiritistisch en zal het niet boven een der andere gesteld worden, maar er naast. Dan zal men bij materialistisch niet denken aan grof egoïsme, noch aan verfijnd egoïsme, noch aan stofaanbidding, noch aan godloochening. Het betekent eenvoudig, dat het denken als grondslag neemt het materiele aanzicht van elke zaak. Men zal niemand verketteren, die het Ene leven of de „betrekkelijkheid van alle dingen" bestudeert, noch zal men zich gestoord voelen door de mens, die het monisme aanhangt.

In deze horoscoop nu moet zeker gesproken worden van een materialistisch getinte overtuiging en de stand in 9, uitsluitend in aspect met planeten in *water*tekens, waaronder een oppositie met Maan in 3 en een vierkant met heer 1 in Cancer, doet vermoeden, dat hij minder hiertoe neigde door zware studie (heer 1 geen verband heer 3) dan wel door natuurlijke gevoelsmotieven. De natuurlijke religieuze gevoelens (Jup.), die goed verbonden

zijn met Pluton, heer 9, (ingaand sekst.) zijn dus vanzèlf opgegaan in de latere overtuiging. Deze man, geboren in 1855, was een der eerste vereerders van Multatuli, bezat Bëchner en Haeckel, Bëlsche en de grote Duitse Lexicon. Geen wonder. Want daar wordt in al die werken op gevoelvolle, min of meer romantische wijze uiting gegeven aan de ideeën over stof en geest, God, mens en natuur. Wat wil iemand met Vulc. in Cancer liever, dan denken-per-roman. De ideeën van Multatuli heeft hij zijn leven lang, onophoudelijk gelezen en herlezen. Hij kende vele stukken van buiten, maar toonde toch in zijn opnemen de typische Cancer-aard: leren door voortdurend herhalen van het geleerde en niet door verdieping, door analyse of wat ook.

Zijn verstand was (met Vulc. in Cancer) weinig *zakelijk* ingesteld, een gevoelsverstand, maar zeer intuïtief (sextiel Ur. in 9 en driehoek Pos. in Pisces). Vandaar dat hij graag luisterde naar- of las over meer mystieke onderwerpen, al bleef *studeren* en bestuderen van deze dingen voor hem uitgesloten. Zakendoen, waarbij grote handigheid, elkaar overtroeven nodig is, was niets voor hem. Natuurlijk dreef het uitgaande vierkant van Vulc. met Pluton hem er toe, het nu en dan te proberen. Maar dat mislukte volkomen.

Wanneer in een horoscoop, door gemis aan verband tussen 9 en 1, de eigen overtuiging weinig spreekt, wordt natuurlijk de invloed van Jup. sterker en moeten wij ons uit de stand van Jup. in sector en teken, alsmede uit de aspecten van deze planeet een oordeel vormen over de religieuze gezindheid van de eigenaar. Aanwijzingen daarvoor vindt men in overvloed in de desbetreffende rubrieken. Men moet uitgaan van stand in teken en nagaan, welke tendensen worden versterkt, verzwakt of gewijzigd door de stand in sector en door de aspecten.

D. Na het denkleven is het gevoelsleven, de liefdeaard, aan de beurt, om te worden geanalyseerd en gesynthetiseerd. Hierin spelen de planeten Venus en Mars een voorname rol, de eerste als liefde, de tweede als het instinct tot voortplanting, met alle seksuele stromingen, die daaraan verbonden zijn. Verder weten wij, dat 2 te maken heeft met liefde, 8 met seksualiteit, 5 met minnarijen, 11 met vriendschappen - die dikwijls maar een geringe stoot nodig hebben, om in iets anders om te slaan. Venus is hier, èn als heer 2 èn als planeet aanwijzer voor de liefdeaard; Venus in Leo in 11 is een stand, die gemakkelijk leidt tot vriendschappen met vrouwen of met artiesten (die natuurlijk veel vrouwelijks in zich hebben). Wij kunnen ons weer herinneren, wat van Venus in Leo gezegd wordt in het eerste hoofdstuk van het derde deel en zien nu, bij de aspecten van Venus, welke van die eigenschappen worden versterkt, verzwakt of gewijzigd, ook door de stand van Venus in 11. De conclusie is dan: een goed minnaar (Venus sextiel Sat. en Venus sextiel heer 5) maar door het uitgaande vierkant met Uranos geneigd tot gewaagde experimenten met ondergeschikten (Uranos is heer 6). Toch is er in de grond veel trouw en verantwoordelijkheidsgevoel aanwezig (Venus sekst. Sat. in 10).

Pluton is heer 8 en Mars orgaan voor de seksualiteit. Wij zoeken weer op, wat en hoe Mars in Gemini is, en gaan daarna de betekenis der aspecten na en de stand in 10. Zeer zeker is in de conjunctie met Sat. en de stand in 10 een rem te zien tegen de sterke seksedrang. Het sextiel met Venus werkt daar tegenover als een stimulans en het uitgaande vierkant met Pos. in Pisces in 7, gepaard aan respectievelijk vierk. en opp. Ascendant doen het seksuele zeer sterk spreken. Indien Mars vierkant Ascendant valt vanuit 9 bestaat er veel neiging, deze kracht te

sublimeren in denkkracht. Indien zulk een vierk. valt vanuit een hoekhuis, een *doe*-huis, is de neiging tot uitleving groter, de kans op sublimatie geringer.

Ook Sat. heer 5 staat in 10 vierk. Pos. heer 7 in 7. Angst voor zijn reputatie en positie in de wereld heeft als een sterke rem gewerkt - en niettegenstaande dat, heeft zijn reputatie natuurlijk meermalen op het spel gestaan in gewaagde flirtations. Heer 1 drieh. heer 7 en heer 6 sekst. op beide, zijn aanwijzingen ervoor, dat het huwelijk intact gebleven is.

Wij ontmoeten zelden horoscopen, waarin Venus en Mars rechtstreeks verbonden zijn. Meestal staan ze los van elkaar. In dat geval ziet men ook werkelijk liefde en hartstocht onafhankelijk van elkaar werken. Wie van beide het gemakkelijkst contact heeft met de Ascendant overheerst in dat geval. Hier gaat Mars naar de Ascendant, Venus alléén via Mars. Ook dat toont weer de prioriteit van de hartstochtaard in deze mens. Het vierkant Sat. (heer 5) naar Pos. heer 7 in 7 heeft uitgewerkt als een zeer langdurig slepen-gehouden engagement (5) dat tenslotte is weggevloeid (vierk. Pos.) en geen huwelijk werd. Datzelfde vierkant veroorzaakte daarna, dat het huwelijk, enige tijd later gesloten, *kinderloos* bleef (heer 7 vierk. heer 5), de partner (heer 7) was de weerstand ertegen.

E. In aansluiting met de liefdeaard kan het best tegelijk huwelijk worden besproken. Er zijn verschillende aspecten, die wijzen op *karaktereigenschappen* die huwelijk bevorderen of tegenwerken en er zijn sectorenverbanden, die de omstandigheden voor huwelijk gunstiger of ongunstiger maken. Bij het beschouwen van een horoscoop op dit punt moet men als normaal aannemen, dat iemand tot huwelijk komt. Er moeten dus *abnormale* standen aanwezig zijn, wil een huwelijk niet doorgaan. Deze standen zijn verschillend in de horoscoop van een man en van een vrouw.

Karaktereigenschappen als verhindering zijn

bij de man:	bij de vrouw:
Maan conflict Sat.	Apollo conflict Mars
Venus conflict Sat.	Apollo conflict Uran.
Mars conflict Uran.	Venus conflict Uran.
Maan conflict Pos.	Mars conflict Sat.

Hiervan moeten er minstens twee aanwezig zijn, wil het huwelijk, *door het karakter van de persoon zelf*, ernstige belemmeringen ondervinden.

Omstandigheden als bemoeilijking zijn

bij de man:	bij de vrouw:
heer 1 opp. Heer 7	heer 1 opp. heer 7
planeten in 1 opp. planeten in 7	planeten in 1 opp. planeten in 7
Maan conflict met heer 7 of planeten in 7	Apollo conflict met heer 7 of planeten in 7

Bij *beiden* indien er conflictaspecten zijn tussen de sectoren 7 en 12 op enigerlei wijze.

Het spreekt vanzelf, dat horoscopen, waarin idiotisme of iets dergelijks is aangegeven, kans op een regelmatig huwelijk natuurlijk tot nul reduceren - al zijn er gevallen genoeg bekend, dat zwakzinnige meisjes buitenechtelijk een kind ter wereld brachten.

Uit de bestudering van de verschillende aspecten zal blijken, dat alles wat zelfzucht, afgeslotenheid, gemis aan aanpassingsvermogen aangeeft bij de *man* een hinderpaal is. Bij de *vrouw* is heerszucht het moeilijkste punt. Er zijn verscheidene mogelijkheden in dit verband, die zich dan in de praktijk verder uitwijzen.

Bij nakomelingschap moet dezelfde redenering worden gevolgd. Het normale geval is: er komen kinderen. Er moeten abnormale standen zijn, willen die uitblijven. Ook hier kan de oorzaak liggen in het karakter van de mens, dan wel in de omstandigheden. Daar hier activiteit verwacht wordt van twee zijden, n.l. van heer 1, zowel als van heer 7, moet hier een dubbel verband worden bezien:

a. heer 1 met heer 5 (verhouding van de geborene tot de kinderen);

b. heer 7 met heer 11 (verhouding van de echtgeno(o)t(e) tot kinderen);

c. heer 1 met heer 11 (verhouding van de geborene eventueel tot stiefkinderen);

d. heer 7 met heer 5 (verhouding van de partner tot de kinderen van de geborene).

Zo is het mogelijk, dat b.v. heer 1 drieh. heer 5 staat en heer 7 drieh. heer 11, waardoor ieder der partners-op-zichzelf nakomelingschap hebben kan. Staat echter heer 1 vierk. heer 11 of heer 7 vierk. heer 5 (eventueel opp.) zo kan toch de *combinatie* zonder kinderen blijven, hetzij gewild, hetzij ongewild.

Onvruchtbaarheid bij de vrouw kan vele oorzaken hebben. De fout kan zitten in Maan (baarmoeder) Venus (ovaria) in Ap. of Mars in 5, waardoor het sekseorgaan een vocht afscheidt, dat het leven der spermatozoön bedreigt; maar vooral in Persephone, de vrouwelijke voortbrengingskracht.

Bij de man vooral in Pluton-aspecten, daar deze planeet de mannelijke teelkracht beheerst. Vele Mars-afflicties, die impotentie meebrengen (zie de aspecten van Mars) geven in het karakter tegenzin in nakomelingschap.

F. *Beroepskeuze*. Indien er geen verband is tussen de heren van 10 en van 1, mogen wij al niet meer spreken van een roeping meestal ontbreekt dit verband en vandaar dan ook, dat zo weinig mensen zich echt tot dit of dat geroepen voelen. Dit vooropstellend, wordt het beroep dan bepaald door andere invloeden, die zich zowel laten beredeneren, als astrologisch laten herkennen. Deze invloeden zijn: afkomst, invloed van het tehuis — astrologisch gesproken: 4e sector invloeden. Veel belangrijker echter is het volgende: de conflicten in de mens zijn als motoren en drijven hem voort. Elk conflict vraagt om oplossing, zowel als om bevrediging. Wie zijn conflicten bevredigen en oplossen, dus sublimeren kan in zijn beroep, heeft er in zijn gewone leven geen last meer mee. Zo ziet men vaak, dat jonge mensen, nog op de schoolbanken vernielingstendensen in zich hebben, die later verdwijnen, zodra ze een „passend" beroep hebben — gewoonlijk een, waarbij vernield mag of moet worden. Het klassieke voorbeeld daarvoor is de tendens tot wreedheid of machtswellust, die gesublimeerd wordt bij mannen in beroepen als chirurg, tandarts, masseur, trekken naar de rimboe, enz. De chirurg, die zijn patiënt eerst volkomen machteloos maakt (narcose) bevredigt zijn machtswellust en heeft dan de „vaste hand", nodig om de operatie te doen slagen. In het leven is hij dan verder de goedaardigheid in persoon. Daar voor vrouwen slechts weinig beroepen openstaan, waarin deze conflicten kunnen worden omgezet, werken ze bij haar veel vernietigender uit, en bederven zij met haar ongebreidelde heerszucht haar omgeving (in positieve sector) of vernielen zichzelf (negatieve sector maar positief teken). Vroeger werden dergelijke feeksen nog wel eens bij scheepsladingen tegelijk naar koloniën van gedeporteerden gezonden en werden door het ruwe leven in de wildernis in de meeste gevallen tot uitstekende vrouwen voor de bannelingen. Tegenwoordig komen deze vrouwen in andere twaalfde-sector-omstandigheden terecht, n.l. in zenuwinrichtingen. Nurks zou zeggen: „het staat nog te bezien, welke methode de beste is".

Tot de astroloog komen (evenals tot de psychotechnici) slechts die personen, die een weinig-uitgesproken speciale aanleg hebben. Bovendien wordt een speciale aanleg in het huidige onderwijssysteem, met zijn algemene programma's volkomen verduisterd. Het moderne, individuele onderwijs brengt veel meer en spoediger aan het licht, of er een speciale aanleg aanwezig is, en is alleen reeds uit dit oogpunt verre te verkiezen.

Stel voor, dat iemand een sterk verband heeft 5-1, maar 9 is uitgeschakeld. Willen en doen zijn één, sturen kan hij niet. Hem past een beroep, waarbij hij niet zelf behoeft te bepalen, hoe iets gaan moet, maar waarbij wèl snelheid van handelen nodig is. Er zijn verschillende mogelijkheden, op verschillend niveau. B.v. trambestuurder. De tram n.l. gaat langs vaste wegen, wordt niet letterlijk gestuurd; maar wel moeten motor en rem in één vaste hand zijn. Een ander voorbeeld is: kassier of betaalmeester. Deze behoeft ook niet te denken over zijn werk, maar moet snel de nodige handelingen kunnen verrichten. Een derde voorbeeld is: machinist — e.t.q.

Stel nu eens dat er een goed verband staat 5-9 en 5-1 is, maar dat 1 niet zelf naar de Ascendant gaat, doch wel 5 en 9. Dan heeft men geen sturen (9) voor zichzelf (1), maar stuurt wel goed

en krijgt er ook gelegenheid toe. Dan kan men b.v. taxichauffeur worden of machinist-stuurman op een boot van een ander, en op deze wijze moet voor elke combinatie een passend beroep worden gezocht. Naast de aanleg (hier gevonden) moet thans worden geprobeerd de conflicten aldus in te schuiven, dat ze zo mogelijk harmonisch naar de Ascendant afvloeien.

B.v. iemand heeft Capr. als Ascendant, Venus, Vulc. en Mars opp. Ascendant, welke opposities worden opgeheven door Jup. in Taurus, driehoek Ascendant en sekst. op de 3-voudige oppositie. Hij koos een Jup. - in negatief teken - beroep (dokter) en was in zijn vak even handig en bekwaam als hij buiten zijn vak onhandig was en zich zeer moeilijk kon uiten. Heer 1 (Sat.) stond buiten de combinatie, zodat hij ten slotte zich toch nooit geheel bevredigd voelde. (Zie bijlage voorbeeld 11).

Ten slotte is het vaak niet-moeilijk, een beroep aan te wijzen, dat bij het karakter past, maar dan moet worden gezien, of er met dat beroep wat te verdienen valt, of er verband is met de 2e sector.

Terugkerend tot deze horoscoop vinden wij niet minder dan 3 planeten in 10, waaronder er 2 (Sat.) en Mars) een goed verband hebben met Venus heer 2. Heer 1 kan slechts de planeten in 10 bereiken via heer 7 in 7, wat duidt op compagnonschap in zaken.

Verder kan hij de uitstekende combinatie Ap., Maan, Jup., Ascendant bereiken via Pluton, heer 8 en 9. Zijn *aanleg* als tussenpersoon (zie 3-7-11) wordt gesteund en verwezenlijkt door heer 5 en bijheer 3 in 10 in Gemini. Dus in *zaken*. Maar zijn zakenverstand is betrekkelijk zwak. Mars en heer 7 staan in conflict met de Ascendant. Alles loopt beter en fortuinlijker over Ap. en Maan en Jup. Daar moet hij echter in zichzelf het vierk. op Pluton overwinnen (zie het „spinnenweb") waarbij hij vanzelf Ap. bereikt en de Ascendant. Beide dingen zijn geschied. Hij heeft een compagnon, is (bar zeer goed mee (heer 1 drieh. heer 7 in 7) maar toch liever alléén verantwoordelijk (heer 7 vierk. heer 5 in 10). Pluton heer 8 en 9 in 9, brengt hem in het assurantievak (aanleg ertoe door heer 8, verwezenlijking door Maan, dispositor van Vulc., in Scorpio) en maakt hem tot Directeur van een levensverzekeringmaatschappij. Eerst in het buitenland, later voor een buitenlandse maatschappij in Nederland. Hij is de man, die altijd de uitbetaling gaat brengen bij de familieleden en door zijn meeleven in de ellende van het sterfgeval en zijn gehele joviale houding meestal een nieuw, goed contract mee terugbrengt. Vooral de stand van Ap. in 10 geeft hem steun van hogeren, en omgang met deftige standen. In het buitenland wordt hij consul der Nederlanden, voorzitter der Nederlandse kolonie, heeft omgang met de gezant, ontmoet bij officiële gelegenheden vorstelijke personen. Merkwaardig: een der honderd aforismen van Ptolemaeus zegt: wie Ap. in Cancer heeft, Maan in Scorpio en Jup. in Pisces, deze drie driehoekig op elkaar, krijgt omgang met vorstelijke personen. Daar zien wij, hoe 9, 10 en 11 volkomen samenwerken. Ja, 12 doet ook nog mee. De geborene is een der oudste leden van de bekende filantropische vereniging uit Amsterdam: *Liefdadigheid naar Vermogen*.

Uit dit alles blijkt wel, hoe moeilijk het is, tot een zuivere bepaling van het beroep te komen. In de astrologische handboekjes maakt men zich er af met de 10e sector of planeten daarin. Het behoeft geen betoog, dat dit zeer oppervlakkig geredeneerd is en in de meeste gevallen

tot dwalingen leidt. Het is onmogelijk, *zonder de gehele horoscoop in aanmerking te nemen*, op te geven, welke beroep de meeste kans biedt op algehele bevrediging van de aard.

Stellig is er een ruwe verdeling te maken van de beroepen, zoals die vallen onder de planeten. Men vindt die in alle astrologische handboekjes. Maar het komt er op aan, de planeet te vinden, die ten slotte de doorslag geeft. En ook die is weer niet zo„-maar" te duiden, maar moet gezien worden in de gehele combinatie, moet bekeken worden op aspecten en tekens. Een goede methode is dikwijls de volgende. Stel voor, dat de planeet voor beroep gevonden wordt in Gemini. Dan zijn er verschillende mogelijkheden:

a. handel;

b. journalistiek;

c. correspondentie;

d. onderricht;

e. informatie.

Men gaat nu na, welke van deze mogelijkheden gesteund wordt door andere aanwijzingen en komt zo tot een goed resultaat. Deze weg biedt de minste kans op grote blunders. En toch is een jarenlange ervaring nodig, om alle factoren te overzien, niets te verwaarlozen, niets te overschatten. Schrijver werkte met een aantal cursisten, die jarenlang (minstens 4 jaar) goed hadden gestudeerd. Wanneer hij proefhoroscopen opgaf, was de karakterbeschrijving veelal goedgetekend, maar slechts zelden slaagde men erin, het beroep enigszins te omlijnen.

G. Gezondheid. Ook hierbij zijn verschillende factoren in aanmerking te nemen:

1. Apollo beheerst de vitaliteit;

2. Maan beheerst de functionering der organen, de algemene vochtigheidstoestand;

3. Ascendant beheerst de algemene gezondheidstoestand. Goede aspecten van Apollo

met Mars geeft veel vitaliteit;

met Jup. geeft groot herstelvermogen;

met Sat. geeft zuinigheid met de vitaliteit.

Mars, Jup. en Sat. onderling goed verbonden geeft een rustige instinctieve natuur en daardoor weinig slijtage, dus kans op hoge leeftijd. Deze planeten onderling in conflict geeft strijd onder de instincten en dus sterke slijtage.

Conflictaspecten van Apollo met Mars, Jup. of Sat. geeft verspilling van vitaliteit, uitputting, overspanning.

Verder duiden conflicten van Apollo op aangeboren of organische gebreken, conflicten van Maan op functiestoornissen, terwijl moeilijke aspecten naar de Ascendant (c.q. naar planeten in 1)wijzen op een meer-algemene vatbaarheid voor ziekte of een of andere vorm van lichamelijke beperking, die het doen en laten bemoeilijkt. B.v. iemand met een „slechte"

Ascendant, maar goede Ap. is een krakende wagen, die lang meekan. Omgekeerd, iemand met een goede Ascendant, maar zwakke Ap. is nooit ziek, maar opeens, soms betrekkelijk jong, eruit. Ap. boven de horizon maakt sterker, maar spoedig uitgeput, Ap. onder de horizon maakt zwakker, maar meer taai.

Planeten in 6, c.q. heer 6, geeft hiernaast nog aan, waar ergens in het lichaam een „zwakke plek" is. Zijn de planeten in 6 goed, zo kan niet van een zwakke plek worden gesproken en mag men dit duiden als: uitstekende verpleging bij ziekte.

Wanneer wij deze regels toepassen, vinden wij in de harmonische stand van Ap.; Maan en Ascendant goed verbonden met Jup., reeds bewijs voor een goede vitaliteit. De Ascendant ondervindt enige moeilijkheden van Mars en Pos., waarvan de eerste het zwaarst weegt, door de conjunctie met Sat. Het teken Gemini maakt de armen en schoudergordel gevoelig voor koude en spierverrekking, Jup. in 6, met uitsluitend goede aspecten geeft groot herstelvermogen. Hij is gestorven in Mei 1932, dus bijna 77 jaar oud, tot het einde toe in het volle bezit van zijn vermogens. Het einde kwam door slagaderbreuk.

Reeds bij het vorige hoofdstuk verklaarden wij dat het, bij de huidige stand van de astrologische wetenschap ondoenlijk is zonder werkelijk medische studiën te hebben volbracht, betrouwbare adviezen te geven inzake ziekten. Zeer zeker heeft ieder geschoold astroloog enige ervaring op dit gebied, maar nog zekerder is het, dat op geen gebied z6 zeer gelid. hebberd wordt en zoveel onzin wordt verkondigd, als juist hier. De astrologische handboekjes, als Medical Astrology en andere zijn in handen van leken *levensgevaarlijk*. Een werkelijke Medische Astrologie moet nog geschreven worden en wacht op een arts, die dat voltooien zal.

Wij bepalen ons hier dus tot algemene beschouwingen over de gezondheid, en laten alle gecompliceerdheid over aan meer-bevoegden. Alleen de zielsziekten kunnen bij „psychologische astrologie" niet gemist worden en vinden bespreking in een later te schrijven werk.

H. *Kunst in de horoscoop*. Met de kunst wordt veel gesold ! Er is een beangstigend groot aantal artiesten, die zichzelf vaak voor een groot, maar miskend genie houden. Voor de reproductieve kunst is soms niet veel nodig: een beetje behoorlijke Venus naar 1 of in 1, een beetje handigheid van de luchttekens en men is klaar. Maar de werkelijk-groten op ieder gebied moeten méér hebben.

a. Zonder een behoorlijk niveau, dus zonder Kwaliteitscyclus, geen grote kunst.

b. Zonder behoorlijk aaneengesloten 5-2-8-11 geen grote kunst en stellig geen scheppende kunst.

c. De organen voor kunst (Ap. = orgaan 5, Venus als orgaan 2, Mars als orgaan 8, Uran. als orgaan 11) behoeven niet zo volmaakt verbonden te zijn.

d. Uiterlijk succes in de wereld, b.v. dat men veel gelezen wordt of goed verkoopt, graag gehoord wordt, enz. is niet de enige maatstaf voor de werkelijke grootheid van een kunstenaar. De ware kunstenaar is zijn tijd vooruit.

De hoogste kunst ligt wel opgesloten in de vaste tekens, in Taurus, Leo, Scorpio en Aquarius. Doch daar het Equinox-punt thans loopt door Pisces, is in de laatste 2160 jaar het *denken* het verst ontwikkeld, is de kunst, daarbij vergeleken, terug gebleven. Met de idee der algemene relativiteit is het denken voorlopig tot een hoogtepunt gekomen, dat vermoedelijk vooreerst niet zal worden overschreden. In de nu volgende 2160 jaar zullen de dichters en schilders de ideeën van de laatste tweeduizend jaar toegankelijk maken voor het gevoelsleven der mensheid. Dan zullen zij weer de voorgangers en inspiratoren zijn, de denkers zullen het aanwezige materiaal van theorieën verder uitdenken en verwerken in die tijd. De broederschap der mensheid is thans maar een gedachte, een ideetje. Geen enkel kunstenaar heeft er een pakkende vorm voor kunnen scheppen. Een Tempel-der-Mensheid bestaat alleen mentaal. Kunstenaars zullen die idee moeten kleuren en tot beeld maken. Na hen zal pas de politicus het kunnen verwezenlijken in zijn staatsvorm.

In de jaargangen 1927 en 1928 van het tijdschrift Urania is een reeks opstellen verschenen over dit onderwerp en zijn een aantal schrijvers behandeld. Uitsluitend schrijvers. Het ligt in de bedoeling t.z.t. ook musici, schilders, enz. te behandelen. Het spreekt vanzelf, dat een gedétailleerde behandeling in het bestek van dit boek niet past. Daarom zijn slechts algemene regels aangegeven.

Wanneer wij deze regels toepassen op de proefhoroscoop, blijkt ons:

1. In de Kwaliteitscyclus zit niveau genoeg.

2. In de Scheppende-cyclus II is slechts herenverband aanwezig tussen heer 2 en heer 5, tussen heer 8 en heer 11. Dit laatste verband is nog conflictueus (iets wat er niet toe doet, als de cyclus gesloten is !). Ook het verband tussen 1 en 8 is een vierkant.

3. Heer 1 en heer 2 staan in 11; hij maakt in de vriendenkring af en toe een aardig gelegenheidsvers.

4. Tussen heer 1 en heer 2 is geen verband, evenmin als tussen heer 1 en heer 5. Scheppingsdrang noch scheppingskracht aanwezig.

Zo hebben wij nu een gave figuur opgebouwd. Een man van de wereld, in de goede zin. Hij streeft niet naar het onmogelijke, is een consequent optimist, die de meevallers in zijn leven ook niet toeschrijft aan eigen bekwaamheid, doch ze dankbaar aanvaardt. Een representatief persoon, vlot in de omgang, zonder grote geleerdheid, maar voldoende berekend voor zijn taak. De 10e sector symboliseert de vader, die een streng (Sat.) militair (Mars) was en reeds vrij oud (Sat.), toen de geborene als jongste zoon ter wereld kwam.

Thans rest nog één symbool uit de horoscoop, n.l.

HET PARS FORTUNAE.

„Terwijl het Jivatma of Ego voortschrijdt op zijn eigen gebied, zendt het telkens een deel van zichzelf uit in de drie werelden van vorm, welk deel na een periode van werkzaamheid tot de Vader terugkeert, beladen met de verworven ervaring." Aldus in vele theosofische geschriften onder bijna gelijke termen. En geen mooier symbool dan de Astrologie geeft: Apollo, langzaam voortschrijdend langs de dierenriem, bij elke nieuwe Maan een deel van zijn krachten uitzendend, welk deel zich ontwikkelt, werkt, en als ervaring terugbrengt de vrucht der handeling. Zo drukt dan de afstand tussen Zon en Maan uit, wat de persoonlijkheid hier voor het Ego te doen heeft, welke opgave de persoonlijkheid meebrengt. Deze opgave moet zich natuurlijk uitdrukken in de horoscoopcyclus bij geboorte en zal, volgens de wet van analogie, moeten vallen op een punt even ver van het beginpunt van deze cyclus, als de Maan verwijderd is van Apollo. Op die wijze verschijnt dan de verhouding der betrekkelijk-innerlijke punten concreet in de verhouding van het lichaam tot de taak, waarvoor het werd opgebouwd.

Thierens noemt het *Pars Fortunae* de concrete synthese van de horoscoop. En dat is het ook, in zoverre het concreet de les aangeeft, welke geleerd moet worden, de eigenschappen, welke de eigenaar van „het rad" ontwikkelen moet. De twee kanten van dit gebeuren vertonen zich in de aspecten, waarbij de vierkanten, opposities en conjuncties meer wijzen op de opgevatte taak, het werk, dat dus verricht zal worden, en de driehoeken, sextiels en vaak ook de conjuncties op de beloning van de „Aarde" voor vroeger bewezen diensten, wat dus nu als „het deel van de Fortuin" de gelukkige te beurt valt.

Het begrip „les", dat wij hier aan het leven hechten, is natuurlijk een betrekkelijke onjuistheid, wijl het proces dan van beneden-af gezien wordt. Het Zelf, Brahman, wordt gezegd niets te leren, noch te doen te hebben in deze Werelden. De wijsgerige Hindoes drukken dit heel eigenaardig, maar juist uit, als zij beweren, dat de Schepping slechts „spel van Brahman" is. En zo kan het spelen van het hoger Zelf de les voor het persoonlijk of lager Zelf zijn.

Het *Pars* geeft dus in concreto de te wachten resultaten aan. Die concreetheid brengt hier dadelijk naar voren, dat het „Gelukspunt" (zoals enkelen het noemen) zichzelf bepaalt door stand in *sector*, veel meer dan in *teken*, of liever, dat het teken weer de engere omschrijving geeft voor het grotere gegeven, dat verkregen wordt door de plaatsing in een bepaalde sector.

Nu willen wij trachten te bepalen, welke betekenis te hechten zou zijn aan het *Pars Fortunae* in elke sector afzonderlijk. Want talloos zijn de lessen, welke opgegeven kunnen worden, en bovendien kan die les geleerd worden op alle hoogten en laagten van ontwikkeling, wat in de concrete uitwerking aanmerkelijke verschillen teweegbrengen zal. Hoe nu die lessen enigszins systematisch in te delen? De Astrologie wijst hier een zeer geschikte weg aan. Ieder wezen is een Zelf en heeft een niet-Zelf; dit Zelf treedt in verbinding met het niet-Zelf door er zijn eigen wezen aan te schenken, zichzelf te bevestigen, terwijl het tevens zich bewust wordt niet het niet-Zelf te zijn door dit te ontkennen, er zijn krachten aan te onttrekken. De bevestiging noemen wij leven, de ontkenning bewustwording. Zo kunnen dus ontwikkeld worden

faculteiten van het Zelf, van het niet-Zelf, het leven en van bewustzijn of liever bewustwording.

Elk van die vier vertoont weer de drie aspecten van wil, wijsheid en werkzaamheid, aanleg, wezen en werkelijkheid, of hoe dit ook aangeduid mogen worden. Hierdoor hebben wij een regelmatige twaalfvoudige verdeling van de levenslessen, welke wij nu rangschikken kunnen in de twaalf sectoren van de horoscoop.

Pars in 1. De 1e sector, overeenkomende in betekenis met Aries, geeft aan, dat hier ontwikkeld zal moeten worden het *werkzaamheidsaspect* van het Zelf, dat hier geleerd moet worden *zèlf-doen*. En de eigenschap daarvoor nodig is zelfvertrouwen. De praktijk heeft mij bewezen, dat dergelijke personen inderdaad gemis aan zelfvertrouwen hebben. Of liever, het zit zo. Iedereen heeft een zekere graad van zèlfvertrouwen en zijn optreden en doen hangen daarmede samen. Personen echter met het *Pars* in 1 worden voortdurend gesteld voor handelingen, die zij voor zichzelf te zwaar vinden, maar die tot hen komen in een vorm, dat ze niet kunnen worden afgewezen. Overal waar zo iemand komt, wordt hij naar voren geschoven en feitelijk doet hij, wat geschieden moet, omdat hij vertrouwt op degenen, die een beroep op hem doen om hem daarna vaak in de steek te laten.

Het spreekt vanzelf, dat men deze mensen overal ontmoet, waar nieuwe kernen worden uitgezaaid, waar nieuwe ondernemingen begonnen worden. Zij zijn de trouwe bondgenoten van de Aries-mens. Deze neemt altijd het initiatief, geeft een eerste stoot, maar blijft bij het begin staan, of juister, begint weer aan iets anders. Gewoonlijk komt het werk dan neer op iemand, die het *Pars* in 1 heeft. In de meeste gevallen maakt deze stand niet de geboren pionier, maar brengt het leven veel pionierswerk, waartegen meestal innerlijk geprotesteerd wordt.

Pars in 5. De 5e sector, overeenkomende in betekenis met Leo, geeft aan, dat hier het wilsaspect van het Zelf ontwikkeld worden moet, dat hier de les is zelfbeheersing, dat deze persoon moet ontwikkelen tot een betrouwbaar middelpunt. Inderdaad vertonen deze personen weer gemis aan zèlfbeheersing, hebben zij zelfs neiging zich door iedereen te laten beïnvloeden, mits het hun behagelijke rust niet stoort. Want *Pars* in 5 is veelal een gevolg van Apollo driehoek Maan en deze stand geeft een zekere rustigheid, welke het gevolg is van een algemeen goed functioneren aller organen. Deze rustigheid wordt door velen aangezien voor innerlijke kracht, wat ze eigenlijk niet is. Maar hoe dan ook, hun rust maakt, dat vele onrustigen zich om hen heen scharen. Deze lieden worden overal, waar ze komen tot Voorzitter gekozen, indien er geen echte Leo-mensen beschikbaar zijn. Ze zijn ook wel geschikt, indien er van de vereniging niet veel kracht behoeft uit te gaan, of als de kring harmonisch is. In een moeilijke kring hebben ze grote moeite zich te handhaven en dan pas leren zij de noodzakelijke les, wanneer zij allerlei tegenstrijdige stromingen moeten stabiliseren. Moet *Pars* in 1 vaak pionierswerk doen, *Pars* in 5 moet vaak optreden als centrifuge of als gyroskoop en wat bij Leo geschiedt met volle ambitie, dat geschiedt bij hem met een bezwaard hart. De 5e sector is ook die der kinderen en der genoegens. Nu heb ik tot nog toe nimmer iemand aangetroffen met *Pars* in 5 en veel kinderen; wèl dikwijls kinderloos. En wat betreft de genoegens: zeer vaak zijn het bepaald boffers (speciaal als Apollo driehoek Maan staat). Maar ook: men kan op vele plaatsen en op vele wijzen middelpunt zijn en waar

in het land der blinden zelfs éénoog koning (Leo) is, daar levert het *Pars* in 5 evengoed voorzitters van een kaartclub.

Pars in 9. De 9e sector, in betekenis overeenkomend niet Sagittarius geeft aan, dat hier het *wijsheidsaspect van het Zelf* ontwikkeld moet worden, dat deze persoon moet leren *zelf-denken* en de te ontwikkelen eigenschap is dus: *gedachtebeheersing*.

Dit zijn de mensen, die telkens geroepen worden, te getuigen van hun ideeën. Niet de geboren propagandisten -- integendeel, als men ze vraagt, zeggen ze er niets voor te voelen. Maar de omstandigheden dwingen hen tot denken en tot het verbreiden van ideeën. Ikzelf trof nog in geen horoscoop *Pars* in 9 aan, of de betrokkene bracht enige tijd door in het buitenland. In één horoscoop betekende de buitenlandse reis niet veel, maar deze persoon staat voortdurend met buitenlanders in relatie, krijgt geregeld allerlei vreemdelingen op bezoek en wordt daardoor reeds gedwongen te getuigen van zijn denken over een en ander.

Ook hier is veel een begeleidende stand Apollo driehoek Maan en het is opvallend, dat mensen met dat aspect altijd gemakkelijk een betrekking krijgen, ja dat ze de ene goede betrekking opzeggen om dadelijk daarop aanbieding van een nog betere te krijgen. Deze gemakkelijkheid om in telkens een andere kring te komen, lijkt mij een van de beste hulpmiddelen, hen tot zèlf-denken aan te zetten en vooral het zèlf-verbreiden van hun ideeën.

Pars in 2. De 2e sector, in betekenis overeenkomend met Taurus, leidt tot ontwikkeling van het *wilsaspect van het niet-Zelf*. Het niet-Zelf heeft tot taak: ontvangen en verwerken, en de eigenschap daarvoor nodig is: *toewijding*. Deze toewijding is het, die niet alleen bij *Pars* in 2, maar ook in 6 en 10 ontwikkeld moet worden. In het Taurus-huis symboliseert het *Pars* het gemis aan toewijding aan het Ene, gebrek aan geloof en vertrouwen. Dat lijkt eerst misschien vreemd, want de persoon in kwestie kan zeer goed een gelovige zijn, een religieus mens, naar de opvatting van de wereld. Wat hier bedoeld wordt, is het geloof, dat vertrouwt, dat overal het goede aanwezig is en overal de leiding der Groten in gezien moet worden. En juist deze mensen hebben zo goed als altijd op- en aanmerkingen op „de leiding" (2 vierkant 5) en eisen van een leider, onder wie zij geplaatst zijn, allerlei volmaaktheden, alsof zij volmaakte verwerkers van een en ander zijn. Iemand met *Pars* in 2 moet leren vertrouwen op Hogere Leiding en voor die is geschreven, dat wie God wil leren kennen, worden moet als een kind.

De omstandigheden leiden ook hier meestal tot het leren door ervaring. Bovendien geeft het in stoffelijke zin vaak een beroep, dat met het bankwezen te maken heeft (een beroep, waar óók vertrouwen een voorname rol speelt!). Alweer zijn zij dus niet de geboren gelovigen, maar men treft ze in allerlei kringen van gelovigen aan.

Pars in 6. De 6e sector, overeenkomend met *Virgo*, leidt tot het wezen- of wijsheidsaspect van het niet-Zelf, dus tot analyse en onderscheidingsvermogen, in andere zin tot reinheid. Bij *Pars* in 2 vonden wij gemis aan toewijding aan het Ene, hier missen wij toewijding aan het veel-enige, dienst. *Pars* in 6 moet leren onderscheiden wat blijvend en wat voorbijgaand is en de omstandigheden brengen hem daarom voortdurend in de noodzakelijkheid dit in te zien. Meestal gaat deze stand gepaard niet een sterk streven naar aan het hoofd staan, een verlangen naar roem en eer, maar onverbiddelijk blijft zo iemand in een ondergeschikte positie. Mij tenminste is niemand bekend met *Pars* in 6, die *blijvend* een zelfstandige positie

inneemt. Hier hebben wij niet de geboren dienaars, maar de gedwongen gedienstigen. Dat ook hier verkeerd inzicht leidt tot disharmonie, zal niemand bevreemden en de disharmonie is dikwijls z6 groot, dat stoffelijke ziekte als de belemmerende factor optreedt.

Pars in 10. De 10e sector, overeenkomend met Capricornus, leidt tot het *werkzaamheidsaspect van het niet-Zelf*, dus tot het verwerken om het werk zelf, waarvoor nodig is een groot *plichtsgevoel* en de eigenschap, bekend als „onverschilligheid". Is *Pars* in 2 Godsdienst, *Pars* in 6 is dienst in het verborgene, *Pars* in 10 is dienst in het openbaar en geeft de mensen die „aan de weg timmeren". Natuurlijk kan dit zich afspelen op allerlei niveau. Maar zeker is, dat ook hier weer niet de geboren „autoriteit" staat, doch degene, die geroepen wordt tot dergelijke ambten en die grote moeite heeft zich te handhaven, juist door zijn gemis aan plichtsgevoel, of misschien meer precies. door het niet-kunnen-uitmaken, wat op een gegeven ogenblik plicht is. Gewoonlijk worden zij in een maalstroom van tegenstrijdigheden getrokken en zien zij zich vaak gedwongen vroegere daden te verloochenen — wat natuurlijk in hun omgeving „draaierij" genoemd wordt. Slechts door onverschilligheid voor lof of blaam, een onverschilligheid, welke niet verward moet worden met onaandoenlijkheid, komen zij tot een blijvende positie.

Pars in 3. De Gemini-sector leidt tot ontwikkeling van *faculteiten van Leven vooral in het wijsheidsaspect*, wat is het verbreiden van lering, kennis, het optreden als onderwijzer, gouverneur. Echter is het niet alleen geven, maar ook ontvangen. Daarvoor is nodig een houding van luisteren, wat is: een omkeren van de aandacht, die niet meer omlaag, naar buiten, maar omhoog en naar binnen gericht wordt. *Pars* in deze sector moet leren zijn denkleven te stemmen in akkoord met anderen en zonder voorkeur geneigdheid vertonen alles op te nemen en trouw door te geven. (Deze sector staat vierkant op de 6e en daar vindt de schifting plaats, die al het waargenomene zift en analyseert). Hier vindt men dan ook niet de geboren leerling, maar iemand, die de kans krijgt het te worden. Gewoonlijk echter kunnen zij niet luisteren en hebben zij sterk eigen opinies, maar worden zij in opvoedkundig werk getrokken, waar hun leerlingen hen vaak dwingen tot het werk, waarin zij au fond geen lust hebben.

Pars in 7. Deze sector komt overeen met *Libra* en hier hebben wij de ontwikkeling van het *Leven in werkelijkheid*, wat is harmoniseren, organiseren. Deze personen moeten leren *samenwerken* en zien zich telkens in posities geplaatst, waar een beroep op hun vermogens als organisator, bestuurslid gedaan wordt. In de meeste gevallen ziet men hen echter na korte tijd weer van achter de groene tafel verdwijnen, meestal wegens overgrote oppositie tegen hun autocratie en gebrek aan samenwerking. Gewoonlijk zijn deze personen niet zeer gelukkig in hun verbintenissen en blijkt het huwelijk veelal een harde leerschool. Juist andersom als zij met *Pars* in 1 zoeken zij meestentijds gelegenheden om op de voorgrond te treden, met geen ander gevolg dan dat zij zich telkens stoten aan anderen en die anderen verwijten, niets voor de zaak te voelen. Zij zijn zeer actief, vooral wanneer het *Pars* nog dicht bij de hoorn van 7 staat (geboren kort na volle maan).

Pars in 11. Dit is het *Leven in zijn wils- of gevoelsaspect*; broederschap, humanisme vinden hier gelegenheid tot ontwikkeling. Zoals *Pars* in 5 worden moet tot het betrouwbare middelpunt, zo moet *Pars* in 11 degene worden, die overal rondzwerft en overal de kracht van het

middelpunt brengt. Meeleven met anderen, delen in hun aller bestaan en niet alleen op de wijze van: „laat ik mijn broeder met rust laten", maar inderdaad leiding gevend en aantonend het verband tussen hoog en laag, tussen vorst en onderdaan. Hij is niet de autocraat, maar de democraat. Of juister gezegd: dat moet hij worden. En zo vindt men hem telkens in andere kringen, waar hij gelegenheid vindt zijn leven op allerlei wijze uit te leven. Hier vindt men niet de geboren clubmens of filantroop, humanist of zoeker, maar hem, die in zulk werk getrokken wordt en wiens spreuk kan zijn: „Maak er van wat je kunt."

Pars in 4. Tenslotte het *Pars* Fortunae in de „occulte" sectoren. Daar is de tegenzijde van leven, de bewustwording, en is de opgave *uiterlijk*: zich losmaken van iets, om innerlijk dit te realiseren, te ervaren. Uiterlijk gewoonlijk niet zo sterke werkzaamheid als innerlijk. In de 4e sector is de opgave: *los te worden van omgeving*, opgeven van traditie, stand soms, enz. De horoscopen, mij bekend met *Pars* in 4, geven allemaal personen, die juist zeer sterk daaraan gebonden zijn; soms volgt weigeren van huwelijk, omdat met thuis niet gebroken kan worden. Deze mensen moeten hun innerlijke plicht leren inzien, hun Dharma, en tevens, dat hun werk meer in het verborgene ligt, op de innerlijke gebieden. Zij zijn antipoden van *Pars* in 10, dikwijls door erfelijkheid aan enigszins autoritaire posities gebonden en daaraan in hun gevoel vastgeklonken, zodat zij de grootste moeite hebben, los te komen.

Pars in 8. Tegenover de mens met *Pars* on 2 staat deze. Moet de eerste leren geloven en vertrouwen, de laatste moet zich losmaken van zijn geloof en onderzoeken, om te komen tot weten. Het is degene, die eigen opvoeding moet ter hand nemen, zelf zijn weg moet vinden en voor wie het woord is *Zelf-Inwijding*. Men ziet deze mensen gebukt onder banden van godsdienst, geloof, onbegrepen ceremonieel, tot zij de kracht vinden alles van zich af te schudden wat uiterlijk opgedrongen is, om in zichzelf het Zelf te gaan zoeken. Zij moeten zèlf hun eigen natuur omzetten.

Een ander curiositeit is, dat dit breken vaak boven hun kracht gaat, omdat zij bang zijn anderen pijn te doen door hun afval. In dat geval is een sterfgeval dikwijls een welkome oplossing en ik ken geen mensen, wier leven zulke grote veranderingen ondergaat door sterfgevallen, dan juist zij, die *Pars* in 8 hebben. Veelal begeren zij lange tijd zeer hevig zeker iets, krijgen daarna zeer onverwacht bevrediging, om te ervaren, dat ook dat begeerde niet brengt, wat ervan verwacht werd. Onder hen vindt men leiders in occulte scholen, die toezien op Inwijding, naast begrafenisondernemers, dir het dode lichaam met ceremonieel ter aarde bestellen.

Pars in 12. Wie deze stand hebben, moeten de *persoonlijkheid leren opgeven*, teneinde dat, waaraan zij werken, te redden. Hun werk ligt het meest in het verborgene en iedere poging om leidende posities in te nemen, leidt tot vernietiging van de vorm, de vereniging of het instituut, waaraan zij verbonden zijn. Zij brengen met zich een kiem van vernietiging voor alles wat vormelijk is, tenzij zij zich geheel op de achtergrond houden. Hier vindt men niet de geboren stille werkers, maar zij worden gedwongen tot afstand doen van alles wat zij liefhebben en hun ijdelheid krijgt harde slagen.

In ander opzicht zijn zij als tegenpool van *Pars* in 6 degenen, die moeten leren, dat alle verschillen slechts uiterlijk zijn, maar dat de eenheid innerlijk is en abstract is hun wachtwoord. Op lagere trap zijn het, die synthese zien als bijeenvoegen, optellen; zij

verdoezelen grenzen om te kunnen samenvatten, wijl zij niet zien, dat de echte realisatie iets anders is, namelijk abstraheren, oplossen van vorm en drenken met nieuw leven.

In de proefhoroscoop staat het *Pars* Fortunae in 5. Hij is jaren lang voorzitter geweest van de Nederlandse Club in Wenen (Oostenrijk). Op later leeftijd werd hij gekozen als president van zijn Schaakvereniging. Stellig niet om zijn capaciteiten op het schaakbord, maar om zijn beminnelijkheid en als representatief persoon, die bekende buitenlandse simultaanspelers in hun moedertaal toespreken kon en welkom heten. Hij bracht de huiselijke gezelligheid van Cancer, was vrij van afgunst, juist geschikt voor dit soort werk en deze soort verenigingen van gelijkgestemden, waar één zeer bepaald doel aanwezig was.

HOOFDSTUK IV.

ASPECTEN DER HYPOTHETISCHE PLANETEN.

Bij de mysterieplaneten is weer dezelfde hoofdverdeling te maken als bij de antieke, n.l. zij kunnen staan in

1. pos teken en pos. sector,
2. pos. teken en neg. sector,
3. neg. teken en pos. sector,
4. neg. teken en neg. sector.

Wij willen beginnen, met die eerst aan te duiden voor de verschillende krachten.

Uranos. De kracht, die overbrengt uit de ene toestand van bewustzijn in de andere. In een hogere toestand is het Saturnale „ik" in zijn scheidende werking verzwakt, waardoor de afscheiding tussen de mensen in hun vormelijk, lichamelijk bestaan op een of andere wijze doorlaatbaar wordt. De positieve Uranos brengt *anderen* in een meer-ontvankelijke toestand, indien ook de sector, waarin hij staat, positief is. Hij is de positieve leider bij spiritistische séances of bij alle eenheidsvorming in groepsverband. Wij hebben hier weer te doen met het verschijnsel, dat wij nooit vergeten mogen, n.l. dat aanleg, wezen en werkelijkheid wel zijn te onderscheiden, maar niet te scheiden; dat in de aanleg reeds iets is van het wezen èn van de werkelijkheid, dat die zijn vóórondersteld als natuurlijke gevolgen. Omgekeerd is in de werkelijkheid de aanleg vóórondersteld als natuurlijke oorzaak. Uranos is het wils- of aanlegs-aspect van de komende activiteit op een ander bewustzijnsplan. Vandaar dat er in het in slaap brengen of in trance brengen van anderen reeds iets zit van wils-overdracht. Alleen, de *bedoeling* is anders. De hypnose, zoals toegepast in de eerste dagen van de psychoanalyse, bedoelde noch den patiënt bepaalde ideeën op te dringen, noch zijn wil ondergeschikt te maken. Men wilde hem zuiver en alleen in aanraking brengen met een diepere laag van zijn eigen bewustzijn, teneinde het reproductievermogen (Poseidon) te activeren. Dit in slaap brengen is eigenlijk de meest-zuivere werking van Uranos. Bij telepathie is altijd reeds veel vermenging met andere elementen. De uitzender moet een „beeld" voor zijn geest oproepen, handhaven, uitzenden; dit is veel meer dan Uranos-alleen. De ontvanger moet zich openstellen en uitkijken. Dit is bijna Uranos-alleen, maar dan natuurlijk negatief.

Indien wij het woord hypnotiseur werkelijk alleen bewaren voor het in-slaap-brengen, dan is Uranos in pos. teken en pos. sector de hypnotiseur, die *anderen* in trance of in slaap brengt, terwijl in een negatieve sector de autohypnose, het in slaap brengen van zichzelf in aanleg aanwezig is.

Uranos in een negatief teken laat zich in slaap brengen door anderen en kan dit positief doen ten bate van anderen of ter opsporing van iets, dat is zoekgeraakt, dat niet voldoende is „vastgelegd", enz. Dat is de somnambule, die een hypnotiseur nodig heeft, om naar het andere gebied af te reizen. Dan staat Uranos in een positieve sector.

Ten slotte is degene, die Uranos neg. heeft in teken èn in sector iemand, die alleen maar de hypnose van anderen ondergaat, zeer openstaat voor beïnvloeding, over het geheel wat slaperig is, neiging heeft, zich aan de harde werkelijkheid te onttrekken. Dus niet zozeer zichzelf in slaap *maakt*, dan wel in slaap *valt*.

Nu echter een algemene regel. De werking der mysterieplaneten hangt af van verschillende factoren, waarvan de meest-sprekende zijn:

1. De algemene *hoogte van het niveau*.

2. De uitgesproken *afwezigheid van overheersing* der normale krachten, terwijl de paranormale wèl belangrijk zijn.

3. De soliditeit van het waak-bewuste Ik, de vereenzelviging dus met het lichaam.

De invloed, die punt 1 uitoefent is aldus te omschrijven: zonder uitgesproken hoog niveau geen mogelijkheden van bewuste ontwikkeling der paranormale vermogens. Hoogstens tijdelijk enige beheersing bij goede progressies.

Bij een middelmatig niveau komen onbeheerste uitingen sporadisch voor, beheerst in 't geheel niet.

Bij een laag niveau komen onbeheerste uitingen veel vaker voor. Het kan zijn, dat hier meespreekt het nog-niet erg solide staan van het Ik. Zij ondergaan sterker de invloed van „de massa", staan open voor inductie nemen 'lading' op, ook al is deze energie nog niet in beweging en evenmin gericht. Wij kermen de neutrale koperen bol, die - elektroscopisch onderzocht - geen lading vertoont. Komt men er met een geladen object bij, zo ontstaat inductie en vertoont het eerst-neutrale lichaam wèl een lading, die tegengesteld is aan die van de inductor, zoekt naar gelijkmaking door uitwisseling. De verklaring hiervoor is deze, dat de toestand van neutraliteit gezien moet worden als een toestand van absoluut evenwicht en rust, waarin de spanning maximaal is, de beweging en de krachtsuiting minimaal, praktisch = 0 is. De spanning is arbeidsvermogen, maar in rust. Door de inductie van Uranos wordt de absolute rust en het volmaakte evenwicht verbroken, wordt energie als beweging waarneembaar.

Hetzelfde geschiedt bij de verhouding enkeling-massa. Het 'Ik' heeft een samenvattende, samenbrengende functie, is middelpunt en normaliter is daar een zekere rust ten opzichte van de omgeving. Dan is er dus weinig beweging, weinig emotie. Nu komt het Ik in aanraking met een massa. Er behoeft maar één inductor aanwezig te zijn. Deze induceert zijn kracht op een tweede, die opnieuw hetzelfde doet en de kracht neemt steeds toe. Ieder Ik wordt uit z'n voegen getild, en gaat zich letterlijk en figuurlijk te buiten. De remmende invloeden, voor zoverre het hogere gevoelens zijn, de z.g. Es-gevoelens, verliezen hun invloed en een beroep daarop bij een massa faalt zeer zeker. Het instinctieve daarentegen wordt steeds sterker , en neemt veelal een vernielende richting, indien de leider dat wenst —soms zelf tegen zijn wens.

De uitschakeling van de begrenzende werking van het Ik is ook het doel bij elke geestelijke, occulte of mystieke ontwikkeling. Deze is afhankelijk van verbindingen tussen de planeten van het Ueber-Ich en die van het Es — althans in eerste instantie. Verbindingen tussen de

instinctieve natuur en het Ueber-Ich voeren zeer gemakkelijk tot vormen van demonie, wanneer het Es-gedeelte door gemis aan verband met belangrijke factoren (heer 1, Asc. of Maan) niet voor voldoende tegenwicht zorgen kan.

Poseidon - de herinnering, het reproductievermogen van alles, wat reeds ervaren is en ergens in het geheimzinnige geheugen teruggevonden moet kunnen worden. In het on(der) bewuste zijn alle geheugens een eenheid; althans het individuele geheugen van een mens, dan wel van een object, is ergens, in een andere bewustzijnstoestand, toegankelijk voor een ander. Brengt Uranos over naar dat andere niveau, Poseidon geeft daar ken-verschijnselen - het kennen van het verleden.

De positieve Poseidon projecteert z'n eigen herinneringen naar *buiten* indien ook de sector positief is en naar *binnen*, maakt ze dus voor zichzelf meer bewust, indien de sector negatief is. De eerste is dus zeer geschikt het eigen onderbewuste aan anderen onverklaard, in de bekende symboolvorm van het onbewuste, over te geven: het schrijvende, sprekende of tekenende medium.

De negatieve Poseidon projecteert de herinneringen, die hij niet zelf zoekt, maar bij anderen vindt, naar buiten, indien de sector positief is. Dat is een opvangen in eigen geheugen, van wat aanwezig is elders en geeft gedachtenlezen, psychoscopie, psychometrie.

In een negatieve sector is de beheersing minimaal, het afwachten van wat komt het grootst, maar wordt weer naar de verklaring gezocht voor eigen groei of de onwillekeurige herinneringen gaan hallucinatorisch werken en verslappen de weerstand der centraliteit, door het onwezenlijk karakter der verschijnselen. Ook hier zijn de asp. van de Es- planeten -1- Maan met Poseidon gemakkelijker ten goede aan te wenden dan die van deze planeet met de instinctieve drie, die ook hier tot demonisme kunnen voeren. Spreken wij bij Uranos van een demonische spanning, die het Ik kan overbelasten en het Zelfbewustzijn bedreigt, bij Poseidon is er een demonische *beweging*, die het denken, het Zelfbewust-denken op de proef stelt. Bij Pluton kan op gelijke wijze ontstaan een demonische *werking*, die het Zelfbewust-doen aantast. In de oorlog is wel gebleken, dat de mensheid meer ervaart van de invloed der Ueber-Ich planeten, dan men wel denken zou.

Pluton in positief teken en positieve sector heeft het vermogen, zijn wil op te leggen aan de stof, aan vormen, lichamen en daarvan de gravitatie te veranderen — in ieder geval is de uiting naar buiten gericht; hij doet anderen bewegen, door bewuste toepassing van de wilskracht.

In positief teken en negatieve sector is de neiging aangegeven de wilskracht aan te wenden tot het beheersen van de stof van het eigen wezen, het eigen lichaam, dit zwaarder of lichter te maken, anaesthesia te ontwikkelen, waardoor verwondingen, die ontstaan, niet gevoeld worden dan wel analgesie, waarbij de vatbaarheid voor fysieke invloeden sterk verminderd is, soms geheel is verdwenen. Ook de auto-levitator, die zichzelf opheft en doet zweven behoort hieronder.

In negatief teken en positieve sector staat men open voor versterking -van eigen wilskracht door die van anderen, laat men zich bewegen, om daarmede anderen te steunen. Of men

verzet zich bewust tegen wilsoverdracht van anderen, tegen opjagen, tegen omkering van gewichtigheden, daarmede anderen in hun verzet steunende.

Dubbel negatief laat men zich te eigen nutte overheersen door wils- sterkeren of verzet men zich te eigen nutte tegen elke druk. Zij kunnen dus van harte meedoen aan revolutie, laten zich dan met overgave biologeren, steunen daadwerkelijk of zijn de stille tegenstanders, de antirevolutionairen, die Saturnus met zijn vastheid gekozen hebben boven de onzekerheid en aanvankelijke wanorde, waarmede een omkering van verhoudingen nu eenmaal gepaard gaat. Deze dubbele negativiteit maakt meer vatbaar dan gewoon voor het opdoen van stigmata, door vereenzelviging met bepaalde prototypen. Wij denken bij stigmata gewoonlijk aan wonden in handpalmen en voeten, die een religieuze achtergrond hebben. Maar er zijn onbewuste kataleptische verschijnselen, waarbij zonder waarneembare, uiterlijke of organische oorzaken toch bepaalde organen van handeling of van waarneming niet meer functioneren. In de psychoanalytische literatuur komen dergelijke onbeweegbare armen of benen veel voor en bijna altijd zijn het functiestoringen. De verbeelding van de maan, conflictueus verbonden aan Saturnus geeft angstvoorstellingen en indien zich daarbij Pluton voegt, speciaal negatief-negatief, legt de onbewuste wilskracht organen lam. Genezingen hiervan kunnen zich voordoen op bedevaartplaatsen, waar de verwachting hoog gespannen is en de wederzijdse inductie der pelgrims alle onbewuste inspanningen kan opzij zetten. De stellige hoop op vergiffenis voor de begane zonde is daarbij een sterk-genezend moment.

Nogmaals: dergelijke verschijnselen doen zich alleen dan in opzienbarende wijze voor, wanneer de kracht der Ik-handhaving sterk verminderd is, natuurlijk speciaal door stand in sector. Meestal maken ze een ziekelijke indruk en vindt men daadwerkelijk zon, maan en heer 1, of althans zeker twee van deze factoren in 6 of 12, veelal zonder asp. met Asc. of onderling geafflicteerd.

De planeten van het Ueber-Es zijn in hun uitwerking zelden geheel gedifferentieerd en -alweer ongescheiden te onderscheiden. Verbonden met de instinctieve natuur kunnen zij ook tot demonische leiden. Over het algemeen geven de mysterieplaneten allemaal (maar de Ueber-Es-planeten in het bijzonder) de neiging, om de krachten der planeten, waarmede zij zich verbinden, aanmerkelijk van aard te doen veranderen.

Zij gevende personalisaties streven naar sublimatie, maar meestal komt dit neer op het zoeken naar surrogaten. B.v. iemand met een Venus, welke alleen maar geaspecteerd wordt door Mysterieplaneten, kan de liefde onmogelijk verbinden aan één persoon; deze dépersonalisatie wordt ...gecamoufleerd door te wijzen op de algemene mensenliefde, die echter alleen maar in zeer-zeldzame gevallen werkelijk als sublimatie optreedt.

Meestal neemt men het surrogaat van de meerdere kleine liefdes. Een Mars met een dergelijke aspectering kan zich seksueel niet binden aan één persoon, zoekt naar sublimatie in pogingen Mars om te zetten in Pluton door ascetisme, onthouding en onttrekt zich aldus aan de voortplanting. Als surrogaat daarvoor wordt vaak op ouder leeftijd een kind (van een ander) geheel of gedeeltelijk geadopteerd. Een Saturnus met enkele asp. der mysterieplaneten heeft een gedepersonaliseerd gevoel van verantwoordelijkheid en plicht. De werkelijke sublimatie van Sat. zou zijn: de verantwoording op zich nemen voor grote

bewegingen met een doelstelling zonder evident eigenbelang, het werken, zoals zij werken die eerzuchtig zijn, maar met „gedode" eerzucht. Meestal echter worden persoonlijke verantwoordelijkheden alleen maar ontweken, doet men z.g. aan zelfbevestiging als surrogaat ervoor.

Op dezelfde wijze brengt een uit de voegen gelichte Jupiter geen werkelijke sublimatie van het religio-sociale instinct, maar een depersonalisatie, waardoor men tot geen enkele Kerk wenst te behoren en tot geen enkele sociale „laag". Men praat Krishnamurti na, dat alle godsdiensten en godsdienstleraren „krukken" zijn, die een vrij mens in z'n geestelijk leven belemmeren. Dat is natuurlijk waar voor hen, die de zekerheid van het ware geloof hebben plus het daarbij behorende geestelijk inzicht. Personen van dat kaliber hebben minstens enkele beheerste mysteriekrachten. En deze would-be vrijheidshelden hebben alleen maar een surrogaatgeestelijkheid, wat ze door hun redeneringen en daden telkens opnieuw bewijzen.

Wat betreft enige uitgesproken vormen van demonie: bij Pluton behoren de z.g. ,,stille kracht" van Java, het gooien met stenen, het verwekken van tikgeluiden, die een ander gek maken, enz. Het tot zich trekken van een persoon, door middel van concentratie op een object, dat deze toebehoort, het toebrengen van lichamelijk letsel door een portret vaneen gehaat persoon op dezelfde wijze toe te takelen, behoren ook hiertoe. Dergelijke zwart-magische praktijken komen nog in grote verscheidenheid voor, speciaal onder meer primitieve volkeren.

Overgaande naar Persephone geeft deze de macht, denkbeelden zo sterk en duidelijk te scheppen, dat ze de schijn hebben van volslagen realiteiten. Het spreekt vanzelf, dat dergelijke illusies scheppingen zijn van het menselijk brein en dat hun objectieve waarde afhangt van de geestelijke hoogte der persoon, die ze uitzendt. De positieve Persephone geeft in positieve sector het verlangen, eigen suggesties met goede of kwade bedoelingen op anderen over te brengen, anderen te laten zien, wat men ze wil laten zien. Deze categorie is zeer verbreid en bedrijft zeer veel niet-geheel-witte magie. In strikte vorm, en in directe zin zijn het de illusionistische fakirs uit Brits-Indië. Bij ons zijn het handige goochelaars en veel beeldende kunstenaars.

Persephone positief in negatieve sector projecteert eigen suggesties naar binnen, doet aan autosuggestie en kan zichzelf daarmede zowel genezen als ziek maken. B.v. iemand die Saturnus ing. conj. Persephone heeft, zal de somberheid en angst van Sat. volledig opnemen in de suggesties van Pers. en zichzelf veel schade doen aan levensvreugde, wanneer deze combinatie b.v. vierkant Zon of Maan staat.

De negatieve Persephone staat open voor suggesties en vangt die op, waar ze gevangen kunnen worden. Het kunnen menselijke ideeën zijn, maar evengoed visioenen van kosmische toekomstigheden, hoever ook verschoven in tijd of ruimte, hoe weinig ook weergegeven als feit, als verstandelijke kenbaarheid, maar wel als visionair beeld.

Deze toekomstbeelden kunnen als profetieën naar buiten worden geprojecteerd, indien Pers. in een pos. sector staat. Ook de vormen van profetie op korte termijn. die door waarzeggers of -zegsters worden gegeven naar aanleiding van vragen en dan doorkomen in de gedaante van: „ik zie ...." behoren hieronder.

Staat Pers. negatief-negatief, zo worden de visioenen gezocht voor zelfverlichting, verschijnen ze als voorspellende dromen. Dit geeft grote vatbaarheid voor suggesties van anderen, die vaak min of meer bewust gezocht worden. „Geef mij een goede suggestie", vragen zij. Want inderdaad is de toekomst richtinggevend en ontbreekt het de meeste mensen aan een doelgevend ideaal.

Het is nuttig voor een ogenblik de werking van Poseidon te vergelijken 'met die van Persephone. De eerste werkt retrospectief, de herinnering is niet alleen een kwestie van kenverschijnselen, waarschijnlijk zelfs niet in de eerste plaats. Emotie, gevoel is het bindende element, maar ook de wortel van de herhalingsdrang, zonder welke nooit iets gestabiliseerd zou worden en nog minder tot een automatisme worden zou. Daardoor zou het bewustzijn zich nooit kunnen bezighouden met hogere vraagstukken. Omgekeerd *moet* eerst die stabilisatie hebben plaatsgevonden, wil de groei regelmatig zijn en is het een bekend feit, dat de laatst-opgedane ervaringen en laatst veroverde vermogens het eerst verdwijnen, wanneer er defecten optreden. Poseidon brengt de atavismen en vooral combinaties van deze planeet met Saturnus kan bij de uitgaande reeks voeren tot voortdurende herhaling van het kinderlijk verlangen naar verwennen, kinderlijke hebzucht, dwingelandij, enz. kinderachtigheid. Het is evenzeer infantilisme als de seniele kindsheid, alleen minder opvallend. Immers dan is Saturnus de sterkere, de ik-zucht wint het en het instinct tot zelfbehoud wil alles „bij het oude" houden. De ingaande aspecten, in het bijzonder de ingaande conjunctie, ziet de macht van Saturnus afnemen en het ik verzet zich tegen retrospectie, wil niet aan het verleden herinnerd worden, gooit dus telkens bestaande bouwsels omver, breekt met afkomst en familie maar groeit niet regelmatig, komt telkens „in de lucht te hangen." Een en ander te sterker, wanneer sector 4 er sterk bij betrokken is. Deze is het individuele verleden, de grondslag, waarop alles moet worden opgebouwd. Hier is niet bij deze Sat.-Pos.-asp. de toekomst, het prospectieve bezig, maar het verkeerde retrospectieve, wat uit talloze overcompensaties blijkt. Het allermoeilijkst zijn de ingaande retrograde conjuncties (b.v. Sat. 20° Cancer retrograde en Pos. 18° Cancer eveneens retrograde. Dan is de conj. uitgaand geweest, het opbouwen van iets nieuws, het vormen van een nieuwe uitloper, een nieuwe bloei, op de oude stam van het verleden is_ begonnen. Maar zoals in het voorjaar nieuwe bloei door nachtvorst kan worden gedood of ernstig belemmerd in vrucht zetten, zo gaat ook hier het nieuwe niet door, valt men terug in het oude, op welke wijze men dit ook rationaliseert of camoufleert. Het staat werkelijke progressies in de weg, men is als een rozestruik, die nog uitloopt „op eigen sap".

Persephone is prospectief. De conjunctie van Pos. en Pers. is indertijd gevallen in begin Sagittarius en eind Scorpio, de oppositie toen Pos. in begin Leo, Persephone begin Aquarius stond. De jaarklasse tussen Juli 1917 en Juli 1918 heeft deze twijfel wel bijzonder zwaar te verduren gekregen, omdat toen Saturnus tegelijk Poseidon inhaalde, voorbijliep en weer terugging. In Sept. '17 voegde Mars zich ook nog bij Sat., terwijl natuurlijk de binnenplaneten op zijn tijd activerend toetraden. Personen uit deze generatie hebben meer dan normaal kans, pogingen te doen de samenleving (Aq.) visionair geheel nieuw op te zetten (Pers.) volkomen brekend met het verleden en zijn herhalingsdrang (Pos.). Zoals er ook omgekeerd zullen zijn, die het verleden volkomen zullen trachten te reconstrueren (Pos. sterker), volstrekt regressief. Een en ander zal niet gepaard gaan met revolutie, maar eenvoudig zijn het stellen van een voorbeeld. De staat Israël is in die tijd ter wereld gekomen: Lord Allanby trad op 11 Dec. 1917

Jeruzalem binnen; de standen waren toen: Zon 19 Sagit.; Maan 14 Scorpio; Vulc. 8 Capr.; *Venus 6 Aquarius in samenstand met Persephone*; Mars 19 Virgo; pip. 5 Gemini retrogr.; Sat. 14 Leo opp. Venus en Pers.; Uranos 20 Aq. 30; Pos. 7 Leo retrogr.; Pluton 5 Cancer, Hermes 24 Leo, Demeter 7 t . Sagitt. Indien de opgave in “de Stenen spreken” juist is, trokken de Britse troepen de stad om ongeveer 11 uur binnen. Toen was Aquarius rijzende, Uranos op de Asc., Venus-Pers. in 12 tegenover Sat.-Pos. in 6.

Deze Staat heeft de opp. ongetwijfeld het best opgelost — niet door verdringing van het verleden, maar door progressieve opbouw. De gebeurtenissen in Rusland hebben de gewelddadige breuk met het verleden getoond, het visioen moest „ineens" worden gerealiseerd. Beide zijn progressieve vormen en hebben een toekomst, beide zijn voorbeelden, met alle fouten der jeugd, beide visionair gezien, geprofeteerd en gerealiseerd. In de jaren rond 1950 komt Poseidon in Libra ingaand driehoek op Persephone — een schone tijd voor hen, die met de opp. geboren zijn en Persephone sterker.

Het merkwaardigst is ook nog, dat Uranos zeer kort voor deze oppositie enige tijd de conj. met Pers. had en dus een lading van visionaire aard had opgenomen. De Volkerenbond en het Vredesverdrag van Versailles had deze Uranos, deze vernieuwer opp. Saturnus, maar de feodale diplomaten verkozen Saturnus (in Versailles in top) en begroeven Uranos en Persephone geheel onder in de horoscoop.

Hermes in positief teken brengt innerlijke relaties over in uiterlijke, legt het accent op *openbaring* en op toepassing van innerlijke ervaring op nieuwe gebieden. In positief teken en positieve sector wil hij zielegeleider zijn en een gids in de wereld van het onderbewuste. Hij brengt leven en bevrijding aan anderen, op de gebieden van doen (in 1) van willen (in 5) van denken (in 9) van spreken en studeren (3) van samenwerken of openlijk bestrijden (7) van en in samenleven (11) al naar hij in een van die sectoren staat. Zonder verband met Uranos valt het hein, echter niet gemakkelijk die anderen daadwerkelijk uit de Tartaros te geleiden. Vrijheid vooronderstelt het kennen van de beperking. Deze kan uiterlijk zijn, dan wel innerlijk. Wanneer X zich niet vrij voelt in z'n spreken, in tegenwoordigheid van Y, heeft hij een van de moeilijke standen, aangegeven door + teken en —sector of omgekeerd. In het eerste geval projecteert men de begrenzingen van de ander naar binnen, poogt dan dat object te elimineren, omdat men niet inziet, dat grenzen slechts gelden op een bepaald gebied en vanzelf verdwijnen, zodra men maar een dimensie hoger gaat — ja, daar zijn ze zelfs niet bestaanbaar. In het tweede geval vraagt men zich af, welk vermogen men in zichzelf moet ontwikkelen, om eigen begrenzingen te verminderen, eigen vrijheid te vergroten.

Bij + teken en + sector is het niet moeilijk, voelt men zich altijd vrij (tenzij met conflictaspecten !) is men een soort magiër, vrij om iedere relatie aan te gaan of te verbreken, eigen vrijheid nemend en die ook aan andere gunnend.

De mens met Hermes in - teken en - sector is ook zonder gevoel van onvrijheid, omdat hij zich bewust is van de bedrieglijkheid van afscheidingen, helemaal geen relaties naar buiten zoekt, de Nirmanakaya, die opgegaan is in de volheid van Nirwana.

Het denken heeft ook een schakelende functie, en zo is Hermes ook een der denkplaneten. Jupiter is het religieus en sociaal instinct, kudderelaties, onbewuste uitkiezing, geloof. De

betrouwbaarheid van de kennis, verworven door geloof, is afhankelijk van de leraar en van zijn graad van weten. Vulcanus is het intellect en de betrouwbaarheid der kennis hiermede verworven is afhankelijk van waarneming en redenering, ondergaat de beperkingen der zintuigen en der hersenfuncties. Poseidon is het schouwende denken, waarin het geloof èn het onderzoek zijn voorondersteld en opgeheven en leidt tot paranormale waarnemingen, die een diepere verklaring inhouden voor verschijnselen der zintuigelijke of redelijke orde. Hermes is het intuïtieve denken, dat alle schakels kent zowel in het horizontale vlak als in het verticale, de volmaakte deductie.

Het geloof van Jupiter neemt onbewust aan, dat deze schakeling tussen het zienlijke en onzienlijke aanwezig is. Vulcanus is eerst bij Jup. op de Olympus, wordt naar de aarde geslingerd, maakt de onderscheiding tussen waarneembaar en niet-direct-waarneembaar en zoekt de relaties tussen de waarneembaarheden, dus in het platte vlak. In zijn plaats komt in de mythologie ook wel voor de Godin Pallas (Athene), de lievelingsdochter van Zeus, uit zijn hoofd geboren.

Uit de samenwerking en wederzijdse beïnvloeding van geloof en onderzoek ontstaan filosofie en wetenschap, die het waarneembare ordenen, maar in het platte vlak blijven, hun verheffing daarboven door de hypothese ontlenen aan het geloof.

Zijn de grenzen der waarneming van het verschijnsel bereikt, dan komt de schouwer, die over deze grenzen heengaat en nieuwe inzichten opent, elke waarneming wordt weer in het verticale, dus in dimensie of niveauverschil aangeschakeld aan iets, dat voor velen nog niet waarneembaar is. Hier is Poseidon aan het werk. Dit verband is vroeger geweten, bekend geweest, maar uit de herinnering tijdelijk weggewist, wanneer wij de oude theogonieën mogen .... geloven, en vertrouwen hebben in hen, die, al schouwende, dit verband weer terugvinden. Pluton deed ze vergeten, ze gingen naar de onderwereld. Maar Hermes zal ze weer eruit terugleiden en de volledige schakels tussen hemel en aarde, het onzienlijke en het zienlijke, teruggeven. En daarmede de vrijheid om langs al die schakels op en af te klimmen. De positieve Hermes is meer geneigd tot deductie en kan een positieve Vulcanus verlichten door verrassende invallen, ontdekken van vergeten schakels. De negatieve Hermes is meer geneigd tot de inductie, en kan een negatieve Vulcanus helpen aan het vinden van rangschikkingen of ordeningen, die het zien van hypothesen vergemakkelijken.

Zo is Vulcanus als Es-planeet de individuele afspiegeling van het schakelend en ordenend vermogen van de Ueber-Es-planeet Hermes en gelooft hij in eerste instantie alleen maar, wat hij waarnemen kan. Al die waarnemingen zijn voorlopig nog maar feiten, los, zonder verband. Poseidon is de herinnering, die ze bewaart en aan elkaar schakelt, ook op de gebieden van gevoel en denken, waar de gewone mens nog geen waarnemingsposten heeft.

Wanneer de plaats der hypothetische planeten juist is geschouwd, is er in de jaren tussen 1925 en 1933 een conjunctie geweest van Poseidon met Hermes, waarmede natuurlijk telkens Jupiter en Vulcanus aspecten maakten. In Juli-Augustus 1932 voegde Jupiter zich erbij en omstreeks half September '32 stonden alle vier de denkplaneten conjunct, waarbij Hermes ± 1 Virgo 30 stond, Poseidon ± 8 Virgo, beide andere planeten vrij snel uitliepen op Hermes,

inliepen op Poseidon om dan ook verder op elkaar uit te lopen. De eigenlijke conj. Hermes-Poseidon vond plaats in Leo.

De eerste gevolgen hiervan mogen wij verwachten wanneer Poseidon sextiel daarop komt in eind Libra. Poseidon is het octaaf van Vulcanus, want brengt de naast-hogere verbanden en Hermes het octaaf van Jupiter, want brengt de bewuste, zelfbewuste wetenschap der verbanden, die de gelovige worden gepredikt en waardoor deze is *terug-gebonden* aan het Hogere, doch niet vrij er in beweegt.

Het is nu wel duidelijk, dat de aspecten van Hermes de neiging geven, dat men voor de kracht van die planeet „vrijheid" zoekt. Vrijheid van zelfgevoel (Zon), persoonlijke vrijheid (Maan) van denken en onderzoek (Vult.) van liefde (Venus) van hartstocht (Mars) van geloof of groei (Jup.) van begrenzing (Sat.) dit betekent het zoeken naar „levensruimte ",wat kan zonder anderen in hun vrijheid te belemmeren bij pos. teken en pos. sector, of geschiedt met verwaarlozing van anderer vrijheid bij pos. teken en negatieve sector. Vrijheid voor het bovenpersoonlijke in zijn drie aanzichten, met Uranos, Poseidon en Pluton. Wij bedenken hierbij wel, dat de uitwerking in 9 van de 10 gevallen verbasterd is en dat Uranos collectief-Saturnaal wordt, Poseidon collectief Jupiteraal, Pluton collectief: Martiaal; wij herkennen er de quasi-éénheid in van de massa, die nooit weet, waarvoor zij gebruikt wordt.

Demeter is de laatste hypothetische planeet, de kracht van geluid, ritme, klank en het in contact komen met deze oermoeder, voor wie de materie van het lichaam volkomen plastisch is.

De positieve Demeter behoort bij hem of haar, die zelf bepaalt, welke begoochelingslichamen zullen worden vertoond, die zelf de muziek produceert, welks ritme invloed zal hebben op anderen, een invloed die tot toestanden van extase of bezetenheid leiden kan, tot religieuze verrukking, tot orgieën van hartstocht, tot serene rust of tot moord. Hier is de ware planeet van de muziek.

Deze planeet in positieve sector geeft altijd de „muzikant", de speler met woord, klank, ritme. Het doet er niet toe, wat hij zegt — de invloed gaat uit van de wijze, waarop hij het zegt: „c'est le ton, qui fait la musique. Of hij het van zichzelf heeft (pos, teken) dan wel ontvankelijk is voor superindividuele beïnvloeding, de inspiratie uit de lucht plukt (Demeter in neg. teken) doet er in principe slechts zoveel toe, dat de eerste stand alleen theoretisch de beheersing meebrengen kan, daarvoor nodig, terwijl de tweede stand (in negatief teken) gemakkelijker leiden kan tot zeer geïnspireerde muziek.

In negatieve sector projecteert men de invloed van klank en ritme naar binnen, geniet men ervan (8), laat men er zich door inspireren tot kunstzinnige verwerking in dans b.v. (2) helpt het bij werk of bij ongesteldheid (6) bij verdieping in zichzelf (4) bij massabetogingen, om grote groepen in beweging te krijgen (10) of om in een roes te komen, te ontvluchten aan de realiteit (12). Primitieven en vrouwen reageren over het algemeen sterker op deze planeet, zoals ook de combinaties van de Maan met deze 3 Ueber-Es-planeten meer voelbaar zijn, dan aspecten van de Zon, terwijl omgekeerd de aspecten van Zon met de Ueber-Ich planeten sterker voor de dag komen.

Alle aspecten van Vulcanus met Demeter geven aanleg tot het schrijven of spreken in ritmische taal of over muziek, klank, enz. Speciaal wanneer een en ander met 2 (arbeidsveld) of met 6 te maken heeft. Venus-Demeter is uitgesproken muzikaal, ook al zijn daarin nog tal van variaties. Mars-Demeter kan muzikale techniek brengen, maar even goed een stimulering van het sekse-instinct door muziek. Jupiter-Demeter ondervindt socio-religieuze genietingen door woord en klank, terwijl Saturnus zeer sterk de trillingen fysiek ondergaat en zijn vorm geheel uit het fatsoen kan brengen — doch ook tot rust, al naar de invloed is.

Met Uranos komt de moderne muziek - misschien zouden wij met Nietzsche kunnen spreken van de Dionysische muziek, de uitdrukking van 's mensen geordendheid in verband met of ten opzichte van zijn medemensen. Men spreekt wel eens van cerebrale muziek (natuurlijk Vulcanus-Demeter!) — deze bedoelen wij niet met Uranos-Demeter-muziek. Wel komen wij hier in de regionen van het demonische: bezweringen, betoveringen, incantaties, e.d. kunnen ontstaan bij conflicten van Uranos, Poseidon en vooral Pluton. Daarbij moeten dan de Ueber-Ich-planeten sterker zijn en zijn vierkanten (als kracht en weerstand) meer te vrezen dan opposities, die vaak goed overbrugd worden. Bij vierkanten is de moeilijkheid dikwijls, dat de ene in positief—, de andere in negatief teken staat en het sector teken soms ook omgekeerd is.

Wij willen nu nog ten slotte uitdrukkelijk herhalen, dat de werking van deze planeten alweer alleen dan zich sterker vertoont, indien de antieke planeten en vooral het instinctieve zéér teruggedrongen staat. Mogen wij de muziekpedagogen geloven, dan is ieder mens muzikaal en in staat muziek te ervaren, te genieten en op een of andere wijze te reproduceren. Dat zou echter een apart hoofdstuk worden over muziek, gezien objectief (in de 12) en subjectief (in de zeven), wat thans de bedoeling niet is. Wij willen alleen maar er op wijzen, dat ieder mens een zeker levensritme heeft en dat hem dit nooit verlaat. Het drukt zich uit in z'n voorliefde voor bepaalde componisten (die harmonisch met hem meetrillen) en de componist drukt het ook uit in z'n werken. Er is verband biggen psyche en fysiek lichaam. Door psychische oorzaken kunnen ademhaling en bloedsomloop worden versneld. Er moet zelfs een verband ontstaan tussen componist en executant. Wanneer de eerst een rompstand heeft met buikademhaling, zo moet z'n compositie ook in die stand en met die ademtechniek worden uitgevoerd, wil het geheel zo schoon mogelijk zijn. Zelfs het publiek verandert van houding en wordt daardoor rustig of onrustig, indien de aanpassing glad gaat of moeite kost. Het is bekend, dat b.v. Cesar, Napoleon, Goethe, Caruso en Gounod zelf de diepe buikadem hadden en dat hun werken bij reproductie dit induceren. Fred. de Grote, Schiller, Beethoven en Peron (kerkcomponist) hebben de borstademhaling met de helderder, wekere klanken.

Het is aan schrijver gebleken, dat proeven met de hypothetische planeten tot de meest-verrassende resultaten hebben geleid en ongezocht verklaarden, wat anders niet te vinden was. Voor gefundeerde tegenspraken houdt hij zich aanbevolen.

HOOFDSTUK V.

SLOTBESCHOUWINGEN.

Zolang de naam Astroloog niet beschermd is, is het publiek volkomen overgeleverd aan de talloze beunhazen. Uit het Ned. Astr. Genootschap is gegroeid de „Werkgemeenschap van Astrologen", die streeft naar wettelijke erkenning van de vakman-astroloog. De leden hiervan hebben hun werk gesteld onder controle van de technische Commissie uit het bestuur der Stichting. Er is dus „verhaal" op onvoldoende of niet-ernstig werk. De leden zijn verplicht tot een proefwerk, waarbij zij getoetst worden op hun technische en verklarende bekwaamheden. Verder geeft de Stichting een Maandblad uit „Psychologische Astrologie", dat de ideeën op dit gebied uitbreidt en verdiept. Geregelde bijeenkomsten in het Centrum van het land (Utrecht) onderhouden het contact en bevorderen een levendige uitwisseling van gedachten.

Het is mogelijk astro-psychogrammen samen te' stellen, waarin op bepaalde punten inlichtingen over karakter en capaciteiten gegeven worden, zonder daarbij een complete, gave persoonlijkheid op te bouwen. Deze werkwijze, die meer doet denken aan die der psychotechnische bureaus wordt in de Stichting uitgewerkt. Voor cursussen zijn gediplomeerde leiders aanwezig. De Stichting hoopt alle - en alleen ernstige werkers bijeen te brengen.

Men heeft de schrijver meermalen met enig zacht verwijt gevraagd, waarom hij niet gebruik maakt van de psychologische termen primair-functionerend en secundair-functionerend van Heymans of van extravers en introvers van Jung. Het antwoord daarop is eenvoudig: deze termen zijn te vaag en staan in scherpte van definitie ver achter bij de zuivere astrologische omschrijvingen. Extravers doet denken aan: positief-teken en positieve sector; introvert aan: negatief teken en negatieve sector. Zo kan men in Marseigenschappen wel extravers zijn en tegelijk in Jupiterkenmerken introvert enz. Het is dus geenszins, dat deze termen aan de astrologen onbekend zouden zijn. Integendeel ! Maar zolang de moderne psychologie nog geen scheiding weet te maken tussen het geestelijke, het psychische en het fysische, zal er een vermenging blijven bestaan, die onklaarheid meebrengt. Te scheiden zijn geest, ziel en lichaam niet, maar hun werkingen kunnen wel worden onderscheiden. In dit boek is getracht het aan te tonen.

In de methode van horoscoopverklaring, zoals deze in dit werk is neergelegd, wordt zeer grote waarde gehecht aan de betekenis van de individuele cyclus, aan de sectoren dus. Nu zijn er verschillende berekeningsmethoden, waardoor de horens van de tussenliggende sectoren zeer veel kunnen verschillen. Op de duur zal dan moeten blijken, welke methode „klopt". Wij beweren niet, de enig-ware methode te bezitten. Er zal nog vele jaren moeten worden geëxperimenteerd, alvorens deze onweerlegbaar zal worden aangetoond. De laatste twintig jaren werken wij met een methode, die de werkelijke boog van het Ascendantpunt- in ieder kwadrant inderdaad in 3 gelijke delen verdeelt, door deze punten positiecirkels aanbrengt en de snijpunten dezer cirkels met de Zodiac als hoorn der sectoren aanneemt. Men krijgt dan op de hoorns van b.v. 5 en 11 *niet* precies-tegenoverliggende punten, integendeel, er kunnen aanmerkelijke verschillen ontstaan. Deze methode wordt genoemd die van de Asc. Parallel-

Cirkel en heeft voor mij persoonlijk tot de nauwkeurigste resultaten geleid, al blijven er met iedere methode problemen bestaan. De bepaling der plaats van de planeten voor *primaire* directies en deze directies zelf zijn volkomen gelijk aan die der andere systemen met positiecirkels als Regiomontanus en Campanus. De zuivere semi-arc methode met verhoudingen en prop. poolsh. der planeten verschilt er natuurlijk mee.

Ten slotte nog iets over de nog-onbekende planeten, die heer zijn van Taurus, Gemini en Cancer. Ons is gevraagd, of wij niet, uit horoscopen met deze tekens als Ascendant hebben kunnen opmaken, waar ergens deze hemellichamen zich moeten bevinden. Natuurlijk zoeken wij daar reeds jaren naar en experimenteren wij voortdurend. Wij hebben lang geaarzeld, of wij de hypothetische plaatsen zouden publiceren, met verzoek, deze te toetsen en de bevindingen ermede op te geven. Op verlangen van vele cursisten geven wij hier dan een gecondenseerde ephemeris van Persephone, Hermes en Demeter.

De eerste legt ongeveer 0° 36' per jaar af, de tweede: ± 0° 30', de derde ± 0 24'° De fout kan wel 3° ter weerszijden zijn, en moet door grensgevallen te controleren zijn. Vindt iemand b.v. Persephone in 0° Aquarius, zo kan dit wel 27° Capricornus of 3 Aquarius moeten zijn. De breedte is volmaakt onbekend, slechts de lengte is geschat; alleen is gebleken, dat Demeter breedte moet hebben en is deze hypothetisch aldus berekend.

PERSEPHONE		HERMES			DEMETER			
	Lengte		Lengte		Lengte	Breedte	Decl.	R.K.
1850	25 Sag.	1850	20 Canc.	1850	10 Scorp.	+5.28	—9.34	219.21
55	28		22° 30		12	.27	10.12	221.16
60	01 Capr.		25.		14	.26	10.49	223.11
65	04.		27° 30		16	.24	11.26	225.07
70	07.		00 Leo		18	.22	12.02	227.04
75	10	1875	02.30	1875	20	.19	12.37	229.02
80	13.		05.		22	.16	13.11	230.59
85	16.		07.30		24	0.12	13.44	232.57
90	19.		10.		26	0.8	14.16	234.56
95	22.		12.30		28	0.4	14.45	236.55
1900	25.	1900	15.	1900	00 Sag.	+4.59	15.15	238.55
05	28.		17.30		02	.55	15.46	240.55
10	01 Aq.		20.		04	.49	16.13	242.56
15	04		22.30		06	.43	16.40	244.58
20	07.		25.		08	.37	17.06	247.00
25	10.	1925	27.30	1925	10	.30	17.32	249.03
30	13.		0.0 Virgo		12	.24	17.54	251.07
35	16.		02.30		14	.17	18.5	253.11
40	19.		05.		16	.10	18.34	255.15
45	22.		07.30		18	.02	18.53	257.20
50	25.	1950	10.	1950	20	+3.54	19.10	259.26
55	28.		12.30		22	.46	19.26	261.32
60	01 Pisc.		15.		24	.38	19.41	263.38
65	04.		17.30		26	.29	19.55	265.45
70	07.		20.		28	.19	20.07	267.52
75	10.	1975	20.30	1975	00 Capr.	.09	20.18	270.00

AMERSFOORT, Augustus 1949.

BIJLAGEN

Voorbeeld-Horoscopen

BEHORENDE BIJ

PSYCHOLOGISCHE ASTROLOGIE

DOOR

TH. J. J. RAM

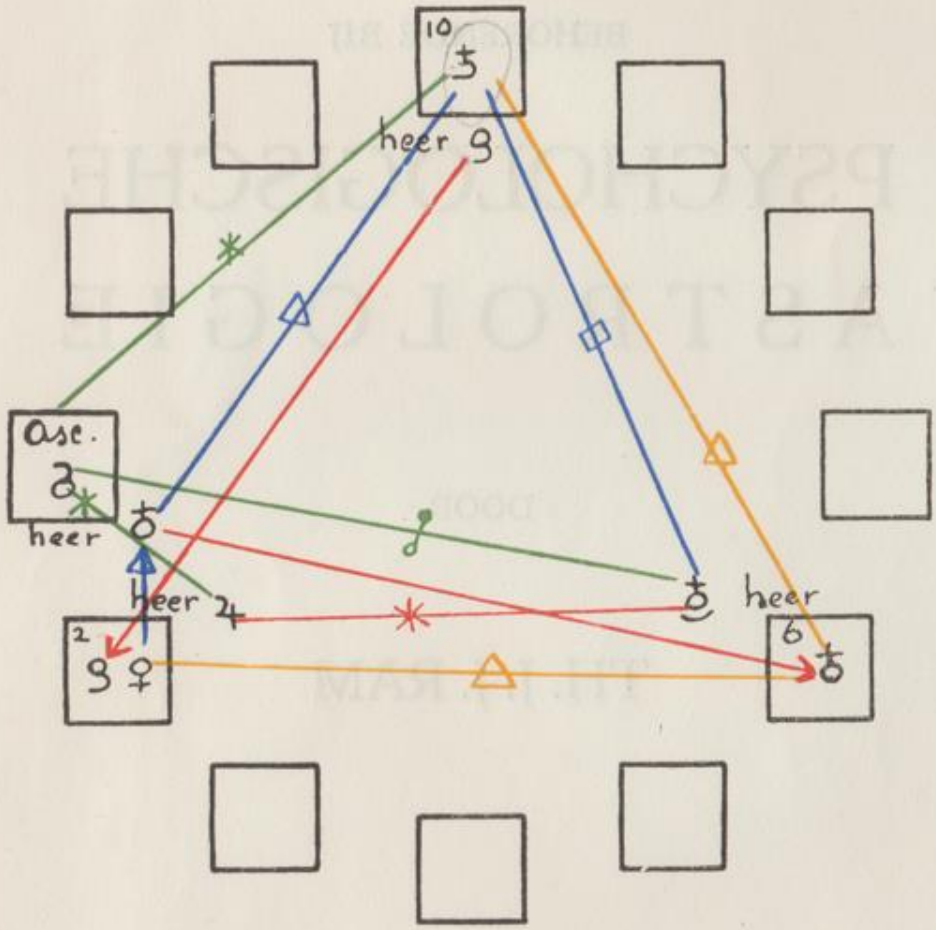
10
heer
Asc.
heer
heer
2
heer
6

Pag. 3

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 1.

Mr. X. Middelburg. 25 Juni 1855. 10 u. v.m.

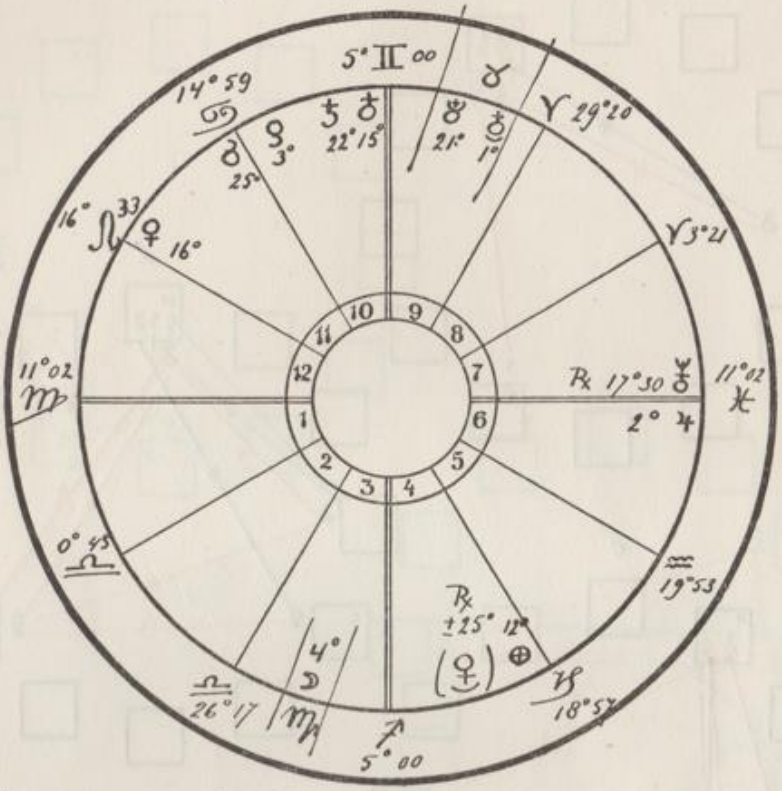

Berekend met ware plaats, volgens Positiecirkels.

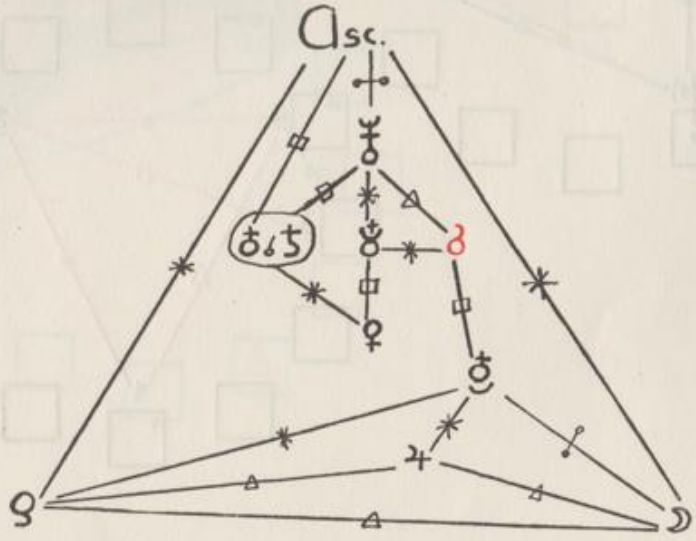

Qualiteits-cyclus.

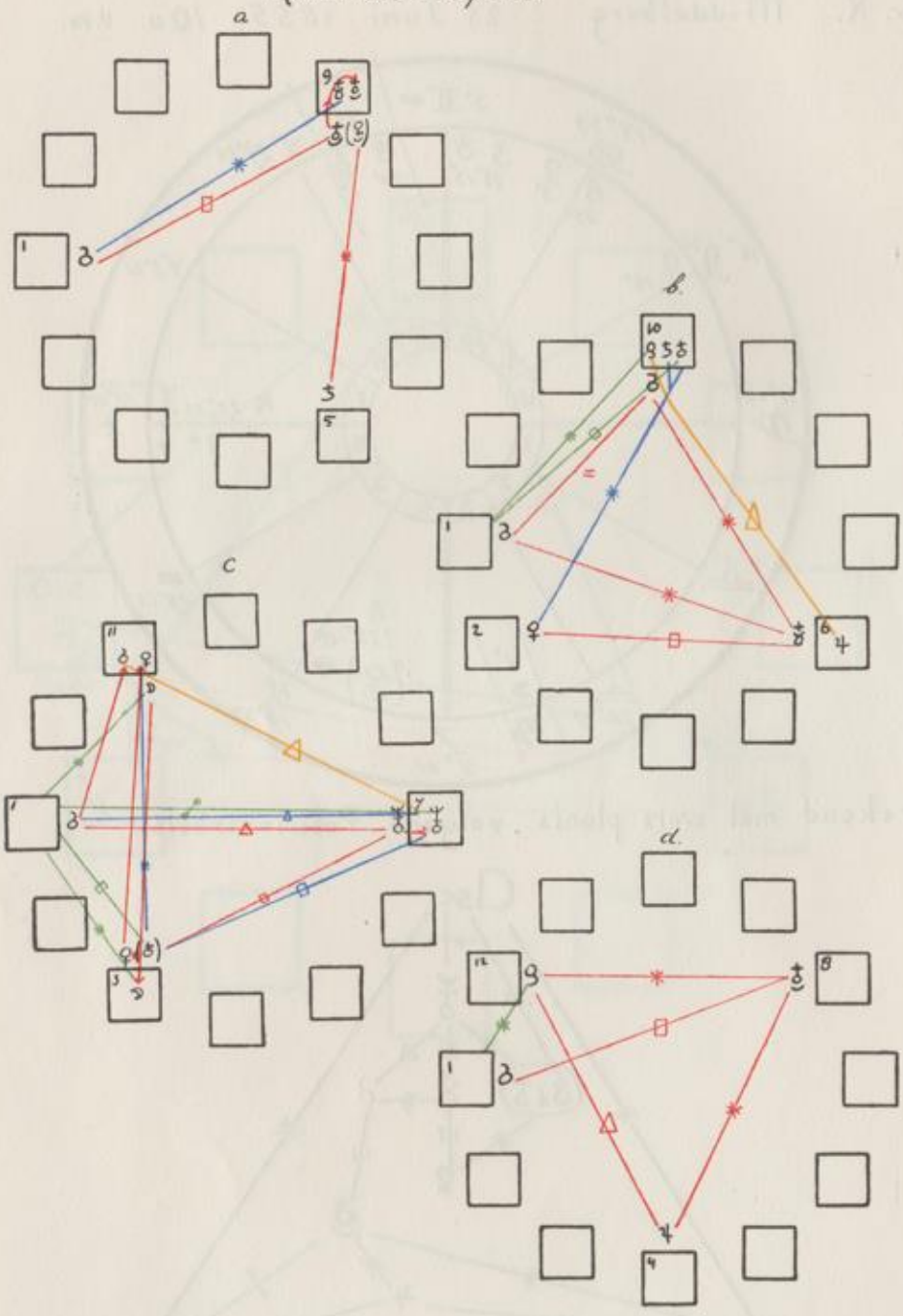

Pag. 5

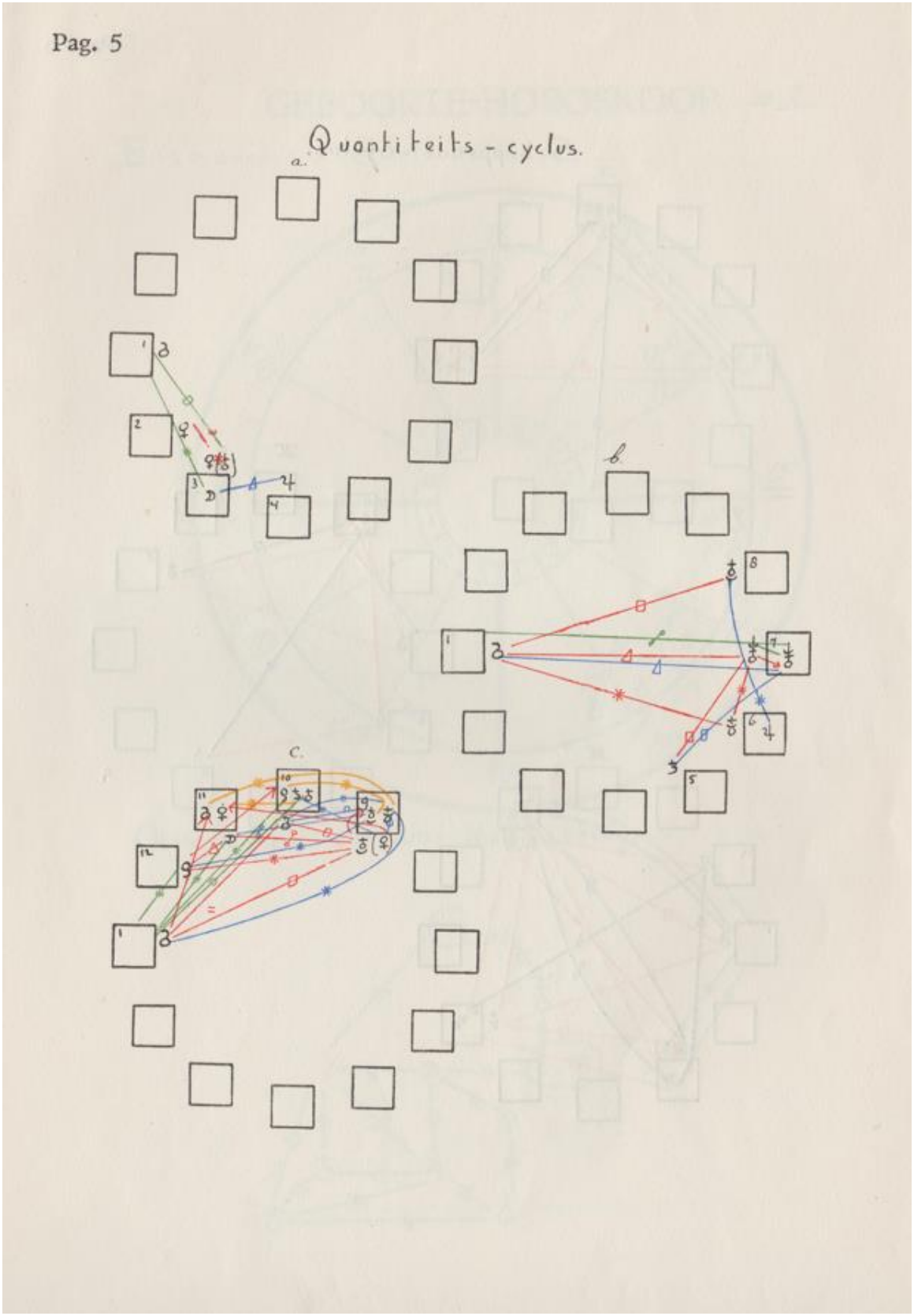

Scheppende cyclus.

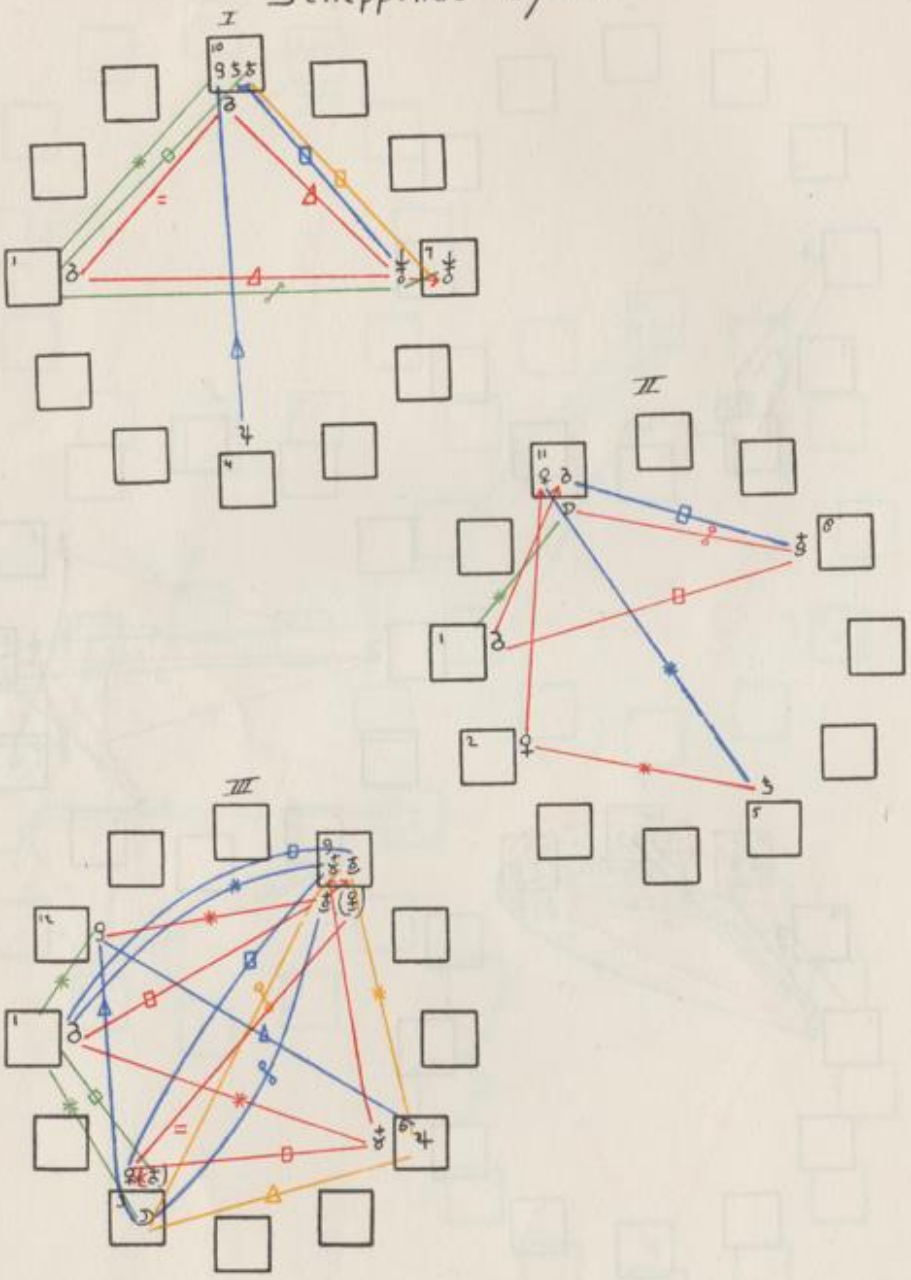

Pag. 7

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 2

Bismarck / April 1815.

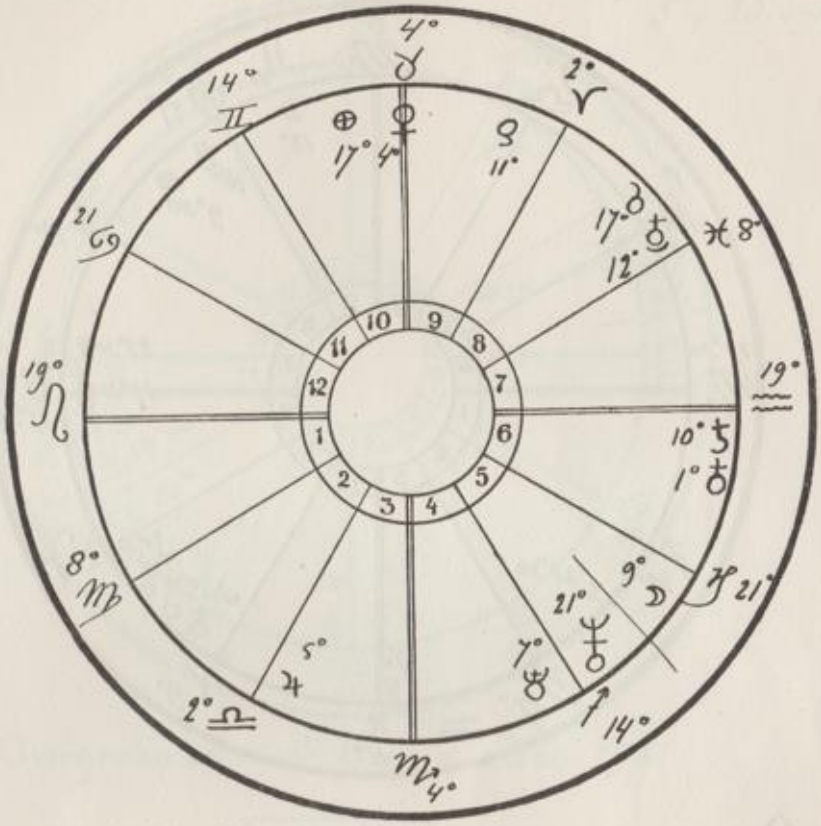

Overgenomen uit 1001 Nativities.

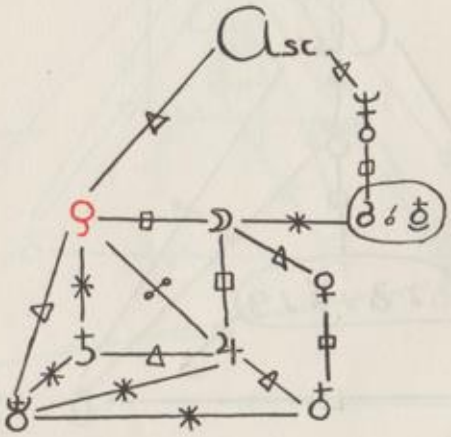

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 3

Lenin 10. April. 1870

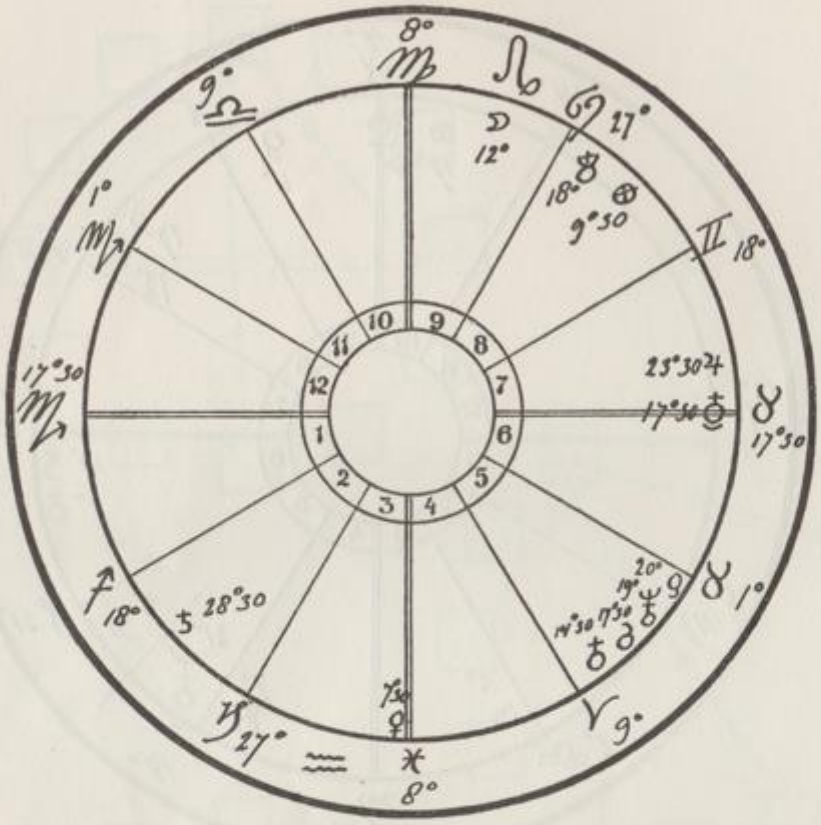

Overgenomen uit „More Notable Nativities."

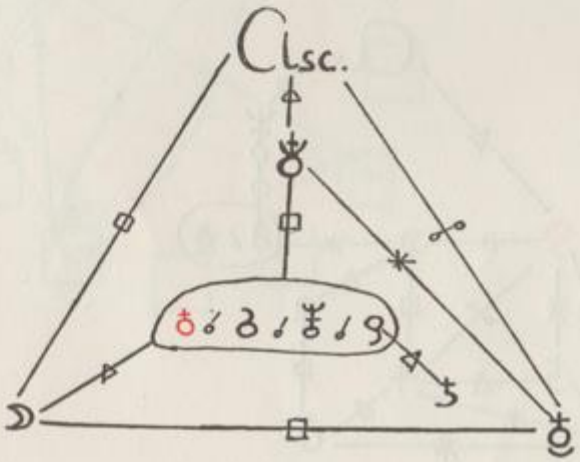

Pag. 9

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 4

Ivar Kreuger Kalmar 2. Maart 1880
5 u 30 v m

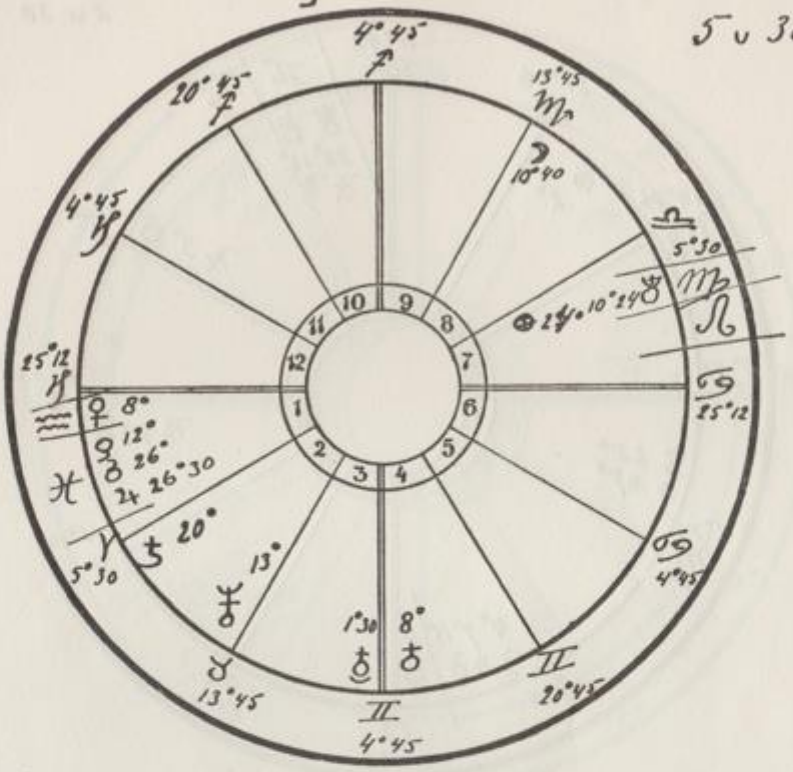

Overgenomen uit Urania Dec. 1932.

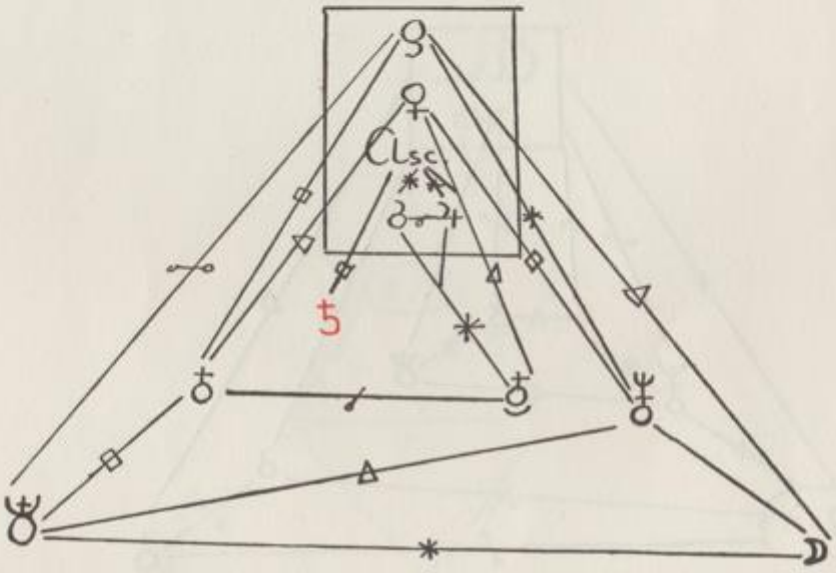

GEBOORTE-HOROSKOOP.

Hermon Gorter. Wormerveer. 26 Nov 1864 № 5

2 u. 30 v.m.

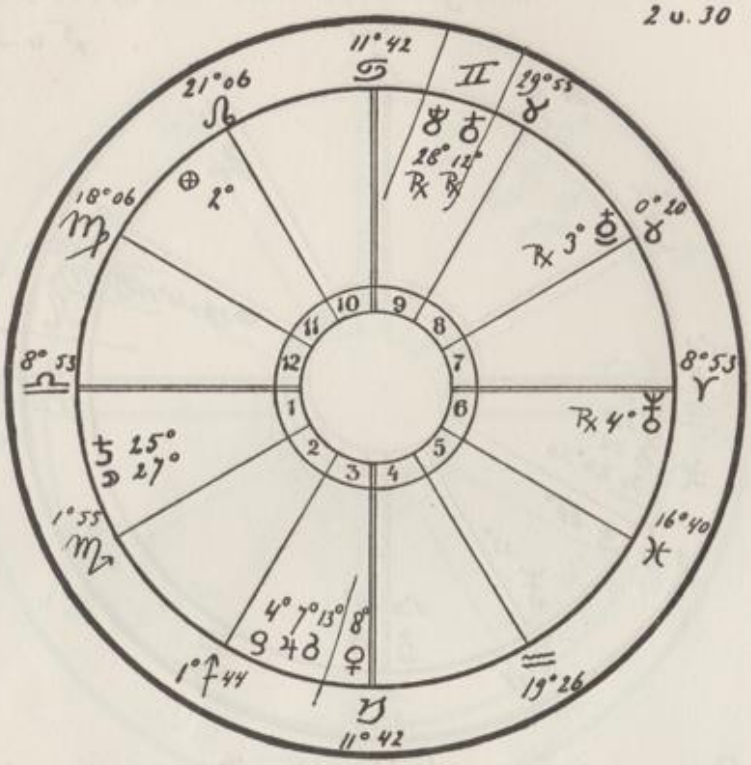

Berek. met ware plaats, volgens Positiecirkels.

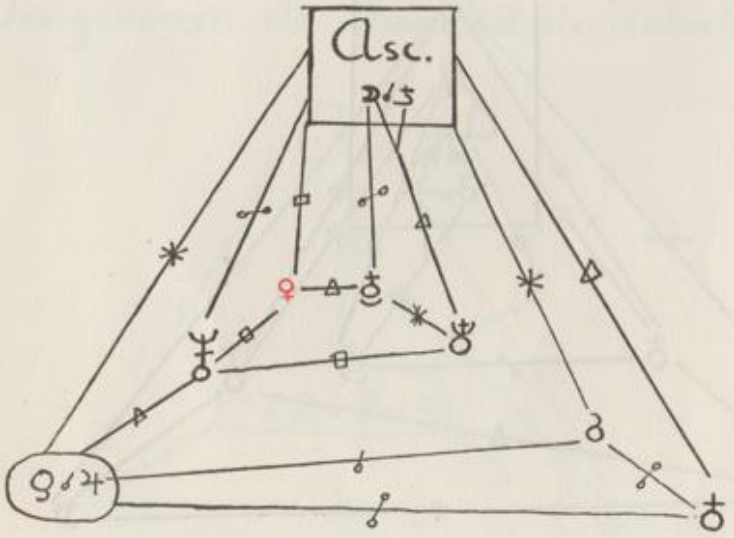

Pag. 11

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 6

Multatuli 1 Maart 1820

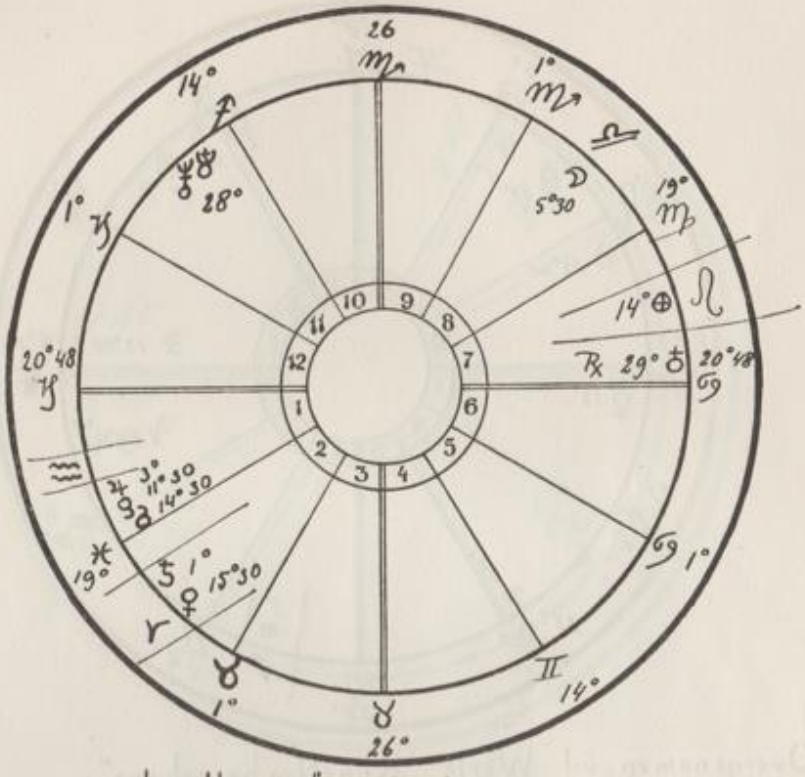

Overgenomen uit „Urania" Maart 1928.

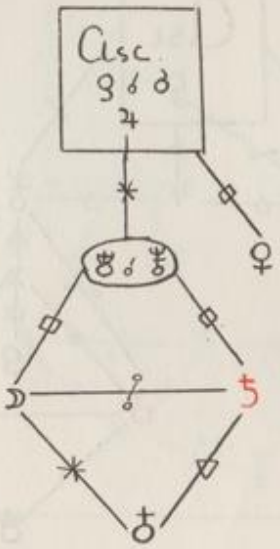

Pag. 12

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 7

Prof. Max Liebermann 20 Juli 1847.

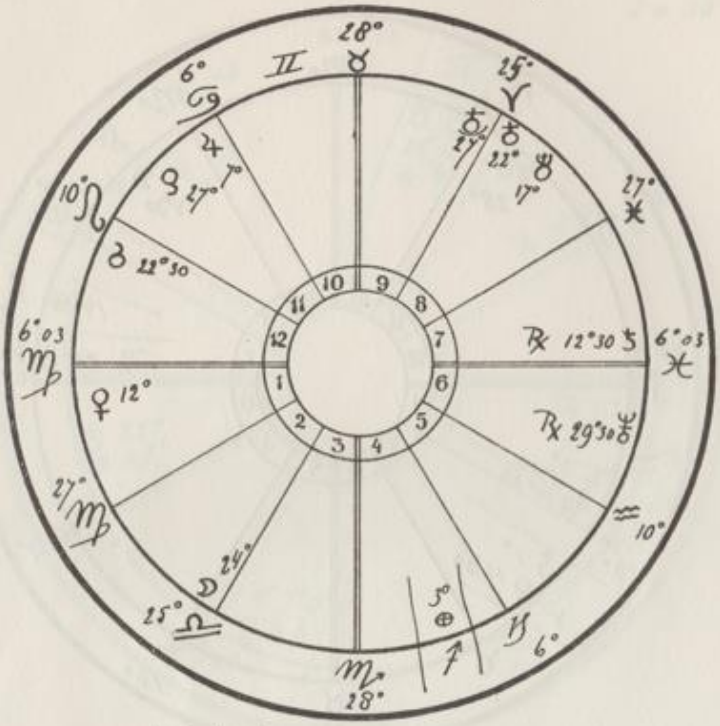

Overgenomen uit Werle „Künstlerhoroskope".

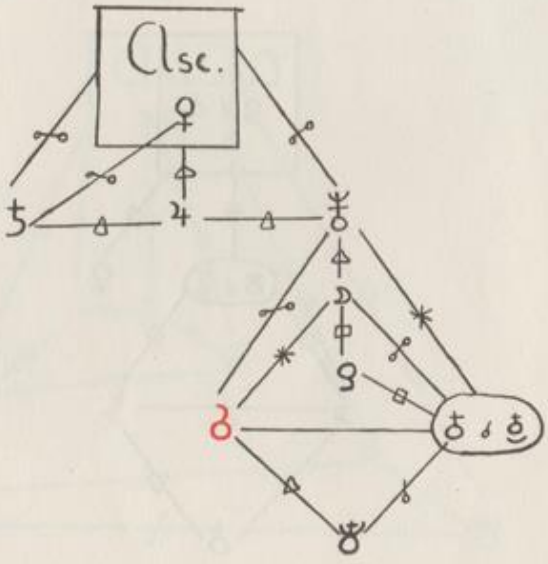

Pag. 13

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 8.

Arnold Schönberg 13 Sept 1874.

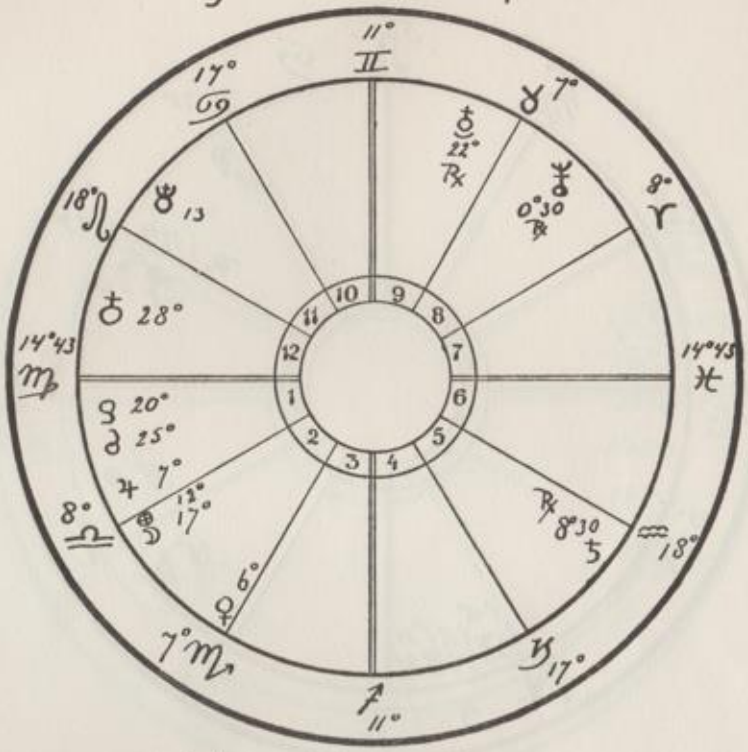

Overgenomen uit Werle „Künstlerhoroskope."

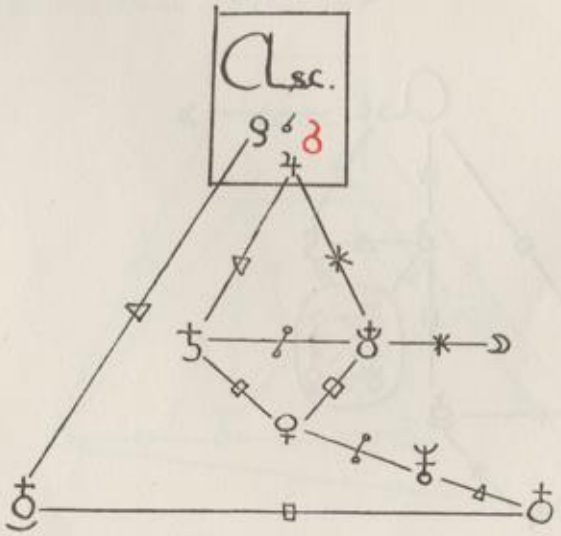

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 9

Pasteur 27 Dec. 1822.

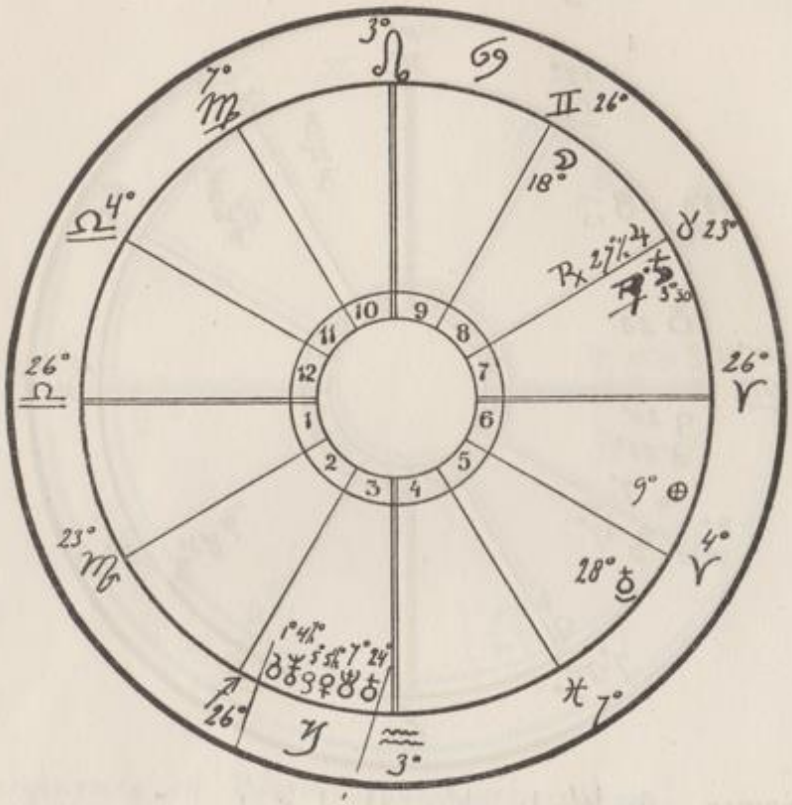

Overgenomen uit 1001 Nativities.

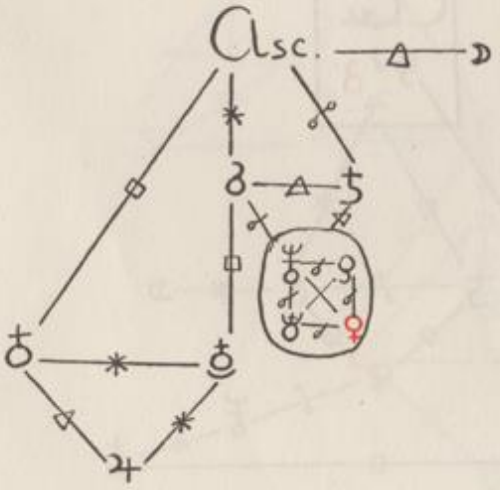

Pag. 15

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 10.

Keyserling Pernau 20 Juli 1880 9 u 30 n.m.

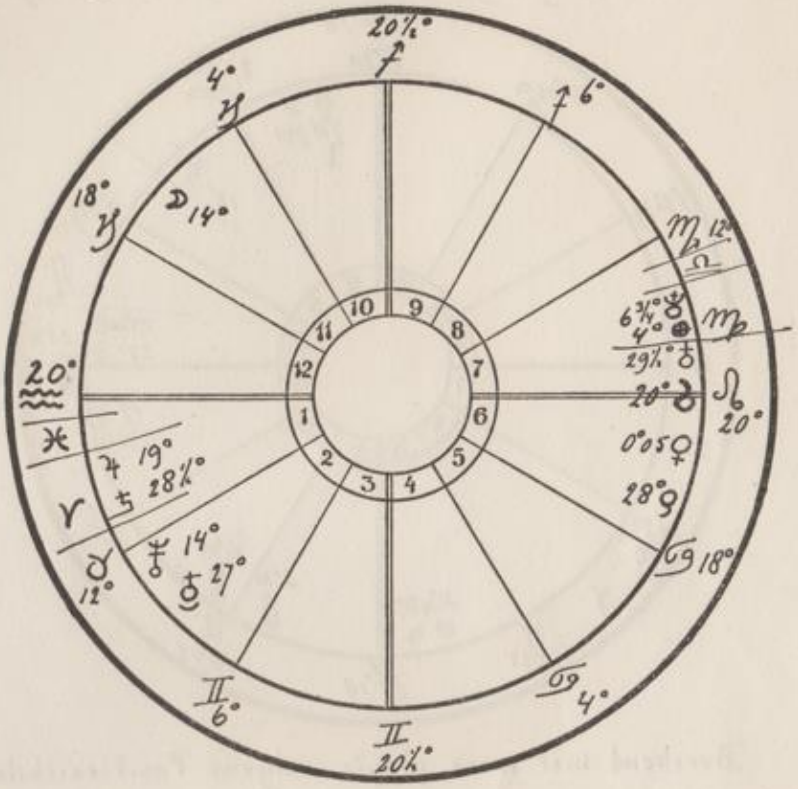

Huizen methode „Placidus".

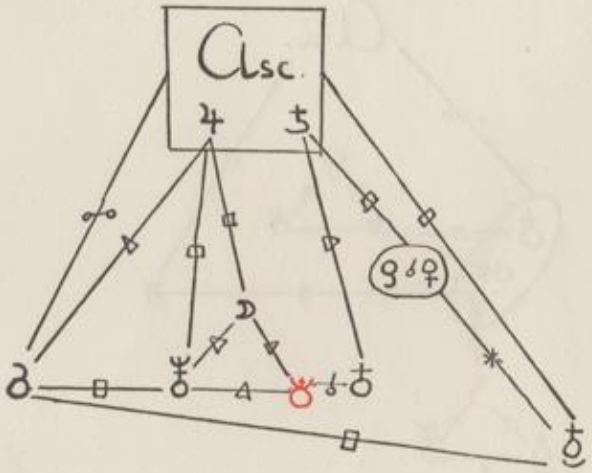

GEBOORTE-HOROSKOOP. № 11.

Nijmegen 23 Juni 1893 9u 27 nm.

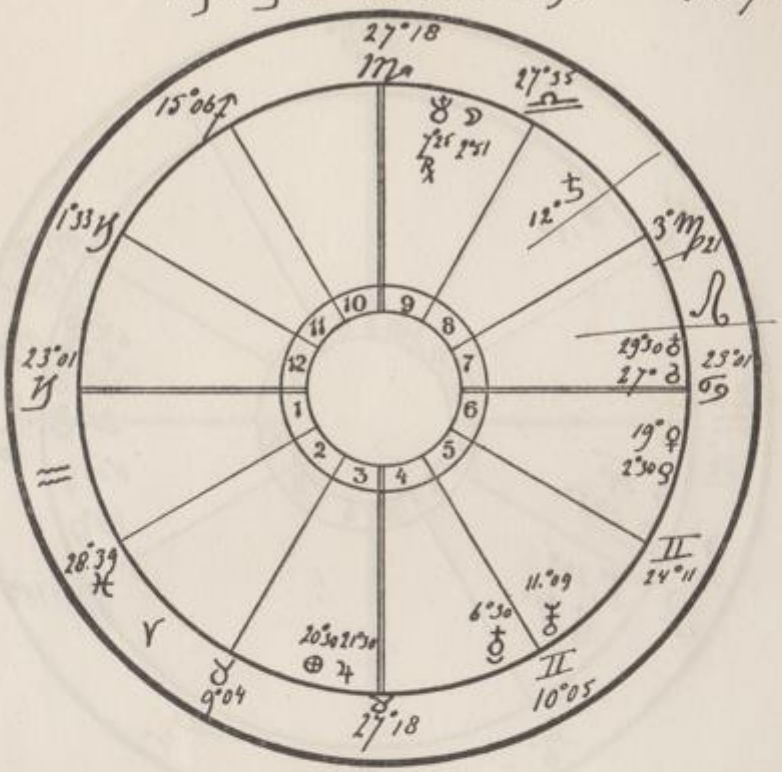

Berekend met ware plaats, volgens Positiecirkels.